

နတ်တောင်ရာဇ်ရွယ်

၁၉၅၆ ခု ဇူလိုင်လ ၁၅ ရက်

BURMESE CLASSIC .COM

ဆေးဝါးကုသခြင်းမရှိဘဲ

fatigon

ဆေးဝါး

fatigon

နယာ စာပေ ဘဝဇော အရဟဇော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓာယ

ဒို့တာဝန်အရေးသုံးပါး

ပြည်ကောင်စု မပြိုကွဲရေး
တိုင်းရင်းသားအည်လုံးညီညွတ်မှု မပြိုကွဲရေး
အချုပ်အခြာအထာစာည်တံခိုင်းခြင်း

... ဒို့ဘဝေး
... ဒို့အရေး
... ဒို့အရေး

နက္ခတ္တရောင်ခြည်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်

BURMESE CLASSIC

လော ကိ ပ ညာ ရ သ စုံ မ ဂ္ဂ စင်း

နက္ခတ္တဗေဒင်မြို့

နာယကကြီး

ဆိပ်ကမ်း အောင်နိုင်

M.B.B.S (Y go)

ဒ-ဘ-ဝ (တိုင်ရင်ဆေး)

M.Med.Sc (Pharmacology)

Advanced Pharmacokinetics

Training (London)

M.C.P.A, A.T.C.M

(Wuhan), D.M.A

Senior Fellowship of Aryurvedic

Medicine (India)

သာသနာ့ကဏ္ဍဆောင်

ကောလိပ် သင်္ဘောဆောင်

တိုင်းရင်းဆေးပညာရပ်ဆိုင်ရာ

ဘကြံဖေး

ဒေါက်တာ ဦးဝင်းထွန်း

B.Sc (Bot), Dip. T. Med.

ဦးဝင်းထွန်းကျော်

B.A (Philos), Dip. T. Med.

T.L.R.M (INDIA)

အနောက်တိုင်း ဆေးကဏ္ဍ

အယ်ဒီတာ

ကိုကိုမောင်

စာတည်းချုပ်

ဦးကျော်စိုးသိန်း

တာဝန်ခံစာတည်း

ဓမ္မဒေဝ

နယ်လှည့်အယ်ဒီတာ

အောင်ဇ(L.L.B)ကို စိုးသန်း။

သန်းထွန်း (ဘားစံ)

ပါဠိ အယ်ဒီတာ

ဦးဝင်း

(တော့ဒီကာယကောဝိဒ၊ ဝိနည်းဝေ၊ ဓမ္မာစရိယ)

ဥပဒေအကြံပေး

ဦးထွန်းစိန်

B.A (Myanmar), H.G.P.R.L (Advocate)

ပန်းချီဆိုင်ပညာရှင်

ကိုတင်ဦး။

တင်တင်နွယ်

မျက်နှာဖုံးပန်းချီ

မြတ်မင်းဟန်

ဖြန့်ချိရေးမှူး

ယဉ်ကျေးဝေ

ကွန်ပျူတာဗာစီ

ပါရမီ ကွန်ပျူတာဗာစီလုပ်ငန်း

အတွင်းဖလှယ်

ပါရမီ

စိန်ပြောင်ယိန်လင်း နဂါးရဲဘုရားကို

ဤသို့ ထူးခြားစွာ

ဖူးတွေ့ကြည့်လိုက်သည်။

၈-၈၃

ထုတ်ဝေသူ

ဦးခင်မောင်ဝင်း (၀၃၄၅၅) နက္ခတ္တဗေဒင်မြို့နယ်စာပေတိုက်

၂၃၃ ၂၉ လမ်း ရန်ကင်းမြို့။

အာဟာရနှင့် မျက်နှာဖုံးရိုက်

ဦးဆင်မောင်ဝင်း (၀၅၄၄၄) ပါရမီစာပေတိုက်

ထမုတ် ၅၅၉ ရန်ကင်းမြို့နယ်

၅-ရပ်ကွက်၊ မရမ်းကုန်းမြို့နယ်။

ရန်ကင်းမြို့။

မန္တလေးမြို့နယ်

နဂါးစာပေ

ရှမ်းတောင်ဘက်၊ မြန်မာ့မြို့နယ်

ပိန္နဲတောင်စာပေ (တောင်ကြီး)

တရားစာပေဖြန့်ချိရေး (တောင်ကြီး)

မွန်ပြည်နယ်၊ ကရင်ပြည်နယ်မြို့နယ်

ကျော်ကျော်စာပေ (မော်လမြိုင်)

မြန်မာ့မြို့နယ်

ကျော်စိုးသိန်းစာပေ ၂၃၃ ၂၉ လမ်း ရန်ကင်းမြို့။

၈- ၀၃၂၄၂၀၄

ကြော်ငြာဌာနမှူး - ကိုတင်မောင်မွှေး

ပယ်ယာ မိဒါးရေးကြော်ငြာလုပ်ငန်း

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ

အမှတ် ၃၁၉

အုပ်စု

၀၀၀၀

ငါးရာကျပ် (၅၀၀/-)

၈-၀၁ ၂၄၂၂၀၈

ဤ ဆွမ်းတိုင်းပေးနေတော်မူဟန်
ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်ကို ဖူးမြော်ကိုးကွယ်သူသည်
စားဖွယ်သောက်ဖွယ် ပေါကြွယ်ဝပြီး... **စာ-၁၀**

မူးခြုံခြတ်တဲ့ မိဘ်ရင်းနဲ့ ခေရစောက်ကံ
ဆယ်ယူစလဲခဲ့တဲ့ စလင်္ဂါနဲ့ ခဏ္ဍခင်ဆိုတာ
ကက်တင်ခြေခိတ်အတွက်... **စာ-၁၃၇**

BURMESE
CLASSIC
.com

★ ရွှေ့ဖျံခြင်းရောင်းခြင်း ★

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ ဝဇ္ဇမြို့သစ်(တောင်ပိုင်း)မြို့နယ်
သဘာဝဓမ္မ တိုင်းရင်းဆေးခန်း ဆရာဦးသန်းဆွေထွန်း
(တဆ-၀၂၀၆၂)၏ ခုလာရောဂါအမျိုးမျိုး
သိကောင်းစရာများနှင့် တူထုံး (မြောင်းမြ မောင်ယဉ်တင်) ၁၇၉

❁ ပညာပေးရောင်းခြင်း ❁

သင်္ကေတများ၏ ဘာသာစကား (၂၀) (ဟုဂျင်းစီ) ၁၈၇
မိမိ ဘယ်လိုစတာလဲဆိုတာ သိချင်ပါသလား(ဖူးနို့ထီး) ၁၉၃
လူတိုင်းအတွက် တရုတ်မိုးရာ
အိမ်မက်ရှင်းတမ်း (၆၅) (ထက်မင်းကျော်စွာ) ၂၁၈
တရုတ်ကြီးထုံးပညာ (၇၅) (ဟုဂျင်းစီ) ၂၃၀
အလှဆင် ဘော်ကြယ်သီကုံး နည်းပညာ(၁) ၂၃၃

❁ လက္ခဏာရောင်းခြင်း ❁

မော်ဒယ်သရုပ်ဆောင် ပဲရစ်ဟိလ်တန်ရဲ့လက်
(ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-ဥပဒေဘွဲ့) ၁၂၆
အိမ်မိမိ၊ အိမ်မိမိရုပ်ကွက် ကွင်းရောင်းစာသင်တိုက်
ဆရာတော် နိုင်ငံတော် ဗဟိုသယံဇာတနှင့်
သာသနဓဇ ဓမ္မာစရိယ ဘန္တုန္တနိယ၏
လက္ခဏာတော် (ဦးသော်ခင်-ဟင်္သာတ) ၁၂၉
သမီးငယ်များ သတိပြုစရာ
(ဆရာ ဦးခင်မောင်လင်း-ရွှေဘို၊ B.Sc) ၁၃၄
လက်ဖဝါးပြင်မှ အရေးကြီးသောကျွန်းများ ၁၉၀
လက္ခဏာပဟေဠိ အဖြေညှိကြမ်း ၂၃၇
လက်ဖဝါးပြင်မှ ထူးခြားသင်္ကေတအချို့အကြောင်း ၂၂၅
အမေးရှိလျှင် အဖြေရှိပါသည် (သန်းပညာ) ၂၃၉

❁ ဖမ်းချွန်ရောင်းခြင်း ❁

ချောင်းဦးမြို့နယ် ပွန်ချိုကျေးရွာ ကျင်းထဲရွှေဘုရားကြီး
ပူဇော်မှု အင်္ဂါနံရံ (မောင်ရေချမ်း-မြောင်း) ၄၁
သရက်ကို ကိုယ်စားတော် ဓမ္မလျော်တော်မူသည်
ဆင်ကူးရွှေစေတီတော် (၂) (စံထွန်းသာ) ၄၉
ဂိုးမြူတောင်တန်းမှ သတ္တဝတိ သာသနာမြေ
နန်းဆီသို့(၄) (ဘုန်းကျော်စွာ-မြိုင်တက္ကသိုလ်) ၈၁
ထူးခြားသော ဓမ္မဟောင်းလှေကြီး (မြမြဝင်း-တောင်ငူ) ၁၃၇

○ အဖူးကဏ္ဍရောင်းခြင်း ○

ပြက္ခရွှေတောင် စွယ်တော်ရှင်စေတီတော်မြတ်နှင့်
သာသနာပြုဆရာတော်ကြီးများ(၁) (မောင်မောင်ကျောက်) ၉
စစ်ကိုင်းရွှေမင်းပင်ရုပ်ကွက်မှ ပေါ်တော်မူစေတီနှင့် ထူးဆန်း
အံ့ဖွယ်များ(၁) (အိမ်မှူးနိုင်-ပုသိမ်ကြီး ကျောက်သံပတ်မြေ) ၁၃
အောင်အတ်တံဆိပ်ဆောင် သိပ်နိတ်တောင်မိုးဆီမှ
ပုလိခစေတီ နေရာထူးများ (၆) (ထက်မင်းကျော်စွာ) ၅၇
ပြာခင်း အကွက်ဆန်းထွင်ပါတဲ့ ရုပ်မဟာမြိုင် ရက်ကန်းစင်
တောင်တော်ဦးဆီသို့ (၁၀) (ဘုန်းကျော်စွာ-မြိုင်တက္ကသိုလ်) ၆၅
တံမြေ့နယ် မြောက်အစွန်အဖျားဆီက ကျောက်အစွန်
ရှင်မတောင်ဘုရားထံသို့ (၄) (ထက်မင်းကျော်စွာ) ၇၅
ပေါင်လောင်ရှင်ကဿပမထေရ် ကောင်းမှုစေတီများ
ပူဇော်မှုခရီး (ဖိုလ်ဝင်တောင် မြင်းဝန်ရွာ၊ မင်းစုရွာ
မင်းဝန်ဘုရား-၁) (မင်းသုင်္ဂယ်) ၁၀၅

နတ်ကျောင်းဆရာတော်များ၏ နတ်ကျောင်းဆရာတော်များ၏ နတ်ကျောင်းဆရာတော်များ၏

အတိတ်ဘဝကောင်းမှုဖြင့် တောင်းဆိုပြည့်ဝသူ
(သုတေသီတစ်ဦး) ၁၁၀
သာသနာ(၅၀၀၀)ကန်တော့ပွဲထိုးခြင်းနှင့်
ထူးခြားသည့် အတွေ့အကြုံများ (မျိုးမောင်မောင်) ၁၄၆
ထူးခြားသော ရုက္ခပင်များ (နယ်လှည့်ခရီးသည်) ၁၆၉
ဘရသေ့ရဲ့ ဓာတ်လုံးပုံ (စောမိသွင်-ရန်ကုန်) ၂၀၁
တစ်ကြည့်တောင်မှ တစ်ချိန်က ဘရသေ့ (ရွှေပုပ္ဖာ ဘိုးရွှေ) ၂၄၁
သုဂတိဘုံ ရောက်ကုန်ကြပြီ (၁)
(ရွှေတောင် ခင်မောင်ကြည်) ၂၆၅
ကျွန်ုပ်၏ တောတွင်းအတွေ့အကြုံများ ပြစ်ရပ်မှန်(၈၇)
(မျှစ်ပိုးစားရ) (ဦးသန်းစိုး-ချောင်းဖက်) ၂၇၀

*** ထူးခြားဆန်းကြယ်စေရန် ***

ဂန္ထမာဂန္ထတောင်နှင့် ပတ်သက်သော
ဓမ္မာရုံပြစ်ရပ်ဆန်းများ (၂) (မြတ်သခင်ဦး) ၂၄၇
ထူးကဲသော ဦးသဲ (မင်းစုနှိမ့်နှိမ့်) ၂၈၁
ဓာတ်ပုံဆရာဘဝ ပြစ်ရပ်ဆန်းများ (၂)
(ရွှေကံမြေ စိုးကေ) ၂၈၃
သုတေသန၊ သုတေသနနှင့် ထူးခြားသော ဓလေ့ဆန်းများ
(သုတေသနပညာရှင် ရှိပင်ကော့လှိုင်ဘုရား၏ ထူးခြားချက်)
(နတ်မောက် လှမြင့်သစ်) ၂၅၆
ဂေါပကလူကြီးတစ်ဦး၏ ထူးခြားသည့် ပြစ်ရပ်ဆန်း
(အောင်ရန်နိုင်-B.Sc) ၂၉၉

*** အေးမြစိမ်းစိုစေရန် ***

တိမ်ဖျော်စားဝင် သွေးတိုးရောဂါ ကင်းစင်လိုလျှင်
(ကိုဦး-မြေခြား) ၁၆၀
နာခေါင်းသွေးယိုလျှင် (မင်းရဲထွန်းမြင့်-မြစ်သား) ၁၇၅
နှလုံးရောဂါ သက်သာပျောက်ကင်းစေသည့်
ဆေးလက်ဖက်ခြောက် (တင်ယုမန်) ၁၉၂
မီးယပ်သွေးဝမ်း သွားခြင်းအတွက် (ရဲမြတ်အောင်) ၂၀၀

◆ အေးအေးအေးအေးစေရန် ◆

နှလုံးနှင့် သည်းခြေရောဂါအတွက် ဆေးနည်းတစ်လက်
(မောင်ထွန်း) ၁၀၂
အဆစ်အဖျက် ကိုက်ခဲရောင်ရမ်း လိမ်းဆေးအစွမ်း
(နတ်မောက် ကောင်းမွန်မြင့်) ၁၆၈
ရွှေရောင်ကျောက်နှင့် အမောက်ပါသော မြေ
(အောင်လှသန်း-မြန်မာအသေးစားချေးငွေလုပ်ငန်း) ၁၉၉
ထမင်းရည်ပူ လောင်ခဲ့သော် (ဘေဘီခင်နိုင်-ဥပဒေ) ၂၀၈
ဗိုက်ရွဲနေသူများ အဆီကျစေဖို့ တန်ဖွန်းရွက်ပြတ်ရည်
သောက်ကြစို့ (ဆရာမ ဒေါ်ခင်သန်းဦး-ဖန်ခါးမြေ) ၂၁၆

*** ဝတ်စုံနှင့်အညီအထူးစေရန် ***

၂၀၀၃ ခုနှစ် မြေနှစ်တွင် ကြွေးမြီကိစ္စ စိတ်ချပေတော့
(ဝုခန်းယံနီ) ၁၃၄
၂၀၀၃ ခုနှစ် မြေနှစ်တာကာလ စိတ်တိုင်းကျစေမည့်
ပြည်ပခရီးရှည် (ထိုင်းလီစု) ၁၃၉
၄ နက္ခတ္တမောင်ခြေစာမဂ္ဂဇင်း

BURMESE CLASSIC .com

ထိုဘဝကောင်းမှုများ နောက်ပိုင်း
ဆရာတော်ကြီး ဦးခမ္ဘိကရောက်ရှိလာပြီးမှ
ပြစ်ပေးတောင်ညိုတော့ရသည်... ၈-၇၃

ဤဘဝကောင်းမှုများတွင် သစ္စာရှိတိုင်တည်ကာ
သောတိ သောက္ခရာ နှစ်မြှောက်
ဘကျိုးပီးပွားထွက် သုပန်က... ၈-၁၂၂

ဆင်ကျိုးရွှေဂူစေတီတော်ပရိသတ်တွင်
အဓိဋ္ဌာန်ကျောက်ဟင်္သာရုပ်ကို
ထူးခြားစွာ တွေ့ရသည်... ➔ ၈-၄၉

ကျွန်တော်၏ ကျွန်ုပ်တို့ အကျိတ်ကလေး
တိမ်ပြာဂူပန်းညှော် ငရုတ်ကောင်းစေ
သွေးလိမ်းရုံနှင့်... ➔ ၈-၃၀

*** ကျင့်စဉ်များခြုံညှိ ***

မဟာဘုတ်ချိန်ခွင်နှင့် ရန်ပြေကျင့်စဉ်
(၆-ကြွင်း မဟာဘုတ်ပိုင်ရှင်များအတွက်) (သန်းပညာ) ၁၃၁
ပညာရေးနှင့် စာပေပွဲအတွက် အာဝေဇီကုဏ်တော်
ဆီမီးပုခက်နည်း (သန်းပညာ) ၁၄၂
ဖိုးဦးတောင်တန်း ပြည်ထွက်စခန်းဝင် (၂) (နေဝန်းနီ) ၁၅၅
တန်ခိုးသိဒ္ဓိ ခွန်အားရှိသည့် သရဏဂုံလက်ညှိုး
(အောင်-သိဒ္ဓိရာဇာ၊ နဝင်းမြို့တော်) ၂၄၉
တရားနိမိတ် တရားအမိတ် (ဦးညာထိ) ၂၅၉

*** ဝတ္ထုပစ္စည်းများခြုံညှိ ***

ဒွါရဝတီမြို့မှ ဖျောက်ကွယ်နေသော
အလုံဖိုးတန်းမြို့တော် (မောင်လင်းခိုင်) ၂၅၁

✧ နေ့စဉ်ဆုံးအပတ်စဉ်များခြုံညှိ ✧

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလအတွင်း
ပုံရိပ်ရှင်တို့၏ ကံကြမ္မာ (ဟုဂျင်ဖီ) ၁၄၄
၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလအတွင်း
လာဘ်လာဘရွှင်လန်းစေမို့ (ထက်မင်းကျော်စွာ) ၂၀၇
၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလအတွက်
ခုနစ်ရက်သားသမီး ဟောစာတမ်း (ဆရာ ရောင်ခြည်) ၂၂၂

*** နိဂုံးစွမ်းဆင်များခြုံညှိ ***

အိပ်မက်ထဲက နှစ်ထပ်တွင်းချစ်သူ (ဟန်သီ-လုံမ) ၂၉၄

● ဆင်းမပ များခြုံညှိ ●

အဆောင်အင်းနှင့် ပတ်သက်၍ (ဧရာမြေ ကျော်ဝေ) ၄၆

+ ကျမ်းခြားသစ်များခြုံညှိ +

ထူးခြားသော ထန်းသုံ့နှင့် ထူးခြားလာဘ်ရွှင်စေသည့်
ကျောက်ကြက်ဥ (ဂျူးနီ-ကြို့ပင်ကောက်၊ လယ်တီ) ၁၃၃
စားနပ်ရိက္ခာ ဖူလုံစေသည့် ကြက်ခြေပန်း
(ထက်မင်းကျော်စွာ) ၁၄၉
ဖရဲသီးပမာ ခြေထောက်သီးသည့် ပိန္နဲသီးခိုင် (ဟုဂျင်ဖီ) ၁၆၄
ရှင်သူငယ်ဝမ်းများ ပွင့်ပြန်ပါပြီ
(ညွန့်ညွန့်စိန်-ကျောက်ဆည်) ၁၆၇

□ အဂ္ဂိရုတ်များခြုံညှိ □

တော်သားရောင် ပြဒါးခရုလိတ (အညာသား-ကသာမြေ) ၁၀၁
ဒန်သာ(ကြော့နီ)စစ်စစ် သေအောင်ပစ် ကိတ်သားမွှေးစစ်
(ပုံရွာ ချစ်သန်းထွန်း-ချေကြည်သစ်တော) ၁၆၃
နာကျိုးလမ်းစဉ် (မဟာတိဿဝိဇယ-ခေတ္တ၊ ဟင်္သာတ) ၁၇၁
အန္တောဒန်နာ လမ်းနှစ်ပြင်(၄) (ရွှေတောင် ခပ်မောင်ကြည်) ၂၁၀
နက္ခတ္တများခြုံညှိမဂ္ဂဇင်း ၅

● ကိုယ်ခံပညာရေးခြံခြံ ●

သိုင်းပညာရှင် ဆရာကြီး မင်းယတွင် တဝအတွေ အကြံများ (၁၃) (ဆရာကြီး မင်းယတွ-တိုက်ပွဲဝင်) ၂၂၅

● အင်္ဂါအရင်ရောင်ခြံခြံ ●

ခြံတောင်ပိုပေါက်လွှင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ (ညွှန်စဉ်း-နတ်တလင်း) ၁၅
ရာထူးတိုးဖို့ ရာထူးအမွေ့ချယ်ခံရဖို့ (ဦးခင်မောင်သန်း-အ.မ.က၊ ပခန်းတန်း) ၃၈
သက်ရောက်အလိုက် ယကြာချေနည်း (မောင်ဗဟိုစိုး-အင်းတော်) ၃၉
မှန်ကလေးတစ်ခုအကြောင်း (နေလင်းအောင်-လှိုင်သာယာ) ၈၆
လာဘ်ဝင်စေသည့် ယကြာတစ်ခု (ဝေဒထက်ဝေ) ၁၂၈
(၇)ရက်သားသမီးများအတွက် အဆောင်ကောင်း (ဦးခင်မောင်သန်း-အ.မ.က၊ ပခန်းတန်း) ၁၃၅
ဝဋ်နာတံနာအတွက် ဤသို့ စီရင်ပါ (မြေပိုးချစ်-နတ်မောက်) ၁၈၄
သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ရဲ့ ဂန္ထီရလက်ဆောင် (အောင်ခွေ-လပွတ္တာ) ၁၉၇

* ဂါထာပစ္စုန်ရောင်ခြံခြံ *

ဘဝတစ်ဆစ်ခွဲနှင့် ရေယုန်ပျောက်ဆေးနည်းနှင့် ဂါထာ (ရွှေစိုစိုဝမ်း) ၆၃
အကျိုးအမျိုးမျိုး တိုးပွားစေသော ဂါထာတော် (အောင်ပေါင်-ခမ္ဘာပီယ) ၁၆၅
တောင်းသောအကျိုးကို ဖေးစေသော သူ(၈)လုံးပါ ဂါထာနှင့် ကျင့်စဉ် (ဒိုလ်မင်း-မင်းလှ) ၁၈၅
လောင်မီးတိုးချက် မြေကြီးစက် (အောင်ထက်-ဧရာအနောက်မြို့တော်) ၂၀၆

✦ စတုရသုတရောင်ခြံခြံ ✦

တစ်ရာတစ်ပုံစံ ဆန်းကိုဆန်းသည့် မိုးလေဝသ ခန့်မှန်းပုံများ (မင်းမဟော်) ၇၀
ဖွတ်ဥလိပ်သည်းကွဲခွဲခဲမှ လိပ်သည်း၏အရသာ (ဦးသန်းစိုး-ချောင်းနက်) ၉၄
အင်တိုင်းသမက် ရေတိန်းထွက် (ကသာ သင်းမွှေး) ၁၅၁
အရင်းယို အရောင်လှအောင် အောင်ဓာတ်တူသည့် ငြိမ်းအေးအတူအညီ (ထွေးမောင်) ၂၂၄

† ထူးခြားပစ္စုန်ရောင်ခြံခြံ †

ငါးအမြဲတေ (ခင်ငြိမ်းလင်း) ၁၄၀
ဒေါင်းသားလေးမှ ဂန္ထီရပစ္စုန်များ (ဘုမ္မဝတီ ကိုကိုလေး-ဘီအေ) ၁၅၃
ဖိနမာရ်အောင် ရွှေပစ္စုန်တူရားရင်ပြင်မှ ထူးဆန်းသော သိမ်နီမိတ်ကျောက်တိုင်နှင့် ကျောက်ပျဉ် (ခရေဖူး-ဟံဇား) ၁၆၁

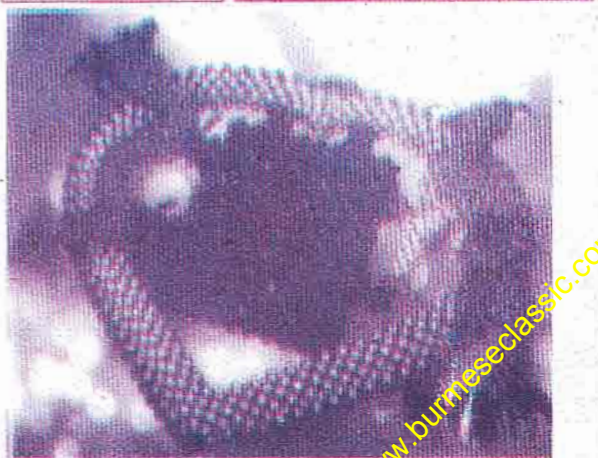
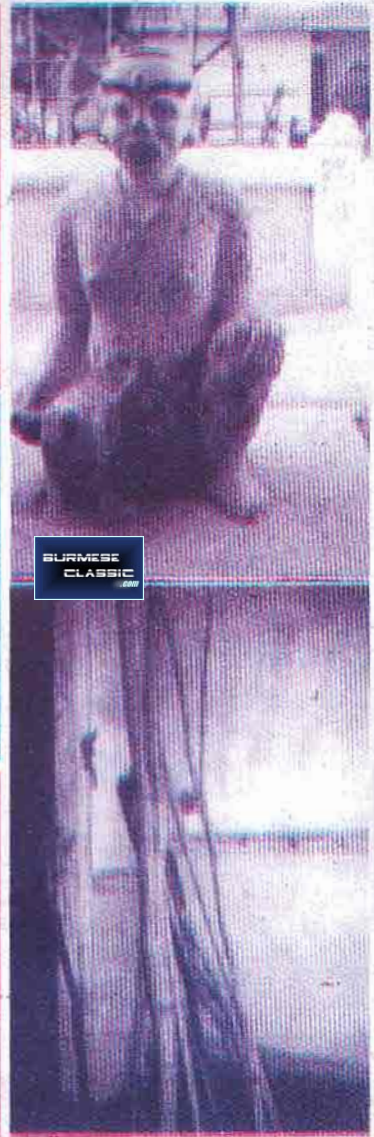
△ အမျိုးသမီးအထူးရောင်ခြံခြံ △

ကြက်အူလျှော်နည်း နည်းသစ် (ဦးကိုကိုကြီး-စစ်ဆေးရေး ၈၈၈(၁၂)၊ ထုံးဘို) ၂၂၁
၆ နဂျာဗျာရောင်ခြံခြံပစ္စုန်:

ကျင်းထိ
ရွှေဝဘုရားကြီး
ပရိယုတ်
အရှေ့မြောက်ထောင့်မှ
ပုန်းမြေခြည်မပွတ်တုကို...
● ၈-၄၅

ဝါးသြဏ္ဍာများ
ဝါး
ကုန်းတက်
မှ
ကျောက်ပေါက်
ကို
ဆိုးနေပုံကိုလည်း...
● ၈-၁၅၄

နှင်း
ကျောက်
ပျော်ရွှင်မှု
စုံတွဲ
သောကြယ်
သီကုံး
ထားတာကို...
● ၈-၂၃၃

သိမ်စိမ်တိုင်းများဘကြား
ဆူးခြူးသော လုပ်ကုန်များ
သိမ်တို ခမ်းတိုလုပ်ကိုင်သည့်ကိ... ➡ ၈၁-၀၀၈

ပိမ်အိမ်နှင့် မြဲတွင်
ခြံထောင်ပို့ပေးကံပြီး... စိုးရိမ်မှုနှင့်အတူ
ဘာလုပ်ရမှန်းမသိသူများအတွက်... ➡ ၈၁-၁၅

○ ဘုရားသန့်ရှင်းရေးခြင်း ○

မဟာဘုတ်ချိန်ခွင်နှင့် ကော့ဒူးရှင်ဆရာတော်ကြီးများ
(ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်
(၁)ရပ်ကွက်၊ သန္တာလမ်းမကြီး၊ ရန်ကောင်ကျောင်းတိုက်၊
ဇာန်တော်ရိုသာ သန္တာဦးကျောင်းဆရာတော် မဟာနန္ဒာယက
ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ သန္တာဝဏ္ဏသာမိအား ဝါရဝပြုပူဇော်ခြင်း)
(သန်းပညာ) ၁၄၅

မြောက်ဦး တူးဖော်ရေးတုန်းအမှတ် (၂)မှ
တူးဖော်တွေ့ရှိသည့် ယဉ်ကျေးမှု ရှေးလက်ရာများ (၁၁)
(ပန်းချီထူးလှ-ရှေးဟောင်းသုတေသန) ၂၃၆

○ မြန်မာ့ရိုးရာ ဝတ္ထုများအကြောင်းခြင်း ○

မြန်မာ့ရိုးရာ လက်ဆန်းဟောပုံတစ်နည်း
(မောင်ပဟိန်း-အင်းတော်) ၂၀၉

◆ ကျန်းမာရေး ဝတ်စားအင်္ကျီခြင်း ◆

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ကုန်းမာရေးအတွက်
အကြံပေးချက်များ (ဟုဂျင်းစီ) ၂၁၄

○ အရေးအကြီးအကဲများခြင်း ○

နွယ်ရှင်အကြောင်း သိရှိသူများမှ မြေကြားပေးပါရန်
မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည် (ဦးစိန်-အတ္ထု ဗြိတိ) ၃၀၃

* ပါရမီနှင့်အင်္ကျီခြင်း *

ခွပ်လိုက်ကြစို့ သူငယ်ချင်း (စွမ်းတင့်-သစ်တော) ၇၁
ဝတ်များ ဆီးချုပ်ဝမ်းချုပ် မြစ်ခဲသော်
(ကိုကိုအောင်-မြကန်သာ၊ ဝက်လက်မြို့) ၂၃၂

○ မြန်မာ့အလင်းစာအုပ်များခြင်း ○

ကံမမြို့မ နိဿရည်း ရွှေကျောင်းနှင့် ထူးခြားသော
ဘုရားတစ်ဆူ (စံထွန်းသာ) ၉၇

○ မြန်မာ့အလင်းစာအုပ်များခြင်း ○

အဖုအကိုင်အတွက် ထိမ်ပြာဂမုန်း
(ခေဦး မော်ကျော်သူ) ၃၀
ဆီးချိုသွေးတိုး မဖြစ်အောင် နုနွယ်ပြာကိုဆောင်
(ဦးဘုတ်ရွှေ-K4) ၁၀၃

* အောင်မြင်ရေးခြင်း *

ရွတ္တဘောင်မင်းကြီး အဓိဋ္ဌာန်အောင်မြေ၊ အဓိဋ္ဌာန်
ကျောက်ပြာနှင့် တိမ်မြုပ်နေသည့် ရဟန္တာသိမ်တော်
(သုတေသနတစ်ဦး) ၁၂၁
နက္ခတ္တရေးရာခြင်းမဂ္ဂဇင်း ၇

◆ **ပေါင်းစည်းချုပ်** ◆

သေချာ နှစ် ခေတ်ဝါဒီအတွက် ဘက်ပြိုင်ပွဲ
 နှစ်ချုပ် အောင်သာလေးသေချာ (သက်ပင်ကျော်စွာ) ၁၃၃
 သေချာ နှစ် ခေတ်ဝါဒီအတွက်
 နှစ်ချုပ် ဤဝတ်နံ (သရုပ်ဆောင်-သုတေသီ) ၂၉၀

✦ **ပုဂ္ဂိုလ်ထူးချုပ်** ✦

သရက်သီးပျဉ်ခိုနံ ဦးမောင်ရအောင် (ခန္ဓာရိုး-တောင်ငူ) ၁၂၅
 သတိပြုပါ သရက်စုနာ (ဣန္ဒာရီ-စက်မှုလယ်ယာ၊ ဆင်ဖြူကျွန်း) ၂၁၅
 သနပ်ခါးပင် အပွေတက်အောင်(ဝါ) အသားအခေါက် ထူအောင်ပြုနည်း (နတ်မောက် လှမြင့်သစ်) ၂၄၀

● **ပုဂ္ဂိုလ်ထူးချုပ်** ●

မော်လမြိုင်မြို့မှ ကျော်လေးကျော် တောင်လေးလုံး ဆရာတော်(၁) (ဘုန်းကျော်စွာ-မြိုင်တက္ကသိုလ်) ၂၅
 ဝေဘုဆရာတော်ကြီး၏ ကြည်ညိုဖွယ်ရာများနှင့် ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်များ(၁၇) (ကျောက်ဆည်-မင်းမဟော်) ၃၃
 သုံးဆယ်မြို့က မြစ်မီးတောင်ညို ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဓမ္မိကနှင့် ကွင်းဆက်များ (ခင်သုဋ္ဌာ-စီးကုန်း) ၇၃
 ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ ပန်းတောင်းမြို့နယ် ပဲကြီးအင်းကျေးရွာ မဟာဗောဓိကျောင်း၌ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း (၁၉)နှစ်ကျော်ကတည်းက ယနေ့တိုင် မပုပ်မသိုးဘဲ ကျောက်သားအသွင် ကူးပြောင်းပြီး သဘာဝအတိုင်း တည်ရှိနေသည့် မြို့နယ်ဩဝါဒစရိယ ဝိနယဓရ ဘဒ္ဒန္တကုဏ္ဍဘိဝံသ မဟာထေရ်၏ ဥတုဓရုပ်ကလောင်တော်မြတ်နှင့် ဖြစ်ရပ်ဆန်းကြယ်များ (သက်ပျားပိုင်-ပန်းတောင်း) ၁၁၃
 ပိန္နဲကွင်း ဆရာတော်ကြီး၏ သာသနာပြု ခရီးလမ်း ကြည်ညိုဖွယ်ရာ ဖြစ်ရပ်ဆန်း (ရဲလေး-ဟင်္သာတ) ၁၇၇

● **ခြေရုပ်ပုဂ္ဂိုလ်ထူးချုပ်** ●

မုက်မမြင်တစ်ဦး၏အစွမ်း (ထီလာကျော်) ၂၅၇
 တွေ့ရပြီရ ကျောက်သမားဘဝ (၃) (ရွှေကသစ်-ကျောက်မျက်) ၂၄၃
 တုတ်စားပြီးတဲ့ ချေလား (တင်ဘုန်းဝင်း) ၂၄၆
 သေမင်းတမန် ဖြစ်ရပ်မှန် (စလင်း ဦးကျော်) ၂၆၆
 မမြင်ရပေမယ့် ရှိနေတယ် (သက်ဦးမောင်-နဂါးစန်) ၂၉၉
 ဘဝတတွေ့ ကြုံတွေ့ရာဝယ် (စလင်း ဦးကျော်) ၂၉၁
 ရေတွင်းထဲမှ ပတ္တမြားကိုးလုံး (စဝနကျော်) ၂၉၇

။ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

<p>ကျောက်တိုင်နှင့် ကျောက်ပျဉ်တို အိမ်ဖို ပျားပွားစုများ အိမ်ပေါ်အရ... ◀ ၈-၃၆၁</p>	<p>ကြက်ခြေပန်းများ အပူထွက်ပုံများ လေးသားညို ဘစ်ဘရိုရှိသဖြင့် လောက်လာသများ... ▶ ၈-၁၄၉</p>
--	--

အနော်ရထာမင်းကြီး တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့သော အဓိဋ္ဌာန်စွယ်တော်(၅)ဆူ

ပြက္ခရွေ့တောင်၊ ဝင်းကျိုက်တောင် နှင့် ပုပ္ဖားတောင်ဒေသတို့သည် ဂန္ထိရ နယ်မြေဟု ဆိုကြပေသည်။ ယင်းဒေသ များတွင် ဂမန်းပင်မျိုးစုံနှင့် ဆေးဖက်ဝင် အပင်များ၊ သစ်ညသစ်ဖုများ ပေါများစွာ ပေါက်ရောက်လျက် ရှိပေသည်။

ပြက္ခရွေ့တောင်တွင် ကန်ဆောင်မုန်း လ၌ သဇင်နီ၊ သဇင်နက်တို့ ဖူးပွင့်ကြ ပေသည်။ ထိုတောင်များသည် သစ်ကြီး ဝါးကြီးများဖြင့် စိမ်းစိုလျက်ရှိပြီး ဆိတ် ဇိုင်သော နေရာဒေသများလည်း ဖြစ် ကြပေသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း ပြက္ခရွေ့တောင် တွင် ဝေဘူဆရာတော်ကြီး၊ တောင် ဗုလုဆရာတော်ကြီးနှင့် သဲတောက်ိုး တောင်ပြည့် သိမ်တောင်ကျောင်း ထိုက် ဆရာတော်ကြီး ဦးကလျာဏ ဆောင်တို့နှင့် သူတော်စင် သူတော် ဖြစ်များသည် သီတင်းသုံးလျက်

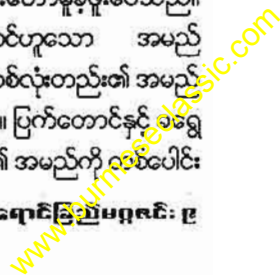
ပြက္ခရွေ့တောင် စွယ်တော်ရှင် ပေတီတော်ဖြတ်

နှင့် သာသနာပြု ဆရာတော်ကြီးများ (၁)

တရားဘာဝနာများ ကျင့်ကြံအားထုတ် တော်မူကြရာ နေရာဒေသ ဖြစ်ခဲ့ ကြောင်း ပြက္ခရွေ့တောင် သာသနာ ပြု ဖိတ္တိလာမြို့ အသောကာရုံ ရေလည်ကျောင်းတိုက် ပတန နာယက နိုင်ငံတော် ဩဝါဒါစရိယ အဂ္ဂမဟာ သဒ္ဓမ္မဇောတိကဝေ ဘဒ္ဒန္တလာဘာ

မောင်မောင်ကျောက်

ဝတမု မိန့်ကြားတော်မူခဲ့ဖူးပေသည်။ ပြက္ခရွေ့တောင်ဟူသော အမည် သည် တောင်တစ်လုံးတည်း၏ အမည် နာမ မဟုတ်ပေ။ ပြက်တောင်နှင့် ခရစ္စ တောင် နှစ်လုံး၏ အမည်ကို လွှဲပေါင်း

မြန်မာ့အလင်းတိုင်းရင်းစွယ်စုံကျမ်းစာအုပ်တိုက်

► မြန်မာ့အလင်းတိုင်းရင်းစွယ်စုံကျမ်းစာအုပ်တိုက်

တစ်စည်းတည်း ခေါ်ဝေါ်ကြသော အမည် ဖြစ်ပေသည်။ ခရစ်တောင်နှင့် ပြက်တောင်တို့မှာ အရှေ့ အနောက် တန်း၍ တည်ရှိနေပေသည်။

ယခုအခါ ဒေသခံ ပြည်သူများက ပြက်တောင်ဟုလည်းကောင်း၊ ခရစ် တောင်ဟုလည်းကောင်း သီးခြားစီ ခွဲခြား၍ မခေါ်ကြတော့ပေ။ ပြက္ခရွေ အရှေ့တောင်၊ ပြက္ခရွေ အနောက် တောင်ဟုသာ ခေါ်ဝေါ်နေကြပေသည်။

ပဥမမြောက် စွယ်စုံကျမ်းစာအုပ် စံပယ်တော်မူရာ ပြက္ခရွေ အနောက် တောင်သည် ပြည်ထောင်စု သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်၏ အလယ်ဗဟို တည် တည်နေရာတွင် တည်ရှိပေသည်။

ပြက္ခရွေတောင် စွယ်စုံကျမ်းစာအုပ် တော်၏ အနောက်ဘက် ရင်ပြင်တော် အစပ်တွင် နယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ်ခေတ်က

မြေတိုင်းဌာနမှ တိုင်းတာ စိုက်ထူထား သော မြန်မာနိုင်ငံ၏ အလယ်ဗဟို ဌာနဟု သတ်မှတ်ထားသည့် အုတ် ပနွက် မှတ်တိုင်ကြီး ရှိပေသည်။

ပြက္ခရွေတောင်၏ အမြင့်ပေ ဖမာဏနှင့် တည်ရှိရာ နေရာဌာနကို ယနေ့ခေတ် ပညာရှင်များ တိုင်းတာ ထားသည်မှာ (Global Position System) (G.P.S) ကမ္ဘာတစ်ဝန်းလုံးရှိ တည်နေရာကို တိုင်းတာသည့် ကိရိယာ ဖြင့် တိုင်းတာချက်အရ မြောက်လတ္တီ တွဒ် (၂၁)ဒီဂရီ (၁၂)ဒီဂရီ (၆၉၅) မိနစ်ဖြစ်၍ အရှေ့လောင်ဂျီတွဒ် (၉၆) ဒီဂရီ (၁၄)ဒီဂရီ (၅၅)မိနစ်တွင်ရှိပေ သည်။ အမြင့်ပေမှာလည်း အထက်ပါ ကိရိယာဖြင့် တိုင်းတာချက်အရ ပေ ပေါင်း (၃၄၃၃)ပေမြင့်ကြောင်း တွေ့ရ ပေသည်။

နက္ခတ္တ ဗေဒင်ပညာရှင်များအတည် ပြုထားသော ပြည်ထောင်စု သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံ အလယ်ဗဟိုဒေသနှင့် ကွာခြားမှု သိပ်မရှိလှဘဲ နီးစပ်ပေသည်။ နက္ခတ္တ ဗေဒင်ပညာရှင်များ အတည် ပြုထားသော ပြည်ထောင်စု သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံ အလယ်ဗဟိုဒေသမှာ မြောက်လတ္တီတွဒ် (၂၀)ဒီဂရီဖြစ်ပြီး၊ အရှေ့လောင်ဂျီတွဒ် (၉၇)ဒီဂရီ (၃၀) မိနစ် ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် အနော်ရထာမင်းကြီး တည်ထား ကိုးကွယ်တော်မူခဲ့သော ပြက္ခရွေတောင် စွယ်စုံကျမ်းစာ အုပ် တည်ရှိ ရာ ပြက္ခရွေတောင်သည် မြန်မာနိုင်ငံ၏ အရှေ့ဖျားနှင့် အနောက်ဖျား၏ အလယ်ဗဟိုတည်တည်နှင့် မြန်မာနိုင်ငံ ၏ မြောက်ဖျားနှင့် တောင်ဖျား၏ အလယ်ဗဟိုတည်တည်တွင် တည်ရှိ

www.burmeseclassic.com

နေသည်မှာ အထောက်အထား ခိုင်လုံ လှပေသည်။

အနော်ရထာမင်းကြီးသည် ဤ ပြက္ခန္ဓာတောင်တန်းပေါ် စေတီ(၄) ဆူ တည်ထားတော်မူခဲ့ပေသည်။ ယင်း စေတီတော်များမှာ...

- ၁။ ပဉ္စမစွယ်တော်ရှင် ကိန်းဝပ်တော်မူရာ ပြက္ခန္ဓာ အနောက်တောင်ကြီး စေတီတော်
- ၂။ စွယ်တော်ရှင် ပြက္ခန္ဓာ အရှေ့တောင်ကြီး စေတီတော်၊
- ၃။ နေရား ဆုတောင်းပြည့် စေတီတော်၊
- ၄။ တောင်တော်ကျ စေတီတော် ဟူ၍ ဖြစ်ပေသည်။

(၁) ပြက္ခန္ဓာတောင် စွယ်တော်ရှင် စေတီတော်မြတ်

ပုဂံပြည့်ရှင် အနော်ရထာမင်းကြီး သည် သီဟိုဠ်ကျွန်း(သီရိလင်္ကာ)နိုင်ငံမှ ပင့်ဆောင်လာသော ဗုဒ္ဓစွယ်တော်မြတ် ကို ရွှေစည်းခုံစေတီတော်၌ ဌာပနာပြီး ထပ်မံ အဓိဋ္ဌာန်တော်မူရာ ပွားလာ သော စွယ်တော်မြတ်များကို တန်ကြည် တောင်း လောကနန္ဒာနှင့်တုရင်းတောင် တို့တွင် စေတီတစ်ဆူစီတည်၍ ဌာပနာ တော်မူပေသည်။

တုရင်းတောင်ကမှတစ်ဖန် အဓိဋ္ဌာန် တော်မူ၍ စွယ်တော်တစ်ဆူ ပွားသည်။ စွယ်တော်တစ်ဆူ ပွားသည်ကို ယခင် အတိုင်း ဆင်ဖြူတော်တွင်တင်၍ လွှတ် တော်မူပြန်၏။

ဆင်ဖြူတော်လည်း အရှေ့မျက်နှာ အရပ်သို့ သွား၍ သာလျောင်းတောင် ထက် တစ်ခဏမျှ လျောင်းပြီးလျှင် ထိုကသွား၍ ပြက်တောင်ထက် ဝပ်မည် ပြုပြီးလျှင် မဝပ်ဘဲ ခရွေတောင်ထက် တက်လေ၏။

ထိုကမှ ဒုတိယတစ်ဖန်ပြန်၍ ပြက်

▲ ပြက္ခန္ဓာတောင် အထက်ဆုတောင်းပြည့် စေတီတော်

တောင်ထက် ဝပ်လေ၏။ အနော်ရထာ မင်းစောလည်း ထိုအရပ်တွင် စေတီ တစ်ဆူတည်၍ ဌာပနာတော်မူ၏။ ပြက်တောင်မှာ ရှေးဦးစွာတက်၍ ဝပ်မည်ပြုပြီးလျှင် မဝပ်ဘဲ ပျက်ကွက် ခြင်းကို အစွဲပြု၍ ပြက်တောင်ဟု ခေါ် ဝေါ်ခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ရှေးပညာရှိတို့ အယူ ရှိကြပေသည်။ ခရွေတောင်မှာ မဝပ်မလျောင်းဘဲချို့ယွင်းသောကြောင့် ခရွေတောင်ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်း ဖြစ်ပေ သည်။

အချို့သော ပညာရှင် သုတေသီတို့ ကမူ ပြက္ခန္ဓာ အနောက်တောင် စွယ် တော်ရှင် စေတီတော်သည် ရောင်ခြည် တော်များ (ပြီးပြီးပြက်ပြက်) ကွန်ဖြူးခဲ့ ခြင်းကြောင့် (ပြက်)တောင်ဟု ဆိုကြ ပေသည်။

ပဉ္စမမြောက် ပြက္ခန္ဓာတောင် စွယ် တော်ရှင် စေတီတော်မြတ်ကို အနော် ရထာမင်းကြီးသည် မြန်မာသက္ကရာဇ် ၃၉၅ ခုနှစ်တွင် ပြက်တောင်(သို့မဟုတ်) ပြက္ခန္ဓာ အနောက်တောင်ထိပ်တွင် တည်ထားတော်မူခဲ့ပေသည်။

ပြက္ခန္ဓာစွယ်တော်ရှင် စေတီတော် မြတ်သည် မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး ကျောက်ဆည်ခရိုင်၊ မြစ်သာမမြို့နယ်၊

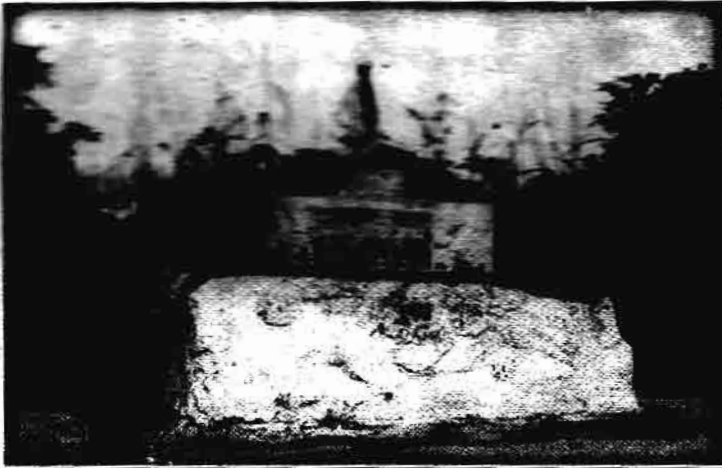
(ကူးမြို့)၏ အရှေ့တောင်ဘက် ပြက္ခန္ဓာ အနောက်တောင်ထိပ်တွင် တည်ရှိ ပေသည်။

ပြက္ခန္ဓာ အနောက်တောင်သည် တောင်ခြေလှည့်ခံ (ရွှေညောင်ပင် စခန်း)မှ (၃)မိုင် (၄)ဖာလုံခန့် ကွာ ဝေးပြီး တောင်ပေါင်း (၉)လုံးကို ကျော် ဖြတ်ရပေသည်။ ပင်လယ်ရေမျက်နှာ ပြင် အထက် (၃၄၃)ပေ မြင့်ပေသည်။ ပြက္ခန္ဓာတောင်သည် ရန်ကုန်-မန္တလေး ကားလမ်းမှ (၉)မိုင် ကွာဝေးပေသည်။

ပြက္ခန္ဓာစွယ်တော်ရှင် စေတီတော် မြတ်သည် ဉာဏ်တော် (၈၁)ပေမြင့်၍ အောက်ခြေ ဖိနပ်တော်မှာလည်း အလျား (၈၁)ပေ အနံ (၈၁)ပေ ကျယ်ဝန်းပေသည်။ စေတီတော်၏ ရင်ပြင်တော် ပတ်လည်တွင် စေတီရံ ပေါင်း (၃၂)ဆူတည်ရှိပြီး စေတီတော် ၏ တောင်ဘက် ရင်ပြင်တော်တွင် အရှေ့မှ အနောက်သို့ စေတီရံ (၂၂)ဆူ ရှိပေသည်။

စေတီတော်မှာ ရွှေသင်္ကန်းတော် တဝင်းဝင်း တထိန်ထိန်ဖြင့် သပ္ပာယ် လှပေသည်။ စေတီတော်၏ ရင်ပြင်တွင် "အရဟံ သိမ်တော်မြတ်" ရှိပေ သည်။

www.burmeseclassic.com

• မြက္ခန္ဓာအောက်တောင် စွယ်တော်ရှင်စေတီတော် ဟိုဂျက်အတွင်းရှိ ဩဠာထောင်ရတနာတရားကြီးမာစွာ အလယ်တော်တည်တည် အထိမ်းအမှတ်ကျောက်တိုင်

(၂) စွယ်တော်ရှင် မြက္ခန္ဓာ အရှေ့တောင်ကြီး စေတီတော်

အနော်ရထာမင်းကြီးသည် တုရင်းတောင်ကမှ တစ်ဖန် အမိဋ္ဌာန်တော်မူ၍ စွယ်တော်တစ်ဆူ ပွားသည်။ စွယ်တော်တစ်ဆူ ပွားသည်ကို ယခင်အတိုင်း ဆင်ဖြူတော်တွင် တင်၍ လွှတ်တော်မူပြန်၏။

ဆင်ဖြူတော်လည်း အရှေ့မျက်နှာ အရပ်သို့သွား၍ သာလျောင်းတောင်ထက် တစ်ခေမာ၍ လျောင်းပြီးလျှင် ထိုကသွား၍ ပြက်တောင်ထက် ဝပ်မည် ပြုပြီးလျှင် မဝတ်ဘဲ ခရွေ့တောင်ထက် တက်လေ၏။ ထိုကမှ ဒုတိယတစ်ဖန် ပြန်၍ ပြက်တောင်ထက် ဝပ်လေ၏။

အနော်ရထာမင်းစောလည်း ထိုအရပ်တွင် စေတီတစ်ဆူတည်၍ ဌာပနာတော်မူ၏။ ဤသာလျောင်းတောင် ခရွေ့တောင်တို့တွင်လည်း ငါ့ကို စေတီတည်စေလိုသည်ဟု အမှတ်တော်ရှိ၍ စေတီတစ်ဆူစီ တည်တော်မူ၍ များစွာသော သရီရဓာတ်တော်တို့ကို ဌာပနာတော်မူ၏။

ဤသို့ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါ ၁၂ နှစ်မျှစေတီခြင်္စာမဂ္ဂစဉ်း

အပေါင်းတို့ စီးပွားအလိုမှာ သာသနာတော် ငါးထောင်တိုင်တိုင် တည်ရစ်စေဟူ၍ ငါးဆူသော စွယ်တော်မြတ်တို့ကို စေတီတည်ပြီးလျှင် များစွာ ပူဇော်သက္ကာရတို့ကို ပြုတော်မူ၍ သာဓုခေါ်တော်မူ၏။

ခရွေ့တောင် (သို့မဟုတ်) မြက္ခန္ဓာ အရှေ့တောင်သည် တောင်ခြေလှည်းခံ (ရွှေညောင်ပင်စခန်း)မှ (၄)မိုင် (၂) ဖာလုံခန့် ကွာဝေးပြီး တောင် (၁၁)လုံးကို ကျော်ဖြတ်ရသည်။ မြက္ခန္ဓာ အရှေ့တောင်သည် ပင်လယ်ရေမျက်နှာပြင်အထက် (၃၅၅၅)ပေ မြင့်ပေသည်။ စေတီတော်မှာ ထုံးသက်န်း တဖွေးဖွေးဖြင့် သပ္ပာယ်လှပေသည်။

(၃) မောနား ဆုတောင်းပြည့် စေတီတော်

ဆုတောင်းပြည့် မောနားကျောင်း ပရဝဏ်အတွင်း၌ အနော်ရထာမင်းကြီး တည်ထားခဲ့သော မောနား ဆုတောင်းပြည့် စေတီတော် ရှိပေသည်။ အနော်ရထာမင်းကြီးသည် စွယ်တော်ကို ဆင်ဖြူတော်ပေါ်တွင်တင်ပြီး လွှတ်တော်မူသောအခါ မြက္ခန္ဓာ အရှေ့တောင်နှင့်

မြက္ခန္ဓာ အနောက်တောင်တို့ ဆုံရာနေရာရောက်သောအခါ ဆင်ဖြူတော်မော၍ ခေတ္တ နားလေသည်။ ယင်းနေရာသည် ဆင်ဖြူတော်မော၍ နားသောနေရာ ဖြစ်သောကြောင့် “**မောနား**” ဟု ခေါ်တွင်ခဲ့လေသည်။

အနော်ရထာမင်းကြီးလည်း ဆင်ဖြူတော်မော၍ နားသောနေရာတွင် စေတီတည်ထိုက်သည်ဟု ယူဆတော်မူပြီး ဉာဏ်တော် (၉)တောင်ခန့် မြင့်သော “**မောနား ဆုတောင်းပြည့် စေတီတော်**” တစ်ဆူ တည်ခဲ့ပေသည်။

မောနား ဆုတောင်းပြည့် စေတီတော်သည် မြောက်လတ္တီတွဒ် (၂၁) ဒီဂရီ (၁၄)ဒသမ (၂၄၅)မိနစ်၊ အရှေ့လောင်ဂျီတွဒ် (၉၆)ဒီဂရီ (၁၃)ဒသမ (၉၅၅)မိနစ်တွင် တည်ရှိပြီး ပင်လယ်ရေမျက်နှာပြင်အထက် (၁၁၅၀)ပေ မြင့်ပေသည်။

စေတီတော်ကိုသစ်စေးသရိုက်ကိုင်ပြီး အနုစိတ် ကနတ်ပန်းလက်ရာများဖြင့် ရွှေအပြည့် ချထားပေသည်။ သပိတ်မှောက်တွင် ဂဠုန်ရုပ်နှင့် ကဒေါင်းရုပ်များကို ဖောင်ကြွပြုလုပ်ထားပေသည်။ ရွှေရောင်ဝင်းစင်းနှင့် ကြည်ညိုဖွယ်ရာအတိ ဖြစ်ပေသည်။

(၄) ဘောင်းတော်ကျ စေတီတော်

မြက္ခန္ဓာတောင် ဆုတောင်းပြည့် မောနားကျောင်းတိုက်သို့အသွား လမ်းခုလတ် ညာဘက်ဘေးတွင် အနော်ရထာမင်းကြီး တည်ထား ကိုးကွယ်ခဲ့သော “**ဘောင်းတော်ကျ စေတီတော်**” အား ဦးစွာ ဖူးမြော်ရပေမည်။

ယင်းစေတီအား ဘောင်းတော်ကျ စေတီဟု အမည် ခေါ်တွင်ခြင်းမှာ အနော်ရထာမင်းကြီးသည် မြက္ခန္ဓာအရှေ့တောင်သည် မည်မျှ မြင့်

လေသနည်း"ဟု မောကြည့်ခိုက်
ဘောင်းတော် ပြတ်ကျခဲ့ပေသည်။

ယင်းဘောင်းတော် ပြတ်ကျတော်
မူခဲ့သည့်နေရာတွင် စေတီ တည်ထား
ခဲ့ခြင်းကြောင့် "ဘောင်းတော်ကျ"
စေတီဟု လူအများ ခေါ်တွင်ခဲ့ကြပေ
သည်။ စေတီတော်အား ရွှေအပြည့်
ချထားပေသည်။

အနော်ရထာမင်းကြီး၏ ဆင်ဖြူ
ရတနာသည် ပြက္ခရွေတောင်
ကျောက်ဖျာထက်တွင် ရပ်နားစဉ်
အဓိဋ္ဌာန်ချက်ဖြင့် သမိုင်းတွင် ကျန်ရစ်
အောင် ခွာရာတံဆိပ် ခတ်နိုင်ထားခဲ့
သည့်နေရာ၊ တောင်ပြုံး၊ အရှင်နှစ်ပါး
ဖြစ်လာမည့် ရွှေဖျင်းညီနောင်တို့
ဒိုးကစားသည့်နေရာ၊ အနော်ရထာ
မင်းကြီးအတွက် ထမင်းချက်ခဲ့သည်
ဆိုသော နေရာများမှာ ယနေ့ထက်တိုင်
ထင်ရှားလျက် ရှိနေခဲ့သည်ကို
လည်းကောင်း...

အနော်ရထာမင်းကြီး လက်ထက်
တော်က ပြက်တောင်၊ ခရွေတောင်ဟု
ခွဲခြားပြီး ခေါ်ဝေါ်ခဲ့သော်လည်း ယခု
အခါ ပြက္ခရွေတောင်ဟုသာ တစ်ပေါင်း
တစ်စည်းတည်း ခေါ်ဝေါ်ခဲ့ကြကြောင်း
ကိုလည်းကောင်း၊ ပြက္ခရွေတောင်
သာသနာပြု ဆရာတော်ကြီး
ဦးလာဘာဝတ မထေရ်မြတ်မှ မိန့်ကြား
တော်မူခဲ့ပေသည်။

ပြက္ခရွေတောင်ဟုဆိုလျှင် ရွှေဖျင်း
ညီနောင်တို့အကြောင်း မတင်ပြလျှင်
ပြီးပြည့်စုံမည် မဟုတ်ဟု ယူဆပေ
သည်။ စွယ်တော်တင်သည့် အနော်
ရထာမင်းကြီး၏ ဆင်ဖြူရတနာသည်
ပြက္ခရွေ အနောက်တောင်ထိပ်တွင်
ဝပ်လေ၏။

သို့ဖြစ်၍ ပြက္ခရွေ အနောက်တောင်
ထိပ်တွင် စွယ်တော်ရှင် စေတီတော်

ရန်ကင်းမန္တလေး ကားလမ်းတစ်ချို့ လမ်းညွှန်ဆိုင်ဘုတ်

တည်ရန်အလို့ငှာ အနော်ရထာမင်း
ကြီးသည် မိမိ၏ စစ်သည်ရဲမက်ခိုလပ်ပါ
အပေါင်းတို့အား လူတစ်ကိုယ် အုတ်
တစ်ချပ်၊ သဲတစ်ဆုပ်၊ ရေတစ်မူတ်
ယူဆောင်လာကြရန် အမိန့်တော် ရှိ
သည်ကို ရွှေဖျင်းညီနောင်တို့ တာဝန်
တော် လစ်လပ်ခဲ့သဖြင့် မင်းပြစ်မင်း
ဒဏ် သင့်ခဲ့ရာ အနော်ရထာမင်းကြီး
ခေတ္တ စံမြန်းနေတော်မူသည့် ပြက္ခရွေ
တောင်မှ မြောက်အရပ်သို့ ထွက်ပြေး
တိမ်းရှောင်ခဲ့ပေသည်။

ရွှေဖျင်းညီနောင် နှစ်ယောက်တို့
သည် လူစွမ်းကောင်းများ ဖြစ်ကြသဖြင့်
ဖမ်းမိနိုင်ဘဲ ရှိနေရာ အနော်ရထာ
မင်းကြီး ကြိမ်စကြာဖြင့် ရိုက်ပြီးခေါ်မှ
သာ ဖမ်းမိကြသည်ဟု ဆိုပေသည်။

ရွှေဖျင်းညီနောင် နှစ်ယောက်အား
မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး၊ မတ္တရာမြို့
နယ်၊ တောင်ပြုံးကြီးရွာ၌ ကွပ်မျက်ခဲ့
သည်ဟု ဆိုပေသည်။ ရွှေဖျင်းညီနောင်
တို့နှစ်ယောက် နတ်ဝိဇ္ဇာ ဖြစ်လာမှ
ဘိုးတော် အနော်ရထာမင်းထံ နယ်မြေ
အပိုင်စား တောင်းခံရာတွင် "စမုံအစ
ပတ္တရာအဆုံး" အထိ နယ်မြေအား
အပိုင်စား ဖေးသနားတော်မူခဲ့ပေသည်။

တစ်ဖန် ပြက္ခရွေတောင် မောနား
အရပ်တွင်လည်း နတ်ကွန်းနတ်နန်း
ဆောက်လုပ်စေပြီး အပိုင်စား ပေး
သနားတော်မူခဲ့သည်ဟု ဆိုပေသည်။

မူလအုတ်နှစ်ချပ် လပ်ခဲ့သည့် ပဉ္စမ
စွယ်တော်ရှင် ပြက္ခရွေတောင်သည်
တောကြီးများမည်းဖြစ်၍လူသူလေးပါး
ရောက်ရန် ခက်ခဲခြင်း၊ အတက်အဆင်း
လမ်း ကြမ်းတမ်းသည့် တောင်ထိပ်တွင်
တည်ရှိနေတော်မူခြင်းတို့ကြောင့်အများ
ပြည်သူတို့ ပူးမြော်နိုင်ရန် အလို့ငှာ
ရွှေဖျင်းညီနောင်တို့ အသက်ပျောက်
သည့် တောင်ပြုံးကြီးရွာ၌ပင် အုတ်နှစ်
ချပ် လပ်နေသည့် ဆုတောင်းပြည့်
စေတီနှင့် ဆုတောင်းရစေတီ နှစ်ဆူ
တို့ကို တည်ထားပေးခဲ့သည်ဟု ဆိုပေ
သည်။

ရွှေဖျင်းညီနောင်တို့ကိုလည်း ယင်း
တို့နှစ်ဦး အသက်ပျောက်သော
တောင်ပြုံးကြီးရွာ၌ပင် သက်ပျောက်
နန်းအဖြစ် သတ်မှတ်တော်မူခဲ့သည်ဟု
ဆိုပေသည်။

အနော်ရထာမင်းကြီးသည် အုတ်
နှစ်ချပ်လပ်နေသည့် ဆုတောင်းပြည့်
ဘုရားနှင့် ဆုတောင်းရ ဘုရားတော်

www.burmeseclassic.com

• ကြာရှည်တောင်ခြေ လှည့်လည် (ကျွန်ုပ်တို့၏အဖွဲ့)

ကို နှစ်စဉ် ဝါခေါင်လဆန်း (၈)ရက်မှ ဝါခေါင်လပြည့်နေ့အထိ ကျင်းပ ပူဇော်ကြရန်နှင့် တောင်ပြုံး အရှင်နှစ်ပါး၏ ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲကိုလည်း ယင်းရက်များအတွင်း၌ ကျင်းပပြုလုပ်ရန် အနော်ရထာမင်းကြီး ကိုယ်တော်တိုင် အမိန့်တော်ဖြင့် သတ်မှတ်ပေးခဲ့ခြင်းကြောင့် "ပွဲရ တောင်ပြုံးမင်းနှစ်ပါး" ဖြစ်လာခဲ့ပေသည်။

စွယ်တော်ရှင် ပြက္ခရွေ အနောက်တောင် စေတီတော်မြတ်၏ အရှေ့တောင်ဘက်အရပ်တွင် အုတ်နှစ်ချပ်လပ်နေသည့်နေရာအား ကြည့်ရှုခဲ့ရပေသည်။ ယခင်က မူလအတိုင်း အုတ်နှစ်ချပ် လပ်နေခဲ့သော်လည်း ပြက္ခရွေ အနောက်တောင်ကြီးဘုရား၌ ဘုရား၏ ဝေယျာဝစ္စ ပြုလုပ်ရင်း သီတင်းသုံးနေထိုင်တော်မူသော ဆရာတော်တစ်ပါးမှ စေတီတော်တွင် အုတ်နှစ်ချပ်လပ်နေသည်မှာ အမြင် မတင့်တယ်သောကြောင့် စေတနာ အရင်းခံဖြင့် ယင်းနေရာအား အင်တေဖြင့် ဖိတ်ဖစ်ခဲ့ပေသည်။

များမကြာမီ ယင်းဆရာတော်လည်း မျက်စိနှစ်ကွင်း အလင်းမရတော့သဖြင့်

ယင်း၏ ဇာတိအရပ်သို့ ပြန်ကြွသွားခဲ့ရသည်ဟု ဒေသခံ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ဦးမှ ပြောပြခဲ့သည်ကို မှတ်သားခဲ့ရပေသည်။

(အလှူဦးသင့်ထွင် အုတ်နှစ်ချပ်လပ်နေသည့် စွယ်တော်ရှင် စေတီတော်မြတ်၊ ရွှေယုင်ညိုနောင်တို့ ဖိုးကစားသည့်နေရာ၊ ဆင်ခြေရာသေညီတို့ကို မှတ်တမ်း ဓာတ်ပုံများ နှင့်တကွ နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းမှပင် တင်ပြပါမည်။ ဇာရေးသျှ)

ပြက္ခရွေတောင်စွယ်တော်ရှင် စေတီတော်မြတ်နှင့် ပြက္ခရွေတောင်အား သာသနာပြုခဲ့ကြသော ဆရာတော်ကြီးများ

ပြက္ခရွေတောင် စွယ်တော်ရှင် စေတီတော်မြတ်နှင့် ပြက္ခရွေတောင်အား သာသနာပြုခဲ့ကြသော ဆရာတော်ကြီးသုံးပါး ရှိခဲ့ပေသည်။

ထိုဆရာတော်ကြီးများမှာ ဝမ်းတွင်းမြို့နယ်၊ သဲတောမြို့ ကိုးတောင်ပြည့်ကျောင်းတိုက်ဆရာတော်ဦးကလျာဏ၊ ဖိတ္တိလာမြို့ အသောကာရုံရေလည်ကျောင်းတိုက် ပဓာန နာယက ပြက္ခရွေ

တောင် သာသနာပြု နိုင်ငံတော်ဩဝါဒါစရိယ အဂ္ဂမဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိကဓဇ ဆရာတော်ကြီး ဦးလာဘာဝတ (ဘုန်းဘုန်းလေး)နှင့် ယခုလက်ရှိ ပြက္ခရွေတောင် ဆရာတောင်းပြည့်မောနားကျောင်းတိုက် ဆရာတော် ဦးပညာဝံသ(ဓမ္မာစရိယ-ဘီအေ)တို့ ဖြစ်ကြပေသည်။

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း(၇၀)ကျော် အချိန်က ပြက္ခရွေတောင်တန်းသည် သစ်ကြီးဝါဒကြီးများဖြင့် နေပြောက်မထိုးအောင် စိမ်းစိုအုပ်ဆိုင်းလျက်ရှိပြီး ရာသီဥတုကလည်း အလွန်ကောင်းမွန်ခဲ့ပေသည်။

တောကြီးမျက်မည်း ဖြစ်နေသဖြင့် လူသူလေးပါး အရောက်အပေါက် လွန်စွာနည်းပါးသောအချိန်အခါဖြစ်ပေသည်။

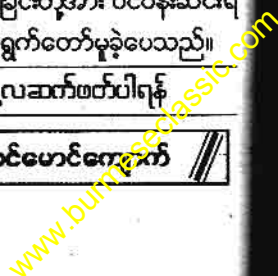
ဤကဲ့သို့သော အခြေအနေမျိုးတွင်ပင် သဲတော ကိုးတောင်ပြည့်ကျောင်းတိုက် ဆရာတော်ကြီး ဦးကလျာဏသည် နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း မပျက်မကွက် တစ်နှစ်လျှင် တစ်ခေါက်၊ နှစ်ခေါက် ကြွရောက်တော်မူပြီး တောင်တက်တောင်ဆင်းလမ်းများအား ဖောက်ထွင်း ရှင်းလင်းခြင်း...

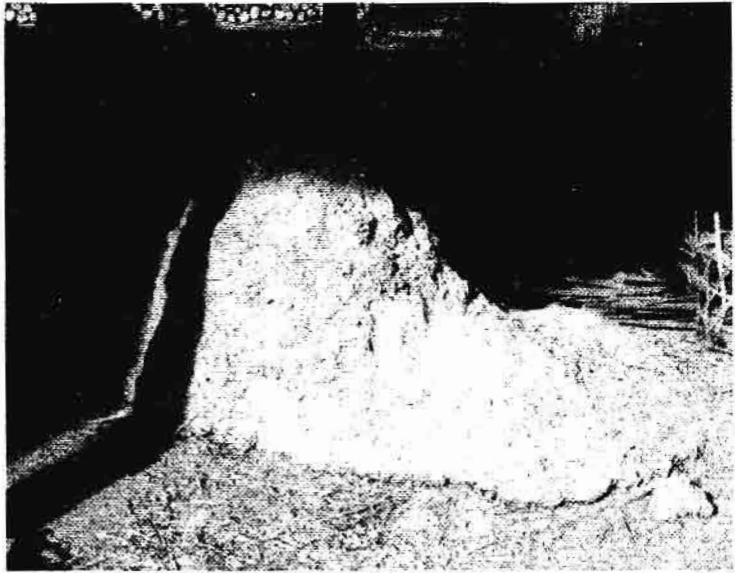
ပြက္ခရွေ အရှေ့တောင်ဘုရား၊ အနောက်တောင် စွယ်တော်ရှင်ဘုရားတို့၏ ရင်ပြင်တော်ပေါ်၌ ပေါက်ရောက်နေသည့် ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်းများကို ခုတ်ထွင် ရှင်းလင်းခြင်း...

ထုံးသင်္ကန်းများ ကပ်လျှူခြင်း၊ သာသနိက အဆောက်အအုံများအား တတ်စွမ်းသမျှ ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ခြင်း၊ ပြုပြင်ခြင်းတို့အား ပင်ပန်းဆင်းရဲစွာ ဆောင်ရွက်တော်မူခဲ့ပေသည်။

ဧရိယာဆက်စပ်ပါရန်

မောင်မောင်ကျောက်

ခြေတောင်ပို့ပေါက်လျှင်

ဘယ်လိုလုပ်လဲ

အိမ်ခြံထဲတွင် လည်းကောင်း၊ အိမ်ထဲတွင် လည်းကောင်း ခြေတောင်ပို့ပေါက်နေသည်ကို တွေ့ဖူး ကြုံဖူးကြပေလိမ့်မည်။ အချို့က ခြေတောင်ပို့ပေါက်လျှင် စီးပွားတက်သည်။ စီးပွားလျော့သည် စသည်ဖြင့် ပြောကြ၏။ တောင်ပို့ပေါက်သည့် နေရာကိုလိုက်၍ အကျိုးပြု၊ အကျိုးယုတ် ကွာခြားသည် ဟုလည်း ဆိုကြပါသည်။

တောင်ပို့ပေါက်ပြီး ကြီးထွားလာပါက စီးပွား တစ်ခိုင်ခိုင် တက်လာသည် ဟု အချို့က ဆိုကြသည်။ ဤကဲ့သို့သော အိမ်မျိုးတွင် ခြေတောင်ပို့ကို အသေအချာ ကာရံ၍ အမွှေးနံ့သာရည် ဖက်ဖုန်းခြင်း၊ အမွှေးတိုင် ထွန်းခြင်းတို့ ပြုလုပ်၍ တရိတသေ ထားကြ၏။

ခြေတောင်ပို့ကို ဖျက်ဆီးမိ၍ စီးပွား ဆုတ်ယုတ်ခြင်း၊ အိမ်ရှိသူများ ကျန်းမာရေးညံ့ခြင်း၊ အသက်အန္တရာယ်အထိ ထိခိုက်ခြင်းများ ဖြစ်တတ်သည်ဟု ကြားဖူးသည်။

ဤကဲ့သို့ အကျိုးအပြစ်များ ပေးတတ်သဖြင့် မိမိ အိမ်ထဲနှင့် ခြံထဲတွင် ခြေတောင်ပို့ ပေါက်လာပါက ထားရကောင်းနိုး။ ဖျက်ဆီးရကောင်းနိုး ဖြစ်တတ်ကြသည်။ ခြေတောင်ပို့နှင့် ပတ်သက်၍ ဟိုမေး ဒီစမ်းလုပ်ပြီး လမ်းညွှန်လိုက်သည့်အတိုင်း လုပ်ကြလေ့ရှိသည်။

တိုက်ဆိုင်မှုလား၊ စွမ်းသည်လား တော့ မပြောတတ်ပေ။ အချို့မှာ ထူးခြားစွာ ပြောင်းလဲမှုများ ရှိလာ၏။ သို့ရာတွင် အချို့မှာ ထူးခြားမှု မရှိသည်ကိုလည်း တွေ့ဖူးသည်။

စာရေးသူ တင်ပြလိုသည့် အဓိက အချက်မှာ တောင်ပို့သည် စီးပွားလာဘ်လာဘာ အကျိုးပေးသည်၊ မပေးသည် ဟူသော အချက်မဟုတ်။ မိမိခြံနှင့်

အိမ်တွင် ခြေတောင်ပို့ပေါက်ပြီး စိုးရိမ်ကြောက်ရွံ့မှုနှင့်အတူ ဘာလုပ်ရမှန်း မသိသူများအတွက် ဆရာတော်ကြီး တစ်ပါး မိန့်ဆိုခဲ့သည့် နည်းတစ်ခုကို တင်ပြလိုခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးက...

'အာကြီးတို့က ဗုဒ္ဓဘာသာ အနွယ်ထံတွင် ယဟုတ်လား၊ တခြား ငွေငွေထူထူ စိုစွန်းပနေ၊ ပေးပနေနဲ့၊ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ဆိုတာ ဗုဒ္ဓကို ယုံကြည်သက်ဝင်ရမယ်၊ ဗုဒ္ဓရဲ့တရားတော်နဲ့ ကျင့်စဉ်တွေကိုပဲ လိုက်နာရမှာပေါ့' ဟု မိန့်ဆိုရာ စာရေးသူက...

'ဆက်လက် အမိန့်ရှိပါဘုရား' ဟု လျှောက်တင်ရသည်။ ဤတွင် ဆရာတော်ကြီးက...

ခြေတောင်ပို့ပေါက် အဆင်ပြေတဲ့ သတ္တဝါပဲ၊ ဒီပေယု ဖျက်ဆီးဖို့ ဘုန်းကြီး ယိုက်တန်းဘူး၊ ငွေတာယာပြီး ဖိတ်တော် ရွတ်ဖတ်ပေးရမယ်၊ ဆရာတော်၊ သံဃာတော်တွေ

ဖိတ်ရွတ်ဖတ်ပြီးတဲ့နဲ့ (ဖိတ်သံ) ကို တောင်ပို့ပေါ် ပြုလုပ်ထားတာပဲ၊ ဒီလို လူကို အန္တရာယ် မပြုနိုင်တော့ဘူး၊ ပြောင်းချင်လဲ ပြောင်းသွားမယ်'

ဟု ပြည့်စုံစွာ မိန့်ကြားပါသည်။

ဤနည်းကို စာရေးသူ၏ မိတ်ဆွေများကို ပြောပြကူညီခဲ့ရာ အခန်တကယ် ထူးခြားကြောင်း တွေ့ရသည်။ ထူးခြားသည် ဆိုသည်မှာ ခြေတောင်ပို့ ဆက်မကြီးဘဲ ရပ်သွားခြင်း၊ လူကို တစ်စုံတစ်ရာ အန္တရာယ်မရှိခြင်း၊ နေရာပြောင်းသွားခြင်းတို့ ဖြစ်ပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးအနေဖြင့် ခြေတောင်ပို့ ပေါက်သည်နှင့် ကြုံခဲ့လျှင် အသုံးပြု စိတ်ချမ်းသာစေရန် မေတ္တာရှေ့ထား တင်ပြလိုက်ပါသည်။

ညွှန်တမ်း (နတ်တလင်း)

စက်ကြာမင်း

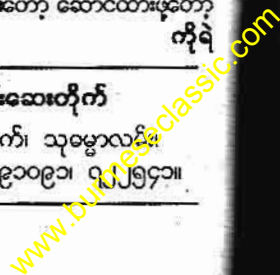
သွေးတိုးရောဂါရှင်များ... စက်ကြာမင်း အမှတ်တံဆိပ် သွေးတိုးကျဆေး ကိုဆောင်ထား

“အတော်ပဲ မြတ်တို့အိမ် အလည်လာတာ ထမင်းပွဲနဲ့ တန်းတိုးတယ်ဟေ့” “အော် မမမြင့် လာ တစ်ခါထဲဝင်စားလိုက်လေ” “ဘာဟင်းချက်လဲဟင်” “မမမြင့်ရေ၊ မနေ့က စင်ကာပူက သားကြီးပြန်လာ တယ်လေ၊ အဲဒါ သားကြီးက အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲစားချင်တယ်ဆိုလို့ ထမင်းလွတ် ချက်စားနေကြတာပါ” “အမလေး အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲဆိုရင် အသကြားတာနဲ့တင် သွေးတိုးချင်ပြီ။ တော်ပါပြီအေမစားရဲပါဘူး” “မမမြင့်ကလဲ ရောဂါရှိရင် ဆေးရိုပါတယ်။ ကျွန်မလဲ အစက ဒီလိုပဲလေ။ သွေးတိုးရိုလို့ ဟိုဟာမစားရဲ၊ ဒီဟာမစားရဲနဲ့ ရှောင်လိုက်ရတဲ့အစား၊ အခုတော့ စားချင်တာစားလို့ရပြီ မမမြင့်ရဲ့” “အေး အဲဒါကြောင့် ငါအံ့ဩနေတာ၊ အရင်ကဆို အစားအသောက်ရှောင်တာ မထက်တောင် မြတ်ကပိုသေးတယ်။ ခုတော့ အံ့ဩဘာနန်းပဲ” “ဟုတ်တယ် မမမြင့်ရေ အရင်ကတော့ နည်းနည်းလေးအစားမှားတာနဲ့ သွေးကတိုးတိုးလာတော့ အစားတစ်လုပ်အတွက်နဲ့ ရောဂါမခံစားချင်တာနဲ့ အစားအသောက်ကို ဂရုတစိုက် ရှောင်ကြည့်စားသောက်ခဲ့တာ။ အခုတော့ စက်ကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေး အားကိုးရိုနေပြီ မမမြင့်ရဲ့” “ဟင် ဟုတ်လား၊ တစ်ယောက်ထဲ ကျိတ်ပြီး သုံးစွဲမနေနဲ့နဲ့ မမကိုလဲ ပြောအုံးလေ” “လာပါ မမမြင့်ရယ် ဆေးကို နောက်မှပေးမယ်၊ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲကို အရင်တဝကြီးစားပြီးမှ ဆေးဘယ်လောက်စွမ်းသလဲဆိုတာ လက်တွေ့ပြမယ်” “ဟုတ်ရဲ့လား မြတ်ရယ်” “အော် မမမြင့်ရယ် ကျွန်မကိုယ်တိုင် ဒီမှာအားရပါးရ စားနေတာပဲ၊ မမမြင့်ကို ဘေးဖြစ်အောင်တော့ မလုပ်ပါဘူး” “စိတ်ချလက်ချသာစားပါ မမမြင့်၊ ကျွန်တော်နဲ့ မြတ်ကတော့ သွေးတိုးစေမယ့် အစားအစာတွေစားပြီးတာနဲ့ ဆေးသောက်လိုက်တာပဲ” “ကဲပါလေ လင်ရောမယားပါ ဒီလောက်ညွှန်နေမှတော့ စားပြီဟေ့၊ များများသားသား” “ဟားဟား၊ ဟင်း ဟင်း ဟင်း”

ဆေးကတော့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စက်ကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် သွေးတိုးကျဆေးပဲ ဖြစ်ပါသတဲ့ရှင်” “သမားတော် ဆရာမြင့်ရဲ့ စက်ကြာမင်း သွေးတိုးကျဆေးဆိုရင် ယုံကြည်ပါတယ်။ ဒါနဲ့အခြား ဘာရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲလို့ရလဲဟင်” “သုံးစွဲနိုင်တဲ့ ရောဂါတွေကတော့သွေးတိုးရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတက်၊ သွေးတိုခြင်း၊ သွေးပေါင် အမြဲတမ်းတက်နေခြင်း၊ နောက်ကျောတက်၊ ဇက်ကြောတိုခြင်း၊ ခေါင်းမူးဝေခြင်း၊ ခေါင်းအုံခဲ၍ လေးလံထိုင်းပိုင်းနေခြင်း၊ အာရုံကြောအားနည်းခြင်း၊ အကြောအားနည်းခြင်း၊ အဆစ်ရောင်အဆစ်ကိုက်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ လက်ခြေဖျား ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်း၊ အတက်စာ နည်းနည်းစားရုံဖြင့် သွေးတက်၊ သွေးတိုးလာခြင်း၊ အစားအိမ်အားနည်းခြင်း စတဲ့ ရောဂါတွေအတွက်လည်း သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်” “ဟယ် ! စကားကောင်းနေလိုက်တာ (၂)နာရီတောင် ကျော်ပါပေါ့လား၊ ပြန်အုန်းမှ ပြန်အုန်းမှ” “ဘယ်လိုလဲ မမမြင့်” “အေးဟဲ့ ဘယ်လိုမှမခံစားရဘူး၊ အရင်ကဆိုရင် ဒီလိုသွေးတိုးစာတွေစားပြီးတာနဲ့ ဆေးခန်း တန်းမြေရတော့တာပဲ” “ဒါကြောင့် သွေးတိုးရောဂါအတွက် အကောင်းဆုံးဆေးပါလို့ဆို” “ဟုတ်ပဲတော်၊ ဝမ်းသာလိုက်တာ။ အိမ်က ကိုရဲအတွက်လဲ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲ ယူသွားအုန်းမှပဲ” “ဒီမှာ မမမြင့်ရေ အဆင်သင့်ထည့်ထားပြီးပြီ၊ ရော့ ဒါက စက်ကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေး ကိုရဲကိုလဲ ပြောလိုက်ပါ။ သွေးတိုးအတွက်တော့ စိတ်မညစ်နဲ့တော့လို့” “အေးအေး၊ ပြောရုံမဟုတ်ဖူး လက်တွေ့ပြလိုက်မယ်” “ကဲ ကျွန်တော်ရဲ့နို့နဲ့ ညီအစ်ကိုမောင်နှမသဖွယ် ခင်မင်ရင်းနှီးတဲ့ ကိုအေးမင်းနဲ့မအေးမြတ်ဝင်းတို့ရဲ့ ဓေတနာ မေတ္တာကြောင့် အခု ကျွန်တော့်မှာစွဲကပ်နေတဲ့ သွေးတိုးရောဂါဟာ ပိန်းကြာရွက်ပေါ် ရေမတင်သလို ပျောက်ကင်း ချမ်းသာရာရခဲ့ပါပြီ။ ဒါကြောင့် စားဖတ်ပရိသတ်ကြီးရေ ကျန်းမာခြင်း ဆုလာဘ်နဲ့ပြည့်စုံပြီး စားချင်တာစားရအောင်နော်၊ ဒါပေမဲ့...စက်ကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေးတော့ ဆောင်ထားဖို့တော့ လိုလိမ့်မယ့်...”

“မြတ်တို့နို့မောင်နှံတိုက်တွန်းလို့ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲကို တဝတပြစားပြီးပြီနော်၊ ကဲ ဆေးမြန်မြန်ပေးတော့လေ” “ပေးပါမယ်မမမြင့်ရယ် ရော့ ရော့ ၅ ပြားသောက်လိုက်” “မှန်း ဘာဆေးလဲ၊ ဟယ် စက်ကြာမင်း သွေးတိုးကျဆေးကိုး” “ဟုတ်တယ်မမမြင့်ရေ သွေးတိုးရောဂါကာကွယ် ချင်လို့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သွေးတိုးနေလို့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သွေးတိုးရောဂါရှိလို့ စားချင်ရက်နဲ့ အစားအသောက် ရှောင်နေရသူများပဲဖြစ်ဖြစ် သွေးတိုးရောဂါနဲ့ပတ်သက်ရင် အိမ်တိုင်းအမြဲဆောင်ထား သင့်တဲ့

ပင်ရင်း - စက်ကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ် (၆၆၆)၊ (၈) ရပ်ကွက်၊ သုဗ္ဗမာလာဒီး၊
မြောက်ဥက္ကလာမ၊ ဖုန်း - ၆၉၁၀၉၁၊ ၇၂၂၅၄၁။

ဘောဇနဝိဇာရလိုဏ်အတွင်းမှ သပိတ်ပိုက်
ဆွမ်းဘုဉ်းပေးနေသည့်ဟန် ရုပ်ပွားတော်

ဘောဇနဝိဇာရလိုဏ်အတွင်းမှ သပိတ်ပိုက် ဆွမ်းဘုဉ်းပေးနေသည့်ဟန် ရုပ်ပွားတော်

စာရေးသူတို့နေထိုင်ရာ စစ်ကိုင်း
ဌာနေကား ဖူး၍မကုန် ဘွဲ့မျိုးစုံသည့်
ပုထိုးစေတီတို့ဖြင့် သပ္ပာယ်လှစွာ တည်
ရှိပါသော တိုင်းဒေသကြီးတစ်ခု ဖြစ်ပါ
သည်။ ထိုဒေသကြီးတွင် ဆွမ်းဦးပုည
ရှင်စေတီတော်၊ ဥမင်သုံးဆယ်စေတီ
တော်၊ ပတ္တမြားစေတီတော်တို့ကား
လူသိများလျက် အထူးပင် ထင်ရှား
ကျော်ကြားလှပါသည်။ ယင်း စေတီ
တော်များ အားလုံးလိုလိုပင် သမိုင်း
စာအုပ်များ၊ MRTV-4 ကဲ့သို့ ရုပ်မြင်
သံကြားတို့မှ မကြာမကြာ ထုတ်လွှင့်
နေသဖြင့် လမ်းညွှန်စရာ၊ ဖိတ်ခေါ်စရာ
မလိုတော့ပါ။
ယခု လမ်းညွှန်ဖိတ်ခေါ် ရေးသားလို
သည်မှာ ရွှေမင်းဝံရုပ်ကွက်ကြီး၏
အရှေ့တွင် တည်ရှိသော ပေါ်တော်မူ
စေတီတော်များအကြောင်းပင် ဖြစ်
သည်။

စစ်ကိုင်း

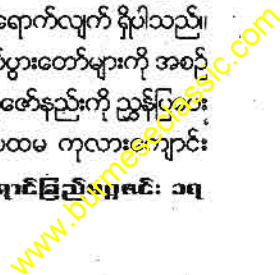
ပျော်ပမ်းစံရုပ်ကွက်များ ပေါ်တော်မူစေတီ

နှင့် ထူးဆန်းအံ့ဖွယ်များ (၁)

ပေါ်တော်မူစေတီတော်များကို တူး
ဖော်တွေ့ရှိခဲ့သည်မှာ (၁၅)နှစ်တမ်းတမ်း
ပြည့်ခဲ့ပြီ ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် လာ
ရောက် ဖူးမြော်သူ နည်းပါးသေးသည်။
ထိုသို့ မထင်မရှား ဖြစ်နေရာမှ ပြီးခဲ့
သည့် ဝါခေါင်လပြည့်နေ့(၁-၉-၁၂)က
စက်တော်ရာစေတီတော်မှ မိနစ်(၂၀)
ခန့် ဝါခေါင်လပြည့်ကျော်(၄)ရက် (၅-
၉-၁၂)နေ့တွင် စေတီ(၄)ဆူမှ တစ်ဆူ
မှ တစ်ဆူသို့ ကူးလူးယှက်သန်းကာ

စိန်ဖျော်
(ပုသိမ်ကြီး၊ ကျောက်သံပတ်မြေ)

စိန်ဖျော်မှ ရောင်ခြည်တော်များ ကွန့်
မြူးထွက်ပေါ်လာခဲ့သည် ဟူသော
သတင်းကြောင့် ယခုအခါ ဖူးမြော်သူ
မစ တဖွဲ့လာရောက်လျက် ရှိပါသည်။
ထိုစေတီ ရုပ်ပွားတော်များကို အစဉ်
တကျ ဖူးမြော်ပူဇော်နည်းကို ညွှန်ပြပေး
ပါမည်။ ဦးစွာပထမ ကုလားကျောင်း

ဘုရားအများရှိသော သံဃာတော်တို့ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးနေတော်မူကြပုံ

ဂန္ဓကုဋ်တိုက်တော်အတွင်း တည်ရှိသည့် သပိတ်ပိုက် ဆွမ်းဘုဉ်းပေးနေတော်မူဟန် ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်ကို ဖူးမြော်သင့်ပါသည်။

ဆွမ်းဘုဉ်းပေးနေတော်မူဟန် ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်မျိုးကို ပတ္တဟတ္ထမုဒြာဟုခေါ်ဝေါ်ပြီး ယင်းရုပ်ပွားတော်ကို ဖူးမြော်ကိုးကွယ်သူသည် စားဖွယ်သောက်ဖွယ် ပေါများကြွယ်ဝပြီး စည်းစိမ်ဥစ္စာ ကုံလုံကြွယ်ဝခြင်း၊ ဆုတောင်းပြည့်ခြင်း၊ အင်အားကြီးမားခြင်း၊ တန်ခိုးအာနုဘော် ထက်မြက်ခြင်း၊ အလိုဆန္ဒပြည့်ဝလွယ်ခြင်း၊ မကောင်းသော ပြိုဟ်စီးပြိုဟ်နင်းတို့မှ လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခြင်း၊ စသော အကျိုးထူးတရားများ ရရှိကြောင်း ဦးစစ်ထွန်းမှတ်ဝင်း ရေးသည့် မြန်မာ့ရိုးရာ ပဋိမာသိပ္ပံပညာစာအုပ်တွင် ဝါရှိလေသည်။

ဤ ပတ္တဟတ္ထရုပ်ပွားတော်များမှာ မြန်မာနိုင်ငံတွင် အလွန် ရှားပါးပါ

သည်။ ပုဂံရှိ နံရံဆေးရေးပန်းချီများတွင် တွေ့ရှိရသော်လည်း သပိတ်တော်မှာ သေးငယ်လွန်းလှပါသည်။ ဖိုလ်ဝင်တောင် ကျောက်လိုဏ်ဂူထဲတွင် ဆင်းတုတော်အနေဖြင့် တွေ့ရှိရသည်။ သို့သော် တပည့်သာဝက အခြံအရံနှင့် တကွ မတွေ့ရပါ။

ဤ ပေါ်တော်မူဘုရားတွင်ကား တပည့်သာဝကလေးပါးနှင့်အတူ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးနေတော်မူပါသည်။ စာအဆိုနှင့် ပြောရပါမူ ဘုရားအများရှိသော သံဃာတော်တို့ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးတော်မူသည်ဟု ဆိုရပါမည်။ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်မှာ ပါးစောင်တော် ပြည့်ပြီးလျက် နဖူးတော်ကြီးမားကာ သင်းကျစ်တော် (ဥဏီသ)မှာ ပမာဏသေးငယ်ပါသည်။

ရဟန္တာလေးပါး ရုပ်ထုတော်တို့မှာလည်း တစ်ဆူနှင့်တစ်ဆူ တူသယောင်ယောင်နှင့် သေသေချာချာ လေ့လာသောအခါမှ ကွဲပြား ခြားနားပါသည်။

ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်နှင့်ပတ်သက်၍ အနီးအဝေး ရှုကွက်အမျိုးမျိုးဖြင့် ဓာတ်ပုံရိုက်သောအခါ ပုံသဏ္ဍာန်အမျိုးမျိုး ဖြစ်ပေါ်လျက်ရှိကြောင်းကိုကား မိမိနှင့်တကွ ကင်မရာသမားတိုင်း ပြောဆိုလျက်ရှိကြပါသည်။ ဘုရားအတွင်း နံရံများတွင် ရှားပါးလှသော နံရံဆေးရေးပန်းချီများကို တွေ့ရပါသည်။ (ထိုပန်းချီများအကြောင်း သီးသန့် ရေးပါဦးမည်။)

ပတ္တဟတ္ထမုဒြာ ရုပ်ပွားတော်များကို မိမိတို့၏ နေ့နံဆိုင်ရာ နဝင်းပေါ်ချိန်တွင် လိမ္မော်၊ လက်ဖက်၊ ရင်းမာ၊ လင်ပန်း စသော ပစ္စည်းများလှူခြင်း ပညတ်အမည်ကောင်းပစ္စည်းများ ဥပမာ-ဘေးဘယာကျော်အောင် ဗယာကြော်၊ ထပ်ပေါအောင် ထောပတ်၊ မူလရာထူးမှ မရွှေ့ပြောင်းရလေအောင် ပြောင်းဖူးရာထူးတည်မြဲအောင် ထန်းလျက်၊ ထန်းရွက်၊ ပြိုင်ဘက်ရန်သူ ခနောက်ဆုတ်နိုင်စေဖို့ ဆန်ပြုတ်၊ လင်မယား

မကွဲမကွာရအောင်လင်ပန်းလက်ဖက်၊ လှူမျိုးခြားများနှင့်ရင်ဆိုင်သော် တရုတ်စံကားပွင့်သုပ်၊ ကုလားပဲပြုတ်၊ ယင်းတို့အား မှီခိုပေါင်းသင်းရသော် တရုတ်နံနပ်ပင်၊ ကုလားထိုင်ခုံ၊ ကုလားပဲပင်ပျိုတို့ကို လှူပါ။

ဂြိုဟ်စီးဂြိုဟ်နင်း မကောင်းသော် ယာဂု(ရာဟု)လှူရခြင်း၊ ကိတ်မှန်လှူရခြင်း(ကိတ်)၊ ကြမ်းပြတ်၊ နဝင်းပြတ်၊ ကြမ်းသုဉ်းနဝင်းသုဉ်းရှိခဲ့သော် ဆန္ဒနှင့် မကင်းလှူခြင်းများ ပြုလုပ်ရပါမည်။

ထိုသပိတ်ပိုက်ဘုရား၏ အနောက်ဘက်တွင် “အပရာဇိတဋ္ဌေပလ္လင်ကို သင်ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း သက်သေကား အဘယ်မှာနည်း” ဟု လက်နက်မျိုးစုံ ဆွဲကိုင်ထားသော စစ်သည်ဗိုလ်ပါမျိုးစုံနှင့် ချီတက်လာသော မာရ်နတ်မင်းက မေးသောအခါ ထက်ဝယ်ပလ္လင်ပေါ်တွင် လက်ဝါးတော် ဖြန့်ထားခြင်းဖြင့် ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိ၊ ရဲရင့်တည်ကြည်ခြင်းကို ပြသတော်မူကာ

“ဝေဿန္တရာမင်ကြီးဖြစ်စဉ်က ဤမဟာပထဝီမြေကြီးသည် လှုပ်ခတ်ခဲ့ခြင်းကား သက်သေပေတည်း” ဟူ၍ မိမိအတွက် သက်သေဖြစ်သော မဟာပထဝီမြေကြီးကို ညာဘက်လက်တော်ဖြင့် သက်သေအဖြစ် ညွှန်ပြဟန် ဘူမိဖဿမုဒြာပုံ ဆင်းတုတော်တစ်ဆူကို ဖူးတွေ့ရပါသည်။

ဤသို့သော ဆင်းတုတော်ရှေ့တွင် အမှုအခင်း တရားတပေါင် ရင်ဆိုင်ရသောသူတို့သည် အဓိဋ္ဌာန်ပြု ပုတီးစိပ်ခြင်း၊ တရားဓမ္မ ပရိတ်ဒေသနာတော်တို့ဖြင့် ရွတ်ပတ်ပူဇော်ခြင်းများ သပြေညွှန်လှူခြင်း၊ အမှိုက်သမိုက်လှည်းကျင်းခြင်း၊ စွန့်ခြင်း၊ ပေါင်းမြှောက် သုတ်သင်ခြင်းများ တံမြက်စည်းလှူခြင်း၊ လှည်းရန်နိုင်(ရဲတိုင်)သားကို ပုတီးချိတ်စင်

ဘူမိဖဿမုဒြာပုံ ရှိသောတော်

ထိုစေတီတော်မှ မြောက်ဘက်တွင် လေးမုက်နာဘုရားတစ်ဆူ ရှိပါသည်။

အဖြစ် လှူဒါန်းခြင်းများ ပြုလုပ်သင့်ပါသည်။

ထိုဆင်းတုတော်မှာ အရှေ့ဘက်သို့ မျက်နှာပြုလျက် တည်ရှိတော်မူပြီး မျက်နှာတော်နှင့် မျက်ခုံးတော် ဝေးကွာခြင်း၊ သင်းကျစ်တော်(ဥဏှီသ) သေးငယ်ပြီး ဆံပင်တော်ကို ခွဲလုံးသဏ္ဍာန်ဖြင့် ပုံဖော်ခြင်း၊ ထိပ်လည်ဆံပင်ပေါ်တွင် မှန်ကင်းတော် တစ်လျက်ထားခြင်းတို့ကြောင့် ညောင်ရမ်းခေတ်လက်ရာဖြစ်ကြောင်း သမိုင်းပညာရှင်များက မှတ်ချက်ပြုကြပါသည်။

ဆင်းတုတော်အပေါ်မှ စေတီတော်တည်ထားပြီး ရှေ့တောင်၊ မြောက်တို့တွင် ဝင်ရောက် ဖူးမြော်ဖို့ရာ မှန်လိုက်သုံးဆူထားရှိပြီး အနောက်ဘက်မှန်ကို အာရုံစိုက်အနေဖြင့်သာထားပြီး တိုးလျှိုပေါက်(လှောင်ပေါက်) ဖောက်မထားသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

ထိုစေတီတော်မှ မြောက်ဘက်တွင် လေးမုက်နာဘုရားတစ်ဆူ ရှိပါသည်။ အပေါ်ပိုင်း အရပ်ရှစ်မျက်နှာတိုင်းတွင် အထက်အောက်၌ မှန်လိုက်ငယ်သုံးခုစီပါပြီး (၈)မျက်နှာဖြစ်၍ (၂၄)ခုပါ ရှိပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ ဂေါတမဘုရားလောင်းလေးသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်း ပါရမီဖြည့်ခဲ့စဉ်က “သင်လည်း ဘုရားဓကန် ဖြစ်မည်သူတည်း” ဟု ဗျာဒိတ်စကား မိန့်ကြားတော်မူခဲ့သော ဘုရားရှင်ပေါင်း နှစ်ကျိပ်လေးဆူ(၂၄)ဆူကို ရည်ရွယ်၍ တည်ထားတော်မူခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

တချို့ကလည်း ပဌာန်း၂၄ ပစ္စည်းကို ရည်ညွှန်းသည်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဘုရားဂုဏ်တော် (၉)ပါး၊ တရားဂုဏ်တော် (၆)ပါး၊ သံယာဂုဏ်တော် (၉)ပါး ပေါင်း (၂၄)ပါး ဂုဏ်တော်များကို ရည်

ကံနာစေတီရုပ်တုမှ ရုပ်ပွားတော်များ (အရှောက်ဘက်)

ကံနာစေတီရုပ်တုမှ ရုပ်ပွားတော်များ (အရှောက်ဘက်)

● လေးမျက်နှာစေတီလိုပင်အတွင်းမှ ထွက်လာသော အရှောက်ဘက် တရားဟောတော်မူဟန် (အရှောက်ဘက်)

ညွှန်းထားသည်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓသရဏဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မသရဏဂစ္ဆာမိ၊ သံယံသရဏဂစ္ဆာမိ ဟူသော အရိယ သာဝိတ္တိခေါ် သရဏဂိုဏ်းတော် ဖြတ်၌ပါသော အက္ခရာပေါင်း (၂၄)လုံး ကို ရည်ညွှန်းသည်ဟူ၍ လည်းကောင်း ဆိုကြပါသေးသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေကာမူ ရည်ရွယ်ချက် အားလုံးပင် ကောင်းမွန်သည်ပင် ဖြစ်၍ အားလုံးပင် အမှန်ဟု ယူဆနိုင်ပါသည်။ လောကီဆရာတို့ အလိုအားဖြင့် “ဥုံ၊ တံ၊ သဝိတု၊ ဝေရဏီယံ၊ ဘဂ္ဂေါ၊ ဒေဝဿ၊ ဝီမဟိ၊ ဝိယော၊ ဟော၊ နော၊ ပစောဒယေ” ဟူသော လောကီသာဝိတ္တိ ဂါထာတော်မြတ်တွင်လည်း အက္ခရာ (၂၄)လုံး ပါရှိသဖြင့် ယင်းဂါထာတော် ကို ရည်ညွှန်းသည်ဟုလည်း ယူဆနိုင်ပါသည်။

● လေးမျက်နှာစေတီလိုပင်အတွင်းမှ ထွက်လာသော အရှောက်ဘက် တရားဟောတော်မူဟန် (အရှောက်ဘက်)

ဤ လောကီသာဝိတ္တိဂါထာတော်သည် ဝေဒကျမ်း၏ အထွတ်အမြတ် ဂါထာတော်ဖြစ်သည်။ ယင်းစေတီတော်၏ အရှေ့ဘက်၊ အနောက်ဘက် မှန်လိုက်အတွင်းရှိ ရုပ်ပွားတော်မြတ် နှစ်ဆူမှာ ထိုင်ခုံတော်(ပိဋ္ဌာသန)ပေါ်တွင် ထိုင်နေတော်မူလျက် ဘယ်လက်တော်ဖြင့် သပိတ်တော်ကို ကိုင်တော်မူလျက် ညာဘက်လက်တော်ကို ရင်အုပ်တော်ဘေးမှ လက်ခုံတော်ကို အပြင်ဘက်တွင် ဖြန့်တော်မူကာ တရားဟောတော်မူဟန် ရုပ်ပွားတော်မြတ်ဖြစ်ပြီး အလွန်ပင် ရှားပါးလှသောလက်ရာ တစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။

တောင်ဘက်၊ မြောက်ဘက်အာရုံခံအတွင်းတွင်မူ ညာလက်တော်ကို ရင်အုပ်တော်ပေါ်တွင် မှောက်လျက်ထားကာ ညာလက်တော်ဖြင့် သက်န်းစက်

ကိုင်ထားတော်မူဟန်၊ ဝေနေယျသတ္တဝါအပေါ်တို့အား ရင်ဝယ်ထား၍ သနားတော်မူဟန် မဟာကရုဏာမုဒြာ ရုပ်ပွားတော်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

ဤသို့သော စေတီတော်၊ ရုပ်ပွားတော်ရှေ့တွင် ဆုတောင်း အဓိဋ္ဌာန်ပြုခြင်း၊ အခက်အခဲ အကျပ်အတည်းများကို ကျော်လွှား လွတ်မြောက်စေဖို့ ရည်သန်လျက် ဆွမ်း၊ ကွမ်း၊ (ကွမ်းယာ)၊ ပန်း၊ ရေချမ်း၊ အလင်းတိုင်၊ အမွှေးတိုင်၊ ထီး၊ တံခွန်၊ ကုက္ကာ၊ မုလေးပွား၊ အုန်း၊ ကံ့ကော်၊ သပြေ၊ မြေဇာ၊ ရေပြည့်အိုးငယ်၊ ကြာစိုက်အိုး၊ (ကြာသွတ်အိုး)တို့ကို မိမိတို့၏ စွမ်းနိုင်သမျှ အားလုံးဖြစ်စေ၊ တချို့တစ်ဝက်၊ တစ်စိတ်တစ်ဒေသဖြစ်စေ လှူဒါန်းခြင်း၊ [ပဋ္ဌာန်း ၂၄ ပစ္စည်းနှင့် ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော် (၉)ပါး၊ ဓမ္မဂုဏ်တော်(၆)ပါး၊ သံဃာ့ဂုဏ်တော်(၉)ပါးတို့ကို ရွတ်ဖတ်ခြင်း၊ ပုတီးစိပ်ခြင်းများကိုပြုလုပ်သင့်သည်။]

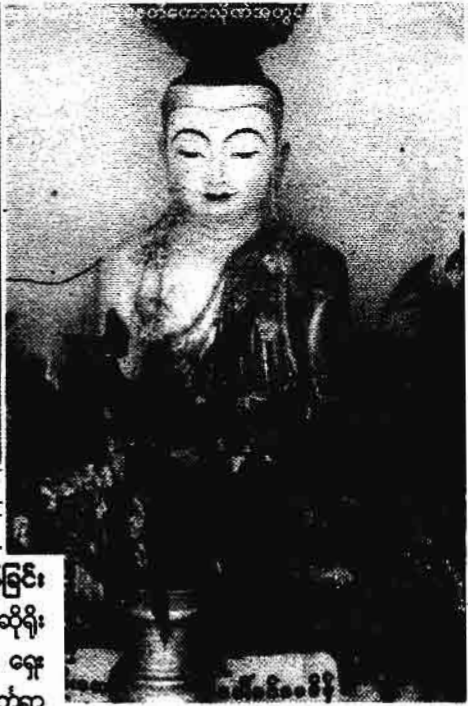
ဗုဒ္ဓလောင်းလျာအား ဘုရားဖြစ်မည့် သူဟု သတ်မှတ် မိန့်ကြားခြင်းခံရသကဲ့သို့ မိမိကိုယ်တိုင်လည်း အောင်မြင်မှု သရဖူဆောင်းမည့်သူဟု ကံအကျိုးပေးတူစွာ သတ်မှတ်ခံထားရမည်။ ကရုဏာမုဒြာပုံတော်ပါ ရုပ်ပွားတော်၌ ကိန်းဝပ်တည်ရှိခဲ့သော ကရုဏာတရား၏ အထွတ်အထိပ်ရောက် ပြီးမြောက်ခြင်း(ရသ)မှာ ဆင်းရဲဒုက္ခကို ယယ်ခြင်းဖြစ်၍ ဗုဒ္ဓ၏ ကရုဏာတော်က မိမိ၏ ကိုယ်စိတ်ဆင်းရဲခြင်းဒုက္ခတို့ကို ဖယ်ရှားပေးပါလိမ့်မည်။

ဆွမ်းဘုဉ်းမပေးမီ ငြိမ်းချမ်းသော တရားတော်ကို ဟောသော ရုပ်ပွားတော်က ဆင်းရဲဒုက္ခကို ကင်းပျောက်လျက် ငြိမ်းပျော်ရွှင်မှုကို ပေးပါလိမ့်မည်။ ယင်း စေတီတော်၏ အရှေ့မြောက်ယွန်းယွန်းရှိ အာရုံခံအတွင်းတွင် ညာလက်

လိထိသိထွေးဝေါရာ ခန္ဓာရုံနှင့် အလိုတော်ပြည့်စေတီတော်

◆ လိထိသိထွေးဝေါရာ ခန္ဓာရုံနှင့် အလိုတော်ပြည့်စေတီတော်
အလိုတော်ပြည့်စေတီတော်လိထိသိထွေးရှိ ခန္ဓာရုံအတွင်း၌

တော် ဖြင့် သပိတ်တော်ကို ပေ့လျက် ဘယ်ဘက်လက်တော်ကို သက်န်းတော် အစွန်းအနားတွင် ချထားတော်မူဟန် မတ်ရပ်ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူနှင့် ဘယ် လက်တော်ဖြင့် သပိတ် စသော လှူဖွယ်တစ်မျိုးမျိုးကို ခံယူတော်မူပြီး ညာလက်တော်ကို ချထားတော်မူဟန် ရဟန္တာနှစ်ဆူတို့ကို အတူ တွေ့ရှိရပါသည်။

ဗုဒ္ဓဆင်းတုတော်နှင့် ရဟန္တာမထေရ် မြတ်တို့၏ လက်တော်အနေအထား မတူညီပုံကိုလည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓဆင်းတုတော်မှာ လေးမျက်နှာဘုရားအတွင်းရှိ ဗုဒ္ဓဆင်းတုတော်နှင့် လက်တော်အနေအထား ပြောင်းပြန်ဖြစ်နေပုံကိုလည်းကောင်း ထူးခြားစွာ ဖူးတွေ့ရပါသည်။

သပိတ်တော်ပိုက်လျက် ဆွမ်းခံကြွဟန် ဘုရားမှန်သမျှကိုရှေးက ဒီပင်္ကရာဘုရားဟု ခေါ်ဝေါ်သတ်မှတ်ကြသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ မြတ်စွာဘုရားလောင်း သုမေဓာရသေ့သည် ဆွမ်းခံထွက်တော်မူသော ဒီပင်္ကရာဘုရားရှင်အား မိမိကိုယ်ကို တံတားခင်းလျက် ဘုရားဆုပန်တော်မူခဲ့ပါသည်။

ထို့ကြောင့်ပင် “ဘုရားဆုပန်ခြင်း၊ အစ တံတားခင်းခြင်းက” ဟု ဆိုရိုး ပြုခဲ့ကြပါသည်။ ဤပေါ်တော်မူ ရှေးဟောင်း စေတီတော်မြတ်ထဲက ဒီပင်္ကရာရုပ်ပွားတော်များကို ဆင်းတုတော်အဖြစ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ နံရံဆေးရေးပန်းချီအနေဖြင့် လည်းကောင်း များစွာ ဖူးတွေ့ရပါသည်။

ထို့ကြောင့်ပင် ရှေးက ဤကုန်းတော်အား ဒီပင်္ကရာကုန်းတော်ဟုလည်းကောင်း၊ ဒီပင်္ကရာဘုရားပိုင်းဟူ၍ လည်းကောင်း ခေါ်ဝေါ်ခဲ့ကြကြောင်း ကြားသိရပါသည်။ (၂၈)ဆူဘုရားများ ဒီပင်္ကရာရုပ်ပွားတော်များကို ညောင်ရမ်းခေတ်တွင် အထူးစာလည်ဆန်းဆန်းကြယ်ကြယ် လှူတတ်ကြကြောင်း၊ အထူးသဖြင့် မွန်တိုင်းရင်းသားက လှူတတ်ကြကြောင်း ဒေါက်တာသန်းထွန်းက ဆိုသဖြင့် ညောင်ရမ်းခေတ်ကို တစ်ခန်းရပ်စေခြင်းမှာ မွန်တိုင်းရင်းသားတို့ သိမ်းပိုက်ခြင်းဖြစ်သည့်အတွက် ညောင်ရမ်းခေတ်လက်ရာဟု မှန်းဆနိုင်ပါသည်။ ဤကဲ့သို့သော ရုပ်ပွားတော်ရှေ့တွင်

ကြားဖူးကြားပွင့်များ၊ ပန်းနံ့သာအမွှေးအထုံများဖြင့် ပူဇော်သင့်ပါသည်။ အထူးသဖြင့် တူနှစ်ကိုယ် ရွှေလက်တွဲလိုသော လူငယ်စုံတွဲများ၊ တူနှစ်ကိုယ် ဂဟေဆက်ဖို့ သစ္စာထားလိုသော လူငယ်မောင်မယ်များ ပို၍ ဖူးမြော်သင့်လှပါသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဒီပင်္ကရာဘုရားရှင်တော်ရှေ့တွင် သုမေဓာဘုရားလောင်းတော်သည် ပါရမီဖြည့်ဖက်၊ ကြင်ရာဖက်ဖြစ်သော ယသော်ရောလောင်း သုမိတ္တာအမျိုးသမီးနှင့် ပါရမီကူညီ ဖြည့်စွက် ကြင်ရာဖက်အဖြစ်ဖြင့် သစ္စာနဲ့ခဲ့ကြသည် မဟုတ်ပါလော။

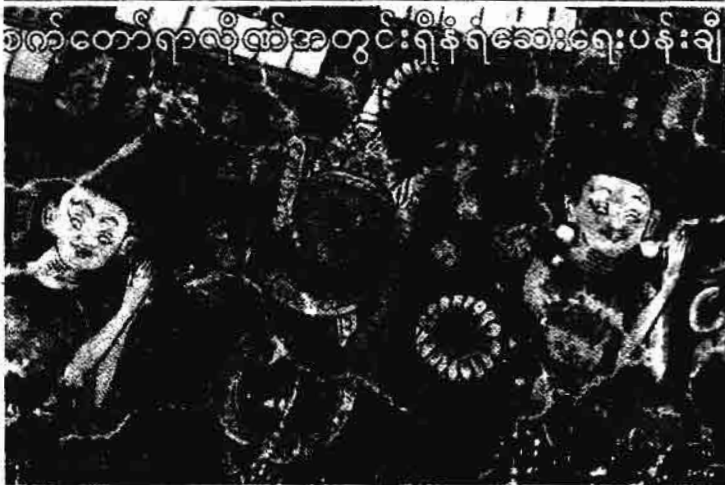
ယင်းတို့၏ ဆုထူးပန်သစ္စာ အဓိဋ္ဌာန်သည် လေးသင်္ချာနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်းတိုင် မကွဲမကွာ မြဲခိုင်ခဲ့သည် မဟုတ်ပါလော။ ဘုရားလောင်းသုမေဓာနှင့် ကြင်ဖက်ယသော်ရောတို့ ဆုပန်နေကြ

ပုဒ္ဒ၏ လက်ဝဲခြေတော်ရာ

● ဗုဒ္ဓ၏ လက်ဝဲခြေတော်ရာ

● တော်တော်ရာရာလိပ်အတွင်းရှိ နန်းသားကျားပန်းချီ

တော်တော်ရာရာလိပ်အတွင်းရှိ နန်းသားကျားပန်းချီ

ဟန်ပန်းချီကို သပိက်ပိုက်ဘုရား အနောက်ဘက်နံရံတွင်တွေ့နိုင်ပါသည်။

တချို့က ကြားဖွင့်ကြားဖူးသည် ရာသီပန်းဖြစ်၍ ရဖို့ မလွယ်ကူသောကြောင့် မုန့်လင်မယား၊ သစ္စာပန်း၊ နေကြာစေ့ထုပ်တို့ဖြင့် ပူဇော်ပေးဖို့ လမ်းညွှန်ကြပါသေးသည်။ ယင်း အာရုံခံရှေ့တွင် ရှေးဟောင်းစေတီတော်ရာတွင် တည်ထားသော အလိုတော်ပြည့် လောကချမ်းသာစေတီတော် တည်ရှိပါသည်။ ထိုစေတီတော်မှာ ရွှေမင်းဆံရပ်ကွက်သူ၊ ရပ်ကွက်သားများနှင့် ထိုစဉ်က

အနောက်မြောက် တိုင်းစစ်ဌာနချုပ် တိုင်းမှူး ဗိုလ်ချုပ်မြင့်စိုးတို့ ပါဝင်ကုသိုလ်ပြုခဲ့သော စေတီတော်မြတ်ဖြစ်ပါသည်။ ထူးခြားချက်မှာ စေတီတော်မုခ်ကို အရှေ့ဘက်သို့ လှည့်ထားခြင်းပင် ရှေးက ဆိုရိုးစကားမှာ...

'ရှေ့ဘက်မုခ်ပြင် လိုဏ်ဂူယု၊ ခေါ်တွင်အနိယ၊
မြောက်ဘက်တစ်ပူ ဝိဇ္ဇာ ပေါက်ဂူခေါ်တစ်ဝ
နောက်ဘက်တွင်ကား လိုဏ်ဂူထား၊
နဂါးဂူပြု'

ဟူသည်နှင့်အညီ ရှေ့ဘက်သို့ မုခ်လိုဏ်ဂူလှည့်လျှင် အနိယာဂူ၊ မြောက်ဘက်လှည့်လျှင် ဝိဇ္ဇာဂူ (သို့မဟုတ်) ဝေါက်ဂူ အနောက်ဘက်လှည့်လျှင် နဂါးဂူဟု သတ်မှတ်ထားကြသည်။

ဗုဒ္ဓဝင်၌ တောထွက်တော်မူသော အလောင်းတော် သိဒ္ဓိတ္ထမင်းသား ရဟန်းတော်သည် ပဏ္ဍဝတောင်ခြေရှိ အရှေ့ဘက်သို့ လှည့်သောဂူ၌ သီတင်းသုံးတော်မူ၏ဟု ဆိုထားသဖြင့် ဘုရားအလောင်းတော် စသော အနိယာတို့ သီတင်းသုံးခဲ့ခြင်းကြောင့် အနိယာဂူဟု ခေါ်ပုံ...

မြန်မာနိုင်ငံသည် တောင်ကျွန်း တွင်ပါနေသဖြင့် ကျောက်သံပတ္တမြား စသော သံလိုက်ရပ်ဝန်းတို့ ပေါင်းဆုံစုဝေးရာ ဓာတ်အပေါင်းတို့ ဆွဲငင်ရာ ထောက်ပံ့ပေးရာဖြစ်သော မြင်းမိုရ်တောင်သည် မြောက်အရပ်တွင် ရှိသောကြောင့် လုပ်ရတ်လမ်းကို စီရင်သော ဝိဇ္ဇာမုန့်သမ္မု ယင်းမြောက်လှည့်ဂူတွင် အစီအမံများ ပြုလုပ်တတ်၍ ဝိဇ္ဇာဂူခေါ်ပုံ မြင်းမိုရ်တောင်၏ အနောက်မျက်နှာ၌ နဂါးများနေကြခြင်းကို အစွဲပြု၍ နဂါးဂူဟု သတ်မှတ်ကြကြောင်း သိရှိနိုင်သည်။

ယခု အလိုတော်ပြည့်စေတီတော်ရှိ မုခ်လိုဏ်ဂူကား အနိယာဂူဟု သတ်မှတ်ရမည် ဖြစ်ပေသည်။ ဤသို့ လိုဏ်မုခ်ပါသော စေတီတော်မျိုး၌ အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် ပုတီးဆိပ်ခြင်း၊ ကုန်းနေရေနေ သတ္တဝါတစ်မျိုးမျိုးကို အသားစားရှောင်ဖို့ အဓိဋ္ဌာန်ပြုခြင်း၊ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းများ စီးဖြန်းပွားများခြင်း စသော ကုသိုလ်တရားများကို ပြုလုပ် အားထုတ်သင့်ပါသည်။

ထို့ထက် အလွန် ညွှန်ပြစရာ ရှိပါသေးသည်။ ထိုအရာကား တံခြား

မဟုတ်ပါ။ အလိုတော်ပြည့်စေတီတော်၏ အရှေ့ဘက်ကပ်လျက်ရှိ မေ့ရုံအဆောက်အအုံပင် ဖြစ်သည်။ ထိုမေ့ရုံအတွင်း လက်ဝှေ့တီးခြင်း၊ စကားပြောဆိုခြင်းများ ပြုလုပ်သောအခါ အထက်မျက်နှာကြက်တွင် လိုဏ်သံ၊ ပဲ့တင်သံတို့ ပေါ်ထွက်လာခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ထိုပဲ့တင်သံမှာ အခြားပဲ့တင်သံများနှင့် မတူဘဲ သံဓာတ်ပါသော သံပြားတစ်ခုကို ရိုက်၍ ပြန်ထွက်လာသော အသံနှင့် တူနေပါသည်။ အောက်တွင် ဖို့မြေတွင် လိုဏ်ပါခြင်းကြောင့်လည်း မဖြစ်နိုင်။ အောက်မှ လိုဏ်သံထွက်လျှင် အောက်ခြေ ဘေးပတ်လည်တွင် အသံပေါ်ပေါက်နိုင်သည်။

မြစ်ကမ်းနံဘေးတွင် ရေဝိဃံသမုတ်ခဲသောနေရာများတွင် ရေကြောင့် လိုဏ်သံ ထွက်ပေါ်နေတတ်ကြောင်း ကြားသိဖူးသည်။ ယခုထွက်ပေါ်နေသော နေရာအနီးတွင် အမြဲတမ်း စီးဆင်းနေသော ချောင်းမြောင်းလည်း မရှိပေ။ တောင်ကျချောင်းတစ်ခု (၁၅) ပေလောက်တွင် ရှိနေသော်လည်း ဤနေရာတွင် မစီးဆင်းဘဲ မြောက်ဘက်သို့ တိုက်ရိုက် စီးဆင်းသွားသည်။

လိုဏ်သံတို့သဘောမှာ မိမိ၏ အသံက ကျယ်ပြန့်သော သွားခြင်းသဘောကိုယ်အသံက ချက်ချင်းလက်ငင်း ပဲ့တင်ပြန်လာခြင်းသဘောပင် ဖြစ်၍ ဤသို့သော ဘုရားများတွင် ကုသိုလ်ပြုဆုတောင်းအဓိဋ္ဌာန်လျှင် မကြာမတင်အကျိုးပေးတတ်ကြောင်း ကြားသိဖူးပါသဖြင့် လာရောက် ကုသိုလ်ပြုလှည့်ပါ။ အဓိဋ္ဌာန်ပြု ဆုတောင်းပါဟု တိုက်တွန်းပါသည်။

ထိုမေ့ရုံမှ အရှေ့သို့ လှမ်းမျှော်ကြည့်ပါက မြင့်ချည်၊ နိမ့်ချည်၊ ဝှမ်းချည်၊ ဝေါ်ချည်ဖြင့် အိန္ဒိယနိုင်ငံ ဟိမဝန္တာ

● တော်တော်ရာလိုဏ်အတွင်းရှိ နံပြားကျောက်ပန်းချီ

● တော်တော်ရာလိုဏ်အတွင်းရှိ နံပြားကျောက်ပန်းချီ

တောင်တန်းနှင့် ပေါင်းဆုံသွားအောင် ရှည်လျားသည်ဆိုသည့် မင်းဝံတောင်တန်းကြီးရှိသည်။

ဤ တောင်တန်းတစ်လျှောက်တွင် ဘုရားလောင်းဝံမင်း (တချို့က)ပုဂံတွင် ငတပါးမင်း (မင်းမျိုးမဟုတ်သူ)အဖြစ် စိုးစံသွားသော တောင်သူကြီးမင်းလောင်း ဝံမင်းဘဝဖြင့် ကျက်စားခဲ့သော တောင်တန်းဖြစ်ခြင်းကြောင့် အမည်ကို ပြောင်းပြန်လွှဲကာ မင်းဝံတောင်တန်းဟူ၍ လည်းကောင်း၊ တချို့ကမူ ကျန်စစ်သားမင်းသည် စောလူးမင်း၏ ရာဇဝတ်ဒဏ်ဖြင့်

စစ်ကိုင်းဘက်သို့ ပြေးဝင် ခိုအောင်းခဲ့သောကြောင့် မင်းဝံဟု လည်းကောင်း၊ စောလူးမင်းမရှိသည့်နောက် ငရမန်ကန်းအား ပြန်လည် တွန်းလှန်ဖို့ မုဆိုးငစဉ့်ကဲ့သို့သော သူရဲကောင်းများက ရှာဖွေစည်းရုံးလျက် ဗိုလ်ခံဝင်ခဲ့ရာ တောင်တန်းဖြစ်၍ မင်းဝံတောင်ဟု ခေါ်ကြောင်းလည်း ဆိုကြသေးသည်။

ရွှေတင် ဆက်တတ်ပါရန်
အိမ်မှူးပိုင်
(ပုသိမ်ကြီး၊ ကျောက်သံပင်မြေ)

www.burmeseclassic.com

ကြော်ငြာဆောင်ပါ

ကျားမှန်လျှင် အားသန်ရအောင် ပြည်စိုး အမျိုးသားအားဆေးကိုဆောင်

အမှတ်အမှတ်
ပိုင်ဆိုင်ဆောင်ရွက်ပုံတင် TMR 009194(0814)
ရိုင်စင်-၅/၂၀၁၀/အသထလ/တိုး(၀၁၄၇၂)

"ကိုမင်းဝေပါလား... မခွင့်လေးနားနဲ့ စိတ်ဝင်ပန်းထူဝင်ဝန်းဖြစ်နေပုံရတယ်"

"ဟုတ်တယ်ဗျာ... စိတ်သွားတိုင်းကိုယ်မပါဘဲ ထိုရာဆန္ဒပြည်ဖြစ်နေတာ... ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောရရင် အမျိုးသားအားနည်းနေလို့ ဘယ်ဆေးစားပြီး ဘယ်ဆရာနဲ့တုသရင်တောင်းမလဲဆိုတာ အကြံပေးပါဦး"

"ဧရာဝတီမှတော့ဆေးပွဲပါတယ် ကိုမင်းဝေ... ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေဆရာကြီး ဦးစံမြင့်က... ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးထုတ်လုပ်နေတဲ့အပြင် အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ (ပန်းညှိုးဝန်းသေရောဂါ)၊ လိပ်ခေါင်းရောဂါ၊ လေငန်းလေမြတ်ရောဂါတွေကို ဦးစားပေးတုသနေတာဗျ... ပြည်စိုးဆေးတိုက်ကို လမ်းညွှန်လိုက်မယ် ခင်ဗျား သွားလိုက်ပါလား"

"ခင်ဗျားရဲ့မိတ်ဆွေဆိုတော့ ခင်ဗျားပါမှ ဂိုတောင်းတာပေါ့"

"ခါဆို... ပြည်စိုးဆေးတိုက်ကို အခုပဲသွားကြရအောင်"

"ကိုမင်းမြတ်မောင်ပါလား... မလာတာကြာလို့ သတိရနေတာ... ဧည့်သည်လဲပါလာတာကိုး၊ ကဲ... ထိုင်ကြပါ"

"ဆရာ... ဝါ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ ဓာဇေဆရာ ကိုမင်းဝေပါ၊ စိတ်သွားတိုင်းကိုယ်မပါဘဲ အမျိုးသားအားနည်းနေလို့ ဆရာနဲ့ဆွေးနွေးပြီး အမျိုးသားအားဆေးလဲ ထာဝံသတာပါ"

"ကဲ... ကိုမင်းဝေ ဒီဧရာဝတီကြောင့်တော့ သိပ်လဲနီးရိပ်သောတမြေစံပါနဲ့... ကျွန်တော် ပြောပြတာတွေကို နားထောင်ပြီး ခင်ဗျားခံစားနေရတဲ့အချက်တွေနဲ့ ကိုက်ညီမှုရှိမရှိလဲမှ ဂိုတောင်းတာပေါ့... အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ ဖြစ်တတ်သူတွေဟာ (၁) မေထုန်စုလွန်တဲသူများ၊ (၂) သဘာဝပူထဲသောဟတ္ထမေထုန်ပြုသူများ၊ (၃) တုန်ခန်းသွားသောသုက်ဓာတ်နဲ့ အင်အားများကို ဆေးဝါးဓာတ်စာနဲ့ မြန်မာ့ထည်မြေထည်ဆည်းသူများ၊ (၄) အပျော်အပါးလိုက်စားသူများ၊ (၅) မြစ်ခြောက်နာရီသူများ၊ (၆) သားကြောမြတ်ထားသူများ၊ (၇) အချက်ရောက်ရှိသူများ၊ (၈) လေမြတ်ဖူးသူများနဲ့ လေငန်းရောဂါရှိသူများ၊ (၉) ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါရှိသူများ၊ (၁၀) ထိပ်ခေါင်းရောဂါရှိသူများ၊ (၁၁) အထက်အရွယ်ကြီးရင့်သူများ၊ ဝန်းညှိုးဝန်းသေရောဂါ ဖြစ်တတ်ကြပါတယ်၊ ဝန်းညှိုးရောဂါခံစားနေရပြီဆိုရင် (၁) ခန္ဓာကိုယ်ဝနေသော်လည်း စိတ်ရောကိုယ်ပါ ရွှင်လန်းမှုမရှိခြင်း၊ (၂) မောပန်းလွယ်ခြင်း၊ (၃) အစားအသောက်ပျက်ခြင်း၊ (၄) ညှို့ဝှက်ခြင်းတွင် အိပ်ပျော်သော်လည်း တရားမရှိလျှင် အိပ်မရတတ်ခြင်း၊ (၅) သတိမေ့လျော့တတ်ခြင်း၊ စတဲ့လက္ခဏာတွေရှိနေတတ်ပါတယ်"

"ဟုတ်ပါတယ်ဆရာ... ဆရာပြောပြတဲ့အချက်အလက်အတော်များများနဲ့ ကိုက်ညီနေပါတယ်"

"ခါဆိုရင် ပြည်စိုး အမျိုးသားအားဆေးကို ပုံမှန်သောက်သုံးပြီး အကြောပညာ၊ ဆေးဝညာနဲ့ တုသသွားမယ်ဆိုရင် ကိုမင်းဝေခံစားနေရတဲ့ အမျိုးသားအားနည်းရောဂါဟာ တဖြည်းဖြည်း သက်သာပျောက်တင်းသွားမှာပါ"

"ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးက ဘယ်လိုရောဂါတွေ သက်သာပျောက်တင်းစေပါသလဲဆရာ"

"ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးဟာ အိပ်နေစဉ် သုတ်ထွက်ခြင်း၊ သုတ်အားနည်းခြင်း၊ သုတ်ထွက်မြန်ခြင်း၊ အကြောအားနည်းပြီး အကြောသန်စွမ်းမှုမရှိခြင်း၊ အမောမလုံခြင်း၊ နှစ်နှစ်မြိုက်မြိုက် အိပ်မပျော်ခြင်း၊ အစဉ်သဖြင့် အားအင်နိုးချည့်သလို ခံစားရခြင်းများကို သက်သာပျောက်တင်းစေပါတယ်"

ဆရာကြီး ဦးစံမြင့်နဲ့ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပြီး "ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေး ဝယ်ယူရရှိနိုင်တဲ့နေရာတွေကတော့..."

<p>ဆေးထုတ်လုပ်ပင်ရင်း အမှတ် (၂၅၁၉/ခ)၊ ဗညားဒလလမ်း၊ (၇၁) ရပ်ကွက်၊ ဒဂုံမြို့သစ်(တောင်ပိုင်း)</p>	<p>ဆေးဖြန့်ချိရေး - ပြည်စိုး ဆေးကုမ္ပဏီ အမှတ် (၁)၊ ကျိုက္ခိတ်ဘုရားဝင်းတောင်ဘက်၊ သယ်နီးကျွန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့</p>
---	--

www.burmeseclassic.com

မော်လမြိုင်မြို့မှ ကျောင်းကျော်

တောင်လေးလုံးဆရာတော် (၁)

ဘုန်းကျော်စွာ
(မြိုင်တက္ကသိုလ်)

နိဒါန်း

မော်လမြိုင်မြို့ မြေနီကုန်းရပ်ကွက်ရှိ ဖိနရက္ခိတကျောင်းသို့ ဝင်ရောက်သွားသောအခါ ဦးပဏ္ဍိတကိုအဆင့်သင့်စွာ ဖူးတွေ့ရသည်။

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်းသုံးဆယ်ကျော်က အဆောင်နည်းပြ ဆရာဦးမျိုးသိန်းအဖြစ် စတင် သိက္ခန်းရာမှ မြန်မာသံတူရိယာများ လိုက်စားခြင်း ဝါသနာတူသဖြင့် ရင်းနှီးခဲ့ကြသည်။ “ငါအသက်(၆၀)ပြည့်ရင် ရဟန်းဝတ်မယ်” ဟု ပြောလေ့ရှိသည့်အတိုင်း အသက်(၆၀)ပြည့်သော နေ့တွင် ဦးပဏ္ဍိတအဖြစ် ဖူးတွေ့ရလေသည်။

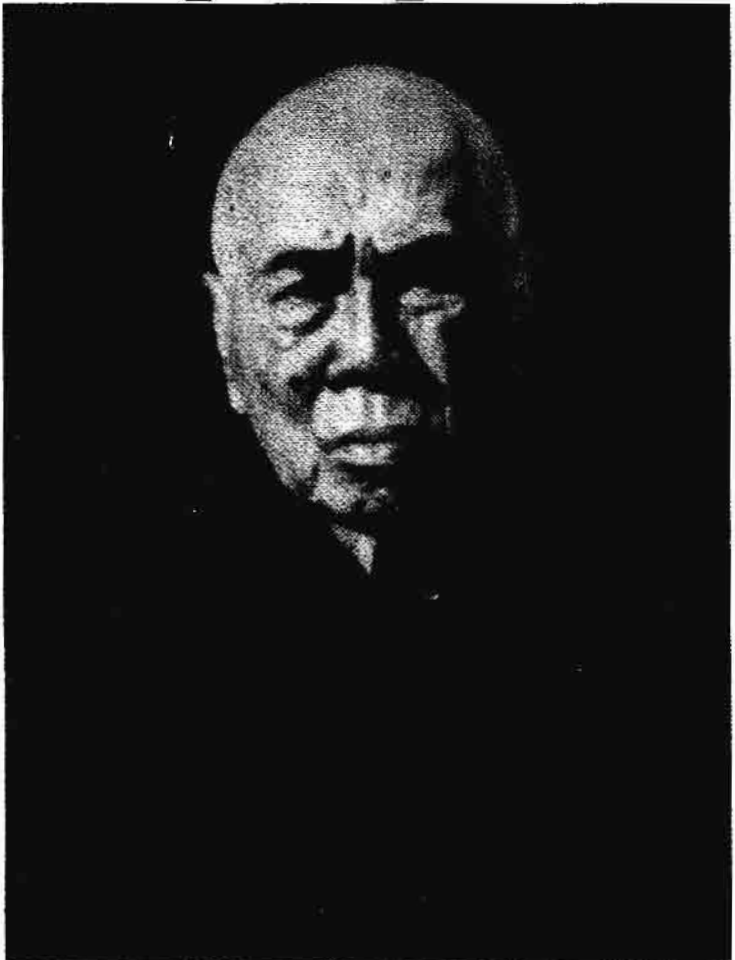
ဦးပဏ္ဍိတက ကျောင်းတုန်းက မိတ်ဆွေများအကြောင်း၊ အဆောင်အကြောင်း စသည်ဖြင့် ရှေးဟောင်း နှောင်းဖြစ်များကို အားပါးတရပြောဆို မိန့်ကြားစတင်မှုသည်။

‘မင်း... ကျောင်းမရောက်ဖြစ်တာ ကြာပြီပေါ့’

‘တင်ပါဘုရား နှစ်ပေါင်း(၂၀)ကျော် ပြီထင်ပါရဲ့’

‘နာဂဝံသစမ်းကူးတံတား ဆောက်တာကော မှတ်မိသေးလား’

‘အဲဒီအချိန်က တက္ကသိုလ် အနုပညာအသင်းမှာ ဂီတနည်းပြ ပြုလုပ်နေတဲ့ အချိန်မှို့ တံတားဆောက်တာတော့ သိလိုက်တယ်။ တောင်လေးလုံး ဆရာ

● တောင်လေးလုံးဆရာတော် ဘုန်းကျော်စွာ၏သပိတ်ပုံ

တော်လှူတယ် ပြောကြတာပဲ။

တက္ကသိုလ် ကျောင်းသားတွေ၊ ဆရာ၊ ဆရာမတွေ စုပေါင်းပြီး ကျောင်းကန်ဘုရားတွေမှာ လှူဒါန်းတဲ့ကမ္မည်းတွေတော့ မကြာခဏ တွေ့ရပါတယ်။

ဆရာတော်တစ်ပါးက တက္ကသိုလ်မှာ လာလှူတာတော့ အဲဒီတစ်ကြိမ်ပဲ ကြားဖူးတယ်’

‘တောင်လေးလုံး ဆရာတော်က ရသမျှ ဝတ္ထုပစ္စည်းတွေကို သိုလှောင်သိမ်းဆည်းထားလေ့ မရှိတော့။ ရက်ရက်ရောရော ဖေးကမ်း စွန့်လှူပစ်တာပဲ။ စာသင်သားဘဝကတည်းက ရသမျှ လှူပစ်ခဲ့ပြီး ကျောင်းထိုင်ဆရာတော် ဘဝရောက်တော့ ဆရာတော်ရဲ့ အလှူဝတ္ထုပစ္စည်းတွေက အင်မတန်များပြား

www.burmeseclassic.com

တယ်။

ကျမ်းတွေပြုပြီးရင်လဲ အကုန်လျှာပစ်တာ။ ဥပမာ မွှားစရိယလက်သုံးကျမ်းရိုက်ပြီးတာနဲ့ တစ်ပြည်လုံးက ပထမကြီးအောင် ပုဂ္ဂိုလ်တွေကို တစ်အုပ်ကျစီ လျှာတယ်။

“ဆန်းသင်နည်းကျမ်း” ထွက်တော့လဲ ပထမလတ်တန်းအောင် ပုဂ္ဂိုလ်တွေကို တစ်အုပ်ကျစီ လျှာဒါနဲ့ပေးတယ်။ ဆရာတော် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတဘွဲ့ တံဆိပ်တော်ရပြီးချိန်မှာ လျှာပြီးတဲ့ ငွေပမာဏက ငွေကြေးနဲ့ပြောရင် သိပ်မသိသာဘူး။ ရွှေ(၁၀)ပိဿာ ဝယ်လို့ရငွေထက် ပိုတယ်’

‘အခုခေတ် သိန်းချောက်ထောင်ကျော်ပေါ့ဘုရား’

‘အေး...ဆရာတော်ရဲ့ အလှူထဲမှာ သူ့ ပီတိအဖြစ်ဆုံး အလှူသုံးခုရှိတယ်။ သူ့တောင်းစားရယ်၊ ခွေးရယ်၊ ကလေးရယ်ပဲ’

‘ထူးဆန်းလှသည်လား အမိန့်ရှိပါဦးဘုရား’

‘အခု ဘူတာရုံဆောက်ထားတဲ့ နေရာမှာ ဟိုတုန်းက သင်္ချိုင်းဖြစ်ခဲ့တာ မှတ်မိတယ်နော်’

‘တင်ပါ... ၂၀၀၃ ခုနှစ်လောက်မှ ကျိုက်မရောလမ်းဘက် ပြောင်းသွားတာပဲ’

‘အဲဒီ မြေနီကုန်းသင်္ချိုင်းကို ကိုယ်တိုင်ကြည့်ပြီး သူ့တောင်းစားတွေကို ခံပေါက်ကျွေးတယ်။ အလှူတွေမှာလို အသားကို ထမင်းအုပ်ပြီး ကျွေးတာ မဟုတ်ဘူး။ ကြိုက်သလောက်စား၊ စားနိုင်သလောက်စား။ သူ့တောင်းစားတွေက တော်ပါပြီ ဘုရား... ဝပါပြီ ဘုရားလို့ ဆိုတော့မှ သိမ်းတယ်။

နောက်အလှူက ဈေးထဲက အမဲရိုး။

ဆိတ်ရိုး အရိုးပေါင်းစုံ ရသလောက် ဝယ်ပြီး ဆန်ကွဲနဲ့ကျို။ ပြီးရင် ကျိုက်သန်လန်စောင်းတန်းက ခွေးလေ ခွေးလွင့်အားလုံး ဝဝလင်လင် ကျွေးတယ်။ ဆရာတော်ကိုယ်တိုင် တောင်ငှေးကိုင်ပြီး ခွေးတွေ အကုန်ဝအောင် ထိန်းပေးတယ်’

‘အဲဒါတော့ တပည့်တော် တစ်ခါ ကြုံဖူးတယ်။ ခွေးတွေ တရုန်းရုန်းနဲ့ အဲဒီကြားမှာ တောင်ငှေးကိုင်ပြီး အလုပ်များနေတဲ့ ဆရာတော်ကို မြင်ရတော့ ဝိဇ္ဇာရေဘုန်းကြီးလေးလားလို့ အထင်မှားခဲ့သေးတယ်’

‘ဘယ်ဟုတ်မှာလဲ ပရိယတ်ရော၊ ပဋိပတ်ပါ ထူးချွန်တဲ့ ဆရာတော်။ နောက်တော့ သူ့ကျင့်စဉ်ကျမ်းတွေ ပြောပြမယ် လေ့လာကြည့်ပေါ့။ နောက်ဆုံးအလှူကတော့ မူကြိုကလေးတွေကို ခေါက်ဆွဲပြုတ်ကျွေးလေ့ ရှိတယ်။

အဲဒီတုန်းက တိုမော်လမြိုင်မှာ “ချဲ့” တွေ သောင်းကျန်းတဲ့အချိန် ကလေးတွေ ကျောင်းဆင်းပြီး အိမ်ပြန်ရောက်တော့ “တောင်လေးလုံး ဆရာတော် ချဲ့ပေါက်လို့ ခေါက်ဆွဲပြုတ်ကျွေးတယ်” ဆိုပြီး မိဘတွေကို ပြောပြတယ်။ မိဘတချို့ ဆရာတော်ကို ပြန်လျှောက်တဲ့အခါ ဆရာတော်က ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ရယ်တော်မူတယ်’

‘ကျော်လေးကျော်လို့ ဘာကြောင့် ခေါ်သလဲ ဘုရား’

‘ပထမကျော် လေးထပ်ကွမ်းရလို့ ပေါ့ကွာ။

၁။ ဖွဲ့လေးအိမ်တော်ရာ အပန်းပျံပုဂ္ဂိုလ် ပထမကျော်(၁၂၅၉ ခုနှစ်၊ သက်တော် ၂၅နှစ်)

၂။ ရန်အောင်မြို့ ပရိယတ္တိ သာသနာပီတ

ပွားနဂါယ ပထမကျော်(၁၂၉၁ ခုနှစ်၊ သက်တော် ၂၄နှစ်)

၃။ အစိုရပထမကျော်(၁၃၀၁ ခုနှစ်၊ သက်တော် ၃၇နှစ်)

၄။ သာသနာပထမကျော် ပွားစရိယ အဂ္ဂယဟာအကျော်(၁၃၁၀ ပြည့်နှစ်၊ သက်တော် ၄၆နှစ်)

အဲဒီတုန်းက ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါဠိပညာရေးအဖွဲ့ စာချတန်းစာမေးပွဲမှာ ပထမဆုရလို့ “အဂ္ဂမဟာအကျော်” ဖြစ်လာပြီး ပါဠိ အဋ္ဌကထာဂုဏ်ထူး(၆)ကျမ်းပါ တွဲဖက် အောင်မြင်ပြီး မွှားစရိယ ဘွဲ့ရခဲ့တယ်။ ပရိယတ္တိမှာ အားကျလောက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ပေါ့’

‘တောင်လေးလုံးဆိုတဲ့ ဘွဲ့ကမ္ဘာဦးကကော အရှင်ဘုရား’

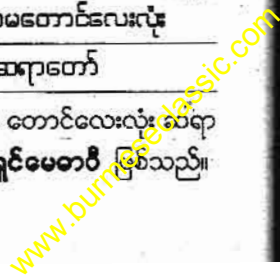
‘အေးကွ...ဒါတွေ ရှင်းရရင် အချိန်အများကြီး ယူရမယ်။ ကျောင်းတုန်းက ငါတို့ဌာနက ဦးအံ့ကျော်သီတယ် မဟုတ်လား’

‘သခိုင်းဌာနက ဆရာဦးအံ့ကျော်ကို မသင်ဘူးပေမယ့် မြင်ဖူးပါတယ်’

‘သူ တစ်နှစ်ကြာအောင် ရေးရတဲ့ တောင်လေးလုံး ဆရာတော် တစ်ဘဝ သာသနာနဲ့ တောင်လေးလုံးကျောင်းတိုက်များ သမိုင်း၊ ငါ့ဆီမှာ နှစ်အုပ်ရှိတယ်။ မင်း တစ်အုပ်ယူသွားကွာ’

သို့ဖြစ်၍ ဖိနပ်ကွဲတကျောင်းမှ အရှင်ပဏ္ဍိတခေါ် ဆရာဦးမျိုးသိန်း၏ ကျေးဇူးဖြင့် မော်လမြိုင် တောင်လေးလုံး ဆရာတော်အကြောင်း လေ့လာခွင့်ရခဲ့လေသည်။

မူလပထမတောင်းလေးလုံး ဆရာတော် မူလပထမ တောင်လေးလုံး ဆရာတော်မှာ အရှင်မေတဝီ ဖြစ်သည်။

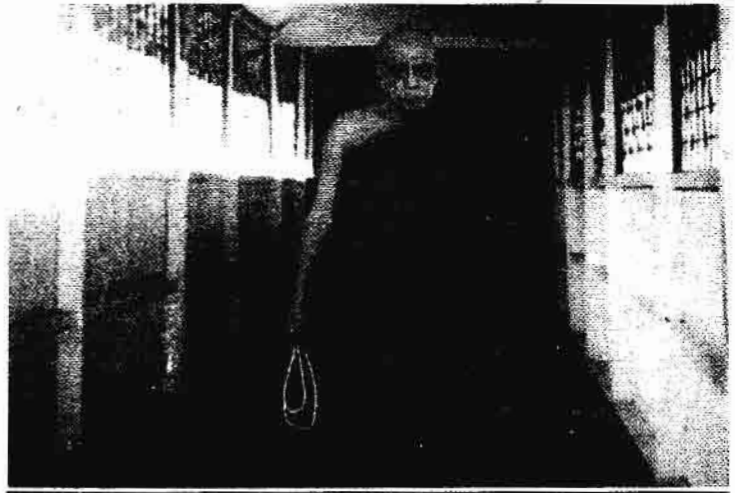
ဟင်္သာတနှင့် တလုတ်မြို့များကို စားရသော သီရိမဟာရတနာဒေဝီ (ဗဒုံမင်းနှင့် အလယ်နန်းမိဖုရားမှ မွေးသည်။) ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်သော ဆရာတော် ဖြစ်သည်။

ဆရာတော်သည် ရောမဂ္ဂစွမ်းများကို ကိုယ်ပိုင်ထားဘဲ စွန့်လှူမြဲဖြစ်၍ အကျင့်သီလမြတ်မြတ်ကြောင်း သိတော်မူသဖြင့် ဗဒုံမင်းက “မုနိန္ဒာဘိလင်္ကာရ သဒ္ဓမ္မဇေယျာမိ မဟာဓမ္မ ရာဇဂုရု” ဘွဲ့တံဆိပ်တော် ဆက်ကပ်ခဲ့သည်။

ဆရာတော် ရဟန်း(၆)ဝါအရ အလောင်းမင်းတရားကြီး နန်းတက်စကောစာ ၁၁၁၆ ခုနှစ်တွင် ဓမ္မနိဗ္ဗိန္ဒု ရှုဖွယ်ကျမ်းကို စတင် ရေးသားပြုစုတော်မူသည်။ [ဆရာတော်သည် ရှုဖွယ်ကျမ်းပေါင်း(၃၀)ကျော် ပြုစုခဲ့ရာ နောက်ဆုံးကျမ်းဖြစ်သော စာယဉ်ပန်းရှုဖွယ်ကျမ်းကို စစ်ကိုင်းမင်းလက်ထက် ၁၁၈၅ ခုနှစ်၊ သက်တော်(၉၅)နှစ်တွင် ရေးသား ပြုစုတော်မူခဲ့သည်။]

သက်တော်(၇၃)နှစ်၊ ဝါတော်(၅၃)ဝါ အရတွင် သမ္မာဒိဋ္ဌိရှုဖွယ်ကျမ်းကို ပြုစုသည်။ ထိုရှုဖွယ်ကျမ်းတွင် အိုခြင်းစရာလည်း တောင်ကြီး(၁)လုံး၊ နာခြင်းဗျာဓိလည်း တောင်ကြီး(၁)လုံး၊ သေခြင်းမရဏလည်း တောင်ကြီး(၁)လုံး၊ ပျက်စီးခြင်း ဝိပတ္တိလည်း တောင်ကြီး(၁)လုံး၊ ဤတောင်ကြီး(၄)လုံး ဖိစီးနှိပ်စက်ခြင်းမှ ကင်းလွတ်ရာ ညွှန်ပြသော တရားတော်ကို နာကြားရသော ဒကာဒကာမအပေါင်းသည် ဓမ္မအရသာကို ခံစားကြရသည်။

ဆရာတော်ကြီး၏ မူလဘွဲ့ဦးမေဝရီအစား တောင်လေးလုံးဆရာတော်ဟု ခေါ်ဝေါ်လာကြသည်။ ထို့ကြောင့်ပင်လျှင် ဆရာတော်

ဆရာတော်

ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင် (စထုဂီရိ တောင်လေးလုံးဟူသော အမည်နာမဝိသေသကို အလိုလိုရသော ဆရာတော်)ဟု ရေးသားတော်မူခဲ့လေသည်။

သက်တော် (၇၀)ကျော်ပြီဖြစ်၍ ဒေသစာရိတ္တချို့လျက် တရားဓမ္မဟောကြားသော အရွယ်မဟုတ်တော့ပြီ။ အတည်တကျ သီတင်းသုံးတော်မူသင့်သည့်အရွယ်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် အမရပူရနေပြည်တော် ရှေးတော်ကြီးရပ်မှ လူကုံထံများနှင့် အရပ်သူအရပ်သားများက အမရပူရ အနောက်ဘက် ရှေးဟောင်း “မင်းရွာတိုက်” ပရိဝုဏ်အတွင်း ဘုံသုံးဆင့် ရွှေကျောင်းကြီး တစ်ဆောင် ဆောက်လုပ်ကာ ဆရာတော်အား လှူဒါန်းသည်။ တောင်လေးလုံးဆရာတော် သီတင်းသုံးသဖြင့် တောင်လေးလုံးကျောင်းတိုက်ဟု ခေါ်လေသည်။

(ဆရာတော်သည် သမ္မာဒိဋ္ဌိ ရှုဖွယ်ကျမ်းတွင် မိမိကိုယ်တိုင် တောင်လေးလုံး ဆရာတော်ဟု သုံးနှုန်း ရေးသားထားခြင်း ဖြစ်သည်။ ဤကျမ်းမပြုမီကပင် အဆိုပါ တရား

ကို ဟောကြားခဲ့ရာ တောင်လေးလုံး ဆရာတော်ဟူသော ဘွဲ့ပညတ်မှာ ကျမ်းမပြုမီကာလများကပင် “တွင်” ပြီး ဖြစ်သည်။)

ဆရာတော်၏ ရှုဖွယ်ကျမ်းများမှ မြန်မာစာ အရေးအသား၊ အသုံးအနှုန်းများမှာ အဓိပ္ပာယ်လေးနက်လှသဖြင့် ဆရာဦးအံ့ကျော်က အနည်းငယ် ဖော်ပြပေးထားပါသည်။

- ❖ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တဟု ဝီရိယောဒ ဖြစ်ကာ မူလည် ယာယုည မဖြစ်တတ်ချေ။
- ❖ သပထ ဝိပဿနာ အားမထုတ်ဘဲ အာဟာရယောဂ် ရုံ အကုသိုလ်မဖြစ်ရုံမျှ နေသော ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်များ၊ စာတိစာပျက် သာ ရှောင်ကြဉ်စားသုံး၍ သားရောင်၊ ပျောက်စေတတ်သည့် ဆေးကို ယိုဝ်သော လူနာကဲ့သို့ ကိလေသာနွှာကြီး မပျောက်နိုင်။
- ❖ အကြင်သူသည် လောကီစည်းစိမ်၊ လောကီချမ်းသာမှုကိုသာ တောင့်တ၍ လွန်ကဲစွာ ဒိန္နယ်လက် အားထုတ်၏။ လုံ့လပြု၏ ထိုသူသည် ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ် ပင်သံသရာဝဋ်ကွ၌ ရောင်းစားပေါင်းသောသူ ဖြစ်၏။
- ❖ ယထာဘူတဉာဏ်ဟူသော လောကီ နုဗ္ဗဏ္ဍာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇာနည် ၂၇

သစ္စာတော်ကိုပူ ပန်ပူလျှင် အစိတ္တယူ ဘုရားရှင်၏ ရန်သူတော်အစစ်ဖြစ်သည်။ သာသနာ သမ္မာဒိအဖြစ်လို့ပူပောက် ဆော့ပျော်ခြင်းဟောကြောင့် သမ္မာဒိပျက်စီး ယဟုတ်။

❖ ယထာဘူတဉာဏ်ဖြစ်ခြင်းသည် အရှက် တက်သည်နှင့်တူပြီး ကာလပကြာမြင့်စီ သူရှိယသည်သော နှောင့် တက်ထွန်းပေါ် ယတိသက်သို့ ဖက်ဉာဏ်ဖိုဉာဏ် နိဗ္ဗာန်ရတော့မည်။ သင့်အား နီလှပြီ သတိရှိလှစေ။

❖ တစ်နေ့ကိုပူ ဆင်ရဲခံသောကြောင့် နေ့ များစွာ ချမ်းသာရည်နှင့်လျှင် တစ်နေ့အစို့ ခြုံဖြစ်သော ဆင်ရဲကို မကြောက်သာပြီ။ တစ်လပူတစ်နှစ်ပူ တစ်ဘဝပူ ဆင်ရဲခံရ သောကြောင့် လများစွာ နှစ်များစွာ ဘဝများစွာ ချမ်းသာရည်နှင့်လျှင် တစ်လ တစ်နှစ် တစ်ဘဝ ခြုံ ဖြစ်သော တဏှာ လောဘာ ရာဂကို အလို မလိုက်သင့်။

အရှည်ကိုမြေ၍ သူတော်တရာ၌ နှစ်နှစ် ခြိုက်ခြိုက် ကိုယ့်အသက်ကို ရွံ့စား၍ ပျက်စီး သင့်လှသည်။

❖ ဝါ၏ အပိ ဝါ၏ အတ ဝါ၏ ယဟ။ ဝါ၏ လင် ဤသို့တစ်စွဲ မြဲမြဲ ပတ်ချေလျှင် စာဘူတောင်ထဲသို့ ကြွက်ဝင်သက်သို့ ထိုအတူ သာသနာတော်သို့ ယဟ ဗလပတ္တက (လူပိုက်ရှုကြီးရောက်၍ မွေ့နောက်ပြုတ်။

ယထာဘူတဉာဏ်စက္ခု ပရိကုန်သော ဗာလပတ္တက ပုဂ္ဂိုလ်တို့ အားကြီးလျှင် သာသနာ တော် ပျက်စီးလိမ့် ဘေးရောက်လာချေပြီဟု သတိကြေလေ။ ကြောက်လည်း ကြောက်ရွံ့ကြ လေ။

ပထမတောင်လေးလုံး
ဆရာတော် နောက်ဆုံးခရီး

တောင်လေးလုံး ဆရာတော် ဦးမေမာပီသည် တစ်နေ့တွင် ဒကာများ

ကို ခေါ်၍ "ငါ အသက်အရွယ် ကြီး ပြီး သေခါနီးပြီ။ ခေါင်းနှစ်လုံး လှုပ် ပြီး လာလှူကြ" ဟု စေခိုင်းသည်။

ခေါင်းနှစ်လုံးပြုလုပ်ပြီး ကျောင်းသို့ ပူလာသောအခါ တစ်လုံးကို သင့်ရာ ထား၍ ကျွန်(၁)လုံးကို ဆရာတော်အနီး သို့ ယူချပြီး ပြသည်။ ဆရာတော်က နေရာမှ ထကာ...

'နှင်တို့ခေါင်း... ဝါနို့ တော်ရဲ့လား' ဟု ပြောပြောဆိုဆို ခေါင်းထဲ ဝင် အိပ်ကြည့်သည်။ ပြန်ထတော်မမူပြီ။ လျောင်းပြီသည်နှင့် ဝိညာဉ်ချုပ်ကာ တစ်ဘဝ ဇာတ်သိမ်းတော်မူသည်။

ဒကာများ မှင်တက်မိနေကြစဉ် အာဂန္တုဘုန်းကြီးတစ်ပါး ကြွလာကာ ဆရာတော်၏အလောင်းအနီး သွား ၍...

'အင်း...အာကကြီးတို့ ဆရာတော်ကြီး ပုံတော်ပူလေပုကို'

ဟုသာ ပြောဆိုလျက် မျက်စိစုံမှိတ် ကာ ငြိမ်သက်တော်မူနေသည်။ ဒကာ များလည်း လက်အုပ်ချီကာ ငြိမ်သက် စွာ နေကြစဉ် အာဂန္တုဘုန်းကြီးက...

'ဪ...ဟိုမှာလဲ ခေါင်းတစ်လုံးပါလား' ဟု သွားရောက် ကြည့်ရှုကာ ခေါင်း တွင်းဝင်၍ လျောင်းကြည့်သည်။ ပုံထ လာတော်မမူချေ။ ဝိညာဉ်ချုပ်၍ ဇာတ် သိမ်းတော်မူသည်။

အာဂန္တုဘုန်းကြီးကား တောင် လေးလုံးဆရာတော်၏ ညီတော် ဦးဓမ္မဝိယ ဖြစ်လေသည်။

ထို့နောက် စစ်ကိုင်းမင်း (ဘကြီးတော်) လက်ထက် တောင်လေးလုံးကျောင်း ဆရာတော် ဦးလင်္ကာဒီပ (ဝိစိတ္တ လင်္ကာရ မဟာဓမ္မရာဇဂုဗ ဘွဲ့ထံဆီပ်ရ သည်)။

ပုဂံမင်းလက်ထက် တောင်လေးလုံး ကျောင်းတွင် ရွှေမြို့တော် ဆရာ

ဦးဇယဝရ (ဇယန္တဝရ ဝိသာဘိဓဇ မဟာဓမ္မရာဇဂုဗ ဘွဲ့ထံဆီပ်ရသည်)။

မင်းတုန်းမင်း လက်ထက်တွင် ဦးသာသန (နောင်တွင် မော်လမြိုင် တောင်လေးလုံးကျောင်းကို ကြွရောက် အတူခံ၍ မော်လမြိုင်တွင်ပင် ပုံတော်မူ သည်)။

ဂျပန်ခေတ်တွင် ဦးကုဏ္ဍလ (ကျောင်းဝင်းတွင်း ဝင်ရောက် ဖျက်ဆီး သော ဂျပန်စစ်သားများအား ထိုးကြိတ် ကန်ကျောက် ကိုင်ပေါက်ပစ်သဖြင့် ဂျပန် စစ်သားတို့ ပြားပြားဝင် ကြောက်ရသော ဘုန်းကြီးဖြစ်သည်)။

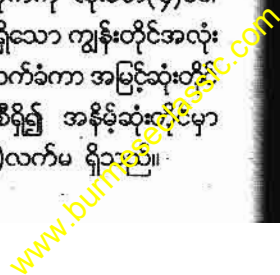
ထို့နောက်တွင် တောင်လေးလုံး ကျောင်းတိုက် ဆရာတော် ဦးပညာ ဇောတ(ကိုပညာ(အမရပူရ))က တာဝန် ယူတော်မူခဲ့သည်။ မူလ တောင် လေးလုံး သုံးထပ်ကျောင်းကြီး တည်ရာ နေရာသည် ယခု ကားလမ်းဖြစ်နေပါ ပြီ။

မော်လမြိုင်
တောင်လေးလုံးကျောင်းတိုက်

မော်လမြိုင် တောင်လေးလုံး ကျောင်းတိုက်ကို သစ်သုဋ္ဌေး ဦးရွှေဂုဏ်၊ ဒေါ်မိမတို့က ၃၁-၇-၁၈၆၅ခုနှစ်နေ့ ဂရန်ကျသည်နေ့တွင် မြေရှင်း၊ ပရိတ် တရားတော် ရွတ်ဖတ်၍ စတင် ဆောက်လုပ်သည်။

မော်လမြိုင်တောင်ရိုး ကျိုက်သန်လန် စေတီ၏ အနောက်ဘက်စောင်းတန်း မြောက်ဘက်ကုန်းလျှောတွင် တည်ရှိ သည်။

ကျောင်းတိုက်ကို လုံးပတ်(၄)ပေ၊ (၅)လက်မစီရှိသော ကျွန်းတိုင်အလုံး (၄၀)ဖြင့် ထောက်ခံကာ အမြင့်ဆုံးတိုင် မှာ ပေ(၄၀)စီရှိ၍ အနိမ့်ဆုံးတိုင်မှာ (၂၃)ပေ၊ (၃)လက်မ ရှိသည်။

၁၈၈၇ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလတွင် အမရပူရ တောင်လေးလုံး ဆရာတော် ဦးသာသနက (ဒေါ်မဲမ ကြိုတင် ပင့် ထွောက်ထားချက်အရ) ကြွရောက် အလှူခံရာ တောင်လေးလုံး ဆရာတော် သီတင်းသုံးသဖြင့် တောင်လေးလုံး ကျောင်းတိုက်ဟု တွင်လေသည်။

ကျောင်းဒါယကာ ဇနီးမောင်နှံနှင့် တောင်လေးလုံး ဆရာတော်များ

မော်လမြိုင် တောင်လေးလုံး ကျောင်းဒါယကာ ဦးရွှေဂန်နှင့် ဒေါ်မဲမ တို့သည် ၁၈၂၇ ခုနှစ် သန်လျင် အရေးအခင်းပြီးဆုံးချိန်၌ သန်လျင်မှ မော်လမြိုင်သို့ စစ်ပြေငြိမ်းချမ်းမှုများ အဖြစ် ပြောင်းရွှေ့လာကြသူများ ဖြစ် ကြသည်။

(၁-၁၂-၁၈၂၆) ရက်နေ့တွင် စစ်ကိုင်းမင်းလက်အောက်ခံ သန်လျင် မြို့ဝန် သမိန်ပရူး(မောင်စပ်)သည် မြန်မာဘုရင်အား စတင် ပုန်ကန်သည်။ ဒလမြို့ထိန်း မင်းကျော်သီဟ (မောင်ထော်လေး)၊ သမိန်ပရူး၏ ဒုတိယစစ်ဦးစီးချုပ် သမိန်လက္ခန်းအိမ် (မောင်ဝံ)တို့နှင့်အတူ ခေါင်းဆောင်ငယ် မောင်ဘိုးစော၊ မောင်သာယာတို့လည်း ပူးပေါင်း ပုန်ကန်ကြသည်။

၁၈၂၇ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလတွင် မောင်ထော်လေးနှင့် မောင်ဝံတို့သည် မောင်စပ်နှင့် သဘောထားကွဲလွဲသဖြင့် ခေါင်းဆောင်ငယ်များ အပါအဝင် နောက်လိုက်အင်အား နှစ်သောင်းနှင့် အတူ လှေအစင်း(၅၀၀)ဖြင့် မော်လမြိုင် သို့ ထွက်ခွာခဲ့ကြသည်။

ထိုစဉ်က မော်လမြိုင်သည် တော ကြီးမျက်မည်းဖုံးလွှမ်း၍ ကျား၊ ကျား သစ် တောကောင်ကြီးများ မှီအောင်း ကာ မြို့ငယ်အဖြစ်သာ ရှိခဲ့သည်။

ဆရာတော် ဦးရွှေဂန်ထံသို့ အလှူခံရသည့် မောင်ထော်လေးနှင့် မောင်ဝံတို့

မောင်ထော်လေးတို့ မော်လမြိုင်မြို့ သို့ ရောက်သော် တောချုံများ ရှင်းကာ ရပ်ကွက်တည် နေထိုင်ကြသဖြင့် မောင်ထော်လေးနေထိုင်ရာ စစ်ကဲ ကုန်း၊ မောင်ဝံတို့လူစု နေထိုင်ရာ မောင်ဝံရပ် သာယာကုန်း၊ အိုးစောကုန်း စသည့်ရပ်ကွက်များ ပေါ်ပေါက်လာ သည်မှာ ယခုတိုင် ရှိလေသည်။

မရှေးမနှောင်းတွင်ပင် သန်လျင်၊ ဒလ၊ ရန်ကုန်၊ ပဲခူးတို့မှ စစ်ပြေးဒုက္ခ သည်များလည်း မော်လမြိုင်သို့ ထွက် ပြေးရောက်ရှိကာ လူနေစည်ကားသော မြို့ဖြစ်လာသည်။

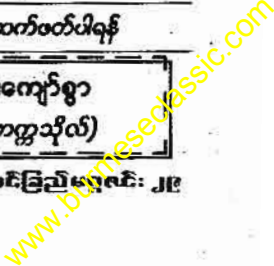
သန်လျင်မှ ရောက်ရှိလာသော ဦးရွှေဂန်၊ ဒေါ်မဲမတို့မှာ မော်လမြိုင်တွင် အလုပ်အကိုင် မည်မည်ရရမရှိဘဲ နှစ်၊ နှစ်ခန့်ကြာသောအခါ ၁၈၂၉ ခုနှစ်တွင် မော်လမြိုင်သစ်လုပ်ငန်း အကြီးအကျယ် ဖွံ့ဖြိုးလာလေရာ ဒေါ်မဲမက သန်လျင်မှ ပါလာသော အတွင်းပစ္စည်းများ ထုခွဲ ရောင်းချကာ သစ်လုပ်ငန်းကို လုပ်ကိုင် သည်။

ကံ့ဉာဏ်၊ ဝိရိယနှင့် အရင်းအနှီး ပြည့်စုံသော ဒေါ်မဲမသည် အချိန်

အနည်းငယ်အတွင်း သစ်ခေါင်းကြီး (သစ်သူဌေး)ဖြစ်လာကာ ထိုမှ ထားဝယ်၊ မြိတ်၊ ဝိနန်(မလေးရှားနိုင်ငံ) တို့သို့ ကူးသန်းရောင်းဝယ်သူ ကုန်သည်ကြီး၊ နောက်ပိုင်းတွင် အမရပူရနေပြည်တော်အထိ ကုန်စည် ကူးသန်းကာ မင်းတုန်းမင်းကြီးထံ ပေါက်ရောက်သူ ဖြစ်လာခဲ့လေသည်။ သူတို့ဇနီးမောင်နှံသည် ဘုရားရှင် လက်ထက်တော်က ပုဏ္ဏဝေနှင့် ဝိသာခါ ဇနီးမောင်နှံကဲ့သို့ ဇနီးသည်က ပေါ်လွင် ထင်ရှားလေသည်။ ဦးရွှေဂန် က အမည်သာခံ၍ ဒေါ်မဲမကသာ ဦးဆောင်လှုပ်ရှားသူ ဖြစ်သည်။

ဒေါ်မဲမက ပေါင်သင်းဆက်ဆံရေးနှင့် ရောင်းဝယ်မှုတွင် အမြော်အမြင်ရှိလှ သည်။ အမရပူရသို့ သွားသောအခါ အဖိုးတန် ဝန်ပေါ၊ နိုင်ငံခြားအဝတ် အထည်၊ အမျိုးသမီး အသုံးအဆောင် များ ယူသွားသည်။

ရွှေလ ဆက်တော်ပါရန်
ဘုန်းကျော်စွာ
(မြိုင်တက္ကသိုလ်)

၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်က ကျွန်တော်၏ ကျောပြင်၊ လက်ပြင် နှစ်ခုကြားတွင် အကျိတ်အခဲလေးတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာပါသည်။ ငါးပြားစေ့ ပမာဏခန့် အရွယ် လောက် ရှိပါသည်။ အကျိတ် ဖြစ်ပေါ်သောနေရာမှာ ဘယ်ဘက်လက်ပြင်နှင့် ပိုမို နီးပါသည်။

ထိုအကျိတ်ကနေ နောက်ဆက်တွဲ အကျိုးဆက်အဖြစ် ရောဂါများ ဖြစ်ပေါ်လာမှာကို ကျွန်တော် အထူး စိုးရိမ်နေမိပါသည်။

တစ်ရက်တွင် ဆေးခန်းတစ်ခုသို့ သွားပြရာ ဆရာဝန်များက အမျိုးမျိုး စမ်းသပ် စစ်ဆေးကြ၏။ ဘာမှ စိုးရိမ်စရာမရှိကြောင်း၊ ကင်ဆာအကျိတ်၊ တီဘီအကျိတ် လုံးဝ မဖြစ်နိုင်ကြောင်း၊ အပေါ်ယံသာ ဖြစ်ပေါ်နေကြောင်း၊ မြင်းပုလည်း မဟုတ်ကြောင်း၊ အကယ်၍ ကိုက်ခဲလာလျှင်လည်း ဒွဲထုတ်ပစ်ရန် လွယ်ကူကြောင်း ပြောပြကြပါသည်။ အခု အခြေအနေအရ ဆေးဝါးကုသရန်ပင် မလိုကြောင်းပြော၍ ပြန်လွှတ်လိုက်ပါသည်။

အလွန် ရင်းနှီးသော မိတ်ဆွေ ဆရာဝန်များ ဖြစ်သည်နှင့်အညီ ရင်းနှီးပွင့်လင်းစွာ ပြောခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော် ကျောပြင်ပေါ်က အကျိတ်အတွက် ဆရာဝန်က စိုးရိမ်စရာ မရှိဘူး ဆိုပေမယ့် ကျွန်တော်က တဖြည့်ဖြည့် ခံစားနေရပါသည်။ တစ်နေ့တွင် ရန်ကုန်မြို့မှ ရေညှိပို့သို့ လာရောက် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေသော ဒုတိယ မြို့နယ်တရားသူကြီး ဦးစန်းသွင်နှင့် စကားစပ်မိကြရာမှ ဦးစန်းသွင်က...

‘ခင်ဗျား အကျိတ်အတွက် စိတ်မကောင်းမဖြစ်ပါနဲ့၊ ကျွန်တော် ဆေးပေးပါမယ်’

တိမ်ပြာဂမုန်းပင်

အဖုအကျိတ် အဖျက်

တိမ်ပြာဂမုန်း

ဆိုပြီး ဂမုန်းဥတစ်လုံး ပေးပါသည်။ ‘အိမ်ဂမုန်းဥကို ထုတ်ကောင်ထဲ သုံးလေး ရွေးအတူ သွေးပြီး အကျိတ်ကို လိမ်းပေးပါ’ ဟု ပြော၏။ ကျွန်တော်လည်း သူ၏ လမ်းညွှန်မှုအတိုင်းလိမ်းရာ (၃) ခါသာ လိမ်းရ၏။ အကျိတ် သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားပါသည်။

သို့နှင့် အစွမ်းထက်မြက်လှသော ဂမုန်းဥအကြောင်းကို ဦးစန်းသွင်အား မေးကြည့်သောအခါမှ **တိမ်ပြာဂမုန်းဥ** ဖြစ်ကြောင်း သိရ၏။

တိမ်ပြာဂမုန်း ဆိုသည်မှာ အိမ်များမှာ အလှစိုက်လေ့ရှိကြကြောင်း၊ အလေ့ကျပေါက်ပင်မဟုတ်၊ မိုးကုန်လျှင် အပင်ကျသွား၍ မိုးကျလျှင် အပင် ပြန်ပေါက်သည်။ အပင်ကျခိုက်တွင် ဥကို ယူထားရ၏။

အရွက်က (၁) ပေကျော်ကရည်ပြီး၊ အကျယ်ဆုံးနေရာတွင် (၅) လက်မခန့် ကျယ်၏။ အရွက်၏ မျက်နှာပြင်ဘက် ကျောရိုးတစ်လျှောက်မှာ ခရမ်းရောင်

ပြေပြေလေး သမ်းနေသည်။ အိမ်ရောင် ပတ်လည်အတွင်းက ခရမ်းရောင်လေး ဖြစ်နေသောကြောင့် ကြည့်၍ အလွန်လှပါသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ဆေးအသုံးကို မသိကြပေမယ့် အိမ်တိုင်းမှာ အလှစိုက်နေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်၏ ကျောပြင်မှ အကျိတ်ကလေး တိမ်ပြာဂမုန်းဥနှင့် ငရုတ်ကောင်းစေ့ သွေးလိမ်းရုံနှင့် သက်သာပျောက်ကင်းသွားပါသည်။ ကျွန်တော်ကဲ့သို့ အဖုအကျိတ် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ကြပါလျှင် ဂမုန်းဥ အသုံးပြုတတ်စေရန်အတွက် စေတနာရှေ့ထား၍ စာဖတ်ပရိသတ်အား အသိပေး ရေးသား တင်ပြလိုက်ပါသည်။

(ဒုတိယ မြို့နယ်တရားသူကြီး ဦးစန်းသွင်အား အထူး ကျေးဇူးတင်ပါသည်။)

ရေဦး မောင်ကျော်သူ

www.burmeseclassic.com

အသွယ်အသွယ်

အသည်းရောဂါအတွက်တိုက်တိုက်တုသထုတ်လုပ်ထားတဲ့

မန်းဂျာနာ သည်းအားဆေး

အမှတ်တံဆိပ်

ပြင်ဆင်ထားရန်

ယနေ့ခေတ်၊ ယနေ့အခါတွင် ရောဂါများသည်ခေတ်နှင့်အညီလိုက်၍ ထူးထွေးဆန်းပြားစွာ ပေါ်ပေါက်လာပေသည်။ ထိုကဲ့သို့ ပေါ်ပေါက်စွက်လာသော ရောဂါများအနက်လွယ်ကူစွာ ကုသပေးနိုင်သော ရောဂါများရှိသကဲ့သို့ ခက်ခဲနက်နဲပြီး ထုံထုံပျောက်ကင်းသက်သာအောင်ကုသမရဘဲလျက်သက်သာရုံ ရောဂါကို ထိန်းချုပ်ထားရုံမျှသာ တတ်နိုင်သော ရောဂါများသည်ရှိ၏။

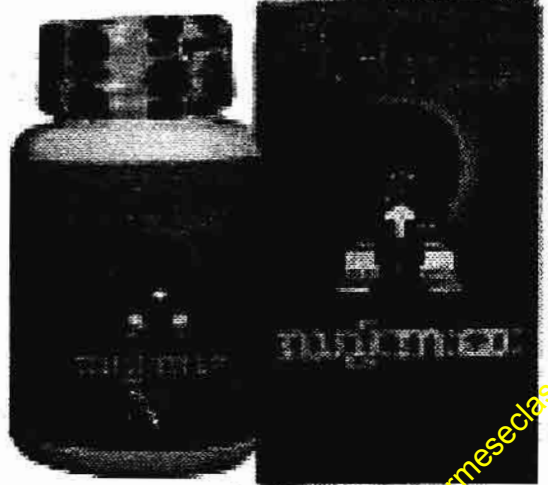
ထိုခေတ်နှင့်အပြိုင် ဆန်းပြားထွေးလာသောရောဂါများအနက်မှ အသည်းနှင့်ပတ်သက်သောရောဂါသည်လည်း ယနေ့အခါတွင် ခေတ်စားအဖြစ်များသော ရောဂါတစ်မျိုးပင်ဖြစ်သည်။ အချို့အသည်းရောဂါများသည် ကာကွယ်ရုံသာစွမ်းနိုင်ပြီး ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့လျှင် လုံးဝပျောက်ကင်းအောင်ကုသမှုခံယူရန် မဖြစ်နိုင်ဘဲလျက် ရောဂါကို ထိန်းထားရုံမျှသာ စွမ်းနိုင်သောရောဂါဖြစ်ပါသည်။

လွန်ခဲ့သောနှစ်နှစ်ကျော်လောက်က ကျွန်တော်၏ ဝမ်းဗိုက် အထူးသဖြင့် ညာဘက်ခြမ်းနံရိုးဆုံမှ အောင့်နာသည်။ ရင်ခေါင်းတောင့်၏။ ပျို့အန်၏။ အစားအစာများ စားချင်သောက် ချင်စိတ် မရှိ။ ဝမ်းဗိုက်ထဲမှလေသံများ တက်ပျက်ကြားနေရ၏။ မျက်စိနှင့် အသားအရေများ ဝါပျော့လာ၏။ ဆီးနည်းလာ၏။ ရံခါဝမ်းချုပ်၍ ရံခါ အပူဝမ်းကဲ့သို့ နည်းနည်းနှင့် ပျော့ပျော့သွား၏။ အားအင်နည်းလာ၏။ အိပ်မပျော်ဖြစ်လာ၏။ အစားပျက်၊ အအိပ်ပျက်တာ ပိန်ခြူးလာ၏။ လူကသာပိန်လာသော်လည်း ဝမ်းဗိုက်တလေးကတော့ ပူတင်းနေ၏။ ဘာမှန်းမသိရသော ရောဂါတစ်မျိုးကို ကျွန်တော်ခံစားလာရသည်။

အစာမစားနိုင်သည်မှာ နှစ်လလောက် ဖြစ်လာတော့ အစာအိမ်ရောဂါလိုထင်ခဲ့၏။ သည်လိုနှင့် ကျွမ်းကျင်သော အထူးကုသမားတော်ကြီးများနှင့် ပြသကြည့်တော့ လိုအပ်သော ဆေးစစ်ဆေးမှုများခံယူခိုင်း၏။ သည်မှာ ကျွန်တော်ကို နှစ်လကျော်ကျော်နှိပ်စက်နေသော အနီးရန်သူသည် B-ပိုးဖြစ်နေ၏။ ယင်းပိုးကြောင့် ကျွန်တော်၏အသည်းမှာ မာခြောက်နေ၏ဟု ဆရာဝန်ကြီးကမိန့်ကြား၏။ ထိုခဏမှာပင် ကျွန်တော်နှင့် ဇနီးဖြစ်သူတို့မှာ နွေခေါင်ခေါင် မိုးကြိုးပစ်ခံထိုက်ရသလို ခံစားလိုက်ရ၏။

ကျွန်တော်ရောဂါအတွက် ရောဂါနှင့် ရောဂါကိုဖြစ်စေသော လက်သည်ကိုတော့ တွေ့ပါ၏။ သို့သော် ထိုလက်သည် B-ပိုးနှင့် အသည်းမာခြောက်သောရောဂါကို လုံးဝကင်းစင်သွားအောင် ကုသနိုင်သောဆေးဝါးက နတ္ထိတဲ့လေ။ အသည်းပျက်စီးမှုကို မြန်မြန်မပျက်စီးစေရန် ထိန်းထားရုံနှင့် B-ပိုးကို အကောင်ရေ လျှော့ချရုံသာစွမ်းနိုင်၏ဟု သမားတော်ကြီးက ဆိုလာလေတော့ ဆောက်တည်ရာမရခံစားရပြန်သည်။

သည်လိုနှင့် ဟိုဆရာ ဟိုဆေးကောင်းနီးနီး သည်ဆရာသည်ဆေးကောင်းနီးနီးနှင့် လိုက်ကုလိုက်တာ ရန်ကုန်ကို ရောက်လာပါလေရော။ ခေတ်စီဆေးဝါးများနှင့် ပျောက်ကင်းအောင် ကုသမှုမပေးနိုင်ဘူးဆိုတော့ ရေနစ်သူအတွက် ကောက်ရိုးတစ်မျှင်ကို ရှာရ၏။ မိတ်ဆွေတစ်ဦး၏အကြံပေးမှုကြောင့် တိုင်းရင်းဆေးနှင့် ကုသရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။ သည်လိုနှင့် ထိုမိတ်ဆွေမှ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ အထူးကုပေးနေသကဲ့သို့ ဆေးကျမ်းများစွာလည်း ရေးသားနေသော သမားတော်ဆရာမြင့်ရှိရာ စကြာမင်း တိုင်းရင်းဆေးကုခန်းသို့ လိုက်ခိုင်း၏။ သမားတော် ဆရာမြင့်ထံရောက်တော့ ဆရာက "ကျွန်တော်က အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါကိုပဲ အဓိက ကုသပေးနေတာပါ။ ဒါပေမယ့် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါတုန်းကလိုပဲ ယနေ့ခေတ်မှာအဖြစ်များပြီး ဆေးတွေဖို့ခက်ခဲနေတဲ့ အသည်းရောဂါအတွက်လည်း ကုထုံးဆေးဝါးတွေ တစ်နိုင်တစ်ပိုင်

နက္ခတ္တရောဂါခြေညီဖျာဆင်း ၃၁

www.burmeseclassic.com

ကုသရင်း သုတေသနပြုနေပါတယ်။ အခုတော့ အသည်းရောဂါအတွက် ဆေးတစ်လက်တော့ တွေ့ထားတယ်။ အဲဒါ ဦးအိုက်စံ ယုသွားပြီး တစ်ကြိမ် ဆေး ၅ ပြား တစ်နေ့ ၃ ကြိမ် သောက်ပေးပေါ့။ သဘာဝ တိုင်းရင်းဆေးဖြစ်လို့ ဘေးထွက်ဆိုးကျိုးမရှိပါဘူး။ “ဟုတ်ကဲ့ပါ။ ကျေးဇူးအများကြီး တင်ပါတယ်” ဟု ဆရာ့ကို နှုတ်ဆက်ပြီး ပြန်လာခဲ့ပါသည်။

အိမ်ရောက်တော့ သမားတော်ဆရာမြင့် ပြောကြားသည့် အတိုင်း ငါ့အတွက် အကျိုးတော့မယုတ်တန်ကောင်းဘူး ဆိုပြီး သမားတော်ဆရာမြင့်ပေးလိုက်တဲ့ဆေးကို ညွှန်ကြားချက်အတိုင်း ပုံမှန်သုံးစွဲမိသည်။ သည်လိုနဲ့ တဖြည်းဖြည်းနှင့် ကျွန်တော် စောစောကပြောခဲ့တဲ့ ကျွန်တော်ခံစားနေရတဲ့ ရောဂါလက္ခဏာတွေ တစ်စတစ်စ သက်သာလာတာကို သတိပြုမိလာသည်။ ပုံမှန် အိပ်ရသည်။ ပုံမှန်စားကောင်းလာသည်။ ဝမ်းဗိုက်၏ ညာဘက် နံရိုး အဆုံးနားမှာ တစ်ဖျင်းဖျင်းနှင့် အောင့်နာနေသော နာကျင်မှုမရှိတော့။ ဒါနှင့် အားတက်သွားပြီး ဂရုတစိုက်ဆေးကို သောက်မိ၏။ ဆေးသောက်လို ၆ လလောက်ကြာတော့ ကျွန်တော် အတော်လေး ကျန်းမာ ဝပြုံးလာသည်။ ပုံမှန် အသားအရေနှင့် နဂါးအတိုင်း အားအင်အပြည့်နှင့် လုပ်ငန်းဆောင်တာတွေကို လုပ်လာနိုင်သည်။

ကျွန်တော်လည်း ကျေးဇူးရှင် သမားတော်ဆရာမြင့်ရှိရာ ရန်ကုန်သို့ ရော မန်းရွှေပြည်ကားနှင့် လိုက်လာခဲ့မိသည်။ ဆရာထံ ရောက်တော့ “ဆရာရဲ့ကျေးဇူးကို ဘယ်လိုသိပေရမန်းကို မသိတော့ပါဘူး” လို့ ဆိုတော့ ဆရာက တွေ့တွေ့လေးစိုက်ပြီး ကျွန်တော့်ကို ကြည့်နေတယ်။ “ဆရာ ကျွန်တော့်ကို မမှတ်မိဘူးလား။ ကျွန်တော် အိုက်စံလေး။ အသည်းရောဂါဖြစ်လို့ ဆရာ့ဆီလာပြတာ ဆရာ ပေးလိုက်တဲ့ဆေးကြောင့် အခု ကျွန်တော်ရဲ့အသည်းရောဂါဟာ သက်သာကင်းဝေးသွားပြီ ဆရာ” ဆိုမှ “ဪ မှတ်မိပြီ ဦးအိုက်စံကီး အခုလို ကြားရတာ ဝမ်းသာပါတယ်ဗျာ” “ဆရာ့ကို ကျွန်တော် တစ်ခုလောက် တောင်းဆိုချင်ပါတယ်ဆရာ” “ပြောပါ။ ကျွန်တော် ဘာကူညီရမလဲ” “ဒီလိုပါဆရာ၊ ကျွန်တော့်လို အသည်းရောဂါရှင်တွေအတွက် ကျွန်တော့်ကိုပေးတဲ့ဆေးကို ထုတ်လုပ် ဖြန့်ဖြူးပေးပါလားဆရာ” “အင်း... ဦးအိုက်စံအနေနဲ့ အသည်းရောဂါသည်တွေအပေါ်ထားတဲ့ စိတ်စေတနာကို ကျွန်တော်

လေးစားပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့်မှာက ဆေးကုခန်းကတစ်ဖက်၊ အခြား ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိနေတဲ့ဆေးတွေက တစ်ဖက်ဆိုတော့ ဒီအသည်းဆေးကို ထုတ်လုပ်ဖို့ မလွယ်ကူသေးပါဘူး။”

“ဆရာခွင့်ပြုမယ်ဆိုရင်တော့ ကျွန်တော်လို စိတ်ရော ကိုယ်ပါ နာကျင်ခံစားနေရတဲ့ အသည်းရောဂါဝေဒနာရှင်တွေ အတွက် ကူညီပေးချင်လို့ ဆရာမထုတ်ရင် ဒီအသည်းဆေးကို ကျွန်တော် ထုတ်လုပ်ချင်ပါတယ်ဆရာ။ အသည်းရောဂါ ဝေဒနာရှင်များ အလွယ်တကူသုံးစွဲနိုင်အောင်လို့ပါ။” “ဟာ... ကောင်းတဲ့အကြံပဲဗျာ။ ဦးအိုက်စံထုတ်လုပ်ချင်ရင် ထုတ်ပါ။” “ဖော်မြူလာဆရာက စားမှာလား။” “ပေးပါဗျာ၊ ပေးပါ။ ဖော်မြူလာတင်မဟုတ်ဘူး လိုအပ်တဲ့အရာတွေကိုလဲ ကူညီပေးပါမယ်” “မြင့်မြတ်တဲ့ ဆရာ့စိတ်ထားကို အရမ်းလေးစားပါတယ် ဆရာ”

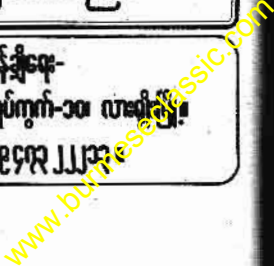
ကဲ ကျွန်တော့်လိုအသည်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဝေဒနာခံစားနေကြရသော အသည်းရောဂါရှင်များ... သမားတော် ဆရာမြင့် ရဲ့စေတနာ၊ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် အသည်းရောဂါရဲ့ နှိပ်စက်မှုကို ခံစားခဲ့ရသည့်မှလွတ်မြောက်၍ ရရှိခဲ့သော ပျော်ရွှင်မှု အရသာကို အသည်းရောဂါရှင်များထံ ဖြန့်ဝေပေးလိုက်ပါသည်။ ကျွန်တော့်ကို အသည်းရောဂါဝေဒနာ ဘေးဒုက္ခမှ လွတ်မြောက်စေသော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ကတော့ **မန်းရာဇာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေးပဲ** ဖြစ်ပါသည်။ ဤ**မန်းရာဇာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေး**၏ အာနိသင်ကတော့ အသည်းအားနည်းခြင်း၊ အသည်းရောင်အသားဝါရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ အသည်းအဆီဖုံးခြင်း၊ အသည်းမာ အသည်းကြီး၊ အသည်းခြောက် ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ အသည်းတစ်ဝိုက် အောင့်နာနေခြင်း၊ ပျို့အန်ခြင်း၊ ပိုးကြောင့်ဖြစ်သောရောဂါများအတွက် ထိရောက်သောဆေးဖြစ်သည်။ **မန်းရာဇာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေး**ကို အသည်းရောဂါအမျိုးမျိုး ခံစားနေရသူများ၊ အသည်းကိုထိခိုက်စေတဲ့ အရက်သေစာနှင့် မကင်းနိုင်သူများ အသည်းမပျက်စီးအောင် ကာကွယ်လိုသူများ မဖြစ်မနေသုံးစွဲသင့်တဲ့ဆေးကတော့ **မန်းရာဇာအမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေး**ပဲဖြစ်၏ ဟူ၍ သတင်းကောင်းလေး ပါးလိုက်ပါသည်။

ဦးအိုက်စံ (လားရှိုး)

ဤဆေးသည် သဘာဝဆေးဖက်ဝင်ပစ္စည်းများဖြင့် စီမံဖော်စပ်ထားခြင်းကြောင့် အသည်းပျက်စီးခြင်းတို့ကို ကာကွယ်ပေးနိုင်သော ဆေးဖြစ်ပါသည်။

ပိုင်ရှင်- မန်းရာဇာတိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေး
အမှတ်(ဆ/၃၆၀) သန့်နွှာ(ဂ)လမ်း မ/ဥက္ကလာမမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။
ဖုန်း-၀၆၆၉၁၀၉၁၊ ၀၉၇၃၂ ၄၃၀၉၄

ပုံနှိပ်ဖြန့်ဖြူးခြင်းဦးစေ-
အမှတ်(ဥ/၉) ဘူတလမ်း၊ ရန်ကင်း-၁၀၊ လားရှိုးမြို့။
ဖုန်း-၀၅၂ ၂၆၂၉၁၊ ၀၉၇၃၃ ၂၂၂၁၁

ဆရာတော်ကြီး၏

ကြည်ညိုဖွယ်ရာများနှင့် ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်မှန်များ (၁၇)

ကျောက်ဆည် မင်းမဟော်

ယခင်ပုဂ္ဂိုလ်အဆက်

ဆရာတော်မှ ဦးပဏ္ဍိတ၊ ဦးဉာဏတို့နှင့် သံဃာငါးပါးတို့အား ထိုနေရာ၌ စေတီတည်ရန် ဖြစ်သောကြောင့် ညတွင် စောင့်ရှောက်ရန် ဆရာတော်က မိန့်တော်မူခဲ့သည်။ ညပိုင်းရောက်တော့ ဆရာတော်ကြွလာပြီး ဆင်းတုတော်များကို ဆီမီးပူဇော်ပြီး နံ့သာတိုင်ပါပူဇော်၍ တရားရှုနေစဉ် အမျိုးသား၊ အမျိုးသမီး စုစုပေါင်း နှစ်ဆယ်ခန့်မျှရှိမည် ထင်ရသော ပရိသတ်သည် ဆရာတော်ကို လာရောက်ကြည့်ညိုနေကြသည်။

ဆရာတော်သည် ရောက်ရှိလာသော ပရိသတ်ကို တရားရေးအေးတိုက်ကျွေးလေသည်။ တရားနာသော ပရိသတ်များမှ ရွှေငွေများကို ရွှေလင်ပန်းဖြင့်ထည့်၍ ဆရာတော်ကို ဆက်ကပ်လှူဒါန်းလေသည်။ တရားနာကြည်ညို၍ လှူဖွယ်များ လှူဒါန်းပြီးသော် ဆရာတော်ကို ရှိခိုးဦးချ၍ ပြန်သွားကြသည်။

အပြင်မှ စောင့်နေသော ဉာဏနှင့် ဦးပဏ္ဍိတတို့ကိုလည်း ကန်တော့၍...
'အရှင်ဘုရားတို့ စောင့်ရှောက်နေရတာ နှစ်ပါးတည်းပါလား'

ဟု မေးပြီး ရေနှေးကရားနှင့် ထန်းလျက်များကို လှူဒါန်းသွားသည်။ ဆရာတော်ကြီးသည် တရားရှုနေသည်မှာ နံနက် (၃)နာရီခန့်ကြာမှ

ဆရာတော်ကြီး

တရားရှုသည်ကပြီး၍ ပြန်ကြွလာစဉ် ဦးဉာဏမှ ဆရာတော်ကြီးအား လျှောက်ထားသည်မှာ...

'ဆရာတော်ဘုရား ညက လာရောက်ဖူးပြန်တဲ့ အား အားထွက် တယ်လဲ လာတာလဲဘုရား'

www.burmeseclassic.com

ဟု လျှောက်ထားသော်...

'သုတိက သာသနာစောင့်သော နတ်တွေ ဟဲ့ သုတိက သာသနာကို ကြည့်ညိုလေစား တွဲနတ်တွေပါ။ ဘုရားတည်မှာကို လာရောက် ကြည့်ကြတာပါ'

ဟု ဆရာတော်ကြီးမှ မိန့်တော်မူ လိုက်သည်။

တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့တွင် စေတီ စု၍တည်ရာတွင် ကာယဒါန လုပ်အား ပေးသည့် ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမတို့ အုတ်သယ်၊ ထုံးသယ်၊ ကျောက်သယ် ခြင်းဖြင့် လုပ်အားဒါနပြုသည့် ပုဂ္ဂိုလ် များကို လက်ဖက်သုတ် ချိုချစ် ရေ စသော စားသောက်ဖွယ်တို့ကို ဒါနပြု သည့် ကုသိုလ်ရှင်များက များပြားလှ သည်။ ပန်းရန်ဆရာ ဦးတင်လှိုင်က စေတီတည်လျှင် ရေအခက်အခဲ ဖြစ် မည်ကို စိုးရိမ်နေပါသည်။

ပန်းရန်သာ လုပ်နေရသည်။ ရေက ခက်နေ၏။ ပန်းရန်ဝင်နေရသည် ရေက တိုင်ကီနှစ်လုံးသာရှိ၍ ရေပြတ် မည်ကို စိုးရိမ်နေပါသည်။ သို့သော် အံ့ဩ စရာကောင်းသည်က စေတီတည်နေ သည့် အရှေ့ဘက်က ချောက်ကလေး က ကြီးသည် မဟုတ်ပါ။ လေးပေခန့် သာ အကျယ်ရှိ၍ အနက်က တစ်ပေ သာရှိသော ချောက်က ရေလျှောသွား သည်ဟူ၍ မရှိခဲ့ပေ။

တိုင်ကီနှစ်လုံးသာ ရှိသော်လည်း ထိုတိုင်ကီ ရေလျှောခြင်းမရှိပေ။ ဘုရား ပြီးသည်အထိ ရေမခက်ပါ။ ပြာသိုလ ဆန်း (၁၃)ရက်နေ့မှာ စေတီဌာပနာ ပူဇော်သည်။ ထိုအချိန်မှာ အသာသနီ ၍ အရပ်အမောင်းကောင်းပြီး ဆံပင်က လူတစ်ရပ်၊ ဆံပင်တစ်ရပ်ရှိသော အမည်မသိ အမျိုးသမီး(၃)ဦးက ရွှေယပ်တောင်သုံးချောင်း ဌာပနာ အတွင်းသို့ လှူဒါန်းပြီး ဆရာတော်ကို

ကြည့်ညိုကြလေသည်။

ဦးပဏ္ဍိတက ဆရာတော်ကို မေး လျှောက်ကြည့်ရာ...

'ဟဲ့ပဏ္ဍိတအဲဒါ သိုက်နန်ရှင် ဒီထိကာပ ကြီးအေလိုဟဲ့'

ဟု မိန့်တော်မူသည်။ ထိုစေတီကို တပို့တွဲလပြည့်နံနက်ပိုင်းတွင် ရွှေထီး တော်တင်လှူ၍ ဆရာတော်နှင့် သံဃာ တော်များက နေကဇာတင်၍ လှူဒါန်း ကြသော ပုဂ္ဂိုလ်အားလုံးအတွက် ရေစက်သွန်းချ အမှုပေးဝေလေသည်။ ဘုရား ဘွဲ့တော်မှာ ချမ်းသာကြီးစေတီ ဖြစ်ပါသည်။

ဥစ္စာစွဲ၍သေသော

ကျတ်သရဲနှင့် တွေ့ခြင်း

၁၂၉၀ ပြည့်နှစ်၊ ကဆုန်လပြည့်နေ့ ညချမ်းအခါ ဝေဘူဆရာတော်ကြီး သည် တတိယဂူမှာ တရားရှုနေသည်။ ညဉ့်နှစ်နာရီခန့်အချိန်တွင် ဂူ၏ အပေါက်ဝ ဆယ်တောင် ဝါးတစ်ပြန် ခန့်မှာ ရပ်၍...

'တပည့်တော်အား ကယ်တော်မူပါ ဘုရား'

ဟု အော်နေသော လူနက်ကြီးမှာ ကြောက်မက်ဖွယ် အသံဆိုးကြီးဖြင့် အော်ဟစ်နေပါသည်။ ထိုလူနက်ကြီး အော်ဟစ်နေခြင်းမှာ တစ်စုံတစ်ခု သော အန္တရာယ်ကို ကြောက်လန့်ထိတ် လန့်၍ ဆရာတော်ကို အားကိုးတကြီး ဖြင့် အော်ဟစ်၍ အသနားခံပြီး အကူ အညီ တောင်းနေသည့် သဘောဖြင့် လက်အုပ်ချီပြီး ဆရာတော်ကြီးထံ အကူအညီ တောင်းခံနေသည်။

အရုဏ်တက်ခါနီးမှာ ဆရာတော် ကြီးသည် တရားရှုပြီး၍ သတ္တဝါတွေ အားလုံးကို အမှုပေးဝေလေသည်။ ဆရာတော် အမှုပေးဝေပြီး ကျောက်ဂူ

၏ အပြင်ဘက်မှ 'သာဓု... သာဓု... သာဓု...' ဟူသောအခါသံ ကြားရသည်။

ဆရာတော်သည် အမျှဝေပြီး ဂူ ပေါက်ထွက်လာစဉ် လူနက်ကြီးသည် ဆရာတော်ကို ဒူးတုတ်၍ လက်အုပ်ချီ ပြီး ကန်တော့နေသည်ကို တွေ့ရလေ သည်။

လူနက်ကြီး ကန်တော့နေသည်ကို ဆရာတော်က တွေ့ရှိရာ...

'တို့ ဒါယကာကြီးပါလား'

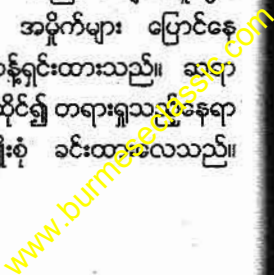
ဟု မေးလိုက်သည်ရှိသော် ထို လူနက်ကြီးမှ...

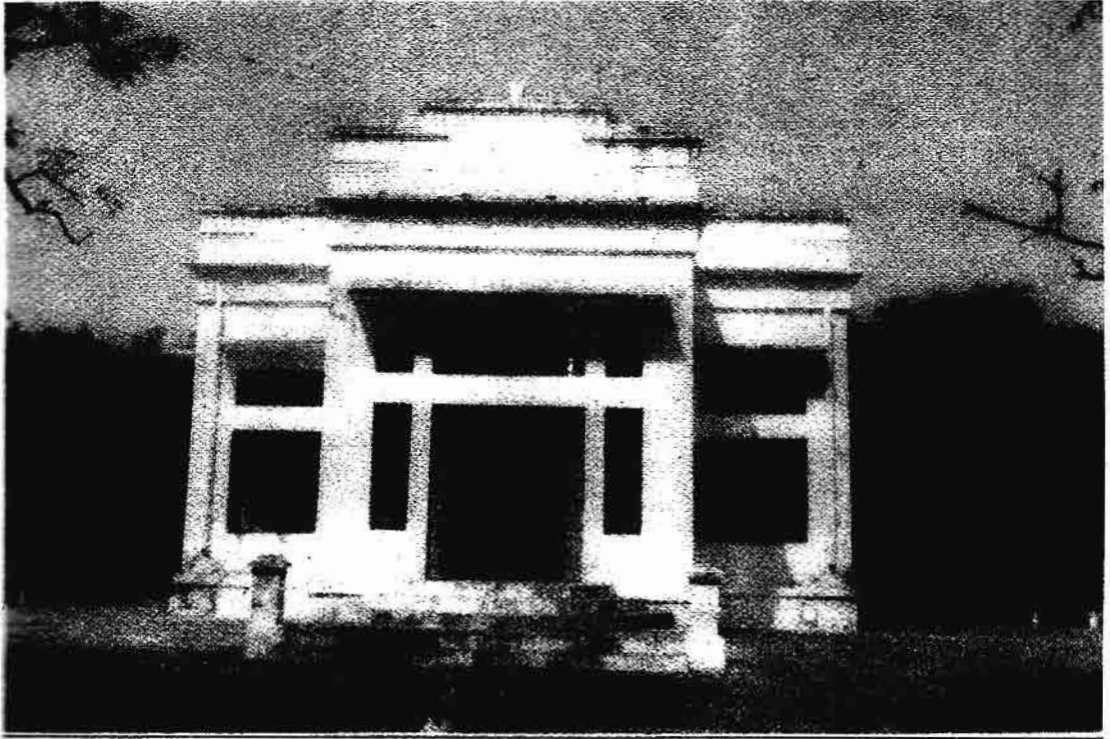
'တပည့်တော်အား ကယ်တော်မူပါ အရှင်ဘုရား၊ တပည့်တော်မှာ ဖိခေါင်းရှေး အရပ်အသေဖြစ်တဲ့ ကျေးလက်တောရွာမှ ပြောင်းရွှေ့လာပြီး (...) ရွာကလေးမှာ အခြေ ချပြီး တောင်သူယာယုဖြင့် အသက်မွေး ဝမ်းကျောင်းပြုပြီး နေခဲ့ပါတယ်ဘုရား။

တပည့်တော် အလှူဒါနမှာလဲ စေတနာ ထက်သန်စွာနဲ့ အလှူဒါနပြုပါတယ်။ လပြည့် လကွယ်နေ့မှာဆိုရင် သီလဆောက်တည်ပါ တယ်ဘုရား။ တပည့်တော် ပိုင်ဆိုင်တဲ့ လယ်ယာနဲ့ နွားများကို စိတ်မစွဲလမ်းဘဲ တပည့်တော်မိခင် လက်ထပ်ရာတနာတွေကို စွဲလမ်းပါပြီး တပည့်တော်ဟာ အခုလို ကျတ်သရဲ ဖြစ်ခဲ့ရပါတယ်ဘုရား'

ဟု လျှောက်ထားသော် ဝေဘူဆရာ တော်ကြီးက ထိုကျတ်သရဲကို သေချာ စွာ စူးစိုက်၍ ကြည့်နေပြီးမှ...

'တို့ဒကာကြီး မကြာခင် ဆင်းရဲဒုက္ခ က လွတ်ကင်းပြီး ချမ်းသာမှာပါဗျာ' ဟု မိန့်တော်မူပြီး ကြွသွား၏။ ကျတ် သရဲကြီးက ဆရာတော်ကို ရိုခို၍ ကျန်ရစ်ခဲ့လေသည်။ ကျောက်ဂူသွား ရာလမ်းမှာ အမှိုက်များ ပြောင်နေ အောင် သန့်ရှင်းထားသည်။ ဆရာ တော်ကြီး ထိုင်၍ တရားရှုသည့်နေရာ မှာ ပန်းမျိုးစုံ ခင်းထားလေသည်။

၁၆၆၆၆

ဆရာတော်ကြီး တရားရှုနေစဉ် ကျောက်ဂူ၏ အပြင်ဘက်မှနေ၍ ထက်အုပ်ချီနေသည်။ ဆရာတော်မှ အရှုဝေသောအခါ 'သာဓု သာဓု သာဓု' ဟု ထိုကျတ်သရဲကြီးက သာဓု ခေါ်လေသည်။

ထို့နောက် ၁၃၀၃ ခုနှစ်၊ ဝါဆို ထဆန်း(၁၀)ရက်နေ့မှာ ဆရာတော် အမြဲရေသွန်းလောင်း၍ ပူဇော်နေသော ဆာဗိညောင်ပင်ကြီးသည် လေတိုက်၍ ဆဲသွားသည်။ ထိုဟေဗိပင်ကို ကိုင်း နှုတ်ချ၍ ကျောင်းဝိုင်းအတွင်း စိုက်ထူ ဆာရာ အကိုင်းခက်ထွက်၍ ရှင်သန် နေသည်။ ယခု ဖော်ပြပါဓာတ်ပုံတွင် ဆွေမြင်ရသည့်အတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။ ထိုဟေဗိပင် လဲသောနေရာတွင် ဆာဗိပိုင်ခိုင်စေတီ တည်ထားသည်။ ထိုစေတီကို ၁၃၁၀ ပြည့်နှစ်၊ ဝါဆိုလ ထန်း (၁၃)ရက်နေ့က စတင်တည်သည်။

ထိုစေတီ တည်သောအချိန်မှာ ဆရာ တော်ကြီးသည် တရားရှုနေစဉ် ဒါယကာတစ်ဦး ရောက်လာပြီး ဆရာ တော်ကို ရိုနှိုးဖူးခြေကြည်ညိုပြီး...

'ဆရာတော်အရှင်ပြတ်တရား တပည့်တော် ကျောက်ဂူမှာ လာရောက်ပြီး ဖူးတွေ့စတန်း က ဆရာတော်ရဲ့ ဘာဝနာကျသိုလ်ထူးကို အရှုဝေစဉ် သာဓုခေါ်တာကြောင့် ကျွတ် သရဲတဖျ ကျွတ်လွတ်ပြီး နတ်ဆင်းပျံကို ခံစားနေရပါတယ်တရား တပည့်တော်ရဲ့ မိခင်လက်ထပ်ရတာနဲ့ဖြစ်တဲ့ စိန်နားကပ် လက်ကောက်နဲ့ လက်စွပ်တို့ကို ဆရာတော် အား လှူဒါန်းပါတယ်တရား'

ဟု လျှောက်ထား၍ ထိုပစ္စည်းများ ကို ဆရာတော်ထံ ဆက်ကပ်လှူဒါန်း၍ ရိုနှိုးပြီး ထွက်သွားလေသည်။

ဆရာတော်သည် ထိုနတ် လှူသွား သောပစ္စည်းများကို စေတီမှာ ဌာပနာ အဖြစ် လှူဒါန်းသည်။

တစ်နေ့သော ညနေခင်းမှာ အသက်အားဖြင့် (၄၀)ခန့်အရွယ်မျှ ရှိမည်ထင်ရသော ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမ ဇနီးမောင်နှံသည် ဆရာ တော်ကို ရိုနှိုး၍...

'မနက်ပြန်မနက် အရုဏ်ဆွမ်းနဲ့ နေ့ဆွမ်းတို့ကို ဆရာတော်နဲ့ ကျောင်း တိုက်မှာရှိသော သံဃာတော်များနဲ့ ယောဂီ၊ သီလရှင်များပါမကျန် သီလ ဆောက်တည်နေကြကုန်သော အဘိုး၊ အဘွားတို့အားလဲ ဆွမ်းဒါနပြုလိုပါ တယ်'

ဟု ဆရာတော်ကို လျှောက်ထား ခွင့်ပန်သောအခါ ဆရာတော်မှ ဆွမ်းကပ်လှူဒါန်းခြင်းကို ခွင့်ပြုလိုက် သည်။

ညနေ (၇)နာရီအချိန်တွင် မီးတင်း ကပ်၍ ဆွမ်းချက်သည့်အခါ ဒါယကာ တွေ ရေအတွက် ခက်ခဲမည်တို့ စိုး

www.burmeseclassic.com

◆ အင်္ဂလိပ်အိမ်

သောကြောင့် ဦးညာဏက ချက်ပြုတ်
သော မီးတင်းကုပ်သို့ ရေလွှတ်ပေးပြီး
သွားကြည့်သော် မီးတင်းကုပ်တွင်
တစ်ဦးတစ်ယောက်မှ မတွေ့မြင်ရပေ။

ဦးညာဏသည် ရောက်ပြည့်လောက်
သည့်အချိန်မှာ ရေစက်ကိုပိတ်၍
ကျောင်းသို့ ပြန်ကြွလာခဲ့သည်။ နံနက်
အရုဏ်တက်သောအခါ ဆွမ်းစား
သံချောင်းခေါက်၍ သံယာတော် အပါး
(၇၀)ဆယ်သည် ဆွမ်းစားကျောင်းသို့
တန်းစီကြွသွားလေသည်။ သံယာ
တော်များ ဆွမ်းစားပြီးချိန်တွင် သီလ
ရှင်၊ ယောဂီများနှင့် သီလ ဆောက်
တည် ကြသော အဘိုး၊ အဘွားတို့ကို
လည်း တစ်ပါတည်း ဆွမ်းဒါန ပြုကြ
သည်။

ဆွမ်းစားပြီး ဆရာတော်သည်
နောက်ပါသံယာတော်များ ခြံ၍
ဆွမ်းခံကြွလေသည်။ ဖောင်ရွာ ရွာထိပ်
၃၆ နက္ခတ္တရာဇင်ဒြည်မဂ္ဂဇင်း

မှာ တစ်ခါမျှ မမြင်ဘူးသောသူများ
က သစ်သီးများ ဆွမ်းများ လောင်းလှူ
ရာတွင် ထိုသူများ လောင်းလှူသော
ဆွမ်းနှင့် သစ်သီးများ၏ ရနံ့သည်
မည်သည့်အနံ့အရသာမျိုးမှ မမိပါ။
မတွေ့ကြုံဘူးပါဟု ဦးညာဏက မိန့်ဖူး
သည်။

ဆွမ်းခံကအပြန် ခေတ္တနားသော
အချိန်မှာ ဆွမ်းစားကျောင်းမှ ဆွမ်းစား
ရန် သံချောင်းခေါက်၍ သံယာတော်များ
ဆွမ်းစားကြွသွားသည်။ ဆွမ်းစားပြီး
ဆွမ်းဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများနှင့် အဖွဲ့
အား ဆရာတော်ကြီးမှ တရားချီးမြှင့်
ပေးပြီး ရေစက်သွန်းချ အမျှဝေလေ
သည်။

၁၃၁၀ ပြည့်နှစ်၊ ဝါဆိုလဆန်း(၁၃)
ရက်ကစ၍ စေတီကျောက် စတည်ခဲ့ရာ
တော်သလင်းလပြည့်နေ့မှာ ရွှေထီး
တင်၍ ရေစက်သွန်းချ အမျှဝေသည်။

တော့ဆရာတော်ကြီးက ထိုစေတီကို
ဗောဓိပိုင်ပိုင်ဟု ဘွဲ့တော်ကပ်လှူ
သည်။

ခေမထွဋ်ခေါင်စေတီ တည်စဉ်က

၁၂၉၈ ခုနှစ်၊ ဝါခေါင်လဆန်း(၈)
ရက်နေ့ ညအချိန်မှာ ဆရာတော်တစ်
ပါးတည်း တရားနုလုံးသွင်း၍ စကြံ
လျှောက်နေစဉ် ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမ
နှစ်ဆယ်ကျော်ခန့် ရောက်ရှိလာပြီး
ကြည်ညိုသဒ္ဓါပွား၍ ရှိခိုးပူဇော်ကြ
သည်။

ဆရာတော်ကြီးက ကျောင်းပေါ်
ကြွသွားရာ ထိုဒါယကာပရိသတ်
ကျောင်းပေါ်သို့ ဆရာတော်နှင့် တစ်ပါ
တည်း ပါသွားပြီး ထိုပရိသတ်ကို
သီလချီးမြှင့်တော်မူပြီး ဩဝါဒပြုသည်
မှာ...

'တို့ဒါယကာ ဒါယိကာများ အလိုအတိုင်း

ပြတ်နိုးအပ်သော မြတ်သူ့ နိဗ္ဗာန်ကြီးကို နှုတ်နဲ့သော် လည်းကောင်း၊ မိတ်တို့ဖြင့် လည်ကောင်း ဆုတောင်းနေဖြင့် ပြီးပြောက် ပြည့်စုံလိမ့်မှာ ယဟတ်ဘုရား။

နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်တဲ့ ဝိပဿနာ တရားကို လုံ့လ၊ ဝီရိယနှင့် ထူထောင်ပြီး ပြုလုပ်မှသာလျှင် ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမပျား အထိရိုအပ်သော နှစ်သက်မြတ်နိုးအပ်သော နိဗ္ဗာန်ရွှေပြည်မြတ်ကြီးကို ရရှိမှာဖြစ်တယ်တဲ့ တို့ဒါယကာ ဒါယိကာမပျား လုံ့လဝီရိယ ထူထောင်ပြီး ရုပ်နာမ်ဝဗ္ဗသင်္ခါရာတရားတို့ကို မြင်အောင် ရှုမှတ်ပွားကြဗျာ'

ဟု ဆရာတော်ကြီးက ဖိန့်ကြား တော်မူလိုက်သည်နှင့် ပရိသတ်က 'သာဓု သာဓု သာဓု' သုံးကြိမ်ခေါ်လိုက် ကြပြီး ရှေ့ဆုံးတွင်ထိုင်နေသော ဒါယကာကြီးက လျှောက်ထားသည် မှာ...

'တပည့်တော်တို့က သာသနာတော်ကို အကြွင်းမဲ့ ယုံကြည်လေးစားကြသောသူများ

ဖြစ်ကြပါတယ်ဘုရား။ ဒီဒါယကာကြီးက မြင်နိုင်တောင် အရှေ့အရပ်မှာ ဂမ္ဘာနှုတ်ကို အစိုးရသောနတ် ဖြစ်ပါတယ်။ အမည်က တောဂြုဋ္ဌနတ်ပါတဲ့နား။

ဒါက အနောက်အရပ်မှာ နဂါးကို ကြီးစိုး သော ဝိဂ္ဂဟနတ်ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား။ ဒီဘက် က တောင်အရပ်မှာ ဂမ္ဘာနှုတ်တို့ကို ကြီးစိုး သော ဝိဂ္ဂဟနတ်ပါတဲ့နား။ တပည့်တော်က တော့ မြောက်အရပ်က ဘီလူးတွေကို ကြီးစိုး သော ဣဇရနတ် ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား။ ကျန်သော ပုဂ္ဂိုလ်များက အာကာသစိုးနတ်၊ ဘုမ္မစိုးနတ်၊ ရုက္ခစိုးနတ်နဲ့ ဒီတော့ဒီတောင် တွေကို အစိုးကြတုနတ်များ ဖြစ်ကြပါတယ် ဘုရား။

သီလ၊ သမာဓိအကျင့်နဲ့ ပြည့်စုံသော အရှင် ဘုရားကို လာရောက်ဖူးမြော်ရခြင်း ဖြစ်ပါ တယ်'

ဟု လျှောက်ထားပြီး ရွှေခွက်နှင့် အတူ ရတနာ(၇)ပါး လှူဒါန်းသွားပြီး ဆရာတော်ကို ရိုခိုးပူးမြော်၍ ပြန်သွား

သည်။
နံနက်မိုးသောက် အလင်းရောက် သော် ဆွမ်းခံကြွပြီးအပြန် ဆွမ်းစားပြီး နေခင်းမှာ ဆရာတော်မှ ဦးညဏနနှင့် ဦးပဏ္ဍိတနှစ်ပါးခေါ်၍ တောင်ပေါ် တက်သွားကြသည်။ ဝေဘူတောင် တန်းပေါ်သို့ ရောက်သောအခါ ဘိန်း နွယ်ပင်၊ ပိတောက်ပင်၊ သင်္ဃန်းပေါက် ဗြူပင်၊ လျှော်ဗြူပင်တို့က တစ်ပင်နှင့် တစ်ပင် ကိုင်းချင်းယှက်ပြီး နေပြောက် မထိုးဘဲ အေးမြလှသည်။

ထိုအေးမြလှသော အရိပ်အောက် ရောက်တော့...

'ဟူး မောသမ္မ၊ ပန်းသမ္မတွေ ဒီ အပင်ရိပ်ရောက်မှ ပြေသွားတော့တယ် ဦးပဏ္ဍိတရယ်'

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်
ကျောက်ဆည် မင်းပဟော်

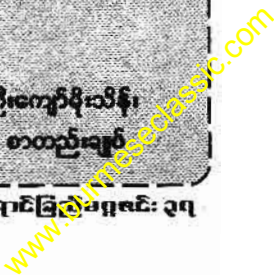
စာရှုသူ သုတေသီနှင့် ဝါသနာရှင်များသို့ . . .

မိမိတို့စေသလို ဆရာတော်ကြီးများ၊ ဗုဒ္ဓါလံထူးကြီးများ၏ မိမိတို့သာသနာပြု သင်တန်းပင်သော ဖြစ်ရပ်များကို ဓလေ့သားဝေပေးဖို့နိုင်ကြပါပြီ။

ဤသို့ ဓလေ့သားဝေပေးခြင်းဖြင့် ကွက်ထပ်ဖြစ်နေသော၊ အများမသိသော ဖြစ်ရပ်များကို မှတ်တမ်းတင်ပြီး ဖြစ်သွားပါမည်။ ဤကုဆိုလိထူးကြီးကို ပါဝင်မှတ်တမ်းတင်ကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့် . . .

ဦးကျော်စိုးသိန်း၊
စာတည်းချုပ်

ကျွန်ုပ်၏ ကျေးဇူးရှင် ဖခင်ကြီးသည် စိတ်ရင်းက ပြောင့်မတ်ပြီး သူတစ်ပါးကို ကူညီလေ့ရှိသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ဖခင်ကြီးအား အကူအညီတောင်းကြ သူ များသလို ဖခင်ကြီးကလည်း ပြည့် ပြည့်ဝဝ အကူအညီပေးလေ့ ရှိ၏။ သို့ ပါ၍ အပေါင်းအသင်း မိတ်ဆွေကဖြင့် လူပေါင်းစုံ၊ အလွှာပေါင်းစုံ၊ စရိုက်မျိုးစုံ ပင် ဖြစ်တော့သည်။

တစ်နေ့သောအခါ၌... ကျေးဇူးရှင်ဖခင်ကြီးထံသို့ သူစိမ်း ဝဋ်သည်တစ်ဦး ရောက်ရှိလာ၏။ ထို သူစိမ်းသည်သည်နှင့်အတူ ဖခင်ကြီး၏ မိတ်ဆွေကြီးတစ်ဦး ပါလာ၏။ ဦးကြီး မောင် ဖြစ်လေသည်။ ဦးကြီးမောင်က သူစိမ်းဝဋ်သည်နှင့် မိတ်ဆက် နှုတ် ဆက်စကား ဆိုတော့၏။

'မောင်ရင့်နာမည်က ကျော်လွင်ဦး တဲ့လား' ဟုသို့ ဖခင်ကြီးက ပြောရာ... 'ဟုတ်ပါတယ် ဦး' ဟု ပြန်ဖြေလေ၏။ ထို့နောက် အကျိုးအကြောင်း မေးပြီး လျှင် ဖခင်ကြီးက...

'မောင်ရင့်က ဦးစိန်ထူးကို လျှောက်ထား တယ်၊ ပြီးတော့ လိုအပ်တာတွေပဲ ဆောင်ရွက် ပြီးပြီဆိုတော့...' ဟု ပြောပြီး ခဏ စဉ်းစားနေ၏။ ထို့နောက်...

'အေးကွယ် ဒီလိုရှိတယ် မောင်ကျော် လွင်ဦးရေ သူတို့ဘက်က သတ်မှတ် ထားတဲ့ စံတွေ ပြည့်စုံတယ်ဆိုရင်တစ်ဝက်

ရာထူးတိုးစို့ ရာထူးအရွေးချယ်ခံရစို့

သေချာနေပြီပေါ့။ မဟုတ်ဘူးလား။
အေး ဒီတော့ကွာ အကြီးအကဲတွေ ကို ညအိပ်ရာဝင်ခါနီးတိုင်း မေတ္တာ များများ ဝိုပေးပေးပါကွာ။ အကြီးအကဲ၊ အကြီးအမှူး ဖြစ်ချင်ရင်လေ လောက မှာ အကြီးအမှူးဖြစ်တဲ့ ဘုရားရှင်ရဲ့ ဂုဏ်တော်တွေကို ရွတ်ဆို ပုတီးစိပ်ရ မယ်။ အထူးကတော့ကွာ လောကဗီဇ ဂုဏ်တော်ကြီးကိုပေါ့'

ဟု ပြောပြီး နည်းစဉ်ကို ပြောပြခဲ့ လေ၏။
□ အိမ်ထိ ပစ္စယောဟိ၊ ဆွန့်ပိတိ ဆန့်သပ္ပယတ္တကာနံ ဓမ္မာနံ တံ သပ္ပဋ္ဌာနာနု ရူပိနံ အိမ်ထိ ပစ္စယေန ပစ္စယော၊ ဝိရိယာပိတိ ဝိရိယသပ္ပယတ္တကာနံ

အိမ်ထိ ပစ္စယေန ပစ္စယော။ (သုံးပေါက်) ပြီးလျှင်... အိမ်ထိ ပစ္စယော (ပုတီးတစ်လုံးချ) (သုံးပတ်) ပြီးလျှင်... လောကဗီဇ (ပုတီးတစ်လုံးချ) (ကိုးပတ်)

ထို့နောက် ဖခင်ကြီးက... 'မောင်ရင့်ကို ပြောစဉ်ပေးမယ် မောင်ရင့်က ရာထူးတိုးချင်တာဆိုတော့ အညွန့်တက်ဖို့ မဟုတ်လား၊ ဒီတော့ အညွန့်ပန်းနဲ့ တံခွန်လဲ လှူဦးကွာ။ အလင်တိုင် အမွှေးတိုက်တိုက်တော့ မောင်ရင့်ရဲ့ စေတနာအလျောက် ပေါ့' ဟု ပြောခဲ့ပါလေ၏။

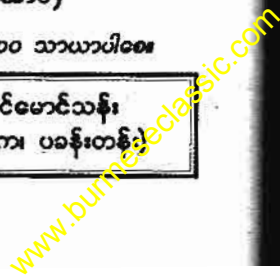
* * *

နေ့သား	အညွန့်ပန်း	အရေအတွက်	တံခွန်	အရောင်
၁ နေ့	အုန်း	၆	၁	လိမ္မော်
၂ လာ	ကြံ ကံ့ကော်	၁၅	၁	အဖြူ
၃ ဂါ	ဆီး ဝှန်	၈	၁	အစိမ်း
၄ ဟူး	ဝါး စွက်လှ	၁၇	၁	အဝါ
၅ တေး	ပေါက် ပျဉ်းပ	၁၃	၁	ပန်းချောင်
၆ ကြာ	သင် သီး	၂၀	၁	အညို
၇ နေ	ထန်း ထိပ်	၁၀	၁	အနီရောင်

ဓမ္မာနံ တံ သပ္ပဋ္ဌာနာနု ရူပိနံ အိမ်ထိ ပစ္စယေန ပစ္စယော၊ စိတ္တာပိတိ စိတ္တသပ္ပယတ္တကာနံ ဓမ္မာနံ တံ သပ္ပဋ္ဌာနာနု ရူပိနံ အိမ်ထိ ပစ္စယေန ပစ္စယော၊ ဝိရိယာပိတိ ဝိရိယ သပ္ပယတ္တကာနံ ဓမ္မာနံ တံ သပ္ပဋ္ဌာနာနု ရူပိနံ အိမ်ထိ ပစ္စယေန ပစ္စယော။ ယံ ယံ ဓမ္မံ ကျံ ကတ္တံ ယေ ယေ ဓမ္မာ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ စိတ္တစောယိကာ ဓမ္မာ ဟေ ဟေ ဓမ္မာ ဟေသံ ဟေသံ ဓမ္မာနံ

စကားချုပ်
"လောက..." ဖြင့် စသော ဘွဲ့တော် ရှိသည် ဝေဟိ၊ ရုပ်ပွားတော်ဖြစ်ကာ ပို၍ ကောင်းပါသည်။
(ဥပမာ- လောကချမ်းသာ၊ လောကမာရ်အောင်)

သင်၏ဘဝ သာယာပါစေ။
ဦးခင်မောင်သန်း
(အ.မ.က၊ ပခန်းတန်း)

သက်ရောက်အရ ယတြာချောနည်း တင်ပြလိုပါသည်။ ငွေမကုန်သော ယတြာ ဖြစ်ပါသည်။ လူတိုင်း အလွယ် တကူ ပြုလုပ်နိုင်သော ယတြာလည်း ဖြစ်ပါသည်။

စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး၊ ပညာရေး၊ ကျန်းမာရေးတို့က အစ ပြုလုပ်နိုင်ပါ သည်။

အသက်ကိုတည်ပြီး (၇)ဖြင့်စားပါ။ အကြွင်း အရ အောက်ပါအတိုင်း ယတြာချောနိုင်ပါ သည်။ ဂြိုဟ်ရှစ်ခွင်မှာ ချောပါ။

(၁) ခုကြွင်း ယတြာ

သပြေ (၅)ညွန့်၊ ကံကော် (၂) ညွန့်၊ သီး (၆)ညွန့်တို့ကို စုပေါင်းပြီး စီးပွားရေး၊ ငွေကြေး ကိစ္စရပ်များ အတွက်မူ သောကြာနံ့ ဘုရားမှာ လှူပါ။

လူမှုရေး၊ အချစ်ရေး ကိစ္စရပ်များ အတွက်မူ တနင်္လာနံ့ ဘုရားမှာလှူပါ။ ပညာရေး၊ အကြံအစည်၊ အမှုအခင်း များအတွက်ဆိုလျှင် ကြာသပတေးနံ့ ဘုရားမှာလှူပါ။ ကျန်းမာရေးအတွက် လည်း ကြာသပတေးနံ့ ဘုရားမှာ လှူပါ။

(၂) ခုကြွင်း ယတြာ

သီး (၆)ညွန့်၊ သီး (၃)ညွန့်၊ ခန်း (၃)ညွန့်တို့ကို စုပေါင်းပြီး စီးပွား ရေးအတွက်ဆိုလျှင် စနေနံ့ဘုရား၊ လူမှု ရေး အချစ်ရေးတို့ကိုမူ အင်္ဂါနံ့ဘုရား မှာလှူပါ။ အကြံအစည်၊ အမှုအခင်း နှင့် ကျန်းမာရေးကိုမူ သောကြာနံ့ ဘုရားမှာလှူပါ။

(၃) ခုကြွင်း ယတြာ

ခန်း (၃)ညွန့်၊ ဝါးညွန့် (၄)ညွန့်၊ အုန်းညွန့် (၁)ညွန့်တို့ကို စုပေါင်းပြီး စီးပွားရေး၊ ငွေကြေး ကိစ္စရပ်များ

သစ်ထောင်အလိုက်

ယတြာချောနည်း

(၆) ခုကြွင်း ယတြာ

သီး (၃)ညွန့်၊ ခန်း (၃)ညွန့်၊ ဝါးညွန့် (၄)ညွန့်တို့ကို စုပေါင်းပြီး စီးပွားရေးအတွက်မူ ဗုဒ္ဓဟူးနံ့ဘုရား၊ လူမှုရေး၊ အချစ်ရေးတို့ကိုမူ စနေနံ့ ဘုရားနှင့် ပညာရေး၊ အကြံအစည် အမှုပြဿနာနှင့် ကျန်းမာရေးကိုမူ အင်္ဂါနံ့ဘုရားမှာ လှူပါ။

(သုည) ကြွင်း ယတြာ

ဝါးညွန့် (၄)ညွန့်၊ အုန်း (၁)ညွန့်၊ သပြေ (၅)ညွန့်တို့ကို စုပေါင်းပြီး စီးပွားရေးအတွက်ကိုမူ ကြာသပတေး နံ့ဘုရား၊ လူမှုရေး၊ အချစ်ရေးဆိုလျှင် တနင်္ဂနွေနံ့ဘုရားနှင့် ပညာရေး၊ အကြံ အစည်၊ အမှုပြဿနာနှင့် ကျန်းမာရေး ကိုမူ ဗုဒ္ဓဟူးနံ့ဘုရားမှာ လှူပါ။

ဇွေးဇွေးနံ့ နံနက် (၉)နာရီ (၁၀)မိနစ် တွင်လှူပါ။ ဗြဟ္မာ့ရှစ်ခွင် မြေသည့် အောက် တွင်မူ အိမ်က ဘုရားထံမှ ဘုရားရှင်ကို လှူပါ။

အာယုစက္ကော သုဝံ ဗလံ

မောင်ဗဟိန်း(အင်းတော်)

www.burmeseclassic.com

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

အာရုံကြောရောဂါအတွက်ဆိုရင် ကလေးမြို့မှ ဆရာကြီး ဦးမာ၏ လက်တွေ့အသုံးပြု ကုသအောင်မြင်ခဲ့သေး...

တိုင်းရင်းဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်အမှတ် TRM009578(0115) တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) သဂ္ဂ/ဝဇ္ဇာ၄

အမှတ်တံဆိပ်

အာရုံကြောဆေးမှ စိတ်ချရတယ်...

'ကိုဇော် ဘယ်ကလည်လဲဟာတယ်၊ မတွေ့တာကြာပြီနော်လာထိုင်' 'ဟုတ်တယ် ကိုသန်းအောင်ဆီ တမင်လာတာပဲ။ ကျွန်တော် ခုတလော နောက်ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးပြီး သတိတွေလဲမေ့၊ ခေါင်းတွေလဲ မူး၊ စိတ်မကြည်လင်ဘဲ အာရုံတွေ နောက်နေတယ်ဗျာ'

'ဒါဆို ဆေးခန်းမပြဘူးလား' 'ပြပါဗျာ အထူးကုသမားတော်ကြီးနဲ့ သွားပြပါတယ်။ သမားတော်ကြီးက အာရုံကြောအားနည်းတဲ့ရောဂါလို့ ပြောတယ်။ ဆေးတွေ သောက်တာလဲ သိပ်ပြီးမထူးခြားဘူး ဖြစ်နေတယ်။ ဆရာက တိုင်းရင်း ဆေးသမားတော်တွေနဲ့ ရင်းနှီးတော့ ဘယ်ဆရာနဲ့ပြရင် ကောင်းမလဲ ဆိုတာ လမ်းညွှန်ပေးပါဦး'

'ဒါဆိုရင်တော့ ကျွန်တော်လဲ ခင်ဗျားဖြစ်သလို အာရုံကြောအား နည်းတဲ့ရောဂါ ခံစားရတုန်းက ရွှေလီဦး ဆေးတိုက်ကို ရောက်သွား တယ်။ သမားတော်ကြီးဆရာကြီးဦးမာ၏သမီးဆရာမဒေါ်သန်းသန်းဌေး က ခြူးရာဇာ အမှတ်တံဆိပ် အာရုံကြောအားဆေး ပေးလိုက်တယ်။ အဲဒီ ခြူးရာဇာအာရုံကြောအားဆေးကို သုံးစွဲလိုက်တာ အခု ခင်ဗျား မြင်တဲ့အတိုင်းပဲ ကျန်းမာသွက်လက် ဖျတ်လတ်ပြီး စာပေတွေလဲ ကောင်းကောင်း ရေးနိုင်နေတာပေါ့ဗျာ'

'ဒီလိုကျွန်တော်လဲရွှေလီဦးဆေးတိုက်ကိုလိုက်ဖို့ပေးပါလားဆရာ' 'ကံ ဒါဆို အချိန်မဆိုင်းဘဲ အခုပဲ သွားကြည့်မယ်' ဒီလိုနဲ့ ကျွန်တော်ရယ်၊ ဆရာ ကိုသန်းအောင်ရယ် ရွှေလီဦး ဆေးတိုက်ကို ရောက်သွားတော့ ဆရာမ ဒေါ်သန်းသန်းဌေးနဲ့ တွေ့ရပါတယ်။ ဆရာမ ဒေါ်သန်းသန်းဌေးက လိုအပ်သည်များကို စမ်းသပ်စစ်ဆေးပြီး...

'ကိုဇော် ဖြစ်ပေါ်ခံစားနေရတာက အာရုံကြောအားနည်းတဲ့ ရောဂါ ဖြစ်ပါတယ်'

'ဟုတ်ကဲ့ ဆရာမ၊ သမားတော်ကြီးများကလဲ အဲဒီလိုပဲ ဆုံးဖြတ် ကြပါတယ်။ ဒါဆိုရင် အာရုံကြောအားနည်းတဲ့ ရောဂါ လက္ခဏာတွေ ကို ပြောပြပေးပါလား ဆရာမ'

'အာရုံကြောဟာ ခန္ဓာကိုယ်မှာ အဓိကကျတဲ့ အခန်းကဏ္ဍက ပါဝင်ပြီး ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးကို ထိန်းချုပ်ကွပ်ကဲ လမ်းညွှန်မှုတွေ ကို ပေးနေတဲ့ အစိတ်အပိုင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီအာရုံကြောတွေအားနည်း လာပြီဆိုရင် သတိမှတ်ဉာဏ် မမှလျော့ခြင်း၊ နောက်ကြောတက် ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခြေလက်များ ထုံကျဉ်လေးလပ်ခြင်း၊ ကြွက်သားများ တင်းမာပြီး ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ စိတ်မကြည်လင်ခြင်း၊ ခေါင်းမူး ခေါင်းကိုက်ခြင်း၊ လေငန်းလေဖြတ် ကိုယ်တစ်ခြမ်းသေခြင်းနဲ့ စိတ် သွားတိုင်းကိုယ်မပါတဲ့လက္ခဏာတွေ ခံစားဖြစ်ပေါ်ရတတ်ပါတယ်'

'ဒါဆိုရင် ကျွန်တော့်ကို လိုအပ်တဲ့ ကုသမှုတွေပေးပါဆရာမ' 'ကိုဇော်ရဲ့ အာရုံကြောအားနည်းတဲ့ရောဂါအတွက် အကောင်းဆုံး

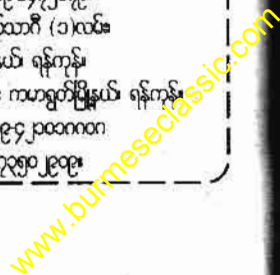
ကုသမှုပေးရမယ်ဆိုရင် ကျွန်မရဲ့အဖေ သမားတော်ကြီး ဆရာကြီးဦးမာ လက်တွေ့ အသုံးပြု ကုသအောင်မြင်ခဲ့တဲ့ ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်တဲ့ ခြူးရာဇာအမှတ်တံဆိပ် အာရုံကြောအားဆေးကိုပဲ တစ်နေ့ သုံးကြိုက် သုံးစွဲပေးခြင်းဖြင့် သက်သာပျောက်ကင်းစေနိုင်ပါတယ်'

'ခြူးရာဇာ အာရုံကြောအားဆေးရဲ့ အကျိုးအာနိသင်ကိုလဲ သိပါ ရစေ ဆရာမ'

'ခြူးရာဇာ အာရုံကြောအားဆေးရဲ့ အကျိုးအာနိသင်တွေကတော့ အာရုံကြောအားနည်းခြင်း၊ ခြေလက်ထုံကျဉ်ခြင်း၊ ဒူးနာခါးနာ၊ ခြေကပ် လက်ကပ်၊ နောက်ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ အရိုးကျိုးပေါင်း တက်ခြင်း၊ ခြေလက်ညောင်းညာ ကိုက်ခဲခြင်း၊ ပန်းသေပန်းညှိုးဖြစ်ခြင်း၊ အဆစ်ရောင်ခြင်း၊ ကြွက်သားနဲ့ အာရုံကြောများ နာကျင်ရောင်ရမ်း ခြင်းတို့အတွက် သုံးစွဲနိုင်ပြီး ဆီးချို၊ သွေးတိုက်၊ လေငန်းရောဂါများကို ကြိုတင် ကာကွယ်နိုင်တဲ့ဆေး ဖြစ်ပါတယ်။ အထူးမပြင့် အာရုံကြော အားနည်း၍လေငန်း၊ လေဖြတ်၊ ထုံကျဉ်၊ ဒူးနာ၊ ခါးနာ၊ အကြောတက် ညောင်းညာသူများ၊ ကျောင်းသူကျောင်းသား ရုံးဝန်ထမ်းများနဲ့ ကွန်ပျူ တာသုံးစွဲသူများအတွက် အထူးသင့်တော်တဲ့ဆေးပဲ ဖြစ်ပါတယ်'

ကျွန်တော်လဲ ဆရာမ ဒေါ်သန်းသန်းဌေး ပေးလိုက်သော ခြူးရာဇာ အာရုံကြောအားဆေးကို သုံးစွဲလိုက်တာ ကျွန်တော် ခံစားနေရတဲ့ ရောဂါတွေဟာ ပိန်းကြောရွက်ပေါ် ရေမတင်သကဲ့သို့ သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားပြီး အခုဆိုရင် သွက်လက်ပေါ့ပါး လန်းဆန်းလို့ဗျာ။ စားဝတ်ပရိသတ်ကြီးပဲ ကျွန်တော့်လို အာရုံကြောအားနည်းတဲ့ ရောဂါ များ ဖြစ်ပေါ်ခံစားနေရင်တော့ ခြူးရာဇာ အမှတ်တံဆိပ် အာရုံကြော အားဆေးကို နီးစပ်ရာ ဆေးဆိုင်များမှာ မေးဝယ်ပြီး သုံးစွဲကြည့် လိုက်ပါ။ အာရုံကြောဆို ခြူးရာဇာကို သုံးစွဲပါလို့ သတင်းကောင်းလေး ပါးလိုက်ပါတယ်။

ပယ်ရင်း - ခြူးရာဇာ တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေး
ဖြန့်ချိရေး - ရွှေလီဦးဆေးတိုက် အမှတ်(၁၃၀/၁၂) သာယာလမ်း
တာဝန်(၅)၊ ကလေးမြို့
ဖုန်း - ၀၇-၂၂၄၁၇၊ ၀၆၆၅၇၂၀၇
အမှတ် (က/၆၅၆)၊ နယ်သာ (၁)လမ်း
ပြောက်တူရွာ၊ ပြည်နယ်၊ ရန်ကင်း
တိုက် (၃/၆)၊ လှည့်တန်း (၁)လမ်း၊ ကယားပြည်နယ်၊ ရန်ကင်း
ဖုန်း - ၀၉-၅၀၆၇၅၁၊ ၀၉-၄၂၀၀၀၀၀
ပန္နဲလေး ဖုန်း - ၀၉-၇၅၅၀၂၉၉

ကျင်းထဲရွှေဘုရား အရှေ့ဘက်နံရိုးကို တွေ့ရစဉ်

မောင်မြေဖွား
(မြောင်)

ချောင်းဦးမြို့နယ်၊ မှန်ချိုကျေးရွာ

ကျင်းထဲရွှေဘုရားကြီး

ပူဇော်မှု အဓိဋ္ဌာန်သမီး

စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ ချောင်းဦးမြို့နယ်၊ မှန်ချိုကျေးရွာကို အရေးအခင်းကာလပြီးကတည်းက စာရေးသူ ထာဝန်ကျရာဒေသမှ ချောင်းဦးသို့ အသွား ပခုက္ကူ-ချောင်းဦး ကားလမ်း၊ ရထားလမ်းမပေါ်မီ အချိန်ကစပြီး သခုအချိန်ထိ စက်ဘီးဖြင့် သွားရာ ထာရာ ကျေးရွာတစ်ရွာ ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ ကားလမ်း၊ လှည်းလမ်းများ၏ ဘေးမှာကပ်လျက် မှန်ချိုရွှေဘုရားကြီးသို့ ချောင်းဦးကျင်းထဲရွှေဘုရားကြီးကို ဖြစ်ရပါသည်။ ဘုရားကြီး၏သမိုင်းကြောင်းကိုလည်း တစ်စွန်းတစ်စ သိရှိအောင် သော်လည်း ဝင်ရောက်ဖူးမြော်ရန်

အခွင့်မသာ ရှိခဲ့ပါသည်။ စာရေးသူတို့ စစ်ကိုင်းနယ်၊ မုံရွာနယ် တစ်ရိုးမှာ "ဆေးမှာ မှန်ချို၊ ဗေဒင်မှာ ကျားအို" ဟု ဆိုရိုးရှိပါသည်။ ချောင်းဦးမြို့နယ်၊ မှန်ချိုကျေးရွာသည် တိုင်းရင်းမြန်မာဆေးကုသရေးမှာ တော်သည်ဟု နာမည်ကောင်းရပါသည်။ မြောင်မြို့နယ်၊ ကျားအိုကျေးရွာ ဗေဒင်မှာ ပြေးကြည့်လိုက်သလို အလွန်မှန်ကန်ပါသည်ဟု နာမည်ရပါသည်။ သခုအခါ တိုင်းရင်းမြန်မာဆေးဝါး ထုတ်လုပ်ရေးမှာ နိုင်ငံကျော် မှန်ချို

ဆရာ ဦးလှဌေး၊ မှန်ချိုဆေးနှင့်အတူ မှန်ချိုရွာသည် အလွန်ထင်ရှားလျက် ရှိပါသည်။ ချောင်းဦး-ပခုက္ကူလမ်းခွဲ၊ ချောင်းဦးမြို့မှ (၄)မိုင်ခန့်ဝေးသော ကားလမ်း၊ ရထားလမ်း၊ ဘူတာရုံရှိသော ချောင်းဦးမြို့နယ်မှ မှန်ချိုကျေးရွာကြီးတစ်ရွာ ဖြစ်ပါသည်။ မှန်ချိုကျေးရွာတွင် ဗိုက္ကရီဝေမွှော်စင်ကြီးသည် အဝေးမှပင် နေ့နေ့ညည လှမ်းမွှော်၍ မြင်တွေ့နိုင်ကြပါသည်။ ဗိုက္ကရီဝေစင်၏ အရှေ့ဘက်တွင် ခြင်္သေ့ကြီးနှစ်ကောင်နှင့် ကျင်းထဲ ရွှေဘုရားကြီးကို ဖူးမြင်ရပါသည်။

www.burmeseclassic.com

သမိုင်းတစ်ခွန်းတစ်စ သိခွင့်ရ

ရှေးက “မဂြိုဟ်” ရွာဟု ခေါ်ရာမှ ယခုအခါ “မှန်ချိုရွာ” ဟု ပြောင်းလဲ ခေါ်ဝေါ်လာကြောင်း သိရှိရပါသည်။

မြန်မာ့သမိုင်းစဉ် တစ်လျှောက် ခေတ်ကာလ မင်းပြုစိုးစံခဲ့ကြသော ဘုရင်မင်းမြတ်အသီးသီးက မိမိတို့ ကောင်းမှုကုသိုလ်ပြု တည်ထားခဲ့ကြ သော စေတီရုပ်ပွားတော်မြတ်များအား ဘွဲ့အမည်တော် သမုတ်ခဲ့ကြရာတွင် တည်ထားကိုးကွယ်ရာဒေသနှင့် ယှဉ် တွဲလျက် “ရွှေဂူဘုရား” ဟူသောဘွဲ့ တော် သမုတ်ခဲ့ပါသည်။

ချောင်းဦးမြို့နယ်၊ မှန်ချိုရွာ ရွှေဂူ ဘုရားကြီး ယခုအခေါ် “ကျင်းထဲ ရွှေဂူဘုရားကြီး” တစ်ဆူအပါအဝင် ဖြစ်ပါသည်။

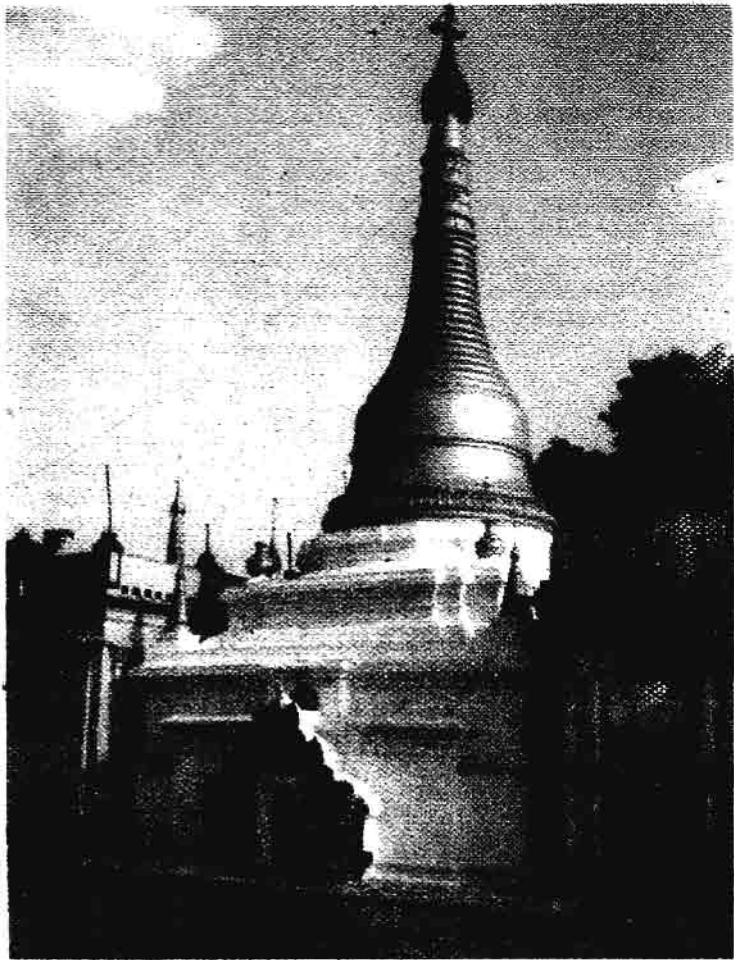
ချောင်းဦးမြို့နယ်မှာ ရွှေဂူဘုရား သုံးဆူပါ

ချောင်းဦးမြို့နယ်မှာ အမည်တူ ရွှေဂူ ဘုရားသုံးဆူရှိခဲ့ရာ တစ်ဆူနှင့်တစ်ဆူ တည်ထားသော မင်းများမှာ တစ်ပါးစီ ဖြစ်ကြောင်း သိရှိရပါသည်။

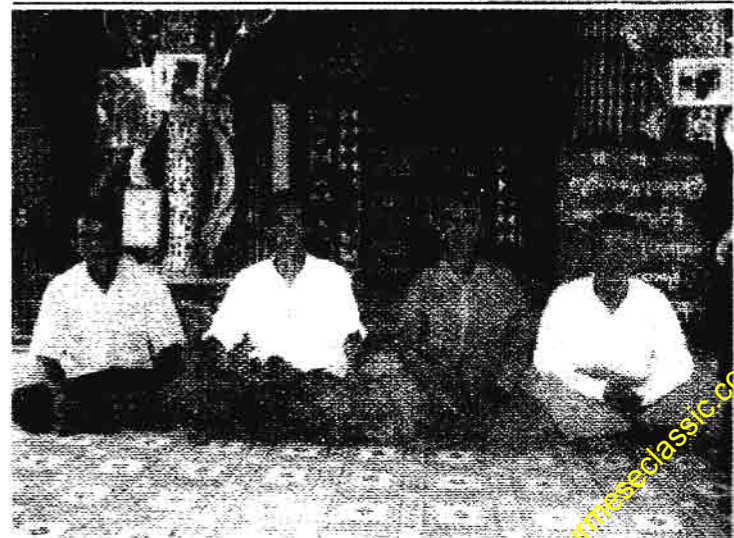
ချောင်းဦးမြို့မ ရွှေဂူဘုရားကြီး၊ မှန်ချိုရွာလယ်ကျောင်းထဲ ရွှေဂူ ဘုရားကြီးနှင့် မှန်ချိုရွာ တောင်ဘက် မင်းကြီးစွာစော်ကဲ တည်ထားခဲ့သော “ရွှေဂူဘုရား” များ ဖြစ်ပါသည်။

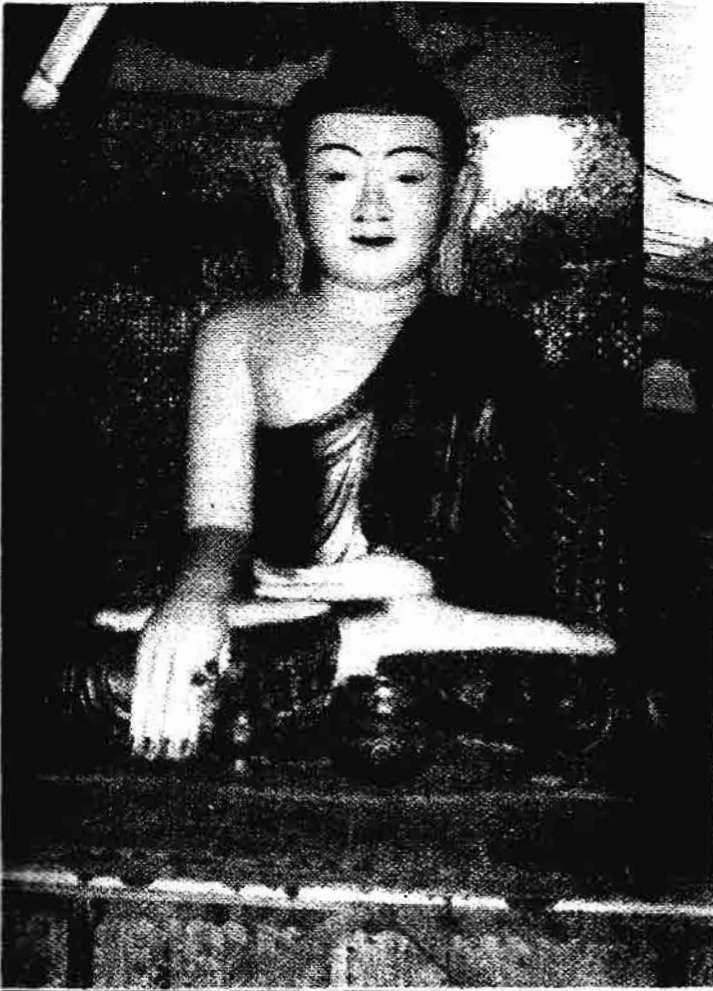
သက္ကရာဇ် ၄၄၆ ခုနှစ်မှာ ပုဂံထီးနန်း ကို စိုးစံတော်မူခဲ့သော ကျန်စစ်သား မင်းကြီးမှ တည်ထားခဲ့သော “ရွှေဂူ ဘုရား” တစ်ဆူ ဖြစ်ပါသည်။

မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၁၄၇ ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော် (၁၃)ရက် နေ့တွင် ကုန်းဘောင်မင်းဆက် ဆင်ဖြူ ရှင် မင်းတရားကြီးက ခမည်းတော်၏

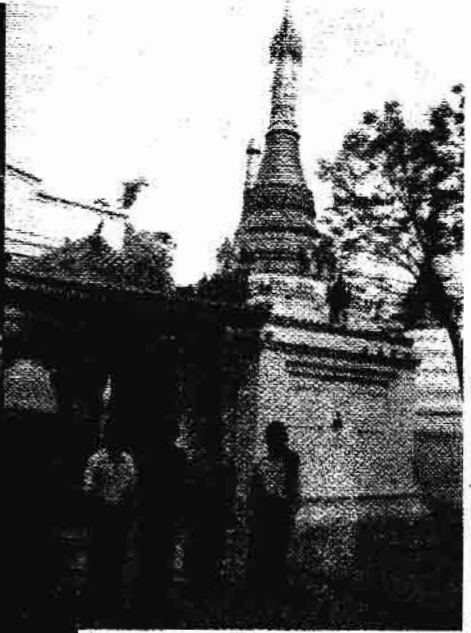

ရွှေဂူဘုရားတော်မြတ်ကြီးကို မှန်ချိုရွာ၌ ကျင်းထဲရွှေဂူဘုရားကြီးလိုက်လှူမှ ထီးကာလူကြီးများ

◆ မိုးတယ်လောက်ရွာရွာ ဂျေတင်သော ဘုရားတံတိုင်းနှင့် ယိုဏ်

◆ တာလှားတော်တော်မြတ်ကို ဗုဒ္ဓတို့ရည်

◆ ကျင်းထဲရွှေဂူဘုရား

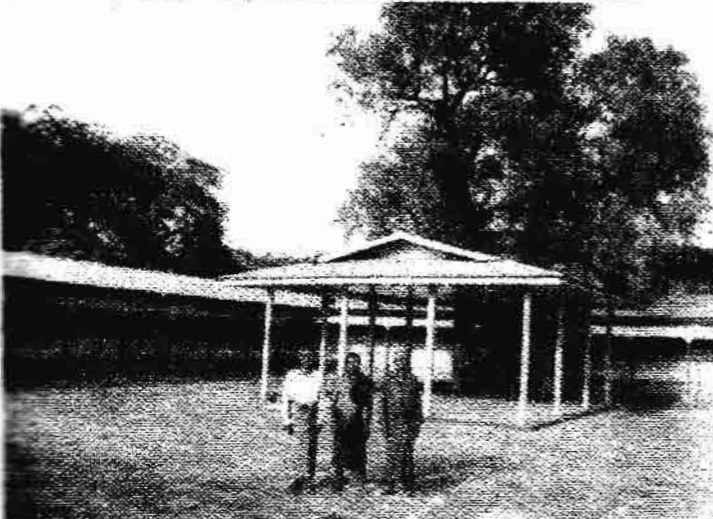
အမိန့်အရ မြန်မာတစ်နိုင်ငံလုံးရှိ “ရွှေဂူဘွဲ့တော်ခံ” ရွှေဂူဘုရားများကို ပြုပြင်စေခဲ့ရာ “ကျင်းထဲရွှေဂူဘုရား” သည် (၂၅၈)ဆူမြောက် ပြင်ဆင်ရ သည့်ဘုရားဖြစ်ကြောင်း သိရှိရပါ သည်။

ကျင်းထဲအမည်ရ

တစ်ထောင့်သုံးရာ ဆယ့်သုံးခုက

ချောင်းဦးမြို့နယ်တွင် ရွှေဂူဘုရား ဘွဲ့အမည်တူ သုံးဆူရှိပါသည်။ ထင်ရှား မသိသူများ မမှားရအောင် မှန်ချို့ရွာ လယ် ဘုရားဂေါပကလှူကြီးများက မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၁၃ ခုနှစ်တွင် “ကျင်းထဲ ရွှေဂူဘုရားကြီး” ဟု အမည်ခေါ်ဝေါ် ပြောင်းလဲခဲ့ကြောင်း သိရှိခဲ့ရပါသည်။

ရှေးက ယခုကဲ့သို့ မြင်မားသော တံတိုင်းကြီးများ မရှိသေးပါ။ မြန်မာ သက္ကရာဇ် ၁၃၁၄ ခုနှစ်တွင် ဘုရား

www.burmeseclassic.com

ဘုရားပုထိုးတော်တော်များ

ဘုရားပုထိုးတော်တော်များ

ကျင်းထဲတွင်တော်တော်များ

ပရိတ်တော်ကို ရှင်းလင်းကြရာ အနက်(၅)တောင်အောက်မှာ ရှေးအုတ်တိုက်များ၊ အုတ်ရိုးများကို တွေ့ရှိခဲ့ပါသည်။

ဘုရားမြောက်ဘက်မှ မနောရွှေလင်ပန်းနှစ်ချပ်ကိုလည်း တွေ့ရှိခဲ့ရသည်ဟု ဆိုပါသည်။

အုတ်တိုက်များသည် ဘုရားကြီးအောက်တည်တည်သို့ ရောက်ရှိနေသဖြင့် ရှေ့ဆက် မတူးရဲကြ၊ ရပ်လိုက်ကြရပါသည်။

ဘုရားဂေါပကလူကြီးများအဖွဲ့ မဖြစ်ပေါ်သေးသည့်အခါက ဆရာတော် ဦးသာသနသည် ဘုရားကြီးကို စောင့်ရှောက်နေသော ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါး ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော်သည် အရှေ့ဘက်အပေါက်မှဖွင့်၍ ဘုရားဝတ်ဖြည့်နေစဉ် ညနေ(၄)နာရီခန့်တွင် ဘုရားထဲမှ မိန်းကလေးအသံများ ဝတ်တက်နေသံ ကြားနေရသဖြင့် ပြန်ထွက်လာသည်ကို မတွေ့ရ၍ သွားကြည့်ရာ တစ်ယောက်မှ မတွေ့ရဟု ဆိုပါသည်။

ရောင်ခြည်တော်ကွန့်ဖြူး ဖူးကြသည်

မှန်ချိုရွှေဂူကြီးဘုရားသည် စေတီကော်အပေါ်မှ အလင်းရောင်ကြီး ထွက်လာတတ်သည်။ တစ်ခါတစ်ရံ ကျင်းထဲရွှေဂူဘုရားကြီးမှ အရှေ့ဘက်သို့ အဖြူရောင်၊ အစိမ်းရောင်များ ဖြာထွက်နေသည်ကို ဖူးထိုက်သူ လူအများ ဖူးမြင်ခဲ့ကြရသည်။

ကျင်းထဲရွှေဂူဘုရားကြီးမှ မှန်ချိုရွှေ မိုးကောင်တစ်မတ်စေတီနှင့် ရွှေသိမ်တော်ဘက်ဆီသို့ ရောင်ခြည်တော်များ သွားနေသည်ကို တစ်ကြိမ်လျှင် (၂)မိနစ်၊ (၃)မိနစ်ကြာမျှ ဖူးမြင်ကြရပါသည်။

ရောင်ခြည်တော် မကြာခဏ လွတ်သည်ကို ယခုအထက်အရွယ် အထိ (၄)၊ (၅)ကြိမ်ခန့်ဖူးရသည်ဟု ဦးကြိုင်(၇၂)နှစ်၊ ဦးလှအုံး

၄၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဆွမ်းကပ်မည့် အလှူရှင်များကလည်း မိမိအလှူည့်ကျလျှင် နေရာဖယ်မပေးဘဲ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဆွမ်းဆက်ကပ်ကြပါသည်။

၁၃၄၂ခုနှစ်က စပြီး ဆွမ်းဒါယကာများ မဲချပြီး တန်ဆီဇယားအရကမ္ဘာ့မှတ်တမ်းတင်ကာ ဆွမ်းကပ်ကြရသည်မှာလည်း ထူးခြားမှုတစ်ခုပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဗုဒ္ဓပူဇော်ဆွမ်းလောင်းပွဲတွင် ချောင်းဦးမြို့၊ ထူးနီရွာ၊ ဆင်မြေရွာ၊ ငါးလုံးတင်ရွာ၊ မထီသာရွာများနှင့် ပတ်ဝန်းကျင်ရွာများမှ လာရောက်လောင်းလှူကြပါသည်။

● ဝိုင်းကန်ဘူရားမြောက်ဘက်မှ မုခ်မကြည်မဂ်ဘုရား

(၆၂)နှစ်နှင့် ဘဏ္ဍာရေးမှူး ဦးသိန်းရီတို့က စာရေးသူ သိလိုသမျှတို့ကို သူတို့ သိမိမှတ်မိသမျှ ရှင်းလင်းပြောကြားကြပါသည်။

ဘုံဖွယ်ထူးခြား ဖြစ်စဉ်များ

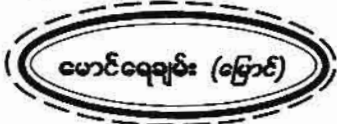
ကျွမ်းထဲရွှေဘုရားကြီး ဗုဒ္ဓပူဇော်ဆွမ်းလောင်းလျှာပွဲကြီးကို နှစ်စဉ် ဖြစ်စဉ်လပြည့်ကျော် (၃)ရက်နေ့တိုင်း ဖြစ်စဉ်ဘုရားအမှူးထားလျက် ပင့်ဆွမ်းလောင်းလျက် ရှိပါသည်။

ပင့်ဆွမ်းလောင်း (၂၀၀)ကျော်တို့အား အစုစုဆွမ်းကပ်လိုသူများသည် မိမိတို့၏ ဝန်ကြီးများကို စာရင်းပေးပြီး ကျွမ်းထဲဘုရား တင်ထားကြရပါသည်။

ဒီးဘယ်လောက်ရွာရွာ အနက်(၅)ထောင် အကုန်(၇၅)ထောင်ရှိ ဘုရားဝိုင်းမှာ ဒီးဘုရား တင်ကျန်မနေကြပါမည် အနွယ်တစ်ဖွဲ့ ဖြစ်ပါသည်။

ဘုရားပရိဝုဏ်ထံမှာ ပရိသတ်ဘယ်လောက်များများ မဆုံဆိုသည်မှာ မရှိကြောင်း သိရပါသည်။

ချောင်းဦးမြို့နယ်၊ မုန်ချိုကျေးရွာရွာလယ် "ကျွမ်းထဲရွှေဘုရားကြီး" သည် ချောင်းဦး-ပခုက္ကူ ကားလမ်း၊ ရထားဘူတာရုံအနီးမှာ တည်ရှိသဖြင့် ကျန်စစ်သားမင်းကြီး၏ ကောင်းမှုတော် စေတီတော်ကို ဝင်ရောက် ဖူးမြော်နိုင်ကြရန် ရေးသားပူဇော်ရပေသည်။

စာမူရှင်များသို့...

ပေးပို့သော

စာမူများကို

ပို့ပေး

ထားကြပါရန်နှင့်

ရွေးချယ်ပါက

ပြန်လည်ပေးပို့မည်

မဟုတ်ပါကြောင်း

အသိ

ပေးအပ်ပါသည်။

မေးစာအုပ်ကြီး...

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မူရှင်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မူရှင် ၄၅

www.burmeseclassic.com

အောင်အောင်နဲ့

တော်သက်၌

ပုံစံ (၁)

ရောရော ကျော်

ဗျည်း (၃၃)လုံးနှင့် (က)အလယ် ချရန်အတွက် တာစုနေသော အင်း (၄)ကွက်ပုံ။

(ခေါ်) သရဏဂုံသုံးပါးကို (၉)ခေါက် ရွတ်ဆိုရမည်။ (ဗုဒ္ဓံ၊ ဓမ္မံ၊ သံဃံ) "က.ဃ.ဏ.၉"ဟူသော ကြီးလေး

ပ	န
ဖ	စ
ဗ	ဒ
ဘ	မ

ဏ	ပ
တ	ခ
ထ	ဋ
ည	ဍ

က

ရ	ယ
လ	အ
ဝ	ဋ
သ	ဟ

ချ	ဇ
ခ	ဆ
ဂ	စ
ဃ	ဇ

ဝိဂ္ဂဟက	
က	ဃ
ဋ	ဏ
ဝိဂ္ဂဟ	

ကြီးလေးကြီး အင်းပုံ

(ဏ)-ဏာဘယ(ခေါ်) ဘေးဘယ အပေါင်း ခွာရှောင်တိမ်း၍ စစ်မက် အင်အား ရှိသည်အလားသို့...

(၉)-ကြီးလေးကြီးအချုပ် နတ်မင်း အုပ်ချုပ် တေရဋ္ဌ၊ ဝိဂ္ဂဟ၊ ဝိဂ္ဂဟက၊ ကုဝေရခေါ် အကျော်အမော် နတ် မြတ်သူတော် သိဒ္ဓိဖျော်လျက် အောင် စေသတည်း။ အောင်စေ, အင်။

ပုံစံ (၂)

ဗျည်း (၃၃)လုံးနှင့် (အ)အလယ် ချရန်အတွက် တူညီ၍ တာစုနေ သော အင်း(၄)ကွက်ပုံ။

(က)အလယ်ချ ဗျည်း(၃၃)လုံး အင်းပုံ၊ ယင်းအင်းမှာ (၄)ကွက် စုစည်းပြီး (က)အလယ်ထားသော ပုံ။

ကြီးကိုလည်း အဓိဋ္ဌာန်ပြု၍ ရွတ်ဆို ရမည်။ (က)-ကဿပဘုရား ထိပ်မှာထား

ပ	န	ဇ	ဏ	ပ
ဖ	စ	တ	ခ	ဋ
ဗ	ဒ	ထ	ည	ဍ
ဘ	မ	က	ချ	ဇ
လ	အ	ခ	ဆ	
ဝ	သ	ဟ	ဇ	စ

ယ	မ
ရ	ဋ
ပ	ဃ
ခ	ဇ

ဘ	ဗ
ဋ	ဖ
ဂ	ဗ
ခ	ည

အ

လ	စ
ဝ	ဆ
သ	ဏ
ဟ	ဋ

က	ချ
ဇ	န
တ	စ
ထ	ဒ

တေရဋ္ဌ	
စ	ဇ
ဗ	ဝ
ကုဝေရ	

စမကြီးလေးကြီး အင်းပုံ

(အ)အလယ်ချ ဗျည်း(၃၃)လုံး အင်းပုံ၊ ယင်းအင်းမှာ (၄)ကွက် စုစည်းပြီး (အ)အလယ်ထားသောပုံ။

က-အလယ်သေ ချလျှင် အင်အား ကြီးသော သိဒ္ဓိအစွမ်းနှင့် ပြည့်စုံ၏။ က-အလယ်သေအင်း ချရာတွင် ရွတ် ဆိုရမည့်ဂါထာမှာ သဗ္ဗေပမိ ကိုးဂါထာ ငှက် နဂဏ္ဍရောင်ခြည်မဂ္ဂဇာဏ်း

၍ ရည်မှန်းပူဇော် လျှာသောသူကား... (ဃ)-ယောသကသူဌေး သူကြွယ် အားနှင့်မခြား ဥစ္စာ ပြီးပြည့်စုံထား...

ယ	မ	ဘ	ဗ
ရ	ဋ	ဋ	ဖ
လ	ယ	ဂ	ပ
ခ	င	အ	ည
ဝ	စ	ဆ	ဇ
သ	ဏ	တ	ဓ
ဟ	ဋ	ထ	ဒ

ရွတ်ဆိုရန်ဂါထာတော်မှာ "အရဟံ ဘဂဝါ သိဒ္ဓိအောင်" ကို (၂၇)ခေါက် ရွတ်ဆိုပြီး သိဒ္ဓိတင်ရပါမည်။

အ-အလယ်သေ ချလျှင် ကုစ္ဆာ သယ လိုတိုင်းရစေနိုင်သော သိဒ္ဓိထူး ဖြင့် အကျိုးသတ္တိကို ရစေ၏။

(စ)-စ,ဟူသည်ကား အစစ ခပ်သိမ်းတို့ကို အောင်မြင်နိုင်စေ သတည်း။

(ဇ)-ဇ,ဟူသည်ကား မြတ်စွာ ဘုရားသည် ဓမ္မစကြာ ဟောသော အခါတွင် နတ်သိကြားများအပေါ် ဩဇာတည်သကဲ့သို့ ကျွန်ုပ်၏ဩဇာ သည်လည်း တည်ပါစေသတည်း။

(ဇ)-ဗ,ဟူသည်ကား ဗဟုများစွာ ဉာဏ်ပညာ မကြာကိုယ်၌ ကိန်းစေ သတည်း။

(ဝ)-ဝ,ဟူသည်ကား ဝင်းဝင်းဝါဝါ ယောရောင် တန်ဆောင်နေသို့ လင်း ထေသတည်း။

ဗျည်း(၃၃)လုံးထဲတွင် "စ.စ.ဗ.ဝ" ဟူသော စမကြီးလေးလုံး ပါဝင်သလို "က.ယ.ဏ.ဋ" ဟူသော ကြီးလေးကြီး ထည်း ပါဝင်ပါသည်။ ရှေးဆရာတို့ သည် အင်းဟူသော ဝေါဟာရစကား ထို ပါဠိမှ ဆင်းသက်လာသော အင်္ဂ အစိတ်အပိုင်း အောင်မြင်ရန် ကြံစည် နှစ် အကြံအစည်ဟူသော အင်္ဂါ အစဉ် ဆင်းသက်လာခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

အင်္ဂါဆိုသည်မှာ တံဆိပ် အမှတ်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ အစင်းကြောင်းဟူ၍ လည်းကောင်း အဓိပ္ပာယ်ရလေ သည်။

တံဆိပ်ဟူသည်မှာ ယန္တရယောဂ အတတ်တွင် ပါဝင်သလို ကြက်ခြေ၊ ဝိနွှာ စသော ရှေးဆရာရသေ့ ရှစ် သောင်း ဆရာအပေါင်းတို့က ထားခဲ့ သော အမှတ်လက္ခဏာများပင် ဖြစ် သည်။

ဗျည်းနှင့်သရများ တွဲလျက် နက္ခတ် နှင့် ယှဉ်ပြီး ပထဝီဓာတ်စမ၊ တေဇော ဓာတ်စမ၊ အာပေါဓာတ်စမ၊ ဝါယော ဓာတ်စမ ဟူ၍ သတ်မှတ်ထားခြင်း ကို ဓာတ်စမဟု ခေါ်ဆိုသည်။

ရှစ်စမကို ဂဏန်းဆယ်ခု သဗ္ဗညု ဟု ခေါ်ဆိုလိုက်သော ဆယ်ခုသော ဂဏန်းတို့ဖြင့် ဘုရားပုံတော် ရေးဆွဲ ခြင်း၊ ဂဏန်းများနှင့်ပင် ရသေ့ပုံ၊ သူရဿတီပုံ၊ ဒေဝီပုံ၊ ဘီလူးပုံ၊ ကဝေပုံ၊ နတ်ပုံ၊ ဗြဟ္မာပုံတို့ကို အင်း အဖြစ် စီမံရေးဆွဲခြင်းကို ရှစ်စမဟု ခေါ်ဆိုပါ သည်။

အင်းကွက်ဖော်ခြင်း၊ အင်းဆန် သွင်းခြင်း၊ ဂါထာမန္တန် ရွတ်ခြင်း၊ ပြု လုပ်သူသည် သမာဓိအား ကောင်း သူ၊ အင်းချသည့် အတတ်ပညာကို ကောင်းစွာ တတ်မြောက်သူ၊ မနော ကံမြောက် စိတ်အာရုံဟိတ်ကို နိုင်နင်း သူများ ဖြစ်ပါက အင်းသည် အကျိုး အာနိသင် သိဒ္ဓိတန်ခိုးကို စွမ်းပေး နိုင်ပေမည်။

မိုင်းကိုင်စက္ကူ၊ စက္ကူကတ်ထူပြား၊ ကြေးပြား၊ သတ္တုပြား၊ ငွေပြား၊ ရွှေပြား စသည်တို့တွင် အင်းချပြီး အဆောင် ပြုလုပ်ရာတွင်လည်း ပြုလုပ်ပေးသူ၊ ယူသောသူတို့တွင် အကျင့်သီလ၊ သိက္ခာ၊ စရဏ နှစ်ဦးနှစ်ဝ ရှိကြမှ

သာလျှင် အဆောင်အင်းက သိဒ္ဓိ ထက်ပေမည်။

အချို့အင်းများက သိမ်ဝင်မှ အစွမ်း ထက်ကြပါသည်။ သိမ်ဝင်ရာတွင် အနည်းဆုံး (၉)သိမ်မှ (၂၇)သိမ်ထိ ဝင်ပေးရခြင်း လက်ဝယ်တွင် အင်း ဆောင်ထားသူက...

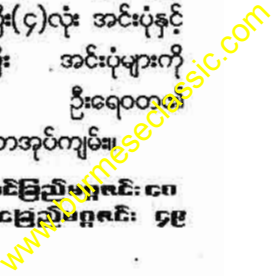
- (၁) ကံပေါက်ကို လျှို့ဝှက် ထိန်းခြင်း
- (၂) ယသိပြုသော နေရာ၊ မီးနေခန်းများသို့ ထိထွက်သွားလာမှု ပြုခြင်း
- (၃) အဲယား၊ ဝက်ယား၊ မဟာခြင်း စသော ဤ(၃)ချက်ကို ရှောင် လျှင် အင်းက ဆောင်သူအတွက် သိဒ္ဓိထက်စေပါသည်။

တချို့သေပုဂ္ဂိုလ်များက မေးလေ့ မေးထ ရှိကြပါသည်။ အင်းဆောင် ရာတွင် ဆောင်သောအင်းက သိဒ္ဓိ တန်ခိုး အကျိုးအာနိသင်ပင် ရှိ သလော၊ သို့တည်းမဟုတ် ဆောင်သူ က တန်ခိုးသိဒ္ဓိပင် ထူးသလောဟု မေးခြင်းကို ဖြေရမည်ဆိုပါလျှင် ဆောင် သောသူရော အဆောင်အင်းပြားရော နှစ်ဦးနှစ်ဝ သိဒ္ဓိတန်ခိုးထက်မှ ထူးခြား ပေါက်မြောက် အောင်မြင်ပေမည်။

ရွတ်လုံး၊ ရှမ်းမြေကြပါစေ။

ဇရာမြေ ကျော်ဝေ

- ကျမ်းကိုး
- ❖ ဗားမဲ့စွာ မဟာသိဒ္ဓိ ကျမ်းရင်း ကြီး။
- ❖ ဆန်းကြယ်သော မနောတန်ခိုး။
- ❖ ဗျည်း(၃၃)လုံး (က)အလယ်ချနှင့် (ခ)အလယ်ချသော ပုံနှင့် နည်း များ၊ စမကြီး(၄)လုံး အင်းပုံနှင့် ကြီးလေးကြီး အင်းပုံများကို ဆရာတော် ဦးရေဝတဏှာ လက်ရေးမူစာအုပ်ကျမ်း။

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

အမျိုးသားများ အားအင်ထူနီခန်း စိတ်ဓာတ်လန်းစိုက်

စကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

အားတိုးဆေး

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် (၀၇၁၁ YR ၀၀၆၀၂၄)

'ဟေ့ ကိုကြီးကောင်း အိမ်တွင်းပုန်း လုပ်နေတာလားဗျ'

'အိမ်တွင်းပုန်းနေတာ မဟုတ်ဘူး။ စိတ်ဓာတ်ကျနေတာဗျ'

'ကဲ ဆိုစမ်းပါဦး။ စိတ်ဓာတ်ကျစရာ ဘယ်လိုအကြောင်းတွေများ ရှိလို့လဲ'

'ပြောရရင်တော့ ရှက်စရာကြီးပါဗျာ။ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားက ဗဟုသုတစုံသူ ဆိုတော့ အကြံဉာဏ်များပေးနိုင်ကောင်းရဲ့ ဆိုပြီး ရှေ့မျက်နှာ နောက်ထားပြီး ပြော မယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်မှာ အမျိုးသားအား နည်းရောဂါ ဖြစ်နေလို့ဗျ။ အဲဒါ လုပ်ပါဦး။ ဘယ်လိုလုပ်ရင် ကောင်းမလဲ'

'ဆေးတွေ မသုံးစွဲဘူးလား'

'သုံးစွဲတာမှ ရှိသမျှအားဆေးတွေ စုံနေပြီ။ ထူးခြားမှုမရှိဘူး ကိုဘုန်းရဲ'

'ဒါဆိုရင် ကျွန်တော်လဲ အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ ဖြစ်နေရလို့ ခင်ဗျားလိုပဲ စိတ်ဓာတ်ကျနေတဲ့အချိန်မှာ ဆရာကြီး ဆရာမြင့် (စကြာမင်း) ရေးသားပြုစုထားတဲ့ "အမျိုးသားရောဂါ သိကောင်း စရာနဲ့ ကာကွယ်ကုသနည်းများ" ဆိုတဲ့ အမျိုးသားများအတွက် ကျန်းမာရေး ပညာပေးစာအုပ်ကို ဖတ်မှတ်မိရာမှ အားတက်သွား ပြီး ဆရာမြင့်ထံ အပြေးကလေး သွားရောက်ဆွေးနွေးမိတယ်ဗျ။ အဲဒီမှာ ဆရာမြင့်က စကြာမင်းအားတိုးဆေးပေးပြီး တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် မှန်မှန်သောက်ရင် မင်းရဲ့ရောဂါဟာ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းပါလိမ့်မယ်လို့ ညွှန်ကြားလိုက်တယ်။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်လဲ ဆရာရဲ့ ညွှန်ကြားချက် ဆေးညွှန်းပါ အညွှန်း အတိုင်း သောက်သုံးလိုက်တာ အခုဆိုရင် လန်းဆန်းပြီး အကြော အားတွေ ကောင်းလိုက်တာမှ ဒေါင်ဒေါင်မြည်ပဲဗျ'

'ဆေးရဲ့ အစွမ်းအာနိသင်က ဘာတွေကောင်းလဲ'

'ဘာတွေကောင်းလဲဆိုရင် ခန္ဓာကိုယ်အတွက် တစ်နေတာ ကုန်ခန်းသွားတဲ့ အားအင်များကို အလျင်အမြန် ပြန်လည်ပြီး ဖြည့်တင်းပေးနိုင်တဲ့ အစွမ်းအိတ်ထူးရှိလို့ သွေးသစ်၊ အားသစ်၊ ခွန်အားသစ်၊ ဓာတ်ပစ္စည်းအသစ်များ ဖြစ်ထွန်းတည်ဆောက်ပေး နိုင်တယ်။

ပန်းသေ၊ ပန်းညှိုးဖြစ်ခြင်း၊ အားအင်ကုန်ခန်းခြင်း၊ သုက်ဓာတ် အားနည်းခြင်း၊ သုက်လွတ်မြန်ခြင်း၊ အိပ်နေစဉ်အလိုလို သုက် လွတ်ခြင်း၊ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်နေခြင်း၊ စိတ်ပီပီမူးများခြင်း၊ အကြော အားနည်းခြင်း၊ နှစ်ခြိုက်စွာအိပ်မပျော်ခြင်း၊ စားမကောင်းခြင်း၊ ကိုယ်ခံစွမ်းအား လျော့နည်းကျဆင်းခြင်း၊ အာရုံကြောအားနည်း ခြင်းနဲ့ အဆုတ်အား၊ နှလုံးအား၊ သွေးအားနည်းခြင်းများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး အမောလုံ၍ စိတ်ဓာတ်အား၊ ဆန္ဒအား၊ အကြောအား၊ ပန်းအားများကို တက်ကြွလန်းဆန်းစေ လျက် ဆန္ဒသုခ အိမ်ထောင်ရေးရာသတိကို ပြည့်စုံစွာ ပေးစွမ်း နိုင်သော ရသာယာနုဆေး ဖြစ်ပါတယ်။ ပြီးတော့ နေ့စဉ်သုံးစွဲပါက

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၃/၀၅၁၃

သုံးစွဲချင်လို့ ဆေးဆိုင်တွေမှာ မေးကြည့်တော့ မရှိဘူးလို့ ပြောပြောနေတော့ ခက်တယ်ဗျ'

'မခက်ပါနဲ့ဗျာ အလွယ်တကူ ဝယ်ယူသုံးစွဲနိုင်စေဖို့ တစ်ပြည် လုံးကို ဖြန့်ချိနေပါပြီ။ ခင်ဗျားလဲ နီးစပ်ရာ ဆေးမျိုးစုံဆိုင်သာ ပြေးပြီးဝယ်ပေတော့'

ဟော အခုတော့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအားတိုးဆေး အစွမ်းထက်မှုကြောင့် စိတ်ရောကိုယ်ပါ လန်းဆန်းတက်ကြွနေ တဲ့အပြင် အကြောအားတွေလဲ ကောင်းမှကောင်းပဲ။

အဲဒါကြောင့် ဘဝတူအမျိုးသားများ၊ အကျိုးများပြီး အင်အား တိုးပွားကာ အမြဲတမ်းတက်ကြွလန်းဆန်း သန်မာစွာနဲ့ နေနိုင် စေဖို့ အသက်ရှည်ရာ အနာကင်းရေး သော့ချက်ဖြစ်တဲ့ စကြာ မင်း စိတ်ပျိုကိုယ်နု အားတိုးဆေးစွမ်းတစ်လက်ကို နီးစပ်ရာ ဆေးဆိုင်များမှာ ဝယ်ယူသုံးစွဲကြည့်ပါလို့ အကြံပြုပါရစေ။

အဲ ဆရာမြင့်နဲ့ ကိုယ်တိုင်တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးချင်ကြရင်တော့...

ဆရာမြင့်
စကြာမင်း တိုင်ချင်ဆာတိုက်
 အမှတ် (၈) / ၆၆၆၊ သုဝဏ္ဏလမ်းမကြီး၊ သန္တာပတ်တိုင်းအနီး၊
 (၈)ရပ်ကွက်၊ မြောက်ဥက္ကလာပပြန့်ပွားရေး ဖိနပ် ၂၂၂၂၁

ကိုကြီးကောင်း

◆ အပူဝေင် ဩဇာအားပျံ့

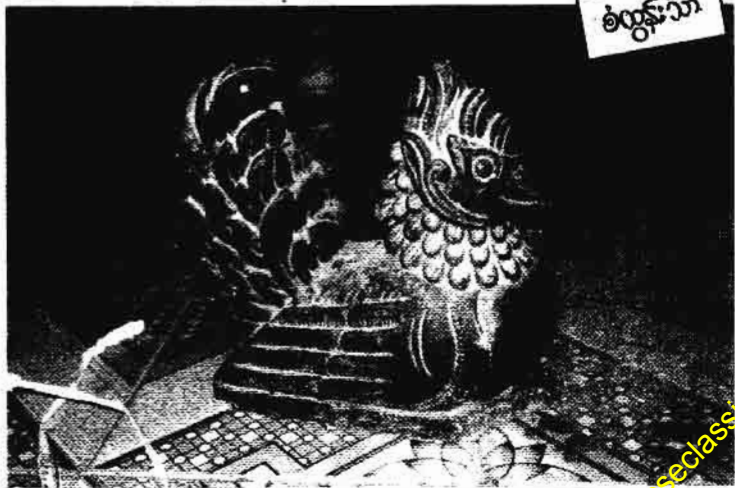
သရက္ခွန်ကိုယ်စားတော် မွေလျှော်တော်မူသည့်

ဆင်ကျီးရွှေရောင် လေဟီဟော် (၂)

(ယခင်လမှအဆက်)

များသောအားဖြင့် မဟာမုနိ ပုံတော်ကို တန်ဆောင်းနှင့်တကွ ထည့်သွင်းပူဇော်လေ့ရှိကြသည်။ ပုလင်းဘုရားတက်ကင်းလှန်ကာ ရေဘူး ဓာတ်ရန်ဆောင်သဖြင့် ဥစ္စာဆောင် ပူဇော်သောဘုရား ဖြစ်သည်။

ကြေးသွန်းလောင်းလှေ တစ်စင်းမှာ လှေထိုးသား ငါးဦး၊ ပဲကိုင်းလှေသူကြီး ထစ်ဦးတို့ဖြင့် နှစ်သက်ဖွယ် မြိုင်မြိုင်ဆိုင်ဆိုင် ရှိသည်။ ကျေးရွာ အလှမယ် (ခေါ်) မယ်ကျေးရွာတို့ ကိုင်ဆောင်ရ

ခံယူနိုးသာ

◆ အမိဋ္ဌာန် ကျောက်ဟင်္သာစွပ်

သော ကွမ်းတောင် ပန်းတောင် တို့မှာ လည်း ရှေးမြန်မာလေ့ကို အောက်မေ့ ဖွယ်ရာ ဖြစ်သည်။

အရှေ့တောင်တစ်ခွင်

စေတီရင်ပြင် အရှေ့တောင်ထောင့် တွင် ရှင်တစ်ထောင်စေတီ ကိန်းဝပ် တော်မူသည်။ ပလ္လင်ခုံအထက် ထုလုံး ရှည်ပတ်လည်၌ တင်ပျဉ်ခွေ ရုပ်ပွား တော်များ အစီအရီ ပူဇော်ထားသည်။ မကိုဋ်တန်ဆာဆင် မင်းဝတ်ဘုရား ဖြစ်ရာ သာမဏေမဝတ်မီ ဆွေပြုမျိုးပြ ရုပ်ရွာ လှည့်လည်ရသော ရှင်လောင်း ဇာ ဝတ်စားဆင်ယင်ပုံနှင့် ဆင်တူသဖြင့် ရှင်တစ်ထောင်ဟု ခေါ်တွင်ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

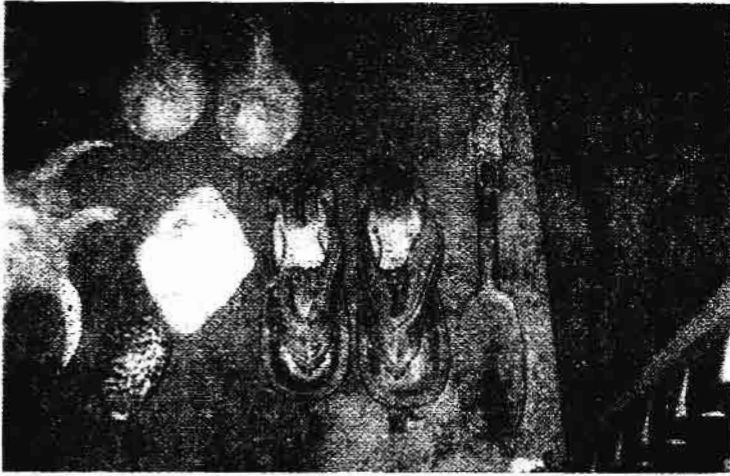
ထို ထုလုံးရှည်အထက်တွင် ခေါင်း လောင်းမှောက် စေတီပေါက်ကာ အရံ စေတီ လေးဆူ ပူဇော်ထားသည်။ "ရှင်တစ်ထောင်" ဘွဲ့ပညတ်အရ အနာဂတ်ရေးရာ အောင်မြင်မှုများ ကျန်းမာရေး အခက်အခဲများ၊ ပွားစီးလို သော ကိစ္စများအတွက် နိမိတ်ကောင်း ယူ ဆုပန်နိုင်သော စေတီ ဖြစ်လေ သည်။

ဟင်္သာမင်း စံမြန်းရာမြေ

ဂေါပက အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးက စေတီ ကုန်းတော် အရှေ့ဘက် မလှမ်းမကမ်း တစ်နေရာသို့ ညွှန်ပြကာ...

'ဟိုမှာ လူတွေ စုစုရုံးရုံး ရေခပ်နေကြတဲ့ ရေတွင်းကို တွေ့ခဲ့ဖူးဟုတ်လား။ ဝန်းကျင် ကျော့အားလုံးက အားထားရာတဲ့ သောက် ရေတွင်း။ အလောင်းတော် ဟင်္သာမင်း အိပ်တန်းစင် စံမြန်းရာမြေဖြစ်လို့ ဒီလို သောက်ရေသန့် ထွက်ရှိတာပါ။ တခြားနေရာ တွေမှာ ဘယ်လောက် နက်အောင်တူးဆူး ရှေ့ရမှာ။ ရှေ့ရလဲ ရေမကောင်းဘူး'

၅၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

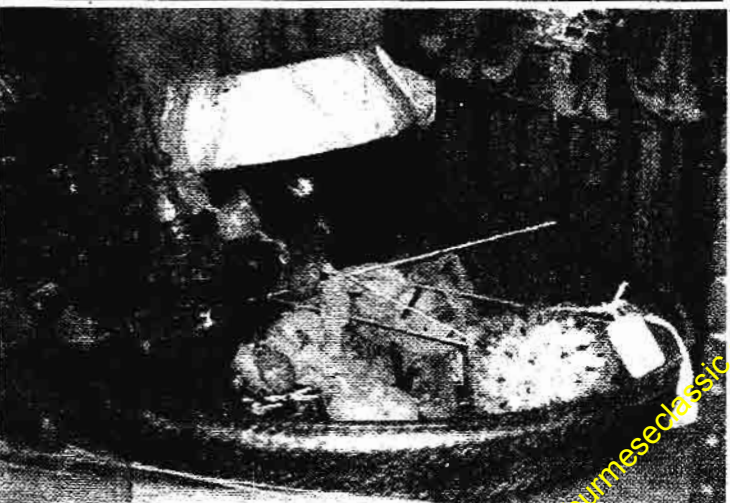

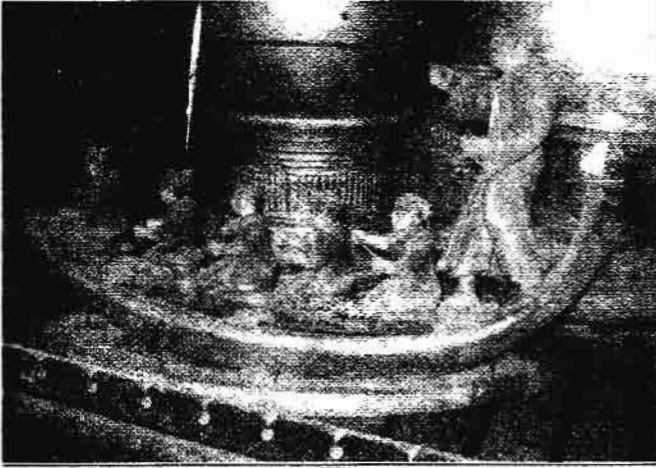
◆ ထောင်စင်မြေနှင့် ဆင်းရပ်လက်ကိုိုင်သောက်ခဲ

◆ ခိုခေါ် ငါးလှမ်းများ

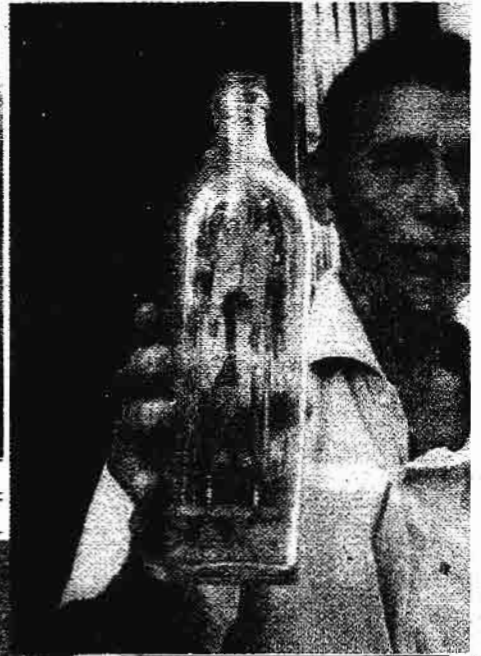
◆ ဆင်းလန်းခွက်

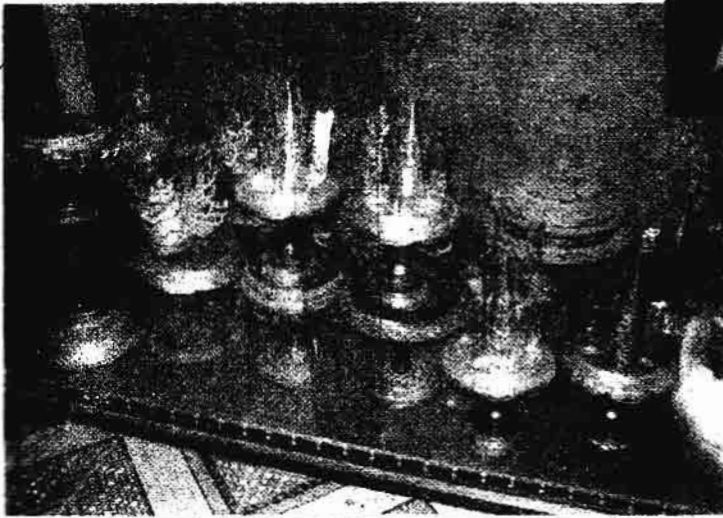
◆ လှေသားစုံ ကြော်လောင်းလှေ

◆ ရုပ်ရွာမယ်များ အဆောင်အယောင် ကွမ်းတောင်

◆ ကက်ကင်ယု မုတော်ကြသည့်

မှောင်ဘုရား

◆ မြန်ကုန် တွေ့ထားသော မုလ ဟွေဆို

ဟူ၍ ရှင်းပြသည်။

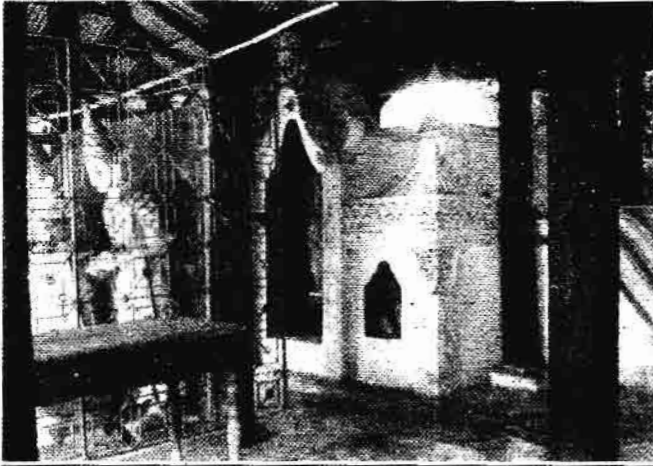
စေတီတော်သို့ လာရာ ရွာလမ်းတစ်
လျှောက်တွင် အထမ်း၊ အရွက် ကိုယ်စီ
ဖြင့် ရေသယ်နေကြသည်ကို တွေ့မြင်
ခဲ့ရသည်။ လူမည်မျှ ခပ်ယူသော်လည်း
ရေခန်းသည်မရှိဘဲ အလှူပယ် ထွက်ရှိ
သည်ဟု သိရသည်။

သံသရာဝယ် အန္တရာယ်တစ်စီး
ဘေးမရှိသည့် မုနိထွတ်ထား မြတ်
ဘုရားရှင် နုစဉ်ကာလ လောင်းလျာ
ဘဝ၌ အစကြိုးကြာ ဆယ့်ခြောက်ခါ
တည်း။ ဟင်္သာ ကိုးဖြစ်၊ ခြောက်ဖြစ်
ကား ခို၊ ကျေးညို သုံးခါ...

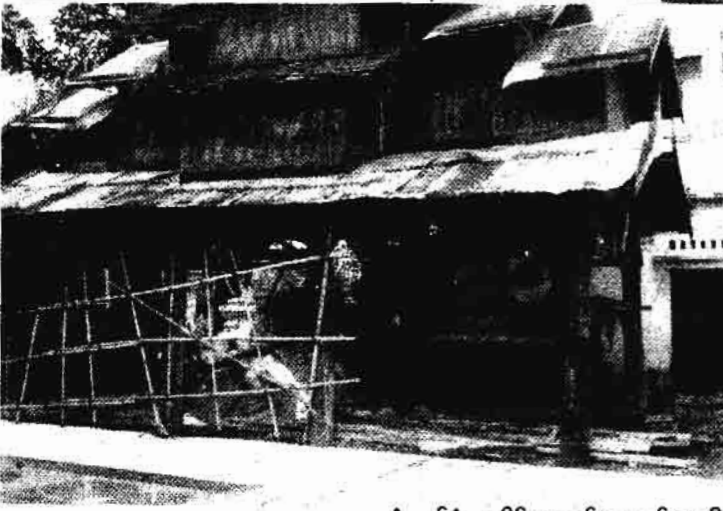
စသည်ဖြင့် မြတ်စွာဘုရားရှင်
အလောင်းတော် ကျင်လည်ရာ ဘဝ
များတွင် ဘေးအန္တရာယ် မတင်မပြီ
အေးချမ်းဘိသော ဖြစ်စဉ်များအဖြစ်
ဟင်္သာမင်း ကိုးဘဝ ရှိခဲ့လေသည်။

သို့ဖြစ်လေရာ ဟင်္သာမင်း ကျင်
လည်ရာ ကုန်းတော်မြေမှ ရွှေဂူ၌တိစွာ

နတ္ထဌာရောင်ခြည်မဟုတ် ၅၁

◀ ဘုရား သီတင်းကျွတ်နှင့် ဘုရား
သောတာပန်တော်တို့
◀ ရည်တော်စင်

တစ်ခု တွေ့ရသည်။ စေတီတော်တွင်းရှိ မူလ ပလ္လင်ခုံဖြစ်၍ အသစ် မွမ်းမံ ပြုပြင်ကြသောအခါ ခွဲစိတ်၍ ဤနေရာ သို့ ပြောင်းရွှေ့ထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း ပြောပြကြသည်။

အနောက်မြောက်ထောင့် အရပ်တွင် ကား သရက္ခနံရပ်ပွားတော်အား ရေသပွယ်သော ရေသွန်းခံပလ္လင် ရှိသည်။ သံပန်းနံရံ ကာရံထားသည်။ ခရုသင်းကိုင် ဗြဟ္မာရုပ်နှစ်ရုပ် ပါရှိကာ အနောက်ဘက်၌ လှေကားတပ်ထား သော ရေကန် ထားရှိသည်။

အရှေ့တောင်ထောင့်တွင် စည်တော် တန်ဆောင်း ရှိသည်။ တန်ဆောင်းမှာ ကာလကြာမြင့်သဖြင့် ပျက်ယွင်းလျက် ရှိကာ စည်တော်အချို့ တွေ့ရသည်။ အရှေ့ဘက်တွင်ကား ဘုံကိုးဆင့်ခံ ပြာသာဒ်တန်ဆောင်းအချို့ကို မူလ အခြေအနေအတိုင်း ထိန်းသိမ်းထား သည်ကို မြင်ရသည်။ “တန်ဆောင်း ပြာသာဒ် ကျောင်းရေပန်နှင့်” ဟူ၍ စာဖွဲ့

ဘုရားအား ရှိခိုးဦးညွတ်လျက် ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို (၂၄)နာရီ အခါ မလင်ဟု ရည်မှတ်၍ ပဋ္ဌာန်း ၂၄ ပစ္စည်းဖြင့် တွဲဖက် ပူဇော်ခဲ့လေသည်။

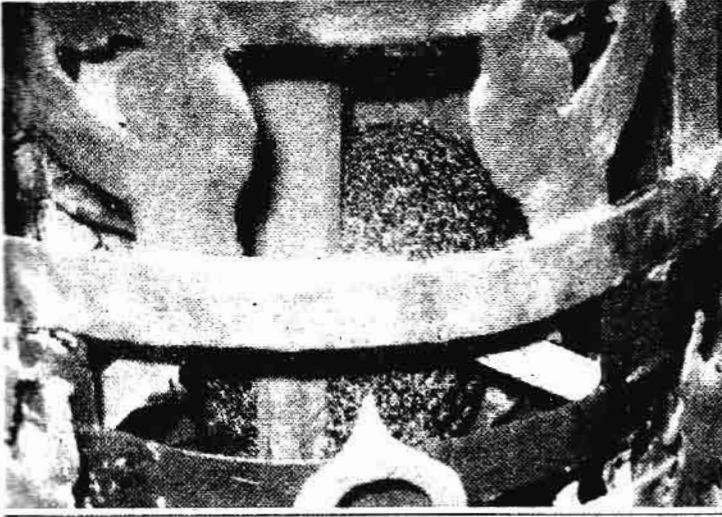
ရင်ပြင်တစ်ခွင် ဖူးမြင်ရသမျှ

ထို့နောက် စေတီရင်ပြင် ထောင့်စွန်း ဆီမှ ရွှေဂူစေတီတော်အား ကြည့်ညို ဖူးမြော်သည်။ ဆင်ကျီးရွှေဂူ စေတီ တော်ကြီးသည် လေးထောင့် ကုလား ကျောင်းခံ၍ အထက်တွင် ပစ္စယံ ၅၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သုံးဆင့်ခံ ခေါင်းလောင်းမှောက်စေတီ ပေါက်ထားသော ဉာဏ်တော်မြင့်မား ခုံထည်လှသည့် စေတီတစ်ဆူ ဖြစ် သည်။

အရှေ့လှည့်မုခ်လိုဏ်နှင့် ကျန် သုံးဖက်တွင် မုခ်တံကဲများ တန်ဆာ ဆင်ထားသည်။ လိုဏ်အထက်ထောင့် စိုက် စေတီလေးဆူ ပူဇော်ထားလေ သည်။

စေတီတော်၏ အရှေ့မြောက် ထောင့်၊ မြေပြင်ထက်၌ ပလ္လင်အုတ်ခုံ

● ဘေတီထောက် ပျားခွံဇွဲကန်

● ထောင်တက် ပြာသာဒ်တော်များ

● အာဖျားဂျက် အာဂုံနံ့ ဝေဒ်ဂိုဏ်

● စံသုကြီးရုပ်

လေ့ရှိသော သာသနာထွန်းကားသည့် နှစ်မြန်မာရှုခင်း အလှမြင်ကွင်းတစ်ခု ဖြစ်လေသည်။

အနောက်ဘက် တန်ဆောင်း ဩသားတွင်ကား သစ်ထွင်းရုပ်တု များစွာကို မျက်စိပသာဒဖြစ်ဖွယ် ရှုမြင် နိုင်ကြသည်။ ယာလက်ဖြင့် မုတ်ဆိတ် နှစ်ကို ကိုင်ခွဲကာ ဝဲလက်က အဝတ် နှစ်လျက် ဝဲဘက်ခြေ တင်ပျဉ်ခွေ ထားသည့် ဇော်ဂျီရုပ်၊ လက်နှစ်ဖက်

ခါးထောက်၍ ခြေကားရား မတ်မတ်ရပ်နေသည့် စစ်သူကြီး ရုပ်၊ စောင်းပိုက်ထားသည့် မင်းသားရုပ်တို့ကို စံပြု လေ့လာ နိုင်ရန် ရိုက်ကူး ဖော်ပြလိုက် ပါသည်။

တန်ဆောင်းအစွန် တံစက် ဗြိတ်တွင် ဦးခိုင်းကားချပ်တစ်ခုကို ချိတ်ဆွဲထားသည်။ မကြာသေး သောကာလက စေတီ ထီးတော်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂင်း ၅၃

◆ စောင်ခိုက်မင်းသား

တွင် ပျားအုံဖွဲ့နေသည်ကို မှတ်တမ်းပြုထားသော ဓာတ်ပုံ ဖြစ်လေသည်။

စေတီဝင်းအတွင်းမှ ပြန်ထွက်လာရာ အဝင်မုခ်ဝအနီး၌ ကျီးပေါင်းတက်နေသော တရုတ်စံကားပင်ကြီးတစ်ခု မြင်ရသဖြင့် မေးကြည့်ရာ အကျော်ပင်ဖြစ်သည်ဆို၏။ ပခုက္ကူ ရေစကြိုနယ်တွင် အပွင့်အနီပွင့်သော တရုတ်စံကားပင်ကို အကျော်ပင်ဟု ခေါ်ဝေါ်လေ့ရှိကြသည်။ “အကျော်” ဟူသည်ကား စံကားပင်၏ အနှစ်ဖြစ်ကာ အပင်ကြီးရင့်သော်လည်း အနှစ်တည်ရန် မသေချာ၊ အပင်ငယ်ငယ်နှင့် အနှစ်ရသည်လည်း ရှိကြသည်။ ကျီးပေါင်းတက်နေသည့် ဤစံကားပင်မှာ အနှစ်တည်ကောင်းပါသည်။

၅၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အကျော်မှာအဆုတ်ဝေဒနာများ အတွက် အစွမ်း ထက်လှသော မြစ်ချင်းပြီး ဆေးတစ်မည် ဖြစ်သည်။ အကျော်မှုန့်ကို စက္ကူဖြင့် လိပ်၍ နှာခေါင်းမှ ရှုသွင်းခြင်းဖြင့်အဆုတ်နာနှင့် မောပန်း နှမ်းလျခြင်းတို့ သက်သာပျောက်ကင်း နေသည်ဟုဘားအံနယ်ကျောက်ကလပ် သာသနာပြေမှ ကရင်တိုင်းရင်းဆေးဆရာကြီး အဖိုးစံဖူးက လက်တွေ့သုံး ဆေးနည်း ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြ မှတ်သားခဲ့ရလေသည်။

ဆင်ကျိုးရွှေဂူ

စေတီကျန်းတော်၏

ဌာနစွမ်းအင်

အပြန်ခရီးအတွက် ဆရာတော်ကြီးအား နှုတ်ဆက် ကန်တော့ရန် ရှာဖွေသောအခါ အလုပ်ကိစ္စဖြင့် ထွက်ကြွသွားသည်ဟု သိရသဖြင့် ဦးပဉ္စင်းလေးများအား လျှောက်ထား မှာကြားကာ လာလမ်းအတိုင်း ပခုက္ကူသို့ ပြန်လာခဲ့သည်။

အလောင်းတော်ဘဝ ကိုးကြိမ် ဘေးရန်ကင်းစွာ စံမြန်းတော်မူရသော ဟင်္သာမင်း ကျက်စားရာ ဆင်ကျိုးရွှေဂူ စေတီကျန်းတော်သည်ကား “ဆင်ကျိုး” ဟူသော ဂါမဋ္ဌာန ပညတ်အရ “စံကျိုး” ဓာတ်ရန်ဆောင်၏။ ဥစ္စာလို ရန်ပြိုဟု လျှင် ဥစ္စာရနိုင်၏။ “ရွှေဂူ” စေတီဘွဲ့

ပညတ်ကား “ကိုရှာ” အိမ်ထောင်မိတ်ဖြစ်၏။

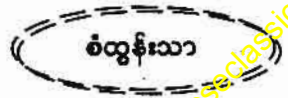
ပြိုဟင်သက်ပေါင်း တနင်္လာ + ရာဟု = ၁၅ + ၁၂ = ၂၇ သောမနဝင်းဆောင်၏။ လောကီ အပွားအစီးကို ပေးသောမိတ် ဖြစ်၏။

“ကြာရွာ” ကျေးရွာအုပ်တွင် ပါဝင်သည်ဖြစ်၍ “ကိုရှာ” မိတ်နှစ်ထပ်ရှိ၏။ ရန်-ရန် ထပ်လျှင် မိတ်အသွင်ပြောင်း၍ မိတ်-မိတ် နှင်းလျှင် ရန်ချဉ်းတတ်သော သဘောရှိလေသည်။

ထို့ကြောင့် ဥစ္စာရစေရန်၊ လောကီအပွားအစီးများ တိုးပွားစေရန် အဓိဋ္ဌာန်ပြု ပူဇော်ပါက ဒါန၊ သီလ၊ ပညာ၊ နေ စသည် မိမိပိုင်ဆိုင်မှု ဥစ္စာအတွက် ဗာနထောင်လွှား မာန်တက်ခြင်းမရှိရန် သတိထားသင့်ပေသည်။

ဗဟိဒ္ဓသဏ္ဍာန်နှင့် အဇ္ဈတ္တသန္တာန်တို့ကို ထိန်းညှိရသည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် အတ္တ ပရ ညီမျှအောင် ကျင့်ကြံလုပ်ဆောင်ရသည်။ တရားနည်းလမ်းတကျ ရှာဖွေစုဆောင်းရရှိသော ဓမ္မိယလက္ခဏာတို့ဖြင့် လှူဒါန်းပူဇော် ကောင်းမှုပြုပါလျှင် ကောင်းမှုအကျိုး ကောင်းအောင်ကြိုးသဖြင့် ကောင်းကျိုးကိုယ်၌ တည်ပါလိမ့်မည်ဟု အဓိပ္ပာယ် ဖွင့်နိုင်ပေသည်။

သိကြားမင်း ဆက်သသော သရက္ခနိသား ရုပ်ပွားတော်မြတ် ငါးဆူအနက် တစ်ဆူ အပါအဝင်ဖြစ်သော ဆင်ကျိုးရွှေဂူ စေတီတော် ပူဇော်မှုတွင် လှိုက်လှဲစွာ ကူညီပေးကြသော ဂေါပကအဖွဲ့ဝင်များအား ကျေးဇူး အထူး တင်ရှိပါသည်။

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါအတွက်

ဝကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

ဆေးစွမ်းကောင်းနှစ်လက်

ဒီဘက်ထွန်းရှိန် (စက်မှ-၁)

'ဟေ့... ကိုညာဏ်ထွန်းရှိန် ရုံးမတက်ဘူးလား'
 'ဪ... စာရေးဆရာကြီး မောင်ကိုဇော် (ဥက္ကလာ)ပါလား။
 သာထိုင်ဗျာ၊ ကျွန်တော် ခွင့်ယူထားရတယ်ဗျာ။ နေမကောင်းလို့
 'ကိုညာဏ်ထွန်းရှိန်က ဘာရောဂါတွေ ဖြစ်နေလို့တဲ့'
 'မသိပါဘူးဗျာ။ ဓာတ်မှန်ရိုက်ပြီး ဆေးစစ်ချက်အရတော့
 ကျွန်တော် ကုပ်ဆက်ရိုးအဆစ် (၄ + ၅ + ၆ + ၇)မှာနဲ့ ခါးဆက်
 နှီး (၄ + ၅) အဆစ်တွေမှာ အရိုးကျိုးပေါင်းတက်တဲ့ရောဂါလို့
 ပြောကြတာပဲ'

'ဆေး မကုဘူးလား'
 'ကုတာမှ စုံနေတာပဲ။ လေ့ကျင့်ခန်းတွေလဲ လုပ်တယ်။
 ဒါပေမယ့် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါကတော့ ကျွန်တော့်ကို နှိပ်စက်
 နေတုန်းပဲ'

'ဒါဆို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းထဲမှာ ကျွန်တော် ဖတ်လိုက်
 ခုတဲ့ ကိုယ်တိုင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ သက်သာပျောက်ကင်း
 သွားကြတဲ့ ကိုဘုန်းဝေ၊ ပြီးတော့ ရှေ့နေကြီး ဦးညွန့်လှိုင်
 (ညံ့ပင်)တို့ ကုသကြ၊ သုံးစွဲကြတဲ့ ဆရာမြင့် ကိုယ်တိုင်ကု
 ထုတ်လုပ်ထားတဲ့ ဝကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါအတွက်
 ဆောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးတစ်စုံကို သုံးစွဲကြည့်ပါလား။

ဒီဆေးဟာဆိုရင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်တွေကို စနစ်တကျ
 ကုသပေးရာမှ စနစ်တကျ ဖော်စပ်ထုတ်လုပ်ထားတဲ့ ဆေးဖြစ်လို့
 ဆင်ဘူးအတွက် အကျိုးမယုတ်နိုင်ပါဘူး'

'ဒါဖြင့် အဲဒီဆရာကြီး ဆရာမြင့်ဆီ ကျွန်တော့်ကို လိုက်ပို့
 ပေးဌာ'

'ကဲ... လာ သွားကြမယ်'

* * * * *

'သိပ်လဲ မစိုးရိမ်ပါနဲ့ ကိုညာဏ်ထွန်းရှိန်ရယ်။ အနာရှိရင်
 ဆေးချိတ်တယ်။ ဒီခေတ်မှာတော့ ဇော်ကျော်ပေါင်းတို့ ခါးကျိုးပေါင်း၊
 နှီးပေါင်းတို့၊ ခြေဖခောင့် အတက်ထွက်တာတို့ ဆိုတဲ့
 အနာတတ် ပျက်စီးရာမှ အရွတ်တွေ၊ အကြောတွေ၊ အာရုံကြော
 တွေ ရုန်းပြန်ကြကံသားတွေ ချို့ယွင်းပျက်စီးတဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်း
 ရောဂါဟာ တော်တော် အဖြစ်များနေတဲ့ ရောဂါတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။
 ကျွန်တော့်ဆေးကုခန်းမှာလဲ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ အမျိုးမျိုးကို
 ဆေးညှိ ကုသပေးနေရပါတယ်'

'ဇော်ကျော်ပေါင်းနဲ့ ခါးကျိုးပေါင်း လက္ခဏာတွေက ဘယ်လို
 ဖြစ်သလဲ ဆရာ'

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၅၁၃ YR ၀၀၅၃၉၉

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၆/၀၅၁၃

'ကုပ်ဆက်မှာ ကျိုးပေါင်းတက်လာရင်တော့ ဇော်ကြောတွေ
 တက်ခြင်း၊ ထိုးခြင်း၊ ခေါင်းမကြည်လင်ခြင်း၊ နားထင်ကြောတွေ
 မျက်ကြောတွေထိုးခြင်း၊ ကိုက်ခြင်း၊ ခေါင်းငုံ့ရင် နောက်ကြော
 တက်ခြင်း၊ ဆွဲထားသလိုဖြစ်ခြင်း၊ မိုက်ခနဲမှုန့်ခြင်း၊ ချာချာလည်
 အောင်မှုန့်ခြင်း၊ ဟိုဘက်ဒီဘက် ခေါင်းလှည့်ရခက်ခြင်း၊ ဇော်ခိုင်
 ခြင်း၊ ခေါင်းငုံ့မရခြင်း၊ လက်ပြင်ကြော မကြာခဏ ငှပ်တတ်ခြင်း၊
 မကြာခဏ အုံးလွဲခြင်း၊ လက်ကြောများကိုက်ခြင်း၊ လက်ဖျားဖျား
 ထုံကျဉ်ခြင်း၊ ကြာလာတဲ့အခါ လက်တွေ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း၊
 အကိုင်းအတွယ်မမြဲခြင်း၊ စိတ်ကြည်လင်မှုမရှိခြင်း၊ ဗဟို အာရုံ
 ကြောကြီးတွေကို အရိုးကျိုးပေါင်းများမှ ဖိတောက်ပိတ်ဆို့မှုပြု
 နေရင် အောက်ပိုင်းလေးခြင်း၊ ဆွဲခြင်း၊ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်းများကို
 ဖြစ်ပေါ် ခံစားရတတ်ပါတယ်။

ခါးဆစ်မှာ ကျိုးပေါင်းတက်နေရင်တော့ ခါး မကြာခဏနာခြင်း၊
 တောင့်တင်းကိုက်ခဲခြင်း၊ တင်ပါးဆုံထဲက အောင့်ခြင်း၊ ကိုက်ခြင်း၊
 ခြေထောက်အကြောတွေ ကိုက်ခြင်း၊ တင်းခြင်း၊ ခြေဖျားတွေ
 ထုံကျဉ်လေးလံတတ်ခြင်း၊ ကြာလာပါက ခြေထောက်တွေဟာ
 သွားရလာရ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း စတဲ့ လက္ခဏာတွေကို

www.burmeseclassic.com

ခကြာမင်းအောင်းပါး

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၆၁၂YR ၀၀၆၇၀၈

ခံစားရတတ်ပါတယ်။ ပြင်းထန်လာပါက အောက်ပိုင်းတွေ ချည်သွားစေနိုင်သလို အကြော လုံးဝ သေသွားတဲ့အထိလဲ ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်ပါတယ်'

'ဟုတ်ကဲ့ပါဆရာ ကျွန်တော်ဖြစ်နေတာတွေနဲ့ တစ်ထပ်တည်းပါပဲ။ ကျွန်တော့်ကို လိုအပ်တဲ့ အကောင်းဆုံး ကုသမှုတွေ ပေးပါဆရာ'

'လိုအပ်တဲ့ ကုသမှုတွေ ပေးရမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော့်ရဲ့ ကုထုံးစနစ်က နှစ်မျိုးရှိတယ်ဗျာ။ ပထမစနစ်က စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းပျောက်သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးနဲ့ ကုသတဲ့နည်း။ ဒီနည်းစနစ်က ကျွန်တော်တို့ရဲ့ဆေးခန်းမှာ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်ပေါင်းများစွာကို သုတေသနပြု ကုသရင်းမှ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါကို ထိရောက်ပျောက်ကင်းတဲ့အတွက် ကျွန်တော့်ဆေးတိုက်က ထုတ်လုပ်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် (သောက်ဆေး)နဲ့ လိမ်းဆေးကို ဝယ်ယူပြီး ဆေးညွှန်းအတိုင်း သုံးစွဲတဲ့နည်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဒုတိယနည်းကတော့ အစွမ်းထက်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက်ဆေး (သောက်ဆေး) လိမ်းဆေးတွေနဲ့ တွဲဖက်ပြီး အနာရောက်ရာ၊ ဆေးရောက်ရာဆိုတဲ့ ရောဂါကို အလျင်အမြန် နှိမ်နင်းတဲ့ ကုထုံးစနစ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီနည်းစနစ်ကုထုံးကတော့ အရိုးကျိုးပေါင်းဖြစ်ရာ အစိတ်အပိုင်းကို ဆေးကြပ်ထုပ်ထွေးထိုးခြင်း၊ ကျိုးပေါင်းဖြစ်ရာ နေရာရှိ ပျက်စီးနေတဲ့ အရွတ်တွေနဲ့ ပိုလျှံ အရိုးကျိုးပေါင်းတွေကို ခြေဖျက်ပေးနိုင်ပြီး အာရုံကြောတွေ အကြောတွေကို အားရှိ ပွင့်လန်းစေတဲ့ ဆေးတွေ အုံပြီး စည်းပေးတဲ့စနစ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီကုထုံးစနစ်နဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက်သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးတွေနဲ့ တွဲဖက်ပြီး ကုသမှုခံယူရင်တော့ နှစ်ပတ်အတွင်း သက်သာပြီး လေးပတ်မှ ခြောက်ပတ်အတွင်း သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါတယ်'

ကျွန်တော်လဲ အားတက်သွားပြီး စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် သောက်ဆေးရော လိမ်းဆေးပါ သောက်၊ လိမ်းပြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ ဒုတိယကုထုံးစနစ်နဲ့လဲ ကုသမှု ခံယူလိုက်တာ နှစ်ပတ်အတွင်းမှာ သိသိသာသာ သက်သာလာပြီး တစ်လ

အတွင်းမှာ ကျွန်တော် ခံစားနေရတဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါဟာ သက်သာ ပျောက်ကင်းချမ်းသာမှု ရခဲ့ပါပြီ။

'ဆရာ့ကို အရမ်း ကျေးဇူးတင်တာပဲခင်ဗျာ။ ကျွန်တော်ကတော့ တစ်သက်လုံး မပျောက်တဲ့ရောဂါမှ ငါ့ကို လာဖြစ်ရတယ်လို့ စိတ်ဓာတ်ကျနေတာ အခု ဆရာရဲ့ စကြာမင်းဆေးစွမ်းကောင်းနှစ်လက်ကြောင့် ဇက်ကျိုးပေါင်းရောဂါ၊ ခါးရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါဘေးမှ စိတ်ရောကိုယ်ပါ လွတ်မြောက်ခဲ့တာပါ ဆရာ'

'ဒီလိုပေါ့ဗျာ အနာမသိတော့ ဆေးမရှိ၊ အနာသိရင် ဆေးရှိတယ်ဆိုတဲ့ ရှေးတိုင်းရင်း ဆေးပညာရှင်ကြီးတွေရဲ့ အဆိုအမိန့်အတိုင်းပေါ့လေ။ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါလို့ သိရတော့ ဆေးတွေပြီး ဦးလေးရဲ့ရောဂါဟာ သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားတာပေါ့'

'ကျွန်တော့်လို ဆရာဆီလာရောက်ပြီး မကုသနိုင်တဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်တွေအတွက် ကိုယ်ချင်းစာမိတယ်ဆရာ'

'ဒီအတွက်တော့ ဘာမှ စိတ်မပူပါနဲ့ ကိုညာဏ်ထွန်းရှိန် ခင်ဗျားလိုပဲ အများရဲ့ တောင်းဆိုတိုက်တွန်းချက်ကြောင့် ကိုယ်တိုင်ကပြီး လက်တွေ့ပျောက်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းပျောက်ဆေးကို ဗဟို တိုင်းရင်းဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်ဌာနသို့ မှတ်ပုံတင်စစ်ဆေးမှု ခံယူပြီး ဗဟိုတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်နဲ့ ထုတ်လုပ်ဖြန့်ဖြူးခွင့် ရရှိထားလို့ တစ်ပြည်လုံးကို ဖြန့်ချိနေပါပြီ။

ကျွန်တော့်ဆေးခန်းကို လာရောက်ပြီး ကုသမှု မခံယူနိုင်တဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်တွေအနေနဲ့ အမြို့မြို့အနယ်နယ်ရှိ ဆေးမျိုးစုံဆိုင်ကြီးများနဲ့ ပီပီတို့ရဲ့ လက်တစ်ကမ်းရှိ ဆေးမျိုးစုံဆိုင်များမှာ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းပျောက်ဆေး၊ သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးတစ်စုံကို လွယ်လင့်တကူ ဝယ်ယူပြီး ဆေးညွှန်းပါ အတိုင်း စနစ်တကျ သောက်ကြလိမ့်မကြရင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါဘေးဒုက္ခမှ ကင်းဝေးကြပါလိမ့်မယ်'

'က... အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်များ ပေါ့ပေါ့ဆဆ မနေကြပါနဲ့။ ကျွန်တော်ရဲ့ ဇက်ကျိုးပေါင်း၊ ခါးရိုးဆစ်ကျိုးပေါင်းရောဂါကတော့ ဆရာကြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ ကုသမှုနဲ့ ကိုယ်တိုင်က လက်တွေ့ပျောက်ကင်းတဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက်တဲ့ သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေး ဆေးစွမ်းကောင်းနှစ်လက်ကြောင့် ကင်းဝေးခဲ့ပါပြီ။

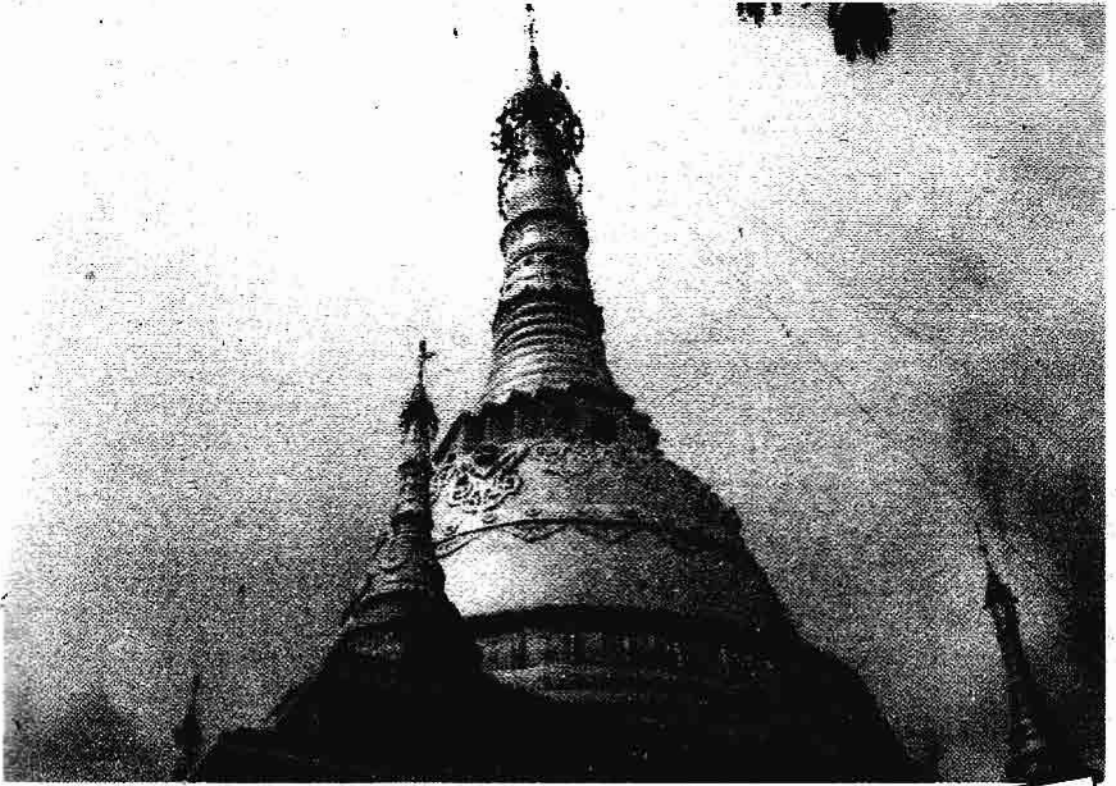
ကျွန်တော့်လို ဘဝတူ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်များအနေနဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေး တစ်စုံလောက်ကို သုံးစွဲကြည့်လိုက်ပါ။ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါဘေးမှ ကင်းဝေးကြမှာ အမှန်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

မှတ်ထားနေနော် "စကြာမင်း" လို့ မေးဝယ်ပါ။

ဆရာမြင့်
ကြောမင်းဆေးဖိုက်
အမှတ်-၈/၆၆၆ သုဗ္ဗေလမ်းမကြီး
သန္တာမှတ်တိုင်အနီး
မြောက်ဥက္ကလာပရိယယ်။

/// ဦးညာဏ်ထွန်းရှိန် (စက်မှ-၁) ///

www.burmeseclassic.com

◆ ကန်တော်မှ နေရာသာ လာဝေတီ

လက်ပံကန်

အောင်အတိတ်အောင်

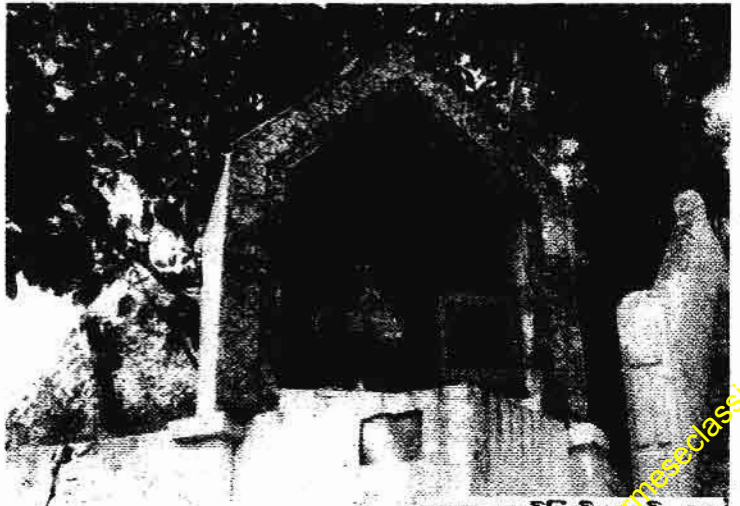
အိမ်နီးချင်းအောင်အောင်အောင်

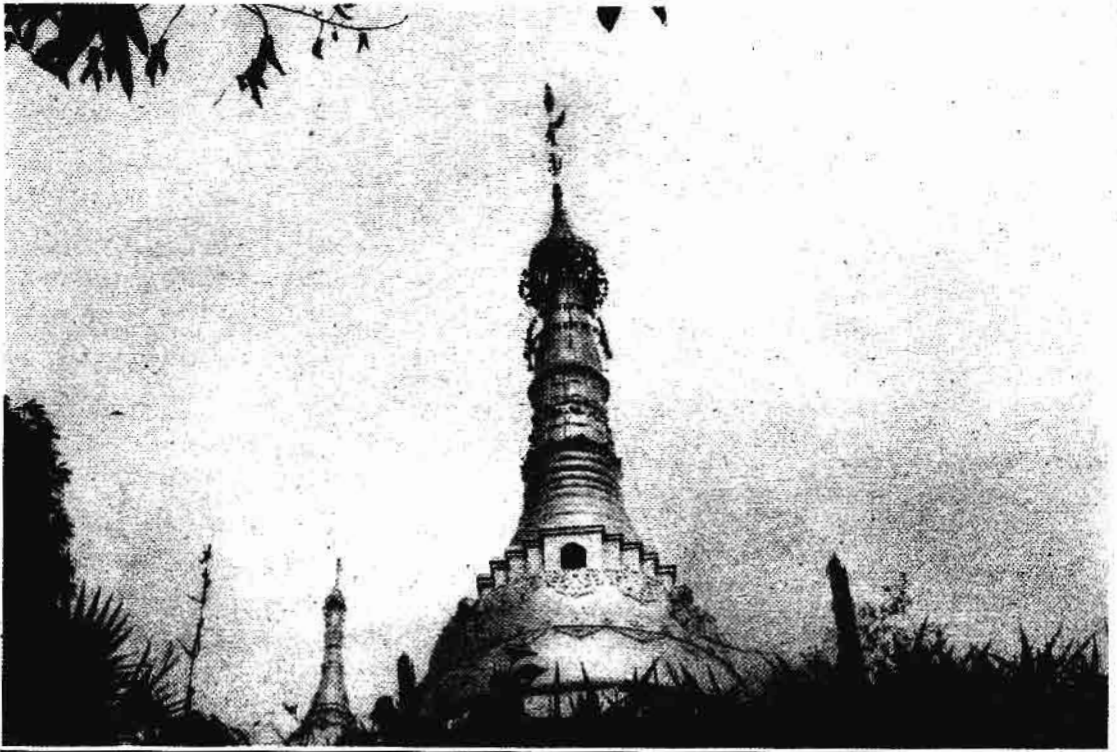
စုထိုးစေတီ နေရာထူးများ (၆)

ယခင်လူထုအသက်

ဒါကြောင့် စက်ယန္တရား အကူအညီ နဲ့ ဖြိုကြတယ်။ စပြီး တူးဖော်တယ်ဆိုရင် ပဲ စက်ချိုယွင်းသွားတယ်။ ပြုပြင်ပြီး ပြန်လုပ်ပေးမယ့် တူးတိုင်း ကိရိယာ တစ်ခုမဟုတ်တစ်ခု ပျက်စီးချွတ်ယွင်း နေလို့ နောက်ဆုံး လက်လျှော့လိုက် ရသတဲ့” ဒီလို မိန့်ကြားပြီး လက်မှတ် ထိုးပေးတယ်။ အချိန်တိုအတွင်းမှာ ရှောရှောရှူရှူ ဖြစ်သွားတာပေါ့။

လာဝေတီ အတက်လမ်းအောက်မှ ရုပ်ပွားတော် ◆

◆ စောင်တန်ဖုန်ဦးမှ မြိုင်ဂေသာ လာဝေတီ

ငွေအား၊ လူအား၊ အားလုံး ပြည့် ပြည့်စုံစုံ အခြေအနေကလဲ ပေးလာ တော့ ရွှေစေတီကြီးကို တစ်ပတ် အတွင်းမှာ ထီးတော်တင်ဖြစ်ကြတယ်။ သာမညဆရာတော်ကြီး မိန့်ကြားသလို ချက်ချင်းကို အလိုအလျောက် ပွင့်ထွန်း လာတာပါပဲ။

သုဝဏ္ဏဘူမိရွှေစေတီ ထီးတော်တင် လှူပွဲကို (၁၂-၁-၂၀၀၅)ခုနှစ်တွင် အောင်မြင်စွာ ကျင်းပနိုင်ခဲ့လေသည်။ ထီးတော် တင်လှူသည့်နေ့က အဖြစ် အပျက်တချို့ကို ဆရာတော်က ရှင်းပြ တော်မူသည်။

ထီးတင်ပွဲ

အဖြစ်အပျက်ကလေးအချို့

ထီးတော်တင်လှူပွဲ ည (၈)နာရီ (၄၆)မိနစ်တွင် စေတီတော်အား ဓာတ်ပုံ ရိုက်ကူးပူဇော်သောအခါ ထွန်းညှိပူဇော်

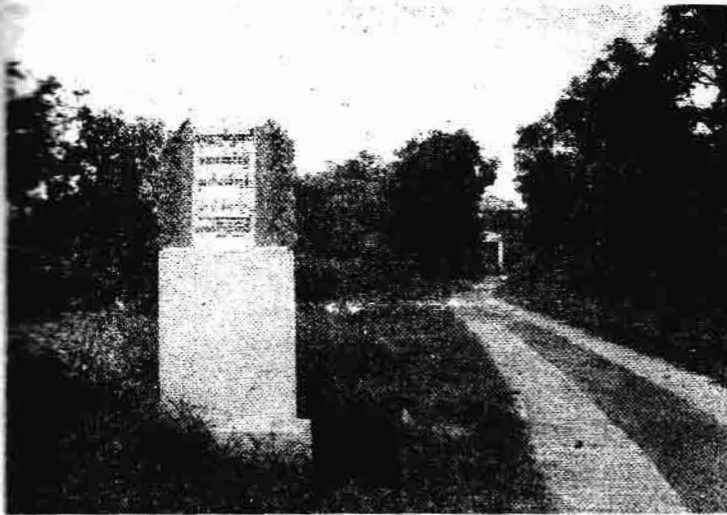
၅၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

◆ တွေ့စေတီခြောက်ဘက်မှ လာဝေတောင်လမ်းခွဲ

ထားသော မီးချောင်းများက စေတီ တော်အား မြွေနှင်းတစ်ကောင်ပမာ ရစ်ပတ်ထားဟန်နှင့် ပုံ၏အစွန်း လက်ဝဲဘက်တွင် လက်ညှိုးညွှန်ဟန် ပုံရိပ်တို့ ထွက်ပေါ်နေလေသည်။

'ဒစ်ဂျစ်တယ် ကင်ပရာပို့ အလင်းပြန်တာ၊ အလင်းယိုင်တာ၊ အလင်းစွာတာတွေ ဖြစ် ကောင်ဖြစ်လိမ့်မယ်။ ဒီပေယံ ဒီပေယံ ဝါးပညာ ညွှန်ပုံအရိပ် ဖြစ်နေတာကတော့ သာမည ဆရာတော်ကြီး ကံလောဟံလာအနီး

◀ အကျောက်မှ ထွေထွေကျောင်းတိုက်ကြီး

◀ ခြောက်ဘက် ကားလမ်းမှ ထွေထွေ လမ်းညွှန်ကိစ္စ

ဝါးကျောင်းကနေ တောင်ပေါ်ကို လက်ညှိုးညွှန်ပြပေးတာနဲ့ တိုက်ဆိုင်နေလို့ ထူးတယ်လို့ ဆိုပါတော့

ထိုစဉ်က ရိုက်ကူးထားသော ဓာတ်ပုံများကို ကျောင်းခန်းနံရံတွင် ချိတ်ဆွဲပြထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ လက်ညှိုးညွှန်ဟန်ပုံရိပ်ပေါ်သော ဓာတ်ပုံနှင့် အတူ (c) အက္ခရာသဏ္ဍာန် မျဉ်းကွေးများ ပေါ်နေသော ဓာတ်ပုံကိုလည်း တွေ့ရသည်။ ရွှေစေတီကုန်းတော်မှ မြို့တွင်း ရွှေစာရံစေတီရှိရာသို့ လှမ်း၍ ရိုက်ကူးထားသောပုံ ဖြစ်သည်။

'ဒါကလဲ ထူးခြားတဲ့ တိုက်ဆိုင်မှု ရှိတယ်။ ၁၃၃၅ ခုနှစ်မှာ အလံတစ်ရာ စေတီတော် ထီးတော်တင်ပွဲ ကျင်းပတယ်။ ဦးစွန်းလဲ ရောက်သွားတယ်။ ထီးတင်ပွဲညကျတော့ လျှပ်စီးတွေ တဖျတ်ဖျတ် လက်လာလို့ မိုးရွာရင် ပွဲပျက်တော့မှာပဲဆိုပြီး ပူပန်ကြတယ်။

အလံတစ်ရာ ဆရာတော်ကြီးက...
“ဒါ လျှပ်စီးလက်တာ ယဟုတ်ဘူး။ နတ်မြင်းပျံတွေ ဘုရားကို လာပူဇော်တာ၊ သူတို့ပျံနှိုးသိအောင်လို့ မြင်းမွေးတွေ ခါရသွားတယ်။ ရှာကြည့်ကြပါ”

လို့ မိန့်ကြားပါတယ်။ ရင်ပြင်အနှံ့ လိုက်ကြည့်တဲ့အခါ တကယ် မြင်းမွေးတွေ တွေ့ရတယ်။ တစ်ယောက်ယောက်က လာကြသွားသလားလို့ စဉ်းစားပြီး စေတီဝင်းအပြင် မြေပြင်မှာ လိုက်ကြည့်တော့လဲ မြင်းမွေးတွေ အများကြီး တွေ့ကြရတယ်။

အခု ဓာတ်ပုံက မျဉ်းကွေးတွေကလဲ မြင်းခွာပုံဖြစ်နေလို့ နတ်မြင်းပျံတွေ ထီးတင်ပွဲ လာကြတာများလားလို့

◀ လာဝတောင်သုံးလုံး မိုင်းလက်ခါးပိုင် အထွတ်သုံးခု

www.burmeseclassic.com

ဧည့်သည်တော်များ လာဝတောင်စေတီ

အတွေးဝင်မိတယ် ဒကာကြီး
'ကုန်းတော်မှာ မြင်းမွေးတွေကော
တွေ့မိသလား ဘုရား'
'အင်း အဲဒါတော့ သတိမထားမိ
လိုက်ပါဘူး'
'ရွှေစေတီကုန်းတော်မှာ ထူးခြားဖြစ်
စဉ်တွေ ရှိသေးသလား ဆရာတော်
ဘုရား'

'သာမညဆရာတော်ကြီး ပိန်တော်မူရက်
အရ ဘုရားရှင် ဗျာဒိတ်ထားတော်မူတဲ့
ကုန်းတော်ဖြစ်လို့ ထူးခြားတာတော့ အမှန်
ပါပဲ။ ကိုယ်တိုင်တွေ့ချင်ရင် ကိုယ်တိုင်လာ
ပြီး ကြိုးစားအားထုတ်တာ ပိုကောင်းပါလိမ့်
မယ်။

ပါရမီကျင့်စဉ်စခန်း ပေါက်ပြောက်သွားကြ
တဲ့ ဘိုးတို့အောင် ဘိုးမင်းခေါင် ရက္ကန်းစင်
တောင်ဆရာတော်ကြီး ဆွေတွေအားလုံး
ဒီနေရာကို ရောက်ခဲ့ကြတယ်လို့တော့ ဆိုပါ
တယ်'

ကုန်းတော်တစ်ခွင် ဝန်းကျင်တစ်မိုင်

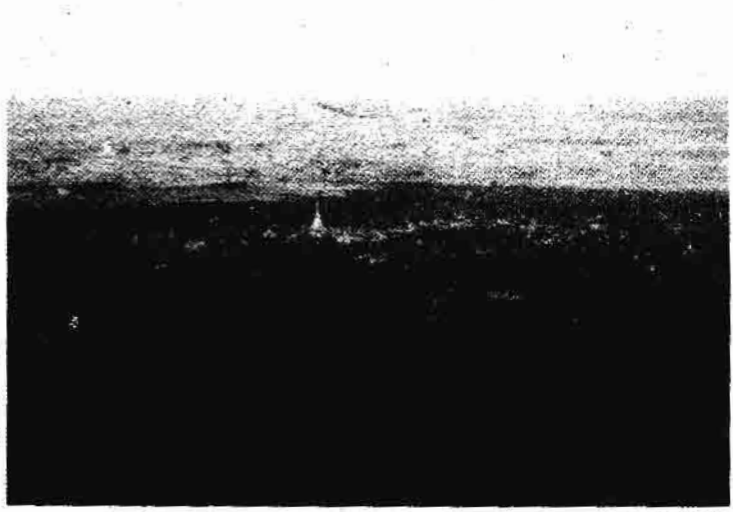
ဆရာတော်သည် အားပါးတရ
ပြောဆိုမိန့်ကြားတော်မူလေ့ရှိရာ အချိန်
အတန်ကြာအောင် နာယူမှတ်သားပြီး
နောက် စေတီကုန်းတော်နှင့် ဝန်းကျင်
တစ်မိုင် ရှုခင်းများအား သွားရောက်
လေ့လာသည်။

ကုန်းတော်အောက်အဆင့် ရင်ပြင်
အနောက်ဘက် ကုန်းစောင်းတွင် ဇရပ်
တစ်ဆောင်ရှိကာ အတွင်း၌ သာမည
ဆရာတော်ကြီး ရုပ်တုကို ပူဇော်ထား
သည်။ သာမညဆရာတော်ကြီး
လမ်းညွှန် မိန့်ကြားတော်မူခဲ့ခြင်း
ကြောင့် ဆရာတော်ကြီး၏ ကျေးဇူးကို
အလေးအမြတ်ပြု ပူဇော်ထားသည်ဟု

သင်္ဃန္ဒီ၊ သို့၊ အဆင်လစ်လတ်မှ
မြန်မာ့သော မြန်မာစိတ်

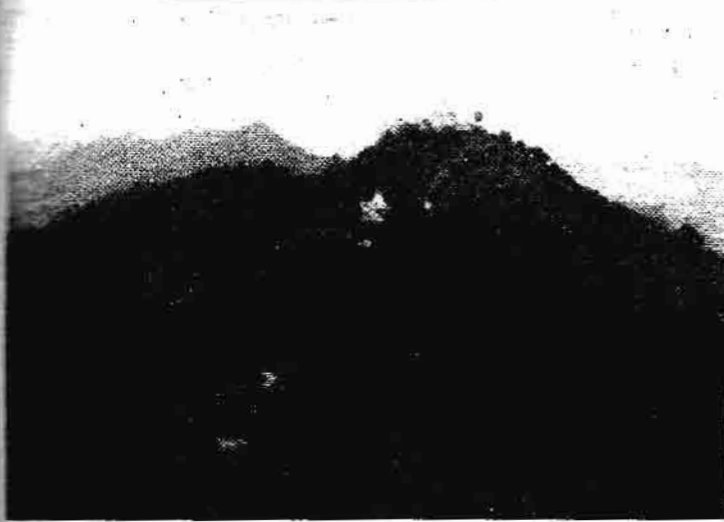
လာဝစေတီရပ်ခြံမှ မြင်ရသော သင်္ဃန္ဒီရှုခင်း

• မြို့လယ် တွေ့ဖော်ဖော်

• တောင်တက်သီမှ တွေ့ဖော်နှင့် မြသမိတ်ဖော်

သီရသည်။ သာမည ဆရာတော်ကြီးအား ဆန်တော့ပြီးနောက် ရှေ့ဆက်လာခဲ့ရာ အထက်ရင်ပြင်၏ အရှေ့မြောက် ထောင့်၌ မှန်ကျောင်းတစ်ဆောင် တွေ့

ရသည်။ အတွင်း၌ သာမညတောင် ဆရာတော်ကြီး၏ ပုံတူဓာတ်ပုံကားချပ် ကို ဖူးတွေ့ရသည်။ ပုံတော်ခြေရင်း နံရံထောင့်၌ ကျောက်ပြားတစ်ချပ် ရှိသည်။ ဖေတီပြု

ရိရာ အထိမ်းအမှတ်ကျောက်ပြား ဖြစ် သည်။ ဤကျောက်ပြားကို စတင် တွေ့ရှိမှုကြောင့် အားတက်ကာ ချုံနွယ် အားလုံး ရှင်းလင်းသောအခါ ဖေတီ ဟောင်းအား တွေ့ရှိခြင်း ဖြစ်လေ သည်။

ထို့ကြောင့် မိမိတို့ ကြုံတွေ့ရင်ဆိုင် နေကြရသော ဘဝမျက်နှာစာအသီး သီးမှ အခက်အခဲပြဿနာ အတား အဆီးများကြောင့် စိတ်ပျက်အားလျှော့ ကာ လမ်းစပျောက်နေရပါလျှင် ရွှေ ဖေတီကုန်းတော်ရှိ ဤကျောက်ပြား ထက်၌ ပညတ်နိမိတ် ကောင်းသော အညွန့်၊ အခက်၊ အပွင့်များ တင် ကာ ဘုရားရှင်နှင့် သာမညဆရာတော် ကြီးအပါအဝင် ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာသုံးပါးအား ကပ်လျှံတိုင်တည် ဆုတောင်းပါလျှင် လိုအင်ဆန္ဒ၊ ဓမ္မိယ လဒ္ဒ ပစ္စည်းဥစ္စာများ ပြည့်စုံကုန်လုံနိုင်

www.burmeseclassic.com

ကြသည်ဟု ယုံကြည်ကြခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ကျောက်ပြားရှိရာ တန်ဆောင်းမှ ထွက်ကာ စေတီတော်မြောက်ဘက် မှန်မှ ဘုရားရှင်အား ရည်မှန်းကော်ရော် ပူဇော်ပြီးနောက် စေတီရပ်ပြင် ဝန်းကျင် ရှုခင်းကို လေ့လာကြည့်သည်။

အနောက်တောင် ယွန်းယွန်းတွင် သထုံမြို့တွင်း လူနေအိမ်ခြေများနှင့် ရွှေစာရံစေတီတော်ကြီးကို လှမ်း၍ ဖူးမြင်ရသည်။ တောင်ဘက်တွင်ကား မြသပိတ်စေတီတောင်တော် ရှိ၍ အရှေ့ဘက် တောင်ပတ်လမ်း၏ တစ်ဖက်ကုန်းစောင်းတွင် ရွှေစေတီ ကျောင်းကြီးကို မြင်ရသည်။

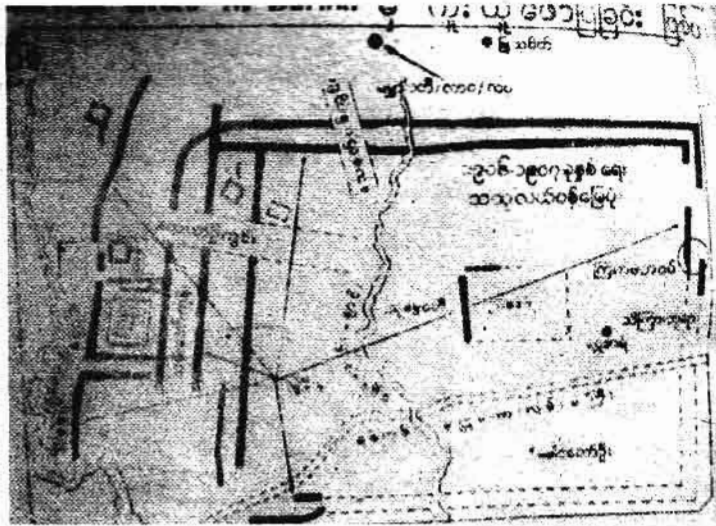
ရွှေစေတီကျောင်း ပဓာနနာယက ဆရာတော် သီတင်းသုံးရာ ကျောင်း ဆောင်ဟု ကမ္မည်းတင်ထားသော် လည်း လက်ရှိ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက် တော်မူနေသော ဆရာတော် ဦးဝိသုဒ္ဓ မှာ ထိုကျောင်းကြီး၌ မနေပါ။ စေတီ စောင်းတန်းလှေကားအနီးရှိ ကျောင်း ငယ်ကလေး၌ သီတင်းသုံးတော်မူ သည်ကို တွေ့ရသည်။

မြောက်ဘက်တွင်ကား လာဝ တောင်စေတီနှင့် မိက္ကရီဝေ(ဝိ)စင်ကြီး တို့ရှိကြသည်။ လာဝတောင်၏ မြောက် ဘက်ကပ်လျက်တွင် တောင်နှစ်လုံး တည်ရှိကာ တောင်ထွတ်သုံးခုဆိုင် ဖိုခုံလောက်သဖွယ် ဖြစ်နေသည်ကို မြင်ရပေသည်။

လာဝစေတီနှင့် ပျောက်ဆုံးနေသော ရှေးမွန်မြို့တော်

ရွှေစေတီကုန်းတော်မှ ပြန်လည် ဆင်းသက်ကာ ဆရာတော်အား ဂါရဝ ပြုနှုတ်ဆက်ပြီးနောက် မြောက်ဘက် ဆီသို့ ခရီးဆက်ကြသည်။

၆၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပဂ္ဂဇင်း

လာဝတောင်နှင့် ရှေးသထုံမြို့ရှိ မှတ်တမ်းပုံပြင်
မြသပိတ်တောင် အနောက်ပိုင်းရှိ မှတ်တမ်းပုံပြင်

မြောက်ဘက် တောင်ထိပ်ရှိ လာဝ စေတီသို့ သွားရာလမ်းကို ရွှေစေတီ ကုန်းတော် ဗုဒ္ဓဝေယျာဝစ္စအဖွဲ့အား စုံစမ်းရာ ကပ္ပိယကြီးတစ်ဦးက လိုက်ပါ ပို့ဆောင်ပေးသည်။

တောင်ဆင်း ကားလမ်းအတိုင်း အနည်းငယ် သွားပြီးနောက် လက်ယာ ဘက်တွင် မြေလမ်း လမ်းခွဲတစ်ခု တွေ့ရသည်။ တောင်ပတ်ကားလမ်း နံဘေး၊ လမ်းခွဲအနီးတွင်...

'သုဂတ္တဘူမိရွှေစေတီ ယဟအောင်မြေ သက်ယယ်ကုန်း၊ သာဓိအရက်ပျား ရှောင်ကြဉ်ကပါ' ဟူသော မေတ္တာရပ်ခံစာ ကမ္မဉ တိုင်ကို စိုက်ထူထားသည်။

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်
ထက်မင်းကျော်စွာ

ဘဝ တစ်ဆစ်ချိုးနှင့်

ရေယုန်ပျောက် ဆေးနည်း

နှင့် ဝါထာ

'လားရှိုးမှာ သွားစရာရှိရင် နိုင်ငံသားဦးကို ပို့ခိုင်းပါ'

မန်ဆူ ရှမ်းတိုင်းရင်းသားဆရာတော် ဦးညင်၏ လှိုက်လှဲသော စေတနာ၊ နိုင်ငံသားဦး၏ တက်ကြွသော ကူညီမှု တို့ကြောင့် လားရှိုးမြို့ ခရီးစဉ် အတန် နှစ် အဆင်ပြေခဲ့သည်။

နိုင်ငံသားဦးက ရှမ်းသံဝဲဝဲဖြင့် သူ့ဘဝ ဖြစ်စဉ် အချို့ကို သွားလာရင်း ပြောပြ သည်။

'ကျွန်တော်က မိုင်းရှူးကပါ။ နော်ဒယ် စိုင်းလိတ်နဲ့ သူငယ်ချင်းတွေ။ ကျွန်တော်က တူရိယာလိုင်းကို စိတ် သန်တယ်။ အနာဂတ် အိပ်မက်တွေ အတူ မက်ခဲ့ကြပေမယ့် ကံကြမ္မာက မျက်နှာသာ မပေးခဲ့ဘူး။ စိုင်းလိတ် တစ်ယောက် အနုပညာလောကကို ခြံချတဲ့အချိန်မှာ ကျွန်တော် ကျန်းမာ ဆေး ချို့ယွင်းခဲ့တယ်။

ရေယုန် ပေါက်တာပါ။ နည်းနည်း ကလေးကစပြီး တစ်ကိုယ်လုံး ခြုံတဲ့ အထိ ဆိုးရွားလာတယ်။ ဆရာဝန်နဲ့ ဆေးဆုံ ကုသပေမယ့် မပျောက်ဘူး။ ထူးတွေက ကုဋ္ဌနုနာ အနာကြီး ဆေးနာလို့တောင် ထင်ကြတယ်။ ဘဝ တစ်ဆစ်ချိုး အကွေ့ကလေးပေါ့။ ဘယ် ဆောက် စိတ်ပျက်စရာ ကောင်းမလဲ နိကာဦးလေးတွေသာကြည့်ပေတော့။

နောက်ဆုံး ဒီဆရာတော်ကြီးနဲ့ ဆွဲပြီး ဆေးနည်းပေးလို့ ဆေးဖော် တာတစ်လအတွင်း အနာကျက်ပြီး ဆရာလို အခြေအနေ ပြန်ရောက်လာခဲ့ရ တယ်။ ရှိသမျှ ငွေကြေးတွေလဲ ကုန်ပြီ

ဆိုတော့ ကျေးဇူးဆပ်တဲ့အနေနဲ့ ဆရာ တော်အပါးမှာ ယာဉ်မောင်းဘာဝနဲ့ ကုသိုလ်ပြုနေပါတယ်'

'အချိန် မတန်သေးလို့ပါ။ တစ်ချိန် ချိန်မှာတော့ မိမိအလှည့် ရောက်လာမှာ ပေါ့ ညီလေးရာ'

သူ့ကို အားပေးနှစ်သိမ့်ကာ ကျောင်း သို့ ပြန်ရောက်လျှင် ဆရာတော်အား မေးလျှောက်ကြည့်သည်။

'နိုင်ငံသားဦးကို တွေ့စက မမြင်ဝံ့စရာ ပဲ။ ဘုန်းကြီးလဲ ရှမ်းရိုးရာ ဆေးနည်း နဲ့ ကြပ်မတ် ဆေးပေးခဲ့တာ (၃)ပတ် လောက်ကြာမှ အနာအကင်းသေတယ်။ ဝေဒနာကလဲ ကြီးတာကိုး။ မျက်နှာပါ မကျန် တစ်ကိုယ်လုံး ခြုံနေမယ့်ဟာ'

'ဆေးနည်းက အခက်ကြီး မဟုတ်ပါ ဘူး။ ဒီဆေးနည်းနဲ့ ရေယုန်ရောဂါ ပျောက်ခဲ့သူတွေ မရေမတွက်နိုင် အောင် ရှိတယ်။ ဒါကို သဘောကျလို့ စိုင်းမျိုးဖြင့် ဆိုတဲ့ ဒကာရင်း တစ်ယောက်က သူ့ကိုယ်ပိုင် ငွေကြေး နဲ့ စိုက်ထုတ်ပြီး ဇီဝိတဒါန အသက် ကယ်ပေးနေတယ်။ ပြင်ဦးလွင်မြို့ နယ်၊ ဒိုးကွင်ရွာမှာ နေတယ်'

ဆရာတော် ပြောပြသော ရေယုန် ပျောက် ဆေးနည်းမှာ...

ကြက်ဆူဆီ၊ မုန်ညင်းဆီ၊ မြေပဲဆီ၊ နှမ်းဆီ၊ အုန်းဆီ ဆီငါးမျိုးကိုဆတူ ရော၊ ရေယုန်ပျောက်ဂါထာမန်းထား လျက် ထိုဆီကို လိမ်းပေးရသည်။ ရောဂါအခြေအနေအရ တစ်ရက် လျှင် သုံးကြိမ်မျှ မိန်းမိုင်းခံပေးရသည်။ ရေယုန်ပျောက်ဂါထာမှာ ရှမ်းဘာသာ

◆ နေထွန်းကျောင်းမှ ယာဉ်မောင်း ကုသိုလ်နှင့် နိုင်ငံသားဦး

ဖြင့် ရွတ်ဆိုရသည်။

မြန်မာအသံထွက်

ဥုံ မတ် ဟုန်း လျှံ ရှင် ပင် စေတီ၊
ဂေါ့ ပေါ့ က် ကု တိ ဟို့ တ် မန်း ဟိုင်
စွာ ဟ။

ရှမ်းမူရင်း

ဥုံ မဂ် ရှိုင် လိုင် သံင် ပိခပ် လပ်
ဂပ် ပပ် ဟုး ဟုး တီး ရှုံ မခမ်း ရှုံ
သွ ရှု။ (ခုနစ်အုပ် မန်းရသည်)

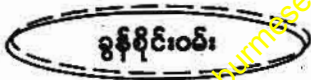
ဂါထာကို မြန်မာအသံထွက်ဖြင့် မန်းမှုတ်နိုင်ပါသည်။ စမ်းသပ် ကုသ ကြည့်ပါ။ ထိရောက်စွာ ကုသလိုလျှင် ဦးစိုင်းမျိုးဖြင့်ထံ ဆက်သွယ် အကူ အညီ တောင်းနိုင်သည်။ ငွေကြေး ဆေးဖိုးဝါးခ တောင်းခံခြင်းမရှိ၊ စေတ နာဖြင့် ကူညီပေးပါလိမ့်မည်ဟု ဆရာ တော်က မိန့်ကြားသည်။

လိပ်စာမှာ...

ဦးစိုင်းမျိုးဖြင့် (ရွှေထိရိ လိမ္မော်ခြံ)
ဒိုးကွင်ကျေးရွာ၊ ပြင်ဦးလွင်မြို့နယ်၊
ဖုန်း - ၀၈၅ ၂၂၀၀၀

၂၆၀၀၀
၂၆၅၀၀

ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

သားမင်း သောင်းဆိုးလျှောက် သလိပ်ပျော် ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်သားပြား

အမှတ်တံဆိပ်

၀.၂၅သ Y ၀၀၅၅၀၀ လိုင်စင် ၇/၂၀၀၈/တဆထလ (၁၆၂၅)

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်

တစထက (စာနယ်ဇင်း) ၀၆၉/၀၂၀၀၀

လေထန်ကုန်းတွင် ရေးဖော်စာရေး ဆရာများ ဆုံကြသည်။ ကိုဇော်ရဲနိုင်၊ ကိုအောင်မြတ်ဦး၊ ကိုနေမျိုးသီဟတို့ကို တစ်ဝိုင်းတည်းတွင် တွေ့ရသည်။ ဆရာဇော်ရဲနိုင်က “လာထိုင် ကိုယ့်တင့်... အဟွပ်... အဟွပ်... အဟွပ်”

“ချောင်းဆိုးလှည့်လား... ကိုဇော်ရဲနိုင်”
“ဟုတ်တယ်ဗျာ... ဆေးလိပ်မသောက်၊ ကွမ်းမစားဆဲနဲ့ ဘာကြောင့်များ ဒီလောက်ချောင်းဆိုးမှန်းမသိဘူး”

“ရာသီဥတု အကူးအပြောင်းမှာ ဖြစ်တတ်တဲ့ အာဂန္တုကရောဂါပဲ”

“ကိုယ့်တင့်က တိုင်းရင်းဆေး သုတေသီမို့ ကျွန်တော်တို့ထက် ရောဂါအကြောင်း ပိုနားလည်မှာပါ ရှင်းပြစမ်းပါဦး”

“ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရ ဆိုတဲ့ သမုဋ္ဌာန်လေးပါး ညီညွတ်မျှတအောင် နေထိုင်နိုင်ရင် ကုန်းမာနေတာပါပဲ... ဒါပေမဲ့ အာဟာရသမုဋ္ဌာန်နဲ့ ဥတုသမုဋ္ဌာန် လွန်ယုတ်လွဲမှား ပြုဖန်များရင် အာဂန္တုက ချောင်းဆိုးရင်ကျပ်ရောဂါ လောတာ... ကိုဇော်ရဲနိုင်ကို ကြည့်ရတာ ရေချိုးစေတာမျိုး ရာသီနဲ့ မတည့်တဲ့အစားအစာကို စားတာကစပြီး ချောင်းဆိုးရင်ကျပ်စလာတာပါ”

ဆရာနေမျိုးသီဟက ဆက်ပြောသည်။ “ကျွန်တော်တို့လို ကွမ်းစားတဲ့သူတွေ ဆေးလိပ်သောက်တဲ့သူတွေအတွက် ချောင်းဆိုး ရင်ကျပ်ရောဂါ မကင်းဘူးဗျာ... ဒါကြောင့် ဘယ်ဆေးကို ဆောင်ပြီး သုံးစွဲရမယ်ဆိုတာ ပြောပြပေးပါဦး”

“ရာသီမရွေးလဲ စားသုံးနိုင်ပြီး ရာသီအကူးအပြောင်းတွေမှာ ဖြစ်တတ်တဲ့ ချောင်းဆိုးရင်ကျပ် သလိပ်ကပ်ရောဂါကို သက်သာပျောက်ကင်းစေတဲ့ဆေးတစ်မျိုးရှိတယ်ဗျာ... ကျွန်တော်တို့ဆီမှာ သမားတော် ဦးကိုကိုကြီးက ရောဂါရှင်များကို လက်တွေ့ကုသပေးခဲ့ပြီး အစွမ်းထက်ထိရောက်မှုကို သိရှိပြီး ရှေးကျက်ထဲမှာ ဖြန့်ချိနေတဲ့ သားမင်း အမှတ်တံဆိပ် သလိပ်ပျော်ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ဆေးပြားရှိတယ်။ ကလေး၊ လူကြီးအရွယ်မရွေး သုံးစွဲနိုင်တဲ့ ဆေးကောင်းတစ်လက်ပဲဗျာ”

“အဲဒီ သားမင်းအမှတ်တံဆိပ် သလိပ်ပျော်ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်ဆေးပြားရဲ့ ဆေးအညွှန်းကိုလဲ ပြောပြပေးဦးမှပေါ့”

“ဆရာတို့အားလုံး သုံးစွဲရင်ရင် သုံးစွဲရအောင် ဆေးအညွှန်း

သလိပ်ပျော်၊ ရင်ချောင်၊ အစာကြေဆီ၊ ဝမ်း၊ သွေးလေညီညွတ်အောင်

သားမင်း (အမှတ်တံဆိပ်) ချောင်းဆိုးပျောက် သလိပ်ပျော် ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်ဆေးပြားကိုဆောင်

ပြောပြပေးပါမယ်။ ဆေးအညွှန်း မပြောမီ ကျွန်တော် လက်ဆောင်ရ တဲ့ဆေးဘူးထဲက သားမင်း သလိပ်ပျော် ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်ဆေးပြား (၄)ပြား ဆရာကိုဇော်ရဲနိုင် ရေခွေးနဲ့ အရင်သောက်လိုက်ဦး... ကံ ပြောတော့ မယ် နားဆောင်... သားမင်း အမှတ်တံဆိပ် သလိပ်ပျော်ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ဆေးပြားဟာ ရာသီဥတု အကူးအပြောင်းကြောင့် အအေးမိခြင်း၊ နှာစေး ချောင်းဆိုးခြင်း၊ အပူရှပ်ခြင်း၊ အပူချောင်းဆိုးခြင်း၊ ရင်ကျပ်ခြင်း၊ သလိပ်ကပ်၊ ခွဲကျပ်ခြင်း၊ သလိပ်ပုပ်ထခြင်း၊ လည်ချောင်းစပ်ယား၍ ချောင်းဆိုးခြင်း၊ ကျောရင်အောင့်၍ အသက်ရှူ

ကျပ်ခြင်းများကို ကွမ်းရွက်စိမ်းရည် (သို့) ရေခွေးနဲ့ သောက်ရင် သက်သာပျောက်ကင်းစေတယ်ဗျာ”

“ကောင်းတယ်ဗျာ... ဆက်ပြောပါဦး”

“အစာမကြေ ရင်ပြည့်ရင်ကယ်ဖြစ်ခြင်း၊ လေထို၊ လေအောင့်၊ လေနာရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ လေပွခြင်း၊ လေချုပ်၍ မအိမသာဖြစ်ခြင်းများ ကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး ဆီ၊ ဝမ်း၊ လေချုပ်ခြင်းများကို မှန်ကန်ညီညွတ်စေတဲ့ဆေး ဖြစ်တယ်ဗျာ... ခံတွင်းအနံ့မကောင်းသူများနဲ့ မူးဝေ၊ ပျို့အန်ခြင်းများအတွက် ငုံပေးပါက ခံတွင်းလဲရှင်း၊ မူးဝေခြင်းလဲ ကင်းလျက် ခွဲသလိပ်ပျော်စေပါတယ်။ ကလေး၊ လူကြီး နေ့စဉ် သုံးစွဲရင် အစာကြေရင်ချောင်ပြီး အစားအစာ စားချင်စိတ် ဖြစ်ပေါ်စေတယ်တဲ့ဗျာ”

ဆေးညွှန်းများ တရစပ်ပြောပြီး လက်ဖက်ရည်သောက်ရင်း စကားဆက်ပြတ်သွားချိန်တွင် ဆရာဇော်ရဲနိုင်က “ဆရာကိုယ့်တင့် တိုက်လိုက်တဲ့ သားမင်းအမှတ်တံဆိပ်သလိပ်ပျော် ငုံဆေးပြားရဲ့ အစွမ်းတော့ပြုပြီဗျာ... ဆေးသောက်ပြီး နားရိုင်းအတွင်းမှာ ခံတွင်းလဲရှင်း၊ သလိပ်လဲပျော်ပြီး ရင်ချောင်သွားတယ်... သားမင်းအမှတ်တံဆိပ် သလိပ်ပျော် ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်ဆေးပြားရဲ့ အစွမ်းကို လုံးဝယုံကြည် လိုက်ပြီ... ကျွန်တော်လဲ သုံးစွဲမယ့် အပေါင်းအသင်းတွေသိအောင် ဆေးရဲ့ကောင်းခြင်း ဂုဏ်သတင်းကို တစ်အိမ်တက်တစ်အိမ်ဆင်း သတင်းပေးရဦးမယ်ဗျာ...”

ပင်ရင်း-သားမင်းဆေးတိုက် အမှတ် ၁၀၀၃၊ ဆုဒူး၊ သလိပ် ၁/ရပ်ကွက်၊ ပြောက်ဥက္ကလာ၊ မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊ ☎ ၈-၈၅၅၆၂၊ ၈-၈၅၅၆၃၊ ၈-၈၅၅၆၄

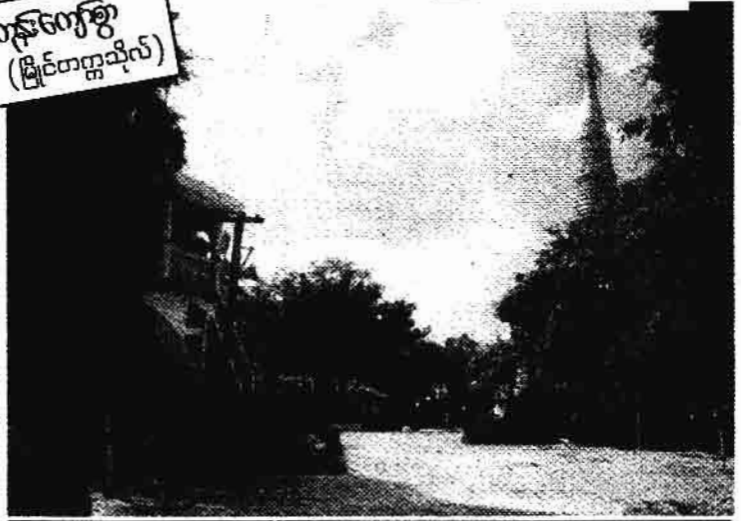
၆၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ပြာသာဒ် အထွက်ဆန်းထွင်ပါက ရုပ်ပုံဟောပြော

ဂုဏ်ကန်းဝင် ဖောင်ဖော်ဦးဆီသို့ (၁၀)

ဘုန်းကျော်စွာ
(မြိုင်တက္ကသိုလ်)

ယခင်လမှ အဆက်
မြသပိတ်စေတီတော်

မြသပိတ်ကုန်းတော်အောင်

ကုန်းတော်အောင်ဝယ် နတ်ရုပ်များ

တစ်ဆူ၊ ငှက်ပျောဖူးတော်ဟု ယူဆရသော ထုလုံးချွန်တစ်ခုအထက် စေတီငယ် တည်ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

စေတီပတ်လည်တွင် တန်ဆောင်း

ငယ်များနှင့် ရဟန္တာထေရ်ရုပ်တုများလည်း ပူဇော်ထားကာ ရှင်မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿမထေရ် စသဖြင့် စာတန်းရေးထိုးထားသည်။

ရင်ပြင်ပေါ်မှ ပြန်ဆင်းလာသော

ကေလာသစေတီ ကုန်းတော်မှ ပြန်လည်ဆင်းသက်ကာ လမ်းခွဲသို့ အရောက်တွင် မြသပိတ်စေတီသို့ ထက်ခဲ့သည်။ ဆိုင်ကယ်ခရီး (၈) မိနစ်မျှအကြာတွင် မြသပိတ်စေတီ ကုန်းမြေသို့ ရောက်သည်။

ကုန်းတော်အဝင်ဝတွင် နတ်ဝတ် နတ်စားအပြည့်အစုံ ဝတ်ဆင်ထားသော နတ်သားရုပ်က သန်လျက် တစ်ဖက်၊ သပိတ်တစ်ဖက် ကိုင်ထားသည်။ ရှေ့တွင် ဆင်ဖြူတစ်စီးက သီးနှံများထည့်ထားသည့် ကလပ်ကို ကျောပိုးကာ ဆင်အနီးတွင် လက်တစ်ဖက်ညွှန်၊ တစ်ဖက်မြှောက်ပုံစံနှင့် နှုတ်ခမ်းမွေးကားကာ။ ဝဝထွားထွား၊ မောက်တိုဆောင်း နားကင်းပါ နတ် ဝေတစ်ပါး စသည် တွေ့မြင်ရသည်။

အတန်ငယ် ကျယ်ပြန့်သော ကုန်းတော်မြေအစွန်းတွင် မြသပိတ်စေတီတော် စံပယ်တော်မူသည်။ စောင်းတန်းလှေကားမှ တက်ရောက်သွားသော အခါ အာရုံခံတန်ဆောင်းအတွင်း မြတ်စွာဘုရား မတ်ရပ်တော်တစ်ဆူနှင့် လက်ဝဲဘက်တွင် မြနန်းဒေဝီ မြသပိတ်မယ်တော်ရုပ်တု၊ လက်ယာဘက်တွင် ဂဝမ္ဘတိ မထေရ်ရုပ်တုတို့ကို တွေ့ရသည်။

စေတီရင်ပြင်တစ်ပတ် လှည့်လည်ကြည့်ညှိရာ ပါဒစေတီ ခြေတော်ရာ

www.burmeseclassic.com

ရင်ပြင်ထက်မှဖူးရသော
မြသပိတ်တော်

မြေပြင်မှဖူးရသော မြသပိတ်တော်

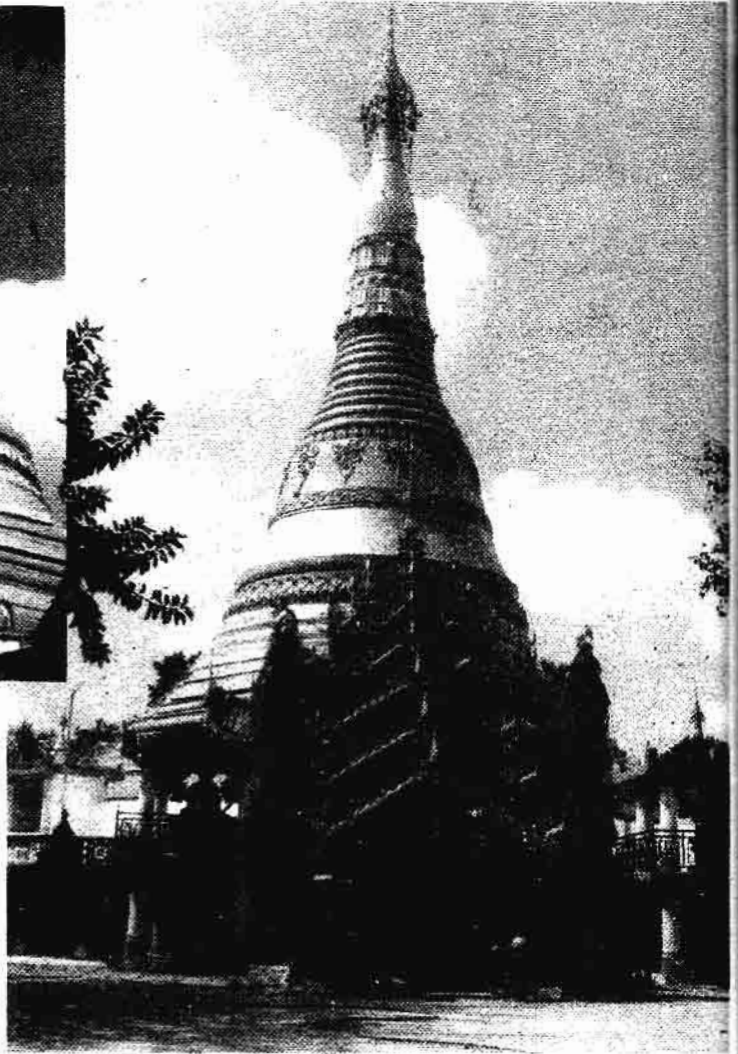
အခါ စောင်းတန်းလှေကားရင်းတွင်
ဖားရုပ်နှင့် မြေရုပ်တို့ကို တစ်ဖက်
တစ်ချက်စီ ထုလုပ်ထားသည်။ ဂဝံ
ရုပ်လုံးများ ဖြစ်ကြသည်။ ရန်သူနှင့်
သားကောင် ယှဉ်တွဲထားသဖြင့်
အောင်မြေဌာနဟု ရည်ညွှန်းလိုဟန်
ရှိပေသည်။

စောင်းတန်း မျက်နှာကြက်တွင်
စေတီသမိုင်းအကျဉ်းကို သရုပ်ဖော်ပုံ
များနှင့် မှတ်တမ်းပြုထားလေသည်။

သမိုင်းမှတ်တမ်း

မှတ်တမ်းတွင် ဖော်ပြထားသည်
မှာ မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် သုဝဏ္ဏ
ဘုမ္မိ သထုံပြည်သို့ ကြွတော်မူသော
အခါ ဘူမိမယ်တော်က မြသပိတ်ဖြင့်
ဆွမ်းခဲဖွယ်များ ပူဇော်ဆက်ကပ်
သည်။

၆၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဘုရားရှင်သည် သတ္တဝါတို့အား
တရားဟောကြား ချေချွတ်တော်မူပြီး
နောက် မဇ္ဈိမဒေသသို့ ပြန်လည်ကြွ
ချီတော်မူရာ ဘူမိမယ်တော်က ကိုယ်
စား ကိုးကွယ်စရာ တောင်းပန်သဖြင့်
မြသပိတ်တော်ကို ချီးမြှင့်ခဲ့သည်။
ဘူမိမယ်တော်က ထိုမြသပိတ်ကို
ဌာပနာပြုကာ စေတီတည် ကိုးကွယ်
ခဲ့ကြောင်း ပါရှိ၏။

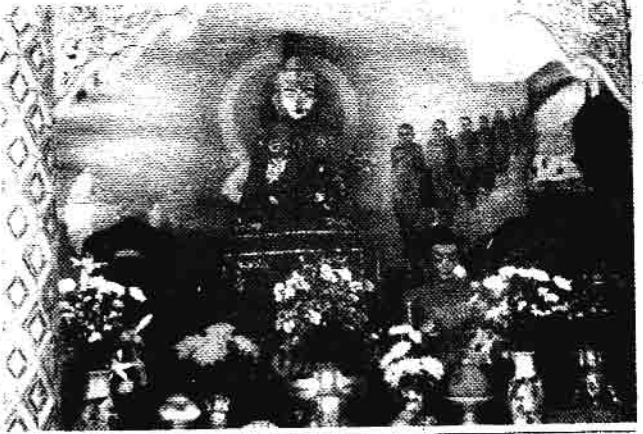
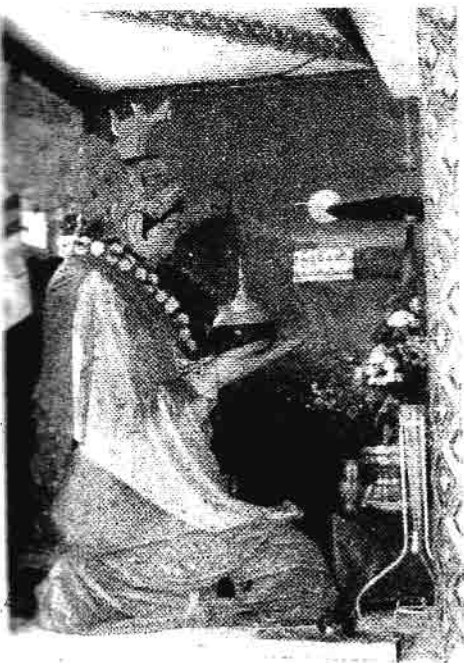
တတိယသင်္ဂါယနာ တင်ပြီးနောက်
သောဏနှင့် ဥတ္တရမထေရ်တို့ သထုံ
သို့ သာသနာပြု ကြွရောက်ရာတွင်

ဘီလူးရန်မှ ကင်းဝေးစေရန် နရသီဟ
ရုပ် ဖန်ဆင်းပြပုံ သရုပ်ဖော်ပန်းချီများ
လည်း ပါရှိလေသည်။

ဝန်းကျင်တစ်ခွင်

စေတီတော် စောင်းတန်းလှေကား
၏ လက်ဝဲဘက်တွင် ရှင်ဥပုတ္တ
မထေရ် ဂဝံကျောက်ရုပ်လုံးရှိ၍
အောက်ခြေတွင် ထိုးစည်တစ်ခု ချိတ်
ဆွဲထားသည်။

မဏ္ဍဒေဝလင်္ကာတွင် 'စည်းစုပ်
ခွက်ခွင်း၊ ကြေးနင်းခေါင်းလောင်း၊

• ဘာဝန်တွင်းမှ ရုပ်ပွားတော်

• ဘာဝန်တွင်းမှ မြသပိတ်မယ်တော်

မောင်းနှင့်ကြေးစည်၊ တမည်နရည်း၊ ဆည်းလည်းကြေးပတ်၊ ထိုးစည်မှတ်သား၊ တီးခတ်ဆော်ည့်၊ တကံ့ကံ့

တူရိယာ ဆယ်ပါးအပါအဝင်ဖြစ်ကာ ခေါင်းလောင်းနှင့် ကြေးစည်ကို ဘုရားစေတီများတွင် ကောင်းမှုတိုင် တီးခတ်

တွင် ဝတ်တော်တစ်ဆောင်နှင့် မယ်တော်နန်းဆောင်တို့ ရှိ၏။ မယ်တော်နန်းတွင် မြသပိတ်ကိုင် မယ်တော်ရုပ်တုကို တွေ့ရသည်။ မြနန်းဒေဝီ မြသပိတ်မယ်တော်ဟု ကမ္မည်းထိုးထားသော ဘူမိမယ်တော်ကို ရည်ညွှန်း သွန်းလုပ်ထားသည်ဟု ယူဆရသည်။

• ဝဏ္ဏဓိရဟန္တာ

ရသော တူရိယာအဖြစ် အသုံးပြုမှု များပြားသည်။ ထိုးစည်မှာ အတွေ့အမြင် နည်းပါးကာ စစ်တောင်းမြစ်အောက်ပိုင်း ဒေသတွင် ဤတစ်နေရာသာ တွေ့မြင်ရသော ရှားပါးတန်ဆာဆင်မှု ဖြစ်ပေသည်။

စောင်းတန်း လက်ယာဘက်တွင် ရှင်သီဝလိရုပ်တုနှင့် အောက်ခြေတွင် ခေါင်းလောင်းချိတ်ဆွဲ ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ စေတီတော်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် ကမ်းပါးယံ

• ရဟန္တာရှင်ဘုရားစံရ

• နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပုဂ္ဂလင်း ၆၈၇

ထိုမှအထွက် လက်ယာဘက်တွင် မျှော်စင်ပမာ လှေကားတပ်ထားသည့် လေးတိုင်စင် အုတ်တိုက်တန်ဆောင်းကို မြင်ရသည်။ လှေကားအတိုင်း တက်ရောက်ကြည့်သော် ပုတီးကိုင်းထားသော ဝိဇ္ဇာရုပ်နှင့် လက်အုပ်ချီထားသော ဘုရင်ရုပ်တို့ကို တွေ့ရသည်။

ဤတောင်တန်းသည် မဟာကန္တာရီ လမ်းအတွက် အထူးအရေးပါသော ကျင့်စဉ်စခန်းဟု သိရှိထားသော်လည်း ဤဝိဇ္ဇာရုပ်နှင့် ဘုရင်ရုပ်တို့မှာ မည်သည်ကို ရည်ညွှန်းထားကြောင်း မသိရှိခဲ့ရချေ။

လှေကားအနီးတွင် ထူးထူးခြားခြား ကျောက်သမ္ဗန်တစ်စင်းကို တွေ့ရသည်။ စေတီရုပ်ပွား ပူဇော်ထားခြင်းကား မရှိပါ။ တိုက္ကလားတောင်တန်း၏ အရှေ့ဘက်စွန်း ဒိုးယွန်းတောင်အရှေ့ဘက်တွင် ကျောက်သမ္ဗန်စေတီကို ပူးမြင်ရကာ အနောက်ဘက်စွန်း ဒိုးခလွန်းတောင်၏ အနောက်ဘက် ဤနေရာတွင် ကျောက်သမ္ဗန်တစ်စင်းကို တွေ့မြင်ရခြင်းကား ကောင်းမွန်လှသောနိမိတ် ဖြစ်လေသည်။

“စန်းပန်” (Sān Bàn) ပြန်ပြုသော သုံးဂဏန်းခြေ = ညီညာပြေပြစ်၍ လျင်မြန်စေခြင်းအနက် ဆောင်သည်တွင် ရှေ့နောက်ညှစ်ကာ ဝဂ္ဂုတ္တမ မြတ်သောအစုဖွဲ့ထပ်နေရာ ဥစ္စာခန ပေါကြွယ်ဝခြင်း အနက် ဆောင် (၆)ဂဏန်း ဖြစ်လာသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

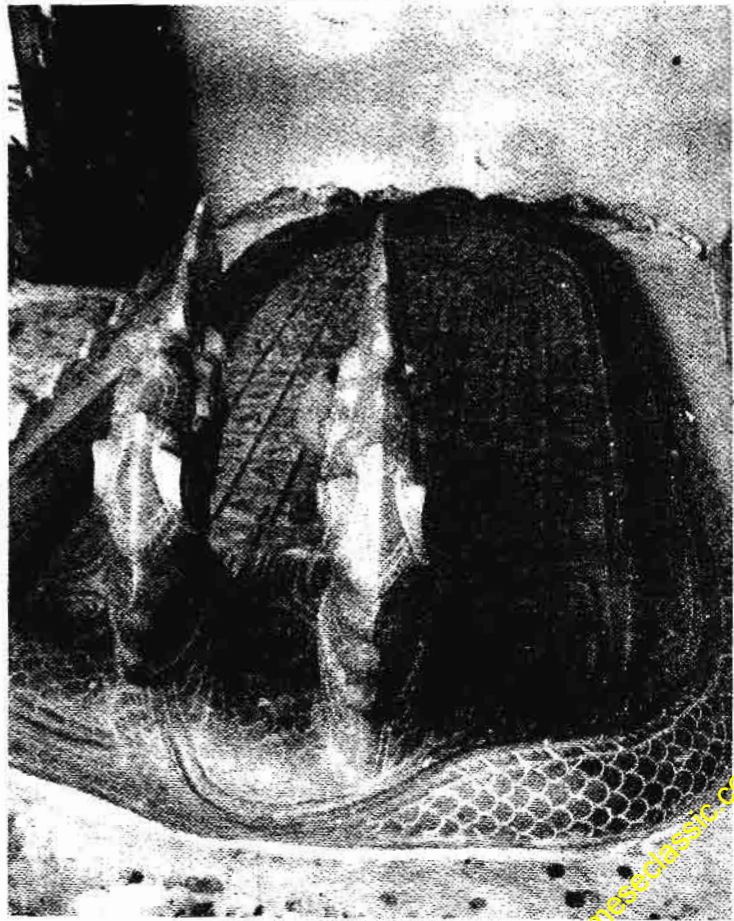
ထို့ကြောင့် အနန္တတန်ခိုးရှင် မြတ်ပုဒ္ဒအား ရည်မှန်းကာ မြသပိတ်စေတီအား နှုတ်ဆက် ကန်တော့ပြီးနောက် ကုန်းတော်မှ ထွက်ခွာခဲ့လေသည်။

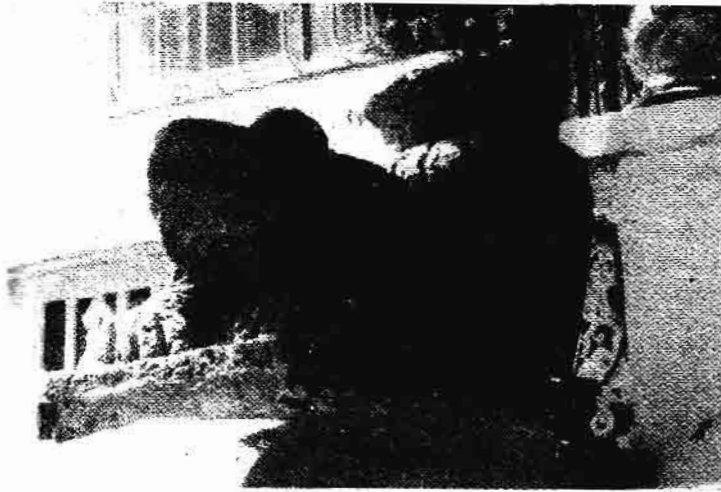
၆၈ နဂါးရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

• နက်ပျော့သဏ္ဍာန်နှင့် စေတီငယ်

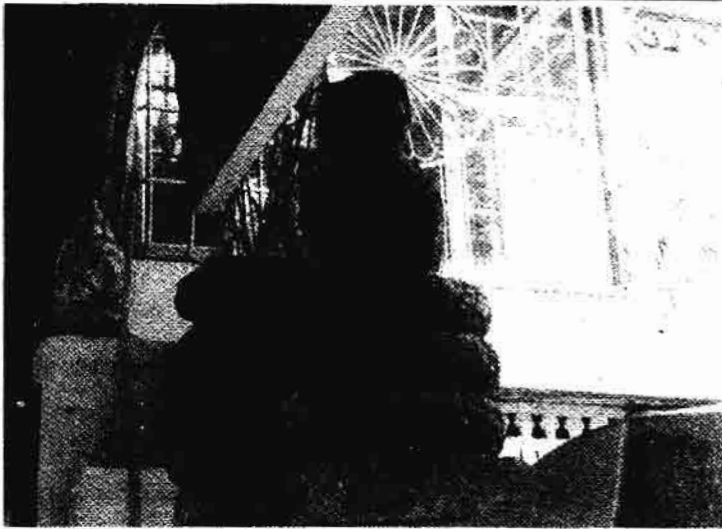
• ပိစေတီတင်ဆူ

● စောင်တန်းထိန်မှ ဗားဂျင်ဆုံ

● စောင်တန်းထိန်မှ ငွေ

ကြောင်တစ်ရာ၊

ကျားတစ်ရာစေတီများ

မြသပိတ် ကုန်းတော်အထွက် လက်ဝဲဘက် တောင်ဆင်းလမ်း ကလေးနံဘေး သစ်ပင်တွင် ကျား တစ်ရာ၊ ကြောင်တစ်ရာသို့ လမ်းညွှန် ကို တွေ့ရသဖြင့် ထိုလမ်းကလေး အတိုင်း ဆင်းသက်လာခဲ့သည်။ ဆိုင်ကယ်ခရီး (၈)မိနစ်အကြာတွင် လမ်းခွဲတစ်ခုတွေ့ရကာ လမ်းခွဲဆုံ

တွင် အသက်(၆၀)ကျော်ဝန်းကျင် အမျိုးသမီး(၆)ဦးခန့်လည်း တွေ့ရ သဖြင့် မေးမြန်းကြည့်သည်။ 'ဒါဘာကျောင်းခေါ်သလဲ ဒေါ်ကြီး' 'ကြောင်တစ်ရာကျောင်းလေ' 'တော်သေးတာပေါ့။ ကျားတစ်ရာ၊ ကြောင်တစ်ရာ လာဖူးတာ။ လမ်းခွဲ အတိုင်း ဆင်းမိမလို့' 'ဒီလမ်းက ဝင်းကဘက်သွားတာ၊ ကျိုက်ထို ရောက်သွားလိမ့်မယ်။ ကျားတစ်ရာက လွန်ခဲ့ပြီ။ အတက်

(၅)မိနစ်လောက်ပဲ သွားရတယ်' 'ဆိုင်းဘုတ်တွေမရှိတော့ ကျော် ခဲ့တာပေါ့'

'ကျောင်းထဲဝင်ပြီး ရေခန်းသောက် ပါဦး။ ကြောင်တစ်ရာ ဆရာတော်လဲ ရှိနေတယ်'

သို့ဖြင့် ကြောင်တစ်ရာဆရာတော် အား ဝင်ရောက်ဖူးမြော် ဂါရဝပြုရာ မေးလျှောက်သမျှကိုသာ ပြည့်စုံစွာ မိန့်တော်မူကာ ကူညီပေးသည်။ သမ္မာ သမတ်ကျစွာ ရှုမြင် မိန့်ကြားတတ် သောသံဃာတော် ဖြစ်သည်။

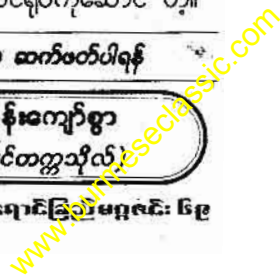
'ကျားတစ်ရာစေတီကတော့ လွန်ခဲ့ တဲ့ နှစ်သုံးဆယ်လောက်က သာသနာ ပြု လူသူတော်တစ်ဦးက ယောက်ျား သား အင်အားတစ်ရာရဲ့ လုပ်အားနဲ့ ဘုရားတည်မယ်ဆိုပြီး ပန္နက်ရံ တည် ဆောက်ခဲ့ဖူးတယ်။ ပြီးစီးအောင် မလုပ်နိုင်သေးမီ တစ်နယ်တစ်ကျေး ကို ပြောင်းသွားလို့ အုတ်မြစ်နေရာ သာ ကျန်ရစ်တယ်။

နောက်ပိုင်း ၂၀၀၀ ပြည့်လွန်ကာလ ရောက်တော့ ကျိုက်ထီးဆောင်း ဆရာတော်က ဦးစီးတည်ဆောက်လို့ ကျားတစ်ရာစေတီ ပွင့်ထွန်းလာပါ တယ်။

ကြောင်တစ်ရာစေတီကတော့ ရှေး ဟောင်းစေတီပါ။ တိုက္ကလားမြို့၊ ဒုတိယသထုံမြို့မတည်မီ ရှေးနှစ်ပေါင်း များစွာကတည်းက ရှိခဲ့တယ်လို့ ဆို ပါတယ်။ ဦးပဉ္စင်းက ဒီမှာနေတာ နှစ်ပေါင်း(၂၀)ကျော်ပြီလေ။ ရှေး လူကြီးတွေအဆိုအရ "နောင် မရှုပ် အောင် ကြောင်ရုပ်ကိုဆောင်" တဲ့။

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ဘုန်းကျော်စွာ (မြိုင်တက္ကသိုလ်)

တစ်ရွာတစ်ဝိုင်း ဆန်းတိုဆန်းသည့်

မိုးလေဝသ ခန့်မှန်းပုံများ

မလ္လိက

မိုးလေဝသ အခြေအနေကို ကျေးဇူးတင်အစရှိတဲ့ တိရစ္ဆာန်သတ္တဝါကလေးများက လူထက် ပိုသိကြတယ်လို့ဆိုရင် လက်ခံကြမလားတော့ မသိ။ စာရေးသူ စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ အင်းတော်မြို့ကို ၂၀၀၀ပြည့်နှစ်မှာ ဒုတိယအကြိမ် ရောက်ရှိပြီး နောက်တစ်နေ့မှာပဲ အောင်ဇေယျရပ်ကွက်ညောင်ပင်စုနေ ဗေဒင်ပညာရှင်ကြီးလဲဖြစ်၊ ရှေးဆေးပညာရပ်များကို ကျကျနန ဆည်းပူးတတ်မြောက်ခဲ့တဲ့ တိုင်းရင်းသမားတော်ကြီးလဲ မည်တဲ့ ဆရာကြီးဦးသံခဲ ထိုစဉ်က အသက် (၇၀)နှစ်ထံ သွားရောက်ပြီး ဂါရဝပြုခဲ့ပါတယ်။

စာရေးသူဟာ မေးသမျှ အားလုံးနီးပါးကို ဖြေဆိုနိုင်တဲ့ ဆရာကြီးကို အစုံမေးမြန်းရင်း တိရစ္ဆာန်ကလေးများက ပြောပြနေသလိုရှိတဲ့ မိုးလေဝသ အခြေအနေအကြောင်းကို သတိရပြီး ကောက်ကာငင်ကာ မေးလိုက်မိပါတယ်။ အနယ်နယ် အရပ်ရပ်ကိုလဲ လှည့်လည်ခဲ့တဲ့ ဆရာကြီးက မိမိဒေသနဲ့ ကသာဒေသဘက်က အတွေ့အကြုံတချို့ကို ခုလို ပြောပြပါတယ်။

ဖားပျံအော်သံ မိုးလေအမှန်

ဖားပျံဆိုတာ မြေပေါ်မှာ နေလေ့မရှိပါဘူး။ သစ်ပင်တွေရဲ့ သစ်ခေါင်းတွေထဲ နေကြတယ်။ သူတို့အော်သံက မြေပေါ်က ဖားတွေ မိုးခေါ်သံနဲ့ မတူဘူး။ ခပ်အုပ်အုပ်၊ ခပ်လေးလေးကြီးပဲ။ သူတို့အော်ပြီးဆိုရင် **တစ်ရက်၊ နှစ်**

၇၀ နှစ်ရွာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ရက်၊ သုံးရက်အတွင်း မိုးရွာတော့တာပဲ။

လိပ်များကလည်း ပြသကြသည်

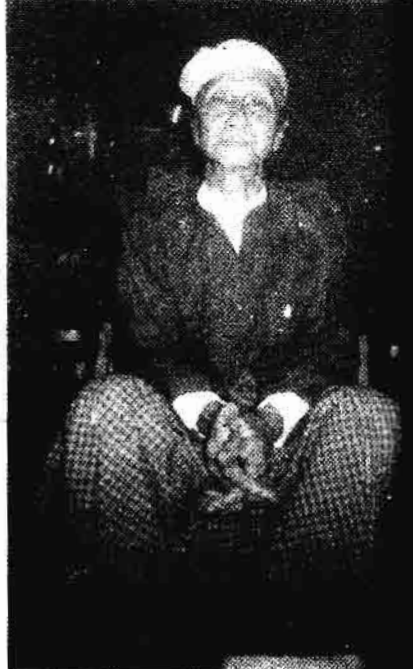
လိပ်က နှစ်မျိုးရှိတယ်။ ရေလိပ်၊ ကုန်းလိပ် ဆိုပါတော့။ ရေလိပ်က ကမ်းပေါ်တက် ဥလေ့ရှိတယ်။ လိပ်ဥရဲ့ သဘာဝက ရေထဲမှ အကောင်ပေါက်တာပဲ။

သူတို့ကလဲ ရေတက်ပြီး ရေနဲ့ ထိမယ့်နေရာကိုမှ ရွေးပြီး ဥကြတာပါ။ ဒါကြောင့် ဥတဲ့နေရာကို ကြည့်ရင် **ဒီနှစ် ရေဘယ်လောက်ကြီးမယ်၊ အမြင့် ဘယ်လောက်ရှိမယ်ဆိုတာ သိနိုင်တယ်။**

တောစာကလေးများလည်း ပြောပြနိုင်ကြသည်

သစ်ပင်တွေ၊ အုန်းပင်တွေမှာ သူတို့နေတဲ့ စာဘူးတောင်းကလေးတွေ လုပ်လေ့ရှိကြတဲ့ တောစာကလေးတွေ သစ်ပင်တွေမှာ စာဘူးတောင်းကလေးကို တစ်ခုပြီးတစ်ခု တက်သုတ်နှင်လုပ်နေကြပြီးဆိုရင် သိပ်မကြာခင်မှာ မိုးရွာတော့မယ်။ ဒီနှစ် လေထန်တော့မယ်ဆိုရင် စာဘူးတောင်းကလေးတွေကို လေကွယ်တဲ့ သစ်ပင်အကိုင်းအခက်တွေကြား လုပ်လေ့ရှိကြတယ်။

လေက သာမန်ဆိုရင် အုန်းပင်လို အမြင့်တွေမှာ စာဘူးတောင်း လုပ်ကြတယ်။ သူတို့ ကြိုသိနေကြပုံကဖြင့် အံ့စရာ။

သစ်ပင်များ တိရစ္ဆာန်များက ပြောပြနေကြသည့် မိုးလေဝသ အကြောင်း ပြောပြသူ ဆရာကြီးဦးသံခဲ

ပျားများကလည်း သိကြ၏

ပျားတွေကလဲ ဘယ်လိုသိကြသလဲ မဆိုနိုင်ဘူး။ ဒီနှစ် လေထန်တော့မယ်ဆိုရင် အနိမ့်တွေမှာ အုံဖွဲ့ကြတယ်။ လေက သာမန်ဆိုရင်တော့ ခပ်မြင့်မြင့် နေရာမျိုးတွေမှာ အုံဖွဲ့ကြတယ်။ ဒါကြောင့် သူတို့ အုံဖွဲ့ပုံကို ကြည့်ရင်လဲ မိုးလေအခြေအနေကို ခန့်မှန်းနိုင်ကြပါတယ်။

မိုးကမုန်းကပါ သက်သေထူသည်

မိုးကမုန်းဆိုတာအရွက်ဖားဖား၊ စိမ်းစိမ်းနဲ့ အပွင့်က ကြာပွင့်လိုပဲ သစ်ပင်

စာမျက်နှာ (၇၀) သို့

ခွပ်ကုန်ကြည့်

သုဿ်ချင်း

'မောင်ထွန်းရေ... ဘူးပင်အခြေကို အသာဖြုပြီး အမြစ်မှာ ဆန်ကွဲလေးတွေ အသေအချာပုံပေးနော်'

'ဟုတ်ကဲ့ဆရာ'

'ဘာအတွက် အဲသလိုလုပ်တာလဲ ဗျ'

ကျွန်တော်က "တပ်ကြပ်ကြီး"ဟု အများခေါ်သော ကျွန်တော်မိတ်ဆွေ အငြိမ်းစား တပ်ကြပ်ကြီးတစ်ဦးနှင့် စကားကောင်းနေရာမှ ခေတ္တစကား အပြတ်တွင် တပည့်ဖြစ်သူအား လှမ်း၍ သတိပေးလိုက်မှုအပေါ် သူက အမေး ထောက်လာခြင်း ဖြစ်လေသည်။

'နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းထဲမှာ "ဘူးသီးများများ သီးစေတဲ့နည်း" ဆိုပြီး ဖတ်လိုက်ရလို့ စမ်းကြည့်မလို့ ပါဗျာ။ လွယ်လွယ်လုပ်နိုင်တဲ့နည်းမို့ စမ်းကြည့်၊ အကျိုးရှိတော့ ဆက်လုပ်၊ သူများလဲ ဖြန့်ဝေပေး'

'ခင်ဗျားက ဒါမျိုးတွေလဲ ဝါသနာပါ တာကို။ ကျွန်တော့်မှာလဲ အဲသလို နည်းတစ်နည်း ရှိတယ်ဗျာ။ ခင်ဗျား စိတ်ဝင်စားမလား မဆိုနိုင်ဘူး'

'ဆိုစမ်းပါဦးဗျာ ခင်ဗျားနည်းက ဘာ နည်းမို့လဲ'

'ဒီလိုဗျ... လုပ်ငန်းကိုင်ငန်း အဆင် မပြေတဲ့ အချိန်တစ်ချိန်မှာ ဘိုင်ကြံ့ကြံ့ တဲ့အနေနဲ့ ဘကြီးတော်သူထဲ သွားပြီး တိုက်ကြက်တစ်ကောင်လောက် သွား တောင်းခဲ့တယ်။ ဘကြီးက တိုက် ကြက်သာမကဘဲ တိုက်ကြက်ကောင်း

မွေးထုတ်နိုင်တဲ့ လျှို့ဝှက်နည်းကိုပါ သင်ပေးလိုက်တာကိုး'

'မျိုးကောင်းမျိုးသန့် တိုက်ကြက် ကနေ မျိုးဖောက်ယူလိုက်ရင် တိုက် ကြက်ကောင်းရနိုင်တာပဲ မဟုတ်လား'

'အဲသလိုပုံသဏ္ဍာန်ကျ ထွက်တာဆိုဘူး ဗျာ အဖက် တိုက်ကြက်ကောင်းဖြစ်ပေယ့် သူက ဖောက်ယူတဲ့ မျိုးဆက်သစ်ကတော့ သူ့အဖေလို ကောင်ချင်မှ ကောင်တာပျိုး'

'ခင်ဗျားနည်းကတော့ တိုက်ကြက် ကောင်းကနေ မျိုးဖောက်လိုက်ရင် သေချာပေါက် တိုက်ကြက်ကောင်း ဖြစ်လာရမယ်လို့ ဆိုလိုတာလား'

'အစစ်ပေါ့ဗျာ'

'ဒါဆိုရင် လင်းစမ်းပါဦးဗျာ။ ကိုယ် ဝါသနာမပါပေမယ့် ခင်ဗျားနည်းက ဝါသနာပါသူအဖို့ သိပ်အဖိုးတန်မှာ၊ တိုက်ကြက်ကောင်းက ရွှေလို့တန်ဖိုး ရှိတယ် ကြားဖူးတယ်'

'အဲဒီတန်တဲ့နည်းဆိုပေယ့် သိပ်ခက်ခက် ခဲလှုပ်ရှား ဟုတ်ပါတာဗျာ။ ဖြေပေးခေါင်း အခြောက်တစ်ခုကို ရအောင် ရှာရမယ်၊ ပြီးတော့ ပါးစပ်ကိုဖြုပြီး မျိုးကောင်မျိုးသန့် တိုက်ကြက်ဖန် စိထားတဲ့ ကြက်ဥတွေကို မျိုးဖောက်မယ့် ဝယ်ကုန်အောက်မှာ ဝယ်ကုန်ကို ငွေကြည့်နေသလိုမျိုး ထောက်ပြီး မြှုပ်ထားလိုက်ရုံပါပဲ'

'ပေါက်လာတဲ့ တိုက်ကြက်က တကယ်ခွပ်တာပဲလား'

'စမ်းကြည့်ရင် သိပါလိမ့်မယ်ဗျာ'

/// စွမ်းတင့် (သစ်ထော) ///

စာမျက်နှာ (၇၀)မှ ဒုတိယ

ပေါ်မှာ ရှင်သန်လေ့ရှိတယ်။ သူ့ အပွင့်များ များပွင့်လေ မိုးကြီးလေပဲ။ သူကလဲ မိုးလေ ဝသအခြေအနေကို ပြပုံဆန်းတယ်။

နေထွက်နေဝင်တို့ကိုပါ

ခန့်မှန်းနိုင်ကြသည်

ဆရာကြီးဦးသံခဲ ကသာဘက်ရောက် တော့ ကျေးလက်တွေမှာ နေထွက်၊ နေဝင် ဖြစ်ပေါ်ပုံကို ကြည့်ပြီး မိုးလေဝသ ခန့်မှန်းကြပုံကို ခုလို ရှင်းပြခဲ့ပါတယ်။ ထွက်နေထောက်ရင် ညနေ ဝင်နေ ထောက် ရင် နောက်တစ်ရက်

လို့ မှတ်သားထားကြတယ်။ "ထောက်တယ်" ဆိုတာက "နီ" နေ တာကို ဆိုလိုတာပါ။

'နေထွက်ချိန်မှာ နေလုံးက ခါတိုင်းထက် နီနေရင် ညနေကို မိုးရွာလိမ့်မယ်။ ဝင်လု ဆဲဆဲနေလုံးဟာ ခါတိုင်းထက် နီနေရင် နောက်တစ်နေ့ မိုးရွာပြီလို့ ဆိုကြတယ်။ ဒါကလဲ နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြည့်ရှုလေ့ လာပြီးမှ နှစ်လသာစကား ကျန်ရစ်ခဲ့တာပါလို့ ဆရာကြီးက အတည်ပြု ပြောဆိုပါတယ်။

ထောက်ကြံ့ပင် ရွက်နုထွက်ပြီလား

ထောက်ကြံ့ဆိုတဲ့ အပင်မျိုးက မိုးငွေ့ မိုးသက်ရမှု ရွက်နုထွက်ပုံရတယ်။ အပင်ငယ်ငယ်ကို ကြည့်ပြီး ပြောလို့ မရပါဘူး။

အနည်းဆုံး ပင်စည်လုံးက အိမ်တိုင် အရွယ် ရှိရတယ်။ ဒီအရွယ် အပင်က ရွက်နုတွေ ဝေလာပြီဆိုရင် မိုးရွာတော့ မယ်၊ မှန်လဲ မှန်တယ်။

လို့ ဆရာကြီးက အတည်ပြု ပြော ဆိုပါတယ်။

စာရေးသူအဖို့ ခုလို သဘာဝတရား ကို အခြေပြုပြီး မိုးလေဝသ ခန့်မှန်းပုံကို အထူးပင် စိတ်ဝင်စားပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဒေသသစ်တစ်ခုကို ရောက်ရှိတိုင်း မေး မြန်းမှတ်တမ်းတင်ကာ တင်ပြပေးပါဦးမယ် လို့ တင်ပြလိုက်ရပါကြောင်း...။

မင်းမဟော်

www.burmeseclassic.com

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင် 0412 YR 004687
လိုင်စင် ၇/၂၀၀၈ တဆထလ(တိုး)-၁၃၁၂

အဆီကျအကြောပြေ ဆီး၊ ဝမ်း၊ မှန်စေတဲ

မုံရွာ ဆရာမိုး ရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ်တဆတက (စာနယ်ဇင်း) ၀၃၀/၀၁၁၁၄

“ကိုဇော်ရဲနိုင်ကို ကြည့်လိုက်ရင် သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်နေတာပဲ။ အသားအရေ စိုပြည်ပြီး အဆီတွေလည်းကျ၊ အသားတွေလည်း ကျစ်လျစ်လာတယ်။ ဆေးကောင်းတစ်လက်တွေ့ထားပြီထင်တယ်။ ဆေးကောင်းရုံရင် လက်တို့သတင်းပေးပါဦး။”

“သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်ဆို မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး လက်ကိုင်ထားလိုပါ။ ကျန်းမာရေးရှုထောင့်က ကြည့်ရင် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ မှန်မမှန် မိမိကိုယ်တိုင် ဆန်းစစ်ပြီး ပြုပြင်နေထိုင်သွားဖို့လိုတယ်မဟုတ်လား။ လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ ဓာတ်ကြီးငါးပါးညီညွတ်မှုတပြီး မဖောက်ပြန်ဘဲ ဝင်လမ်း၊ ထွက်လမ်း မှန်ကန်ခြင်းရဲ့ဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ဝိတနယ်မှာ စည်းနဲ့ဝါးဟာ အဓိကကျသလို လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ဆိုရင် ဆီးနဲ့ဝမ်းဟာ အဓိကကျပါတယ်။ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်းခေါင်းမခဲဆိုတဲ့ စကားရပ်လည်းရှိတယ်မဟုတ်လား။”

“ဟုတ်ပါဗျာ... ဝါထက် ကိုဇော်ရဲနိုင် အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက် စားတာလား။ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်ဆိုတာ ပြောပြဦးမှပေါ့။”

“ကျွန်တော်တို့မိသားစု အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်သလို ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက်မဟုတ်ဘဲ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်သလဲဆိုရင် အဲဒီဆေးကို နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲခြင်းဖြင့် လေငန်းလေဖြတ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ခြင်း၊ နှလုံးအဆီဖုံး၊ အသည်းအဆီဖုံးခြင်းတို့ကို ကာကွယ်ပြီး ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခြေ၊ လက်ဖျား ထုံကျဉ် ကိုက်ခဲလေးလံခြင်း၊ အစာအိမ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ လေကြောင့်ဖြစ်သော ဗိုက်နာ၊ ဗိုက်အောင့်ဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်၊ အပြင်လိပ်ဖြစ်ခြင်း၊ သွေးကျခြင်း၊ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ ချုပ်ခြင်း၊ ဆုံပင်ဖြူခြင်း၊ မျက်စိမှန်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်လေးလံထိုင်းမို့င်းပြီး ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ခံတွင်းနံ့ဆိုးခြင်း၊ ချွေးနံ့မကောင်းခြင်း၊ မျက်နှာပေါ်တွင် ဝက်ခြံ၊ တင်းတိပ်များထွက်ခြင်း၊ အသားအရေ အက်ကွဲခန်းခြောက်ခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးမှုများ၍ ကိုယ်လက်မတီမသာဖြစ်ခြင်း စတဲ့ ရောဂါများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါတယ်။”

ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ ပိုလျှံနေသောအဆီများကို လျော့ကျစေပြီး အပူ၊ အပုပ်၊ အညစ်ကို ယူထုတ်ပစ်သလို ကင်းစင်စေရုံမက ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်များ နေ့စဉ်သုံးစွဲခြင်းဖြင့် ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ မှန်ကန်၍ မွေးဖွားရလွယ်ကူပြီး ကလေးတွင် လေနာကင်းကာ ကျန်းမာစေခြင်း စတဲ့ အကျိုးကျေးဇူးတွေ ခံစားစေနိုင်ပါတယ်။”

“ကိုဇော်ရဲနိုင်တို့မိသားစု သုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ကျား/မ ခွယ်စုံရတဲ့ ဆေးကောင်းတစ်လက်ပဲဗျို။ ကျွန်တော်လည်း သုံးမယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ ခင်ဗျားတို့လို စာရေးဆရာ၊ ပန်းချီဆရာ၊ ကွန်ပျူတာသမားတွေ၊ အညောင်းထိုင်သူတွေ၊ အဆီများ အဝလွန်သူတွေ၊ တစ်ကိုယ်လုံးလေးလံထိုင်းမို့င်း ညောင်းညာကိုက်ခဲနေသူများအတွက် ဒီဆေးက ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်လို့ နေ့စဉ်မှန်မှန်သုံးစွဲဖို့ လက်ကိုင်ထားရမယ့် ဆေးကောင်းတစ်လက်မို့ ဆေးရဲ့ကောင်းခြင်းဂုဏ်သတင်းကို အပေါင်းအသင်းတွေသိအောင် ရေးသွင်းကြေညာလိုက်ချင်ပါရဲ့ဗျာ။”

ရန်ကုန်မြို့၊ မန္တလေးမြို့နှင့် မုံရွာမြို့၊ ဟော်လမြိုင်မြို့ရှိ မြန်မာ့ဆေးမှူးစုံဖြန့်ချိရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံးသို့ဖြန့်ချိပေးနေပါပြီ။

ပင်ရင်း - မုံရွာ-ဆရာမိုး တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေးနှင့်ဆေးကုန်
အမှတ်-၅/၃၅၆၊ မေဓာဝိလမ်းမကြီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း-၀၁-၆၉၀၅၇၇၊ ၀၉-၅၁-၈၆၆၃
မုံရွာဆရာမိုး - ဖုန်း-၆၉၉၆၃၁ လိုင်းခွဲ (၃၄၇)၊ ၆၉၀၄၅၆ လိုင်းခွဲ (၃၄၇)

သုံးဆယ်မြို့က မြစ်စိမ်းတောင်ညို ဆရာတော်

ဘုဒ္ဓ ဝေဠုက

ခင်သုန္ဒရီ
(ဖီးကုန်း)

နှင့် ကွင်းဆက်များ

စာရေးဆရာ ကိုအောင်သန်း၏ မြန်မာနိုင်ငံအရပ်ရပ်ရှိ ဆရာတော်ကြီးများ၏ မပုပ်မသိုး ရုပ်ကလာပ်တော်များ ဆောင်းပါးကို ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်းတွင် ဖတ်ရှုရပါသည်။ အလွန်တန်ဖိုးရှိလှသော ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ် ဖြစ်ပါသည်။

လူတိုင်းမသိနိုင်သော အကြောင်းအရာများနှင့် မဖူးဘူးသော ရုပ်ပုံတော် (ရုပ်ကလာပ်တော်)များကို ဓာတ်ပုံများနှင့်တကွ စုစည်း ရှာဖွေတင်ပြထားသဖြင့် ကိုအောင်သန်းဝင်းအား အထူးကျေးဇူးတင်မိပါသည်။ ယင်း ဆောင်းပါးအရ ကိုအောင်သန်းဝင်း တင်ပြထားသည့် ဆရာတော်ကြီးများမှာ (၄၈)ပါးရှိကြောင်း သိရပါသည်။

ထို(၄၈)ပါးထဲတွင်မှ ကျွန်ုပ် ဖူးမြော်ခဲ့ဖူးသော ဆရာတော်ကြီးများမှာ...

- ၁ မြင်းခြံ စွန်းလွန်းကျောင်း ဆရာတော်ကြီး ဦးကဝိ
- ၂ မြင်းခြံ စမ်းကျဆရာတော်
- ၃ သာယာဝတီခရိုင် ပိုလျိုမြို့အိုင် ထိန်တောရွာမှ ဆရာတော် ဦးပဏ္ဍိတဘိဝံသ
- ၄ အုတ်ဖိုမြို့ ပုံညင်ဆန်းရွာ ဆရာတော် ဦးသီဟ
- ၅ မြန်အောင် နှောကုန်းဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တသီရိန္ဒ
- ၆ ရန်ကုန်မြို့ ဆော်ဘွားကြီးကုန်း ဆေးတံပိ ဆရာတော် ဦးသုရိယနှင့်
- ၇ သုံးဆယ်မြို့ မြစ်စိမ်းတောင်ညို ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဝိမ္မိကတို့ ဖြစ်ပါသည်။
- ဆရာတော်ကြီး(၇)ပါးအနက် ဆေး

● မြစ်စိမ်းတောင်ညို ဆရာတော်ဦးစွန်းက

ဝက်ပါ ဆရာတော်နှင့် မြစ်စိမ်းတောင်ညို ဆရာတော်တို့ကို သက်ရှိ ထင်ရှားရှိစဉ် ကပင် ဖူးမြော်ခဲ့ဖူးပါတယ်။ ကျွန်ဆရာတော်ကြီး(၅)ပါးကိုတော့ တာဝန်အရ သွားရင်း ရုပ်ကလာပ်တော်များကိုသာ ဖူးမြော်ခဲ့ဖူးပါတယ်။

မြစ်စိမ်းတောင်ညို ဆရာတော်ကြီးကို

တော့ ကျွန်မဟာ ဆရာတော်ကြီး သက်ရှိထင်ရှားရှိစဉ်က အနီးကပ် (၃) ကြိမ်တိုင်တိုင် ဖူးမြော်ခဲ့ဖူးပါတယ်။ ပထမဆုံးအကြိမ်ကတော့ သုံးဆယ်မြို့ အရှေ့(၇)မိုင်ကွာမှာရှိတဲ့ မြစ်စိမ်းတောင်ညို တောင်ပေါ်က ကျောင်းမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

ဆရာတော်ကြီးထံသို့ သွားရောက် ဖူးမြော်ခဲ့ရတဲ့ အကြောင်းကတော့ ကျွန်မတို့မိသားစုဟာ ဇီးကုန်းမြို့၊ မိုးကောင်းကျောင်းဝင်းထဲတွင် အလယ် မွှားရုံကြီး တည်ဆောက်ရန်အတွက် (၃၀၀၀၀၀)ကျပ် မ, တည်ပြီး ကျောင်း တော်ကြီး ဆောက်လုပ်ရန် ဆရာတော် ဦးပညာဝံသမှ စီစဉ် ဆောင်ရွက်နေချိန် ဖြစ်ပါတယ်။

ယခင် ယခင်နှစ်များက ဆရာတော် ဦးပညာဝံသမှ ဦးဆောင်ပြီး မြစ်စိမ်း တောင်ညို တောင်ပေါ်ရှိ ဆရာတော် ကြီးနဲ့တကွ တပည့်ရဟန်းရှင်လူများ အတွက် ဆွမ်းဆန်တော်များ လှူဒါန်း လေ့ ရှိပါတယ်။

ဆရာတော်မှ... 'ဒီနှစ်လဲ ဒကာမကြီး ကား(၂၅)စီး လောက်ရှိတယ်။ လိုက်မလား။ ဆွမ်း ဆန်လှူသွားမလို့' တဲ့။ ကျွန်မမှ...

'ဆရာတော်ကြီးကိုတော့ ဖူးချင်ပါ တယ် ဘုန်းဘုန်းရယ်။ ဒါပေမယ့် လူ အများကြီးနဲ့ဆိုတော့ မလိုက်ချင်ဘူး' လို့ လျှောက်မိပါတယ်။ ကျွန်မ မလိုက်ဖြစ်ခဲ့ပါ။

မမျှော်လင့်တဲ့ တစ်နေ့မှာတော့ ကျွန်မ ကြိုပင်ကောက်ရုံးမှာ ရုံးတက် ရင်း ထမင်းစားချိန်ရောက်လို့ ထမင်း စားနေတုန်း ကျွန်မအမျိုးသား ရောက် လာပါတယ်။ ဆရာတော်ရဲ့အရေးတကြီး ပစ္စည်းများပါတဲ့ လွယ်အိတ် အညိုလေး ကို လွယ်လို့ အချိန်က မနက်(၁၀း၃၀) နာရီလောက်ပါ။

ကျွန်မမှ... 'အစ်ကိုတို့ ဘယ်သွားမလို့လဲ' လို့ မေးမိပါတယ်။ အမျိုးသားမှ... 'တို့တင် မဟုတ်ဘူး မင်းပါလိုက်ရ မှာ ဘုန်းကြီး... မြစ်စိမ်းတောင်ညိုကို

ကြွမှာ။ အဲဒါ မင်းကို ဝင်ခေါ်ခိုင်းလို့' လို့ ပြောပါတယ်။

ကျွန်မမှ အံ့ဩဝမ်းသာစွာနဲ့...

'ဟယ်... တကယ်လိုက်ရမှာလား ဘုန်းဘုန်းရော'

လို့ မေးမိပါတယ်။ မသေချာမှာစိုးလို့ ခင်ပွန်းက...

'ဘုန်းဘုန်း ကားလမ်းမှာ စောင့်နေ တယ်။ အမြန်လုပ်'

တဲ့။ မေမေလဲ သိတယ်။ အနွေး ထည် တစ်ထည်နဲ့ ခေါင်းစည်းပဝါကို ယူလာတယ်တဲ့။ ကျွန်မလဲ ထမင်းကို လက်စသတ်စားပြီး ချိုင့်ကို တပည့်တွေ ကို သိမ်းခိုင်းပြီး အပြေး ရုံးဝင်းအပြင် ကို လိုက်ခဲ့ရပါတယ်။

ရုံးအပြင်မှာတော့ ဆရာတော် ဦးပညာဝံသဟာ ကားပေါ်က ထိုင် စောင့်နေပါတယ်။ ကားလေးက မြို့ ပတ်လမ်း စိုက်ပျိုးရေးဌာနက ကို ခင်မောင်ဝင်းရဲ့ ဂျစ်ကားလေးပါ။ ဂျစ်ကားက အမိုး လုံးဝ မပါ, ပါ။ ကား မောင်းပို့သူကတော့ အတွတ်ပါ။ ဆရာတော်ရယ်၊ အဘဦးဝင်းမောင်၊ ကျွန်မတို့ဖုန်းမောင်(၂)ဦး လက်သမား ဆရာ ကိုစိန်သောင်းနဲ့ ကားမောင်းသူ အတွတ် ပေါင်း(၆)ဦးပါ။

လက်ပံတန်းတံတားကြီးလဲ ရောက် ရော ကားဘရိတ်ပေါက်လို့ ပြင်ရပါ သေးတယ်။ ကားပြင်ပြီးလို့ လက်ပံတန်း က စ, ထွက်ကတည်းက မိုးက သဲကြီး မဲကြီး ရွာချပါတယ်။ မိုးရေ စိုစိုရွာနဲ့ သုံးဆယ်မြို့ကို ရောက်ပါတယ်။

သုံးဆယ်မြို့ကနေ အရှေ့ဘက်ကို ဆက်ထွက်လာတော့ မိုးက သဲကြီး မဲကြီး ရွာပါတယ်။ ကျွန်မ ခေါင်းစည်း ပဝါပါးမှာလဲ မိုးကို လုံအောင် မမြှူနိုင်ပါ။ လမ်းပေါ်မှာ မိုးရေက တအားလွှမ်းနေ တော့ ဂျစ်ကားလေးဟာ တာပေါ်မှာ

မောင်း၊ လမ်းက ချိုင့်ခွက်ပက်နက်တွေ ကို မမြင်ရတော့ပါ။ ကျွန်မမှာတော့ ပင်ပန်းလို့ စိတ်ပျက်ရမယ့်အစား ပြူးပြီး "မောင်းဆရာရေ...မိုးကောင်းဘုန်းကြီး ခရီးသွားတာပဲ မိုးက ဒီလောက်တော့ ရှိမှာပေါ့။ တို့ကတော့ မဖြူပေါင်" လို့ ပြောမိပါတယ်။

ကျွန်မက ကားပေါ်ကစီးရင်း အပြောနဲ့ အလုပ်, လုပ်နေတာလေ။ ဦးစိန်သောင်းနဲ့ ကျွန်မခင်ပွန်းကတော့ တာပေါ်မှာ ပုဆိုး ခါးတောင်းမြှောင် အောင်ကျိုက်ပြီး ရေအတိမ်အနက် ခွက်ပက်နက်တွေကို ကားရှေ့က ဆင်း ပြီး လမ်းပြနေကြရပါတယ်။

ဒီလိုနဲ့ပဲ သဲဖြူရွာကို ညနေ(၅း၀၀) နာရီလောက်မှာ ရောက်ပါတယ်။ ဇန လဲ ပြန်သာလာပါတယ်။ မြစ်စိမ်းတောင် ညို တောင်ပေါ်ကျောင်း ရောက်တော့ အချိန်က (၅း၀၀)နာရီသာ ရှိပေမယ့် တောရိပ်တောင်ရိပ်နဲ့ဆိုတော့ တော် တော်လေး မှောင်နေပါပြီ။

ဆရာတော်ကြီးကို ဖူးတော့ ဆရာ တော်ကြီးက ပြူးပြူးကြီးနဲ့... 'မင်းတို့ လာတာ အချိန်နောက်ကျ သကွယ်' တဲ့။

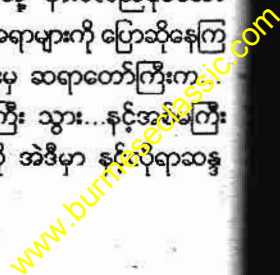
ကျွန်မမှ ဆရာတော်ကြီးကို ငေးပြီး ကြည့်နေတုန်းမှာ မိုးကောင်းဆရာ တော်က...

'မွှားရုံကြီး မ, တည်မယ့် အလှူရှင် များပါ ဘုရား'

လို့ လျှောက်ပါတယ်။ ဆရာတော် ကြီးမှ သာဓု(၃)ကြိမ် ခေါ်ပါတယ်။

နောက်တော့ ဆရာတော်(၂)ပါး ဟာ ကျွန်မတို့ နားမလည်နိုင်သော အကြောင်းအရာများကို ပြောဆိုနေကြ ပါတယ်။ ပြီးမှ ဆရာတော်ကြီးက

'ဒကာမကြီး သွား...နင့်အစ်မကြီး မမြစ်စိမ်းဆီကို အဲဒီမှာ နင်လိုရာဆန္ဒ

• မိကျောင်းဘုရား

ပြည့်ဖို့ တောင်းချေ'

တဲ့။ ကျွန်မတို့ဇနီးမောင်နှံမှာ တစ်ခါ မှလဲ မရောက်ဖူးဘူး။ မမြစိမ်းဆိုတာ ဘာမှန်းလဲ မသိဘူးပေါ့။

မရောက်ဖူးတဲ့နေရာမှာ ညနေ နေဝင်ရီတရော နေဝင်ဖျိုးဖျါအချိန်မှာ ဘုရားဖူးပြီး နောက်မှ မမြစိမ်းရုပ်တု ကြီးကို တွေ့ပါတယ်။ ကျွန်မလဲ လိုရာ ဆုပြည့်ဖို့ တောင်းခဲ့တာပေါ့။

ကျွန်မ လိုရာဆုကတော့ သာသနာ ပြုမယ့်လုပ်ငန်း ရည်ရွယ်ချက်ရှိတိုင်း အောင်မြင်အောင် စောင့်ရှောက် ကူညီ ပေးပါလို့ပေါ့။ နောက်မှ ဖားဘုရား၊ ငါးဘုရား၊ မိကျောင်းဘုရား တောင် ကမ်းပါးယံကပ်ပြီး ဆောက်လုပ်ထား တဲ့ (၃)ထပ် ဆွမ်းစားဆောင်တို့ကို အပြေးသွားရပါတယ်။

ဆရာတော်ကြီးထံ ပြန်ရောက်တော့ ဘုန်းကြီးက "အေးအေးဆေးဆေး

ညအိပ်ကြမယ်ထင်လို့။ ကဲ... ထမင်း စားသွားကြ"တဲ့။ သက်သတ်လွတ် ထမင်းကို ကျွေးပါတယ်။ အမျိုးသား (၃)ဦးကို ဆရာတော်ကြီးမှ မြဘုရား (၃)ဆူ ပူဇော်ဖို့ ပေးပါတယ်။

အပြန်မှာတော့ ဆရာတော်ကြီး ကိုယ်တိုင် ရေချိုတွင်းအထိ လိုက်ပို့ပါ တယ်။ ဇီးကုန်းကို အဲဒီနေ့က ည(၁၀) နာရီမှ ရောက်ပါတယ်။

ဒုတိယအကြိမ် ဆရာတော်ကြီးကို ဖူးရတာကတော့ မွှာရုံအသစ်ကြီး အတွက် ဆရာတော်ကြီးကိုယ်တိုင် ဝတ္ထုငွေ (၅၀၀၀၀)ကျပ် လာရောက် လှူဒါန်းတာပါ။ ဇီးကုန်းမြို့ မိုးကောင်း ကျောင်းဝင်းအတွင်းမှာ ဆရာတော်ကြီး ကို လာရောက် ဖူးမြော်ကြတာ ပြည့် ကျပ်လို့ပါပဲ။

တတိယအကြိမ် ဖူးရတာကတော့ မိုးကောင်းဆရာတော်နဲ့ ဒကာ၊ ဒကာမ

ကား(၂)စီးပါ လိုက်ပါပြီး မြစိမ်းတောင် ညို ဆရာတော်ကြီးသို့ ဆွမ်းဆန်အလှူ သွားရောက် လှူဒါန်းခဲ့တာပါ။

အဲဒီအခါကျမှ မြစိမ်းတောင်ညိုရဲ့ သမိုင်းကြောင်း ရုပ်(၄)ခု၊ နာမ်(၄)ခု၊ မိကျောင်းဘုရား၊ ငါးဘုရား၊ ဖားဘုရား၊ ကျွဲပုန်းဘုရားစတဲ့ ဘုရားများနဲ့ သမိုင်း ကြောင်းကို သိရှိခဲ့ရပါတယ်။

ကျွန်မတို့ရဲ့ မွှာရုံကြီး မပြီးဆင်မှာပဲ ဆရာတော်ကြီးဟာ ၁၃၆၀ ပြည့်နှစ်၊ ဒုတိယဝါဆိုလပြည့်ကျော် (၃)ရက် မနက်(၁၀း၁၀)နာရီမှာ ပျံလွန်တော်မူ ကြောင်း ကြားရပါတယ်။ သက်တော် (၇၃)နှစ်၊ ဝါတော်(၃၅)ဝါမှာပါ။ ဒါပေ မယ့် ဈာပနပွဲကိုတော့ ကျွန်မတို့ မရောက်ဖြစ်ခဲ့တာပါ။

ကာလကြာလာတော့ "သေသော သူ ကြာရင်မေ့" ဆိုတဲ့အတိုင်း မေ့မ့ပါ တယ်။ သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ်များ ပျော်မွေ့

www.burmeseclassic.com

ရာဖြစ်သော မြစ်မီးတောင်ညို တောရ မှာ ဆရာတော်ကြီးရဲ့ မပုဂံမသိုးတဲ့ ရုပ်ကလာပ်တော်ကို စံကျောင်းနဲ့ ထား ရှိ ပူဇော်ထားတယ်လို့ သိရပါတယ်။

ရုပ်ကလာပ်တော်ဟာ ပကတိ ကိန်းစက်နေသည့်အလား မှန်ခေါင်းထဲတွင် ရှိကြောင်း သိရှိရပါတယ်ရှင်။

မြစ်မီးတောင်ညို တောရဟာ သာယာဝတီမြို့နယ်၊ ရိုးမတောင် ကြောမှာရှိပြီး သုံးဆယ်မြို့ အရှေ့ဘက် (၇)မိုင် ဝေးပါတယ်။ ပဲခူးနဲ့ ရန်ကုန် နယ်နိမိတ်အစပ်တွင် ရှိပါတယ်။ စာရှုသူအများ သွားရောက် ဖူးမြော်နိုင်ဖို့ တိုက်တွန်းပါရစေ။

မြစ်မီးတောင်ညို ဆရာတော်ကြီးဟာ မြစ်မီးတောင်ညို တောင်ပေါ်တွင် ကြွရောက် သီတင်းသုံးပြီး သာသနာပြု ခဲ့ပါသည်။ တောင်တော်မြတ်ကြီးတွင် ရုပ်လေးရုပ်၊ နာမ်လေးနာမ်ရှိကြောင်း သိရအောင် အကျင့်မြတ်ဖြင့် ကျင့်ကြံ အားထုတ်သည်။ ဘုရားများ တည်သည်။ သာသနိက ရုပ်ဝတ္ထုများ ပြုလုပ် သလို တစ်ဖက်မှလည်း စရဏအကျင့် တရားများကို ကျင့်ကြံကြိုးကုတ် အား ထုတ်ခဲ့ပါသည်။

ရုပ်လေးရုပ်၊ နာမ်လေးနာမ် ဆိုသည်မှာ မြစ်မီးတောင်ညိုသမိုင်းတွင် ရှိခဲ့ပါသည်။ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူခင် ဘုရားအလောင်းတော် သည် နုစဉ်အခါက ကျွဲမင်းကြီး(၈) ကြိမ်တိုင်တိုင် ဖြစ်ခဲ့ဖူးသည့်အနက် မဟိန္ဒကျွဲဖြူမင်းဘဝတွင် ဒေဝဒတ် အလောင်း ဖခင်ဟိန္ဒက ကျွဲရဲမင်းကြီး သည် ငါးရာသော ကျွဲအပေါင်း ခြံရံ လျက် အင်းလေးအင်း၊ ကွင်းလေးကွင်း တွင် ပျော်ပါးကျက်စားလျက် နေလေ သည်။

မယ်မာယာ အလောင်းတော်ဖြစ်

၇၆ နဂုဏ္ဍရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သည့် တောင်ညာစံ ကျွဲမိဖုရားကြီးနှင့် စိတ္တဗာနအလောင်းဖြစ်သော မြောက် နန်းစံ ကျွဲမိဖုရားအား အလွန်ချစ်ခင် မြတ်နိုးစွာ ပေါင်းသင်းနေထိုင်သည်။

ကျွဲရဲမင်းကြီးမှာ အလွန် စိတ်ကြမ်း ရုပ်ကြမ်းရှိရာ ယင်း၏ ကာမဂုဏ် စည်းစိမ်ကို လုယူမည်စိုး၍ ကျွဲသား ပေါက်ပါက သတ်ပစ်ပြီး ကျွဲသမီး ပေါက်ပါက မိမိမယားအဖြစ် ပေါင်း သင်းနေထိုင်သည်။

တောင်နန်းစံ ကျွဲမိဖုရားကြီးမှာ သားတော်များ (၂)ကြိမ်ပေါက်ဖွားရာ ကျွဲရဲမင်းကြီး၏ သတ်ဖြတ်မှုကို မြင် တွေ့ခဲ့ရ၍ စိုးရွံ့ထိတ်လန့်နေသည့် အကြားမှ နောက် သားတော် ကျွဲလေး ကို သန္ဓေတည်လာသောအခါ ဖခင် ကျွဲရဲမင်းကြီး၏ ရက်စက်စွာ သတ်ဖြတ် မှုကို ခံရမည်စိုးသောကြောင့် ကျွဲရဲမင်း ကြီးအလစ်တွင် တိတ်တဆိတ် တောင် ပေါ်သို့ သွားရောက် ပုန်းအောင်းနေလေ သည်။ (ယင်းတောင်ကို ကျွဲပုန်း တောင်ဟု ယခုခေါ်ပါသည်။)

မိခင်ကျွဲမကြီးမှာ ပင်ပန်းဆင်းရဲခံစွာ သားဖြစ်သူ ကျွဲလေး ပေါက်လာသော အခါ အရောင်ဖြူဆင်းသော ကျွဲဖြူလေး ဖြစ်ပြီး မဟိန္ဒဟု ခေါ်ခဲ့သည်။ မိခင် ကျွဲမကြီးမှ ပင်ပန်းဆင်းရဲစွာနှင့် ပြုစု စောင့်ရှောက်ရင်း အရွယ်ရောက်လာ သောအခါ ကျွဲဖြူမင်းလေးမှ ဖခင် အကြောင်း မေးမြန်းတော့မှ အဖြစ်မှန် ကို မိခင်ကျွဲမကြီးမှ ပြောပြရှာသည်။

ဖခင်ကျွဲရဲမင်းကြီး၏ အမွှေး အရောင်မှာ အနီရောင်ဖြစ်ပြီး ရဲရင့် သတ္တိရှိကြောင်း၊ ရက်စက်ကြမ်းတမ်း ကြောင်း၊ သူ၏ရန်ကို ကြောက်၍ ယခုလို လာရောက် ပုန်းအောင်းနေ ကြောင်း ပြောပြပါသည်။

သားတော်လေးကို သတ်မည်စိုး၍

လုံးဝ မသွားပါရန် မိခင်ကြီးမှ တားမြစ် ပါသည်။ သို့သော် ကျွဲဖြူမင်းလေးမှာ ဖခင် ကျွဲရဲမင်းကြီးကို တွေ့လိုတာက တစ်ကြောင်း၊ ဆွေတော်မျိုးတော်တို့ကို တွေ့လိုတာကတစ်ကြောင်းနှင့် မိခင် ကြီးအလစ်မှာ ရဲပျော်ကွင်းကို သွားပါ သည်။

အဲဒီမှာ ဖခင်၏ခြေရာကို တွေ့၍ မိမိခြေရာနှင့် တိုင်းကြည့်သည့် နေရာ ကို ခြေကြိုကွင်း (ယခုခြေကြီးကွင်း)ဟု တွင်ပါသည်။ နောက် ဖခင်ကြီးအား ရန်သတ္တရုပ်ပြုလို ဆွေတော်မျိုးတော် များနှင့်သာ ကောင်းမွန်စွာ နေလိုပါ သည်ဟု သစ္စာပြုခြင်းအားဖြင့် နီရဲ သော သဲများသည် သဲဖြူများဖြစ်လာ ပြီး ယင်းကွင်းကို ကျွဲဖြူမင်းလေးမှ သိမ်းပိုက်လိုက်ပါသည်။

စီးဆင်းနေသော ချောင်းကို သဲဖြူ ချောင်းဟု ခေါ်ပြီး ယခုတည်သောရွာ ကို သဲဖြူရွာဟု တွင်ခဲ့ပါသည်။ ကျွဲဖြူ မင်းလေး သရက်ဖြူပင်အင်းအရောက် မနားမနေ ရန်ပြုရန် လိုက်ရှာသည့် ဖခင်ကျွဲရဲမင်းကြီးမှာ အသက်အရွယ် ကြောင့် တစ်ကြောင်း၊ ပင်ပန်းမောပန်း နေသည်က တစ်ကြောင်း လိုက်မမီနိုင် ဖြစ်နေပါသည်။

သို့သော် ကျွဲဖြူလေးကို မြင်သည် နှင့် တစ်ပြိုင်နက် တစ်ဟုန်ထိုး လိုက် လေရာ ကျွဲဖြူလေးမှာ အလွန်အမင်း ကြောက်ရွံ့ပြီး...

'ငါသည်...ဖခင်အား ရန်သတ္တရုပ် ပြုခြင်းငှာ ဆန္ဒမရှိပါ။ ဆွေတော်မျိုးတော် တို့နှင့်သာ ပျော်ရွှင်စွာနေလိုခြင်း ဖြစ် ပါတယ်။ ဤမှန်ကန်သော သစ္စာစကား ကြောင့် ဖခင်ကြီး လိုက်မမီနိုင်အောင် ချောင်းခြားပါစေသား'

ဟု သစ္စာပြုပါသည်။

ဖခင်ကြီးမှာ သားဖြစ်သူအား

တိုက်ခိုက်သူဖြစ်လင့်ကစား ဒဏ်ရာ ရသူမှာ ဖခင်ကြီးသာ ဖြစ်နေပါတော့ သည်။ ကျွဲဖြူမင်း၏ ဦးချိုခတ်မှုကြောင့် ဒဏ်ရာရ၍ လဲသောနေရာကို ကျွဲ ထဲတွင်း(ယခုကျွဲတလင်း)နေရာတွင် ဆင်ကွဲမင်းကြီးမှာ ဒဏ်ရာများဖြင့် မလှလှဝေဒနာ ခံစားနေရပါတော့ သည်။

ကျွဲဖြူမင်းလေးနောက် လိုက်လာ ရင်း လျှိုတစ်ခုအရောက်မှာ ကျွဲမင်း ကြီး၏ ဒဏ်ရာမှာ သွေးများ ဖုံးလွှမ်း လျက်ရှိပါသည်။ ထိုလျှိုကို ရေနီလျှို ဟုခေါ်ပြီး ကျွဲမင်းကြီး ဒဏ်ရာများ ကြောင့် နာကျင်လွန်း၍ ရေဆင်းလူး လိုက်၊ တက်လိုက် သုံးခါလူးသော အိုင်ကို ကန်သုံးဆင့်ဟု တွင်ခဲ့ပါသည်။ ဒဏ်ရာရလျက် ပြန်လာသော ကျွဲ မင်းကြီးကို မိဖုရား ကျွဲမများက ဆီး ကြီးသော ကုန်းကို မယားကြိုကုန်းဟု ခေါ်ပြီး(ယခု မယန်းချို)ကုန်းဟု တွင်ပါ သည်။ ကျွဲအပေါင်း ဆုံစည်းသည့်အခါ တောင်ညာစ် ကျွဲမကြီးမှ သားဖြစ်သူ ကျွဲဖြူလေးဟာ ဖခင်ကြီးကို သတ်ဖြတ် ရန်ပြုရန် မဟုတ်ပါကြောင်း၊ ဖခင်နှင့် ဆွေတော်မျိုးတော်တို့နှင့် ပျော်ရွှင်စွာ နေထိုင်လို၍ ယခုလို အဖြစ်ဖြစ်ရ ကြောင်း ရှင်းပြတော့မှ ဖခင်ကြီးမှာ အပျက်ပြေပြီး သူ့အမှားသာ ဖြစ်ပါ တယ်။ သားဖြစ်သူ၏ အမှား မဟုတ်ပါ ဟု လည်းကောင်း၊ ငါကသာ သားဖြစ် သူကို လိုက်လံတိုက်ခိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါ တယ်။ သားတော်မှ တိုက်ခိုက်ခြင်း မဟုတ်ပါဟု ရန်မာန်ပြေခဲ့ပါသည်။

ထိုနေရာကို ရန်ပြေမာန်ပြေကုန်း ဟု လည်းကောင်း၊ ဖခင် ကျွဲရဘုရင် ကြီးအား ဒဏ်ရာနှင့် လဲပြီနေသည်ကို ကျွဲမင်းလေးနှင့် ကျွဲအပေါင်းတို့ ထမ်း ခေါ်သည့်နေရာကို ပန်းပြီးထမ်း ယခု

(ပန်းပင်ထမ်း)ဟု လည်းကောင်း၊ ကျွဲ မင်းကြီး ကံတော်ကုန်သောနေရာကို နိဗ္ဗာန်ကုန်း၊ သဂြိုဟ်သောနေရာကို ကျွဲပုတ်ဟု လည်းကောင်း ခေါ်တွင် လာပါသည်။

မိခင်ကျွဲမကြီးမှာ သားနှင့်အဖ ဤ သို့ စစ်ခင်းကြရ၍ ဒုက္ခအပုံဖုံ၊ ပူဆွေး မှုအပုံဖုံတို့ကို တွေ့ကြုံရ၍ သတိသံဝေဂ ရရှိသွားပါသည်။

'ထည့်တော်ကွဲမဟာ သေလွန်၍ နောင် ဘာတွင် ဖြစ်ပေါ်လတ္တံ့ ဖြစ်လင့်ကစား ကျွဲမဖြစ်လိုပါ။ ကာမရာဂမိတွေ ကင်းပြီး သကာလ ဦးချိုမရှိသော ရောတ္တဝါ ဖြစ်ရ ပါလို၏ အရှင်ဘုရား။

ဦးချိုမရှိသော ရောတ္တဝါများထဲမှ ဖာရုပ် ဖြစ်လျက် နာမ်အားဖြင့် ပြုစီမံဟု တွင်ပါစေ သာ။ ပြဆိုသည်မှာ ကြာသပတေးနံ(၅) ဖြစ်၍ စိမ့်သည် အင်္ဂါနံ(၃) ဖြစ်၍ နှစ်ပေါင်း ၈(၈) ဖြစ်ပါ၏။ ယှဉ်(၈) ပါတရားနှင့်အညီ ကျုပ်ကြံနိုင်သော သူတော်ထမ်း ဤအေသို ရောက်နိုင်ပါစေသား'

ဟု သစ္စာပြု ဆုတောင်းရင်း ရင်ကွဲ နာကျ၍ ကံတော်ကုန်ရှာသည်။ မိခင်ကျွဲမကြီး ကံတော်ကုန်သည့်

အဖြစ်ကို မဟိန္ဒကျွဲဖြူလေး မြင်သော အခါ ပူဆွေးသောကဖြစ်ပြီး လဲကျသွား ရာက...

'ငါသည်လည်း ဤသို့သော အဖြစ် မျိုး မဖြစ်လိုတော့ နောင်ဘဝတွင် ငါသည်လည်း ရေပျော်ပါးသတ္တဝါများ ထဲမှ ဦးချိုမရှိသော သတ္တဝါဖြစ်ရပါစေ သာ။ မိကျောင်းသည် ရေ၍ ပျော်ပါး သော်လည်း ဦးချိုမရှိ၍ မိကျောင်း သတ္တဝါဖြစ်ရပါစေသား'

“မိ”သည် ကြာသပတေးနံ(၅) ဖြစ်၍ “ကျောင်း”သည် တနင်္လာနံ (၂) ဖြစ်၍ (၂)ခုပေါင်းပါက (၇)ရ ကြောင်း သူတော်ကောင်းတရား(၇)ပါး နှင့်အညီ ပြည့်စုံသည့် တောင်ညိုဟု သမုတ်ရန် ဆုတောင်းပါသည်။

ကြွင်းကျန်သော ရုပ်အလောင်း သည် မိကျောင်းဖြစ်လျက် တောင်တန်း ဖြစ်ပေါ်လာကာ မိကျောင်းပုံသဏ္ဍာန် ဖြစ်ပေါ်လာပြီး ယခုတိုင် ယင်းတောင် ကို တောင်ညိုဟု ခေါ်တွင်ပါသည်။

ထိုနည်းတူ မြောက်နန်းစံ ကျွဲမကြီးမှ လည်း ဤသို့သော အဖြစ်မျိုးကို နောင် တွင် မတွေ့လို၊ မမြင်လိုပါ၍ နောင် ဘဝတွင် ငါ၏ ခန္ဓာသည် ရေ၍ပျော် သော ဦးချိုမရှိသော ငါးသတ္တဝါဖြစ်ရပါ စေသားဟု ဆုတောင်းပါသည်။

ငါသည် တနင်္လာနံ(၂)ဖြစ်၍ သာသနာတစ်ဝက်ကျော်ပါက ရုပ်နှင့် နာမ် (၂)ပါး ကွဲပြား သိမြင်သောဟူ၍ တောင်မြောက် တွင်ပါစေသား တောင်မှာ စနေနံ(၇)ဖြစ်၍ မြောက်မှာ ကြာသပတေးနံ(၅)ရပါ၏။ သူတော် ကောင်းတရား (၇)ပါးနှင့်အညီ ကျင့်ကြ သော၊ ပြည့်စုံသော ခန္ဓာ(၅)ပါး ရုပ် နာမ်(၂)ပါးကို ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ သိမြင်နိုင် စွမ်းသော ပုဂ္ဂိုလ်လောင်းလျာများ ဤ ဒေသသို့ ရောက်ရှိလာပြီး အဖအားဖတ်

www.burmeseclassic.com

များ ရရှိပါစေသော ဆုတောင်းပြီး ကံတော်ကုန်ရှာပါသည်။ နောင်တွင် ငါးရပ်တောင်ကြီး ဖြစ်လာပြီး တောင်မြောက်ဟု ခေါ်တွင်ပါသည်။

မိကျောင်းတောင်၊ မြစ်မီးတောင်ညိုတောင်သည်အင်းလေးအင်း၊ ကွင်းလေးကွင်း၊ ဝိုင်းရံလျက်ရှိပြီး မိကျောင်းသည် အင်းလေးအင်းကို ခြေကန်လျက် ရှိပါသည်။

မြစ်မီးတောင်အား ပြန်လည်ပြုပြင်မည့် တဘောင်အဆိုမှာ...

‘မြစ်မီးတောင်ညိုက၊ ဆေးဝါးတို့ဖော်ပေးပေးကုသောအဖို့ အမည်ပေးသော သူယောင်သီး ခူးဆွတ်ရိုင်း’

ဆိုသည့်အတိုင်း ပျက်စီးလျက်ရှိသော မြစ်မီးတောင်ညိုဘုရားအား ဆေးဝက်ပါဆရာတော်သည် ဇော်ဂါရှင်နှင့် တောင်ပေးတော်ကို ကိုင်လျက် ၁၃၁၃ ခုနှစ်တွင် ပြန်လည် မွမ်းမံပြီး ထီးတော်တင်ခဲ့သည်။

“မြစ်မီးတောင်ညိုက ဇာတိရံမယ့်မောင်၊ ဇော်အတိတ်က ပါ၊ ပါတယ်။ ဝိစ္စာကွဲ့အပြီး၊ အမယ့်မောင် သူယောင်သီးကိုကွယ်၊ ခူးဆွတ်လိုမြည်း” အရ တောင်ညိုသို့ ရောက်မည့်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဝိစ္စာကွဲ့သို့ ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည်။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ဇော်အတိတ်က ပါ၊ ပါတယ်ဟူသော အပိုဒ်အရ အတိတ်က ဇော်ဖြစ်မည့် ပုဂ္ဂိုလ်ထူး၊ ပုဂ္ဂိုလ်မြတ် ဖြစ်ပါသဖြင့် အမယ့်မောင် သူယောင်သီး ခူးဆွတ်လိုမြည်း အပိုဒ်အရ မြစ်မီးမင်းသမီး(တောင်ညိုတောင်) အား သိမ်းပိုက်လျက် ထိုတောင်ညိုမှ နေ၍ ငြိမ်းအေးအောင် ပြုပြင်ပေးမည့် ပုဂ္ဂိုလ်ထူး၊ ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ဟု လည်းကောင်း၊

‘သာသနာယွင်းတစ်ဝက်၊ ဖင်တစ်ဆက်

ထိုတဘောင်များ နောက်ပိုင်း ဆရာတော်ကြီး ဦးခမ္ဘိက ရောက်ရှိပြီးမှ မြစ်မီးတောင်ညို တောရသည် သာသနာရောင်ဝါ ထွန်းလင်း တောက်ပလာခဲ့သည်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်ပါသည်။

သီလသိက္ခာ၊ သမာဓိသိက္ခာ၊ ပညာသိက္ခာ သုံးရပ်အကျင့်မြတ်

ကြံလေပြီ အသင်းပျက်ကြန့်တော့ ကမ္ဘာရှိ တွေ့ရယ် ဘုံဣဒါကြာန်မှာလဲ စံပြန်ရန် ချိန်ပါသင့်ပြီ တစ်လိပ်ကို နှစ်လိပ်ဆင့် ကြားမှာတော့ ကဝိန်ဖြင့် ထွက်ပေါ်လာ အချိန် သင့်တဲ့ တစ်ဝက်သာသနာကို ပျက်အောင် ပဗ္ဗရာဇာရောက်ချိန်ပေး။’

‘မိကျောင်းမင်းရောက်ပြီ နေ့ခြင်းပထက်ပေါ်လာ၊ ပြည်ရှင်မဲ့တစ်ဝက် သာသနာကို ပျက်သွါ အချိန်သင့်ပြီ တစ်လိပ်ကို နှစ်လိပ်ဆင့် ကြားမှာလဲ ကဝိန်ဖြင့် ထွက်ပေါ်လာ အချိန်သင့်တဲ့ တစ်ဝက်သာသနာကို ပျက်အောင် ပဗ္ဗရာဇာရောက်ချိန်ပေး။’

‘ဆတော်တွေကို စာချလို တော်ကြပြီကွဲ့ ခုနိန် သော်တာလဆော်နိန်တယ် ဖြစ်ချိန်သင့် ခုနိန် တစ်လိပ်ကို နှစ်လိပ်ဆင့် ကြားမှာလဲ ကဝိန်ဖြင့် ထွက်ပေါ်လာအချိန်သင့်တဲ့ တစ်ဝက်သာသနာကို ပျက်အောင် ပဗ္ဗရာဇာ ရောက်ချိန်ပေး။’

ဟု ဆရာတော်ကြီး ဦးခမ္ဘိက မရောက်မီ အကြံ အနာဂတ် တဘောင်များ ပေါ်ထွက်ခဲ့သည်ဟု ဆိုပါသည်။

‘အသင်းပျက်ကြန့်တော့ တယွင်းပွန်ဂျ လိုက်ပယ်တဲ့ သံလေးတိုရယ် တောင်ညိုသို့ ရေချိုထွက်အောင်ကွယ် စာရက်စို့လေ။’

တွင်းတော်ရေချို သောက်စေဖို့ ဘေးတွေ ပျောက်ပျံ့ ရန်တွေကွာ အမှန်ပယ်သတဲ့ စိတ်တွေ အကန်ပြုပြီးစေဖို့ ကမ္ဘာလုံးနဲ့သာ စိမ့်တဲ့ ကျိန်ကိုကွယ် ပြင်းကြဲတော့အများ’

ဟူ၍ တဘောင်လည်း ပေါ်ခဲ့သည်။

တို့ကို နှစ်ပေါင်း(၃၅)နှစ်တိုင်တိုင် ထိန်းသိမ်း ကျင့်ကြံအားထုတ်ပြီး မြစ်မီးတောင်ညိုတောရကို တိုးတက်သည်ထက် တိုးတက်အောင် သာသနာပြုလုပ်ငန်းများ လုပ်ဆောင်ခြင်း၊ ရုပ်လေးရုပ် နာမ်လေးနာမ်ရှိသည်ဟု ဝိသေသပြုထားသည့် တောင်တော်မဟာတွင် စရဏအကျင့်တရားများ မပြတ် ပွားများအားထုတ်ခဲ့ခြင်း။

တပည့်ဒကာ ဝေနေယျတို့အား မေတ္တာဓာတ် ဖြန့်ဝေခြင်းစသည့် သူတော်ကောင်းတို့၏ အကျင့်မြတ်တို့ကြောင့် ဆရာတော်ကြီး၏ ရုပ်ကလာပ်တော်မှာ မပုပ်မသိုးဘဲ ပကတိကျိန်းစက်နေသည့်အလား မှန်ခေါင်းထဲတွင် ရှိသည့် ရုပ်ကလာပ်တော်ကို ဖူးမြော်ကြရပါလိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်း လမ်းညွှန်ရေးသားအပ်ပါသည်။

ခင်သူဌေး (စီးကုန်း)

၁။ ရောင်ပြန်မရှင်ပေါ် ကိုအောင်သန်းဝင်း၏ မြန်မာနိုင်ငံအရပ်ရပ်ရှိ ဆရာတော်ကြီးများ၏ မပုပ်မသိုး ရုပ်ကလာပ်တော်များအကြောင်း။

၂။ မြစ်မီးတောင်ညို အတိတ်နှင့် အနာဂတ်သမိုင်း(ဦးဘိုးအုတ်)။

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

လေးဖက်နာထုဝါအတွက်

ကြောမင်း

အမှတ်ထံဆီပ်

လေးဖက်နာသောက်ဆေးနဲ့ လိမ်းဆေး

“မမမျိုးရေ မမမျိုး”
 “ဟဲ့ ဘယ်သူတုံး”
 “ညီမလေး ခင်ခင်ပါ”
 “ညော် ညီမလေး လာ အထဲကို ဆင်းခဲ့ဟယ်”
 “မမမျိုး အပြင်တောင် မထွက်နိုင် ဆောင် ဘာရောဂါတွေ ဖြစ်နေလို့လဲ”
 “အခန်းပြင်ထွက်ဖို့ နေနေသာသာ ထက်ဆစ်ခြေဆစ်တွေ ရောင်ရမ်း နာကျင်ကိုက်ခဲနေလို့ အိပ်ရာထဲ ဟိုဘက်၊ ဒီဘက် လှည့်တာတောင် မဖြစ်ဘဲ ခဲစားရပြီ၊ အမယ်လေး တ၊ နေ ခုတယ်”

(ယာယီတိုင်ရင်းဆေးဝါး
 မှတ်ပုံတင်အမှတ်-တူထ YR 0060၂၇)

“ဒီလောက်ဖြစ်နေတာ ဆေးခန်းမပြ သူလား”
 “ဆေးခန်းလဲပြတယ်။ လိုအပ်တဲ့ ဆေးမတွေလဲ ခံယူတယ်”
 “မမမျိုးဖြစ်တာ ဘာရောဂါတဲ့လဲ”
 “ဆေးပညာရှင်တွေ ကတော့ လေးဖက်နာရောဂါတဲ့။ ဆေးမတွေဘူး ဖြစ်နေတယ်။ အဲဒါကြောင့် ဟိုတစ်ခါ ညီမလေး အစ်မလို လေးဖက်နာရောဂါ ဖြစ်တုန်းက သောက်သုံးဦး သက်သာ ညှောက်ကင်းသွားတဲ့ဆေးက ဘာဆေး ထဲလို့ သိရင်လို့ ခေါ်ခိုင်းလိုက်ရတာပဲ”

(ယာယီတိုင်ရင်းဆေးဝါး
 မှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၆၁၃ Y ၀၀၈၇၇၉)

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ်
 တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၅/၀၅၁၃

“ညော် ဟုတ်ပါရဲ့။ အဲဒီဆေးကတော့ စကြာမင်း လေးဖက်နာ သောက်ဆေးနဲ့ လေးဖက်နာလိမ်းဆေးပဲ အစ်မရဲ့”
 “ဟုတ်လား ဒီဆေးက ဒီလောက်တောင် စွမ်းသလား”
 “စွမ်းဆို စကြာမင်း လေးဖက်နာဆေး ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိတဲ့ ဆရာမြင့်ဆိုတာ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ၊ လေးဖက်နာရောဂါတို့ကို တိုက်ဖျက် စနစ်တကျ ကုသမှုတွေပေးနေတဲ့ ဆရာလေ။ ဆေးခန်းကို လာရောက် မကုသနိုင်တဲ့ လေးဖက်နာရောဂါရှင် ဆရာအတွက် မြန်မာနိုင်ငံ တစ်နိုင်ငံလုံးဆီ ဖြန့်ချိလိုက်ပါပြီ”
 “အဲဒီ စကြာမင်း လေးဖက်နာဆေးရဲ့ အညွှန်းလေးလဲ ပြောပြပါဦး”
 “စကြာမင်း လေးဖက်နာသောက်ဆေးနဲ့ လိမ်းဆေးရဲ့ အစွမ်း အာနိသင်ကတော့ သွေးအနည်ထိုင်၍ဖြစ်တဲ့ အဆစ်နာ၊ အဆစ် ဆုတ်၊ အဆစ်ကိုက် လေးဖက်နာဖြစ်ခြင်း၊ လက်ဖဝါး၊ ခြေဖဝါး

များ တင်းခြင်း၊ ကျိန်းခြင်း၊ အဆစ်အပျက်များ ကိုက်ခဲနာကျင်ခြင်း၊ ခြေဆစ်၊ လက်ဆစ်များ ရောင်ပွပြီး ကြီးနေခြင်း၊ နံနက်အိပ်ရာထနဲ့ ကြာကြာထိုင်ပြီး ပြန်အထများတွင် လက်ဖဝါး၊ ခြေဖဝါး ပို၍ တင်းခြင်း၊ ကျိန်းခြင်း၊ နာကျင်မှု ပိုများခြင်း။

အဆစ်အပျက်များ အနည်းငယ် လှုပ်ရှား ရုံဖြင့် နာကျင်ခြင်း၊ အကြောများ တောင့်တင်း ၍ ဆိုင်းနေခြင်း၊ လှုပ်ရှားမှုများ အားနည်း နှေးကွေးခြင်း၊ လက်မြောက်မရခြင်း၊ ခါးနာ၊ ခါးတောင့်၊ ခါးကိုက်ခြင်း၊ တင်ပါးခွက်ကြောနှင့် ပေါင်တွင်းကြောများ ထုံကျဉ်းကိုက်ခဲခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ဒူးကိုက်၊ ဒူးဆစ်ရောင်ခြင်း၊ တံကောက် ခွက်ကြော တင်းခြင်း။

ဒူးဆစ် အကျောအဆစ်မရခြင်း၊ အောက် ပိုင်းများ လေးလံ ညောင်းညာ ကိုက်ခဲနေခြင်း၊ လက်ခြေများ မသယ်နိုင်ခြင်း၊ အာရုံကြောနဲ့ အကြောများ အားနည်းခြင်း၊ လေအားနည်း ခြင်း၊ လေဖြတ်၊ လေငန်း၊ သွက်ချာပါဒ်ဖြစ် ခြင်း၊ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ အမျိုးမျိုးဖြစ်ခြင်းနဲ့ အရိုးအဆစ်အကြောနဲ့ လေးဖက်နာရောဂါ များကို သက်သာပျောက်ကင်းစေတဲ့ဆေး ဖြစ်ပါတယ်”

ကဲ စာဖတ်ပရိသတ်များ ညီမလေး ခင်ခင် အညွှန်းကောင်းတာနဲ့ စကြာမင်း လေးဖက်နာသောက်ဆေးနဲ့ လေးဖက်နာလိမ်းဆေးကို သုံးစွဲလိုက်တာဟာ အခု ကျွန်မ ခဲစားဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ လေးဖက်နာရောဂါဟာ သက်သာပျောက် ကင်းသွားပါပြီ။ အဲဒါကြောင့် ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ကို သတင်းကောင်းလေး ပါးရတာလေ။

“မှတ်ထားနော် လေးဖက်နာရောဂါဖြစ်ရင် စကြာမင်း လေး ဖက်နာသောက်ဆေးနဲ့ လေးဖက်နာလိမ်းဆေးကို မမေ့နဲ့နော်”

ဆရာမြင့်
စကြာမင်းတိုင်းရင်းဆေးဆိုင်ကိုက်
 အမှတ်-၈/၆၆၆၊ သုဗျောလမ်းမကြီး၊
 သန္တာမှတ်တိုင်အနီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊
 ၇၆-၇၂၂၅၁၃

www.burmeseclassic.com

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

အာရုံကြောနှင့် အကြောအားနည်းသူများအတွက်

စကြာမင်း အကြောအားဆေး

(ယာယီ တိုင်ရင်ဆေးပါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၇၀၀YR ၀၀၆၀ ၅၅)

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ်
တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၂/၀၅၁၃

'မင်္ဂလာပါ ဆရာ'

'မင်္ဂလာပါဗျာ။ ဘယ်သူတွေများလဲ မှတ်တယ် ရှေ့နေကြီး ဦးအောင်ဝင်းနိုင်တို့ကိုး။ ဘယ်က လှည့်လာကြတဲ့'

'ဆရာဆီ သက်သက်လာတာပါ။ ဒီ ကျွန်တော်မိတ်ဆွေ ဦးဇော်ထွန်းက ရုံးဝန်ထမ်းဆိုတော့ အလုပ်များ၊ အထိုင်များလို့နဲ့ တူတယ်။ ထိုင်းနိုင်ငံလေးလံနေပြီး အမြဲတမ်း ညောင်းညာ့ကိုက်ခဲကာ အကြောတွေတက်နေလို့ ညတိုင်းလို့လို့ နင်းခိုင်း၊ နှိပ်ခိုင်းနေတာ တွေတာနဲ့ ဆရာဆီ ဖော်လာတာ'

'ဒါဆိုရင် ဦးဇော်ထွန်းရဲ့ ညာဘက်လက် တစ်ချက်လောက် ပြပါဦး။ ကျွန်တော် သွေးစမ်း အဖြေရှာကြည့်မယ်'

'ဟုတ်ကို ဆရာ။ လိုအပ်သလိုသာ ကုသပေးပါ'

'ဪ... ဦးဇော်ထွန်းမှာ အာရုံကြောအားတွေ့ အကြောအား တွေ နည်းလာလို့ အခုလို ဖြစ်လာတာပါ'

'အာရုံကြောအားနည်းရင် ဒီလိုမျိုး ခံစားရသလား ဆရာ'

'အာရုံကြောတွေ့ အကြောတွေ့ အားနည်းလာရင် နောက် ကြောတက်၊ ဖက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခြေလက်တွေ အားမရှိသလိုဖြစ် ခြင်း၊ ခြေလက်တွေ တုန်ယင်လာတတ်ခြင်း၊ အမြဲတမ်း လေးလံ ထိုင်းခိုင်းနေခြင်း၊ ခြေကုန်လက်ပန်းကွသလို ခံစားရခြင်း၊ အမြဲတမ်း လိုလို ခြေလက်တွေ ညောင်းညာ့တောင့်တင်းခြင်း၊ ခြေလက်တွေ ကပ်ခြင်း၊ လုပ်ချင်ကိုင်ချင်စိတ်တွေ လျော့နည်းလာပြီး နုံးချည့် သလိုမျိုး ခံစားရတတ်ပါတယ်။

အာရုံကြောနဲ့ အကြောတွေ အားနည်းတော့ ကြွက်သားတွေ အဆစ်အဆက်အရွတ်တွေပါ အားနည်းသွားပေပါတယ်။ ဒီအခါမှာ လေးလံထိုင်းခိုင်း ကိုက်ခဲခြင်း၊ အားမရှိသလိုမျိုး ခံစားရခြင်း၊ အကြောတက် ညောင်းညာ့ခြင်း၊ လေဖြန်း၊ လေဖြတ်၊ သွက်ချာပါဒ ရောဂါတွေ ဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ ခြေတုန်၊ လက်တုန်၊ လည်ပင်း၊ ဦးခေါင်း တွေ တုန်ယင်ခြင်းတွေ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရတတ်ပါတယ်'

'ဟုတ်လား ဆရာ။ ကျွန်တော့်ကို အကောင်းဆုံးဆေးတွေ လမ်းညွှန်ပေးပါ'

'ဦးဇော်ထွန်းအတွက် အကောင်းဆုံးဆေး ပေးရမယ်ဆိုရင် အာရုံကြောနဲ့ အကြောအား အဆစ်အရွတ် ကြွက်သားအားတွေ အထူးကောင်းမွန်စေတဲ့ စကြာမင်း အကြောအားဆေးကိုသာ နှိပ်ပါ'

'စကြာမင်း အကြောအားဆေးက ဘာတွေကောင်းလဲ ဆရာ'

'ဘာတွေကောင်းလဲဆိုရင်တော့ အာရုံကြောနဲ့ အကြောများ ပိတ်ဆို့ရောင်ရမ်းပြီး နောက်ကြောတက် ဖက်ကြောထိုးခြင်း၊

သတ်မှတ်ဉာဏ်နည်းခြင်း၊ အာရုံကြောများ၊ အကြောများ၊ ကြွက် သားများ အားနည်းရောင်ရမ်းခြင်း၊ အရိုးကျိုးပေါင်းတက်ခြင်း၊ လက်ခြေများ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း၊ အကိုင်းအတွယ်မမြဲခြင်း၊ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်း၊ အကြောများ တောင့်တင်း၍ ဆိုင်းနေခြင်း၊ လှုပ်ရှားမှုများ အားနည်းနေကျေးခြင်း၊ ခြေကပ်လက်ကပ်ဖြစ်ခြင်း၊ လက်မြှောက်မရခြင်း၊ ခါးနာ၊ ခါးမှတောင့်၊ ခါးကိုက်ခြင်း၊ အောက် ပိုင်းများ ထုံကျဉ်လေးလံညောင်းညာ့ကိုက်ခဲခြင်း၊ ခြေလက် မသယ်နိုင်ခြင်း၊ အထိုင်အထလေးလံခြင်း၊ အမျိုးသားများ ပန်းသေ ပန်းညှိုး ဖြစ်ခြင်း၊ အကြောသေခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ဒူးကိုက်၊ ဒူးရောင်ခြင်း၊ ဒူးဆစ် အကျောအဆန်မရခြင်း၊ အဆစ်ရောင်၊ အဆစ်နာ၊ အဆစ်ကိုက် လေးဖက်နာဖြစ်ခြင်း၊ အတက်စာနည်း၊ နည်းစားရုံနဲ့ အကြောတက် ညောင်းညာ့လာခြင်း တစ်ကိုယ်လုံး သွက်လက် ပေါ့ပါးမှုမရှိခြင်းများကို သက်သာပျောက်ကင်းပြီး ကျန်းမာသန်စွမ်းကာ သွက်လက်ပေါ့ပါးစေတဲ့ဆေး ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါ့အပြင် လေဖြတ်၊ လေဝင်နိုး၊ သွက်ချာပါဒရောဂါများအတွက်လဲ ကာကွယ် ဆေးအဖြစ် တစ်နေ့တစ်ကြိမ် ဆေး(၅)ပြား နှိပ်ပြီး ကြိုတင် ကာကွယ်နိုင်ပါတယ်'

'ဒီဆေးဟာ ဆရာဆေးတိုက်မှာပဲ ရသလား ဆရာ'

'ကျွန်တော်ဆေးတိုက်အပြင် အမြို့မြို့အနယ်နယ်ရှိ ဆေးမျိုးစုံ ဆိုင်တိုင်းမှာ ရနိုင်ပါတယ်'

'အခုဆိုရင် ကျွန်တော်မှာ စကြာမင်း အကြောအားဆေးအစွမ်း ကြောင့် ကျန်းမာသန်စွမ်းပြီး သွက်လက်ပေါ့ပါးနေပါပြီ။ အာရုံ ကြော အားနည်းနေသူများ၊ အကြောအားနည်းသူများ၊ အဆစ် အရွတ် ကြွက်သားအားနည်းသူများ၊ အသက်(၄၀)ကျော်သူများ နဲ့ အာရုံကြောအားနည်းတဲ့ ကလေးလူကြီး၊ အမျိုးသား၊ အမျိုး သမီးများအတွက် အကောင်းဆုံး အစိတ်မှန်ဖြစ်တဲ့ စကြာမင်း အကြောအားဆေးကို အိမ်တိုင်းဆောင်ထားပြီး နှိပ်ကြပါလို့ အကြံပြုပါရစေ'

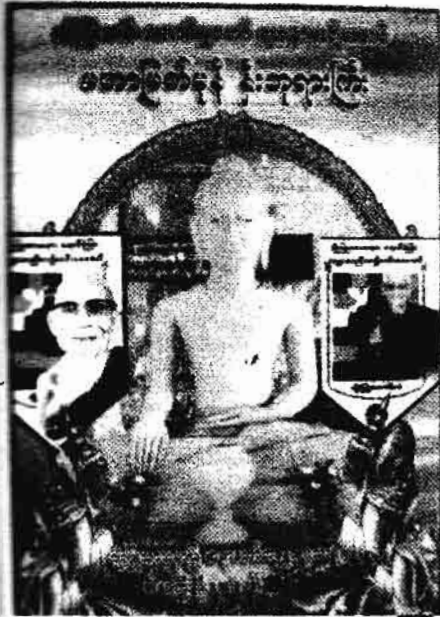
ဆရာမြင့်
စကြာမင်းဆေးတိုက်
 အမှတ်၈/၆၆၆၊ သုတလမ်းမကြီး၊ သွားပုတ်တိုင်အနီး
 မြောက်ဥက္ကလာပိဋ္ဌိန်း၊ ဖုန်း ၇၂၂၅၁၁

ဦးဇော်ထွန်း

၈၀ နာရီကျော်ရောင်ခြည်မပူရင်း

ဂျီဒီ၊ တောင်တန်းမှ

သက္ကတတိ သာသနာပြုရေးအဖွဲ့ချုပ် (၄)

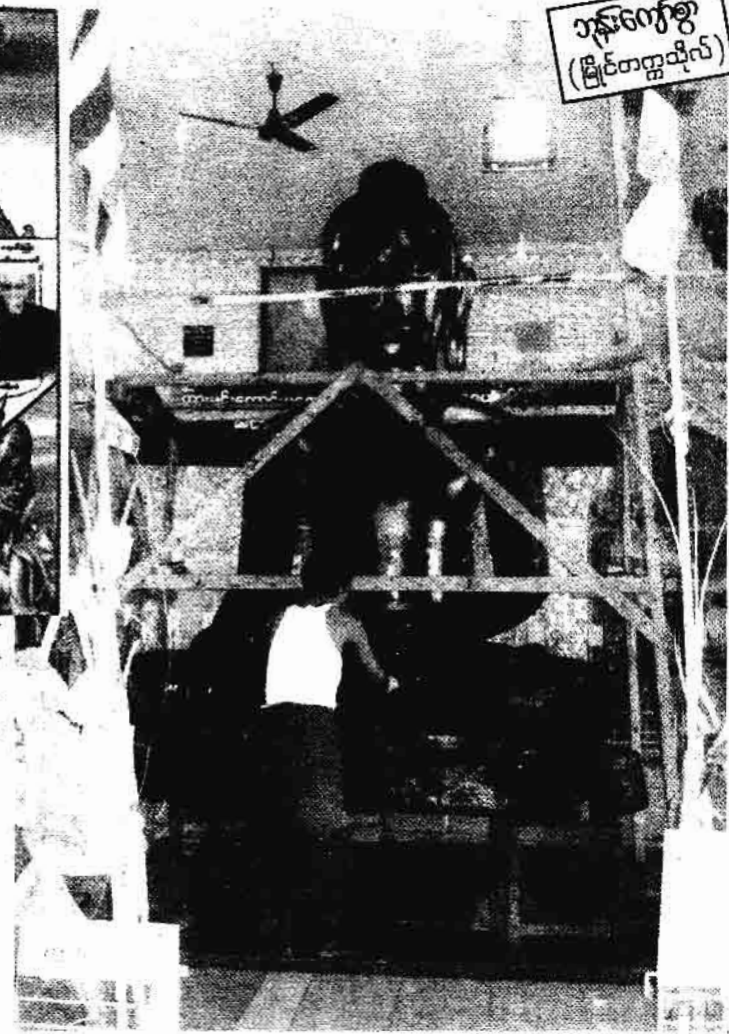
◆ နှိုးဆော်ရေးအဖွဲ့
တက္ကသိုလ်ဝင်တန်း
◆ နှိုးဆော်ရေး ◆

ယခင်လမှ အဆက်

သတ္တဝါအားလုံးအပေါ်၌ အစွန်းနှစ်ဖက်ကင်းသော ချစ်ခြင်းမေတ္တာပေး အရင်းခံကာ ဆက်ဆံကူညီကောင်းမှုတည်နိုင်ခြင်း စသည် အကျိုးထူးများစွာ ရရှိနိုင်ကြလေသည်။

စေတီကြီးတော်မှာ လိုဏ်ပါ နှစ်ထပ်စေတီဖြစ်၍ လိုဏ်အတွင်း၌ အလယ်ဧည့်ခန်းတင် တင်ပျဉ်ခွေရုပ်ပွားတော်လေးဆူ ဝန်းရံပယ်တော်မူသည်။

အရှေ့ဘက်တွင် ပုလဲဘုရား၊ မြောက်ဘက်တွင် မြဘုရား၊ အနောက်ဘက်၌ ကျောက်စိမ်းဘုရားနှင့်

ဘုန်းကျော်စွာ (မြိုင်တက္ကသိုလ်)

တောင်ဘက်တွင် ဝတ္ထုမြားဘုရားတို့ကို ကျောက်မျက်ရတနာ စီခြယ်လျက် သပ္ပယ်စွာ ဖူးတွေ့ရသည်။

ဤစေတီတော်အား ၁၂၇၃ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့်နေ့တွင် ထီးတော်တင်လှူ ပူဇော်နိုင်ခဲ့သည်ဟု သိရသည်။

အောက်ခြေ လိုဏ်ခန်းမ၏ အလယ်ပဟို မဏ္ဍိုင်တွင် စွယ်တော်ညီနောင်ကိုလည်း အခြားသော ဓာတ်တော်ကြိုတ်များနှင့်အတူ ဖူးမြော်ရသည်။ စွယ်တော်တစ်ဆူမှာ ပြည်မြို့ စွယ်တော်တိုက်မှ မြတ်စွယ်တော်နှင့်အတူ နှစ်ပေါင်းများစွာ စိပ်ပယ်

www.burmeseclassic.com

တော်မူခဲ့သော စွယ်တော်ပွားဖြစ်၍
၁၃၃၀ ပြည့်နှစ်တွင် ပြည်မြို့မှ
ဒေါက်တာသန်းဦးက အဘိုးဆရာ

တော်အား လှူဒါန်းခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။
ကျန်တစ်ဆူမှာ ပေါင်းတည်မြို့မှ
ဒါယကာ ဦးသန်းမောင်က ဘိုးဘေး

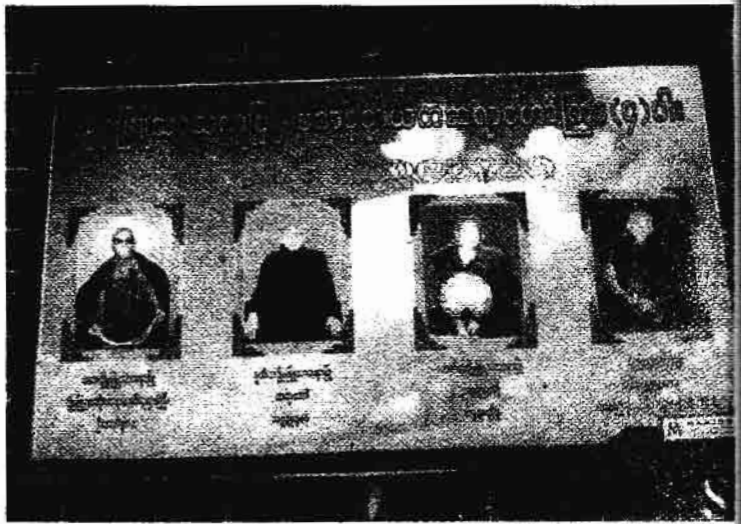
စဉ်ဆက် ကိုးကွယ်ခဲ့ကြသော ပေါင်း
တည် စွယ်တော်မြတ်ကို အဘိုးဆရာ
တော်အား ထိုနှစ်တွင်ပင် လှူဒါန်းခဲ့ခြင်း
ဖြစ်လေသည်။

ဤစွယ်တော်မြတ်နှစ်ဆူကို သား
တပည့်ဖြစ်သူ (ထိုစဉ်က) မြန်မာစာ
ပါမောက္ခ ဦးအေးဖေ ကိုးကွယ်ရန်
ပေးအပ်သဖြင့် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ဝင်း
အတွင်း ကိန်းဝပ်တော်မူရာမှ ယခု
သားတော်များစေတီ လိုဏ်ခန်းမ၌
ပင့်ဆောင်ပူဇော်ထားခြင်း ဖြစ်သည်ဟု
သိရသည်။

မြတ်စွယ်တော်ညီနောင်မှာ မှန်
ကျောင်းဆောင်အတွင်း ဖန်ကြုတ်များ
ဖြင့် ပူဇော်ထားသည့်အပြင် ကြည်ညို
ဖွယ်ရာ နီ၊ညို၊စိမ်း၊ဝါ ဓာတ်တော်
ကြုတ်များစွာလည်း ဝန်းရံလျက်ရှိ
သဖြင့် ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်း ပုံရိပ်ဖော်နိုင်
စွမ်း မရှိခဲ့ပါ။ သက္ကဝတီကုန်းမြေသို့
ရောက်ပါလျှင် အားပါးတရ ဖူးမြော်နိုင်
ကြပေမည်။

လိုဏ်ခန်း ပတ်လမ်းတစ်လျှောက်
တွင် ရဟန္တာဓာတ်တော်များ၊ ဗုဒ္ဓ
ဓာတ်တော်များ များစွာဖူးတွေ့ခဲ့ရ
သည်။ ကြည်သန့်သော နီ၊ ဝါ၊ ပြာ၊
စိမ်း ဓာတ်တော်များကို ရောင့်တော်
ခွဲခြား၍ ဖန်တူးကြီးများတွင် ထည့်သွင်း
ပူဇော်ထားရာ ဘုရားရှင်၏ အနန္တ
တန်ခိုးတော်ကို ရည်မှန်းကာ ကြည်နူး
စွာ သာဓုခေါ် ကော်ရော်မှု ပြုရလေ
သည်။

စေတီတော်အပြင်ဘက် အခြေတွင်
၈၂ နက္ခတ္တရာဇ်မြစ်ပရူဇင်း

ရိုးကြဲ နာယကဆရာတော်များ

အဘိုးဆရာတော် ဦးအေးဖေဝံသ ရုပ်တုတော်

အုတ်မြစ်ချ ဖော်ကွန်းကမ္ဘည်းကို တွေ့
ရသည်။ အဘိုးဆရာတော် ဦးအေးဖေ
ဝံသ လမ်းညွှန်ခဲ့သည့်အတိုင်း ဤ
အတုမရှိမြတ်ဗုဒ္ဓ သားတော်များစေတီ
ကို ၁၃၄၀ ပြည့်နှစ်၊ တော်သလင်း
လပြည့် တနင်္ဂနွေနေ့ နံနက် (၉:၀၀)
နာရီအချိန်တွင် ဆရာတော်
ဦးအဂ္ဂသာရ (သာသနာပြုအဖေကြီး
ဦးအေးဖေ)မှ အုတ်မြစ်ချမင်္ဂလာ ပြု
လုပ်ခဲ့ကြောင်း ရေးထိုးထားသည်။

ဓမ္မာရုံတွင်းဝယ်

ထိုမှ မြောက်ဘက်ကပ်လျက်ရှိ
ဓမ္မာရုံတွင်းသို့ ဝင်ရောက် လေ့လာကြ
သည်။ အဝင်တံခါးမ၏ အပြင်နံရံတွင်
ဂျိုးဖြူသာသနာမြေကို ဦးဆောင်ခဲ့ကြ
သည့် ပဓာန နာယက ဆရာတော်
လေးပါး ရုပ်ပုံတော်များ ချိတ်ဆွဲထား
သည်။

အဘိုးဆရာတော် ဦးအေးဖေဝံသ

▲ မိုးပြောင်တိုင်း၊ နန်းတော်
▼ တနင်္ဂါးတိုင်း၊ အာရုံတော်

ဆရာတော် ဦးနန္ဒမေ၊ ဆရာတော် ဦးစက္ကိန္ဒ၊ ဆရာတော် ဦးအုဇ္ဈာရ (အဖေကြီး ဦးအေးဖေ) စသည်ဖြင့် မှတ်တမ်း ရေးထိုးထားလေသည်။

ဓမ္မာရုံအတွင်း၌ တင်ပျဉ်ခွေ နီးဘုရားကြီးကို ရွှေသင်္ကန်း ကပ်လှူရန် အတွက် သစ်စေးသရိုးကိုင် ပြင်ဆင်နေကြသည်ကို မြင်တွေ့ရသည်။

ဤ နီးဘုရားကြီးကို ရှမ်းပြည်နယ်မှ နီးဘုရားဒေါင်းရွေးပညာရှင်က ရွှေတိဂုံစေတီ နှစ်(၂၆၀၀)ပြည့် အထိမ်းအမှတ် နေ့တွင် ပြုလုပ်ပြီးစီးခဲ့ကာ ၁၃၇၄ ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလပြည့်နေ့တွင် ဗုဒ္ဓါဘိသေက အနေကဇာသဘင် ပူဇော် ကျင်းပနိုင်ရန် စီစဉ်ထားသည်ဟု သိရသည်။

ဆရာတော်က နီးဘုရားကြီး သစ်စေးသရိုး မကိုင်မီ မူလပုံစံ ဓာတ်ပုံငယ်ကို စွန့်လှူ၍ ကုသိုလ်ရှင်တို့ ရွှေသင်္ကန်း ကပ်လှူ ကုသိုလ်ပါဝင်ကြပါရန် ဖိတ်မန္တကပြု မိန့်ကြားခဲ့သည်။

ဓမ္မာရုံ ဘုရားခန်းအဝင်တွင် အဘိုးဆရာတော်၏ တင်ပျဉ်ခွေရုပ်တုကို ပူဇော်ထားကာ ဘုရားခန်းတွင်း၌ တင်ပျဉ်ခွေ ရုပ်ပွားတော်ကြီး သုံးဆူ ဖူးတွေ့ရသည်။

လက်ဝဲဘက်ရှိ နဂါးကိုးကောင် ပလ္လင်တံကဲနှင့် စံပယ်တော်မူသော ရုပ်ပွားတော်မှာ လက်နှစ်ဖက်လှန်ကာ ရှေ့သို့ချထားသည့် ကောင်းဆိုးပေးဟန် ဒါနမုဒြာဖြစ်သည်။

အလယ်တွင် ဘူမိဒေဝီမုဒြာရုပ်ပွားတော်နှင့် လက်ယာဘက်တွင် လက်ဝဲကို ရှေ့သို့လှန်ကာ လက်ညှိုး၊ လက်မ ထိထားသော ဝရဒမုဒြာရုပ်ပွားတော်တို့ကို ဖူးမြော်ရသည်။

အနောက်ဘက်ဆီသို့

ဓမ္မာရုံမှထွက်ကာ အနောက်ခြောက်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်၊ ရှမ်း၊ ၈၃

ယဟာနို ထွဆင်ဟု

ဘဟာရသိန္နိဘုရား

ထောင့်အရပ်ရှိ အဆောက်အအုံစေတီများ၊ ကုန်းတော်မြေ အဝင်မုခ်ဦးလမ်းမကြီး၏ မြောက်ဘက်တွင် အဘိုးဆရာတော်ရှိစဉ်က တည်ဆောက်ခဲ့

သော သာသနိက အဆောက်အအုံများ တည်ရှိသည်။ ဦးစွာ ဖူးမြော်ရသည်ကား တန်ခိုးပြဘုရား ဖြစ်သည်။ ကွမ်းတောင်ပေါက် စေတီတစ်ဆူ

နှင့် ရှေ့တွင် ရွှေစောင်းတန်း၊ ငွေစောင်းတန်း၊ ပတ္တမြားစောင်းတန်း သုံးသွယ်ကို မုခ်ဦးပြာသာဒ်နှင့်တကွ တွေ့ရသည်။

အဘိုးဆရာတော်ရှိစဉ်က ကျောင်း

မ၇ နက္ခတ္တကျောင်းမြို့ပရောင်း

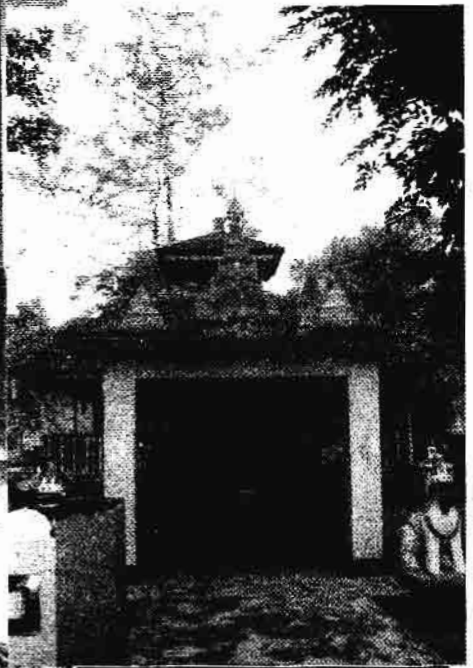
ဘုရားရှင် တာဝတိံသာနတ်ပြည်မှ ပြန်ကြွလာဟန် ရည်စူး ပူဇော်ထားခြင်း ဖြစ်၍ ရှေ့တွင် ရှည်လျားသော အာရုံခံတန်ဆောင်းကြီး တည်ရှိသည်။

သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့တိုင်း နတ်ပြည်မှ အဘိဓမ္မာဒေသနာ တရားတော်ဟောကြား၍ ပြန်လည်ကြွဆင်းတော်မူလာသည့် ဘုရားရှင်အား ရည်မှန်းကာ အဘိဓမ္မာအခါတော်နေ့ ဆင်ယင်ကျင်းပလေ့ရှိသော နေရာဖြစ်သည်။

ကွမ်းတောင်ပေါက်စေတီ အောက်လိုက်ခန်းမအတွင်း၌ တန်ခိုးပြဘုရား ရုပ်ပွားတော်ကို အရံရုပ်ပွားနှစ်ဆူဖြင့်

• တနင်္ဂါးပြာဏာ၊ လိုက်တွင် ရုပ်ပွားဆောင်

• ဂေဠိတော်

• ကျောင်းကျွန်းမှ ထော်စိုင်း နာဂထော်စိုင်းများ

• စောင်းတန်းသံဃာ့ယုန်
တနင်္ဂါးပြာဏာ

ပူဇော်ရသည်။ ထိုမှ မြောက်ဘက်တွင် နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ တန်ဆောင်းရှိကာ နွေကျောင်းပိတ်ရက်ဖြစ်၍ ဗုဒ္ဓဘာသာ ယဉ်ကျေးမှုသင်တန်း ပို့ချပေးနေသည်ကို တွေ့ရသည်။

ယင်းမှ မြောက်ဘက်ကပ်လျက်တွင် ကား သတ္တဝတီသိမ်တော်ရှိသည်။ ရေကန်အလယ်တွင် တည်ဆောက်ထားသည့်ရေသိမ် ဖြစ်သည်။

ဟံသာဝတီခေတ်တွင် တိုင်းပြည်အေးချမ်းသာယာ၍ သာသနာတော် ထွန်းတောက်ခဲ့သည့် ဘုရင်မ ရှင်စောပု၏ သမက်တော် ဓမ္မစေတီမင်းသည် သာသနာကို လွန်စွာ အရေးထားလေ့ရှိသူ ဖြစ်သည်။

• ဓမ္မစေတီပိရန်

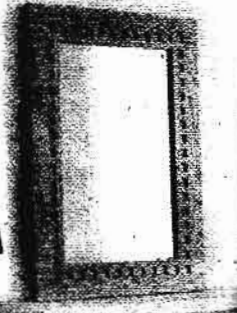
ဘုန်းကျော်စွာ
(မြိုင်တက္ကသိုလ်)

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၈၅

ပုဂံတေးလေးတစ်ချပ်

အကြောင်း

နေလင်းစွာ
(ဂျီဒီသာယာ)

သည်အကြောင်း ပြောမည်ဆိုလျှင် ကျွန်တော်ငယ်စဉ်က အကြောင်း အနည်းငယ်ပြောမှ ဖြစ်ပေမည်။ ကျွန်တော်နေသည်က ကျောက် တံတားမြို့နယ် (၃၄)လမ်းတွင် နေ၏။ အတန်းပညာ(၆)တန်းဖြင့် ဗဟိုစံပြ အမျိုးသား အထက်တန်းကျောင်း (ယခု လသာ အ.ထ.က(၁))တွင် ပညာသင်ကြားနေစဉ် ဖြစ်၏။ ထိုစဉ်က အသက်(၁၃)နှစ်ဖြစ်ပြီး **၁၉၆၁ ခုနှစ်** ဖြစ်၏။

ကျွန်တော်၏မိခင် ဆည်းကပ်သော အဘဆရာကြီးတစ်ဦး ရှိ၏။ သူ၏ အမည်မှာ ဆရာကြီးဦးသိန်းဖြစ်ပြီး ဘေ၊ ဝိန္ဒောပယော၊ ဗေဒ၊ နက္ခတ္တ လောကီပညာများ ကျွမ်းကျင်တတ် မြောက်ပြီး မဟာဗေဒိ ပထမဂိုဏ်း တော်ကြီးမှ အကြီးအမှူးဖြစ်သည်။

အသက်အရွယ်မှာ (၈၀)နှစ်နီးပါးခန့် ရှိပြီး လွန်စွာ ကျန်းမာရေးကောင်းမွန် ၏။

လပြည့်လကွယ် ဥပုသ်နေ့တိုင်း ဝါတွင်းဝါပရက်ပါ ဥပုသ်ဝင်၏။ ရွှေတိဂုံဘုရားကြီး အရှေ့ဘက် ဗဟန်း မှန် အထက်ပစ္စယ်တွင် ထိုအချိန်က ဒေါက်တာဦးညို တန်ဆောင်းကြီးရှိ၏။

ယင်းတန်ဆောင်းကြီးအတွင်း သီလ ပေး၊ တရားဟော ဆရာတော်မှာ "သီဟိုဠ်(သီရိလင်္ကာ)ပြန် ဦးအေတိက" ဆရာတော်ကြီး ဖြစ်သည်။ ဆရာတော် သည် လွန်စွာ တရားဟောကောင်း၏။ လူမျိုးကဲ့ ဘာသာစကားများကိုလည်း တတ်၏။

ထို့ကြောင့် ဆရာတော် တရားဟော လျှင် တန်ဆောင်းအတွင်း တရားမှာ ပရိသတ်များ ပြည့်လျှံသွားသည့်အပြင် အပြင်ရင်ပြင်တော်မှပါ နာကြားကြ၏။ အားရဝမ်းမြောက်ဖွယ် ကောင်းလှပါ သည်။

ဆရာတော်၏ ရှေ့ဆုံးနားတွင်

အဘဆရာကြီး၊ ကျွန်တော်နှင့် မိခင်ကြီး အမြဲရှိ၏။ ဆရာတော်သည် ကျွန်တော်အား လွန်စွာမေတ္တာရှိ၏။ ကျွန်တော်သည်လည်း ဆရာတော်ကြီး အား အလွန်ကြည်ညို၏။ ခိုင်းသမျှ အကုန်လုပ်ကိုင်ပေး၏။

ဆရာတော်မှ သီလပွဲ၊ တရားနာပွဲ အတွက် ကောက်ခံခိုင်းလျှင် ငွေဖလား အကြီးကြီးကို ကျွန်တော်ကိုင်၍ လူ အများကြားထဲသို့ ရှိရှိသေသေ ကုန်း ကုန်း၊ ကုန်းကုန်းဖြင့် ဒါနငွေ ကောက်ခံ ရသည်ကို အလွန်ပျော်၏။

ငွေအကြွေစေ့များ၊ ကျပ်တန်း၊ ငါး ကျပ်တန်း၊ ဆယ်တန်းများ တစ်ခဏ အတွင်း ဖလားကြီးထဲမှာ ပြည့်ပြီးလာ ၏။ ကျွန်တော်လွန်စွာ ဝမ်းသာ၏။

လူအများ၏ စေတနာထက်သန် သော ဒါနအဟုန်ကို သာဓုခေါ်မိ၏။ ထိုအချိန်က ငွေရှားပါးသောအချိန် ဖြစ်သဖြင့် ဆယ်ပြားစေ့ တစ်စေ့ ထည့် လျှာသည်ကိုပင် ဝမ်းသာအားရ ဖြစ်မိ ၏။

ရရှိသောငွေများကို ညနေ တရားပွဲ သိမ်းလျှင် ဆရာတော်နှင့်အတူ ကျွန်ုပ် ပါ ဝိုင်း၍ ရေတွက်ပေးရသည်။ စာရင်း လုပ်ပြီး သိမ်းဆည်း၏။ ဆရာတော်ကြီး ၏ အများကောင်းမှုနှင့် ဘုရားတည်ရန် ရည်ရွယ်ချက်ကြီး ဖြစ်ပေသည်။

ဤသို့ဖြင့် ကျွန်တော်သည် ရွှေတိဂုံ စေတီတော်မြတ်ကြီးနှင့် ငယ်စဉ်အခါ ကတည်းမှစ၍ နီးစပ်ခဲ့ရ၏။

အဘဆရာကြီးသည် ကျွန်တော် အား လွန်စွာချစ်၏။ အိမ်သို့ ရောက် လာတိုင်းလည်း ယင်း၏ ပညာပိုင်း

ဆိုင်ရာလုပ်ငန်းများတွင် ပါဝင် ကူညီ လုပ်ကိုင်စေ၏။

ဘုရားပွဲ၊ သာသနာပွဲ ပူဇော်မှုများ တွင်လည်း ကျွန်တော်အား ပါဝင် လုပ်ကိုင်စေ၏။ သို့ဖြင့် ကျွန်တော်သည် လည်း ထိုအရွယ်မှစ၍ လောကီကိစ္စရ ပညာရပ်များကို အနည်းငယ် သိကြုံ လာရ၏။

သို့သော် ထိုစဉ်က အသက်အားဖြင့် လည်း ငယ်သေးသည်။ အတန်းကျောင်း ပညာရေးလည်း ရှိသေး၍ ပညာရပ် များအပေါ် စိတ်ဝင်စားမှု အားနည်း၏။ ယုံကြည်သည်၊ ကိုးကွယ်သည်၊ တတ်နိုင်သလောက် စောင့်ထိန်းသည် ဆိုရုံမျှသာ ဖြစ်ပါသည်။

တစ်နေ့ အဘဆရာကြီး ဦးသိန်း သည် အိမ်သို့ ရောက်ရှိလာပြီး နံနက် စာ စားသောက်၍ ရွှေတိဂုံဘုရားသို့ ကျွန်တော်အား သူနှင့်အတူ ခေါ်သွား ခဲ့သည်။ ထိုနေ့သည် တနင်္ဂနွေနေ့ ဖြစ်၏။ ဥပုသ်နေ့လည်း မဟုတ်ပေ။

သို့ဖြင့် ရွှေတိဂုံစေတီရင်ပြင်ပေါ်သို့ ရောက်ရှိပြီး နှစ်ဦးသား ဘုရားထိုင်ဖူး၍ စနေတန်ဆောင်းကြီးဘက်သို့ ထွက် လာပါသည်။

စနေတန်ဆောင်းကြီး အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်လာသော အဘဆရာကြီး အား အရင်ရောက်နေသူများက နေရာ ထိုင်ခင်းပေး၍ ကျွန်တော်လည်း အဘ ဆရာကြီး ဘေးနားတွင် ဝင်ထိုင်ပြီး ကြည့်ရှုငေးမောနေမိပါသည်။

ထိုင်၍ စကားစမြည် ပြောနေကြသူ

များမှာ အသက်ဝါးဆယ်၊ ခြောက်ဆယ် အရွယ်လူကြီးများပင် ဖြစ်ကြသည်။ ယောဂီဝတ်တွေလည်း တွေ့မြင်ရ၏။ ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်နှင့်လည်း တွေ့ရ၏။ မုတ်ဆိတ်မွှေး အရှည်ကြီး သျှောင်ထုံး ကြီးဖြင့် အပေါ်အောက် အနီရောင်ကြီး ဝတ်ထားသော ဘိုးဘိုးကြီးကိုလည်း တွေ့ရ၏။

အားလုံးတွင် ကျွန်တော် အငယ်ဆုံး ပင်ဖြစ်၏။ လက်ဖက်ရည်၊ မုန့်ပွဲများ၊ လက်ဖက်သုပ်၊ ရေခဲခွေးကြမ်း၊ ကွမ်းအစ်၊ ဆေးလိပ်ခွက်တို့ဖြင့် စုံလင်လှသည်။

ကျွန်တော်လည်း ကလေးပီပီ မုန့်စားရင်း၊ ရေခဲခွေးသောက်ရင်းဖြင့် သူတို့ ပြောသည်များကို ထိုင်ကာ နားထောင် နေမိ၏။

ကျွန်တော် နားမလည်သော ဖိုထိုး သည့်အကြောင်း၊ ဓာတ်လုံးအကြောင်း၊ ဆေးဝါးများအကြောင်း၊ ပယောဂ အကြောင်းများ စုံလင်စွာ ပြောနေကြ သည်မှာ နားထောင်လို့တော့ ကောင်း ၏။

အတန်ကြာသောအခါ တရုတ် လူမျိုး အဘိုးကြီးတစ်ယောက်နှင့် သူ၏ သားဟု ထင်ရသော အသက်လေးဆယ် ခန့်ရှိ လူတစ်ယောက် တန်ဆောင်း ထွင်းသို့ ဝင်လာသည်ကို တွေ့ရသည်။ ထိုသူနှစ်ဦးသည် အဘဆရာကြီး နှင့် အနီရောင်ဝတ်ထားသော ဘိုးဘိုး ကြီးအား ပါလာသော မုန့်များ၊ ဖယောင်း ထိုင် အမွှေးတိုင်များဖြင့် ဦးချက်တော့ ကြပါသည်။

ဆုများပေးပြီးမှ အဘဆရာကြီး ထ... ဦးကျင်ဝမ်တို့သားအဖလဲ မပေါ် ဘာတာ အတော်ကြာသွားတယ်နော်။ ဦးသားစုကော ကျန်းမာကြရဲ့လား' ဟု ပြောပါသည်။

ထိုအခါ တရုတ်အဘိုးကြီးက...

'ဘယ်လိုပြောရမုန်းတောင် မသိပါ ဘူး။ ဆရာကြီးရယ် အိမ်က လူတွေလဲ တစ်ယောက်တစ်လဲ ကျန်းမာရေး ညံ့ နေကြတယ်။ ပွဲရုံလုပ်ငန်းတွေကလဲ အရင်က ကောင်းသလောက် အခု အပြိုင်အဆိုင်၊ အတိုက်အခံတွေနဲ့ ပြဿနာတွေတက်ပြီး ပွဲရုံလုပ်ငန်း (၃)ခုလုံး စီးပွားရေး ကျဆင်းနေပါ တယ် ခင်ဗျာ။

ငွေကလဲ အကြောင်းအမျိုးမျိုးနဲ့ ကုန်နေလို့ ကျွန်တော်လဲ စိတ်ဆင်းရဲ နေရပါတယ်။ ကူညီပါဦး ဆရာကြီး ရယ်'

အဘဆရာကြီးက... 'ဒုက္ခတယ်ကြီးသကိုး။ ကဲ...ကဲ ဒီလိုလုပ် သေချာနားထောင်' ဟု ဆိုကာ...

'မှိုင်းဖြစ်စေ လေထောင့်ဖြစ်စေ တစ်ချပ် ယယ် အဲ... ပြိုင်နက်ထဲထဲ နေထွက် တဲ့အချို့မှာ မှိုက် အခု ရေထုပယ်ဂါထာနဲ့ (၃)အုပ်ယူပြီး အိမ်ရှောင်ပါကြီး အထက် နားမှာ ယံနဲ့ ရိုက်ပြီး ချိတ်ဆွဲထားပါ။

ပြိုင် နေ့တိုင်း နေ့တိုင်း နံနက်နေထွက်ချိန် မှာ အိမ်ရှက်ထွက် နေပေးရုံ မှုတ်ကြည့်ပြီး အိမ်ထဲမှာ (၃)ခေါက်ရွတ်ပြီး ပုဇွန်ပေရ ယယ် မှိုက်ချိတ်ထားသရွေ့ တစ်ရက်မှ ယူက် ကွက်စေနဲ့

ဟု ပြောပါသည်။ ရေးပေးသော ဂါထာမှာ အောက်ပါ အတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။ 'ဥုံ ဃဋ္ဌေသိ ဃဋ္ဌေသိ ကိံ ကရဏာ နဂဏပွံ အဟံ ဗာနာမိ ဗာနာမိ'

အနက် ဥုံ၊ အန္တရာယ်ကင်းစေသတည်း။ ဃဋ္ဌေသိ၊ ချုပ်ချယ်ပြစ်မှားဘိ၏။ ဃဋ္ဌေသိ၊ ချုပ်ချယ်ပြစ်မှားဘိ၏။ ကံကာရဏာ၊ အဘယ်အကြောင်း ကြောင့်၊ ဃဋ္ဌေသိ၊ ချုပ်ချယ်ပြစ်မှားဘိ သနည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ နဂဏပွံ၊ အလုပ်

သစ်၊ အလုပ်အကိုင်ကို။ ဇာနာမိ၊ သိ၏။ ဇာနာမိ၊ သိ၏။

ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။ ရည်ရွယ်သည်မှာ အဘဆရာကြီး ထံမှ သိရှိရသည့် မုန့်ကလေးတစ်ချပ်၏ ကောင်းကျိုးအဖြာဖြာ ပေးစေသည့် နည်းကလေးကို အများပြည်သူအတွက် အကျိုးရှိစေရန် တင်ပြပေးလို၍ ရေး သားရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

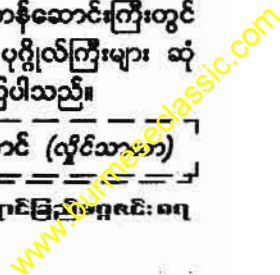
ယခုအခါ အိမ် တော်တော်များများ၊ လုပ်ငန်းရုံများ၏ ဝင်ပေါက်မျက်နှာစာ တွင် မုန့်ချပ်ကလေးများ ချိတ်ထား သည်ကို တွေ့မြင်နေရ၍ အိမ်ခိုက်နေ ခြင်း၊ ပြင်ပမှ ပယောဂအတိုက်အခိုက် များရှိခြင်း၊ လမ်းခိုက်နေခြင်းများ အတွက်၊ အဆင်မပြေဖြစ်နေကြသူများ အတွက် ယင်းမုန့်ချပ်ကလေးကို သုံး နေသည်ဆိုပါက အထက်ဖော်ပြပါ နည်းအတိုင်း ဆောင်ရွက်မှုပြုပါ။ ပိုမို၍ အကျိုးထူး သက်ရောက်မှု ရှိပါလိမ့် မည်။

စီရင်ထားသော ဤမုန့်ချပ်လေးတွင် နေမင်း၏ စွမ်းအားသတ္တိများ ကိန်း အောင်းလာပြီး မကောင်းကျိုးများ ကင်းစင်လွှင့်ပျောက်၍ ကောင်းကျိုး ချမ်းသာများ ရရှိ ခံစားလာနိုင်မည် ဖြစ်ပေသည်။

ရန်ကို ပြောင်စေသော ရောင်ပြန် မုန့်ချပ်လေး ဖြစ်ပါတော့သည်။

(မှတ်ချက်။ ။ အနီရောင်ဝတ် ဆင်ထားသော ဘိုးဘိုးကြီးသည် တစ်ချိန်က လူနီဝိဇ္ဇာကြီးဟု ကျော် ကြားသော ဝိဇ္ဇာနီဆရာကြီးဖြစ် ကြောင်း အဘဆရာသိန်း ပြော၍ နောက်မှ သိရပါသည်။ ထိုအချိန်က ယင်း စနေတန်ဆောင်းကြီးတွင် ထူးခြားသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ ဆုံ တွေ့လေ့ ရှိကြပါသည်။

နေလင်းအောင် (လှိုင်သာသာ)

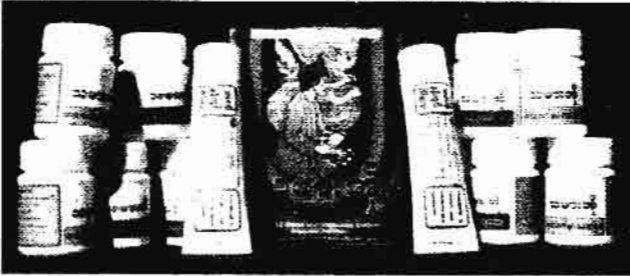

ကြော်ငြာစောင်းပါး

ဆေးစွမ်းထက်မြက်ကြောင်း အကြွေးစေပုံတူ

သမားအိုဆေးဖိုက်

၅ ထုတ်လုပ်သော နန်းတွင်းလိမ်းဆေး၊ လေးဖက်နာဆေး၊ နှလုံးထောင့်နှင့် ဉာဏ်ကောင်းဆေး

သိပေါမင်း ပါတော်မူပြီး နောက်နန်းတွင်းသမားတော်ကြီးများ မြို့နယ်အသီးသီးသို့ ပြန်ကျရောက်ရှိခဲ့ကြရာ ဘီလူးကျွန်း၊ ကမာရွန်ရွာသို့ ရောက်ရှိခဲ့ကြသည့် နန်းတွင်း သမားတော်ကြီး ဦးပန္နဝ၊ သမားတော်ကြီး ဦးနွယ်၊ မြန်မာ့မျိုးချစ်တော်လှန်ရေး ခေါင်းဆောင် ဆရာစံ (သမားတော်ကြီး ဦးစံရှား)တို့ထံမှ လက်ဆင့်ကမ်း၍ ဆင်းသက်လာသော နန်းတွင်းသမားစဉ် မူရင်းဆေးစွမ်းကောင်းတို့ကို သမားတော်ကြီး ဦးဖွယ်၏မြေ၊ သမားတော်ကြီး ဦးတင်လှိုင်(ငြိမ်း/မိုလ်ကြီး) ဇနီး ဒေါ်ကျင်သိန်း တိုင်းရင်းသမားတော် ဦးသန်းခေတ်၊ ညီမတော်ခင်ခင်ဇေယျာတို့ အကြောင်းပြု ပေါင်းစုလျက် သမားအိုဆေးတိုက်မှ မြန်မာ့ဆေးစွမ်းကောင်းများကို ထုတ်လုပ် ဖြန့်ချိလျက် ရှိပါသည်။

သမားအို နန်းတွင်းလိမ်းဆေးကြီး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၅၁၀ YR ၀၀၀၉၉၅/ [လိုင်စင်အမှတ် ၁၁/၂၀၀၈ ထဆထလ တို(၀၁၂၁)]

မြန်မာ့နန်းတွင်း အစဉ်အဆက် သုံးစွဲခဲ့သည့် လိမ်းဆေးဖြစ်ပြီး ပရတ်၊ မင်သော် စသည့် ဆေးပုများ မပါရှိသော ဆေးအေးဖြစ်၍ ဘေးထွက်ထိုးကျိုး လုံးဝ မပါရှိဘဲ အပူနာများကိုပါ သက်သာပျောက်ကင်းစေကြောင်း အာမခံသည့် လိမ်းဆေးတစ်လက်ဖြစ်သည်။ ပျောက်ကင်းစေသော ဂျောဂါများ

သမားအို နန်းတွင်းလိမ်းဆေးကြီးသည် အဆစ်၊ အမြစ်၊ အကြောရောင်/နာ၊ ကိုက်ခဲခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ခါးနာ၊ လေးဖက်နာ၊ ဂေါက်နာ၊ ဇက်ထိုး၊ ခေါင်းအုံ၊ ခေါင်းကိုက်၊ ပန်းနာ၊ ရင်ကျပ်၊ နှာစေး၊ နှာပိတ်၊ ထိပ်ကပ်နာ၊ အရိုးကျိုး၊ အဆစ်လွှဲ၊ အဆစ်ဟ၊ ဒဏ်နာဖြစ်၊ လက်ကပ်ခြင်းနှင့် အပူလောင်ခြင်းများကို သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

အသားပစ်ခြင်း၊ အသားကွဲခြင်း၊ ဝက်ခြံ၊ တင်းတိမ်၊ နေလောင်ကွက်များကို ညအိပ်ရာဝင်ချိန်၌ မျက်နှာအား ဆပ်ပြာဖြင့် စင်ကြယ်စွာ ဆေးကြောပြီးမှ ဆေးလိမ်း တစ်ရှူးကပ် အိပ်ပါ။

နေ့စဉ်ရက်ဆက် လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် "အသားအရေ ဂြိုဟ် ချောမွတ်ပြီး မကြုံဘူးအောင် အလှလှစေသည်" ကမ္ဘာ့ ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ မန္တလေးတောင်ကျွန်းကိတ်ထိန်းတောင်ပုပွားတောင်ကဲ့သို့ အလှေအကျင့်မရှိသော တောင်တက်ဘုရားမှူးခရီးသည်များ သုံးစွဲလျှင် ထိုကျည်ညောင်ညှာ ကိုက်ခဲခြင်းများ သက်သာပျောက်ကင်းစေသည့်အပြင် ကျွန်းပေါင်းရေဂေါ်ဝေဒနာရှင်များ အသားထဲ စိန်ခင်းအောင် ညှင်သာစွာ လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် ကျွန်းပေါင်းရေဂေါ်ဝေဒနာများ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

၈၈ နက္ခတ္တပျော်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

သမားအို
လေးဖက်နာဆေး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၃၀၅ YR ၃၀၀၂]

လူတစ်ယောက်၏ခန္ဓာကိုယ်အား သိပ္ပံနည်းကျ သွေးစစ်ကြည့်ခြင်းဖြင့် ယူရစ်အက်စစ်အလွန် များနေခြင်း၊ အောက်စ်ဒီ သီတာယူနစ်(၂၀၀)ထက် ရှိခြင်း၊ နောက်ဆုံး အာအေ စမ်းသပ်မှု၌ (+) အပေါင်းလက္ခဏာတွေ့

ရှိခြင်းစသည်ဖြင့် လေးဖက်နာရောဂါအဆင့်ဆင့်တိုက်သိရှိနိုင်ပေသည်။ လေးဖက်နာကျား၏ ထင်ရှားကျားများဖြစ်သော နှလုံး၊ ဆွေတိုး၊ မီးယပ်ကျားများ မဖြစ်ပွားစေရန် ကြိုတင်ကာကွယ်သည့်ဆေးဖက်များ သမားအို လေးဖက်နာဆေးတွင် ထည့်သွင်း ထပ်ဆင့်ထားပါသည်။

သမားအိုလေးဖက်နာဆေးတွင် သက်စောင့်ဆေးဖက်များ ပါရှိသည့်အတွက် ရာသီဥတုအင်အားရှိပြီး တရားထိုင်သူများ၊ ယာဉ်မောင်းသူများ စက်ချုပ်သမားများ၊ လက်နိပ်စက်နှင့် ကွန်ပျူတာ အော်ပရေတာများ ဤဆေးကို မှန်မှန် စားသုံးသွားပါက ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေပန်ကန်ပြီး ကျန်းမာရေးနှင့် ညီညွတ်ကာ ကိုယ်လက်အပိုပါး သွက်လက်စေပါသည်။

သမားအို နှလုံးရောဂါနှင့် ဉာဏ်ကောင်းဆေး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင် ၀၃၁၁ YR ၀၀၃၀၆၂]

မြန်မာ့နန်းတွင်းသမားတော်ကြီးများ အသုံးပြုခဲ့သော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်သည်။ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းခြင်း၊ ကျယ်ခြင်း၊ နှလုံးကျပ်ခြင်း၊ နှလုံးခုန်လွန်ခြင်း၊ မောပန်းခြင်း၊ နှလုံးအားနည်းခြင်း၊ နှလုံးရောင်ခြင်းနှင့် နှလုံးရောဂါအမျိုးမျိုးတို့ကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး စိတ်ဓာတ်ကို ကြည်လင် လန်းဆန်း၍ ဉာဏ်ရည်ထက်မြက်စေသော "သထွဂဏ်" နှင့် ပြည့်စုံသော ဆေးကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျောင်းသူ ကျောင်းသားများနှင့် ရဟန်းသံဃာ အရှင်မြတ်များ စာမေးပွဲနီးသော အခါ၌ လည်းကောင်း၊ ပရိယတ္တိ၊ ပဋိပတ္တိ ဝန်ဆောင်ရာ၌ လည်းကောင်း အစဉ်အလာအားဖြင့် အောင်မြင်စွာ သုံးစွဲခဲ့သော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။

သမားအိုဆေးတိုက်
အပုတ်(၄၇) (၁၈)လမ်း၊ ဟင်္သာစေ့အနီး၊
ဟင်္သာတောင်ညွှန်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊
ဖုန်း ၂၉၀၆၃၀ အပြုပြုရှိ မြန်မာ့ဆေးဆိုင်မှာတွင် ရရှိနိုင်ပါသည်။

မြောင်းမြ မောင်ယဉ်တင်

www.burmeseclassic.com

ယခင်ပေမူ အဆက်

ထံမနယ် မြောက်အစွန်ဖျားဆီက

ကျောက်အဖျဉ် ရှင်ပထောင် ဘုရားထံသို့ (၄)

'မလိုပါဘူးဘုရား၊ ရှိသလား သိရင် လို့ပါ'

တစ်ခါတလေလဲ ခရီးသွားဟန်လွှဲ အလွယ်တကူ တွေ့တတ်တယ်။ နာဂမ က ဆီးဖြူရွက်လို ပုံစံရှိတယ်။ အစု အဝေးနဲ့ ပေါက်တယ်။ အမြစ်မှာ အတွန့် (၇) တွန့်လောက်ပါတယ်။ ဒါ ကြောင့် "တွန့်ကျော်" လို့လဲ ခေါ်ကြ တယ်။ မြွေနဂါးတွေ တွန့်လိမ်ပြီး သွား နေတဲ့အတိုင်းပဲ။ ထိခိုက်ဒဏ်ရာရတာ အတွက် သိပ်ကောင်းတယ်။

နာဂထကတော့ မှန်လာရွက်နဲ့ တူတယ်။ ပြဒါးကိုနိုင်လို့ အဂ္ဂိရတ် သမားတွေက နာဂထကို ပြဒါးဖမ်းရာ မှာ အဓိက ထားသုံးသတဲ့။ သူက အဆိပ်ကိုလဲနိုင်တယ်။ နာ ငါးမျိုးစလုံး က အဆိပ်နိုင်တာချည်းပါပဲ။

နာဂမှိုန်က တောင်ကြာရွက်လို ပုံစံရှိပြီး ရေသောက်မြစ် တစ်ခုတည်း ရှိတယ်။ အမြစ်ကိုဆိတ်ကြည့်ရင် သွေး လို အနီရောင်ထွက်တယ်။ တချို့က "တောင်ကြာကြက်သွေး" လို့ ခေါ်ကြ တယ်။ အနာပေါက်အတွက် သိပ် ကောင်းတယ်။

နာဂမှိုင်းရွက်က နဂါးမောက်နဲ့ ဆင်တူပေမယ့် ခွေးသွားစိပ် အတွန့် ပိုငယ်ပြီး စိပ်တယ်။ သူ့ကို တောက်တဲ့ နက်အဆိပ်၊ မြွေဆိပ်၊ ကင်းဆိပ်တွေ ပြယ်ဖို့ အဓိက သုံးပါတယ်။

မင်္ဂလာဗျာဓိ

ဥဩစမ်းရေစိမ့်မှ အရှေ့တောင်ယွန်း ယွန်းရှိ တောင်တန်းသို့ ပြန်တက်ကာ မထီဩဗျာဓိစမ်း ရေစိမ့်ထွက်ရာနေရာ ကို လှေလာကြသည်။ ဥဩစမ်းထက် ရေထွက်အားနည်းပါးသည်။ အမြင့်သို့

◆ ရှင်ဘွဲ့ အဖျဉ်ကြောက်နှင့် အစုဖျား

မော်တာတစ်လုံးတည်းဖြင့် ကျောင်းသို့ ရောက်အောင် စုတ်တင်နိုင်သည်။ နွေအကုန်ကာလဖြစ်ရာ စိမ့်ရေ အနည်းငယ်သာ တွေ့ရသည်။ ယင်းကို ပလတ်စတစ် ပိုက်ငယ်ကလေးဖြင့် သွယ်ကာ ရေလှောင်ကန်တွင် စုဆောင်းထားရသည်။ ရေပြည့်သော အခါမှ ကျောင်းသို့ ပို့ရသည်။ မထီ ဩဗျာဓိစမ်းရေမှာ "ရှင်မခန်းစီး"

ကျောက်တောင်မှ စိမ့်ထွက်နေခြင်း ဖြစ်လေသည်။ ထို့နောက်တွင် ဆွမ်းဘုဉ်းချိန် နီး ကပ်လာသဖြင့် ဆရာတော်ကျောင်း သို့ ပြန်ကြသည်။ ရှင်မတောင်စေတီမှ ကျောင်းအထိ လျှိုအတက်အဆင်း ခရီး မှာ မိနစ် (၂၀)မျှ လျှောက်ရလေရာ ဘုရားကန်တော့ချိန်၊ လှေလာကြည့်သို့ ချိန် အပါအဝင် စုစုပေါင်း တစ်နာရီနီးပါး

နတ္ထရာရောင်ခြည်ပစ္စည်း ၈၉

www.burmeseclassic.com

ကြာခဲ့လေသည်။

'ဒုတိယဆရာတော် ဦးရာမ လက်ထက်က တစ်ဆယ့်နှစ်ရာသီမပြတ် သီးတဲ့ ဆီးဖြူပင် တစ်ပင် ရှိတယ်လို့ သိရပါတယ်။ ဘယ်နားမှာလဲ ဆရာတော်ဘုရား'

'သျှိုသျှားဖြူကို ပြောတာ ထင်ပါနဲ့ ဒီမှာတော့ သျှိုသျှားဖြူတိုင်း တစ်နှစ်ပတ်လည်အောင် သီးကြတာလည်းပဲ။ ငမ္မာရုံနောက်က တောင်စောင်းလျှိုထဲမှာ ရှိနိုင်တယ်။ ဒါပေမယ့် နွေသီး သီးကင်းစင်ဖို့ စာလို့မရသေးဘူး။ မှည့်ရင်တော့ အချို့အောက်ပါတယ်'

"သင်္ဘောဆီးဖြူ"ကို ဒေသိယဝေါဟာရအနေဖြင့် သျှိုသျှားဖြူဟု ခေါ်တွင်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ဆရာတော်ညွှန်ပြသည့် တောင်စောင်းမှာ ရှင်မတောင်ကဲ့သို့ မတ်စောက်၍ နက်ရှိုင်းလှသော လျှိုဖြစ်ရာ သွားရောက်၍ ဓာတ်ပုံရိုက်ကူးရန် အကြံကို လက်လျှော့လိုက်ရသည်။

ဓမ္မာရုံအနီးမှ ဆေးပင်တစ်ပင်

ဆရာတော်၊ သံဃာတော်တို့ နေ့ဆွမ်း ဘုဉ်းပေးနေကြစဉ် ကျောင်းနောက်ကျောဘက် ကုန်းထိပ်ရှိ ဓမ္မာရုံသို့ သွားရောက် ကြည့်ရှုသည်။ အမိုးအကာ ရိုသော်လည်း အခင်းမှာ မြေညိုထားသော မြေမာကြမ်းခင်း ဖြစ်သည်။

ပွဲတော်ကာလတွင် ဖျာကြမ်းများခင်း၍ အာဂန္ဓသံဃာများ၊ ဘုရားဖူးများ နားနေကြသည်။ စေတီကုန်းတော်မှာ အတန်ငယ် ကျဉ်းမြောင်းသဖြင့် ဤနေရာ၌သာ နားခိုကြရသည်ဟု သိရသည်။

ဓမ္မာရုံအနီးမှ ရှင်မတောင်စေတီကို ထင်ရှားစွာ ဖူးမြော်ရသည်။

ဆင်မတောင် (ခေါ်) ရှင်မတောင်မှာ

၉၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂန်း

ချင်ဇွှန်နှင့် ချင်ဇွှန်နက်ဝေများ

အရှေ့သို့ ဦးတည်နေသည့် ဆင်တစ်ကောင်ပမာ ထီးတည်း တည်ရှိကာ ဦးကင်းအထက် ရတနာပန်းတောင်းရွက်ထားသကဲ့သို့ မြင်ရသည်။ ကံမမြို့မှ စာရေးဆရာများ တင်စား ပူဇော်သည့် "ကျိုက်ထီးရွက်" ဟူသော ဘွဲ့တော်နှင့် လိုက်ဖက်လှသည်။

ဓမ္မာရုံမှ ပြန်ဆင်းလာရာ ကျောက်လှေကား ဝဲယာတွင် အနီရောင်၊ အနက်ရောင် လက်လက်ပြောင်ပြောင်ဖြင့် လှပသော "ချင်ဇွှန်း"စေ့များ တွေ့ရသဖြင့် ကောက်ယူကြည့်သည်။ အနီရောင်တွင် အနက်ဖောက်သော ချင်ဇွှန်းနီ၊ အနက်တွင် အဖြူဖောက်သော ချင်ဇွှန်းနက်တို့ ဖြစ်ကြသည်။ အဖြူတွင် အနက်ဖောက်သည့် ချင်ဇွှန်းဖြူကိုမူ မတွေ့ရပေ။

"ဇင်ဇွှန်း"ဟုလည်း ခေါ်ဝေါ်ကြသော ချင်ဇွှန်းပင်မှာ ဖင်ပျောပင်ငယ်မျိုးဖြစ်ကာ အရွက်မှာ စိန်ပန်းရွက်၊ ကင်ပွန်းရွက်များ ထွက်ပုံနှင့် ဆင်တူသည်။

အဆုပ်လိုက် ပွင့်သီးသည့် အပွင့်မှာ ပဲပွင့်နှင့် ဆင်တူ၍ အနီရောင်၊ အနက်

ရောင် အစေ့များ ဖြစ်ပေါ်လာကြသည်။ အရွက်မှာ ချိုသဖြင့် နွယ်ချိုကဲ့သို့ ကွမ်းယာ၌ ထည့်စားကြသည်။

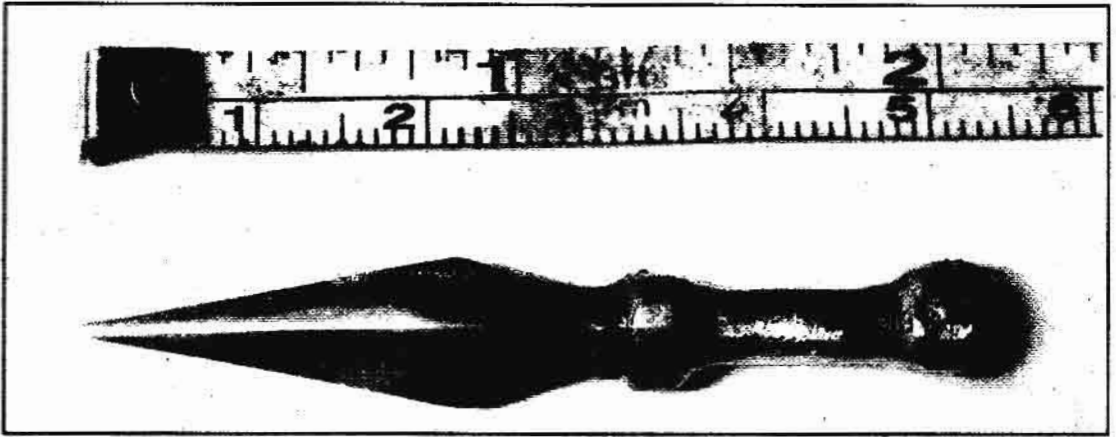
ဆေးကျမ်းအလိုအရ ဖြူ၊ နီ၊ နက်ကဲ့သော်လည်း အကျိုးသွားတူ၏။ အားဖြစ်စေ၏။ ဆံပင်ကို ကောင်းစေသည်။ နှုတ်မြိန်စေ၏။ သုက်ကို ပွားစေ၏။ သည်းခြေနာ၊ မျက်စိရောဂါ၊ အနာပေါက်အမျိုးမျိုး၊ နာကျင်ကိုက်ခဲခြင်း၊ အဆိပ်သင့်ခြင်း၊ အရေပြားရောဂါ၊ ပန်းနာ၊ လေရောဂါ၊ မူးဝေခြင်း၊ အဖျားရောဂါနှင့် ရေပတ်နာတို့ကို ပျောက်စေ၏။

အစေ့သည် အားဖြစ်စေသည်။ အဖောအရောင် လျော့စေသည်။ အရွက်နှင့် အမြစ်သည် အဆိပ်နိုင်၏။ သလိပ်ပွားစေ၏။ သည်းခြေကို နိုင်၏။ နှုတ်မြိန်စေ၏။ မျက်စိနှင့် အရေပြားရောဂါများ အရွက်၊ အမြစ်ကိုသုံး၍ အားတိုးဆေးများ၌ အစေ့ကို သုံး၏။

မျက်စိပူနီခြင်း ။ ချင်ဇွှန်းမြစ်ကို ဆိတ်ကျင်ငယ်ရည်နှင့်သွေး၍ မျက်စိ၌ ခတ်ရသည်။

မီးယပ်ဖြူ ။ အမြစ်ကို တက်ညလုံး

www.burmeseclassic.com

◆ ငြိမ်တောင် လက်ရှိတရုတ်ကန် နှစ်ပျားသော ကြေးပြားသန်လျက်

ရေစိမ်ကာ နံနက် (အကြမ်းပန်းကန် လုံး)တစ်ခွက်၊ ည တစ်ခွက် သောက် လျှင် မီးယပ်ပြုဆင်းခြင်း ရပ်၏။

ကြက်ညှာချောင်း။ ။ အမြစ် (၃) ရွေးသားကို ချင်း(ဂျင်း) အနည်းငယ် ရော၍ သူငယ်နာ ကြက်ညှာချောင်းဆိုး ရောဂါအတွက် တိုက်ပေးရသည်။

အဆစ်ရောင်။ ။ အရွက်ကို မုန် ညင်းဆီနှင့် ရောကြိတ်ကာ အဆစ် အမြစ်၌ လူးပေးရသည်။

ဗိုက်နာ။ ။ အရွက် သတ္တုရည်ကို ဆီအနည်းငယ်ရော၍ နာသောနေရာ၌ လိမ်းပေးရသည်။

ခေါင်းကိုက်။ ။ အရွက်ခြောက် အမှုန်ကို ဂျုံပေးက ခေါင်းကိုက်ရောဂါ ပျောက်၏။ ခေါင်းတစ်ခြမ်း ကိုက်နာ အတွက် အမြစ်ကို ရေနှင့်သွေး၍ ဂျုံပေး ရသည်။

ညောင်းကျနာ။ ။ အမြစ်ကို အုန်း ရည်နှင့် သွေးသောက်ရသည်။

ဆီးလွန်နာ။ ။ အရွက် သတ္တုရည်ကို နို့ရည်ရော၍ သောက်ရသည်။

(အရှင်နာဂသီရိ၏ ပုံပြ မေးအဘိဓာန် ဒုတိယတွဲမှ ထုတ်နှုတ် ဖော်ပြပါ သည်)

ရက်အနည်းငယ်မျှ အချိန်ယူ လေ့

လာနိုင်ပါက ကန်ချုပ်နက်၊ ဂုံသပြား၊ ပန်းတိုင်းထွား၊ လောင်းပန်းကမုန်း အင် စသည့် ရှားပါး ပရဆေးပင်များ ရှာဖွေ တွေ့ရှိနိုင်သည်ဟု သိရသည်။ လျှို့မြောင် ချောက်ကမ်းပါးများသို့ ခဲရာခဲဆစ် သွားလာခြင်းတော့ ရှိပေ ယည်။

ဆုတောင်းပြည့်စေတီတော်

ရှင်မတောင် သာသနာ ကုန်းတော် မြေတွင် လှည့်လည်လေ့လာပြီးနောက် မွန်းတည့်ချိန်ခန့်တွင် ဆရာတော် ဦးကဝိန္ဒနှင့် သံဃာတော်တို့အား ကန်တော့ နှုတ်ဆက်၍ ပြန်ရန် ပြင် ကြသည်။ ဆရာတော်က အပြန်တွင် စေတီတော်အား ဦးတင်ကာ မှန်ရာကို သစ္စာဆို တိုင်တည်၍ လိုရာဆုတောင်း လျှင် ပြည့်ဝနိုင်ကြသည်ဟု နှုတ်ဆက် အမှာစကား ပါးတော်မူသည်။

ထို့နောက် ကျောင်းမှဆင်းကာ တောင်ကြားရေဝံသို့ ရောက်သောအခါ ဘုရားဖူး အဘိုးအိုတစ်ဦးကို တွေ့ရ သည်။ ကျီးမီးတောင်အတက်တွင် တွေ့ ခဲ့ရသူ ဖြစ်သည်။

‘အဘက ဘုရားဖူးလာတာလား၊ သာမန်ခရီးသွား ထင်မိတာ’

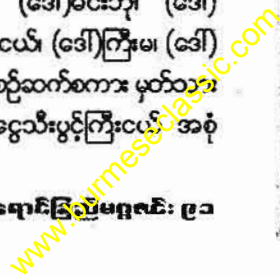
‘အဘ ဆယ်ရွာမှာနေတယ်။ ဒီ ဘုရားကို မကြာခဏ လာဖူးဖြစ်ပါ တယ်’

‘ဒီဘုရားနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ထူးခြားတာ ရှိရင် ပြောပြပါဦး’

‘ဇာတ်သဘင်သမားတွေ ထိုးဇာတ် ရေးပြီး ကပြတာတော့ ရှိပါရဲ့။ ဒဏ္ဍာရီ ပုံပြင်တွေလဲ ပြောဆိုနေကြတာပဲ။ ဒါ ပေမယ့် ဒီစေတီ စတည်ဖို့ အမျိုးသမီး ဆယ်ဦးရဲ့ အကူအညီနဲ့ ဖြစ်လာတာ ဆိုတော့ မဆယ်ဦး ဆယ်တဲ့ သဘော ပေါ့။ လောကဓမ္မတာ အခက်အခဲ တွေ ကြုံလာရင် ဆယ်မပေးနိုင် တယ်။ ဆုတောင်းပြည့်တဲ့ စေတီ တော်ပါ’

‘ကျီးမီးရွာ အရှေ့ကျောင်း ဆရာ တော် စုထားတဲ့ ဘုရားသမိုင်းမှာလဲ ဖတ်ရပါတယ်’

ဟုတ်တယ် (ဒေါ်)စံဦး၊ (ဒေါ်) ငွေဘော်၊ (ဒေါ်)ငွေဖူး၊ (ဒေါ်)ငွေပွင့်၊ (ဒေါ်)သီးပွင့်၊ (ဒေါ်)မင်းဘုံ၊ (ဒေါ်) မွှေးဘုံ၊ (ဒေါ်)ငယ်၊ (ဒေါ်)ကြီးမ၊ (ဒေါ်) ရွှေကြော့တုံး၊ စဉ်ဆက်စကား မှတ်သား ရတာပဲ။ ရွှေငွေသီးပွင့်ကြီးငယ်ပဲ အစုံ ပါတယ်’

'စေတီတည် ကျောက်တုံးကြီးက အောက်ခံကျောက်နဲ့ အပ်ချည်မျှင် ဆွဲရင် လွတ်တယ်ဆိုတာ ဟုတ်သလား အဘ'

● စောင်းတန်းဒါယာမှ ကိုကုမင်းများ

'အဲဒီလိုတော့ ဖမ်းဖူးဘူး။ ကြာကြာလေး ကြည့် (ကြည့်ညို)နေရင် ကျောက်တုံးကြီး သိပ်ခနဲ သိပ်ခနဲ လှုပ်လှုပ်သွားတာ တွေ့ရ တယ်။ အံ့ဩစရာပါ။ ဘကြီးဘုန်းကြီး ပြောပြဖူးတယ်။ "ထဆင်ထုကို လုံးကြီးတင် ထိမတင်တဲ့ ကျောင်းတော်သား"တဲ့'

'ဘာအဓိပ္ပာယ်လဲ အဘ'

'ဆင်မတော်ကြီးရဲ့ ကိုယ်ထည်နဲ့ ဦးခေါင်း က လုံး နှစ်လုံး ပူထားတဲ့ ထဆင်ထူး အပေါ်က ကျောက်တုံးကတော့ လုံးကြီးတင် ပေါ့။ အဲဒီမှာ ဘုရားတည်ထားတာ ဆံခတ် တာပဲ။ ကျောင်းတော်သားကို ကွဲ၊ ခွား ကျောင်းသလို ထိမိကိုယ်ကို သတ်နှင်တံနဲ့ ကျောင်းနေကြတဲ့ အဘတို့ လူလေးတို့ကို ဆိုလိုတယ်။

ထီမထင်တာက ဖော်ကြားတာပေါ့။ ဒီလို ပုံစံထုတ်စေတီကို ကုသိုလ်ပြု ဆုတောင်းရင် ဆုတောင်းပြည့်ပြီး ဘာမှာ ဖော်ကြားနိုင်တဲ့ ကြီးပွားအောင်မြင်မှု ရမယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ နောက်ရှိသေတယ် (ထမှာ ဆင်ထူး ဝက်ပူ၍ လူပျားဘုရား အဆံ့ထားသည် သုံးပါးသိဒ္ဓိ ကြွယ်စေတည်တဲ့) ထူးခြားပြီ ဆုတောင်း ပြည့်တဲ့စေတီပါ'

'အဲဒီ ဘကြီးဘုန်းကြီးက ဘယ် ကျောင်းမှာ သီတင်းသုံးတာလဲ'

'ဒီတောင်မှာပဲလေ။ ဒီစေတီကို စ, တည်တဲ့ ဆရာတော် ဦးပဏ္ဍဝ ဆို တာ ကျုပ်မိခင်ရဲ့ နောင်တော် တော် တယ်။ လူလေးတို့ စိတ်ဝင်စားလို့ အချိန်လဲရတယ်ဆိုရင် အဘ ပြောပြ မယ်'

'ကြားချင်ပါတယ် အဘ။ ပြောပြပါ'

'ကရင်ဂီယအောက် ဝလေး

ထောက် ပုဂံရှင်ကြီး ထီးနဲ့ပျောက်" တဲ့။ ကာ၊ ရှု၊ ထ၊ ယကို ပိဋကတ်သင်္ချာ ကောက်ရင် ၁၊ ၂၊ ၅၊ ၁ ရတယ်။ ပေါင်းလိုက်တော့ (၉) နှစ်ကိန်းရတာ ပေါ့။

"ဝ"ဆိုတာ သုည၊ စနေရဲ့ဂြိုဟ် သင်္ချာ လေးလုံးဆိုတော့ စနေနဲ့ အလားတူ ပါပဂြိုဟ်လေးလုံး၊ စနေ၊ ရာဟု၊ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်၊ အင်္ဂါဂြိုဟ် လေးလုံး၊ ဂြိုဟ်သက်ပေါင်းရင် ၁၀ + ၁၂ + ၆ + ၈ = ၃၆ နှစ်ပဲ။ နန္ဒီသေနထုံးက "ဝေ" (၃ကိ + ၆ကြာ) အောင်ကိန်း ပြန်ဖြစ်တယ်။ ရှင်မတောင်ကို ဝန်းရံထားတဲ့ တောင် လေးလုံးက တောင်အရပ် လေးခုမှာ ရှိကြတယ်'

'ဟုတ်တယ်အဘ။ ဘုန်းကြီး ကျောင်းပေါ်ကကြည့်ရင် ရှင်မတောင် က အရှေ့မြောက်တောင် ယွန်းယွန်းမှာ ရှိနေတာ သံလိုက်အိမ်မြှောင်မှာ တွေ့ရ တယ်'

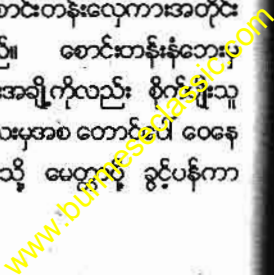
ပါပထောင်အရပ်က တောင်လေး လုံး ရံထားတဲ့ ဆင်မတောင်ထက် စေတီကို ပူဇော် ကုသိုလ်ပြုခြင်းအားဖြင့်

မြတ်စွာဘုရားရှင်ရဲ့ ဘုန်းတော်ရိပ် ခိုလှုံပြီး အောင်မြင်ကြီးပွားမယ်။ "ကြီး ပွားစေလို့ ဘုန်းရိပ်ခို" လို့ ဆိုရဲ့ မဟုတ်လား။ ပူပန်သောက ဗျာပါဒတွေ ပျောက်ကွယ်မယ်။

"ပုဂံ" ကတော့ "ဂဗ္ဘေ" ပထဝီ ဓာတ်မိတ်အရ တည်တဲ့ခိုင်မြဲခြင်း အကျိုးသွားကို မျှော်လင့်နိုင်သတဲ့။ စေတီတည်ပြီးလို့ (၂) နှစ်ကြာမှ အဘ မွေးတာဆိုတော့ ကိုယ်တိုင် မတွေ့ မမြင်လိုက်ရပေမယ့် သာမဏေဘဝနဲ့ စာဝါသင်ယူရတုန်း ဘကြီးဘုန်းကြီးက ပြောပြခဲ့တာတွေ မှတ်သားရတာပဲ လူလေး။

ကဲ... အရှေ့ဖျားက ညွှိုလာပြီ။ ဘုရား ရှိခိုးပြီးတာနဲ့ ပြန်ကြပေရော့။ မိုးရွာရင် ကျီးမီးတောင်မှာ ဆင်းရဲ (ပင်ပန်းခြင်း၊ အခက်ကြုံခြင်း) လိမ့်မယ်။

သို့ဖြင့် အဘိုးအိုအား နှုတ်ဆက်ကာ သွပ်မိုး စောင်းတန်းလှေကားအတိုင်း တက်ခဲ့သည်။ စောင်းတန်းနံဘေးမှ ကိုကုမံကိုင်းအချို့ကိုလည်း စိုက်ပျိုးသူ သီလရှင်လေးမှအစ တောင်ပေါ် ဝေနေ ယူအားလုံးသို့ မေတ္တာသို့ ခွင့်ပန်ကာ

နိဗ္ဗာန်ရခဲ့သည်။

တံကုမ္ပဏီများကို ညောင်
အင်းတွင်ထိုး၍ ဘုရားရှင်အား
ထပ်လျှကာ ဒါနကုသိုလ်ပြုသည်။
ထိုလကုသိုလ်အဖြစ် မဖောက်
ပြန်အောင် ထိန်းနိုင်ခဲ့သော
ကာမေသုမိတ္တာကံကို သစ္စာဆိုပြီး
ဆောက် ပဋ္ဌာန်းဂုဏ်တော်ကွန်ရက်
ဇွတ်ပွားပူဇော်လျက် ဘာဝနာ
ကုသိုလ်ပြုဖြစ်ခဲ့သည်။

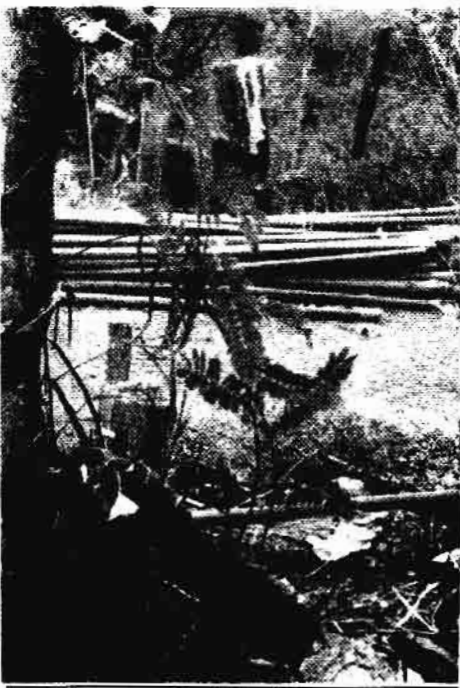
ကမ္မဋ္ဌာန်းသိမ်း၍ (၃၁)ဘုံ
အားတို့အား မေတ္တာပို့သ အမျှဝေ
ပြီးသောအခါ သင်းသင်းယုံယုံ
နင်းမောက်ပင်ရနံ့ကို ရှု၍ကြံရ
သည်။ လမ်း၌ လိုရမည်ရ
အသုံးပြုနိုင်ရန် ဥဩစမ်းမှ နှုတ်
ဆုလာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ထစ်ဆက်တည်းပင် ရှင်မတောင်
၌ ထုတ်ရက်စခန်းဝင်၍ ပါရမီဖြည့်ဆည်း
ဆောင်မြင်ခဲ့သော အဘိုးဆရာတော်
ဦးအာဒိစ္စဝံသမှ အစပြု၍ ပါရမီကျင့်စဉ်
ဆောင်မြင်တော်မူခဲ့ကြသည့် သူတော်
စင်များအားလုံးသို့လည်း မေတ္တာပို့ အမျှ
အဝေဖြစ်ခဲ့သည်။

ဤသို့သော ကုသိုလ်များကြောင့်
ဆွဲဆက်မည့် ဘဝခရီးတွင် ထိမထင်
ဆက်ကြားနိုင်မည့် သိဒ္ဓိမြောက် တစ်စုံ
ထစ်ရ ရလိုပါ၏ဟုလည်း ဆုပန်ခဲ့လေ
သည်။

လမ်းညွှန်

ဤသို့ အသွင်ထူးစွာ ကိန်းဝတ်
ဆင်တော်မူသော ရှင်မတောင် ဇေတီ
ဆော်အား ဖူးမြော်၍ ရှင်မတောင်
အနားတော်တစ်ခွင် ကြည့်ညို လေ့လာ
ထိုပါက သရက်ခရိုင်၊ ကံမမြို့မှ
(၁)မိုင်ကွာ ရေနံသာရွာ၊ ထိုမှ
ထစ်ခွဲ၍ ကျီးမီးရွာသို့ (၇)မိုင်ခန့်

• ရှင်မတောင် (စင်စော) ဝင်

ဆက်သွားရပါမည်။

ကျီးမီးမှ တောင်တက်လမ်း၊ အပါ
အဝင် (၃)မိုင်ခန့်ဝေးသည့် ကျောက်
ပန်းတောင်ရွာသို့သွားကာ ကျောက်
ပန်းတောင်ရွာ တောင်ဘက် (၂)မိုင်
ခန့်အကွာတွင် တောင်လေးလုံး၊ ဝန်း
ရံသော ဆင်မတောင် (ခေါ်) ရှင်မ
တောင်ကြီး တည်ရှိလေသည်။

လူအစုအဝေးဖြင့် ဖျော်ပျော်ပါးပါး
ဖူးမြော်လိုပါက တပေါင်းလဆန်း (၁၄)
ရက်၊ (၁၅)ရက် ပူဇော်ယဉ်တော်ကာလ
တွင် လာရောက်နိုင်သည်။

ဆရာတော် ဦးရာမ ပျံလွန်တော်မူ
ပြီးနောက် နှစ်စဉ် ကျင်းပမြဲဖြစ်သော
ဗုဒ္ဓပူဇော်ယဉ်တော်ကို (၂)နှစ် တစ်ကြိမ်
သာ ကျင်းပနိုင်ခဲ့သည်မှာ ယနေ့တိုင်
ဖြစ်ကြောင်း လက်ရှိ ဆရာတော်က
မိန့်ကြားသည်။

ဒါယကာ ကုသိုလ်ရှင်များ ပေါ်
ပေါက်ပါက နောင်တွင် နှစ်စဉ် ကျင်းပ

ကောင်း ကျင်းပနိုင်လိမ့်မည်ဟု
လည်း မျှော်လင့် မိန့်ကြားတော်
မူခဲ့လေသည်။

အသစ် ဖောက်လုပ်ပြီးစီးပြီ
ဖြစ်သော ပုသိမ်-ပုံရွာကားလမ်း၊
၏ အရှေ့ဘက်နား၌ရှိသော
လည်း ကားလမ်း မပေါက်ပါ။
ကံမသို့ ဦးစွာထား၍ ရေနံသာ၊
ကျီးမီး၊ ကျောက်ပန်းတောင်
လမ်းရိုးအတိုင်းသာ သွားလာ
ကြရသည်။ မိုးရွာလျှင် ကျီးမီး
တောင်ပေါ်လမ်း၌ အခက်
တွေ့နိုင်သဖြင့် နွေနှင့်ဆောင်း
ကာလများတွင်သာ အဆင်ပြေစွာ
သွားလာနိုင်ကြပေသည်။

ပြည့်ဝလေသည်

ဆုတောင်း

ကံမမှအပြန်တွင် ဦးအောင်ဝင်းတင့်
တိုက်တွန်း လမ်းညွှန်မှုကြောင့်
တိုက်ကြီးမြို့၊ အရှေ့ဘက် (၇)မိုင်ခန့်
အကွာရှိ ကျီးမြို့တောင်၊ သက္ကဝတီ
သာသနာ့မြေသို့ ဝင်ရောက် လေ့လာ
ကြည့်ညိုသောအခါတွင် ဆရာတော်
ဦးအဂ္ဂသာရက အလျား နှစ်လက်မ
ခန့် ရှိသော သန်လျက်ဝယ်တစ်ချောင်း
ချီးမြှင့်ကာ...

'နာထနံ ပြဒါသတိပြီး ကြေးနံ့ထိုကာ၊
ကံ... ဝမ်းသာပြီ မဟုတ်လား'

ဟူ၍ ပြုံးလျက် မိန့်ကြားတော်မူလေ
သည်။ စံပယ်ပုံ အသွင်ထူးသည့်
ရှင်မတောင် စိန္တဦးဆီ၌ အထူးပြု
ဆုတောင်းကား ပြည့်ဝလေပြီတည်း။
ကံမမြို့မှ မိတ်ဆွေအားလုံးကို ကျေး
ဖူးတင်ရှိပါသည်။

www.burmeseclassic.com

လိပ်များတွင် ကုန်းလိပ်၊ ရေလိပ် ဟု နှစ်မျိုးရှိပါသည်။ နှစ်မျိုးလုံးပင် ကုန်းပေါ်၊ ရေထဲ နှစ်နေရာစလုံး ကျက် စားပါသည်။ ကုန်းလိပ်မှာ လေးကွက် ကျား လိပ်ကြယ်နှင့် ကြက်တူရွေး လိပ်ဟု ကွဲပြားပါသည်။

ပဲခူးရိုးမ တောင်ကြောတစ်ဝိုက်တွင် အင်းလိပ် (ခေါ်) လေးကွက်လိပ်များ တွေ့ရ၍ ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားတောင် တစ်ဝိုက်တွင် လိပ်ကြက်တူရွေးမျိုးများ တွေ့ရပါသည်။

ထိုလိပ်၏ နှုတ်သီးနှင့် အမြီးမှာ ကြက်တူရွေးနှင့် တူပါသည်။ လိပ်များ က အသားစားခဲပါသည်။ အသီး အရွက်နှင့် မှိုကို အများဆုံး စားသောက် ပါသည်။

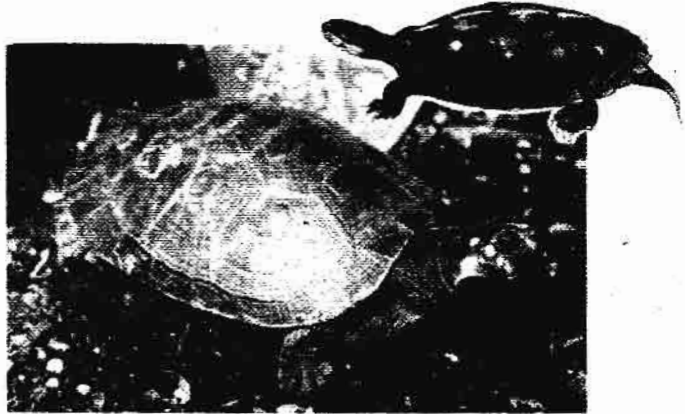
လိပ်၏ ပုံသဏ္ဍာန်မှာ လုံးဝန်း၍ အပေါ်ဘက် ခုံးမောက်နေပါသည်။ ခြေလေးချောင်းရှိ၍ ဦးခေါင်းတို့က လိပ်အခွံထဲ ဝင်နိုင်ပါသည်။ လိပ်မှာ အမွှေးအမှင် လုံးဝမရှိပါ။ ထို့ကြောင့် 'ယုန်ချို၊ လိပ်မွှေး၊ ပုစွန်သွေး' ဟု မရှိသော အရာများကို ဆိုပြောကြပါ သည်။

တောထွင်းအစားအစာ

စာရေးသူတို့ စခန်းပတ်ဝန်းကျင် တောင်ကုန်းများမှာ လိပ်ကလည်း ပေါ မှ ပေါပါ။ ဆင်ဦးစီး ဦးရွှေ၏ ခွေးကျား ကြီးကလည်း အလွန် လိပ်ကောင်းပါ ရဲ့။

ဦးရွှေက နေဝင်မိုးချုပ်ဆို ခွေးခေါ် ပြီး ထွက်သွားလေရဲ့။ မိုးချုပ်မှောင်စပျိုး ချိန်ပါ။ ဒီထက် နောက်ကျ၍ မဖြစ် ပါ။ ခွေးရောလူပါ ကျားသစ်ရန်က ကြောက်ရပါသေးသည်။

လိပ်နှစ်ကောင်၊ သုံးကောင်ရက ပြန် ခဲ့ပါသည်။ သူက လိပ်ကြီးမှ ကောက်

ဖွတ်ပွဲ၊ လိပ်သည်း၊ ကျွဲနို့မွ

လိပ်သည်း၏

အရသာ

ယူပါသည်။ အနည်းဆုံး သုံးထွာဆိုင် ရှိမှပါ။

ထို့နောက် လိပ်ကိုလည်း ဦးထွန်း မောင်ကပင် ဖျက်ပြု၊ ချက်ပြုတ်ပါ သည်။ လိပ်က ဖွတ်၊ ပုတတ်ကဲ့သို့ အသားမများပါ။ ခြေ၊ လက်၊ လည်ပင်း တို့တွင်သာ အရိုးကပ် အသားအနည်း ငယ် ရှိပါသည်။

လိပ်အပေါ်ခွံနှင့် ရင်ဘတ်အကြား ဝမ်းဗိုက်ခေါင်းတွင် အဆီပြင်နည်း နည်းနှင့် အသည်းနှလုံးနှင့် အူများသာ ရှိပါသည်။ ခြေ၊ လက်တို့ကို မီးမြှိုက်၊ ဓားနှင့်ခြစ်၊ အူများကို အစာများထုတ် ရေစင်အောင်ဆေးကာ ပိုင်းတစ်ပြီး ချက်ရပါသည်။

ဆီးနည်းနည်းသာ ထည့်ရပါသည်။ တစ်ပွက်၊ နှစ်ပွက် ဆူသောအခါ အသည်းကို သီးခြားယူထားပါသည်။ ဟင်းအိုး ဆီပြန် ကျက်သောအခါ ဦးထွန်းမောင်မှ စာရေးသူတို့အား တစ် တုံ့စီစားကြည့်စေပါသည်။ အရသာ ထူးကဲမှု မရှိပါ။

ထို့နောက်မှ ဦးထွန်းမောင်က ဆယ်

ယူထားသော လိပ်သည်းကို ခြေမွ ကာ ဟင်းအိုးထဲ ထည့်မွှေပေးပါသည်။ ထိုအခါကျမှ အနံ့လည်း မွှေးလာပါ သည်။ အသည်းမှာ တစ်အိုးလုံး ပျံ့နှံ့ သွား၍ ဟင်းဖတ်တိုင်း အရသာရှိ၍ သွားပါတော့သည်။

ထို့ကြောင့်လည်း 'ဖွတ်ပွဲ လိပ် သည်း၊ ကျွဲနို့ခဲ' ဟုသော အရသာရှိ အစားအစာဟု ပြောစမှတ်တွင်ရစ်တာ ပါ။ လိပ်တစ်ကောင်လုံး အရသာရှိနိုင် စေရန် အသည်းကို အသားအိုးအနံ့ ဖြစ်သွားအောင် ပြုလုပ်ရပါသည်။

ထို လိပ်သားဟင်း စားပြီးကတည်း က စာရေးသူတို့ တောတွင်းသား ကောင်းမွန်း သိသွားကြပါပြီ။

ဦးထွန်းမောင်အား လေးစားလျက် အစဉ်သတိရပါသည်။ ကိုဉာဏ်မောင် လေးကတော့ သက်ရှိထင်ရှား ရှိပါ သည်။

အားလုံး ကျန်းမာ ရွမ်းသာကြပါစေ

ဦးသန်ဆိုး (ချောင်းတံ)

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

ဆီး ဝမ်း လေမှန်၍ မျက်စိကြည် အကြောပြေပြီး အူအုတ် ကင်းစေတဲ့

မကြာမင်း

မျက်စိကြည်

အကြောပြေဆေး

အမှတ်တံဆိပ်

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၁၁၂ YR ၀၀၇၉၉၃

ကျွန်ုပ်သည် တစ်နေ့တွင် စိတ်ချမ်းသာ ကိုယ်ကျန်းမာ အသက်တစ်ရာ ကျင့်ကြံ ဆောင်ရွက်ရန်အတွက် ရေးသားနေစဉ် "ဟာ စာရေးဆရာကြီးကို တွေ့မှတွေ့ပါမလား" ဟု သူ့အား အသံရင့်ကြောင့် ရေးလက်စ ဖုန်းကို အသာချထားပြီး ပြန်လည် ခရီးဦး မြို့ နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

ဪ ကိုမျိုးမြင့်ပါလား။ လာဗျာ' စာရေးဆရာ ကိုဘုန်းဝေကတော့ သယ်အချိန်တွေတွေ့ တက်ကြွလန်းဆန်း နှစ်စာရေးစာဖတ်အမြဲတမ်းမပြတ်ဘူးနော်' 'ဟဲ... ဟဲ... ဟဲ'

'ဟဲ... ဟဲ လုပ်နေနေ စာရေးဆရာကြီး အခု စာရေးဆရာကြီးကို အကူအညီ ပေးအောင်လို့လျှ'

'ဟဲ... ကိုမျိုးမြင့်' ဒီလိုလျှ ကျွန်တော် ရုံးမှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ အခြားအရပ်ရပ် နည်းနည်းလေး စာဖတ်မိ သလို အလုပ်ထဲကို အာရုံစိုက်တာတို့ အထိုင်နည်းနည်းလေးကြာကြာ ထိုင်မိတာ

တို့နှင့် မျက်ခုံး မျက်လုံးတွေ လေးလံလာတယ်။ ခေါင်းမကြည့် နောက်ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးလာတယ်။ အမြဲ အထိလို ကိုယ်လက်တွေ လေးလံထိုင်ခိုင်းနေပြီး စိတ်ရော ကိုယ်လက် မလန်းဆန်းဘူး ဖြစ်နေလို့လျှ။ အဲဒါ ဘာဆေးတွေများ နေလဲဆိုတာ စာရေးဆရာကြီးဆီမှာ အကြံဉာဏ် လာ အတိုင်တာ'

'ညည်းညည်းဆိုလို့ ဘယ်သူများမှတ်တယ် ကိုမျိုးမြင့်ကို။ အထိလေး သုံးဆောင်ပါဦး'

'ဆားနူးပဲ အစ်မ၊ ကိုဘုန်းဝေနဲ့ အစ်မ မအေးစိန်တို့ ဇနီး နှစ်ယောက်တော့ ကျန်းမာရေး ပညာပေးစာပေတွေ ရေးသားနေ

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် ၀၁၀၀၀၀(စာနယ်ဇင်း) ၅၅/၀၅၁၃

သူတွေမို့လား မသိဘူး။ လန်းဆန်းကျန်းမာ လှပနေတာကို တွေ့ရလို့ အားကျမိပါတယ်ဗျာ'

'ကိုမျိုးမြင့်ရေ ကျွန်တော်ရော အေးပါ အရင်တုန်းက ခင်ဗျားလိုပဲဗျာ။ ကျွန်တော်ဆိုရင် စာလဲ မရေးနိုင်၊ စာလဲ မဖတ် နိုင် စာရေးစာဖတ်တိုင်း ခေါင်းတွေ အုံခဲလာပြီး စိတ်ရောလူရော အကြံဉာဏ်ပါ ထုံထိုင်းလေးလံနေတာဗျာ။ အေးဆိုရင်လဲ တစ်နေ့ တခြား ၀.၀လာတယ်။ ဇက်ကြောထိုး၊ နောက်ကြောတက်၊ ကိုယ်လက်ညောင်းညှာ ကိုက်ခဲနေတယ်။ အထိုင်လေး၊ အထ လေးနဲ့ ညဘက်ရောက်လာရင် သားသမီးတွေက နင်းနင်းပေး ရတယ်။ သူ့ကြည့်ပြီး စိတ်မချမ်းသာ၊ ကိုယ်ကျတော့လဲ မကျန်း မာဘူး ဖြစ်နေခဲ့တာပါဗျာ'

နက္ခတ္တဗေဒဗိမ္ဗူယုဒ

ကြောမင်းခေါင်းဝါး

'ဟာ ကိုဘုန်းဝေကလဲ လုပ်တော့မယ်။ အခု ဆရာဆိုလဲ ကျန်းမာလန်းဆန်းလို့၊ အစ်မဆိုရင်လဲ ခန္ဓာကိုယ် သွယ်လျပြီး သွက်လက်ပေါ့ပါးနေတဲ့ဥစ္စာ'

'ကိုမျိုးမြင့်ရေ အခုလို ကျွန်မ အဆီတွေကု ကိုယ်ရေစစ်တာ၊ ခန္ဓာကိုယ် သွယ်လျပြီး ဇနီးမောင်နှံ ကျန်းမာရွှင်လန်းနေတာက တော့ ဆေးစွမ်းတစ်လက်ကြောင့်ပဲရှင်'

'ဒါဆိုရင် လုပ်ပါဦးဗျ၊ ဘာဆေးလဲ'
'ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေးလေ'

'ကိုဘုန်းဝေကတော့ လုပ်ပြီ၊ ဆေးဝါးကောင်းတွေတာတောင် အသိမပေးဘူး'

'ဒီလိုဗျ၊ ကျွန်တော်လဲ စာဖတ်စာရေးတာနဲ့ မျက်စိ၊ မျက်ခုံး၊ မျက်လုံးတွေ လေးလဲလာတယ်။ နောက်ကြောတက်၊ ဇက်ကြော ထိုးပြီး ညောင်းညာလေးလဲနေတယ်။ ဆီးဝမ်းလဲချုပ်၊ အပူလဲ ငုပ်နေပြီး ဒုလ္လာ လိပ်ခေါင်းရောဂါပါ ဖြစ်စပြုလာနေတာဗျ။ တစ်နေ့မှာ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ စာရေးဆရာ မောင်မြင့်မောင် ရောက်လာပြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေးတစ်ဘူး လက်ဆောင်ပေးသွားတယ်။ ဆေးညွှန်း ဖတ်ကြည့်တော့ ကျွန်တော်တို့ ဇနီးမောင်နှံဖြစ်နေတဲ့ ရောဂါ လက္ခဏာတွေနဲ့ တစ်ထပ်တည်း တွေ့ရလို့ သုံးစွဲလိုက်တာ ဖြစ်ပေါ်ခံစားနေရတဲ့ ရောဂါတွေဟာ ကင်းစင်သွားပြီး အခုလို စိတ်ရောကိုယ်ပါ ကျန်းမာလန်းဆန်းနေတာပါ'

'ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေးရဲ့ အာနိသင်လေး ပြောပြပါဦး'

ပြန် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

'သမားတော် ဆရာကြီး ဆရာမြင့်ကတော့ ဤဆေးဟာ တိုင်းရင်းဆေးစစ်စစ်ဖြစ်ပြီး သဘာဝဆေးဖက်ဝင် ဆေးပစ္စည်းများ နဲ့ စနစ်တကျ စီမံဖော်စပ်ထားတဲ့ ဆေးဖြစ်လို့ စိတ်ချယုံကြည်စွာ သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

သုံးစွဲနိုင်တဲ့ ရောဂါတွေကတော့ မျက်စိမူန့်ဝေခြင်း၊ မျက်စိ အာရုံကြောများအားနည်းခြင်း၊ ခေါင်းမူး၊ ခေါင်းအုံ၊ ခေါင်းကိုက်ခြင်း၊ မျက်ခုံး၊ မျက်လုံးများ လေး၍ မျက်ရိုးကိုက်ခြင်း၊ နောက်ကြော တက် ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ကိုယ်လက်များ ညောင်းညာကိုက်ခဲ၍ မခီ မသာ ထိုင်းပိုင်းလေးလဲနေခြင်း၊ သွေးတက်၊ သွေးတိုးဖြစ်ခြင်း၊ သွေးမသန်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပြင်လိပ်ဖြစ် ခြင်း၊ ဒုလ္လာကိုက် ညောင်းညာ ချဉ်နဲခြင်း၊ အပူခိုး အပုပ်ခိုးများ အပေါ်သို့တက်၍ မျက်ရည်ပူကျခြင်း၊ မျက်ဝတ်ထွက်ခြင်း၊ တိမ်သလားဖြစ်ခြင်း၊ အာခေါင်ခြောက်ခြင်း၊ လည်ချောင်းနာခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးချုပ်ဆီးကျန်ဖြစ်ခြင်း၊ ဝမ်းချုပ် ဝမ်းကျန် စဖြစ်ခြင်း၊ လေချုပ်လေပွဖြစ်ခြင်း၊ အဝလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်ထူ၍ အဆီပိုများ ပွားများနေခြင်း၊ အသားအရေ မွဲခြောက် ညစ်ထေးနေခြင်း စသော ရောဂါများကို သက်သာ ပျောက်ကင်းလို့ မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေး အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ပိုလျှံနေတဲ့ အဆီများကို ကျဆင်းစေပြီး ဆီး ဝမ်း၊ လေတို့ကို မှန်၍ ကျန်းမာပေါ့ပါး သွက်လက်လန်းဆန်းစေ တဲ့ဆေး ဖြစ်တယ်ဗျ'

'ဒါဆို ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်း မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေး ဟာ မျက်စိကို အသုံးပြုပြီး အလုပ်လုပ်ရသူတွေ၊ နေ့စဉ် စာရင်း ဇယားတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်နေရတဲ့သူတွေ၊ ရုံးမှာ မိမိတို့လုပ်ငန်းတွေ မှာ ကြာမြင့်စွာ ထိုင်ကြပြီး အလုပ်လုပ်ကြရသူတွေနဲ့ ကာယ၊ ဉာဏ အလုပ်သမားတွေအတွက် နေ့စဉ် နှိပ်သုံးစွဲသင့်တဲ့ ဆေးပေါ့နော်'

'ပြောဖို့လိုသေးလား ကိုမျိုးမြင့်ရယ်၊ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်းပြီး ခေါင်းမခဲတဲ့ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်နေတဲ့ ခေတ်ကြီးထဲမှာ ကျန်းမာရေး လူမှုရေး၊ စီးပွားရေးတွေ နောက်ကျကျန်မနေခဲ့အောင် အဖော် ကောင်းဖြစ်တဲ့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေးကို ဆောင်ထားပါလို့ သင့်ကျန်းမာရေးအတွက် အကြံပြုပါရစေ'

'ကျေးဇူးပဲ ဆရာကိုဘုန်းဝေရေ၊ ကျန်းမာပျော်ရွှင် ပြည့်စုံ ကောင်းမွန်တဲ့ မိသားစုကမ္ဘာလေးဖြစ်အောင် "စကြာမင်း မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေး" ကို ပြေးဝယ်လိုက်ဦးမယ်ဗျ'

ပင်ရင်း-ဖြန့်ချိရေး

စကြာမင်း

ထိုင်းရင်းဆေးထုတ်

အပူတံ/၆၆၆၊ သုဗ္ဗလယ်မကြီး

သွဏ္ဍတိုင်အနီး မြောက်ဥက္ကလာပိန္နဲနယ်

ဖုန်းထပ်စာ ၀၉၀၂၊ ၇၂၂၅၄

◆ ရွှေမြင်တင်ကျောင်း (၅)ဆူ

စံယူနိုးသာ

ကံမမြို့မြေ

နိဿရဉ္စည်းရွှေကျောင်း

နှင့် ထူးခြားသော ဘုရားတစ်ဆူ

ကံမမြို့ရှိ တန်ခိုးကြီး ဘုရားတစ်ဆူ ဖြစ်သော သင်္ကန်းနက် နန်းစဉ် ချပ်ပွားတော်အား ပူးမြော်ပြီးနောက် ဘုရားပေါ်စေတီသို့ ဆက်၍ သွားကြ သည်။

'ရွှေမြင်တင်ကျောင်းဝင်းက ဖြတ် သွားရင် လမ်းသင့်မယ်။ ဆရာလဲ ရွှေမြင်တင်ဘုရားတွေ ဖူးရတာပေါ့'

ဦးအောင်ဝင်းတင်က ဦးဆောင်ကာ ရှေ့မှ သွားနှင့်သည်။

မကြာမီ ရွှေမြင်တင်စေတီ (၅)ဆူ တို့ တောင်မြောက်စီတန်း၍ ကိန်းဝပ်နေ

နိဿရဉ္စည်းရွှေကျောင်းဆုံ ဝန်ခိုကား †

F. 13A. February, 2013.

နတ္ထဌာရာင်မြည်ပုဂ္ဂိုလင်း ဧရ

www.burmeseclassic.com

◆ နိဿရည်းရွှေကျောင်း ဆရာတော် ဦးတေဇနန္ဒ

◆ ရွှေကျောင်းကျောင်းတော်နှင့် တည်လက်စ တောင်တန်းတိုင်းများ

တော်မူသည်ကို ဖူးမြော်ရသည်။
‘ဒီနောက်က ရွှေမြင်တင် အနောက်ကျောင်း
လို့ ခေါ်တယ်။ ရွှေမြင်တင် ဆရာတော်
ဦးဆလသာရဆိုတာ ရဟန္တာလို့ သမုတ်ကြ
တယ်။ ဇရာထာပိုစံပြင်နဲ့ ကံမပြုဝန်ကျင်
ရာယီတုဘေး ကပ်ရောဂါဘေး ကြုံရင်
ဒီဆရာတော်ကပဲ ကယ်ဆယ်ပေးတယ်လို့
ယုံကြည်ကြတယ်။ သူလိုသံဃာပျိုး ထုံးကြီး
ဆရာတော်လဲ အတူတူပဲလို့ ကိုယ်တိုင်
ထိန်ကြားဖူးတယ်’
‘အခု ရှိသေးလား ဦးအောင်ဝင်း

တင့်’
‘ပျံတော်မူတာ ဆယ်နှစ်လောက်
ရှိရောပေါ့။ ဆရာတော်အကြောင်း
ရေးဖို့ ထေရုပ္ပတ္တိအကျဉ်း စုံစမ်းတာ
လုံးဝမရတော့လို့ မရေးဖြစ်ခဲ့ဘူး’

နိဿရည်း ရွှေကျောင်း

ရွှေမြင်တင်စေတီတန်း အဆုံးတွင်
“နိဿရည်းရွှေကျောင်း” သို့ ရောက်
ရှိကာ ဆရာတော် ဦးတေဇနန္ဒအား
ဖူးမြော်သည်။ ဆရာတော်က ရေခွေး၊
လက်ဖက် တည်ခင်းပြီးနောက်...

‘ဟား... မြို့ခံလူကြီးမင်း အစုံအညီနဲ့
တောင့်တင်းလှချည်လား။ ဘယ်သွား
ကြမှာလဲ’

‘နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း အဖွဲ့
လေ။ တပည့်တော်တို့ မြို့ရွာ ရောက်
လာတော့ မြို့ခံတွေမှာလဲ ကူညီဖို့
တာဝန်ရှိတယ် မဟုတ်လားဘုရား’

ဦးအောင်ဝင်းတင့်၊ ဦးဇော်ဝင်းဦး။
ဦးသန်းထွန်းနှင့် ကံမမြို့ခံ မိတ်ဆွေ
အချို့ အပါအဝင် အင်အား အတန်ပင်
တောင့်တင်းလှသဖြင့် ဆရာတော်က
ထိုသို့ မေးမြန်းခြင်း ဖြစ်သည်။

‘စာရေးဆရာတစ်ယောက် လာ
တုန်းက ဘယ်ကမှ လက်သင့်မခံလို့
လင်မယားနှစ်ယောက် စီးလာတဲ့
သင်္ဘောနဲ့ ပြန်လိုက်သွားရတယ်။
နောက်ပိုင်း ကျုပ်နဲ့တွေ့တော့မှ
ကျောင်းမှာကျွေး။ ကျောင်းမှာသိပ်ပြီး
ကျုပ်ကိုယ်တိုင် လိုက်ပို့ပေးရတယ်။

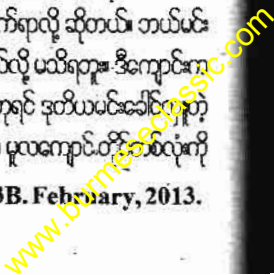
ကျုပ် ရန်ကုန် လမ်းကြိုလို့ သူ့ဆီ
ဝင်တော့ လေးလေးစားစား တုံ့ပြန်ပါ
တယ်။ အခုလို စုစုဝေးဝေးဆိုတော့
ကျုပ် အကူအညီလိုမယ် မထင်ပါဘူး။
ဘယ်ကိုသွားဖို့ ရှိသေးလဲ’

‘ရှင်မတောင်ကို သွားချင်ပါတယ်
ဘုရား’

‘ဟာ... ဒါတော့ ဝေးလွန်းတယ်။
ကားတစ်တန် ခြေလျင်တစ်တန်နဲ့မို့
သုံးလေးရက်လောက်တော့ အချိန်ယူ
ရလိမ့်မယ် ထင်တယ်’

‘ရပါတယ်ဘုရား။ ဦးအောင်ဝင်းတို့
ဆိုင်ကယ်ငှားပေးမယ် ပြောပါတယ်။
ဒါထက် ဒီရွှေမြင်တင်စေတီ (၅) ဆူက
ဘယ်သူတည်တာလဲ ဆရာတော်’

‘ဟုန်ဆော်လက်ရာလို့ ခေါ်တယ်။ ဘယ်မင်း
လက်ထက်ရယ်လို့ မသိရဘူး။ ဒီကျောင်းက
တော့ အင်္ဂလိပ်ခေတ် ဒုတိယမင်းခေါင်တို့
ရွှေကျောင်းတဲ့ မူလကျောင်းတိုင်းတစ်ခုကို

◆ ပုဂံခေတ် လိုဏ်ပါမုတို

အကျွန်ုပ်တို့ မျက်နှာမြင်သော

ကျောက်မြို့သား ရုပ်ပွားတော်

လှနစ်ယောက်ဖက်စာလောက် ရှိတယ်'

ဆရာတော်က ရှေးယခင် မူလ ရွှေကျောင်းပုံပန်းချီကားကို ယူပြုသည်။ ဘုရားခန်းကို နန်းတော်ပုံစံ မောင်းမ လည်ဆောင် တည်ဆောက်ထားကာ အကျယ် (၁၅)တောင်၊ အနံ (၁၀) တောင်ရှိကြောင်း သိရသည်။ အောက် တွင် မြေတိုက်ခန်းဖွဲ့ကာ ကျောက် သေတ္တာတစ်လုံး ထားရှိသည်။ သေတ္တာ အတွင်း၌ မင်းနှင့် မိဖုရား အသုံး အဆောင်များ ထည့်သွင်းထားသည်။

'မူလရွှေကျောင်းကို ၁၃၁၆ ခုနှစ်မှာ တည်ဆောက် လှူဒါန်းတယ်။ နှစ် (၂၀၀)တိတိအကြာ ၁၃၁၆ ခုနှစ်မှာ မီးလောင်သွားလို့ ကျောင်းကော၊ ကျောက်သေတ္တာကြီးပါ မီးသင့်သွား တယ်။ သီဟိုဠ်ကံတံ့ (၇၀)ကျော်အရွယ် ဒါယကာတွေ ပြောပြလို့ သိရတာပါ။ ညနေဝင်ရီသရော အချိန်ဆိုရင်

(၁၂)နှစ်၊ (၁၃)နှစ်အရွယ် မိန်းကလေး တချို့ ထတီရင်ရှားနဲ့ ပဝါခြုံပြီး ရေချိုး ဆင်းတာ တွေ့ရသတဲ့။ ညနက် လူခြေ တိတ်တိတ်ချိန်ဆိုရင် ဘုရားခန်းက ကြေး စည်ကြီးကလည်း အသံမြည်ပြီး ချာချာ လည်နေတာ တွေ့ရတတ်သတဲ့။ ဒါပေ မယ့် ဆရာတော်ကြီးက မေတ္တာရင်ခံလို့ ကျောင်းနေ ရဟန်းရှင်လူတွေ ဒုက္ခဖြစ် အောင်တော့ မလုပ်ကြပါဘူး'

'အခုကောဘုရား' 'မီးနဲ့အတူ ပါသွားပြီ ထင်ပါရဲ့။ ဘာမှတော့ မမြင်ရ မကြားရတော့ပါ ဘူး။ ကြုံတုန်းကြုံခိုက် အလယ်က စေတီမှာ ရှေးဘုရားတစ်ဆူ ရှိတယ်။ ဖူးသွားပါဦး'

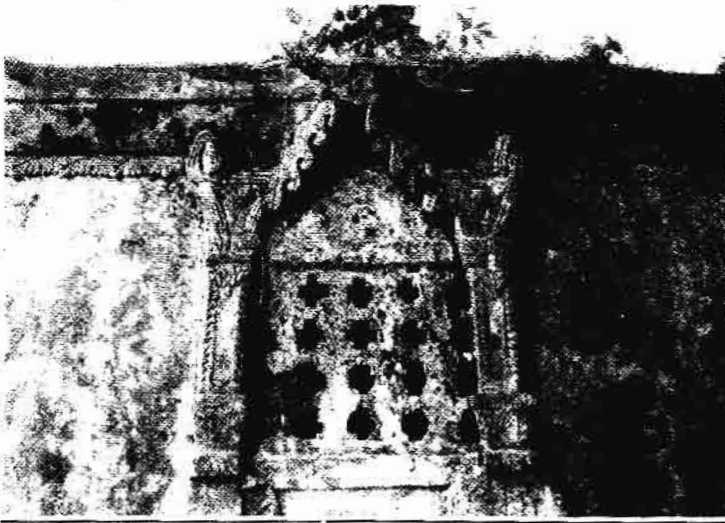
ထူးခြားသည့်စေတီနှင့် ဘုရား

စေတီ(၅) ဆူတန်းရှိရာ ပွတ်စေတီ (ခေါ်) အပိုင်းပုံစေတီ နှစ်ဆူစီ၏ အလယ်တွင် လေးထောင့်တိုက်မခံ စေတီတစ်ဆူက တစ်မူ ထူးနေသည်။

ပုဂံ ရှေးဟောင်းနယ်မြေရှိ လိုဏ်ပါ စေတီများကဲ့သို့ အလင်းရောင်ပေး သော အုတ်ဓာတ်ပြတင်းများ တပ်ဆင် ထားသည်။ တိုက်မ အပေါ်စွန်းရှိ စိန်တန်းများမှာလည်း ပုဂံခေတ် စေတီ များနှင့် လက်ရာ တူညီနေသည်။

ပို၍ထူးသည်ကား စေတီလိုဏ် ဖွဲ့ စည်းဟန်နှင့် အတွင်းရုပ်ပွားတော် စံပယ်တော်မူဟန် ဖြစ်သည်။ လိုဏ် အတွင်းသို့ ပြောက်လှည့်မဝမှ ဝင်

www.burmeseclassic.com

● အလင်းပေးသော အုတ်အင်္ကျီတစ်ခု

ရောက်ရသော်လည်း အတွင်း၌ မထူရှင် ခံကာ အရှေ့ဘက်မျက်နှာတွင် ပုဂံ လက်ရာ ကျောက်ဖြူသား တင်ပျဉ်ခွေ ရုပ်ပွားတော်ကို ဖူးတွေ့ရသည်။

ကျန်သုံးမျက်နှာတွင် ပလ္လင်အရာပင် မရှိချေ။ မူလအခြေအနေအတိုင်း ကွဲ အက်ရာများကို အင်္ဂတေဖို့ မွမ်းမံမှုမှ လွဲ၍ ပြုပြင်ပြောင်းလဲခြင်းမရှိဟု သိရ သဖြင့် ထူးခြားသော သီတင်းသုံးဟန် ဖြစ်ပေသည်။

လောကီ၊ လောကုတ္တရာ နှစ်ပင်သော ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါး၏ အဆိုအမိန့် အရ ပါရမီကျင့်စဉ်စခန်း တက်လှမ်းလို သူတို့ တန်ဆာဆင် ပူဇော်လေ့ရှိသော ပုံဟန်တော်ဖြစ်သည် ဆို၏။

လိုဏ်မှန် မျက်နှာမူဟန်မှာ သိဒ္ဓိ ပေါက်မြောက်ပြီးကုန်သော ဆရာသခင် တို့သည် မြင်းမိုရ်တောင်ရှိရာ မြောက် အရပ်၌ နေထိုင် သီတင်းသုံးတော်မူကြ သည်။

ထို့ကြောင့် ဆရာသခင်တို့အား ရည်မှန်း ဂါရဝပြုခြင်းလည်းဖြစ်၍ အကြောင်းကိစ္စရှိပါက ဆရာသခင်တို့ ကြွရောက် ဆုံးမ လမ်းညွှန်နိုင်စေရန် လည်း ရည်ရွယ်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ကိုးကွယ်ထားသော တင်ပျဉ်ခွေရုပ် ပွား မြတ်စွာဘုရားရှင် အရှေ့အရပ်သို့ မျက်နှာမူထားခြင်းမှာကား မြတ်စွာ ဘုရားရှင်တို့သည် ဗောဓိပင်၏ အရှေ့ ဘက်မျက်နှာ၌ အရှေ့အရပ်သို့ မျက်နှာ ပြုကာ ထိုင်တော်မူလျက် ဘုရားအဖြစ် သို့ ရောက်တော်မူကြသည်။

တစ်ကြောင်းလည်း မဖွဲ့မဒေသ၌ မြတ်စွာဘုရားရှင် တရားဟောတော်မူ ရာ၌ မထွက်အလယ် မင်္ဂလာတိုင်ကိုမှီ၍ ဓမ္မာသနပလ္လင်ကို အရှေ့သို့ လှည့်ထား ၏။ တရားနာသူ လူ့ ရဟန်းတို့သည် အနောက်နံရံကိုမှီ၍ အနောက်ဘက် ဓမ္မာသနပလ္လင်ရှိရာသို့ မျက်နှာမူကြရ သည်။ မြတ်စွာဘုရားရှင်က ဓမ္မာသန ပလ္လင်ထက် သီတင်းသုံးကာ အရှေ့ ဘက်သို့ မျက်နှာတော်ပြု ဟောကြားရ လေသည်။

ယင်းအပြင် ကမ္ဘာတည်စအခါ နေ နှင့်လတို့ အရှေ့အရပ်မှ ပေါ်ထွက်ရ ခြင်းနှင့် စကြာမင်းပေါ်သောအခါ စကြာ ရတနာသည် အရှေ့အရပ်မှ လဝန်းနှင့် အမြိုင် ထွက်ပေါ်လာကာ စကြာမင်း၏ နန်းတော်သို့ ဆိုက်ရောက်လာခြင်းတို့ ကြောင့် အရှေ့အရပ်သည် မြတ်သော

အရပ်ဖြစ်လျက် ရုပ်ပွားတော်အား အရှေ့ မျက်နှာမူလျက် ပူဇော်ကြခြင်း ဖြစ်လေသည်။ (ပုံရွာမြို့၊ အရှေ့လယ်တံ ကျောင်းတိုက် ဆရာတော် အရှင်ကုဏ္ဍလ ပြုစုသည့် မဟာသုတဒီပနီကျမ်း၊ ပထမ တွဲ စာမျက်နှာ ၁၃၉၊ ၁၄၀)

ဖိတ်မန္တက

ပုံဟန်ထူးသောရုပ်ပွားနှင့် စေတီကို ဖူးမြော်ပြီးနောက် ဆရာတော်အား နှုတ်ဆက်ကန်တော့ရာ...

'ပညာသူဆို စာပေကိစ္စနဲ့ဖြစ်စေ ဘုရားဖူး ခရီးဖြစ်စေ ကံပျိုကို ရောက်ခံရင် နိဿရဉ်း ရွှေကျောင်းမှာ တည်ဆိုနိုင်ပါတယ်။ စားရေး သောက်ရေးအစ ပုယံစရာ ယပိုပါဘူး' ဟု မိန့်ကြား ဖိတ်မန္တက ပြုတော်မူ လေသည်။

ထို့နောက် ဘုရားပေါ်စေတီသို့ သွား ရန် အနောက်ဘက် ကျောက်လှေ ကားအတိုင်း ဆင်းသက်လာခဲ့ကြ သည်။ ရွှေမြင်တင်စေတီများနှင့် နိဿရဉ်းရွှေကျောင်းသည် မင်းတုန်း ချောင်းအနီး တမံ တားထားသကဲ့သို့ ရှိသော တောင်နာမောင်းပေါ် တည်ရှိ သဖြင့် ရေဘေး အရံအတားဟူသော နိမိတ်ကောင်းဆောင်သည့် နေရာမြတ် ဖြစ်ပေသည်။

မီးလောင်ပြီးနောက် ဖြည်းဖြည်းချင်း ထူထောင်ခဲ့သော နိဿရဉ်း ရွှေ ကျောင်းသည် ဤဆရာတော် လက် ထက်၌ ပိုမို ဖွံ့ဖြိုးလာကာ ယခုအခါ အနောက်ဘက်အဆင်းအား သွပ်ခိုး စောင်းတန်း ဆောက်လုပ်ရန် တိုင်ပေး စိုက်ထူနေသည်ကို မြင်တွေ့ခဲ့ရလေ သည်။

ဘော်သားရောင်

ပြေးခွာ

ရေချိုက

ဘုဘာသား
(ကသာမြေ)

ကျွန်တော်၏ စီးပွားရေးလုပ်ငန်း အရ လယ်တွင်းကိုးခရိုင်ဒေသသို့ ရောက်ခဲ့ရသည်။ ရောက်ရှိသည့် နယ်မြေမှာ မြစ်သားခရိုင်အတွင်းမှာ ဖြစ်ပါသည်။

လယ်တွင်းကိုးခရိုင်ဒေသသည် ပုံမှန်အောင် အနော်ရထာမင်း၏ နိုင်ငံစီးပွားရေး ဖွံ့ဖြိုးရန် ဖန်တီးဖော်ဆောင်ခဲ့သော ဆယ်မြောင်းတာတမံများကြောင့် သီးထပ်သီးညှပ်တို့ကို စဉ်ဆက်မပြတ် စိုက်ပျိုးနိုင်ကြသည်။

ထို့ကြောင့် နယ်မြေဒေသ စိုပြည်စိမ်းလန်းကြကာ စီးပွားရေးရာတို့ ဖြစ်ထွန်း အောင်မြင်ကြလေသည်။

သို့ကြောင့်ပင် ဤခရိုင်ဒေသနှင့် တွန့်တော် ကူးလူးဆက်ဆံကာ စီးပွားဖြစ်ထွန်းခဲ့ပါသည်။ ဒေသကိုက အခြားသော ဒေသများနှင့်မတူ အမြဲစိမ်းသစ်တောသဖွယ် ဖြစ်နေသောကြောင့် ဖတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး စိမ်းစိုနေသည်။ အမြဲစိမ်းသွားနေသော ဆည်ရေမြောင်းများက အသွယ်သွယ် ရှိနေသည်။

အချိန်မှာ... ဟံမြင့်မိုရ်ရွာအရှေ့ရှိ သံရွာ၌ တည်းခို၍ ရောင်းဝယ်နေစဉ် ဖြစ်သည်။ သံရွာဈေးအနီး လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွင် ကျွန်တော် စားသောက်ပြီး ဂျာနယ်တစ်စောင်ကို ရောက်တတ်ရာရာ ကြည့်နေမိသည်။

'ဒကာလေး... ဘရသေ့နဲ့ ခဏထိုင်ပြီး ကူညီပေးနိုင်မလား'

ကျွန်တော်သည် ဂျာနယ်ကို အောက်သို့ချကာ မျက်လွှာပင့်၍ ကြည့်လိုက်သည်။ ညိုညစ်ညစ်အရောင်ရှိသော ချည်ထည်ကို တစ်ကိုယ်လုံး သိုင်ခြုံထားသည်။

ဦးပြည်ဒေါင်းတွင် ကိုယ်ပေါ်မှ အရောင်အတိုင်းရှိ အစ၊ တစ်စကို ရစ်

ပေါင်းထားသည်။ ကျွန်တော်က မဆိုင်းမတွပင်...

'ရပါတယ် ဘုရား... ဘယ်လိုကိစ္စများပါလိမ့်'

'ဘရသေ့နောက် လိုက်ခဲ့ပါ' ဘုမသိဘမသိသေးဘဲ ထလိုက်သွားသည်။

ပင်းတယသွား လမ်းမကြီးဘေးရှိ မြဲကြီးတစ်ခြံသို့အရောက်တွင် ဘရသေ့သည် ခြံရှင်အား "စောင်းလျားမြစ်" တစ်ပေခန့် ရယူရန် အလှူခံသည်။ ခြံရှင်ကလည်း ရက်ရောစွာ ခွင့်ပြုသည်။

သို့ကြောင့် ကျွန်တော်သည် ခြံရှင်ပေးသော တစ်လံမျှရှိ တူးရွင်းဖြင့် စောင်းလျားမြစ် တစ်ပေခန့်ရအောင် ဆောင်ရွက်ရတော့သည်။

'ဒကာလေး... ဘရသေ့ကျောင်းလိုက်ခဲ့ပါ။ မဝေးတော့ပါဘူး။ ရှေ့နားဆီရောက်ပါပြီ'

ကျွန်တော်က စကားတစ်ခွန်းမျှ မဖြေမိဘဲ ဘရသေ့နောက်က လိုက်သွားသည်။

ကြာကြာ မလျှောက်လိုက်ရပါ။ ဘရသေ့ကျောင်း ရောက်ပါပြီ။ လူနှစ်ဖက်လောက်ရှိသော မဲဇလီပင်ကြီးအောက်ခြေရှိ သုံးပင် ထရံကာကာ သက်ငယ်မိုးထားသော ကျောင်းကလေးပါ။

မနီးမဝေးလောက်က ဆည်ရေမြောင်းကလေး ရှိသည်။ မြဲအခင်းတဲများက ဟိုတစ်စု ဒီတစ်စု မြင်နေရသည်။ အသံပြုလျှင် ကြားလောက်သည်။

ဘရသေ့သည် သူ့တဲကျောင်းအတွင်းသို့ ဝင်ကာ တစ်ခဏမျှပင် ပြန်ထွက်လာသည်။ ကိုယ်အပေါ်ပိုင်းမှ မြဲထားသော သက်နှီးမပါတော့ဘဲ လက်ထဲမှ သံဒယ်တစ်ခု ကိုင်လာသည်။

ကျွန်တော်ကို မီးခိုးပေးရန် နေရာပြု၍ စီစဉ်နိုင်ခဲ့သည်။ ဘရသေ့သည် သံဒယ်မှ ခဲအပြားကို ခေါက်၍ အလိုက်သင့်သော အခွက်ရာ ပေးလိုက်သည်။

ယင်းအခွက်ထဲသို့ ပြဒါးရည်တို့ကို လောင်းထည့်လိုက်သည်။ ထင်းမီးတို့တွင် တင်ကာ မီးရှို့စေသည်။ ကျွန်တော်သည် ဘရသေ့မိန့်သည်တို့ကို မှတ်

www.burmeseclassic.com

သားထားရင်း ခဲအရည်ပျော်အောင် စောင့်နေသည်။

ခဲများအားလုံး အရည်ပျော်သွားသောအခါ ကျွန်တော်သည် မူလက ပါလာသော စောင်းလျားအဖြစ်နှင့် ဖြည်းဖြည်းချင်း ဖွေပေးရသည်။

မွေလိုက်တိုင်း တဖျစ်ဖျစ်နှင့် အသံ ပြုကာ အငွေ့များ ထွက်လာသည်။ ဤသို့ မကြာမကြာ ဖွေပေးရသည်။ ကြည့်လိုတော့ အကောင်းသား...။

အပေါ်သို့ တက်တက်လာသော ခဲပြာများကို ဖယ်ရှားကာ ဖွေပေးရသည်။ ဤအတိုင်း ခဲများကုန်၍ ပြာများ ဖြစ်လာသည်အထိ လုပ်ရလေသည်။

ဘရသေ့က ဒယ်အတွင်းမှ ပြောင်းလဲ ဖြစ်ပေါ်လာသည်တို့ကို အသေအချာကြည့်၍ ဒယ်ကို အောက်ချကာ အအေးခံထားလိုက်သည်။ ဘရသေ့က...

‘ဒကာလေး... ဒီလမ်းဆုံဟာ ဆော်သားရောင် ပြဒါခဲရအောင် နှာခဲပြာ ရိုက်ဖမ်းတာပဲ ပုတ်ထားပေတော့ ရလာတဲ့ ပြဒါကို နှာပြာနှစ်ကျပ်ထားနဲ့ လက်ချားဖီးဖောက် နှစ်ကျပ်ထား အုပ်ထိုး ပီးထိုးခဲပြဒါရပြီ ဒကာလေး။ မူလအချိန်ကတော့ နှာ(ခဲ) ဆယ်ဝါးကျပ်ထားနဲ့ ပြဒါနည်ဝါကျပ်ထားပဲ အားလုံးလိပြီနော်’

‘မှန်ပါဘုရား’ အေးနေပြီဖြစ်သော ဒယ်အတွင်းမှ အပေါ်ယံ နှာပြာတို့ကို ဖယ်ရှား၍ ကြည့်လိုက်ရာ ဘော်သားရောင်ရှိသော ပြဒါခဲကို အတိုင်းသား မြင်နေရလေသည်။

အင်္ဂါရတ်ပညာ ဝါသနာရှင်များ လေ့လာမှတ်သားနိုင်ရန် လုပ်ရတ်မှန်အတိုင်း တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

အညာသား (ကသာခြေ)

၁၈၅ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

နှလုံးနှင့်

သည်းခြေရောဂါ အတွက် ဆေးနှည်းတစ်လက်

နှလုံးနှင့် သည်းခြေဝေဒနာသည်များအတွက် မြန်မာ့တိုင်းရင်းဆေးနှည်းကောင်းတစ်လက်ဖြစ်သော လွယ်ကူ သက်သာစွာ ဝယ်ယူ စားသုံးနိုင်သော ‘ဖီး(ဆီး)သီး’အား ရှေးလူကြီးသူမတို့ ကျွေးသည်ကို စာရှုသူများ အသိပင် ဖြစ်ပါသည်။

နှလုံးအားနည်း အမောပလုံ၊ နှလုံးတုန်ရင်ခုန်၊ နှလုံးသည်းခြေပျက်၍ စိတ်ကစဉ်ကလျား မငြိမ်မသက်ဖြစ်၍ စိတ်မမှန်ခြင်း စသော စိတ်ဝေဒနာရှင်များအတွက် စာရေးသူ၏ မိဘများက...

‘ဖီး(ဆီး)သီးအား နှလုံးငြိမ်တယ် နှလုံးသည်းခြေ ကောင်းတယ်၊ ဖီး(ဆီး)သီးလေးကျွေးပါ’ စသည်ဖြင့် ဖီး(ဆီး)ကို အကျိုးရှိစွာ အသုံးပြု၍ စားခိုင်းခဲ့ပုံ၊ စာရေးသူအနေဖြင့် ဖီး(ဆီး)သီး၏ တန်ဖိုးရှိပုံ၊ အကျိုးအာနိသင်ရှိပုံကို ကိုယ်ဟိုင်းစားခဲ့၊ ကိုယ်တိုင်လည်း ရောဂါဝေဒနာ သက်သာပျောက်ကင်းခဲ့ပြီလည်း ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူ၏ မိတ်ဆွေအချို့တွင် ခံစားနေရသော နှလုံးရောဂါဝေဒနာရှင် ရောဂါသည်များ၊ နှလုံးသည်းခြေပျက်၍ စိတ်မမှန်ဖြစ်နေသည့် ရောဂါဝေဒနာရှင်များအား စာရေးသူ၏ ဆရာတစ်ယောက်က လွယ်ကူသက်သာ ကောင်းမွန်သော အဖိုးထိုက်တန်လှသော ဆေးနှည်းကောင်းတစ်လက်အား စာရေးသူကို ပေးထားရစ်ခဲ့ပါသည်။

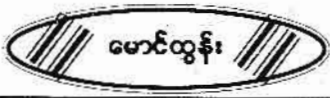
စာရေးသူအား နှလုံးသည်းခြေရောဂါ ဆေးနှည်း ပေးထားရစ်ခဲ့သော ဆရာမှာ ရှမ်းတိုင်းရင်းသားတစ်ယောက်ဖြစ်၍ အရာရှိတစ်ဦးလည်း ဖြစ်ပါသည်။ ယခုအခါ ထိုဆရာမှာ တစ်နယ်တစ်ကျေးသို့ ပြောင်းရွှေ့သွားပြီလည်း ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူ၏ ဆရာ ပေးထားရစ်ခဲ့သော နှလုံးသည်းခြေ ရောဂါဝေဒနာရှင်များအတွက် ဆေးနှည်းကောင်းတစ်လက်မှာ...

‘ဖီး(ဆီး)သီးအတွင်းရှိ ဖီး(ဆီး)စေ့ (သို့မဟုတ်) သီးဆန်အား ပျားရည်နှင့် တေစာပါ’ ဟူ၍ပင် ဖြစ်ပါသည်။

စာရှုသူများအနေဖြင့် နှလုံးသည်းခြေနှင့် ပတ်သက်၍ ရောဂါဝေဒနာခံစားနေရသော ဝေဒနာရှင်များအတွက် အထက်ဖော်ပြပါ ဆေးနှည်းအတိုင်း ဖော်စပ်၍ စားသုံးကြပါက နှလုံးသည်းခြေရောဂါနှင့်ပတ်သက်၍ ရောဂါဝေဒနာများသက်သာပျောက်ကင်းချမ်းသာကြောင်းကို ဤ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှတစ်ဆင့် မေတ္တာစေတနာကောင်းဖြင့် ရေးသား တင်ပြလိုက်ရပါတော့သည်။

နတ်လှ သတ္တဝါအားလုံး ကျန်းမာ ချမ်းသာကြပါစေ။

www.burmeseclassic.com

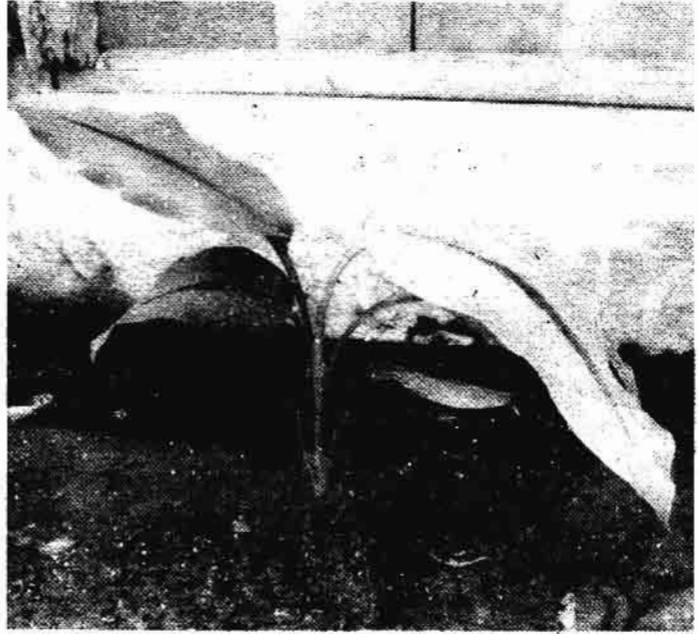
ဆီးချို သွေးတိုး မဖြစ်အောင် နွင်းပြာတိုဆောင်

အနာရောဂါကို မည်သူမျှ မကျရောက်စေ
ချင်ကြပါ။ အနာရောဂါသည် သတ္တဝါတို့၏
ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါးကို ဆင်းရဲစေပါသည်။ ကိုယ်
ဆင်းရဲလျှင် စိတ်ပါ ဆင်းရဲရပါသည်။ "စိတ်
ဆောင်းတော့ ကိုယ်ကျေ" ဟု အဆိုရှိပါသည်။
ကျွန်ုပ်သည် လောလောဆယ်တော့
ကျန်းမာရေး သင့်နေပါသေးသည်။ အစာကို
ထဝ တနင့် မစားမိအောင်၊ အချို လွန်လွန်
စားက မသောက်မိအောင်၊ အငန်ကိုလည်း
အလွန်အကဲ မစားမိအောင် ဆီဆိုလျှင် ပဲဆီ
ကိုသာ ရွေးစားပါသည်။ ဝမ်းအလွန်အမင်း
အချုပ်မခံပါ။

သတိဖြင့် ဆင်ခြင်စားခဲ့သဖြင့် အသက်
(၆၀)ကျော်သော်လည်း ရောဂါ ကြီးကြီးမား
မား မဖြစ်သေးပါ။ ဆေးလိပ် မသောက်ခြင်း
အလည်း မမောမပန်း သွက်လက်စွာ သွား
ဆာနိုင်သည် ထင်ပါသည်။ (၃-၄)မိုင်
သွားလည်း မမောပါ။

လမ်းလျှောက်ခြင်း၏ အကျိုးကား ထို
(၃-၄)မိုင်ခရီးကို သွားလာရလည်း ညောင်း
ညာမှု များများမဖြစ်ပါ။

ဤတွင် နွင်းပြာစားကြပုံကို တင်ပြလို
ပါသည်။ နွင်းပြာကို လူတိုင်းလိုလို သိကြ၊
ကြားကြဖူးပါသည်။ ရိုးရိုး နွင်းထက် အနည်းငယ် သေးပါသည်။

အစားကို ချိုးဖဲ့လိုက်လျှင် အပြာရောင် တွေ့ရပါသည်။ အရွက်က ရိုးရိုး နွင်းရွက်လောက် မကြီးပါ။ အစိမ်းစားကြည့်လျှင် စပ်ရှားရှား ခါး
ထားထားအရသာ ရှိပါသည်။ ခံတွင်းသာပါသည်။

တောလင်းမြို့နယ်၊ အင်းတက်ကျောင်းဆရာတော်သည် ဆွမ်းစားတိုင်း ထိုနွင်းပြာကို လက်တစ်ဆစ်ခန့် စား
ဆွေရပါသည်။ မေးကြည့်ရာ ဆီးချို၊ သွေးတိုးရောဂါ မဖြစ်အောင်ရယ်၊ အညောင်းအကိုက် ကင်းအောင်ရယ်၊ အနာများ
ပေါက်အောင်ရယ်တို့ကြောင့် စားကြောင်း အမိန့်ရှိပါသည်။

အင်းတော်မြို့နယ်၊ မဲဇာဆရာတော်ကလည်း ဝိုက်အောင့်၊ ဝိုက်နာဖြစ်လျှင်သော်လည်းခကောင်း၊ အညောင်းအကိုက်
ဖြစ်လျှင်သော် လည်းကောင်း အလွန်ကောင်းသော နွင်းပြာဖြစ်ကြောင်း အမိန့်ရှိပါသည်။

ဆရာသည် ဖြစ်နေမှ ကုစားသည်ထက် မဖြစ်မီ ကာကွယ်တာက ပိုကောင်းကြောင်း သိမှတ်ရသဖြင့် အနာရောဂါမဖြစ်မီ
ဖြစ်သော်လည်း မကြီးမားသေးမီ နွင်းပြာဖြင့် ကာကွယ်ထားသင့်ပါကြောင်း တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

ကိုယ်ရောစိတ်ပါ ကျန်းမာ၊ ချမ်းသာကြပါစေ။

ဦးအုတ်ရွှေ (K.4)

မှတ်ချက်။ ။ အရှင်နာဂသိန်၏ ပုံပြသေးအဘိဓာန် ဒုတိယတွဲ စာမျက်နှာ(၁၁၈)တွင် နွင်းပြာ(ဂမုန်းတိမ်ပြာ)ဟု
ခေါ်ဝေါ်ထားပါသည်။ (စာတည်းအဖွဲ့)

www.burmeseclassic.com

နွလုံးရောဂါ ကင်းဝေးအောင်

ပုဂံလှိုင် - ၀၁၁၄၂ ဝေရောင်း၊ လိုင်စင် ၈၂၂၁၁၊ တာထလဟို (သုခု)

မုံရွာဆရာမိုး

အမှတ်တံဆိပ်

အမောလုံ နွလုံးအားဆေးကိုဆောင်

“ဆရာကိုယဉ်တင်နဲ့ တွေ့ချင်နေတာ အတော်ပဲ။ ခုတလော အသက်ရှူကျပ်ပြီး မောတယ်ဗျား ညဘက်လည်း အိပ်မပျော်ဘူး။ တစ်ခါတစ်ရံ နွလုံးရောဂါ အောင်တယ်။ ကိုယဉ်တင်က တိုင်းရင်းဆေး သုတေသီဆိုတော့ ကျွန်တော့်ရဲ့ ဝေဒနာကို ဆန်းစစ်ပါဦး”

“ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတာ နလုံးရောဂါပါ။ နလုံးရောဂါဟာ ကံ၊ စိတ်၊ ဥ တု၊ အာဟာရဆိုတဲ့ သမုဋ္ဌာန်လေးပါး ညီညွတ်မှုတစ်ခုအောင် နေထိုင်စားသောက်မှုရဲ့အတွက် ဖြစ်ရတဲ့ရောဂါပါ။ အထူးသဖြင့် စိတ်ကြောင့် ဖြစ်ရတာများပါတယ်။ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ လွန်ကဲတဲ့သူတွေ ပရိဒေဝမီးတောက်လောင်ပြီး နလုံးအိမ်ကို လောင်မြိုက်တဲ့အတွက် နလုံးရောဂါဖြစ်စေတာပါ”

နလုံးရောဂါဟာ စိတ်ကြောင့်ဖြစ်ရတယ်ဆိုတာ လက်ခံပါတယ်။ ဆက်ပြောပါဦး

“နလုံးဟာ မွေးဖွားသည်မှ အသက်ရှင်နေသမျှကာလပတ်လုံး နေ့၊ ညမပြတ် အလုပ်လုပ်ရတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းက သက်စောင့်စက်ယန္တရားတစ်ခုပါ။ နလုံးရောဂါ ခံစားနေရတာမသိဘဲ သန္နိပါတ်နလုံးရောဂါဖြစ်လာပြီဆိုရင် ညဘက် အိပ်မပျော်ခြင်း၊ မူးခြင်း၊ မောခြင်း၊ အစားအသောက်ပျက်ခြင်း၊ ပူခြင်း၊ အသက်ရှူကျပ်မောခြင်း၊ နလုံးရောဂါအောင်ခြင်း၊ ခြေဖျားလက်ဖျားအေးခြင်း၊ ဘယ်သူမှ စကားမပြောဘဲ စကားပြောသံကြားရခြင်း(စိတ်မှ ထင်မှတ်ခြင်း)၊ နလုံးရောဂါမှာ အပိန့်စွေသလို နာကျင်ခြင်း၊ လက်သည်းခွံအရောင်မမှန်ခြင်း၊ လက်သည်းများပြာ နှမ်းလာခြင်း၊ အိပ်နေရင်း ကယောင်ကတမ်းပြောခြင်း၊ သွေးစမ်းကြည့်ပါက သွေးတိုးမမှန်ခြင်း၊ နလုံးရောဂါ အောင်နေခြင်း၊ တစ်ကိုယ်လုံး အေးစက်နေခြင်း၊ လေးလပ်နေခြင်းတဲ့ လက္ခဏာတွေ ဖြစ်တတ်တယ်ကိုချစ်ဆွေ”

“ကိုယဉ်တင် ပြောခဲ့တဲ့ နလုံးရောဂါလက္ခဏာတွေထဲက ကျွန်တော်ခံစား နေရတဲ့ အချက်အလက်များနဲ့ တူတာပဲဗျား ဒါဆို ဘာဆက်လုပ်ရမှာလဲ”

“ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတာ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ၊ ဖြစ်တာမကြာသေးဘူးဆိုရင် ဆေးစားရုံနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပြီး ရောဂါသက်ကြာရင်တော့ ဆေးရုံဆေးခန်းပြုရမှာပေါ့”

“ကျွန်တော် ခံစားနေရတာ ဆယ်ရက်၊ ဆယ်ငါးရက်လောက်ပဲရှိသေးတယ်”

“ဒါဆိုရင် ဆေးစားရုံနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပါတယ်”

“သက်သာပျောက်ကင်းဖို့ဆိုရင် ဘယ်ဆေးစားရင် ကောင်းမယ်”

ဆိုတာ ကိုယဉ်တင် ညွှန်ပြပေးပါဦး”

“သားတော်ကြီး မုံရွာဆရာမိုး ကိုယ်တိုင် ကုသအောင်မြင်ခဲ့တဲ့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံနလုံးအားဆေးသောက်ရင် ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတဲ့ နလုံးရောဂါဟာ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ သေချာပါတယ်”

“ဒါဆို မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံနလုံးအားဆေးသောက်မယ်ဗျား ဆေးအညွှန်းကို သိပါရစေ”

“ကိုချစ်ဆွေ နားထောင်ပြောပြမယ်။ အညွှန်းက နလုံးသွေးကြောကျဉ်းခြင်း၊ ကျယ်ခြင်း၊ ရင်ညွှန်၌ ရှား၍ အောင်ခြင်း၊ အသက်ရှူမဝခြင်း၊ အသက်ရှူ

ကျပ်ခြင်း၊ သွေးတိုးခြင်း၊ ကျောနှင့်ရင် ညှပ်အောင်ခြင်း၊ နလုံးတုန်ရင်ခွန်မောပန်းနှမ်းနယ်ခြင်း၊ နလုံးအားနည်းခြင်း၊ ရောင်ခြင်း၊ အနည်းငယ်လှုပ်ရှားရုံဖြင့် မောပန်းခြင်း၊ ချွေးထွက်လွန်၍ နလုံးရုန်မမှန် မောပန်းခြင်း၊ မူးဝေခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးမှုများ၍ အိပ်မပျော်၊ စားမဝင်၊ စိတ်မကြည်ခြင်း၊ အားအင်ကုန်ခမ်းစိတ်မရွှင်လန်းခြင်းတို့အတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်တဲ့”

“ကိုယဉ်တင် ညွှန်ပြတော့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံနလုံးအားဆေးဟာ ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ဖြစ်တာ သေချာတယ်။ သောက်မယ်ဗျား။ အဲဒီဆေးကို ဘယ်ဆိုင်တွေမှာ ဝယ်ရင်ရနိုင်မှာလဲ”

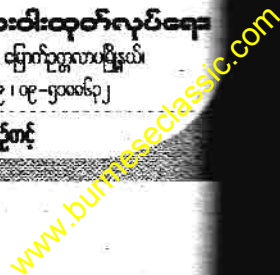
“အဆီကျ၊ အကြောပြေ၊ ဆီး၊ ဝမ်း၊ မှန်စေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရောဂါတစ်လုံး ဝမ်းမှန်ဆေးဟာ တိုင်းသိပြည်ကျော်ဖြစ် ပြီးသားနို့အထူးညွှန်းစရာမလိုတဲ့ ဆေးဖြစ်ပြီး ခုအသစ်တစ်ခု ထုတ်လုပ်လိုက်တဲ့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နလုံးအားဆေးကိုလည်း ပြန်ဟုဆေးဖို့ရုံဖြင့်ချိရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါတယ်။ ကိုချစ်ဆွေ ယုံယုံကြည်ကြည် သောက်ကြည့်လိုက်စမ်းပါ။ ခင်ဗျား ခံစားနေရတဲ့ နလုံးရောဂါဝေဒနာဟာ သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ သေချာပါတယ်”

ရန်ကုန်မြို့၊ မန္တလေးမြို့နှင့် မုံရွာမြို့၊ မော်လမြိုင်မြို့ရှိ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ခြံနံချိရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံး ဖြန့်ချိပေးနေပါပြီ။

ပင်ရင်း

မုံရွာဆရာမိုး တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေး
အမှတ်-(၅/၇၆)ဇေယျဝံလမ်းကြီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပရိယံ၊
ရန်ကုန်မြို့၊ ပုဂံလှိုင်-မြောက်၊ ၀၉-၅၀၀၆၂

ငြိမ်းမြတ် ဖော်မာဏ်

ပေါင်လောင်ရှင်ကဿပတော်

ကောင်းမှုစေတီများ ပူဇော်မှုခံရ

ဇော်ရယ်

ဖိုလ်ဝင်တောင် မြင်းဝန်ရွာ၊ မင်းစုရွာ စင်းဝန်တူရား (၁)

ယင်းမာပင်မြို့နယ်အတွင်း ဖိုလ်ဝင်တောင်၏ အနောက်ဘက် နှစ်မိုင်ခန့် အကွာတွင် ပေါင်လောင်ရှင်ကဿပမထေရ်ကောင်းမှု မင်းဝန်စေတီ၊ တောကျောင်း၊ သိမ်များ တည်ထား ပူဇော်ခဲ့သည်။

ယခင် မြင်းဝန်ရွာ(ယခု ရွာမရှိတော့ပြီ)တွင် ရှိ၍ ယခုအခါ 'မင်းစုရွာ၏ အရှေ့ဘက်၌ ကိန်းဝပ်တော်မူသည်ဟု သိရလေသည်။

ဖိုလ်ဝင်တောင်ရှိ မင်းစုရွာ

စေတီတော်သို့

မုံရွာမှ ချင်းတွင်းမြစ်ကို ကူးကာ ဆောင်ပင်ကြီးရွာမှ ယင်းမာပင်မြို့သို့ သွားသော ကားလမ်းအတိုင်း ခရီးဆက်ရသည်။ ဖိုလ်ဝင်တောင်လမ်းခွဲမှ ချိုးဝင်ကာ ဖိုလ်ဝင်တောင်ရောက်ခါနီးတွင် ထမ်း၏ လက်ယာဘက်၌ မင်းစုရွာ ထမ်းညွန့်ဆိုင်ဘုတ်နှင့် မြေလမ်းကို တွေ့ရသည်။

မြေလမ်းအတိုင်း ကွေ့ကာဝိုက်ကာ ဖြင့် (၁)မိုင်၊ (၅)မာလုံခန့် သွားမိသော် မင်းဝန်စေတီကို ဖူးမြင်ရလေသည်။ မင်းစုရွာကား စေတီအနောက်ဘက် အနည်းငယ် ကွာလှမ်းသောနေရာတွင် နီးသည်။

ကျေးရွာအမည် ဆိုင်းဘုတ်တွင် "မင်းစုရွာ" ဟု ရေးသားထား၏။ နုရပတိစည်သူမင်းသားဘဝက သိရိဇ္ဈာသောကမင်းကောင်းမှု ရွှေမုဋ္ဌာဆတ်တွင် မင်းအဖြစ်ကို ရည်မှန်း ဆုပန်

ခဲ့ရာ ဆန္ဒပြည့်ဝ၍ မင်းအဖြစ်ရောက်သော် စေတီတော်ကို ငုံ့၍ မွမ်းမံတည်ဆောက်ကာ စေတီတည်ရာအရပ်တွင် အစောင့်အရှောက်အလို့ငှာ ရွာတည်ပေးခဲ့သည်။

မင်းအဖြစ် ရည်မှန်းအဓိဋ္ဌာန်ရာ နေရာဖြစ်သောကြောင့် "မင်းစု" ရွာဟု တွင်ရာမှ မင်းစုရွာ၊ မင်းစုရွာ စသည် ဖြင့်လည်း ခေါ်ဝေါ်ကြလေသည်။

မင်းဝန်စေတီ

ရှေးက တည်ရှိခဲ့သော မြင်းဝန်ရွာတွင် ပေါင်လောင်ရှင်ကဿပ တောကျောင်းဆောက်၍ သီတင်းသုံးတော်မူသောအခါ နရပတိစည်သူမင်းလည်း စေတီတစ်ဆူနှင့် သိမ်တော်တစ်ဆောင်ကို အနန္တသူရိယအမတ်အား ဦးစီးစေလျက် တည်လုပ် လှူဒါန်းခဲ့သည်။

မင်းနှင့် ဝန်အမတ်တို့ လက်တွဲညီစွာ ကောင်းမှုပြုသဖြင့် စေတီကို မင်းဝန်

စေတီဟု ဘွဲ့မည်ကပ်တော်မူသည်။ နောင်တွင် တောကျောင်းနေ သံဃာများပြားလာကာ ကုန်းဘောင်ခေတ်ကာလတွင် မင်းကျောင်း၊ ကုန်းကျောင်း၊ ရေဝန်းကျောင်း စသည်ဖြင့် ကျောင်းပေါင်းများစွာ တည်ရှိခဲ့လေသည်။

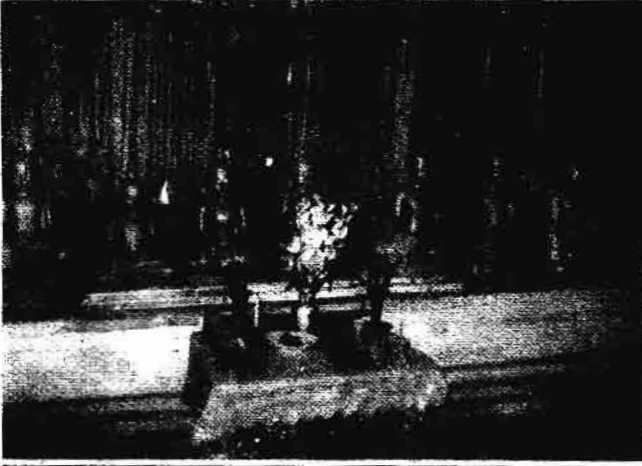
ယခုတိုင်ပင်လျှင် မင်းဝန်စေတီနှင့် မင်းစုရွာဝန်းကျင်၌ ကျောင်းပေါင်း (၂၀) မျှ ကျန်ရှိသည်။ အများစုမှာ ကျောင်းအမည်နှင့် နေရာမျှသာ ကျန်ရှိကာ သီတင်းသုံးသံဃာများ မရှိတော့ချေ။

မင်းဝန်စေတီအား ခေတ်အဆက်ဆက် ကောင်းမှုရှင်တို့ မွမ်းမံခဲ့ရာမှ နောက်ဆုံးအကြိမ်အဖြစ် ၁၃၂၂ ခုနှစ်တွင် ထပ်မံပြုပြင်ခဲ့ကြကြောင်း သိရှိရသည်။

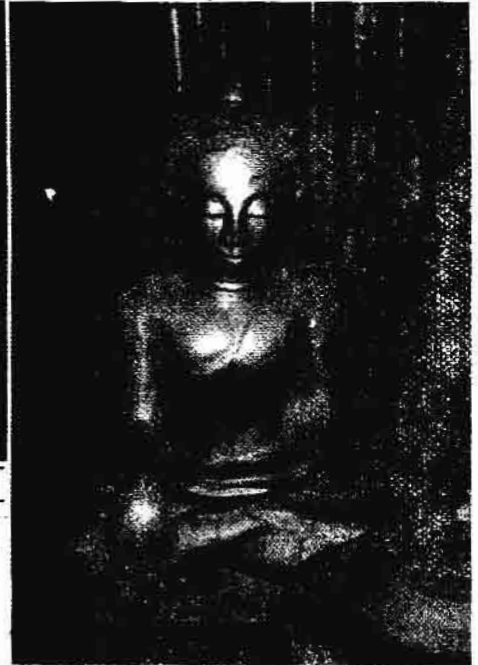
တောကျောင်းနှင့် သိမ်တော်

မင်းဝန်စေတီအနီး တဲကျောင်းကလေး၌ စေတီတော်အား စောင့်

www.burmeseclassic.com

◀ ဝေတီကျန်မှ ထွက်ပေါ်လာသော ရုပ်ပွားတော်များ

◀ လှေရုပ်ပွားတော်ဘင်္ဂလ

◀ ရဟန္တာသိင်္ဂ

◀ တာဝန်ခံ ဦးပွင့်ဦးကျသလ

ရှောက်လျက် သီတင်းသုံးနေသည် တာဝန်ခံ ဦးပွင့်၊ ဦးကျသလကို တွေ့ရသဖြင့် ဖူးတွေ့ မေးလျှောက်ခွင့် ရခဲ့သည်။

မင်းဝန်စေတီ၏ အရှေ့ဘက် မင်းကျောင်း၊ တောင်ဘက်တွင် ရေဝန်းကျောင်း၊ အနောက်ဘက်တွင် ကုန်းကျောင်းတို့ တည်ရှိခဲ့ကာ ကျောင်းများ၏ အရှေ့ဘက်တွင် ဝေတီလေးဆူ တန်းလျက် ဖူးတွေ့နိုင်သည်။

ကျောင်းများမှာ ပျဉ်ထောင်ကျောင်းများဖြစ်၍ ပြုပျက်ကာ နေရာအတိ

အကျ ညွှန်ပြရန်ပင် မလွယ်ကူတော့ပါဟု သိရသည်။ ကျောင်းများ ပြုပျက်ပြီးနောက် ယာမြေများအဖြစ် ထွန်ယက် စိုက်ပျိုးခဲ့ကြရာ မကြာသေးသော ကာလတွင်မှ အများစုပေါင်းလျှို့ဝှက်ဖြင့် မြေအချို့ကို ဝယ်ယူကာ ကျောင်းဆောင်ဆောက်လုပ်ရန် စီစဉ်နေသည်ဆို၏။

ပေါင်လောင်ရှင် ကဿပသည် မင်းကိုးကွယ်သော

အနောက်မြောက်ထောင့်မှ ဘီလူး

သိမ်နီမိတ်တိုင်နှင့် ရုပ်တုများ

အရှေ့မြောက်ထောင့်မှ ဘီလူး

မထေရ်ကြီးဖြစ်ရာ “မင်းကျောင်း” ဆိုသော မြေအဝန်းအဝိုင်းသည် မင်း မထေရ်မြတ်၏ တောကျောင်း နေရာဟု ယူဆဖွယ် ရှိလေသည်။

သိမ်တော်

ရဟန္တာသိမ်ဟု ခေါ်ဆိုကြသော ရှေး သိမ်တော်ကား စေတီ၏ အရှေ့ဘက် အတီလေးဆူတန်း၏ အရှေ့ကပ်လျက် ဆူတည်ရှိသည်။ မူလ သိမ်အဆောက်

အအုံပြုပျက်သွားပြီဖြစ်၍ ၁၃၆၇ ခုနှစ်တွင် အသစ်ဆောက်လုပ် ထားသော သိမ်အဆောက်အအုံ ကို မြင်တွေ့ရသည်။ သိမ်နီမိတ် တိုင်များကား ရှေးမူမပျက် ထင်ရှားစွာ တွေ့ရလေသည်။

သိမ်နီမိတ်တိုင်များအကြား ထူးခြား သော ရုပ်တုများ သိမ်ကို ဝန်းရံလျက် ရှိသည်ကို သတိပြုမိသည်။ အနောက် မြောက်ထောင့်နှင့်အရှေ့မြောက်ထောင့်

တို့တွင် တင်းပုတ်ထမ်းကာ အစွယ် အဖွေးသားနှင့် ဘီလူးရုပ်နှစ်ခုမှာ ငရမန် နှင့် ငတင်ကျည်း ဘီလူးညီနှောင်ကို ရည်ညွှန်းဟန် ရှိလေသည်။

www.burmeseclassic.com

• အရှေ့တောင်ထောင့်မှ ပေါင်လောင်ငယ်

• ကျားသိင်္ဃကျောက်တိုင် •

အရှေ့တောင်ထောင့်နှင့် အနောက်တောင်ထောင့်တို့တွင်ကား အငွယ်မပါ ပြုံးရယ်သောဟန်ပန်နှင့် ရုပ်နှစ်ခုရှိ၍ ပေါင်လောင်ငယ် ငည့်သင်နှင့် ငတသင်တို့ကို ကိုယ်စားပြုခြင်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

အရှေ့ တောင်၊ အနောက်နှင့် မြောက်စူးစူးတို့တွင်ကား ကျားရုပ်၊ မိကျောင်းရုပ် ကျောက်ဆစ်လက်ရာများ ရှိသည်။ တစ်ကိုယ်လုံး သရုပ်ဖော်ထားခြင်းမဟုတ်ဘဲ ဦးခေါင်းသဏ္ဍာန်သာ ပီပြင်အောင် ထွင်းထုထားသော ကျောက်တိုင်များ ဖြစ်ကြလေသည်။ ဤသိင်္ဃတော်ကား မှန်ကန်စွာ ဆို၍ ဆုပန်ပါက ဆန္ဒပြည့်စေသော ကျမ်းစူးထက်မြက်သည့် သိင်္ဃတော်ဖြစ်ကာ အစောင့်ကာရက ကြီးမားကြောင်း သိရသည်။

တာဝန်ခံ ဦးပဉ္စင်းကြီးက နံနက်၊ည ဆည်းသာနှစ်ပါးအချိန်များတွင် သိမ်ဆီသို့ အမှတ်မထင် ကြည့်လိုက်သောအခါ လက်အုပ်ချီ အရိုအသေပေးနေသော ကာရကဒါယကာတို့ကို မြင်တွေ့

၁၀၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ရတတ်သည် ဆို၏။ ရိပ်ခနဲ မြင်တွေ့ခြင်း ဖြစ်ကာ ဝတ်စားဆင်ယင်မှုနှင့် ပုံပန်းသဏ္ဍာန်တို့ကို သေချာစွာ မြင်ခြင်း မရှိပါဟု မိန့်တော်မူသည်။

သိမ်အနီးတွင် ကမ္မဋ္ဌာန်းအုတ်တိုက် ငယ်တစ်ဆောင် ဆောက်လုပ် ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ ဆိတ်ငြိမ်သော ပတ်ဝန်းကျင်တွင် အနှောင့်အယှက်ကင်းစွာ ကမ္မဋ္ဌာန်းဆောက်တည် နိုင်သော ကမ္မဋ္ဌာန်း ကျောင်းလေး ဖြစ်လေသည်။

ပေါင်လောင်ရှင်ကဿပ၏ ကျောင်းတော်ရာ

ပေါင်လောင်ရှင် ကဿပထေရ်၏ ကောင်းမှုစေတီများအား လေ့လာပူဇော်ခဲ့ရာ ကျောင်းတော်ရာသည် ယခုအခါ ရဟန္တာသိမ်ဟု ခေါ်တွင်ကြသော ရှေးသိမ်၏

• အနောက်တောင်ထောင့်မှ ပေါင်လောင်ငယ်

အနောက်ဘက်၌ တွေ့ရ၍ ဖြစ်သည်။ "မင်းကျောင်း" ၏ အဝန်းအဝိုင်း

သိမ်တော်တစ်ခု

တရားတော်တစ်ခု နှစ်သိမ်

အတွင်း ကျရောက်သဖြင့် ဤကမ္မဋ္ဌာန်း ကျောင်းနေရာသည်ပင် ပေါင်လောင် ချွတ်ကဿပ၏ တောကျောင်းနေရာ ဖြစ်သည်ဟု ယူဆဖွယ်ရှိပေသည်။

မင်းဝန်စေတီအနီး ဘုန်းတော်ကြီး ကျောင်းများစွာ ဝန်းရံလျက်ရှိရာ ကျောင်းတိုင်းတွင် အရှေ့ဘက်၌ စေတီလေးဆူ စီတန်း ကိန်းဝပ်တော်မူ သည်ကို ဖူးတွေ့ရ၏။ ယခု ကမ္မဋ္ဌာန်း ကျောင်း၏အရှေ့ဘက်၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း ကျောင်းနှင့် သိမ်တော်အကြားတွင် မင်းကျောင်းစေတီဟု သတ်မှတ်ကြ သော စေတီလေးဆူတန်း၌ စံပယ် ဆော်မှုကြလေသည်။

ထိုအပြင် မထေရ်မြတ် ပုံလွန်တော် မူပြီးနောက် ထီးလိုမင်းလိုမင်းက ထေရ်မြတ်သီတင်းသုံးခဲ့ရာ တော

ကျောင်းနေရာများအနီး၌ အထိမ်း အမှတ်စေတီ(ခေါ်) လွမ်းစေတီကို တည်ထားပူဇော်ခဲ့သည်။

ဤနေရာအနီးရှိ စေတီပျက် အုတ်ပုံ ၏ ပန္နက်အရာမှာ ထီးလိုမင်းလိုမင်း၏ လွမ်းစေတီပန္နက်ရာများအတိုင်း တူညီ နေသည်ကို တွေ့ရ၏။

ထို့ကြောင့် မြင်းဝန်ရွာ၊ မင်းဇူး(ခေါ်) မင်းစုရွာအနီးရှိ ပေါင်လောင်ရှင် ကဿပ၏ တောကျောင်းသည် ဤ ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းနေရာ သို့မဟုတ် ကပ်လျက်နေရာ၌ တည်ရှိခဲ့ကြောင်း ကောက်ချက်ချချပေသည်။

ထူးခြားမှုအချို့

ပေါင်လောင်ရှင် ကဿပမထေရ် ကောင်းမှုစေတီနှင့် သိမ်များတွင်

ကျားစီး၊ မိကျောင်းစီး ရဟန္တာရုပ်တု များ၊ ဘီလူးညီနောင် ပေါင်လောင်ငယ် ညီနောင်ရုပ်တုများကို တွေ့ရတတ် သော်လည်း ဤမင်းဝန်စေတီ ရဟန္တာ သိမ်တော်ဝန်းကျင်ရှိ ရုပ်တုများမှာ တစ်မူထူးခြားသော ဟန်တစ်မျိုးဖြင့် တွေ့ရခြင်းဖြစ်သည်။

နရပတိထည်သူမင်းကြီးကိုယ်တိုင် မင်း အဖြစ်ကို ရည်စူးဆုပန်မှု ပြည့်ဝရာ နေရာထူးဖြစ်သောကြောင့် တစ်မူ ထူးခြားစွာ တန်ဆာဆင်ပူဇော်သည်ဟု ယူဆဖွယ် ရှိလေသည်။

ရှေ့လ ဆာဖ်ဖတ်ပါရန်

ဇော်ညိုငယ်

www.burmeseclassic.com

အတိတ်ဘဝကောင်းမှုဖြင့်

သုတေသီတစ်ဦး

ထောင်းဆူပြည်သူ

ဆိုင်ကယ်သမား မောင်ကျော်ထက်သူ

'ဦးလေး... ရေနံသာမှာ တစ်ခုခု စားမှာလား။ လမ်းဆုံဆိုတော့ စားစရာ တွေ ရှိတယ်။ ရှေ့ဆက်သွားမယ့် ရွာ တွေမှာတော့ ဆိုင်မရှိတော့ဘူး'

ကံမမြို့နယ်၊ ရှင်မတောင်စေတီ ပူဇော်မှုခန်းတွင် ဆိုင်ကယ်သမားလေး နှင့်အတူ ရေနံသာရွာ မုန့်ဟင်းခါးဆိုင် သို့ ဝင်ဖြစ်သည်။

'အမေကြီး၊ တိုဟူးသုတ်တစ်ပွဲ ပေးပါ။ မောင်ရင်ကကော'

'မုန့်ဟင်းခါး'

'မုန့်ဟင်းခါးကြိုက်တာလား'

'ဟုတ်တယ်၊ အရင်ဘဝကတည်းက ကြိုက်တာပါ'

'အရင်ဘဝကို အကုန်မှတ်မိ သလား'

'ငယ်ငယ်တုန်းကတော့ အကုန်လုံး မှတ်မိပါတယ်။ ကြီးကောင်ဝင်လာ တော့ တဖြည်းဖြည်း မေ့ကုန်ပြီ။ ကလေးဘဝက ပြောခဲ့တာတွေကို အမေတော့ ပြန်ပြောနိုင်တယ်။ ဦးလေး စိတ်ဝင်စားရင် ဘုရားဖူးပြီးအပြန် ကျွန်တော်တို့အိမ် လိုက်ခဲ့ပေါ့။ အဘွား ကလဲ ပြောနိုင်ပါတယ်။ အသက် တစ်ရာကျော်ပြီ။ ထုံးကြီးဆရာတော် ထက် လခိုင်းကြီးတယ်'

သို့ဖြစ်၍ ဆိုင်ကယ်သမားလေး မောင်ကျော်ထက်သူ၏မိခင် ဒေါ်လှရွှေ ဝင်း၊ အဘွားဒေါ်လှတင်တို့အား သွား ရောက် တွေ့ဆုံကာ သူ၏ ယခင်ဘဝ အတွေ့အကြုံများကို မှတ်တမ်းပြု ဖြစ်

၁၁၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

လေသည်။

ကမ္ဘာသစ်သို့ ရောက်ခါစ

'ဟဲ့...လှရွှေဝင်းရဲ့ နှင့်သားလဲ ကြည့်ပါဦး။ ထမင်းစားတော့မယ်ဆိုရင် ပန်းကန်ဆွဲ၊ အိမ်အပြင်ထွက်ပြီး တတွတ်တွတ်နဲ့။ အပဲမိတာလား တစ်ခုခုပဲ'

မောင်ကျော်ထက်သူ မတ်တတ်ပြေး ၍ စကားပြောတတ်ခါစအရွယ်တွင် ထူးခြားသော အပြုအမူကြောင့် အဘွားဒေါ်လှတင်က သမီးဖြစ်သူအား သတိပေးနေခြင်း ဖြစ်သည်။

'ဟုတ်တယ်၊ သမီးလဲ သတိထားမိ တယ်။ ကလေးဘဝ စိတ်ကူးပေါက်ရာ ဆော့တာနေမှာပါ'

'အေးဟဲ့...လူကြီးတွေလုပ်တာကို အတုခိုးပြီး တစ္ဆေစာ ကျွေးတယ် ထင်ပါရဲ့'

သို့သော်လည်း အိမ်ဆိုင်ကလေး တစ်ဖက်နှင့် မော်တော်ဆိပ်တွင် မုန့်ဟင်းခါးဆိုင်လည်း ထွက်ရသေး သဖြင့် ထိုကိစ္စကို မေ့မေ့ပျောက်ပျောက် ဖြစ်ကာ အလုပ်တွင်သာ အာရုံစိုက်မိ ကြသည်။

တစ်နေ့တွင် အသက်ငါးဆယ်ကျော် အမျိုးသမီးတစ်ဦး ကြက်ဥခြင်းကိုင်ကာ ကမ်းနားသို့ ထွက်သွားရာ မောင်ကျော် ထက်သူက အိမ်တွင် ဆော့ကစား နေရာမှ ကမ်းကတန်း ပြေးထွက်ကာ လက်ဆွဲခေါ်လေသည်။

'ဟဲ့...စိန်စိန်ကြီး၊ နှင့်ဘယ်သွားမလို့ လဲ'

'အို...ဒီကလေးနွယ် ကိုယ့်အဘွား အရွယ်ကို သည်လိုပြောရသလား ကန်တော့တော် ဒေါ်စိန်စိန်'

'ငါ့သမီး ငါခေါ်တာ ဘာဖြစ်သတုံး' 'အလိုလေး...တော်ကလေးကယ်သူလဲ'

'အေးကျင်လေ... အေးကျင် နှင့် အဖေဟဲ့'

'ငါ့အမေဆိုရအောင် နင်က ဘာတွေများ ပြောနိုင်သလဲ'

'အကြီးမ ဖျားတုန်းက သေကောင်ဆင်းလဲဖြစ်လို့ ဘယက်ရောင်းပြီး ကုသပရတယ်လေ။ ဘယက်ရောင်းတော့ စိန်စိန်ကြီး၊ နင်လဲ 'ပါသွားတာပဲဟာ' ထို့အခါတွင်မှ ဒေါ်စိန်စိန်လည်း ထက်ခံကာ ကလေးကို သူတို့အိမ်သို့ ခေါ်သွားသည်။ ယခင်ဘဝက ခေါ်အေးကျင်အဖြစ် အသက်(၃၀) ဘာန်မှ ဖျားနာ၍ ကွယ်လွန်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ သမီးတွေဖြစ်သူ ဒေါ်စိန်စိန် နှင့် ချစ်စန်းဖြင့် စိန်စိန်ကြီးဟု ခေါ်ကာ အမင်းအတူစားလေ့ရှိရာ ထမင်းစားခါ နီးတွင် သမီးဖြစ်သူကို တတွတ်တွတ် ဆက်ခေါ်နေခြင်းဖြစ်သည်။

မောင်ကျော်ထက်သူက ဒေါ်အေး ကျင်ဘဝဖြင့် စိုက်ပျိုးခဲ့သော သစ်ပင်များ သိုက်ထားသော အတွင်းပစ္စည်းများကို နေရာတကျ ပြောဆို ညွှန်ပြနိုင်သည်။ ထိုစဉ်က အိမ်ထောင်နှစ်ဆက် နှစ်ပထမအိမ်ထောင်နှင့် သားလေး ခေါ်အေးကျင်ကလေးသည်။ ငယ်စဉ်ကပင် အမေ့သွား၍ အိမ်ထောင်ကွဲပြီး အဖေက ဦးလွင်ဆိုသူနှင့် တစ်ပင်တူ နှစ်သမီးနှစ်ဦး ထွန်းကားသည်။ ခေါ်လှရွှေဝင်းက...

ဦးလွင်ဆိုအော့ ဒီကလေးပျောက်သွားလို့ ချစ်စရာက သူက ဦးလွင်အလောင်းအနား အသိတွေနဲ့ တူတူထိုင်နေတာ တွေ့ရ သေးပြန်ပြန်သည်။

ဘဝဟောင်းက အေးကျင်

ဒေါ်စိန်စိန်ရဲ့သားက တရားပြ နာခံရပါ သရာတော် ဖြစ်နေ

• မိခင် ခေါ်လှရွှေဝင်း

တယ်။ ရန်ကုန် အင်းစိန်လမ်းမ၊ သံလမ်းမှတ်တိုင်နားက မဟာစည် သာသနာ့ရိပ်သာမှာ ဦးဇော်တိပိလတဲ့။

ကံမ လေသာကျောင်း ဆရာတော် က ကလေးအကြောင်းသိလို့ အဲဒီ ဦးပဉ္စင်းကို ကြွေးနန်းရိုက်ခေါ်လိုက် တယ်။ ဦးပဉ္စင်းကလဲ အသိအမှတ် ပြုပါတယ်။ ပညာရေးအစ ထောက်ပံ့ ပေးပြီး သာမဏေဝတ်တော့ ရန်ကုန် ခေါ်သွားပြီး သက်န်းဆီးပေးတယ်'

အဘွား ဒေါ်လှတင်ကလည်း ဖြည့် စွက် ပြောပြသည်။

'ဒေါ်အေးကျင်တို့က ချမ်းသာ တယ်။ အခုလို ဆင်းဆင်းရဲရဲ မိခင်ဝမ်း မှာ လာဝင်စားတော့ စိတ်မကောင်း ဖြစ်ကြတယ်။ မြတ်စွာဘုရားတောင်မှ ဘယ်သူဘယ်ကို သွားရမယ်၊ ဘာဖြစ် မယ်လို့ မဟောခဲ့တာ ကံစီမံရာပေါ့။

သူတို့က ဘာသာရေးတော့ ကြည့်ညှိ ကိုင်းရှိုင်းပါတယ်။ စိန်စိန်က လက်ဆောင်ရလို့ ဝက်ကလေး တစ် ကောင် မွေးထားတာကို မြွေးက "ဟဲ့... နင်တို့ ဒီအသက်ဒီအရွယ်အထိ ဒုစရိုက်အလုပ် မလုပ်ခဲ့တာ အသက် ကြီးမှ မိစ္ဆာအာဖီဝအလုပ် လုပ်ရ

သလား"လို့ ငေါက်သတဲ့။ ဒါနဲ့ စိန်စိန် တို့လဲ ဝက်ကို တခြားပေးပစ်လိုက်ရ တယ်။

ဒေါ်အေးကျင်ဘဝက ရတနာသုံးပါး ကြည့်ညှိပြီး အလှူအတန်းလုပ်ပြီးတိုင်း "ဤ ကောင်းမှုကုသိုလ်ကြောင့် နောက်ဘဝတွင် ယောက်ျားဘဝ ရလိုပါ၏"လို့ အမြဲဆိုတောင်းလေ့ ရှိတယ်။ အခုတော့ ဆုတောင်းပြည့် တယ် ဆိုရမှာပေါ့'

ဒေါ်အေးကျင်သည် ၁၃၃၂ ခုနှစ် တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့ကာ ၁၃၄၈ ခုနှစ်တွင် မောင်ကျော်ထက်သူအဖြစ် အတိတ် ဘဝ ကောင်းမှုအကြောင်းပြုလျက် တောင်းဆုပြည့်စွာ ယောက်ျားလေးဖြစ် လာသည်။ ကြားကာလ(၁၆)နှစ်တာ အတွင်း အဖြစ်အပျက်များကိုမူ မောင်ကျော်ထက်သူက မသိရှိ မမှတ်မိ ပါဟု ဆိုသည်။

ကျိုးဖြူဆရာတော်ကြီး ဦးအဂ္ဂသာရ က ငါတို့အားလုံးဟာ ဆွေမျိုးတွေပဲ (We all are relatives) ဟူ၍ ပြန်ဆို မိန့်ကြားခဲ့လေသည်။

သုတေသီတစ်ဦး

www.burmeseclassic.com

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

အမျိုးသမီးများ သွေးသားစွန့်တန်ပြီး စိပြည်ထုလို့ဆိုရင်

တင်တင်အောင်

အမှတ်တံဆိပ်

အကိုက်အခဲပျောက် မီးယပ်သွေးပေါ်ဆေး

(တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၁၁၂ YR ၀၀၉၃၈)

'ကုတ္တိယ မိန်းမတို့၏ ဥစ္စာနေကား အဆင်းတည်း' ဟု လောကနီတိဆရာများက အဆိုရှိပါတယ်။ အမျိုးသမီးတိုင်း ရွှင်လန်းကျန်းမာပြီး စိပြည်လှပဖို့ဆိုရင် သွေးစ၊ သွေးလယ်၊ သွေးဆုံး အရွယ် (၃)ပါးလုံး မမှတာရာသီပန်း တစ်လ တစ်ကြိမ် မှန်မှန် ပွင့်လှန်းဖို့လိုပါတယ်။

အမျိုးသမီးများအနေနှင့် ကိုယ်ဝန်ဆောင်စဉ်ကာလ၊ သားဖွားပြီးစ ကာလများမှလွဲ၍ လစဉ် မမှတာ မှန်မှန်လာဖို့ လိုပါတယ်။ မီးယပ်ထိမ် ၎င်း၊ ချွင်း ကျန် ဖြစ်ခဲ့လျှင် အသားအရေ ညိုညစ်ညစ်နှင့် ယဉ်ဆိုသမျှ ပင်ကိုအလှများ ပျောက်ကွယ် တတ်ပါတယ်။

အသားအရေ ညစ်ထေးမှုခြောက်ပြာ နှစ်ခြင်း၊ ကိုယ်ခန္ဓာနဲ့ပြင်းခြင်း ဖြစ်နေသူ များ တစ်နေ့တစ်ကြိမ် ဆေး(၅)ပြား ရေခွေးနဲ့သောက်ရင် အသားအရေ စိပြည်သန့်ရှင်းပြီး ကိုယ်ခန္ဓာရနံ့ပြင်းခြင်းမှ ကင်းဝေးစေပါတယ်။

အိမ်ထောင်ရှင်အမျိုးသမီးများ သားသမီးဝေးလိုပါက မမှတာပေါ်မည့်ရက် မတိုင်မီ (၃)ရက်ကြိုတင်ပြီး တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် (၃)ရက်ဆက် ရေခွေးနဲ့ သောက်ပါ။ မမှတာပေါ်ပြီး နောက်တစ်ပတ်အကြာတွင် တစ်နေ့ (၂)ကြိမ်၊ (၃)ရက်ဆက် ရေခွေးနဲ့သောက်ပါ။ မမှတာပေါ်ပြီး (၃)ရက်ဆက်သောက်လျှင် သားသမီးဝေးပြီး နုပျိုဖွံ့ဖြိုး အလှတိုးစေပါတယ်။ မီးမကင်ဆေးအဖြစ် မီးတွင်းကာလတွင် (၃)ရက်ခြား ဆေးတစ်ခွက်နှုန်း (၃)ခွက်

ဒါဆိုရင် မီးယပ်သွေးပေါ် ဆေးကောင်း တစ်လက် သုံးစွဲဖို့ လိုနေပြီ ဖြစ်ပါတယ်။ မီးယပ်သွေးပေါ်ဆေး အမျိုးမျိုးထဲက ဘယ်ဆေး အကောင်းဆုံးလဲလို့ မေးလာခဲ့ရင် အမျိုးသမီးများ မီးယပ်သွေးပေါ်ဆေးကို အမျိုးသမီးတိုင်းရင်းဆေးဆရာမ ဒေါ်တင်တင်အောင်(တဆ-၄၉၅၃)ကိုယ်တိုင် စီမံထုတ်လုပ်တဲ့ ဒေါ်တင်တင်အောင် အကိုက်အခဲပျောက် မီးယပ်သွေးပေါ်ဆေးဟာ အကောင်းဆုံးလဲလို့ ပြောလိုက်ပါရစေ။

တင်တင်အောင် အကိုက်အခဲပျောက် မီးယပ်သွေးပေါ်ဆေးဟာ ဘယ်လိုရောဂါ တွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်သလဲဆိုရင် မီးယပ်မမှန် ထိမ်ကျန်၊ ၎င်းခြင်း၊ နည်းခြင်း၊ အတုံးအခဲများ ဆင်းသက်ခြင်း၊ ရာသီသွေးပေါ်ခါနီးနှင့် ဖြစ်ပေါ်ဆဲ အချိန်အခါများ တွင် ခါး၊ ရင်၊ ဆီးစပ် ကိုက်ခဲသူများ မမှတာမလာမီ (၃)ရက်ဆက်၍ တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် သောက်နိုင်သလို ရာသီသွေးပေါ်ရမည့်ရက်ထက် တစ်ပတ် (သို့မဟုတ်) အရက်နဲ့ နှစ်ပတ် ကျော်လွန်နေပါက တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် (၃)ရက် ဆက်သောက်နိုင်ပါတယ်။

သုံးပတ်၊ လေးပတ် ကျော်လွန်နေပါက တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် (၃)ရက် ဆက်သောက် နိုင်ပါတယ်။ သုံးပတ်၊ လေးပတ် ကျော်လွန် နေပါက တစ်ခါသောက် ဆေး(၅)ပြား တစ်နေ့ (၃)ကြိမ် (၃)ရက် ဆက်ပြီး(ချင်း+ထန်းလျက်+ကွမ်းရွက်ပြုတ်ရည်) (သို့မဟုတ်) အရက်နဲ့ သောက်မယ်ဆိုရင် မမှတာပန်း ပွင့်လန်းလာပါလိမ့်မယ်။

သွေးမသန့်ခြင်း၊ သွေးပုပ်ကျခြင်း၊ မီးယပ်ကွက်များပေါ်ခြင်း၊
၁၁၂ နုပျိုစရာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၁/၀၅၁၃

ပြည်အောင် သောက်ပါ။ သွေးပုပ်၊ ချွေးပုပ်၊ အနီးပုပ်များ ကင်းစင်ပြီး တစ်သားမွေး တစ်သွေးလှစေပါတယ်။

အသက် (၄၀)ဝန်းကျင် ရောက်ရှိလာသူ အမျိုးသမီးများ သွေးပေါ်ချည်တစ်ခါ၊ ၎င်းချည်တစ်လှည့် သွေးကစားခြင်း၊ ခုန်လိုက်ပူလိုက်ဖြစ်ခြင်း၊ အပူဒဏ်၊ အအေးဒဏ် မခံနိုင်ခြင်း၊ သွေးဆုံးရောဂါ ဖြစ်နေသူများ တစ်နေ့တစ်ကြိမ် ဖိုဝဲသုံးစွဲပါက သွေးဆုံးမီးယပ်ရောဂါ ကင်းဝေးစေပါတယ်။

အမျိုးသမီးရောဂါမှန်သမျှ အမျိုးသမီးတိုင်းရင်းဆေးဆရာ ဒေါ်တင်တင်အောင်နဲ့ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း တွေ့ဆုံဆွေးနွေး ဆေးကုသမှုခံယူလိုက်မယ်ဆိုရင် အမျိုးသမီးရောဂါများသက်သာ ပျောက်ကင်းကာ အနာဂတ်ဘဝ သာယာစိပြည်သွားမှာပါ။

ဆရာမ ဒေါ်တင်တင်အောင်
ဟိုလင်းထက်အောင် ဆေးတိုက်
အမှတ် (၁၀/၂၆၁) ကရဝိတ် (၃)လမ်း ဆရပ်ကွက်
(မြောက်ဥက္ကလာပဆေးကြိုအနီး) မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်

မေမြတ်နိုးဦး (၆၅၁/သိပုံ)

ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ ဝန်းတောင်းမြို့နယ်၊ ပဲကြီးအင်းကျေးရွာ မဟာဗောဓိကျောင်း၌
ထွန်းခဲ့သော နှစ်ပေါင်း (၁၉)နှစ်ကျော်ကတည်းက ယနေ့တိုင် မပုပ်မသိုးဘဲ ကျောက်သားအသွင် ကူးပြောင်းပြီး
သဘာဝအတိုင်း တည်ရှိနေသည့် မြို့နယ် ဩဝါဒစရိယ ဝိနယဓရ

ဘဒ္ဒန္တဣန္ဒဝံသ မဟာထေရ်

၏ ဥတုဇ ဝှပ်ကလာပ်တော်မြတ်နှင့် ဖြစ်ရပ်ဆန်းကြယ်များ

သက်ရှင် (ဝန်းတောင်း)

ဘဒ္ဒန္တဣန္ဒဝံသ ဆရာတော်ကြီးသည် သက်တော် (၇၆)နှစ်၊ သိက္ခာတော် (၅၆)ဝါအရတွင် ဘာဝနာတံထံ ပုံလွန်တော်မူခဲ့ပါသည်။ ဤဆရာတော်ကြီး ခန္ဓာဝန်ချသွားပြီး (၅)နှစ်ကျော်မှသာ ဤနယ်မြေကို စာရေးသူ ရောက်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။

ဓာတုဆေးဝါးများ လုံးဝမထိုး၊ မပုပ်သေးဘဲ ကျောက်ဖြစ်နေသည့် ဆရာတော်ကြီး၏ ရုပ်ကလာပ်တော်ကို မကြာခဏ သွားဖူးတွေ့ခွင့် ရရှိသော်လည်း ကြည့်ညို၍ အားမရခဲ့ပါ။ ထို့အတူ မိမိကဲ့သို့ အများပြည်သူတို့ကို လာရောက် ဖူးတွေ့ ကြည့်ညိုပြီး လေ့လာစေလိုသော စေတနာတွေ ဖြစ်လာခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့် စာရေးသူတို့ ဌာနနှင့်လည်း သိပ်မဝေးသည့် “မြို့နယ် ဩဝါဒစရိယ ဝိနယဓရ ဘဒ္ဒန္တဣန္ဒဝံသမဟာထေရ်” ၏ ဥတုဇ ဝှပ်ကလာပ်တော်ရှိရာ ပဲကြီးအင်းကျေးရွာ မဟာဗောဓိကျောင်းကို သွားရောက်ပြီး ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်အသစ်ဖြစ်သည့် “ဦးသုစိတ္တ” အရှင်သူဗြတ်ကို ဤဆောင်းပါးရေးရန် သျှောက်တင်ခွင့်တောင်းပြီး ၂၅-၁၂-

မြို့နယ်ဩဝါဒစရိယ ဘဒ္ဒန္တ ဣန္ဒဝံသ မဟာထေရ်

www.burmeseclassic.com

၂၀၁၁ ရက်နေ့ (တနင်္ဂနွေနေ့)မှာ
ဓာတ်ပုံရိုက်၍ မှတ်တမ်းတင်ခဲ့ပါသည်။

ဤကဲ့သို့ မှတ်တမ်းတင် ဓာတ်ပုံ
မရိုက်မီ ၂၂-၁၂-၂၀၁၁ ရက်နေ့
(ကြာသပတေး)နေ့ ညနေ (၄-၃၉)
နာရီကနေ နေဝင်ပြီး ညမှောင်သည့်
အထိ ရေဝင်ကုန်းလေးမှာ နေသည့်
မောင်စည်သူထွန်းနှင့်အတူ စာရေးသူ
တို့နှစ်ယောက် ဆရာတော်ကြီး၏ ရုပ်
ကလာပ်တော် ထားရှိရာ စံကျောင်း
ရှေ့က ချုံနွယ်မြက်ပင်များကို ခုတ်ထွင်
ရှင်းလင်းပြီး ကုသိုလ်ယူခဲ့ပါသည်။

၂၄-၁၂-၂၀၁၁ ရက်နေ့ စနေနေ့
မှာလည်း နေ့လယ် (၁၁:၀၀)နာရီကနေ
ညမိုးချုပ်စ အချိန်ထိ စာရေးသူ တစ်
ယောက်တည်း သစ်ရိုင်းပင်များ၊ ဆူးပင်
များ၊ ချုံနွယ်ပင်များနှင့် မြက်ပင်များကို
ခားမတစ်ချောင်းဖြင့် ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်း
လိုက်ရာ ချုံနွယ်သစ်ပင်များနှင့် ဝိတ်ပင်
တားဆီးပြီး မျက်ကွယ်ထားသကဲ့သို့

• သက်တော် (၇၆)နှစ် ဝါတော် (၅၆)မိ အရာတွင် ဖုံးနှိပ်တော်မူခဲ့သည့်

ဘန္တု ဣန္ဒာဝံသ မဟာထော်

(ဦးနယ် ဩဇာတော် ဦးနယ်)၏ ဓာတ်ပုံတော်

ဖြစ်နေသော ဆရာတော်ကြီး ရုပ်
ကလာပ်တော်ထားရာ တောင်ကုန်း
ကမူလေးမှာ ပေါ်လွင်လာပြီး လူတိုင်း
အလွယ်တကူ ဖူးမြင်လာနိုင်ပြီဖြစ်၍
စာရေးသူ ပီတိဖြစ်ခဲ့သည်။

“ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တ ဣန္ဒာဝံသ”

သက်တော်ထင်ရှား ရှိစဉ်အချိန်က
တည်းက ကိုးကွယ်ခဲ့သည့် တပည့်
ဒါယကာအရင်းများ ဖြစ်ကြသည့်
ပဲကြီးအင်းကျေးရွာမှာ နေထိုင်ကြသည့်
ဦးတင်အေး၊ (အရှေ့ပိုင်း) ဦးကလှိုင်နှင့်
ရွာသူရွာသားတို့ထံ လိုအပ်သည့်

• ဘန္တု ဣန္ဒာဝံသ ဆရာတော်ကြီး၏ ခြေထီးတော်

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဆရာတော်ကြီးသည် ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ ပြည်ခရိုင်၊ ရွှေတောင်မြို့နယ်၊ တရုတ်မှော်တိုက်နယ် ကရင်ကုန်းကျေးရွာနေ ခမည်းတော် ဦးမြတ်နှင့် မယ်တော် ဒေါ်လှတို့မှ ၁၂၇၉ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လဆန်း (၉)ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့တွင် ဖွားမြင်တော်မူခဲ့သည်။

ရှင်သာမဏေအဖြစ်သို့

ရောက်တော်မူခြင်း

ဆရာတော်ကြီးသည် ၁၂၉၄ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လဆန်း (၁၄)ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့တွင် တုမရကျောင်း ဆရာတော်နှင့် တကွ ခမည်းတော်၊ မယ်တော်တို့၏ ပစ္စယာနုဂ္ဂဟကို ခံယူကာ တုမရကျောင်း ဆရာတော်ကို ဥပဇ္ဈယ်ပြုလျက် ရှင်သာမဏေအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိတော်မူခဲ့ပါသည်။

ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူခြင်း

ဆရာတော်ကြီးသည် ၁၂၉၉ ခုနှစ်၊

• ဘုဒ္ဓ၊ ဣန္ဒြေဿ ဆရာတော်ကြီး၏ ရှင်ကလောင်တော်ထားရှိရာ တိုက်ကျောင်း ဗြာသင်္ဂ

အကြောင်းအရာများကို စုံစမ်းမေးမြန်းခြင်း နှင့် ယခု ကျောင်းထိုင်ဆရာတော် ဦးသုစိတ္တဓီက ကွန်ပျူတာ ဖိတ္တူကူးထားသော ဆရာတော်ကြီး ခန္ဓာဝန် နေ့သည် ထေရုပ္ပတ္တိအကျဉ်းကို ယူပြီး ဆောင်းပါးရေးနိုင်အောင် စာရေးသူ

စီစဉ်ခဲ့၏။

မီးဖွား သန့်စင်တော်မူခြင်း

ဘဝနတ်ထံ ပျံလွန်တော်မူပြီးသော ပဲကြီးအင်းရွာ မဟာဗောဓိကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေထိုင်တော်မူသော

• လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း (၁၉)နှစ် ကျော်ကတည်းက ယနေ့တိုင် မပျက်စီးသော ဘုဒ္ဓ၊ ဣန္ဒြေဿ မဟာထေရ်၏ နံတော်

ကဆုန်လဆန်း (၉)ရက်၊ တနင်္ဂနွေ နေ့တွင် ခမည်းတော်၊ မယ်တော်တို့၏ ပစ္စယာနဂ္ဂဟကို ခံယူကာ ကြံခင်းမြို့၊ ကံကလေးတောရကျောင်း ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တစန္ဒိမာစာရကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြုလျက် ရှင်သာမဏေအဖြစ်မှ မြင့်မြတ်သော ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိတော်မူခဲ့ပါ သည်။

ပရိယတ္တိစာပေများ

သင်ကြား ဆည်းပူးတော်မူခြင်း

ဆရာတော်ကြီးသည် ငယ်ရွယ် တောင်ကျေး ကလေးဘဝ၌ အခြေခံ စာပေများနှင့် ဆုံးမစာများ၊ ဂဏန်း သင်္ချာ၊ ဗေဒင် စသော လောကီကျမ်း စာများကိုလည်းကောင်း၊ ရဟန်း ဖြစ် တော်မူသောအခါ နဝင်းကုန်းကျောင်း ဆရာတော်၊ ထုံးဘိုမြို့၊ ရေပိုင်း ဆရာ တော်တို့ထံ၌ ဝိနည်း (၅)ကျမ်း၊ သုတ် (၃)ကျမ်း စသော ပါဠိအဋ္ဌကထာတို့ကို လည်းကောင်း...

'သိမ်ဦး၊ ပေါင်းတည်၊ ထားဝယ် ကျောင်းဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဉာဏုတ္တရ (အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ)တို့ထံ၌' အင်္ဂုတ္တိုရ် (၁၁)ကျမ်း၊ ကင်္ခါဇာတက ပါဠိတော်၊ ဓမ္မပဒပါဠိတော် အဋ္ဌကထာတို့ကို လည်းကောင်း၊ မန္တလေးမြို့၌ အထက် တန်း ပရိယတ္တိစာပေများကိုလည်း ကောင်း သင်ယူ လေ့လာခဲ့ပါသည်။

စာပေကျမ်းဂန် သင်ကြားပို့ချတော် မူ၍ သာသနာပြုတော်မူခြင်း

ဆရာတော်ကြီးသည် မန္တလေးမြို့ ချမ်းသာကြီးကျောင်းတိုက်၌ လည်း ကောင်း၊ မြင်းမူမြို့ သရက်တော ကျောင်းတိုက်၌ လည်းကောင်း၊ ပန်း တောင်းမြို့နယ် တောင်ဘွေကျေးရွာ အုပ်စု သိမ်ဦးကျောင်း၌လည်းကောင်း

သင် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

▲ **မြို့နယ် ဩဇာဓိပတိ ဦးနု** ဘဒ္ဒန္တ ဣန္ဒဝံသ မဟာထော် ဆရာတော်ကြီး၏ ငယ်စဉ်ဘဝနံပါတ် သင်္ကေတရုပ်ပုံတော်

ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး ကြံခင်းမြို့ နယ် ရောက်ခဲ့ကျေးရွာအုပ်စု မြင်သာ ကျေးရွာ စစ်စီးတောင်ကျောင်း၌ လည်း ကောင်း...

ယခု သီတင်းသုံး နေထိုင်တော်မူခဲ့ သော ပဲကြီးအင်းရွာ မဟာဗောဓိ ကျောင်း၌လည်းကောင်း၊ "သောတုဇန ရဟန်း၊ သာမဏေတို့အား" သဒ္ဒါ သင်္ကြိုဟ်ဝိနည်း၊ ရူပသိဒ္ဓိ၊ ဋီကာကျော်၊ ကင်္ခါ ဝိနည်း (၅)ကျမ်း၊ ဓမ္မပဒ၊ ဇာတက၊ သုတ် (၃)ကျမ်း၊ ပါဠိတော်၊ အဋ္ဌကထာ စသော ကျမ်းစာများကို သင်ကြား ပို့ချပေးရင်းဖြင့် "တောင် ဘွေရွာ၊ ပဲကြီးအင်းရွာ၊ သဲကောရွာ၊ လောင်းဇလီရွာ၊ သောင်ကြီးရွာ၊ ခယရ (၂) စသော ကျေးရွာများနှင့် မြို့နယ် ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမအပေါင်း သူတော် ကောင်းတို့အား တရားဓမ္မများကို ဟော ပြော ဆုံးမကာဖြင့် သာသနာပြုတော် မူခဲ့ပါသည်။

တဝနတ်ထံ ပုံပွန်တော်မူခြင်း အထက်ပါအတိုင်း သာသနာပြုပြီး

နောက် ဘဒ္ဒန္တ ဣန္ဒဝံသ ဆရာတော် ကြီးသည် သာသနာသက္ကရာဇ် ၂၅၃၆ ခုနှစ်၊ ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၅၄ ခုနှစ်၊ ဝသန္တတု သီတင်းကျွတ်လဆုတ် (၁၂) ရက်၊ သောကြာနေ့ ည (၁၀)နာရီ (၅၃)မိနစ်အချိန်တွင် ဘဝဇာတ်သိမ်း ခန္ဓာငြိမ်းတော်မူ၍ ၁၃၅၄ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း (၃)ရက်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ နေ့လယ် (၂)နာရီအချိန်တွင် ရပ်ဝေးရပ်နီးမှ သမဂ္ဂသံဃာတော်များ နှင့်တကွ တပည့်ရဟန်း၊ သာမဏေ၊ ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမတို့က ဆရာတော် ကြီး၏ ဥတုဇ ရုပ်ကလာပ်တော်ကို အန္တိမ အင်္ဂုတ္တပနုပုရန် တိုက်ကျောင်း ပြာသာဒ်တော်ဖြင့် ခမ်းနားကြီးကျယ်စွာ ပူဇော်ခဲ့ပါသည်။

ပုံပွန်တော်မူပြီးသည်မှ တစ်လအတွင်း ထူးခြားချက်များ

၁၃၅၄ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်း လဆန်း (၅)ရက်၊ သောကြာနေ့ ပြာသာဒ်ထက်သို့ ရောက်ရှိတော်မူ သောအခါမှာ ဆရာတော်ကြီး၏

www.burmeseclassic.com

မျက်လုံးတော် နှစ်ဖက်စလုံး
ဗွင့်လာခဲ့ပါသည်။ ထို
တန်ဆောင်မှန်းလဆန်း (၆၊
၇)ရက် (၂)ရက်တိုင်တိုင်အထိ
မျက်လုံးတော်ကနေပြီး ပုလဲ
ရောင်ခြည်တော်များ တောက်ပ
ခဲ့ပါသည်။

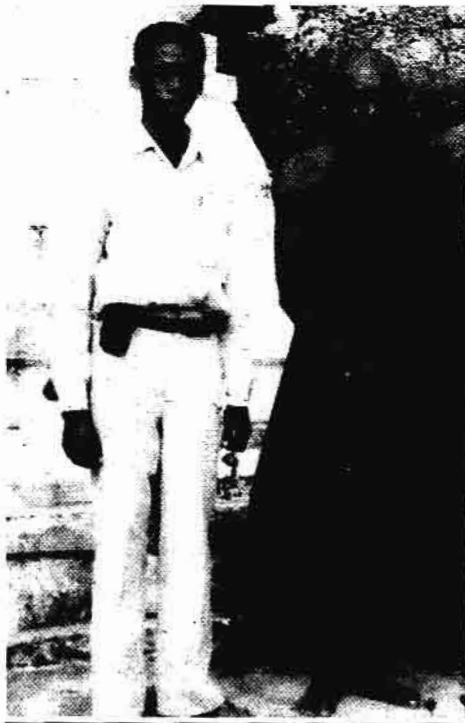
(၈၊ ၉)ရက်နေ့တွင်မူ ညာ
ဘက် မျက်လုံးတော်မှနေ
ဘယ်ဘက် မျက်လုံးတော်သို့
ကူးသန်းပြီးတော့ ဖြူဖွေးသော
အရောင်တော်များ ထွက်လာ
ခဲ့ပါသည်။ တန်ဆောင်မှန်း
လဆန်း (၁၀)ရက်နေ့မှ စ၍
နာခေါင်းတော်၊ နဖူးတော်၊
မျက်နှာတော်ပြင် တစ်ခုလုံး၌
ယနေ့ထက်တိုင် ဖြူဖွေးသော
အရောင်တော်များ ထွက်လာ
ခဲ့ပါသည်။

ဤဆရာတော်ကြီး၏ ဆံပင်တော်
တို့သည် ပျံလွန်တော်မူစ အချိန်တွင်
ဖြူဖွေးသောအရောင်ဖြစ်၍ ယခုအချိန်
၌ မည်း၍ ရှည်လာခဲ့ပါသည်။ ထို့အပြင်
တန်ဆောင်မှန်းလဆုတ် (၉)ရက်၊
ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ နံနက် (၇) နာရီ အချိန်တွင်
မှန်ခေါင်းတော် သုံးဖက်တို့ကနေ ရေ
မှန်ရေမွှားများက ရုပ်ကလာပ်တော်ကို
မထင်မရှားဖြစ်အောင် ဖုံးလွှမ်းနေပြီး
မှသာ ထိုနေ့ နံနက် (၈) နာရီခွဲတွင်
ရေမှန်ရေမွှားများကလည်း ရုတ်တရက်
ပျောက်၍ ဆရာတော်ကြီး၏ ရုပ်
ကလာပ်တော်ကို ပီပြင်ထင်ရှားစွာ
ဖူးမြော်ခွင့် ရကြပါတော့သည်။

ဆရာတော်ကြီး၏

အမြဲ ခံ့မပြုဝါဒ

ဆရာတော်ကြီးက သူ့ဒါယကာ၊
ဒါယိကာမများ အားလုံးကို...

ဆရာတော်ကြီး၏ ဆရာတော် ဦးသုန္ဒရီ

‘မိမိကိုယ်ကို ကောင်းအောင်ထား။ ကိုယ်
မကောင်းလျှင် နှုတ်တယ်။
မိမိနှုတ်ကို ကောင်းအောင်ထား။ နှုတ်
မကောင်းလျှင် ပဲ့တတ်ပျက်တယ်။
မိမိပဲ့တတ်ပျက်ကို ကောင်းအောင်ထား။ မိတ်
မကောင်းလျှင် ဂူတတ်တယ်’
လို့ ဆုံးမတော်မူခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီး၏

နောက်ခံ့ သံဝေဂဏဗျာ

‘နုပျိုခြင်းဟာ အိုဖျား နာတာသေဖို့ပဲ
ဘုရားသော်မှ သေရတာ နှင့်ဟာဘာပိုလဲ?’
ဟု ဤသံဝေဂဏဗျာဖြင့်လည်း ဆုံးမ
တော်မူခဲ့ကြောင်းကို စာရေးသူ သိရှိခဲ့
ရပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးမှာ အတိတ်ဘဝက
ကံဝင်ကြွေးကြောင့် အမှတ်မထင်သည်
အချိန်တွင် သစ်လုံးတိုင်ကြီး ပြိုလဲပြီး
ဆရာတော်ကြီး၏ နောက်ကျောပေါ်သို့

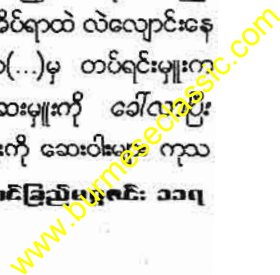
ပိကျကာ အတွင်းဒဏ်ရာရ၍
သွေးအန်သည့် ဝေဒနာကို
ရရှိခဲ့ပါသည်။

ဤကဲ့သို့သော ထိခိုက်
ဒဏ်ရာရရှိမှုကြောင့် ဒဏ်
ဖြစ်ကာ အကင်းမသေဘဲ
ဆရာတော်ကြီးမှာ နှစ်ရှည်
လများ ဝေဒနာကို သည်းခံ
တော်မူ၍ သာသနာတော်
အကျိုးကို ငဲ့ကွက်ပြီး အရိုး
ကြေကြေ အရည်ခန်းခန်း
ဆိုသည့် စိတ်ဓာတ်မျိုးဖြင့်
သာသနာ ပြုတော်မူခဲ့ခြင်း
ဖြစ်ပါသည်။

ထို့အတူ နောက်ဆက်တွဲ
ဝေဒနာများကိုပါ ခံစားရရှိ
ခဲ့၏။

ထို့ကြောင့် ၁၉၇၄ ခုနှစ်မှ
စပြီး ၁၉၉၂ ခုနှစ်အထိ
ဦးကံလှိုင်မှ ဆရာတော်ကြီး၏
ကျန်းမာရေးကို အခြား အကျိုး
တော်ဆောင်များနှင့်အတူ ကူညီ
စောင့်ရှောက် ပြုစုပေးခဲ့ရပါသည်။
သို့သော် ခန္ဓာရှိ၍ ဒုက္ခ မချုပ်ငြိမ်း
သေးသောကြောင့် မည်သို့ပင်
စိတ်အားမာန် မလျော့သော်လည်း
အတွင်းဒဏ်ထိ၍ မကြာခဏ
သွေးအန်သည့်ဝေဒနာ ရှိခဲ့သည်။
ဤရောဂါကြောင့် ကုဋီ (အိမ်သာ)
တက်ရင်းတောင်မှ သတိလစ်သွား
သည့်အထိ ဝေဒနာကို ဆရာတော်မှ
ခံစားနေခဲ့ရရှာပေသည်။

ဤကဲ့သို့ သာသနာ့အာဇာနည်
ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးဖြစ်သည့် ဆရာတော်ကြီး
မကျန်းမာ၍ အိမ်ရာထဲ လဲလျောင်းနေ
ချိန်မှာ ကပစ(...)မှ တပ်ရင်းမှူးက
သူ့တပ်မှ ဆေးမှူးကို ခေါ်လာပြီး
ဆရာတော်ကြီးကို ဆေးဝါးများ ကုသ

ပေးရာမှ အခြေအနေ သိပ်မကောင်း မှန်းသိ၍ သူ၏ တပ်ရင်းဆေးခန်း ဆေးရုံသို့ ပင့်ဆောင်၍ ဆေးကုလို ကြောင်းကို ဆရာတော်ကြီးကို လျှောက် ထားတောင်းပန်သည်။

ထိုအခါ ဆရာတော်ကြီးက ဦးခေါင်း တော်ကို ခါပြုပြီး...

'ဒါယကာကြီးတို့ ကျောင်းကို ဆေးလာ ကုသပေးရလို့ ပဝန်းရင် နေပါစေ၊ ဝါဟာ ကိုရင်ဘာကတည်းက ယခု ရဟန်းပါရတဲ့ အထိ ဝါကျိဝါပေါက်တာ လုံးဝ မရှိခဲ့တာ ကြောင့် ဝါ လုံးဝ မလိုက်နိုင်ဘူး'

ဟု ဝါတွင်းကာလမို့ ဆရာတော်ကြီး မှ ငြင်းဆိုခဲ့ပါသည်။

မသိရှိသူများ သိသွားအောင်၊ သိပြီး သူများပါ သတိထားရအောင်လို့ ဆရာ တော်ကြီး သက်ရှိထင်ရှား ရှိစဉ်အခါ တုန်းက ပြောခဲ့သည့် စကားလေးကို လည်း စာရေးသူ လက်ဆောင် ပါး လိုက်ချင်ပါသည်။

ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများကို သီလ ပေးနေချိန်မှာ ဆရာတော်၏ သီလပေး တရားစကားသံ မပြီးဆုံးမီ ကြိုတင်၍ သံပြိုင်လိုက်ဆိုခြင်း၊ ဆရာတော် သီလ ပေးတရား စတင်ပေးနေစဉ် ရှေ့က ကြိုတင်၍ သံပြိုင်လိုက်ဆိုကြခြင်းကို တွေ့ရာတွင် ဆရာတော်ကြီးမှ သီလ ပေးနေရာက ရပ်ထားလိုက်ပြီးတော့...

'မည်သည့် သံယာတော်ပြုခြင်းဖြင့် သီလပေး တရားတိုင်နေတဲ့ စကားသံ မဆုံးမီ ကြိုတင် နောက်ကနေ လိုက်ဆိုကြဖို့ စကားသံ စလုဆဲဆဲ ရှေ့ကလိုက်ပြီး ကြိုတင် မှတ် ဆိုကြဖို့ ဤကဲ့သို့ ပြုလုပ်ပြီး ရွတ်ဆိုကြ ပါကလဲ သီလကို တိုင်ကြားပေးတဲ့ သံယာ တော်မှာ အာဟာရသံပြီး တရားနာတဲ့သူ တွေလဲ ဘာသီလမှ မရှိနိုင်တာဘူး'

ဟု ဆရာတော်ကြီးမှ မှာကြားခဲ့ပါ

ယာဘဇွန် စာရေးသူ ဆရာတော် ဦးသုန္ဒရီ၊ ဦးသုန္ဒရီ၊ ဦးအာလောက၊ ဦးကဲသိုင်း (ခဲတက်)၊ ဦးမိုးနိုင် (ခဲတက်)

သည်။ သူဟောသည့် တရားတိုင်းမှာ ဤကိစ္စနှင့် ပတ်သက်ပြီး ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများကို အမြဲ မိန့်ကြားပြီး သွန်သင်ဆုံးမတော်မူခဲ့၍ သာသနာ တော်တွင်းမှာ သာသနာပြုသူများ သတိထားသင့်သည့် စကားတော် ဖြစ် ပါသည်။

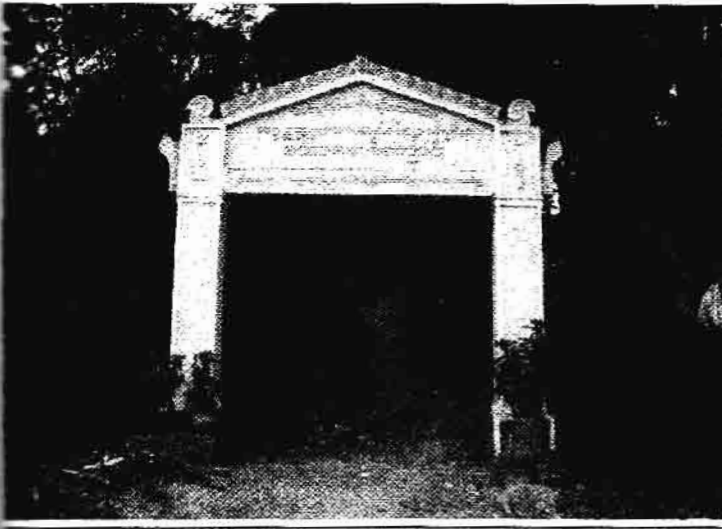
ထိုအတူ တစ်မြို့နယ်လုံးရှိ သံယာ တော် အရှင်သူမြတ်များ ဒေသနာကြား ပွဲကို (၃) နှစ် ကျင်းပပြီး လာမည့်နှစ်မှာ ဒေသနာကြားနိုင်ဖို့အတွက် ဆရာတော် ကြီးထံသို့ ကြိုတင်၍ လာရောက် လျှောက်ထားသောအခါ အိပ်ရာထဲမှာ လဲလျောင်းနေသည့် ဆရာတော်ကြီး က တပည့် သံယာတော်များဘက်သို့ ဦးခေါင်းကို စောင်းပြီး ငဲ့ကြည့်၍ "စဉ်း စားဦးမယ်" လို့သာ ဒေသနာကြားခွင့် တောင်းသူများကို မိန့်ကြားခဲ့၏။

ထိုနှစ်ထဲမှာပဲ ဆရာတော်ကြီးဟာ ဒဗ္ဗာဝန်ချ၍ ပျံလွန်တော်မူခဲ့ပါသည်။ (ဒေသနာကြားခြင်းသည် အပြစ် ရှိရှိ မရှိ ရှိ စင်ကြယ်အောင် ကြားလို့ ရပါ သည်။)

ဆရာတော်ကြီးသည် ငယ်စဉ် အချိန်၌ကသာ လောကီ ပညာရပ်များ ကို သင်ကြား လေ့လာခဲ့ပြီး လိုက်စားခဲ့ သော်လည်း အသိဉာဏ်ကြွယ်ပြီး အရွယ်ရောက်လာချိန်ကစ၍ လောကီ ကို စွန့်လွှတ်ကာ လောကုတ္တရာကိုသာ အားပြု၍ မြတ်ဗုဒ္ဓရှင်တော်ဘုရား၏ စကားတော်ကို နားထောင်ပြီး လိုက်နာ ကျင့်ကြံ အားထုတ်ခဲ့ကြောင်း၊ ဆရာ တော်ကြီးကို သိမိတဲ့ လူကြီးသူမများ ထံက စာရေးသူ သိရှိရပါသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း "ဘဒ္ဒန္တ ဣန္ဒဝံသ ဆရာတော် ကြီး" ကို မြို့နယ် သြဝါဒ စရိယ ဝိနယဓရ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ကို ချီးမြှင့် ဆက်ကပ်ပြီး လျှူဒါနခံခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ သို့သော် ဝိနည်းတော် အတိုင်းနေထိုင်သည့် ဆရာတော်ကြီး သည် မည်သည့် ဂုဏ်ပဟာသနကိုမှ မတပ်မက် မခင်တွယ်သောကြောင့် တပည့်ဖြစ်သူ ဦးတင်အေးနှင့်အတူ တိတ်တဆိတ် ရန်ကုန်မြို့ကို ကြွလာ အခမ်းအနား တစ်ပွဲစာဖြင့်သာလျှင်

www.burmeseclassic.com

ဆရာတော်ကြီး သီတင်သံဃာတော်တို့ ပြု သာသနာပြုသွားခဲ့သော မဟာဗောဓိကျောင်း

သက်ခံယူ၍ ကျောင်းပြန်ရောက်သော ဆခါ သာမန် သံယာအဖြစ်နှင့်သာ နှုတ်ခွန်တော်မူသည်အထိ နေထိုင်သွားခဲ့ ဖြစ်သည်။

ညီညွတ်မှုကို အသိပေးပြီး ဂုဏ်ပါဝါ နှင့် မဟာပြုခဲ့သကဲ့သို့ ဦးတင်အေးက ထည်း သစ္စာရှိစွာ နှုတ်ခွန်တော်မူပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဆရာတော်ကြီး ပျံလွန် ဆက်မူပြီးမှသာ သိမ်းထားသော ဆွတ်ဆိပ်တော်ကို သေတ္တာထဲမှာ တွေ့ ကြရသော အားလုံးသော ဒါယကာ၊ အပိုင်ကမ အပေါင်းတို့မှာ အံ့ဩဝမ်း သဘာဝ ဝမ်းနည်းခြင်းများပါ တစ်ပြိုင် မှတ် ဖြစ်ကြရပြီး ဤဆွတ်ဆိပ်တော် ကို ဆရာတော်ကြီး၏ မှန်အခေါင်း ဆက်မှာ စာတန်းရေးထိုးပေးပြီး ဆက်ခဲ့ကြကြောင်းကို သိရပါ သည်။

ဆရာတော်က သူ မပျံလွန်မီ အကျိုး ဆောင်အဖွဲ့ကို ခေါ်၍...
“အရှင်အလောင်းကို ငါ့မသင်္ဂြိုဟ်မို့ ဒီ အပိုင်ထဲထားကြ”
ထို့ မှာကြားခဲ့၏။ အချို့သော သူ

များက ဆရာတော်ကြီး ရုပ်အလောင်း ပုပ်ပွပြီး နံစော်ပါက မီးသင်္ဂြိုဟ်ကြမယ် လို့ ကြံစည်ထားပါသည်။ သူတို့ ထင်သကဲ့သို့ မပုပ်သည့်အပြင် သက်ရှိ ထင်ရှား ရှိသကဲ့သို့ ရုပ်ခန္ဓာတစ်ကိုယ် လုံး ပျော့ပျောင်းနေ၏။

ထို့ကြောင့် စောင့်ကြည့်ပူဇော်လာ ရင်းကနေ ယနေ့အချိန်ထိ မပုပ်မသိုး ခဲ့ပါ။ ဤကဲ့သို့ စံကျောင်းတိုက် ပြာသာဒ်တော်မှာ ပူဇော်ထားချိန်၌ တစ်နေ့သောအခါတွင်မှာတော့ ပန်း တောင်းမြို့နယ်တွင် မိုးခေါင်ရေရှားပြီး လယ်ယာများ စိုက်ပျိုးမှုအတွက် အတိ နက္ခရာကတိုင်း အဆင်မပြေ ဖြစ်သော ကြောင့် ယင်းတို့ရဲ့ အတိတ်ဘဝက အကုသိုလ်ညီတူ ကံကြွင်းကို သတိ မမူဘဲ “ဤဆရာတော်ကြီးရဲ့ ရုပ် ကလာပ်တော်ကို မီးမသင်္ဂြိုဟ်ဘဲ ဒီအတိုင်းထားလို့သာ ဒီလို ကြုံတွေ့ ရသည်” ဟူသော အယူအဆဖြင့် သက်ဆိုင်ရာဌာနကို ရွာသူရွာသားများ အချို့က လှမ်းတိုင်ကြားခဲ့သည်။

သက်ဆိုင်ရာကလည်း ဤသတင်း

ကိုစွဲမှာ အမှန် ဟုတ်မဟုတ်ကို စုံစမ်း စေခဲ့ပါသည်။ တာဝန်အရ လာရောက် စုံစမ်းသူပင် အံ့ဩသွားခဲ့၏။ ဆရာ တော်ကြီးက ဒီမှာ ပျံလွန်တော်မူခဲ့သည် မှာ ကြားပြီ။ သူက မနေ့တစ်နေ့ကမှ ဒီဆရာတော်ကြီးကို ရွှေစက်တော် ဘုရားမှာ ဖူးတွေ့ရ၍ ကိုယ်တိုင်ပင် ဆွမ်းတော်များကို လောင်းလှူခဲ့ရသည် မို့ ဆရာတော်ကြီး၏ ရုပ်ကလာပ်တော် ကို မြင်ပြီး မယုံမရဲ ဖြစ်ရကာ အံ့ဩခဲ့ ရပါပြီ။

သို့နှင့် လာစုံစမ်းသူက အထက်ဌာန ကို ထူးခြားမှုဖြစ်စဉ်တင်၍ အစီရင်ခံပြီး ယခု မဂ္ဂဇင်း စာတိုပုံထဲမှာပါသည် စံပြုကျောင်းတိုက်နှင့် အမိုးအကာများ ကိုယ် ဆောက်လုပ် လှူသွားခဲ့ပါသည်။ ထို့အတူ ပဲကြီးအင်းရွာ၊ ပန်းပဲဖိုဆိုင်ရှင် ဦးအောင်မြီးနှင့် လောင်းဇေလီရွာထိပ်က အိမ်မှာနေထိုင်သည့် ဒေါ်သိန်းရင်တို့က လည်း ဤဆရာတော်ကြီးကို ဆွမ်းခံ ကြွပြီး သွားလာနေကြောင်း အိမ်မက် မြင်မက်သည်ဟု ပြောပါသည်။

ဤကဲ့သို့ပင် အခြားသူများလည်း အိမ်မက်ထဲမှာ ဖူးမြော်ရသူများ ရှိသ ကဲ့သို့လက်တွေ့ ဖူးတွေ့ရသူများလည်း ရှိကြောင်းကို ယနေ့အချိန်အထိ ကြား သိရပါသည်။

မဟာဗောဓိကျောင်းမှာ (၃)ကြိမ် မြောက်၊ အကျိုးတော်ဆောင်အဖွဲ့များ၊ ကျောင်းကိုစွဲအတွက် အစည်းအဝေး ပြုလုပ်နေသော ည သန်းခေါင်ယံ အချိန်တုန်းကလည်း ရုပ်ကလာပ် တော်ထားရာ စံကျောင်းပြာသာဒ်ကနေ အလွန် လင်းလက်တောက်ပသည့် မီးလုံးအတန်းကြီးတစ်ခု ရုတ်တရက် ဝင်ရောက်လာပြီး ကျောင်းတွင်းရှိ မှော် ရုံထဲမှာရှိသည့် ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်စုရုံမှာ

www.burmeseclassic.com

ရပ်တန့်နေပြီး ခဏကြာမှ ကောင်းကင်
ပေါ်သို့ ပျံသန်း ပျောက်ကွယ်သွား
ကြောင်း ပြောပြခဲ့ပါသည်။

ကျောင်းအောက်မှာရှိသည့် အိမ်မှ
ဒေါ်အေးစန်းကလည်း ဤကိစ္စမှာ
ဟုတ်မှန်ကြောင်း သက်သေ အခိုင်
အလုံဖြင့် စာရေးသူကို ပြောပြခဲ့ပါ
သည်။

လူမျိုးခြား တစ်ယောက်ကလည်း
ဗောဓိကျောင်းရှိ ဆရာတော်ကြီး၏
ရုပ်ကလာပ်တော်ကို သိပ္ပံအကူ စက်
ကိရိယာဖြင့် ရိုက်ကြည့်ပြီး လေ့လာရာ
တွင် ဆရာတော်ကြီး၏ ခူးခေါင်းတော်
နေရာ၌ အရိုးချိတ်ဆက် ဖြစ်နေတာကို
တွေ့ရကြောင်း မဟာဗောဓိကျောင်း
အကျိုးတော်ဆောင် အဟောင်းများက
ပြောပြကြပါသည်။

ဟိုးအရင်တုန်းက ဆရာတော်ကြီး
ရဲ့ ဆံပင်တော်များနှင့် ခြေသည်း၊
လက်သည်းများ မကြာခဏ ရှည်
လာ၍ ဆံတော်ရိတ်ပြီး လက်သည်း
ညှပ်ဖြင့် ညှပ်ပေးရကြောင်းလည်း
ပဲကြီးအင်းရွာမှာ နေထိုင်ကြသည့်
ရွာသူရွာသားများက ပြောပြပါသည်။

စာရေးသူ ယခု သွားရောက် လေ့
လာခဲ့သည့်အချိန်တွင်မူ ဆံပင်များ
မထွက်တော့ပါ။ ခြေသည်း၊ လက်
သည်းများကတော့ ယခုထိ ရှိနေတုန်း
ပါပဲ။ ချက်တော်များလည်း ရှိပါသည်။
ရင်မခွဲဘဲ သည်အတိုင်း ပူဇော်ထား
သည့် ဆရာတော်ကြီး၏ ရုပ်ကလာပ်
တော်မှာ ကျောက်သားအသွင်ဖြင့်
လက္ခဏာကြီးငယ် အသွယ်သွယ်သော
ကိုယ်အင်္ဂါများ ပြည့်စုံစွာ ရှိပါသည်။

ယခင်တုန်းက အခေါင်းတော်မလုံ၍
ပိုးဟတ်များကြောင့် ဆရာတော်ကြီး၏
ဦးခေါင်းတော်မှာ အနည်းငယ်မျှ

အပေါက်ကလေး ဖြစ်နေသည့်ကလွဲ၍
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းထဲမှာ ဖော်ပြ
ထားသည့် ဓာတ်ပုံထဲကအတိုင်းပဲ ယခု
၂၀၁၂ ခုနှစ်အထိ ကြည့်ညှိဖွယ်ရာ
ဖူးတွေကြရာမှာမို့ ရုပ်ဝေးရုပ်နီးက မွေ
မိတ်ဆွေအပေါင်းတို့ကို စာရေးသူ ဖိတ်
ခေါ် တိုက်တွန်းလိုက်ပါရစေ။

**ပန်းတောင်း - တောင်ကုတ်၊
စစ်တွေ၊ ထုံးဘို၊ မင်းတုံ။ ကြံခင်း၊
မြန်အောင် အစရှိသည့် ကားလမ်း၊
ကြောင်းနှင့်လည်း လမ်းသင့်သလို
ရွှေစက်တော်ဘုရားကို သွားသည့်
ကားလမ်းကြောင်းနှင့်လည်း လမ်းသင့်
ပါသည်။**

“ဘဒ္ဒန္တကုန္ဒဝံသ မဟာထေရ်” ၏
ရုပ်ကလာပ်တော် တည်ရှိနေသည့်
မဟာဗောဓိ ကျောင်းမှာလည်း
ပန်းတောင်းမြို့၊ ပဲကြီးအင်းရွာ၏ ကား
လမ်းဘေးတွင် ရှိသောကြောင့် အပိတ်
အပင် အတားအဆီးမရှိဘဲ လွယ်ကူစွာ
လာရောက်ပြီး ဖူးမြော်နိုင်ပါသည်။

ဤဆရာတော်ကြီးကို အချို့က
လည်း အသေထွက်ဆိုပြီး သံသရာ
ဆက်လည်မည့် “ထွက်ရပ်ပေါက်”
ပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ် သမုတ်ကြသလို၊
သံသရာရပ်၍ နိဗ္ဗာန် ရောက်ရှိသွား
သည့် “ရဟန္တာ” အဖြစ်လည်း သမုတ်
နေကြပါရဲ့။

ဘာကြောင့်ပဲဖြစ်ဖြစ် တပ်မတော်
တပ်ကြပ်ကြီး(ငြိမ်း) ဦးထွန်းဝင်း ပြော
ပြခဲ့တဲ့ ကဗျာလေးနှင့် နှိုင်းယှဉ်ပြီး
လေ့လာလိုက်မယ်ဆိုလျှင်မူ စာဖတ်ပရိ
သတ်အားလုံး ရှင်းပြီး “ကုသိုလ်စိတ်
သက်သက်” ဖြစ်ကြပါလိမ့်မည်။ ကဗျာ
လေးကတော့ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါ
တယ်ခင်ဗျား။

‘ညည်ညည်မြို့ သတိပဿနာ ရှိနေသိပြန်’

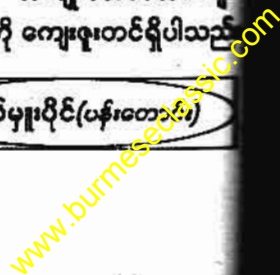
ပျက်လန်ကျော့ဆွဲ ယိုတံ့မွဲ သေလဲ မတောင့်
တင်း ပုပ်နံ့ကပ်သည်။ ကြောင်းရင်း
ပိပိယုနာ အကျိုးစာည်း’

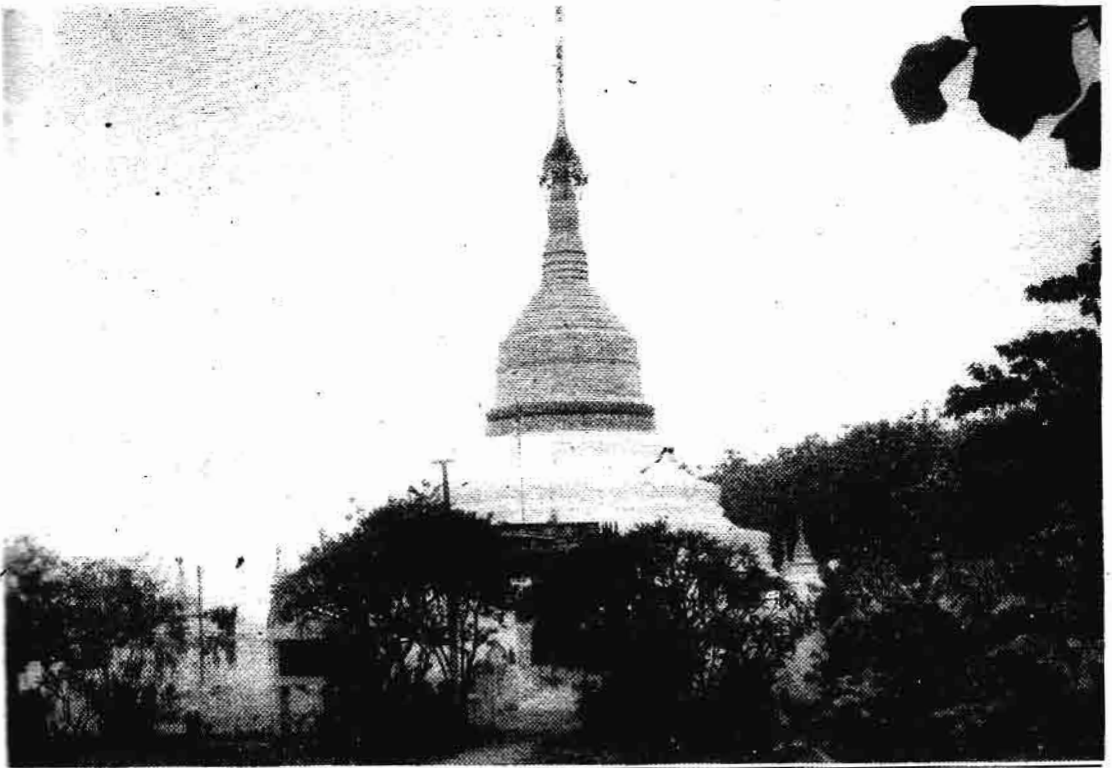
ကဲ... စာရှုသူ မွေမိတ်ဆွေ အပေါင်း
တို့ခင်ဗျား ဤကဗျာစာသားလေးနှင့်
တထေရာတည်း ကိုက်ညီနေသည့်
ဆရာတော်ကြီးကို ဉာဏ်သုံးပြီးသာ
စဉ်းစားကြည့်ကြပါတော့ဗျား။

“အို... မွေမိတ်ဆွေ သူတော်
ကောင်းတို့” လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း
(၁၉)နှစ်ကျော်ကတည်းက လုံးဝ မပုပ်
မသိုးဘဲ ကျောက်သားအသွင် ကူး
ပြောင်းပြီး ယနေ့တိုင် မမေ့နိုင်စရာ
တည်ရှိနေသည့် ဘဒ္ဒန္တကုန္ဒဝံသ
ဆရာတော်ကြီး၏ ရုပ်ကလာပ်တော်ကို
ဖူးထိုက်ခွင့်ရအောင်လို့ ဤမဟာ
ဗောဓိကျောင်းကို ကြွရောက်ခဲ့ကြ
ပါလို့။ ဆရာတော် ဦးသုစိတ္တနှင့်အတူ
စာရေးသူကလည်း ဖိတ်ခေါ် နှိုးဆော်
တိုက်တွန်းလိုက်ပါကြောင်း...

[မဟာဗောဓိကျောင်းတွင် စာရေး
သူနှင့်အတူ ပူးပေါင်းကူညီပြီး လုပ်
အားဒါန ပြုခဲ့ကြသော ရေဝင်ရွာ
ကုန်းလေးမှ မောင်စည်သူထွန်းနှင့်
တကွ အမှတ်(...) GEတပ်မှ ဆရာ
ဦးသိုက်စိုး (လုပ်သားတာဝန်ခံ)နှင့်
အတူ GE ဝန်ထမ်း ကိုစိုးသူ၊
ကိုစိုးဇော်၊ ကိုအေးနိုင်တို့နှင့် ခယ
(၂)မှ စစ်သည်များ အပါအဝင်
ဤဆောင်းပါး ဖြစ်မြောက်အောင်
ပြောပြ ကူညီကြသည့် ပဲကြီးအင်း
ရွာသူရွာသားများနှင့် မဟာဗောဓိ
ကျောင်း အကျိုးတော်ဆောင်များ
အားလုံးကို ကျေးဇူးတင်ရှိပါသည်။

သက်မှူးပိုင်(ပန်းတောင်း)

လေးထပ်ပြင်စေတီ

ဒုတ္တဘောင်မင်းကြီး အဓိဋ္ဌာန်အောင်မြေ့

သုတေသီတစ်ဦး

အဓိဋ္ဌာန်ကျောက်ဖျာနှင့် တိမ်မြုပ်နေသည့် ဂုဏ်သိမ်းတော်

ဒုတ္တဘောင်မင်းကြီး ကောင်းမှု သရဖူစေတီအား သွားရောက် နှုတ်ပြန်အပြန်တွင် ပြည်မြို့၊ မူယာပင် ခပ်ရီ ဒုတ္တဘောင်မင်း အဓိဋ္ဌာန် ကျောက်ဖျာနှင့် ရှေးဟောင်း ဂုဏ်သိမ်းတော် ဝင်ရောက်လေ့လာ ကြည့်ညို ငြိသည်။

'ရှေးဟောင်းသမိုင်းဝင် လေးထပ် ပြင်စေတီ' ဟူသော ကမ္ဘာ့မင်းနှင့် စေတီ တစ်ဆူ ဖူးမြင်ရသည်။ မည်သည့်

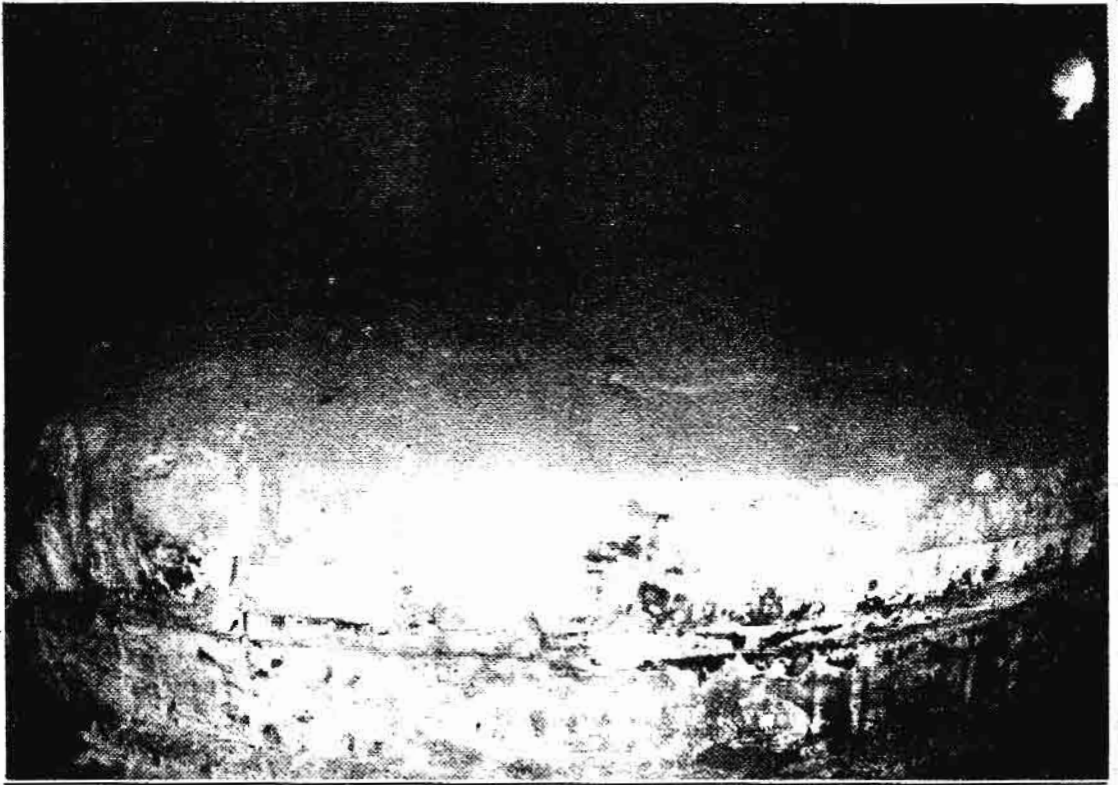
ခေတ်ကာလတွင် တည်ဆောက်၍ စေတီဒါယကာ မည်သူဖြစ်သည်ဟု မသိရချေ။ စေတီအနီး လက်ယာဘက် မြေပြင်၌ အုတ်တိုက်တစ်ဆောင်ရှိကာ ထိုအုတ်တိုက်အတွင်း ကျောက်ဖျာကြီး တစ်ချပ်ကို တွေ့ရသည်။

'ဆီတော်မူအိမ်ကိုယ်အိမ်ယယ် ဒါကတော့ ဒုတ္တဘောင်မင်း အဓိဋ္ဌာန်ဝင် ကမ္ဘာ့မင်း စီးမြန်းခဲ့တဲ့ ကျောက်ဖျာဆိုတာ ရှေးဆရာတော်တွေ လျှောက်ပေးတဲ့ ပြောပြ

လို သိပေါ့တယ် သိကြားမင်း ဖန်ဆင်းပေးတဲ့ ကျောက်ဖျာလို့ ဆိုပါတယ်' ကျောက်ဖျာမှာ ခါးစောင်းခန့် အမြင့် ရှိ၍ အကျယ်အဝန်းမှာ ဆယ်ပေပတ် လည်ခန့် ရှိလေသည်။

ဒုတ္တဘောင်မင်းသည် ဘာသာရေး ကိုင်းရှိုင်း၍ သဒ္ဒါတရား ထက်သန် သည့် သာသနာပြုမင်းတစ်ပါး ဖြစ် သည်။ သူ့လက်ထက်တွင် သာသနာ တော် ပွင့်လင်းစည်ပင်၍ ဂုဏ်သိမ်း

www.burmeseclassic.com

➤ ဣန္ဒာဝယ် အဓိဋ္ဌာန်ကျောက်များ

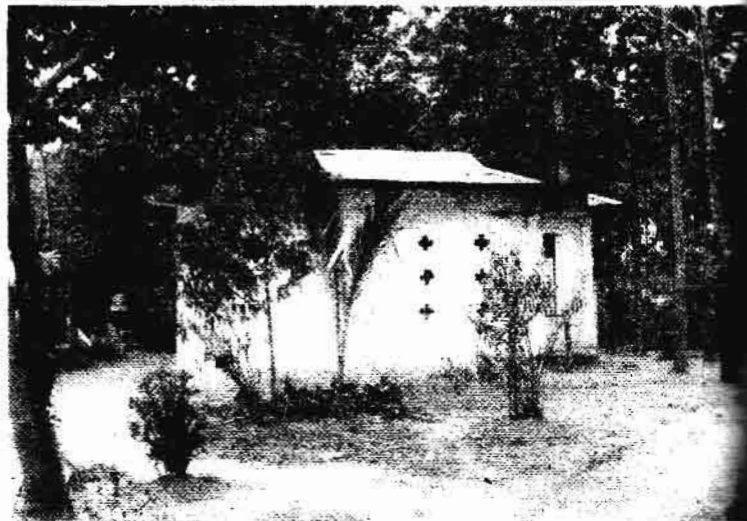
မထေရ်ကြီးများ။ ရသေ့ဆရာကောင်းများစွာ ပေါ်ထွန်းခဲ့သည်။

ဘုန်းကြီးသော မင်းဖြစ်၍ သိကြားမင်းက ပူဇော်ထောက်ပံ့ရသည်ဖြစ်ရာ သူ၏ အဓိဋ္ဌာန်ကျောက်များတွင် သစ္စာဆိုတိုင်တည်ကာ လောကီ၊ လောကုတ္တရာ နှစ်ဖြာသော အကျိုးစီးပွားအတွက် ဆုပန်က ပြည့်စုံနိုင်လေသည်။ ဆိုင်ကယ်သမား ကိုရွှေကဏ္ဍိသို့ ပြောပြသည်။

‘၂၀၀၅ ခုနှစ်မှာ ကိုရင်ကြီးဝတ်ပြီး (၉)လ အဓိဋ္ဌာန်ရ ဒီမှာ နေခဲ့ဖူးတယ်။ အဲဒီတုန်းက အဆောက်အအုံတွေ မရှိတဲ့ ဟင်းလင်းပြင် ဖြန့်ဆိုးတော့ပြီး ဖြစ်နေတယ်။ တစ်နေ့တော့ အိပ်မက် မက်တယ်။ ဆရာတော်တစ်ပါးကြွလာပြီး “စေတီတော်တောင်ဘက်မှာ ရှေးဟောင်းရဟန္တာသိမ်ရှိတယ်။ ရှာပြီး ဖော်ထုတ်ပါ။ ပူဇော် ရဟန္တာတွေ သုပုတ်ခဲ့တဲ့သိမ်” လို့ ပြောကြားတယ်။

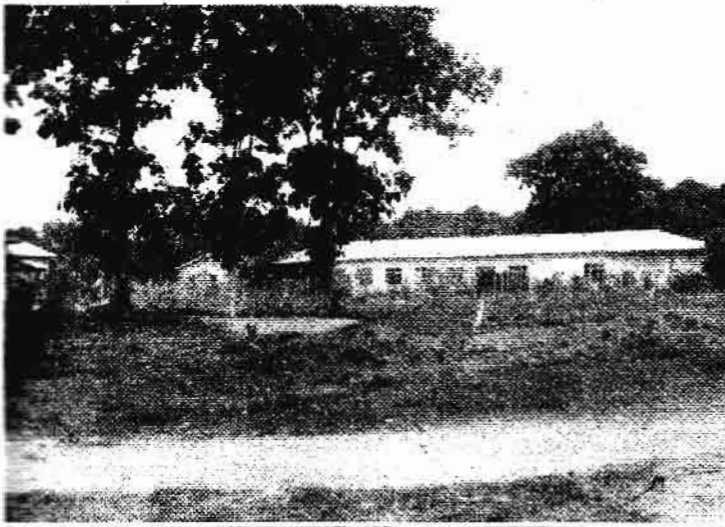
၁၂၂ နက္ခတ္တရာဇာဓိဋ္ဌာန်မြေဗေဒဇာတ်

➤ ကျောက်များအုတ်တိုက်

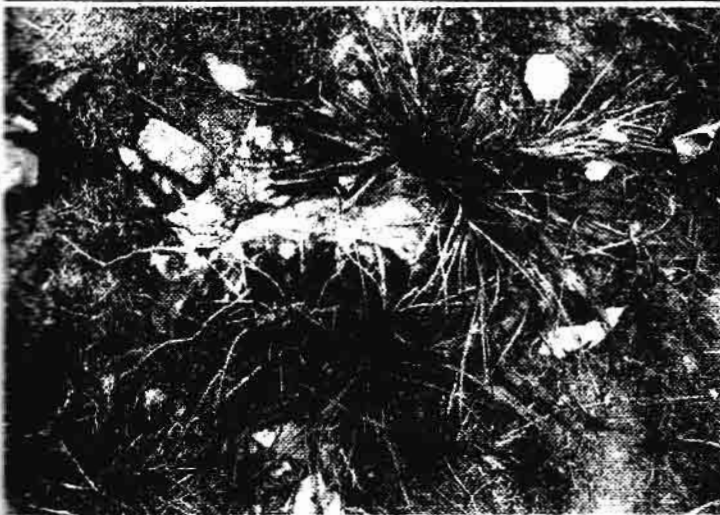
ဒီကပ္ပဋ္ဌာန် သိမ်ပြင်ရှိ ရဟန္တာတစ်ခု လျှောက်ပြီး သိမ်ကို ရှာကြည့်တယ်။ အတော်ကလေး စေ့စေ့စပ်စပ် ရှာတော့မှ အင်ကြင်းကျောက်ဖြစ်နေတဲ့ သိမ်မိတ်တိုင် (၉)တိုင် တွေရတယ်။ အရှေ့၊ အနောက်အလျားရှည်

ပုံစံရှိတယ်” ကိုရွှေက စေတီတောင်ဘက်လမ်းမကြီးနံဘေးသို့ ခေါ်ဆောင်ပြသပေးသည်။ သိမ်မိတ်တိုင်များမှာ မြေပြင်နှင့် တစ်ညီတည်းနီးလေးမျှရှိကာ

◆ ပုဏ္ဏားရဟန်းတို့ရောက်ရှိရာကျောင်း

◆ မြောက်ပိုင်းဒေသရှိ သစ်တောပျက်စီးနေသည့်နေရာ

မြက်ချိုများ ပိတ်ဖုံးနေသည်ကို တွေ့ရသည်။

အရှေ့မြောက်ထောင့်ရှိ နိမိတ်တိုင်မှာ လူသွားလမ်းတွင် ကျရောက်၍ ခြေရာ ဘီးတာရာအရာများ၏အောက်၌ မှေးမှိန်စွာ မြင်ရလေသည်။

'ဒီအလယ်က အုတ်မြစ်အရာတွေ သိမ်ဟောင်းပန္နက်တွေလား'

'မဟုတ်ဘူးဆရာ၊ မြို့ကွက်ချဲ့ထွင်ဆော့ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ဌာနဆိုင်ရာ

အဆောက်အအုံတွေ ဆောက်ကြတယ်။ ဒီနေရာကိုလဲ အဆောက်အအုံ ဆောက်ကြပေမယ့် အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် မအောင်မြင်ဘဲ ပျက်သွားရတာရုညဦးပါပဲ။ အုတ်ဖိနပ်တွေက အဲဒီမအောင်မြင်တဲ့ အဆောက်အအုံအရာတွေပါ'

'သိမ်ဆိုတာက ရတနာသုံးပါးနဲ့ ဆိုင်တဲ့ သာသနိက အဆောက်အအုံ သာသနာ့မြေပဲ။ ရတနာသုံးပါးနဲ့စပ်တဲ့

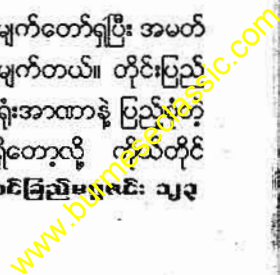
ပစ္စည်းပစ္စယတွေကို မအပ်တဲ့နည်းနဲ့ သိမ်းယူမိလို့ စည်းစိမ်ဥစ္စာ လျော့ကျပြီး ဘေးအန္တရာယ် ရောက်တတ်တာကို ဒုတ္တဘောင်မင်းကြီးကိုယ်တိုင် ကြုံတွေ့ရတာကို ရာဇဝင်တော်တွေမှာ တွေ့ရတယ်။

မုန့်သည်မက ဆရာရဟန်းကို လှူလိုက်တဲ့ လယ်မြေငါးပယ်လောက်ကို မင်းကြီး သိမ်းယူမိလို့ လှုံ့လဲမသွား၊ ခေါင်းလောင်းကြီး၊ စည်ကြီးတွေလဲ တီးခတ်လို့ မမြည်တော့ဘူး။

ရဟန္တာအရင်မြတ်တွေက မင်းကြီးကို မိန့်တော်မူတယ်။ ရတနာသုံးပါးနဲ့ ဆိုင်တဲ့ ပစ္စည်းပစ္စယဆိုတာ မြွေပွေးမြွေဟောက်တွေနဲ့တူတယ်။ ထိခိုက်မိရင် ပြန်ပေါက်တတ်တယ်။ မြွေဆိပ်တက်ပြီး အသက်သေတဲ့အထိ ဒုက္ခရောက်သလို ရတနာသုံးပါးနဲ့ စပ်တဲ့ ပစ္စည်းပစ္စယတွေကို မအပ်တဲ့နည်းနဲ့ သိမ်းယူမိရင် အသက်သေတဲ့အထိ ဖြစ်တတ်တယ်လို့ ဆိုတော့မှ သိမ်းထားမြေကို ဆရာရဟန်းဆီ ပြန်လှူတယ်။

ဒါပေမယ့် အပြစ်ပြုမိပြီးဖြစ်တဲ့ အတွက် လှုံ့၊ စည်၊ ခေါင်းလောင်းတွေက မသွား၊ မမြည်တော့ဘူး။ ဇမ္ဗူဒိပ်အလုံး နဂါးပြည်အထိ ဆက်သမြဲ အခွန်တွေလဲ မရောက်လာတော့လို့ မင်းကြီး ဒေါသထွက်ပြီး ပဉ္စင်းညို၊ ပဉ္စင်းဖြူ အမတ်နှစ်ပါးကို အလုံးအရင်းနဲ့ အခွန်တော် တောင်းခိုင်းတယ်။ (၇)နှစ်လောက်ကြာမှ အခွန်တချို့သာ ရတယ်။

မင်းကြီး အမျက်တော်ရှုပြီး အမတ်နှစ်ပါးကို ကွပ်မျက်တယ်။ တိုင်းပြည်မှာ ဘုန်းလက်ရုံးအာဏာနဲ့ ပြည်သူ့အမတ်တွေ မရှိတော့လို့ ကိုယ်တိုင်

အခွန်ကောက်ရတယ်။

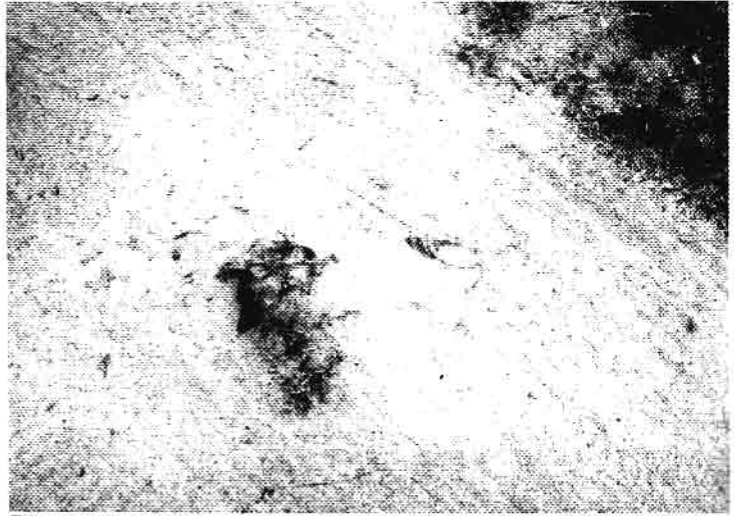
နောက်ဆုံးတော့ မျက်ရှင်တော်လဲ ကွယ်၊ နဂါးမင်းကြီးက ပေးထားတဲ့ နဂါးကြေးလှေ၊ ဘေစန္ဒီမိဖုရားတို့လဲ ပျောက်ကွယ် ထွက်ခွာသွားကြလို့ ဒုက္ခတောင်မင်းကြီးလဲ နတ်ရွာစံ ကံတော်ကုန်ရှာတယ်။ **(မှန်နန်းမဟာ ရာဇဝင်တော်ကြီး၊ စာမျက်နှာ-၉၀၊ ၉၉)**

ဒါကြောင့် သိမ်မြေနေရာဟောင်းကို လောကီဆိုင်ရာ အဆောက်အအုံ ဆောက်လုပ်နေထိုင်ခြင်းဖြင့် ဘေး အန္တရာယ် ဒုက္ခအသွယ်သွယ် ကျ ရောက်တတ်တယ်။ ရဟန္တာမြတ်တွေ သမုတ်တဲ့ သိမ်ဖြစ်လို့ သတ္တဝါတို့ ဒုက္ခမရောက်အောင် မသုံးဖြစ်အောင် ဖန်တီးပေးပုံ ရပါတယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့ပါ။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်လဲ အနားက ချုံတွေရှင်းပြီး ရှေးဟောင်း ရဟန္တာသိမ်ဖြစ်ကြောင်း လက်လှမ်း မီရာ လူတွေကို ရှင်းပြခဲ့ပါတယ်။ အဓိဋ္ဌာန်ရက်စေ့လို့ ကျွန်တော် လူ ထွက်သွားတော့ တဲကျောင်းလေးမှာ ရဟန်းတစ်ပါး လာပြီး သီတင်းသုံးရာ က အခုတော့ လေးထပ်ကျောင်းဆိုပြီး အခိုင်အခန့် ပေါ်လာပါပြီ။

ဒါပေမယ့် ရဟန္တာသိမ်ကတော့ ဆရာမြင်တဲ့ အတိုင်းပဲ။ မြက်တွေ၊ ပေါင်းတွေ၊ အုတ်ဖိနပ်ဟောင်းတွေနဲ့ တိမ်မြုပ်နေဆဲပါပဲ။ သာသနာ တစ်ခေတ်တစ်ချိန်က ဘုန်းတန်ခိုး အာနဘော် ကြီးမားတဲ့ ရဟန္တာ မထေရ်မြတ်ကြီးတွေ သမုတ်တော်မူ ခဲ့တဲ့ ရဟန္တာသိမ်ကြီးပါ။

ရဟန္တာကြီးတွေရဲ့ဘုန်းရိပ် ခိုလှုံပြီး ဒီနေရာမှာ သစ္စာပြု ဆုပန်ရင် သမ္မာ ဆန္ဒအားလုံး ပြည့်ဝပါတယ်။ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်လဲ အဲဒီတုန်းက **၁၂၄ နက္ခတ္တရာဇင်မြစ်မဂ္ဂဇင်း**

◆ လူသွားလမ်းစာလမ်းမှ မြင်လှပေ သိမ်နိဗ္ဗာန်စာရိတ်

◆ အဓိဋ္ဌာန်ထင်လူ ကိုကျ

ရင်ဆိုင်နေရတဲ့ လောကီအခက်အခဲ တွေ ပြေလည်ပြီး အခုတော့ ထူထူ ထောင်ထောင် ရှိနေပါပြီ။ မချမ်းသာ သေးပေမယ့် အကျပ်အတည်းတွေ မရှိ တော့ပါဘူး’

ဒုက္ခဘောင်မင်းကြီးသည် ရဟန္တာ သူမြတ်ပေါင်း သုံးထောင်ကို နေ့စဉ် မပြတ် ပစ္စည်းလေးပါး ဆက်ကပ် လျှူဒါန်းခြင်း၊ ထိုရဟန္တာများ၏ လမ်း ညွှန်မှုဖြင့် မေ့သတ်ကျမ်း ပြုစုခဲ့ခြင်း

တို့ကို ရာဇဝင်အစောင်စောင်တွင် တွေ့မြင်နိုင်သဖြင့် ထိုခေတ်ကာလ သာသနာထွန်းကား၍ ရဟန္တာ မထေရ်မြတ် ပေါများကြောင်း သိရှိ ရသည်။

ထိုအပြင်လည်း ရသေ့ဆရာကောင်း များ ရှိခဲ့ကြောင်း အောက်ပါ သာဓက ဖြင့် သိနိုင်သည်။

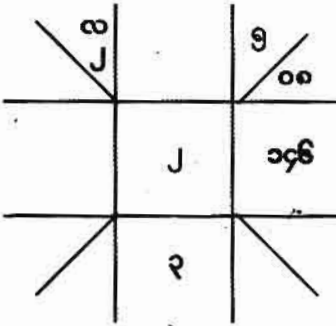
‘သာသနာသက္ကရာဇ် တစ်နှစ် ခြောက်ဆယ့်ခုနစ်ခု(ဘီစီ-၃၄၅)၊ တန့်

ထွဲလဆန်းဆယ်ရက်၊ တနင်္လာနေ့၊
 ငြိဿလက်၊ ငြိဿစန်း၊ တူတွင်အင်္ဂါ၊
 ဆာရတွင် တနင်္ဂနွေ၊ ဗုဒ္ဓဟူး၊
 ဆာကြာ ပူးလျက် ကုံတွင် စနေ၊
 ဘုဟု၊ မိန်တွင် ကြာသပတေး၊ ထိုအခါ
 တွင် နောက်နံကြံ၍ ပြင်နန်းတော်
 ဆောက်၍ ယတြာပြုတော်မူသည်။

**ဗြဟ္မနက္ခတ်တို့ အပြင်အယဉ်
 အနေအထားအရ ပေါင်းစု၍ယတြာ
 ပြုပေးရန် လိုသည်ကို နောက်နံကြံ
 သည်ဟု ဗေဒင်ဝေါဟာရ ဆို၏။
 ထိုအချိန်တွင် ယတြာမပြု(မနှော)ပါ
 ဆ ညှပ်စိပ် အမွေလုယက်ခြင်း ခံရ
 ဆတ်လေသည်။)**

*** -----
 ရသေ့ဂဝံပတေ့ ပေးသောအခါ
 မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၆၈ ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလ
 ဆန်း (၁၁)ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့
 ငြိဿလက်တွင် နောက်နံစက်၍ နန်း
 ဆက်တော်မူသည် (မှန်နန်းရာစင်
 ဆော်ကြီး စာ-၉၅)
 ('နောက်နံစက်' = နောက်နံး
 ငြည့်စုံသည်။ 'ပြင်' = 'ပြင်ဟုတ်'
 (ပေါရာစာစကား)=အမွေလုယက်သူ၊
 ဘေးပြု။ အမွေလုယက်သူကြောင့် မူလ

နန်းတော် စွန့်လွှတ်၍ ကိန်းချေယတြာ
 ပြုသော နန်းတော်ကို 'ပြင်နန်းတော်'
 ခေါ်ခြင်း ဖြစ်သည်။) ဤသာဓကသည်
 မင်းကြီးကိုယ်တိုင် အားထားရသော
 ကောင်းကင်နက္ခတ် ကျွမ်းကျင်သူ
 ရသေ့ဆရာများရှိကြောင်း ညွှန်ပြပေး
 သည်။

နောက်နံကြံစဉ် ပြုဖန်နေ

ထို့ကြောင့် သာသနာရေးရာတွင်
 ပရိယတ်၊ ပဋိပတ်၊ ပဋိဝေဓ သုံးရပ်
 သော သာသနာ ထွန်းလင်းအား
 ကောင်းသည်သာမက လောကီရေးရာ
 အကျိုးစီးပွား ဖြစ်တည်မှုကို ဆောင်
 သော သိပ္ပံအတတ်များလည်း ထွန်း
 ကားခဲ့သည့် သရေခေတ္တရာခေတ်

ပြယုဂ် ဖြစ်သည်။
 ဒွတ္တဘောင်မင်း အဓိဋ္ဌာန်
 ကျောက်ချာနှင့် တိမ်မြုပ်နေသော
 ရဟန္တာသိမ်တော်တို့ ကိန်းဝပ်တော်
 မူသော ပြည်မြို့၊ မူယာပင်ရပ် လေး
 ထပ်ပြင်ဘုရား ကုန်းတော်မြေသို့
 ကြွရောက်လေ့လာ ကုသိုလ် ယူနိုင်
 ကြစေရန် လမ်းညွှန် တင်ပြလိုက်ပါ
 သည်။

ဤနေရာရှိ ရှေးသိမ်နိမိတ်ကျောက်
 တိုင် အဝန်းအဝိုင်းအတွင်း လောကီ
 ဆိုင်ရာ အဆောက်အအုံများ ဆောက်
 လုပ်၍ မအောင်မြင်သော်လည်း စိတ်
 နှလုံး ထိတ်လန့်ညှိုးငယ်အောင် ဖန်တီး
 လေ့ မရှိပါ။

သီလ၊ သမာဓိ ပြည့်စုံသူတို့အား
 လောကီ၊ လောကုတ္တရာ ကိစ္စနှစ်ဖြာ
 စလုံး၌ တိုးတက်ကြီးပွားအောင် ကူညီ
 ပေးမှုများ ခံစားရနိုင်သည်ဟု ကိုယ်တိုင်
 စခန်းဝင် အားထုတ်ခဲ့သူ ဆိုင်ကယ်
 တက္ကစီသမား ကိုရွှေက ပြောပြလေ
 သည်။

သုတေသီတစ်ဦး

ထစ်နေ့ စာရေးသူထံသို့ တူမလေး
 တစ်ယောက် သရက်သီးအမှည့်တစ်လုံး
 ထားပေးပါသည်။ သရက်သီးမှာ အလုံး
 အတော်ကြီးပါသည်။

သရက်သီးမှည့်ချိန်

ပိုးမဝင်အောင်

စာရေးသူမှ...
 'အေး... အေး... ကျေးဇူးပါ။ တို့များ
 အိမ်က သရက်သီးတွေကတော့ မှည့်တာနဲ့
 ပိုးတွေဝင်ပြီး စားလို့မရတော့ဘူး။ ကြက်ဥ
 နဲ့နီလို ဖြစ်တာလို့ ပြောကြတယ်။ ဒီ
 သရက်သီးကတော့ ပိုးမပါဘူးနဲ့တယ်'
 ဟု ပြောရာ...တူမမှ...
 'စိတ်ချဦးလေး... ဒီသရက်သီးက
 လုံးဝ ပိုးမပါဘူး။ လုံးဝ အာမခံတယ်'
 ဟု ပြောပါသည်။
 စာရေးသူမှ...
 'တယ်ဆိုတဲ့ စာပါလား။ လုပ်စမ်းပါ

ဦး... ပိုးမဝင်နိုင်တဲ့ နည်းလေးများရှိရင်
 သက်ငယ်စကား သက်ကြီးကြားရအောင်'
 ဟု ပြောရာ...
 တူမမှ သူတို့သရက်သီးမှည့်တွေလည်း
 ယခင်တုန်းက ပိုးဝင်ခဲ့ဖူးကြောင်း၊ ယခု
 နည်းကို ပြုလုပ်လိုက်မှ ပိုးကင်းသွား
 ကြောင်း ပြောပါသည်။
 နည်းလေးကတော့ သရက်သီးအမှည့်
 ပိုးဝင်သော သရက်ပင်စည်ကို လွန် (သို့
 မဟုတ်) စူးဖြင့် တစ်လက်မခန့် ဖောက်ပြီး
ရိုက်ဆိုအနည်းငယ်ကို ထိုအပေါက်ထဲ
 ထည့်၍အပေါက်ဝကိုတစ်ခုခုဖြင့်လုံအောင်

ပြန်ပိတ်ထားလိုက်ပါ။ ဒါဆိုလျှင် သရက်
 သီးအမှည့်ထဲလုံးလုံးမဝင်တော့ပါကြောင်း
 လက်တွေ့နည်းလေးကိုပြောပြပေးပါသည်။
 မာလကာသီးအမှည့်များ ပိုးဝင်လျှင်
 လည်း ဤနည်းဖြင့် ပြုလုပ်နိုင်ကြောင်း
 ပြောပြပေးပါသည်။

**နည်းပြောပြပေးသော တူမလေး
 အား ကျေးဇူးတင်ပါသည်။**

အသီး ပိုးကင်းကြပါစေ။

စေခွာမိုး (တောင်ငူ)

နာမဂ္ဂရေးခြံဦးစုရင်း ၁၂၅

မော်ဒယ်သရုပ်ဆောင်

ပဲရစ်ဟီလ်တန်နဲ့ လက်

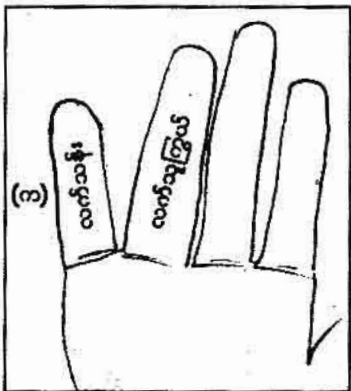
အမေရိကန်နိုင်ငံသူ ပဲရစ်ဟီလ်တန်
ခေါ်တဲ့ မော်ဒယ်သရုပ်ဆောင်မလေး
ဟာ ကမ္ဘာတစ်လွှား နာမည်ထင်ရှား
ကျော်ကြားလှပါတယ်။ လူသိများလှပါ
တယ်။ ခေတ်စကားနဲ့ ပြောရရင်
ပေါ်ပြူလာဖြစ်သူပေါ့။ သိပ်လှလွန်းလို့
လား၊ သရုပ်ဆောင် ကောင်းလွန်းလို့
လား ဒါတွေကြောင့်လဲ မဟုတ်ပါဘူး။

သူမဟာ ဟိုတယ်လုပ်ငန်းရှင်ကြီး
တစ်ဦးဖြစ်တဲ့ အဘိုးထံက အမွေအနှစ်
တွေ အစုအပုံ မမျှော်လင့်ဘဲ ရရှိကာ
ကံကောင်းခဲ့တယ်။ အဲဒီနောက် သူမ
ဟာ ငွေကို ရေလိုသုံးနိုင်ခဲ့တယ်။

အောင်မြင်ကျော်ကြား လူသိများ
မယ့် လုပ်ငန်းတွေကို လုပ်ဆောင်ခဲ့
တယ်။ ကမ္ဘာအနှံ့လဲ လိုက်သွားခဲ့
တယ်။ လွတ်လပ်စွာ နေထိုင်သွားလာ
ပြောဆို လှုပ်ရှားခဲ့တယ်။ ဒါတွေလဲ
အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုပါ။

သူမရဲ့ လက်ဖဝါးပြင်နဲ့ လက်
ချောင်းတို့ကို မြင်နိုင်သမျှ လေ့လာ
ကြည့်ကြမယ်။

(က) သူမရဲ့ လက်သန်းလက်
ချောင်းဟာ လက်သူကြွယ်နဲ့
ဝေးရာ လက်ဖဝါးရဲ့ အပြင်
ဘက်ကို ပိုပြီး ကွာဟယိုင်
သွားတယ်။

၁၂၆ နာဂတ္တရာင်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

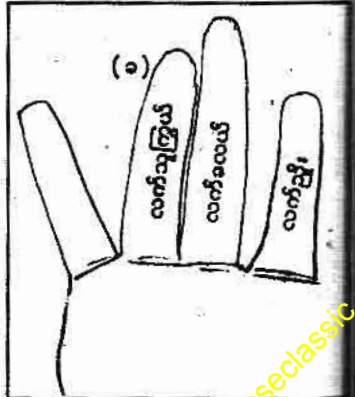
သရုပ်ဆောင်
(ဥပဒေအဖွဲ့)
လက္ခဏာပေးခင်ပညာသူတော်

ဒါဟာ ဇွဲလို့လရှိခြင်း၊ စိတ်
ဓာတ် ခိုင်မာပြတ်သားခြင်း
ဖြစ်စေတယ်။ လက်သူကြွယ်
လက်ချောင်းနဲ့ လက်ခလယ်
လက်ချောင်းတို့ ပူးကပ်နေခြင်း
ဟာ စီးပွားစွာ ပြည့်စုံချမ်းသာ
ခြင်းနဲ့ အောင်မြင်ကျော်ကြားမှု
ရှိခြင်းတွေ မယိုင်မလဲ ခိုင်မြဲ
တည်တံ့မယ့်နိမိတ်ဖြစ်ပါတယ်။

ဘယ်တော့မှ စီးပွားမပျက်
ဘူး။ ဂုဏ်သိက္ခာ ထိခိုက်ပျက်
ပြားမယ့် ကိစ္စမျိုးတွေ ဆိုးဆိုး
ဝါးဝါး မဖြစ်အောင်လဲ ထိန်း
ညှိပေးနိုင်တဲ့ သင်္ကေတဖြစ်ပါ
တယ်။

ဒါဟာ စည်းကမ်းစနစ်တွေကို
ဉာဏ်နဲ့ယှဉ်ပြီး လိုက်နာခြင်း၊ လွတ်လပ်
စွာ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ခြင်း၊ ရှင်းရှင်း
ဘွင်းဘွင်း ပြောဆိုတတ်ခြင်းဆိုတဲ့
ပင်ကိုဗီဇ အကျင့်စရိုက်တွေရှိကြောင်း
သိနိုင်ပါတယ်။

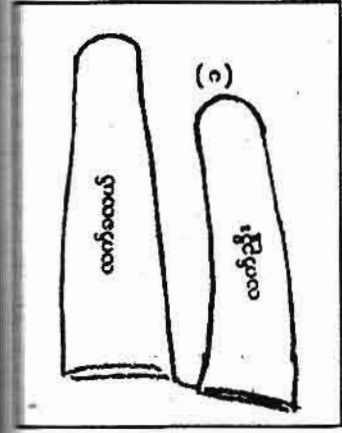
(ခ) ပဲရစ်ဟီလ်တန်ရဲ့ လက်သူ
ကြွယ်လက်ချောင်းဟာ လက်
ခလယ် လက်ချောင်းဘက်ကို
ပိုပြီး နီးကပ်ယိုင်နေတယ်။

ဒါအပြင် လက်သူကြွယ်လက်
အောင်းထိပ်ဟာ လက်ညှိုးလက်ချောင်း
အိုင်ထက် နည်းနည်းပိုမြင့်နေတယ်။
ဒါဟာ အနုပညာဝါသနာပါခြင်း အယှဉ်
အပြိုင်ဝါသနာပါခြင်း ငွေရှာကောင်းခြင်း
အလောင်းအစားဝါသနာပါခြင်း အော်ပီပြင်
ကျော်ကြားမှုကို နှစ်သက်ခြင်းတွေ ဖြစ်စေ
နိုင်ပါတယ်။

(၉) သူမရဲ့ လက်ညှိုးဟာ လက်
ခလယ် လက်ချောင်းဘက်ကို
ဝိုပြီးယိုင်နေတာ တွေ့ရ
တယ်။

ထင်ပေါ်ကျော်ကြားခြင်း။ မာနရှိ
ခြင်းတွေရဲ့ သင်္ကေတဖြစ်ပါတယ်။

(၁၀) လက်ခလယ်အောက် စနေ
ဂြိုဟ်ခုံနဲ့ လက်ညှိုးအောက်
ကြာသပတေး ဂြိုဟ်ခုံကြား
စနေဂြိုဟ်ခုံဘက် ဝိုနီးတဲ့
နေရာမှာ ဒေါင်လိုက်မျဉ်း၊
ကံလမ်းကြောင်းဟာ အလွန်
ထင်ရှား ပေါ်လွင်နေပါတယ်။

ဒါဟာ အသက်ကြီးလေ ကံကောင်းလေ
ဖြစ်လေ့ရှိ အတိတ်ကံကို ညွှန်ပြနေတာပါ။
သုံးမကုန်လောက်အောင် များပြား
အမွေအနှစ် အစုအပုံ ရရှိတာဟာ

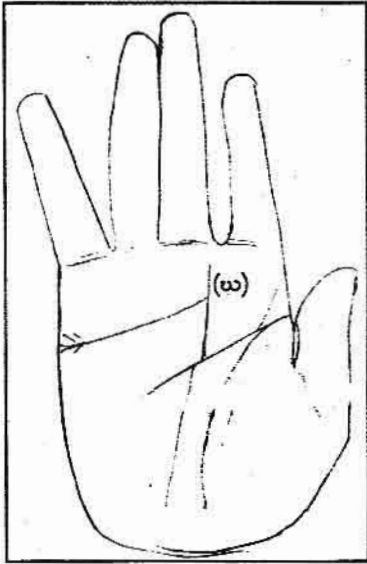
ဒီကံလမ်းကြောင်းရဲ့ ပံ့ပိုးမှုနဲ့ မကင်းနိုင်
ပါဘူး။

'ဥစ္စာကို ကံစောင့်'ဆိုတာ
အတိတ်ကံ ကောင်းမှ ချမ်းသာမယ်။
အတိတ်ကံကောင်းရင် ဥစ္စာတွေ
မပျက်ပြားနိုင်ဘူးလို့ ဆိုလိုတာထင်
ပါရဲ့။

အတိတ်ကံ ကောင်းတဲ့သူတွေမှာ
တော့ အားကောင်းတဲ့ ကံလမ်းကြောင်း
မျိုး ယခုလို တွေ့ရတတ်ပါတယ်။ မိမိ
ကိုယ်တိုင် အားထုတ်ကြိုးစားရမှု သိပ်
မရှိရဘဲ အချောင်ပွပေါက်တိုးတံ့သူ
တွေမှာ အဖျက်သင်္ကေတကင်းပြီး
ထင်ရှားတဲ့ ကံလမ်းကြောင်းမျိုး
တွေ ရှိကြစမြဲပါ။

အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီး
ပွားအောင်...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်
(ဥပဒေဘွဲ့)
လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသူတေသီ

စာမျက်နှာ (၁၂၅) မှ အဆက်

'အေး ဟုတ်ပါပြီကွာ'
'လှူပြီးတော့ လာဘ်ပိုရွှင်အောင်
အားထည့်ရဦးမယ်ဗျ'

ထိုစဉ် အစ်ကိုစိုးသမီး မူမူသည်
ရေနှေးကြမ်းနှင့် မြေပဲဆန်ကြော် လာ
ချသည်။ ကျွန်ုပ်သည် ရေနှေးငွေမည်
အပြု အစ်ကိုစိုးက...

'ပြီးမှ သောက်တာပေါ့ကွာ။ အား
ထည့်ပုံ လုပ်စမ်းပါဦး'

ဟု ဝမ်းသာအယ်လဲ မေးပြန်သည်။

'လှူပြီးရင် သရဏကံ့ဆောက်တည် ငါ့ပါ။
သီလံပု - ဂုဏ်တော် (၉) ပါ အာရုံယူ
ရွတ် ပြီးမှ လာဘ်(လိမ္မဟုတ်)ငွေဆိုတော့
အများသိနေတဲ့ ဒီဝါထပတ်ဂါထာ သက်ရေ
ရွတ် ခပ်များဆို (၆၂) ခေါက်ပေါ့၊ နောက်
ပေတ္တာပို့ အမှုဝေ ဒါပါပဲဗျ'

ဟု ကျွန်ုပ်က အဆုံးသတ်လိုက်
သည်။

'အေးကွာ ဝါစမ်းကြည့်မယ်။
အများလဲ မေးကြည့်မယ်။ ကံ ရေနှေး
သောက်ဦး'

ဟု ရေနှေးငွေပေးပါသည်။

ကျွန်ုပ်လည်း ရေနှေးသောက်လိုက်၊
မြေပဲဆန်ကြော်စားလိုက်နှင့် ထွေရာ
လေးပါး စကားပြောရင်း နာရီဝက်ခန့်
အချိန်ဖြန်းပြီး အစ်ကိုစိုးအား နှုတ်ဆက်
ကာ ပြန်ခဲ့ပါသည်။

ကျွန်ုပ်သည် ဤလာဘ်ရွှင်နည်း၊
လာဘ်ဝင်နည်း ယတြာကို အကြိမ်ကြိမ်
စမ်းသပ်အောင်မြင်သည်များကို ပြန်
လည်မြင်ရင်း အစ်ကိုစိုးနှင့် သူ၏
ပရိသတ် ဧကန် လာဘ်ဝင် လာဘ်ရွှင်
ကြရတော့မည်ဟု တွေးရင်း...

ဝေဒ ထက်ဝေ

ကျွန်ုပ်တို့သည် ရွာသို့အလည်ရောက် စဉ် အစ်ကိုစိုးတို့အိမ်ဘက် ခြေဦးလှည့် ခဲ့ပါသည်။ အစ်ကိုစိုးသည် ကျွန်ုပ်ကို မြင်သည်နှင့်...

'ဟာ ငါ့ညီ ဘယ်တုန်းက ရောက် လဲ လာဟေ့ ထိုင်။ သမီးရေ ရေခန်းနဲ့ မြေပဲဆန်ကြော်လေး လုပ်ပါဟေ့'

ဟု အားရဝမ်းသာ ကြိုဆိုပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် အစ်ကိုစိုး၏ အနီးရှိ ကုလားထိုင်တွင် ဝင်ထိုင်ရင်း...

'အစ်ကိုစိုး တော်တော်အဆင်ပြေ နေတယ်ဆို'

ဟု မေးလိုက်သည်။ တကယ်တော့ အစ်ကိုစိုး၏ ပင်မအလုပ်သည် စက်ချုပ် ခြင်းပါတည်း။

အသက်ကြီးမှ ဗေဒင်ကို စိတ်ဝင်စား ကာ တစ်စက်မတ်မတ် လေ့လာပြီး ဟောပြောနေသူဖြစ်သည်။ ယခုအခါ တွင် အများ၏ အားကိုးခြင်းခံရသည့် အနေအထား ရောက်နေသည်ဟု ကျွန်ုပ် ကြားသိရသည်။

'အေးကွာ ဟောရတာကလဲ မဆိုး ဘူးဆိုပါတော့။ ဒါနဲ့ မင်းလာတုန်း မေးရဦးမယ်။ လူတွေက သိပ်လာဘ်ရွှင် ချင်ကြတယ်။ ယတြာလဲ တောင်းကြ တယ်ကွ။ အဲဒါလေး လုပ်စမ်းပါဦး'

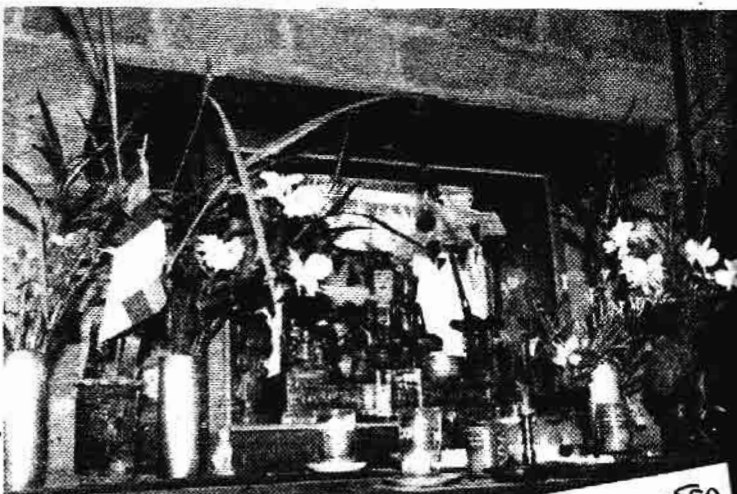
ဟု ဆိုလာပါသည်။

အစ်ကိုစိုးသည် ကျွန်ုပ်နှင့်တွေ့တိုင်း သိချင်တာလေးတွေ မေးတတ်သည်။ ကျွန်ုပ်ကလည်း သိလျှင် လွယ်လွယ် ကူကူပင် ပြောပြပါသည်။ သို့နှင့် ကျွန်ုပ်က...

'ရပါတယ် အစ်ကိုစိုးရ။ ဒီလိုမျှ မေးသူရဲ့ ရောက်သက်အမှန်ကို တည် (၇)နှင့်စား။ အကြွင်းကို အင်္ဂါစွာတိုင် ထူ ဟောလိုက်ပေါ့'

'မင်းဟာက တိုလှချေလား။ လုပ်ပုံ လုပ်နည်း ရှင်းသွားအောင် ငါ့ကိုသာ

၁၂၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

603 ၀၀၆၀

လောဘိဝင်္ဂဇေသညီ

ယတြာတစ်ခု

ဥပမာပေး တွက်ပြစမ်းကွာ။ ငါ့အသက် (၆၂)နှစ်

'ကဲ ကြည့်ဗျာ' ဟု ဆိုလိုက်လျှင်ပင် အစ်ကိုစိုးသည် မျက်မှန်ထူကြီးကို ဖျတ်ခနဲ တပ်လိုက် ကာ အနီးကပ်ပြီး အာရုံစိုက်လေတော့ ၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် အောက်ပါအတိုင်း တွက်ပြီး ရှင်းပြပါသည်။

(၆၂)နှစ် ÷ ၇ = ၆ ကြွင်း (သောကြာ) (၆ကြွင်း၍ သောကြာတိုင်ထူ သည်။)

၃

၀

လာဘအိမ် ၄ (ဝါးရွက်လှည့်)

- ၆ - (သောကြာတိုင်)

၂

၅

၁

အင်္ဂါစွာတိုင်

'ဗုဒ္ဓဟူး ၄ က လာဘအိမ်ပဲ တစ်နည်းအားဖြင့် စုတ်အိမ်ပဲ မဟုတ် လား။ ဒီတော့ ဝါး(သို့မဟုတ်)ရွက်ထု (၄)ညွန့်ကို ဗုဒ္ဓဟူးအမည်ပါတဲ့ဘုရား အဲ ကျွန်တော်တို့ရွာမှ ရွှေဘုံသာယာမေ့ ရွှေဘုံသာဘုရားမှာ လှူ။ အချိန်က ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ မနက် (၆)နာရီသာသာမှ (၇)နာရီခွဲအတွင်းပေါ့'

ဟု ရှင်းပြလိုက်သည်။

'ကဲ ဗုဒ္ဓဟူးနံဘုရားမရှိ ဘယ်ထု လုပ်မလဲ'

ဆက်မေးသည်။

'ရှစ်မျက်နှာဘုရားမှာ တောင် အရင်တည့်တည့် ဘုရားမှာလှူပေါ့'

'ရှစ်မျက်နှာ မရှိရင်ကောကွာ'

'အိမ်မှာရှိတဲ့ဘုရားမှာ လှူရုံပေါ့'

ဘယ်ဘုရားမှာ လှူလှူပေါ့ဗျာ။

တဲ့အခါ စိတ်အာရုံမှာ ဂုဏ်တော်

ပါးနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ ဘုရားရှင်ပုံတော်

မြင်အောင်ကြည့်ဖို့ရာ အဲဒီကပဲ

www.burmeseclassic.com

အိမ်ခြံမြေ၊ အိမ်ခြံကြီးရပ်ကွက် တွင်းကျောင်းစာသင်တိုက် ဆရာတော်
နိုင်ငံတော် ဗဟိုသံဃာ့ဝန်ဆောင် သာသနဓဇ ဓမ္မာစရိယ

ဘန္တော့ နန္ဒိယ

၏ လက္ခဏာတော်

◆ ကွင်းကျောင်းစာသင်တိုက်
ပဓာနနာယက ဆရာတော် နိုင်ငံတော်
ဗဟိုသံဃာ့ဝန်ဆောင် ဘန္တော့ နန္ဒိယဝထရ်

ထေရုပ္ပတ္တိ

ဆရာတော်သည် မန္တလေးတိုင်း
ဒေသကြီး၊ ညောင်ဦးမြို့နယ်၊ မြေနီ
ကျေးရွာနေ ခမည်းတော် ဦးဖိုးကြွက်၊
မယ်တော်
ဒေါ်စောညွန့်တို့မှ
၁၃၁၀ ပြည့်နှစ်၊
ပြာသိုလဆန်း (၁၀)
ရက်၊ စနေနေ့တွင်
ဖွားမြင်တော်မူခဲ့ပါသည်။

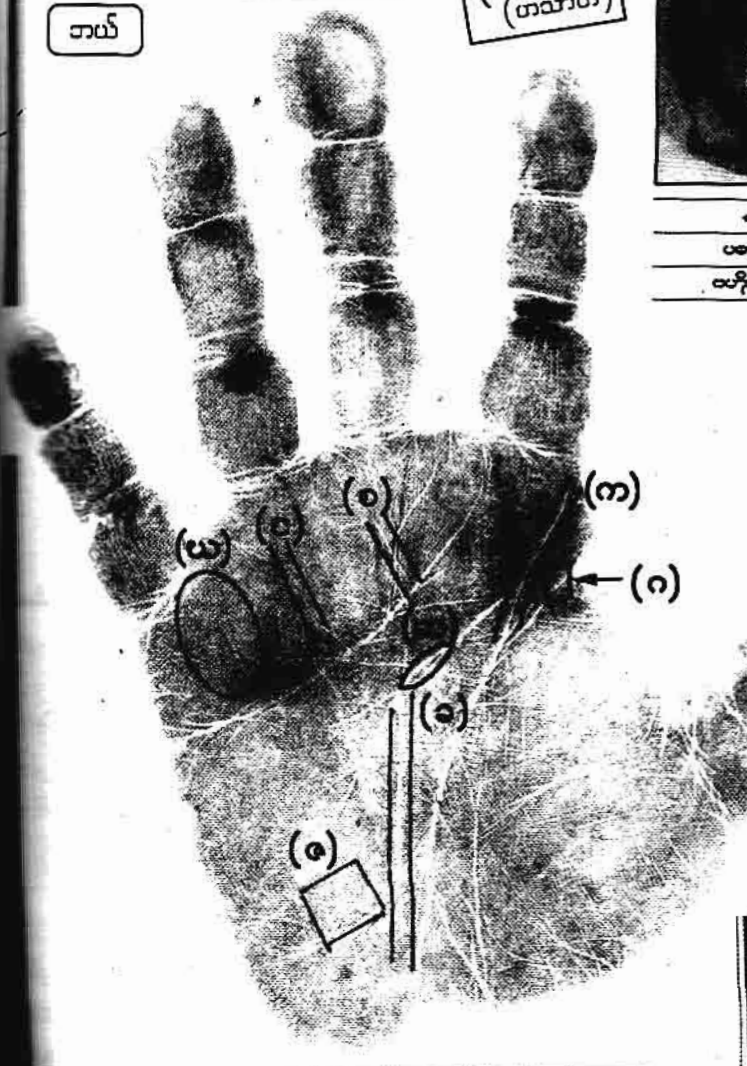
ရှင်ရဟန်းပြုခြင်း

၁၃၂၀ ပြည့်နှစ်၊ ဝါဆိုလဆန်း
(၅)ရက်နေ့တွင် ညောင်ဦးမြို့နယ်၊
မြေနီကျေးရွာ မြေနီကျောင်းဆရာတော်
ဦးကန္တမာအား ဥပဇ္ဈာယ်ပြုပြီး မိဘနှစ်ပါး
၏ ပစ္စယာနုဂ္ဂဟကို ခံယူပြီး ရှင်သာ
မဏေ ပြုခဲ့သည်။

၁၃၃၀ ပြည့်နှစ်၊ ကဆုန်လဆန်း
နက္ခမ္မာရောင်ခြည်နေ့ရက်၊ ၁၂၉

ဦးစောအောင်
(ဟင်္သာတ)

ဇာယ်

(၆)ရက်နေ့တွင် အိမ်မဲမြို့၊ အိမ်မဲကြီး ရပ်ကွက် ကွင်းကျောင်းစာသင်တိုက် အတွင်းရှိ ခဏ္ဍာသိမ်၌ အိမ်မဲမြို့နယ် ပနာသိမ်ကျောင်းစု ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တ ကုန္ဒာစရိယအား ဥပဇ္ဈာယ်ပြုပြီး အိမ်မဲ မြို့ အထက်ပိုင်းရပ်ကွက် အောင် ရတနာဆန်စက် ဦးချစ်မြို့ ဒေါ်မြခင် သားသမီးတစ်စုတို့၏ ပစ္စယာနဂ္ဂဟဖြင့် မြင့်မြတ်သော ရဟန်းဘဝသို့ ရောက် တော်မူပါသည်။

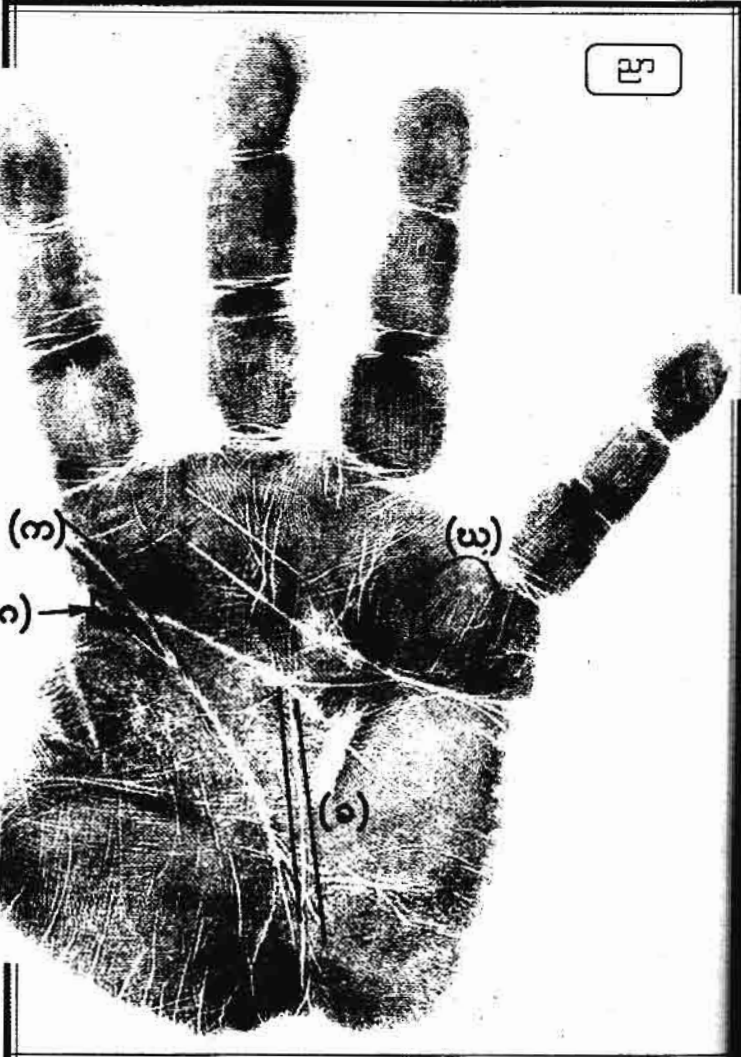
စာပေသင်ယူခြင်း

ညောင်ဦးမြို့နယ်၊ မြေနီကျေးရွာ မြေနီကျောင်းဆရာတော် ဦးဂန္ဓမာ၊ ချောက် မြို့၊ အ နောက် ငွေတောင်တိုက် ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တကုန္ဒက သာမိ (အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ)၊ ဘဒ္ဒန္တ ကုန္ဒကပဝရ၊ ဘဒ္ဒန္တသာဂရ၊ ဘဒ္ဒန္တအရိယ၊ မန္တလေးမြို့ တောင်ပြင် ဘုရားကြီးတိုက် ဘဒ္ဒန္တမေဓိယာဘိဝံသ စသည့် ဆရာတော်များ...

မြတောင်တိုက်ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တ သာသနာဘိဝံသ၊ မန္တလေးမြို့အနောက် ပြင် မစိုးရိမ်ကျောင်းတိုက် ဘဒ္ဒန္တ ကောဝိဒါဘိဝံသ စသည့် ဆရာတော် များ၊ မစိုးရိမ်တိုက်သစ် ဘဒ္ဒန္တ သီရိန္ဒာ ဘိဝံသ စသော ဆရာတော်များအထံ ၌ ပရိယတ္တိစာပေများကို သင်ယူစည်း ပူးခဲ့ပါသည်။

စာပေပို့ချခြင်း

၁၉၈၅ ခုနှစ်မှစ၍ အိမ်မဲမြို့ ကွင်း ကျောင်းစာသင်တိုက်၌ မူလ ငယ်၊ လတ်၊ ကြီး အတန်းများ ပို့ချပေးပါ ၁၃၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ညာ

သည်။

သာသနာရေး

ဆောင်ရွက်တော်မူခြင်း

၁၃၅၂ ခုနှစ် တတိယအကြိမ်မှစ၍ ၁၃၆၇ ခုနှစ် ပဉ္စမအကြိမ် တတိယနှစ် အထိ (၁၃)နှစ်၊ အိမ်မဲမြို့နယ် မြို့နယ် သံဃနာယကအဖွဲ့ အကန့်တော်ဆောင် တာဝန် ထမ်းဆောင်ခဲ့ပါသည်။

၁၃၆၇ ခုနှစ် ပဉ္စမအကြိမ် စတုတ္ထနှစ် တပေါင်းလမှစ၍ နိုင်ငံတော် ဗဟို

သံဃာ့ဝန်ဆောင်တာဝန်၊ ၁၃၆၇ ခုနှစ် တန်ခူးလမှ နယုန်လအထိ(၃-၀၃/၂၀၀၆ နိုင်ငံတော် ဝိနည်းတော် တာဝန်၊ ယခုလက်ရှိ နိုင်ငံတော် သံဃာ့ဝန်ဆောင်တာဝန် ထမ်းဆောင် ဆဲ ဖြစ်ပါသည်။

လက္ခဏာတော် လှေလာချက်

◆ ဘယ်ညာတွင် အသက်ကြေး ကြောင်းက တက်လာမည်၊ မျဉ်းမတ်တစ်ကြောင်း၊ ထင်

စာမျက်နှာ (၁၃၂) ၃

မဟာဘုတ်ပိုင်ရှင်များအတွက်

ရန်ပြေကျင့်စဉ်

၆-ကြွင်း

မဟာဘုတ်ပိုင်ရှင်များအတွက်

ရန်ပြေကျင့်စဉ်ဟာ ၆-ကြွင်း
မဟာဘုတ်ပိုင်ရှင်များအတွက် ဖြစ်ပါ
တယ်။

ကြည့်ပါ...။

၆-ကြွင်း မဟာဘုတ်

	၃	
၅	၂	၄
၂	၆	၀

၆-ကြွင်း မဟာဘုတ်အရကြည့်ရင်
အားအကောင်းဆုံး အထွန်းဖြစ်တဲ့
ကြာသပတေးဂြိုဟ်ဟာ ပုတီးဖြစ်သော
နေဂြိုဟ်နဲ့ ပက္ခမိနေခြင်းပင်။ စနေ၊
ကြာသပတေးဖြစ်၍ 'ဓမ္မာ၊ သောကာ၊
အင်းဝ၊ ရာဇာ' အရ ရန်ဓာတ်ပေါ်နေ
မိတယ်။ ဓမ္မာဆိုတဲ့ ရန်ဓာတ်ကို 'ဓမ္မ'
အည်းဟူသော အအေးဓာတ်ဖြင့်
ချွေ့ဖျက်မှာ ဖြစ်တဲ့အတွက် ဤကျင့်စဉ်
ကို 'ရန်ပြေ' ကျင့်စဉ်လို့ အမည်ပေး
ထားခြင်းလဲ ဖြစ်ပါတယ်။

သို့ပါ၍...

"ရန်ပျက်တော့ မိတ်" ဆိုတဲ့ စကား
အရ ဓမ္မာဓာတ်ကို "ဗ္ဗာထ" ဖြစ်စိမ့်
သောငှာ ကြာသပတေးအစပြုပြီး
နေ့နံဖြင့် အဆုံးသတ်သည့် ပညတ်
အားကို ရှာဖွေ၍ သုံးရပါမယ်။

သန်းပညာ

ကြည့်လိုက်ပါ...။
ဗိုလ်တထောင်စေတီတော်ရဲ့ မွေးနံ
(၅ - ၀)
ထောင့်များတွင် မွေးနေ့တိုင်း ဆောင်
ရွက်ကြဖို့ပါပဲ။
၆-ကြွင်း မဟာဘုတ်ပိုင်ရှင်များ
တစ်စုံတစ်ရာ အခက်အခဲ အကျပ်
အတည်းများ ကြုံသောနှစ်မျိုးတွင်
ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြင့် ကံပွင့်ပြီး ရန်ပြေ
ကာ စိတ်ချမ်းသာမှု အပြည့်အဝ ရရှိ
ခံစားကြရပါမယ်။ ယုံကြည်မှုကို အရင်း
တည်ပြီး ဆောင်ရွက်ပါ။
**စေတီတော်ရဲ့ မွေးနံထောင့်
တွင်...**

နေ့သား	အာရောင်ပန်း	အာရေအတွက်	ပိတောက်ညွန့်	သပြေညွန့်
၁-နွေ	လိပွေရောင်	၆	၁	၁၀
၂-လာ	အဖြူရောင်	၁၅	၂	၁၀
၃-င်္ဂါ	အစိမ်းရောင်	၈	၃	၁၀
၄-ဟူး	အဝါရောင်	၁၇	၄	၁၀
၅-စား	ပန်းရောင်	၁၉	၅	၁၀
၆-ကြာ	အညိုရောင်	၂၁	၆	၁၀
၀-နေ	အနီရောင်	၁၀	၇	၁၀

နေ့သားအလိုက် ဇယားအတိုင်း
လှူပါ။
ပြီးလျှင် သက်တော်ထင်ရှား မြတ်
ဘုရားကို ရည်မှန်းပြီး ယခုဖော်ပြမယ့်
ဂါထာဖြင့် ရှိခိုးကန်တော့ပါ။

ဗိုလ်တထောင်စေတီတော်

ဗုဒ္ဓေါ သဗ္ဗညုတဉာဏော၊
ဓမ္မော လောကက္ခရာ နဝ၊
သံဃော ပဂ္ဂယသေတ္တာ၊
ဣဇ္ဈိတံ ရတနတ္ထယံ၊
တောန သစ္စေန သင်္ဂါမော၊
မောတု ဓမ္မ ယေကံလံ။

ခက်ခဲသော ပိပိအာသံထွက်
ဗုဒ္ဓေါ = ဗုတ်တော
သဗ္ဗညုတ = သတ်ဗင်ညုတ
ဉာဏော = ဉာဏော
ဓမ္မော = ဓမ်မော

လောကုတ္တရာ = လောကုတ်တရာ
 မဂ္ဂဗလ = မက်ဂဗလ
 သေဋ္ဌော = သစ်ထော
 ဣစ္ဆေတံ = အိတ်စေတံ
 ရတနတ္ထယံ = ရတနတ်တယံ
 သစ္စေန = သစ်စေန
 သင်္ဂါမော = သင်ဂါမော
 မင်္ဂလံ = မင်ဂလံ

အနက်

သဗ္ဗညုတဉာဏော သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော် ရှိတော်မူသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ **ဗုဒ္ဓေါ** ဘုရားစင်စစ် ကေနိဖြစ်တော်မူပါပေ၏။ **နဝ လောကုတ္တရာ** ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာတရား

သည်။ **ဓမ္မော** တရားတော်စင်စစ် ကေနိ ဖြစ်တော်မူပါပေသည်။ **မဂ္ဂဗလ သေဋ္ဌော** မင်္ဂလိတည်သော ပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်းသည်။ **သံဃော** သံဃာတော်စင်စစ် ဖြစ်တော်မူပါပေ၏။ **ဣစ္ဆေတံ** ဤ ဘုရားတရားသံဃာသည်သာလျှင်။ **ရတနတ္ထယံ** အမြတ်ဆုံး ရှိခိုးပူဇော်စရာ ရတနာသုံးပါးမည်ပါပေ၏။ **တေနသစ္စေန** ထိုသို့ မှန်စွာ ပြောဆိုရသော သစ္စာစကားကြောင့်။ **သင်္ဂါမော** တွေ့ဆုံသမျှ ရန်အန္တရာယ် ဒုက္ခ အခက်အခဲဟူသမျှသည်။ **မေ** အကျွန်ုပ်အား(တပည့်တော်အား)။ **ယေမင်္ဂလံ** အောင်မြင်

လွတ်ကင်းခမ်းသာခြင်းသည်။ **ဟောတု** ဖြစ်ပါစေသတည်း။
 ပြီးလျှင်...
ဗုဒ္ဓေါ(ပုတီးတစ်လုံးချ) (၁)ပတ်၊
ပုရေရာတပစ္စယော
 (ပုတီးတစ်လုံးချ) (၁)ပတ်၊
ပစ္ဆာဇာတပစ္စယော
 (ပုတီးတစ်လုံးချ) (၁)ပတ်၊
 ဤကဲ့သို့ မွေးနေ့တိုင်း ဆောင်ရွက်လျှင်ဖြင့် ရန်ပြေပျောက်ပြီး စိတ်အေးချမ်းမှုအမှန် ရရှိလာမှာ ဖြစ်ပါတယ်။
အေးပါစေ၊ အောင်ပါစေ။

သန်းပညာ

စာမျက်နှာ (၁၃၀) မှ အဆက်

ပါတယ်။ (က)

ဒါကတော့ ရည်ရွယ်ချက် ကြီးမားခြင်း၊ ရည်ရွယ်ချက်အတိုင်း ပြီးမြောက်ခြင်း၊ ဘဝအခြေအနေ အဆင့်အတန်း မြင့်မားစေခြင်း၊ ကျောင်းကန် ကောင်းကောင်း ပိုင်ဆိုင်ရခြင်း၊ ဂုဏ်သိက္ခာ မြင့်မားစေခြင်း၊ ပညာတတ်မြောက်ခြင်း၊ အကြီးအကဲ ဦးစီးခေါင်းဆောင် ဖြစ်စေခြင်းတို့ရဲ့ ပြယုဂ်ပါ။

◆ **ဘယ်ညာ နှစ်စက်လုံး၌ အမွေခံထီးနိုး ပါပါတယ်။ (ခ)**

ဒါကတော့ ဆရာသမားရဲ့ အဓိကအရာကို ဆက်ခံရစေတဲ့ သင်္ကေတ ဖြစ်ပြီး မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ် ပြင်းထန်ပါမယ်။ ဘာသာ၊ သာသနာစိတ် ပြင်းထန်မှုကို ဖြစ်စေပါမယ်။

◆ **ဘယ်ညာ ဉာဏ်လမ်းနဲ့ အသက်လမ်းသည် ထိခိုက် ထိနေတယ်။ (ဂ)**

ဒါကတော့ အရာရာမှာ စေ့စပ်သေချာခြင်း၊ တိကျခြင်း၊ စည်းစနစ်ကျခြင်းရဲ့ သင်္ကေတပါပဲ။

◆ **ဘယ်ညာ ဗုဒ္ဓဟူမဂ္ဂိဟိဒ္ဓိမှာ မျဉ်းမတ်များ တွေ့ရတယ်။ (ဃ)**

ဒါကတော့ အာဝဇ္ဇန်းကောင်းခြင်း၊ စည်းရုံးရေးကောင်းခြင်း၊ စာအသင် အပြုကောင်းခြင်း၊ ဂါထာမန္တန် အစွမ်းထက်ခြင်း၊ လာဘ်လာဘများ အလျှင်ရလွယ်ခြင်း၊ ဆေးစွမ်းထက်မြက်

ခြင်း၊ ဆေးပညာတတ်ကျွမ်းခြင်းတို့ ဖြစ်ပါတယ်။

◆ **ညာဘက် စနေဂြိုဟ်နဲ့ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်နဲ့အနီးမှာ မျဉ်း မတ်တစ်ကြောင်းစီ တွေ့ရပါမယ်။ (င)**
 (စ)

ဒါကတော့ ဘာသာရေးဆိုင်ရာ ဘွဲ့တံဆိပ်များ၊ ဘွဲ့ထူး၊ ဂုဏ်ထူးရမည့် သင်္ကေတပါ။ မျဉ်းမတ်တစ်ကြောင်း ဖြစ်၍ ဘွဲ့တံဆိပ်တစ်ခုတော့ ရပါဦးမယ်။

◆ **ညာဘက် ဉာဏ်လမ်း၊ အလယ်မှာ ကျွန်းသဏ္ဍာန် တွေ့ရပါတယ်။ (ဆ)**

ဒါကတော့ အာရုံကြောဝေဒနာ ခံစားရခြင်း၊ ခေါင်းပိုင်းဆိုင်ရာဝေဒနာ ဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ မေ့တတ်မှု၊ ဝေတတ်ပါတယ် (ထို့ကြောင့် ထိုနေရာကို လက်မဖြင့်(မိမိ) ဂုဏ်တော်ရွတ်ပြုပွတ်ပေးပါ။ ပျောက်ကွယ်သွားပါလိမ့်မယ်။)

◆ **ညာဘက် ထနုလ်ဂြိုဟ်နဲ့အနီးမှာ ကြက်ရိုသဏ္ဍာန် တွေ့ရတယ်။ (ဇ)**
 ဒါကြောင့် ရေလမ်းဆန်း သတိထားပေးပါ။

ပရံ ခက္ခန္ဓော အတ္တာနံ ခက္ခတိ။

ဦးသော်ခင် (ဟင်္သာတ)

အိမ်
(ကြို့ပင်ကောက်-လယ်တီ)

ထန်းပင်၊ အုန်းပင်တို့ မည်သည်မှာ
ထစ်ပင်လျှင် ထန်းရွက်၊ ထန်းလက်၊
အုန်းလက်၊ အုန်းရွက်တို့သည် တစ်ခု
တည်းသာ ပေါက်ကြပြီး မြင်တွေ့ရခဲ
သော ထန်းပင်တစ်ပင်မှ ထူးဆန်းစွာ
ထန်းပင်သုံးပင် ထွက်ရှိနေသည်ကို
အံ့ဩစွာ တွေ့ရှိရသည်။

ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ ဇီးကုန်းမြို့၊
နယ်၊ ကုဖြူကျေးရွာအုပ်စု၊ ညောင်
ပင်ဘိုရွာအနီး၊ ဦးသိန်းအေး၏ လယ်
တွင်းအနီး ကန်သင်းပေါ်တွင် ပေါက်
နေသော ထန်းပင်သည် အမြင့်
အတောင်သုံးဆယ်ခန့် ရောက်သော
အခါ ထူးဆန်းစွာ ထန်းပင် (၅)ပင်
အတက်များ ထပ်ပြီး ထွက်လာသည်
ဟု လယ်ပိုင်ရှင် ဦးသိန်းအေးမှ ပြောပြ
လေသည်။

အဆိုပါ ထန်းပင်မှ အတက် (၅)
တက် ထွက်လာပြီး (၃)တက်မှာ
ဦးရော်သေသွားပြီး အတက်(၂)တက်
သာ ရှင်ပြီး ပင်မထန်းပင်ကြီးနှင့် ထန်း
သုံးမြွှာအား ထူးဆန်းစွာ တွေ့မြင်ရလေ
သည်။

နောက်တစ်ခု တင်ပြချင်သည်မှာ
သဘာဝတရားများတို့သည် အင်မတန်
မှဆန်းကြယ်လေရာ ကျောက်ကြက်ဥ
အား ပုံပါအတိုင်း ကြက်ဥအရွယ်
ဖောဏဂိုပြီး ပုံသဏ္ဍာန်မှာ ကြက်ဥပုံ
နှင့် အရောင်မှာလည်း ကြက်ဥအရောင်
ဖင် ဖြစ်လေသည်။

ထိုကျောက်ကြက်ဥ ရရှိပုံမှာ...
ဇီးကုန်းမြို့၊ အေးမြသာယာမြို့သစ်၊
(၅)လမ်း၊ တောင်ပိုင်းတွင် မြေနီလမ်း
ခင်းရန်အတွက် အင်းမမြေနီများအား

ထန်းသုံးမြွှာအား နေရောင်လက်မှ မြင်ရပုံ

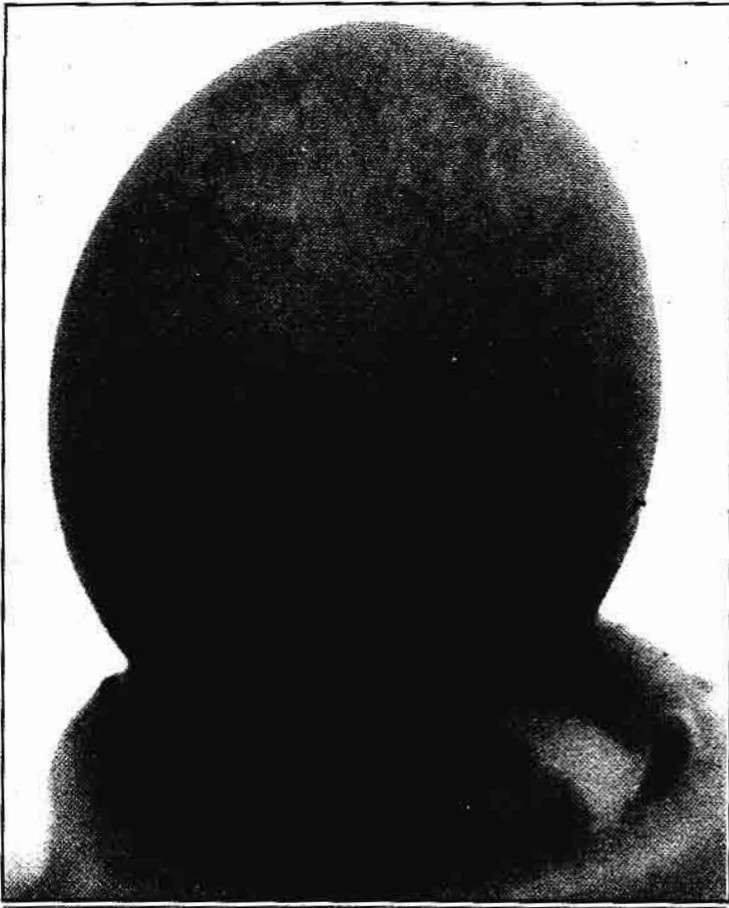
ထူးခြားသော

ထန်းသုံးမြွှာ

နှင့် ထူးခြားလာသည့်စေသည့်

ကျောက်ကြက်ဥ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၃၃

▲ ကျောက်ကြက်ဥ ကြက်ဥအရွယ်

(ကြက်ဥပုံသဏ္ဍာန် ကြက်ဥအရောင် ကျောက်ကြက်ဥအား တွေ့ရမည်)

ပုံထားလျက် လမ်းခင်းနေလျက် ရှိကြသည်။ (၅)လမ်းနေ ဦးခင်ဝင်းသည် မိမိ၏ အိမ်ရှေ့ မြေဧကကျောက်ပုံအား ဖြန့်၍ လမ်းခင်းနေရာ မမျှော်လင့်ဘဲ အဆိုပါ ကျောက်ကြက်ဥအား ရရှိလေသည်။

ဦးခင်ဝင်းသည် ကြက်ဥအရွယ်၊ ကြက်ဥပုံသဏ္ဍာန်၊ ကြက်ဥအရောင်ရှိသော ကျောက်ကြက်ဥအား ရေဆေးပြီး မိမိစားပွဲပေါ်တွင် တင်ထားလေသည်။

တစ်ပတ်ခန့်ကြာသောအခါ ဦးခင်ဝင်းဇနီး ဒေါ်ညွန့်ညွန့်ခင်တို့သည် အရောင်းအဝယ်များ တဖြည်းဖြည်း

ကောင်းလာပြီး ငွေကြေးများ အဆင်ပြေစွာ ရရှိလာသည်ဟု သိရသည်။ ထိုကျောက်ကြက်ဥ ရရှိလာသည်မှ လာဘ်လာဘများ ရှင်လန်း ပွင့်လန်း လာသည့် အကြောင်းအား ကျောက်ကြက်ဥအား ကောက်ယူရရှိသော ဦးခင်ဝင်းမှ စာရေးသူအား ပြောပြသဖြင့် စာရှုသူတို့ ဗဟုသုတ တိုးပွားစေရန် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ ဖော်ပြလိုက်ရပါသည်။

ဈေးနိ
(ကြို့ပင်ကောက်-လယ်တီ)

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ မြေနှစ်တွင်

ကြေးမြီတို့

စိတ်ချပေတော့

၇ နန်းယန်

ချေးငှားထားသော ငွေ“ကြေး”များ အဆင်ပြေစွာ ပြန်လည်ရရှိရေး၊ ပြန်လည်ပေးဆပ်ရမည့် ငွေ“မြီ”များ ကျေလည်အောင်ပေးဆပ်နိုင်ရေး စိတ်အေးချမ်းသာ နေနိုင်စေရန် ဤသို့ ပြုလုပ်ပါ။

ယခုနှစ် ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ မြေနှစ်တာ ကာလမှာ ရေ(ယင်)၊ ဓာတ် ဦးစီးသောနှစ် ဖြစ်သည်။ ငွေကြေးဆိုင်ရာ ကိစ္စအတွက် “ခွဲယုင်း” (Ke Xiing) အောင်နိုင်မှုဓာတ်က လုပ်ဆောင်ပေးသည်ဖြစ်ရာ “ရေ”ဓာတ်ကို အောင်နိုင်သည့် “မြေ”ဓာတ်အက္ခရာအညီ ယူရပါသည်။ “ယင်း” (Yin) သရုပ်ဆောင်သော မြေဓာတ်ဖြစ်သည့် ကောက်ညင်းကို အသုံးပြုပါ။

ကောက်ညင်းပေါက်ကို လျှော်ရုံရလာသော ကောက်ညင်းပေါက်ပေါက် (ထိ လက်ထပ်) စာမျက်နှာ (၁၇၆) သို့

(၇)ရက်သားသမီးများ အတွက်

အဆောင်ကောင်း

(၇)ရက် သားသမီးများအတွက် ဆောင်းသောအဆောင်မို့ အဆောင်ကောင်းဟု ဆိုပါသည်။

“ဘာတွေကောင်းပါသလဲ” ဟု မေးခဲ့ပါလျှင်...

ဘုန်းကံပွင့်လင်းစေခြင်း၊ လာဘ်ရွှင်အခြင်း၊ အတိုက်အခိုက်ကို အောင်နိုင်ခြင်း၊ အမှောင့်ပယောဂကောင်းစေခြင်း၊ အကြံအစည်ဟူသမျှ အထူးအောင်မြင်ခြင်း ဟူသော ကောင်းခြင်းများကို ဖြစ်ပေါ်စေပါသည်ဟု ဖြေပါသည်။

ဟင်္သာတမြို့၊ ဆယ့်ကျန်းကျောင်း၊ ထမ်းတွင် နေထိုင်သော မေဒင်ဆရာကြီး ဦးလူမော်က (၇)ရက်သားသမီးများ၏ ကောင်းကျိုးကို ရှေးရှု၍ ခန့်မှန်းခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

“များသောအားဖြင့်ပေါ့မှာ တနင်္ဂနွေသားသမီးတွေကို အောင်မြဲဖြူသားထက်တစ်ဆစ်ကို ဗြဟ္မာရုပ်လေး ထုပြီး ဆောင်လို့ ပေးလေ့ရှိကြပါတယ်။

ဥဒ္ဓါရုပ်လေးကို ထုပြီးဆောင်ရင် ဆာ အကျိုးမရဘူးလားလို့ မေးစရာ ဆော့ရှိပါတယ်။ အကျိုးရပါတယ်။ ဒါပေမယ့် မတူဘူးလို့ပဲ ပြောပါရစေ။ ဥပမာနဲ့ ပြောရရင် တစ်ကျပ်ရင်းပြီး ခြောက်မြတ်တဲ့သူနဲ့ တစ်ကျပ်ရင်းပြီး တစ်ကျပ်မြတ်တဲ့သူနဲ့ မတူသလိုပဲပေါ့။ နှစ်နှစ်ပြောရရင်တော့ တစ်ကျပ်ရင်းပြီး တစ်ကျပ်မြတ်စေမယ့် အစီအရင်လို့ပဲ ပြောပါရစေ”

ဟူ၍ ပြောပြီး ချီးမြှင့်လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

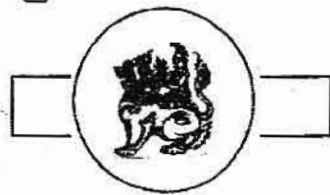
ဒီသမီးကလေး (အ.မ.က ပခန်းစာန်း)

တနင်္ဂနွေ သားသမီးများသည် အောင်မြဲဖြူသားကို ဗြဟ္မာရုပ်ထုပြီး ရွှေသုံးထပ်ချ၍ ဂုဏ်တော် မေတ္တာသုတ် ပရိတ်တော်များကို တတ်အားသရွေ့ ရွတ်ပြီးလျှင် “ဦး တိပိ ကုန္တာန္တော သွာဟ” ဂါထာဖြင့် (၃၇)အုပ်ရွတ်ပြီး သန့်ပြန်နွှာ ကိုယ်တွင် ဆောင်ထားရပါသည်။

တနင်္လာ သားသမီးများသည် ကသစ်သားကို သိကြားမင်းရုပ်ထုပြီး ရွှေသုံးထပ်ချ၍ ဂုဏ်တော် မေတ္တာသုတ် ပရိတ်တော်များကို တတ်အားသရွေ့ ရွတ်ပြီးလျှင် “ဦး တိပိ ကုန္တာန္တော သွာဟ” ဂါထာဖြင့် (၃၇)အုပ် ရွတ်ပြီး သန့်ပြန်နွှာ ကိုယ်တွင်ဆောင်ထားရပါသည်။

အင်္ဂါ သားသမီးများသည် စွယ်တော်သားကို နေနတ်သားရုပ် ထုပြီး ရွှေသုံးထပ်ချ၍ ဂုဏ်တော် မေတ္တာသုတ် ပရိတ်တော်များကို တတ်အားသရွေ့ ရွတ်ပြီးလျှင် “ဦး သူရိယော စန္ဒော ဣနဿ သူရိယော သွာဟ” ဂါထာဖြင့် (၃၇)အုပ်ရွတ်ပြီး သန့်ပြန်နွှာ ကိုယ်တွင် ဆောင်ထားရပါသည်။

ဗုဒ္ဓဟူး သားသမီးများသည် ဝံအူ သားကို အရိန္ဒမာရုပ်ထုပြီး ရွှေသုံးထပ်ချ၍ ဂုဏ်တော် မေတ္တာသုတ်ပရိတ်တော်များကို တတ်အားသရွေ့ ရွတ်ပြီးလျှင် “ဦး နဗ္ဗာ တေဇော ကုန္တာန္တော သွာဟ” ဂါထာဖြင့် (၃၇)အုပ် ရွတ်ပြီးလျှင် သန့်ပြန်နွှာ ကိုယ်တွင်ဆောင်ထားရပါသည်။

ကြာသပတေး သားသမီးများသည် မန်ကျည်းသား(သို့မဟုတ်) မင်းကွတ်သား(သို့မဟုတ်) မက်ကယ်သားကို ကုဝေရနတ်မင်းရုပ်ထုပြီး ရွှေသုံးထပ်ချ၍ ဂုဏ်တော် မေတ္တာသုတ်ပရိတ်တော်များကို တတ်အားသရွေ့ရွတ်ပြီးလျှင် “ဦး ဥတ္တရဗ္ဗ ဒိသာရာဇာ၊ ကုဝေရော တံ ပသာသတိ။ ယက္ခာနဗ္ဗ အဝိပတိ။ မဟာရာဇာ ယသသယံ သော” ဂါထာဖြင့်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂလင်း ၁၃၅

နေ့သား	၁-နေ့	၂-လာ	၃-ဂီ	၄-ဟူး	၅-တေး	၆-ကြာ	၇-နေ
အသားယူ ရမည့်နေ့	ကြာသပတေး	သောကြာ	ဗုဒ္ဓဟူး	ဗုဒ္ဓဟူး	ကြာသပတေး	သောကြာ	စနေ
အသားယူ ရမည့်အချိန်	နံ	နက်	အရက်	တက်ချိန်	ပုန်နက်	၆နာရီ	အတွင်း
ထုလုပ်ရမည့် အဆောင်	ဗြဟ္မာ	သိကြား	နေ့နတ်သား	အနိန္ဒာ	ကုဝေရနတ်မင်း	စကြာမင်း	လနတ်သား
ထုလုပ်ရမည့် အသား	အောင်ပဲဖြူ	ကသပ်	စွယ်တော်	ဝံအူ	မင်းကွတ်	သစ်ဆိပ်	ဒန့်သလွန်

(၃၇)အုပ်ရွတ်ပြီးလျှင် သန့်ပြန်စွာ ရသည်။
ကိုယ်တွင် ဆောင်ထားရပါသည်။

သောကြာ သားသမီးများသည်
သစ်ဆိမ့်သားကို စကြာမင်းရုပ်ထုပြီး
ရွှေသုံးထပ်ချ၍ ဂုဏ်တော် မေတ္တာသုတ်
ပရိတ်တော်များကို တတ်အားသရွေ့
ရွတ်ပြီးလျှင် “ဥုံ နန္ဒ နန္ဒာ အရဟံ
သွာဟ” ဂါထာဖြင့် (၃၇)အုပ်ရွတ်ပြီး
လျှင် သန့်ပြန်စွာကိုယ်တွင်ဆောင်ထား

စနေ သားသမီးများသည်
ဒန့်သလွန်သားကို လနတ်သားရုပ်
ထုပြီး ရွှေသုံးထပ်ချ၍ ဂုဏ်တော်
မေတ္တာသုတ်ပရိတ်တော်များကို တတ်
အားသရွေ့ ရွတ်ပြီးလျှင် “ဥုံ သုတ
စန္ဒာ ကုနဿ စန္ဒော သွာဟ”
ဂါထာဖြင့် (၃၇)အုပ်ရွတ်ပြီး သန့်ပြန်စွာ
ကိုယ်တွင် ဆောင်ထားရပါသည်။

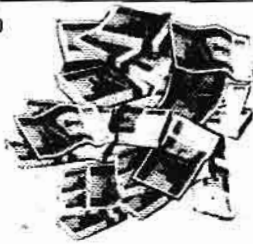
ဟသာတမြို့၊ ဆပွကုန်းကျောင်း
လမ်းတွင် နေထိုင်သော ဗေဒင်ဆရာ
ကြီး ဦးလူမော်မှ (၇)ရက်သားသမီးများ
အားလုံး ကောင်းကျိုးချမ်းသာ ရပါစေ
ဟူသော စေတနာဖြင့် ပြောပြချီးမြှင့်ခဲ့
ခြင်းကို အသိအမှတ်ပြု၊ ဂါရဝပြုခြင်း
သည်ပင်လျှင် အဆောင်ကောင်းကို
မွေးဖွား သန့်စင်ပေးလိုက်ခြင်းပင်
ဖြစ်ပါပေတော့သည်။

သင်၏ဘဝသာယာပါစေ။

ဦးစင်မောင်သန်း
(အ.မ.က ပဇော်တန်)

စာမျက်နှာ (၁၃၄)မှ အဆက်

ဆုပ်စာပာဏ)ကို ယန်ကန်တစ်ချပ်တွင်ထည့်ကာ
စနေနေ့ နံနက်တွင် ဘုရားပုထိုး ဆင်စာတော်
တစ်ဆူ၏ အရှေ့တောင်ထောင့်အရပ် အင်္ဂါပျက်
တိုင်အနီးမှ ဘုရားရှင်အား ရည်စူးစာပာဏလျက်
ကြွေးမြီကိစ္စ လိုရာဆုတောင်းပါ။

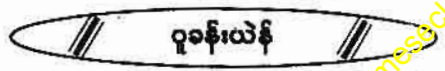

စနေနေ့မှာ မြေဓာတ်ရောင်ခြည်နေ့ဖြစ်ကာ
အရှေ့တောင်ထောင့်အရပ်မှာ နှစ်သခင်
မြေပုံရိပ် ပိုင်ဆိုင်သောအရပ် ဖြစ်သည်။
ဝေါက်ပေါက်မှာ ပွားများခြင်း သဘော
ဆောင်သဖြင့် ရရန်ရှိသော ငွေကြေးများ
တိုးပွား ရရှိစေပါမည်။ ကောက်ညှင်း၏

သတိပြုရန်ကား စေတနာ အရင်းခံဖြင့်
ကူညီချေးပေးလိုက်သော ကြွေးမြီများသာ အဆင်ပြေပါ
လိမ့်မည်။ မတရားသဖြင့် အတိုးကြီးစွာသော ကြွေးဆယ်မြီ
ချ ကိစ္စများတွင်မူ ရေရာမှ မရှိနိုင်ပါ။ “ယင်း” (Yin)
ဓာတ်သဘောအရ သိမ်မွေ့ကာ ကြေးမုံရိပ်ဆန်သဖြင့် မိမိ
ပြုသည်ကို ပဲ့တင့်သံ ပြန်လာပါလိမ့်မည်။

စေးကပ်သော သဘောအရ ရပြီးသော ငွေကြေးဥစ္စာတို့
ကျစ်လျစ်သိပ်သည်းစွာ လက်မြဲနိုင်ပါသည်။

စနေနေ့တိုင်း ကြိုးစား၍ ကပ်လှူ ဆုတောင်းပေးပါ။

ထူးခြားသော

ရှေးဟောင်း လေ့ကြီး

မြမြဝင်း (ကောင်စု)

တောင်ငူမြို့ရှိ စစ်တောင်းမြစ် အတွင်း၌ ရှေးဟောင်းလှေကြီးတစ်စင်း ဖော်ထုတ်ရရှိပြီဟု သတင်းရသဖြင့် (၂၆. ၅. ၂၀၁၂)နေ့ နံနက်က သွားရောက်ကြည့်ရှုခဲ့ရာ အဆိုပါလှေကြီး နှင့် ပတ်သက်၍ သိလိုသည့်အချက်များအား ရှမ်းမင်းသား ဟိုတယ်ပိုင်ရှင် ကိုကျော်ဝင်း ဝန်း မဘေဘီတို့နှင့် တွေ့ဆုံမေးမြန်းဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

စာရေးသူ။ ။ ဒီလှေကြီးကို ဦးဆောင်ဖော်ထုတ်သူဟာ ကိုကျော်ဝင်းလို့ သိရပါတယ်။ စတင်တွေ့ရှိပုံ အသေးစိတ်ကို ပြောပြပေးစေလိုပါတယ်။

ကျော်။ ။ ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျာ။ အချိန်ကတော့ ၂၀၁၂ခုနှစ် ဧပြီလ(၁၁)ရက် သင်္ကြန်မတိုင်ခင် ရှမ်းမင်းသားဟိုတယ် မဆောက်ခင်ကာလက ဖြစ်ပါတယ်။

နေရာကတော့ စစ်တောင်းမြစ်ကူးတံတား မြောက်ဘက် ကိုက်(၅၀၀) အကွာ ကျွန်းတော်ပိုင် ရှမ်းမင်းသား ဟိုတယ်နောက်တည့်တည့်မှာ တွေ့ရတာပါ။

ဖြစ်စဉ်ကတော့ မြစ်ထဲဒေရဆင်းချိုးတဲ့ ကောင်လေး(၂)ယောက် ရေနစ်သေဆုံးသွားတာက စပြောရပါမယ်။ နေ့လယ်လှည့်သွားပြီး အဲလောင်းတို့ ရှာရပါတယ်။

ရေငုပ်တံငါသည် ကိုမောင်စိုး (အလယ်ကျွန်းရွာ)အဖွဲ့က ရေနစ်သူအလောင်းကို ဖော်ထုတ်ပြီး ကုန်းပေါ်တက်လာတော့ ရေအောက်မှာ

● လှေတောင်းလှေကြီး

သစ်တုံးကြီးလိုလို အတုံးကြီးကြီး တွေ ခွဲတယ်လို့ ပြောပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့ သွားပြီးလေ့လာကြည့်တော့ ရေလယ်သောင်နဲ့ ကမ်းနားကြား ရေအောက်ကြမ်းပြင်မှာ ကန်လန့်အနေအထားနဲ့ နစ်မြုပ်နေတယ်။

ကျောကမြောက်ဘက်၊ လှေပေါက်

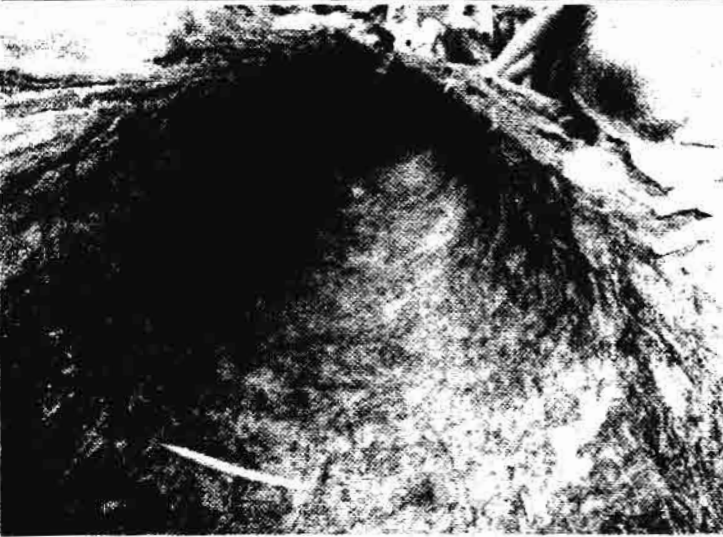
ဝက တောင်ဘက်ကိုလှည့်နေတဲ့ လှေကြီးတစ်စင်းဖြစ်ကြောင်း သိရပါတယ်။ ဒါနဲ့ (၂၄. ၅. ၂၀၁၂)နေ့ နံနက်(၁၀) နာရီမှာ စတင်ဖော်ထုတ်ခဲ့ပါတယ်။

စာရေးသူ။ ။ ဟုတ်ကဲ့ ကိုကျော်ဝင်းရှင်၊ ဒီလှေကြီးကို ဖော်ထုတ်ဖို့အတွက် ရေငုပ်လုပ်သား ဘယ်နှစ်ဦးလောက် သုံးခဲ့ရပါသလဲ။

www.burmeseclassic.com

လှေကြီး တစ်စိုက်တစ်ပိုင်

၁၃၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပစ္စည်း

◆ လှေကြီးပိုင်

ကျော်။ ။ ရေငုပ်လုပ်သား (၁၁)ဦးပါ။ လူအင်အားနဲ့မနိုင်တော့ သဲစုတ်စက်လှေကို သုံးရပါတယ်။ သဲစုတ်စက်နဲ့ ကျွန်းအောက် ပေ(၂၀)အနက်ကို (၅)နာရီကြာအောင် ထိုးလိုက်တဲ့အခါ ကမ်းပါးပြိုကျပြီး လှေကြီးကို ဖော်ထုတ်ခဲ့ရပါတယ်။

မြစ်ကကျဉ်းနေတော့ ငုတ်တွေနဲ့လဲ လွှတ်အောင်လို့ ရေနက်ပိုင်းဖြစ်တဲ့ မြစ်အရှေ့ဘက်ကမ်းစပ်ကို စက်လှေနှစ်စီးသုံးပြီး စက်အား၊ လူအားနဲ့ ပေါင်းပြီး ဆွဲကင်ခဲ့ပါတယ်။

ကမ်းနဖူးပေါ်ကို ကရိန်းကားနဲ့ ဆွဲတင်ရပါတယ်။ (၂၄. ၅. ၂၀၁၂)နေ့က ည(၈)နာရီခွဲမှာ အပြီးဆွဲတင်နိုင်ခဲ့ပါတယ်။ လှေဝမ်းထဲမှာတော့ ရွှံ့၊ သဲနဲ့ ငါးမြေ့ထိုးငါးတွေပေါ့ဗျာ။

စာရေးသူ။ ။ ဒီလောက်ကြီးမားတဲ့ လှေကြီးရဲ့ သစ်အမျိုးအစားနဲ့ အတိုင်းအတာတွေ သိချင်ပါသေးတယ်။

ကျော်။ ။ သင်္ကန်းသားနဲ့ ဆောက်ထွင်းထားတဲ့ လှေကြီးပါ။ အရှည် (၆၃)ပေနဲ့ လုံးပတ်(၁၀)ပေခွဲ ရှိပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ခေတ်မှာ ဒီလိုလှေမျိုး မြင်တွေ့ရဖို့ ခဲယဉ်းတယ်။

ဖော်တဲ့နေ့ကဆိုရင် ကိုင်းပင်တွေဟာ မခုတ်ထွင်ရဘဲ လူတစ်သောင်းလောက် နင်းပစ်လိုက်ကြတာ။ ကျွန်တော့်ကိုင်းတော ရှင်းသွားတာပဲ။

စစ်တောင်းမြစ်ကူး တံတားပေါ်မှာလဲ လူတွေပြည့်ပြီး လမ်းပိတ်နေလို့ လုံခြုံရေးတွေခေါ်ပြီး လမ်းရှင်းပေးခဲ့ရသေးတယ်။

စာရေးသူ။ ။ ကိုကျော်ဝင်းအနေနဲ့ ဘယ်ခေတ်က လှေဖြစ်မယ်လို့ ခန့်မှန်း

◆ လှေကြီးပိုင်

www.burmeseclassic.com

ဦးနု ဦးစွာ ဝန်ထမ်းသား ဟိုတယ်တို့တွင် ဦးကျော်ထင်

ပါသလဲ။

ကျော်။ ဒီလို သစ်လုံးထွင်းလှေမျိုး ဟာ စက်တပ်လှေတွေ မပေါ်ခင်က သုံးတာဆိုတော့ တောင်ငူခေတ်က ဘုရင့်နောင် ကျော်ထင်နော်ရထာ (ရှင်ရဲထွဋ်) ရေကြောင်းဆိတ်တန်းက လှေဖြစ်မယ်ထင်တယ်။ ကျွန်တော် ယင်ငယ်က "အဖွား" ပြောပြခဲ့ဖူးတာ တစ်ခုရှိတယ်ဗျ။ ဒီဖြစ်ထဲမှာပဲ "ကမ်းနီ ရွာ" က ရွာသားတစ်ဦး ရှင်ဘုရင် ကိုင်တဲ့ သန်လျက်တစ်ခုကို ရဖူးတယ် ဆိုတဲ့ ပါးစပ်ရာဇဝင်ကလဲ ကြားဖူး တယ်လေ။

စာရေးသူ။ ဟုတ်ကဲ့ပါ။ ဒီလှေကြီး နဲ့ပတ်သက်ပြီး ဆက်လက်ဆောင်ရွက် မယ့် အစီအစဉ်လေး သိပါရစေ။

ကျော်။ ကျွန်တော် သက်ဆိုင်ရာကို အကြောင်းကြားပြီး အထက်က ညွှန်ကြားချက်အတိုင်း ဆောင်ရွက် မှာပါ။ မနေ့က ညနေပိုင်းမှာ ခရိုင် ခဲမင်းကြီး ဦးဝင်းစိန်နဲ့အဖွဲ့တွေ လာ ကြည့်ပါတယ်။

စာရေးသူ။ လှေကြီးကို ဆယ်ယူရ တဲ့ ကုန်ကျစရိတ်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး သဘောထားလေး သိပါရစေ။

ကျော်။ အလုပ်သမားဆိုတာ လုပ် အားခအပြင် သူတို့ရဲ့ လိုအပ်ချက် ကိုလဲ ဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်မှ ကိစ္စပြီး မြောက်တာ မဟုတ်လား။ ဒီလှေကြီး ကိစ္စမှာ ကျွန်တော်ကောင်းမှုတစ်ခု ပြုလုပ်တယ်လို့ သဘောထားပါတယ် ခင်ဗျာ။

စာရေးသူ။ ဟုတ်ကဲ့ပါ။ "စိတ်ထား တတ်ရင် မြတ်တယ်" ဆိုတဲ့ ဆိုရိုး စကားရှိပါတယ်။ အခုလို မွန်မြတ်တဲ့ စိတ်ရင်းနဲ့ ရေအောက်က ဆယ်ယူ ပေးခဲ့တဲ့ "လှေကြီး" နဲ့ "ငွေဝင်" ဆို တာ "ကက်ကင်း" ဖြစ်တဲ့အတွက် ကိုကျော်ဝင်းတို့သိသာစွာရဲ့ ရှမ်းမင်းသား ဟိုတယ်၊ စားသောက်ဆိုင်၊ အဝေး ပြေးကားစတဲ့ လုပ်ငန်းကြီးတွေမှာ ငွေဝင်ပြီး ကြီးပွားတိုးတက်အောင်မြင် ပါစေလို့ ဆုမွန်ကောင်းတောင်းပေးရင်း ကျေးဇူးတင်ပါတယ်လို့ ပြောပါရစေ။

ကျော်။ ဟုတ်ကဲ့။ ပေးတဲ့ဆုနဲ့ ပြည့်ပါစေခင်ဗျာ။

တောင်ငူမြို့ (၂၃)ရပ်ကွက်၊ ကသိဝုကျေးရွာ၊ စစ်တောင်မြစ် အရှေ့ဘက်ကမ်းနဖူးတွင် တင်ထား သော အဆိုပါ ရှေးဟောင်းလှေကြီး အား လာရောက်ကြည့်ရှုကြသူများ မှတ်တမ်းဓာတ်ပုံရိုက်သူများမှာ နေ့ ရောညပါ စည်ကားလျက် ရှိပါသဖြင့် အမှတ်(၁)ရဲစခန်းမှ လုံခြုံရေး စောင့်ကြပ်ထားရပါကြောင်း စာရွာသူ ပရိသတ်များအား သတင်းကောင်းပါး အပ်ပါသည်။

မြဲမြံဝင်း (တောင်ငူ)

၂၀၁၃ခုနှစ်၊ မြေနှုတ်တာကာလစိတ်တိုင်းကျနေ့
ပြည်ပခရီးစဉ်

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ မြေ နှုတ်တာကာလအတွင်း ရပ်ဝေး ခရီးရှည်၊ ပြည်ပခရီးခြား ခရီးစဉ် များ သွားလာခြင်း အတွက် အဆင်ပြေစေ

ရန် ပြုလုပ်သော အပြင်အဆင် ဖြစ်သည်။ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ နံနက်ပိုင်း (နေ့မှန်းမတည့်မီ) အချိန်တွင် မိမိသွားလိုရာ နိုင်ငံဒေသရှိရာ ဘက်သို့ မျက်နှာမူကာ ပန်းကန်ပြား တစ်ချပ်၌ ရေအနည်းငယ်ထည့်ပါ။

ထိုပန်းကန်တွင် ဒဂါး (အကြွေစေ့) တစ်စေ့ကိုထည့်၊ အပေါ်မှအလေး(အလေး ချိန် စံညွှန်းပစ္စည်း)တစ်ခု ဖိထားပါ။

မိမိသွားလိုရာ ခရီးစဉ် ဖြစ်မြောက် စေရန် သွားရောက်ရမည့် အခက်အခဲမရှိ အဆင်ပြေ အောင်မြင်မှုရစေရန် စိတ်တွင်း မှ ပြဋ္ဌာန်းကာ သမ္မာဒေဝများအား တိုင် တည်ဆုတောင်းပါ။ ရွှေ၊ ငွေ၊ ကြေး၊ ဒန် မည်သည့်ဒဂါးကိုမဆို သုံးနိုင်သည်။

ဒဂါး (အကြွေစေ့)ကို (၂၃)ယန်း (Yang)ဟု ရေးသားခေါ်ဝေါ်၍ နိုင်ငံရပ် ခြား ပစ်လယ်ရပါခြားကိုလည်း ဤစာလုံး ဤအသံထွက်အတိုင်း ရေးသားခေါ်ဝေါ် ပါသည်။ ပစ္စည်းချိန်တွယ်သည် စံညွှန်း ပစ္စည်း။ အလေး (木) ချွယ်နီး (Quain) သည် အာဏာ၊ အခွင့်အရေးဟူသော အဓိပ္ပာယ်ကိုလည်း ဆောင်ယူပါသည်။

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ကား ယခုနှစ်တွင် မြွေနှစ် ဆိုင်ရာဓာတ်၊ ရေဓာတ်၏ အထိမ်းအ မှတ်ဂြိုဟ်နေ့ ဖြစ်သည်။ ပန်းကန်ပြား တွင်းမှ ရေသည်လည်း မြွေနှစ်၏စိုးမိုး သော ရေဓာတ်ကို ကိုယ်စားပြုသည်။ နံနက်ပိုင်းအချိန်ကား မျှော်လင့်ချက်တို့ ရှင်သန် အထမြောက်စေရန် ရည်ရွယ် ပါသည်။

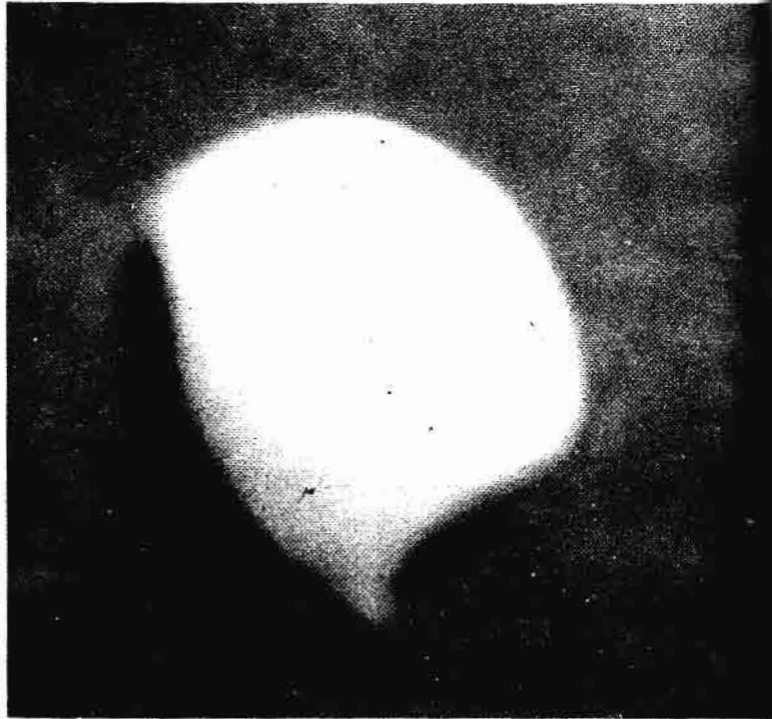
ရှေးခေတ်သုံးအလေး (ဟင်္သာလေး၊ ခြင်္သေ့လေး စသည်)များကို စိမ့်၍ ထိရောက် အောင်မြင်စေနိုင်လိမ့်မည်။

ထိုင်းလီဂ

ကျွန်မသည် ထူးခြားဆန်းကြယ် အံ့ဩစရာများဆိုလျှင် အထူး စိတ်ဝင်စားသည်။ ထူးခြားဆန်းကြယ်သော ပစ္စည်းများတွင် အာနိသင်ကိုယ်စီ ရှိကြသည်။

တစ်ခါတစ်ရံတွင် ထူးခြားဆန်းကြယ်သော ပစ္စည်းများကို မသိနားမလည်သောသူများက အလေးမထားကြ၊ ဂရုမမူကြ။ မိမိလက်ဝယ်ရောက်ရှိပါလျက်နှင့် စွန့်ပစ်တတ်ကြသည်လည်း တွေ့ရသည်။

တစ်ချိန်က မန္တလေး ရောဝတီမြစ်ကမ်းဘေးတွင် ကလေးများ ဆော့နေသော မိုးကြိုးသွားတစ်ခုကို ကျွန်မတွေ့လိုက်ရသည်။ ကလေးတစ်ဦးသည် သူ၏လက်တွင် ကိုင်ထားသော

ငါး အမြူတော

မိုးကြိုးသွားကို ရေတွင် ပစ်၍ ကစားလိုက်သည်။ ရေတွင် နစ်မြုပ်၍ ဆုံးရှုံးသွားသည်။ ကျွန်မသည် ထိုကလေးအား...

'ဘာဖြစ်လို့ မိုးကြိုးသွားကို လွှင့်ပစ်ရတာတုံး'

ဟု မေးလိုက်သောအခါ ကလေးမှ...

'အိုးခြမ်းကွဲတွေနဲ့ ရေပေါ်ကို ရှုပ်ဖြေးကစားနေတာ'

ထိုအခါမှ ကျွန်မသည် ကလေးများ မိုးကြိုးသွားမှန်းမသိ။ အိုးခြမ်းကွဲ လမ်းခင်းကျောက်လောက်သာ သဘောထား၍ တန်ဖိုးမဲ့စွာ ဆော့ကစားနေကြသည်ဟု စိတ်၌ တွေးမိလေသည်။

ယခုတွင်လည်း ကျွန်မတို့ အိမ်နားရှိ

အမျိုးသမီးတစ်ယောက်သည် ရှေးမှ ငါးဝယ်လာ၍ တုံးတစ် ခွဲခြမ်းလိုက်ရာ ငါးခေါင်းထဲ၌ မာမာကျောက်ခဲတစ်လုံး ထွက်လာ၍ ထိုအမျိုးသမီးမှ...

'ငါကလဲ ဝတ်လိုက်တာ ကျောက်ခဲထောင် ပျံ့ရတယ်'

ဟူ၍ ပြောကာ လွှင့်ပစ်လိုက်သည်။ ကျွန်မသည် ထိုအမျိုးသမီးအား...

'ဘယ်မှာတုန်း အဲဒီကျောက်ခဲက'

'ဟိုဘက် လွှင့်လိုက်တာ ကလေးရှေ့ကျသွားလို့ အဲဒီကလေးက သားရေပတ်နဲ့ ငှက်ပစ်နေရင်း၊ အဲဒီကျောက်ခဲကို ကောက်ပြီး သားရေပတ်ထဲ ထည့်ပြီး တော့ ပစ်ထည့်လိုက်တာ ဘယ်ရောက်သွားမှန်း မသိဘူး'

ကျွန်မ နှမြော တမ်းတမိလိုက်

လေပြန်လင်း

သည်။ တစ်ဖန် စားသောက်ဆိုင်၌ စားပွဲထိုးလေးသည် ကျွန်မအား ငါးချိုချို ပါသယ်ထုပ်အားပေး၍...

'ကြည့်လဲစားဦး။ ငါးချိုချိုကြော်ထဲမှာ ကျောက်ခဲတွေ ပါလာဦးမယ်' ကျွန်မသည် ပြောင်သည် ထင်မှတ်၍...

'ကျောက်ခဲပါလဲ မျိုချလိုက်မှာပဲ' ဟု ပြန်ပြောလိုက်သောအခါ စားပွဲထိုးမှ...

'မဟုတ်ဘူး ဆရာမလေးရေ တစ်ခါ စားဖိုမျိုးကို ဝိုင်းပြီး ကူလုပ်ပေးတုန်းက ငါးခေါင်းထဲက ကျောက်ခဲတစ်လုံး ရခဲ့

အသံ
'ဒီလိုဆိုရင် အဲဒီကျောက်ခဲ ဘယ်မှာ

တု စားပွဲထိုးလေးအား ပျာပျာသလဲ
ကျွန်မ မေးလိုက်သည်။

'ဟုတ်တယ်... အစတုန်းက အဲဒီ
ကျောက်ခဲကို အမှိုက်ခြံထဲ ထည့်မလို့
ကျောက်ခဲလေးက လှတာနဲ့ယူပြီး သိမ်း
လာလိုက်တယ်'

ကျွန်မသည် ထပ်၍ မေးလိုက်
သည်။

'ဒီလိုဆိုရင် အဲဒီကျောက်ခဲလေး
ဘယ်မှာလဲ အခုရှိသလား'

'ရှိတယ်'

ဟု ပြောကာ စားပွဲထိုးလေးသည်
အနံ့ဆောင်ထဲသို့ သွားကာ ပလတ်
အောင်ထုပ်လေးအား ယူ၍ ထွက်လာ
သည်။ ထို့နောက် ကျွန်မအား
ပြုလေသည်။

'ဟုတ်တယ် ဒါ အမြဲတေလို့ ခေါ်
သယ်'

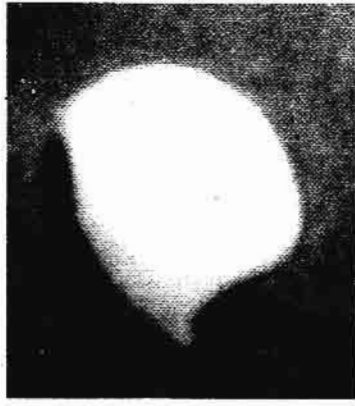

စားပွဲထိုးလေးမှ...

'ဒါက ဘာအသုံးဝင်လို့လဲ'

'သူက အဆုတ်တစ်လွှာပါ။ ဒါကိုဆောင်
ဆောင် လာတဲ့အခါ ဖိခွက်သန့်သန့်ထဲ
ထည့်ပြီး ငါ့အမြဲတေကို ထည့်ပြီး ဆွဲခန်း
စနပ်ပေါ် တပ်ထားလိုက်။ အိမ်ပူနားဆွဲ
ပြီးနောက်အိမ်ဆိုရင် အေးချမ်းလွှာတယ်။
သောကအုထွေလဲ ငြိမ်းအေးတယ်'

လို့ ဆရာတော်က သင်ပေးခဲ့ဖူး
သယ်။ ပြီးတော့ တချို့ ငါးအမြဲတေ
အိုင် မီးမကူးဘူး။ အမြဲတေပေါင်းပုံကို
သွေးပြီး ဆေးထိုးရင် ဓားပြီး တုတ်ပြီး
သေနတ်ပြီးတယ်လို့ ဆရာတော်က
ပြောတယ်။ ငါးအမြဲတေတစ်မျိုးထဲ
အဲဒီဟုတ် ဘယ်အမြဲတေပဲဖြစ်ဖြစ်
အဲဒီအမြဲတေဆိုရင် အစွမ်းမထက်ဘူး။
အဲဒီအမြဲတေပေါင်းပုံကတော့ အစွမ်းရှိ

တာပေါ့။ အမြဲတေအားကိုးပြီး ကိုယ်
တိုင် မစမ်းနဲ့။ တချို့လဲ အစွမ်းရှိတယ်။
တချို့လဲ အစွမ်းမရှိဘူး။

အမြဲတေတိုင်းဟာ တုတ်ပြီး၊ ဓားပြီး၊
သေနတ်ပြီးတယ်ဆိုတာ မဖြစ်နိုင်ဘူး
ထင်တယ်။ စုပေါင်းအမြဲတေ ပေါင်းစုံ
စောစောက တို့ပြောသလို သွေးပြီး
ဟသံပေးနဲ့ စုတ်နဲ့ ပေါက်ထိုးခဲ့ရင်
ပြီးကောင်း ပြီးလိမ့်မယ်။

ငုံးအမြဲတေတစ်စုံဆိုလို့ရှိရင်လဲ သူ
ရှိရင် မီးမလောင်ဘူးလို့ ဆိုတယ်။
ဒါပေမယ့် မန္တလေး တော်ဝင်ရုံရှင်ရုံ
ရဲ့ အရှေ့ဘက် အိမ်တစ်အိမ်မှာ တွေ့ခဲ့
ဖူးတယ်။ အဲဒီရင်ကွက် မီးလောင်တုန်း
က အဲဒီအိမ်ပါ၊ ပါသွားဖူးတယ်။ အဲဒါ
လဲ စဉ်းစားစရာပဲ။ ဒါကြောင့် အမြဲတေ
တိုင်းကို ယုံသင့်မှ ယုံပါ'

'ဒီလိုဆိုရင် ကျွန်တော်က ဒီအမြဲ
တေကို ဘယ်လိုလုပ်မလဲ'

'ဆောင်ရင်လဲဆောင် လာဘ်ရွှင်
မယ်။ အေးချမ်းမယ်။ စောစောက တို့
ပြောသလို အိမ်မှာထားလဲ ရတယ်။
တစ်ခုရှိတယ်။ တချို့ အမြဲတေဆိုရင်
သံပရာရည်စိမ်လိုက်ရင် အရည်ပျော်
တတ်တယ်။

တချို့အမြဲတေကျ အရည်မပျော်
ဘူး။ အေး...တကယ်လို့ အသည်းကို
ကျောက်တည်တာတို့၊ ကျောက်ကပ်

ကျောက်တည်တာတို့၊ ဆီးအိမ်
ကျောက်တည်တာတို့ကို ခွဲစိတ်စရာ
မလိုဘဲ ငါးအမြဲတေကို သံပရာရည်နဲ့
စိမ်ပြီး သောက်ခဲ့ရင် ပျောက်ကင်းတယ်
လို့ ဆိုတယ်။ အဲဒါလက်တွေ့ပဲ။

ငါးပတ်ခေါင်းထဲက အမြဲတေကျ
တော့ တော်တော်မာပြီး လုံးဝန်းတယ်။
တချို့ ငါးလင်ပန်းထဲက အမြဲတေကျ
ပြန်တော့လဲ သံချောင်းတောင် အဲဒီ
အမြဲတေမှာ ကပ်ပါတယ်။ တချို့က
ငါးလင်ပန်းကို လျှပ်စစ်ငါးလို့တောင်
ခေါ်ကြတယ်။

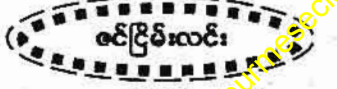
အဲဒီငါးကလဲ ဆန်ကြယ်တာ တစ်ခု
ရှိတယ်လေ။ သူစားချင်တဲ့ သတ္တဝါကို
လျှပ်စစ်ဓာတ်ကို လွှတ်လိုက်ပြီး မပြေး
နိုင်တော့မှ စားတာ။ ရန်သူနဲ့ တွေ့ပြန်
တော့လဲ လိုက်လာတဲ့ရန်သူကို လျှပ်စစ်
ဓာတ်လွှတ်ပစ်ခဲ့တယ်။ အဲဒီရန်သူက
ဆက်လိုက်ပြီး ရန်မပြုနိုင်တော့ဘူး။

ငါးစင်ရိုင်းထဲက အမြဲတေကတော့
ငါးစင်ရိုင်းအများမှာ အမြဲတေပါတတ်
တယ်။ ငါးစင်ရိုင်းထဲက ရတဲ့ အမြဲတေ
ကတော့ သံပရာရည်နဲ့ညှပ်ရင် အရည်
ပျော်တာ များတယ်။ အရည်ပျော်ရင်
ကျောက်တည်ရောဂါအတွက် ဆေး
အဖြစ် သောက်သုံးလို့ ရတယ်။

ကဲ...ငါ မင်းပြောရတာ မောသွား
ပြီ။ အဲဒီငါးအမြဲတေကို ဓာတ်ပုံအဖြစ်
မှတ်တမ်းတင်ဦးမယ်'

ဟု ပြောကာ အသင့်ပါလာသော
ကင်မရာဖြင့် ငါးအမြဲတေအား မှတ်
တမ်းတင်လိုက်ကာ ကျွန်မ ဝယ်ထား
သော ငါးချိုချဉ်ထုပ်အား ယူ၍ အိမ်သို့
ပြန်လာခဲ့တော့သည်။

သဗ္ဗေ သတ္တာ ဝေနေယျာ ချမ်းသာ
ကိုယ်စိတ် မြကြပါစေ။

www.burmeseclassic.com

အာဝေဏီက ဂုဏ်တော်သည် ဘုရားရှင်မှတစ်ပါး အခြားသော ပုဂ္ဂိုလ် များတွင် မရှိကောင်းသော အသီး အခြား ဂုဏ်ကျေးဇူးတော် ဖြစ်ပါတယ်။ ထို့ကြောင့် “အသီးအခြား” ဖြစ်သော အလိုဆန္ဒများ ပြည့်စုံအောင်မြင်နိုင်ရန် ပူဇော်နိုင်ပါတယ်။

ဥပမာအားဖြင့်...

- ❖ လုပ်ငန်းတွင် စာမေပွဲများ ပြေဆိုခြင်းများ
- ❖ နိုင်ငံခြားခရီး နေရာကောင်းကောင်းအတွက် ကြိုးစားခြင်းများ
- ❖ ရာထူးတိုးနေရာကောင်း ရလိုတဲ့အခါများ
- ❖ စာမေပွဲများ၊ လွယ်ကူချောမွေ့စွာ ထုချွန်စွာ အောင်မြင်မှုများ စတာတို့ပါပဲ။

- အထူးကတော့ ဉာဏ်ပညာထက် မြက်မှု ပညာဖြင့် အသက်မွေးဝမ်း ကျောင်းပြုရတဲ့လုပ်ငန်းများ တိုးတက် အောင်မြင်မှု၊ အကြံကောင်းဉာဏ် ကောင်း ရရှိမှုများကို အကျိုးပြုပါတယ်။ ရက်အားဖြင့် (၁၈)ရက် ပူဇော်ရပါမယ်။
- ❖ ဗုဒ္ဓါနံ ဇိဝိတဿ န သက္ကာ ဂေနစိ အန္တရာယော ကာတံ။
 - ❖ ဗုဒ္ဓါနံ သဗ္ဗညုတဉာဏဿ န သက္ကာ ဂေနစိ အန္တရာယော ကာတံ။
 - ❖ ဗုဒ္ဓါနံ အဘိဟဋ္ဌာနံ စတုန္တံ ပစ္စယာနံ န သက္ကာ ဂေနစိ အန္တရာယော ကာတံ။
 - ❖ ဗုဒ္ဓါနံ အသိတိယာ အနုဗျူနာနံ ဖာ မပ္ပတာယဝါ န သက္ကာ ဂေနစိ အန္တရာ ယော ကာတံ။
 - ❖ ကုဗေသံ စတုန္တံ န သက္ကာ ဂေနစိ အန္တရာယော ကာတံ တထာ မေ ဟော တု။
- ၁။ အတိတ်ံဿ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော အပ္ပင်္ဂိ ဟတံ ဉာဏံ။
- ၂။ အနာဂတံဿ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော အပ္ပင်္ဂိ ဟတံ ဉာဏံ။
- ၃။ ပစ္စုပ္ပန်ံဿ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော အပ္ပင်္ဂိ

ပညာရေးနှင့် စာမေပွဲအတွက်

အာဝေဏီကဂုဏ်တော် ဆီမီးပူဇော်နည်း

သန်းပညာ

- ဟတံ ဉာဏံ။
- ၄။ ကုဗေဟိ တီဟိ ဓမ္မေဟိ သမုန္ဓာကတဿ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော သဗ္ဗံ ကာယကမ္ပံ ဉာဏပုဗ္ဗင်္ဂံ ဉာဏာနုပရိတ္တံ။
- ၅။ သဗ္ဗံ ဝစီကမ္ပံ ဉာဏပုဗ္ဗင်္ဂံ ဉာဏာနုပရိ တ္တံ။
- ၆။ သဗ္ဗံ မနောကမ္ပံ ဉာဏပုဗ္ဗင်္ဂံ ဉာဏာနု ပရိတ္တံ။
- ကုဗေဟိ ဆဟိ ဓမ္မေဟိ သမုန္ဓာကတဿ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော။
- ၇။ နတ္ထိ ဆန္ဓဿ ဟာနိ။
- ၈။ နတ္ထိ ဝိရိယဿ ဟာနိ။
- ၉။ နတ္ထိ ဓမ္မဒေသနာယ ဟာနိ။
- ၁၀။ နတ္ထိ သဟာဝိယ ဟာနိ။
- ၁၁။ နတ္ထိ ပညာယ ဟာနိ။
- ၁၂။ နတ္ထိ ဝိပုတ္တိယာ ဟာနိ။
- ကုဗေဟိ ဒွိဿဟိ ဓမ္မေဟိ သမုန္ဓာကတဿ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော။
- ၁၃။ နတ္ထိ ဒဝါ။
- ၁၄။ နတ္ထိ ရဝါ။
- ၁၅။ နတ္ထိ အပ္ပင်္ဂိ။
- ၁၆။ နတ္ထိ ဝေဂိယိတတ္တံ။
- ၁၇။ နတ္ထိ အဗျာပဝုဇနော။
- ၁၈။ နတ္ထိ အပ္ပင်္ဂိသင်္ခါနပေက္ခာ။
- ကုဗေဟိ အဋ္ဌာရဿဟိ ဓမ္မေဟိ သမုန္ဓာ ကတဿ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော နမော သတ္တန္တံ သမ္မာသပ္ပန္နိနံ။
- ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်
- ဗုဒ္ဓါနံ = ဗုတ်ခာနံ
- ဇိဝိတဿ = ဇိဝိတတ်ဿ
- သက္ကာ = သက်ကာ

- အန္တရာ = အန်တရာ
- သဗ္ဗညုတ = သပ်ဗင်ညုတ
- ဉာဏဿ = ဉာနတ်ဿ
- အဘိဟဋ္ဌာနံ = အဘိဟတ်တာနံ
- စတုန္တံ = စတုန်နံ
- ပစ္စယာနံ = ပစ်ဗယာနံ
- အနုဗျူနာနံ = အနုဗျင်ဇနာနံ
- ဖာမပ္ပ = ဖာမပ်ပ
- ကုဗေသံ = အိဗေသံ
- အပ္ပင်္ဂိဟတံ = အပ်ပတ်ဟတ်
- ပစ္စုပ္ပန်ံဿ = ပစ်ပုပ်ပန်နံဿ
- ဗုဒ္ဓဿ = ဗုတ်ဓာတ်ဿ
- ဓမ္မေဟိ = ဓမ်မေဟိ
- သမုန္ဓာကတဿ = သမ်နံနာကတတ်ဿ
- သဗ္ဗံ = သပ်ဗံ
- ကမ္ပံ = ကမ်မံ
- ပုဗ္ဗင်္ဂမံ = ပုပ်ဗင်ဂမ်
- နတ္ထိ = နတ်ထိ
- ဝတ္တံ = ဝတ်တံ
- ပရိဝတ္တံ = ပရိဝတ်တံ
- ဆန္ဓဿ = ဆန်ဒတ်ဿ
- ဝိရိယဿ = ဝိရိယတ်ဿ
- သမာဝိဿ = သမာဝိတ်ဿ
- ဝိပုတ္တိယာ = ဝိပုတ်တိယာ

- အပေါက် = အိမ်ပေါက်
- အပူပိုင်း = အပူပိုင်း
- အပူပိုင်း = တတ်တတ်
- အပူပိုင်း = အပူပိုင်း
- အပူပိုင်း = အပူပိုင်း
- အပူပိုင်း = အပူပိုင်း
- အပူပိုင်း = အပူပိုင်း

ဂုဏ်တော်များကို နံပါတ်စဉ်အတိုင်း ရွတ်ပွားပူဇော်ရပါမယ်။ တတ်နိုင်ပါက ဆီမီး မငြိမ်းမချင်း ဗုဒ္ဓ၏ အာဝေဏိက ဂုဏ်တော်များကို ပွားများနိုင်ပါက အကျိုးကြီးပါတယ်။
 အထူးကတော့ **ဖြေဆိုရမယ့် စာမေးပွဲအသီးသီးတွင် လွယ်ကူစွာ ထူးချွန်စွာ အောင်မြင်စေကြောင်း**

ပူဇော်ရမည့်ပုံစံ

၁
အတိတ်သေ

၂
အနာဂတ်သေ

၃
ပစ္စုပ္ပန်သေ

၄
သမ္ဘာ
တာယကမ္ဘာ

၅
သမ္ဘာ
ဝစီကမ္ဘာ

၆
သမ္ဘာ
မနောကမ္ဘာ

၇

၈

၉

၁၀

၁၁

၁၂

၁၃

၁၄

၁၅

၁၆

၁၇

၁၈

အသိပေးကာ လမ်းညွှန်လိုက်ပါတယ်။
 အောင်တိုင် (၁၈)တိုင်ကိုယူ၍ အာဝေဏိကဂုဏ်တော်များကို ဆီမီးခွက်များတွင် ဖောင်းဖောင်းပူဇော်ရာတွင် အာဝေဏိက

အသိပေးကာ လမ်းညွှန်လိုက်ပါတယ်။
အေးပါစေ အောင်ပါစေ
သန်းပညာ

စာမျက်နှာ (၁၄၄)မှ အသက်

ဆွေမျိုးသာချင်များအတွင်း သုပင်လ သာရေးကိစ္စ ပေါ်ပေါက်ကာ ငွေအား လူအား စိတ်အားဖြင့် ပါဝင် ကူညီပေး ရတတ်သည်။

✦ နန္ဒနန္ဒပွား

အများအကျိုးခံစား ပရဟိတ လုပ်ငန်း ပွားပြားနိုင်ပြန်သည်။ အစ်မ၊ နှမ တို့ဘက်မှ မွေးသော တူတူများ အတွက် ဗဟိုရများ ပျက်ကွက်ခံကာ ကူညီပေးရတတ်သည်။

ဆိုဒ်အိမ်ခြံမြေ ပြုပြင် မွမ်းမံရလိမ့် မည်။ သူ့ခိုးသူဂုဏ်ရန်ဘေး ကြုံရဖွယ် ရှိသည်။ ကျောက်မျက်ရတနာ၊ တွင်း ထွက်ပစ္စည်းများ ဝင်ကိန်းရှိသည်။

✦ ဝက်နန်းပွား

စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ အခြေခိုင် တည်မြဲလာမည်။ ဝန်ထမ်း၊ အလုပ်သမားတို့မှာ အပိုင်ငွေများ ရရှိသဖြင့် ချောင်လည်လာနိုင်သည်။ မျက်စိဝေဒနာများ သက်သာ ပျောက် ကင်းသွားမည်။

စိတ်ကြည်နူးချမ်းမြေ့ဖွယ် ကုဋ္ဌာရုံ မြင်ကွင်းများ ကြုံတွေ့နိုင်သည်။ အဝတ်အထည် ဝင်ကိန်းရှိသည်။

ဤလတွင် ကံကြမ္မာနိမ့်ပါးသော ပုံရိပ်ရှင်တို့သည် ပူစပ်သော အရသာရှိ သည့် ငရုတ်၊ ငရုတ်ကောင်း၊ စိတ်ချမ်း၊ ချမ်း စသည် ပါဝင်သော စားဖွယ် ပစ္စည်း(၇)ထုပ်ကို သောကြာနေ့တွင် ဆွမ်းခံသံဃာအား လောင်းလှူပါ။ ကံ ဇာတာပွင့်လင်း၍ အဆင်ပြေလာပါ လိမ့်မည်။

ကြံဆောင်သမျှ အောင်မြင်ကြပါစေ

ဟူဂျင်းစီ
(Hu Jin Zhi)

နက္ခတ္တဗေဒနိဒါနိပညာရှင် ၁၄၃

ဤလတွင်...

✦ ကြွက်နှစ်ဖွား

ပညာရေး၊ စီးပွားရေးနှင့် လူမှုရေး ဆိုင်ရာကိစ္စများအတွက် အကူအညီ၊ အထောက်အပံ့များ ခံစား ရရှိနိုင်ကြ သည်။ ခါးဝတ်တန်ဆာ ဝင်ကိန်းရှိ သည်။

ကျေးလက်ဒေသ၊ ဆိတ်ငြိမ်သော ဆင်ခြေဖုံးဒေသများသို့ သွားရောက် ရဖွယ်ရှိသည်။ မိတ်ဆွေကောင်းနှင့် အတွေ့အကြုံ ဗဟုသုတ တိုးပွားနိုင်ကြ သည်။

✦ နွားနှစ်ဖွား

တီထွင်ဖန်တီးမှုများ အောင်မြင် သောကာလဖြစ်ရာ ဉာဏလုပ်သားတို့ အတွက် အထူးကောင်းမွန်သောလ ဖြစ်သည်။ စီးပွားရေးတွင် ကုန်စည် သစ်၊ စီးပွားဖက်၊ ဈေးကွက်အသစ်များ က အကျိုးပေးလိမ့်မည်။

အိုးအိမ် ခြံမြေ ဝင်ကိန်းရှိသည်။ လုလင်၊ လုံမပျိုတို့ ဘဝအဖော် ချစ်သူ တွေ့ရတတ်သည်။

✦ ကျားနှစ်ဖွား

နေထိုင်မှုအဆင့်အတန်း တိုးတက် မြင့်မားလာမည်။ ဝန်ထမ်း၊ အလုပ် သမားများ ရာထူး၊ လစာ တိုးမြှင့်နိုင် သည်။

ရပ်ဝေးမြေခြား ခရီးသွားရကိန်း ရှိ သည်။ မျှော်လင့်နေသော သတင်း စကားများ ကြားသိရတတ်သည်။ အစ်ကိုမောင်ဘက်မှ တူ၊ တူမများထံမှ လက်ဆောင်၊ ငွေကြေးများ လက်ခံရ ဖွယ် ရှိသည်။

✦ ယုန်နှစ်ဖွား

ကံကြမ္မာမှူးမိုန်သော ကာလဖြစ် သည်။ သူတစ်ပါး မနာလို ဝန်တိုဖြစ် ခြင်း ခံရတတ်သည်။

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလအတွင်း ပုံရိပ်ရှင်တို့၏

ကံကြမ္မာ

ဟူဂျင်ဇီ (Hu Jin Zhi)

အထင်အမြင်လွဲမှားကာ စေတနာမှ ဝေဒနာဖြစ်နိုင်သဖြင့် ကူညီ၊ စူးစမ်းမှု များတွင် သတိထားပါ။ နားနှင့် အကြား အာရုံဆိုင်ရာ ဝေဒနာများကို ကြိုတင် ကာကွယ် ကုသသင့်သည်။

✦ နဂါးနှစ်ဖွား

အလှူအတန်း ပေးရတတ်သည်။ ကူညီပံ့ပိုး ဝန်ဆောင်ပေးခြင်းတို့မှ တုံ့ပြန်ကျေးဇူး ခံစားရကိန်းရှိသည်။ ကြေထည်မြေထည်ပစ္စည်းများ ဝင် တတ်သည်။ ချစ်သူ၊ အိမ်ထောင်ဖက် အတွက် ချစ်သက်လက်ဆောင် အမှတ်တရပစ္စည်းများ ပေးဖြစ်မည်။

✦ မြွေနှစ်ဖွား

စီးပွားဖြစ်ထွန်း၍ ငွေကြေးလာဘ်လာဘ ရှင်လန်းသော သမယဖြစ်သည်။ ယာဉ်ရထား ဝင် ကိန်းရှိသည်။ ဖခင်အတွက် ဝမ်းမြောက် ဂုဏ်ယူဖွယ်ကိစ္စ ပေါ်ပေါက်တတ် သည်။

လုံမပျိုတို့မှာ ကြေးရတတ်မိသားစု ဝင် ဖြစ်သွားနိုင်သည်။ ငွေကြေးပြည့်စုံ သူ သတို့သားနှင့် လက်ဆက်ရဖွယ် ရှိသည်။

✦ မြင်းနှစ်ဖွား

ငွေကြေးအခက်အခဲ ကြုံရတတ် သည်။ လောင်းကစားနှင့် ဥပဒေဥစ္စန်း သောလုပ်ငန်း၊ ငွေကြေးများကြောင့်

လည်း အတိဒက္ခ ရောက်ရဖွယ် ရှိ သည်။

အဆုတ်၊ အူမနှင့် အရေပြားဆိုင်ရာ ရောဂါဝေဒနာများ သတိပြု ကုသပါ။ ရောဂါဝေဒနာကြီးမား ပြင်းထန်စွာ ခံစားရကိန်း ရှိသည်။

✦ ဆိတ်နှစ်ဖွား

တွေးခေါ်ကြံဆချက်များ မှားယွင်း ချွတ်ချော်နိုင်သည်။ အထူးသဖြင့် စီးပွားရေးမျက်နှာစာတွင် ခန့်မှန်း တွက် ဆမှု လွဲမှားကာ ငွေကြေး အမြော့ထိ အမြား ဆုံးရှုံးနိုင်သည်။

လုလင်ပျို၊ လုံမပျိုတို့ နှလုံးသားထဲ တွင် ထိခိုက်အနာတရ ပေါများတတ် သဖြင့် သတိထားပါ။

✦ မေျာက်နှစ်ဖွား

စီးပွားရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ ပညာရေး ဆိုင်ရာ အခက်အခဲ ပြဿနာများ ပြေလည်သွားမည်။ မရောက်ဘူးသော နေရာဒေသ၊ ရှေးဟောင်း ယဉ်ကျေး နယ်မြေ၊ တောင်ကုန်းမြေမြင့်ဒေသများ သို့ သွားရောက်ရတတ်သည်။

အတွေ့အကြုံဗဟုသုတ တိုးပွား သောခရီး ဖြစ်သည်။ ဖန်ထည်မှန်ထည် ပစ္စည်း ဝင်ကိန်းရှိသည်။

✦ ကြက်နှစ်ဖွား

ဝတ်ကောင်းစားလှ ဝတ်စားဆင်နွှဲ ပွဲနေပွဲထိုင် တက်ရောက်ရကိန်း ရှိ သည်။ မင်းစိုးရာဇာ အသိအကျွမ်းများကာ လူအများ ကြည့်ညိုသော ခံရချိန် ဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

မဟာဘုတ်ချိန်ခွင် နှင့်

ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော်ကြီးများ

သန်းပညာ

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊
 မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊
 (၁)ရပ်ကွက်၊ သန္တာလမ်းအကြီး၊
 ရန်အောင်ကျောင်းတိုက်၊
 ထွက်တော်ရိပ်သာ၊ သန္တာဦးကျောင်း
 ဆရာတော် ပဓာန နာယက
 ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ ဘဒ္ဒန္တဝဏ္ဏသာမိ
 အား ဂါရုဠ ပူဇော်ခြင်း

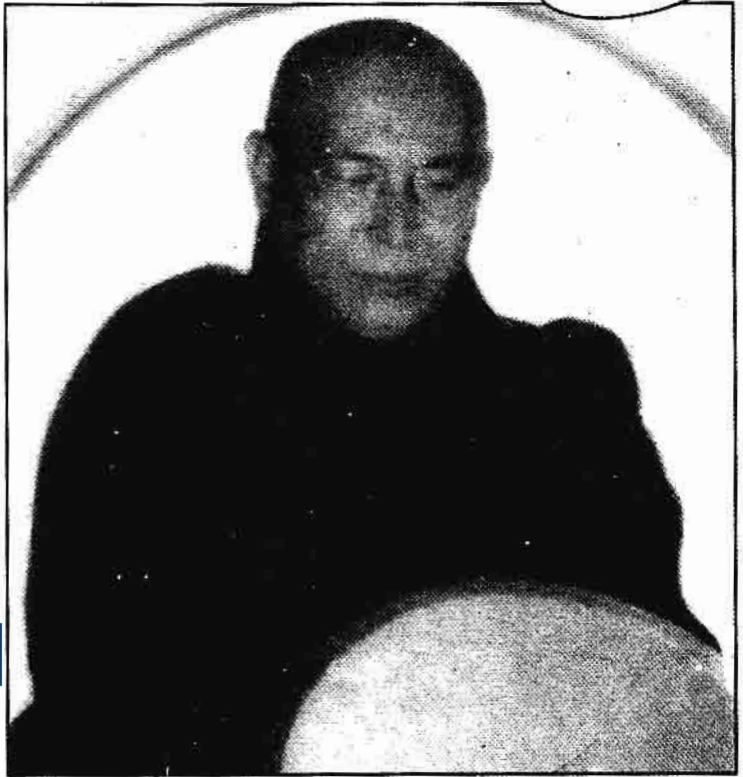
ဆရာတော်သည် ၁၃၁၃ ခုနှစ်၊
 ထပေါင်းလဆန်း (၁၀)ရက်၊ ဗုဒ္ဓဟူး
 နေ့တွင် ဖွားမြင်တော်မူရာ မဟာဘုတ်
 အရ ၄-ကြွင်း မဟာဘုတ်ပိုင်ရှင် ဖြစ်
 ဝိတယ်။

လေ့လာကြည့်ပါ။

	၁	
၃	၆	၂
၀	၄	၅

တနင်္ဂနွေဂြိုဟ် (၁-နွေ)သည် အဓိ
 ဟိဂြိုဟ် ဖြစ်တဲ့အတွက် အကောင်း၊
 အဆိုး ဒွန်တွဲနေတယ်။ အဓိဟိဂြိုဟ်
 သည် ဒွိဂြိုဟ် ဖြစ်တဲ့အတွက် တနင်္ဂနွေ
 ဂြိုဟ်က ပြည့်နှင်းထားတဲ့ ဘွဲ့ထူးဂုဏ်
 ထူး နာမည်ဂုဏ်သတင်း ကျော်ကြားမှု၊
 ဥစ္စာဓန၊ အကြီးအကဲ၊ အုပ်ချုပ်မှုဆိုင်
 ရာ၊ အိုးအိမ်၊ အိမ်ထောင်၊ အောင်မြင်
 မှု စတာတွေကို ကိုယ်စားပြုထားပါ
 တယ်။

◆ ဂုဏ်တော်ရိပ်သာ သန္တာဦးကျောင်း ဆရာတော် ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ ဘဒ္ဒန္တဝဏ္ဏသာမိ

- ဒါကြောင့်...
- ❖ အကြီးအကဲ ဖြစ်ရသော်လဲ လျှမ်း
လျှမ်းတောက် မဖြစ်တတ်ခြင်း။
 - ❖ ဘွဲ့ထူးဂုဏ်ထူး ရသော်လဲ အမြင့်
ဆုံးဘွဲ့မျိုး ရခဲခြင်း။
 - ❖ အဆောက်အအုံကောင်းနဲ့ နေရ
ငြားသော်လဲ ထိပ်တန်းအနေမျိုး
မဖြစ်တတ်ခြင်း။
 - ❖ နာမည်ဂုဏ်သတင်း ကျော်ကြားမှု
တွင်လဲ ပြည်ကျော်တိုင်းကျော်
နိုင်ငံကျော် မဖြစ်ခြင်း။
 - ❖ အောင်မြင်မှု ရရာ၌လဲ စိတ်ကြိုက်
- အောင်မြင်မှု မရတတ်ခြင်း...
 တို့ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။
 အင်္ဂါဂြိုဟ် (၃-င်္ဂါ)သည် အထွန်း
 ဂြိုဟ်တွင် ရပ်တည်နေတဲ့အတွက်
 ကောင်းကျိုးအပြုဆုံး အားအထားရ
 ဆုံး ဂြိုဟ်ကောင်းတစ်ခုလဲ ဖြစ်ပါတယ်။
 အင်္ဂါဂြိုဟ်ရဲ့ သဘောက ရန်၊ အတိုက်
 အခံ၊ အနှောင့်အယှက်၊ စိတ်၊ နှလုံး၊
 ဆုံးဖြတ်ချက်၊ စစ်တက်ဆိုင်ရာ စသည်
 တို့ကို ကိုယ်စားပြုထားပါတယ်။
 ဒီတော့ကာ...
 ❖ ဆုံးဖြတ်ချက်တိုင်း ပြီးမြောက်စေ

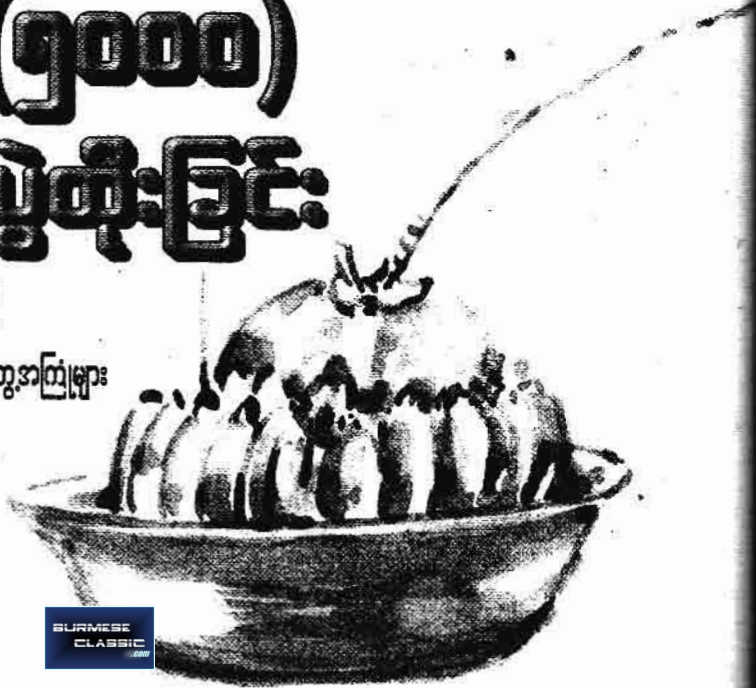
www.burmeseclassic.com

သာသနာ(၅၀၀၀) ကန်တော့ပွဲထိုးခြင်း

နှင့်

ထူးခြားသည့် အတွေ့အကြုံများ

မျိုးမောင်မောင်

ကျွန်တော် တာဝန်ထမ်းဆောင်စဉ် ကာလ ရန်ကုန် ကမ္ဘာအေးဘုရားလမ်း ဝန်ထမ်းအိမ်ရာတွင် ဖြစ်ပါသည်။ အိမ်ခန်းရရှိပြီး မကြာခင်ကာလအတွင်း ကျွန်တော်တို့မိသားစု သာသနာ (၅၀၀၀)ကန်တော့ပွဲတင်ရန် ရည်ရွယ်ခဲ့ပါသည်။

ထိုအချိန် ၁၉၈၆ ခုနှစ်တွင် ရန်ကုန် မြို့တွင် သာသနာ(၅၀၀၀)ကန်တော့ပွဲ တင်ခြင်း ခေတ်စားခဲ့ပါသည်။ သာသနာ(၅၀၀၀)ကန်တော့ပွဲ မတင်လျှင် ခေတ်မီသယောင် ရှိနေချိန် ကျွန်တော်တို့လည်း ခေတ်ရေစီးချောင်း မျောခဲ့ပါသည်။

ထိုကန်တော့ပွဲတင်လျှင် အကြံအစည် အောင်မြင်သည်။ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်လျှင် စီးပွားတိုးသည်။ လာဘ်လာဘ တိုး၍ လိုအပ်ဆန္ဒပြည့်သည်ဟု အဆိုပြုကြပါသည်။ ကန်တော့ပွဲတင်သူများ ကလည်း ထောက်ခံအားပေးကြသည်။

ထိုကဲ့သို့ ရှိနေချိန်တွင် နယ်မှ ကျွန်တော်ခယ်မတစ်ယောက် အလည် ရောက်လာပါသည်။ သူ့အမေအိမ်တွင် သာသနာ(၅၀၀၀)ပွဲတင်ရာ ထိပေါက်

ကြောင်း ပြောပြပါသည်။ ကျွန်တော်၏ ဇနီးမှာ ပို၍ စိတ်ဝင်စားပြီး ညီမနှစ်ယောက် ကန်တော့ပွဲတင်ရန် ပြင်ဆင်ပါတော့သည်။

လိုအပ်သောပစ္စည်းများကို ဝယ်ရန် ညီမနှစ်ယောက် တိုင်ပင်ပြီး ကမ္ဘာအေးဘုရားဈေးသို့ ထွက်သွားကြပါသည်။ ဝယ်လာသောပစ္စည်းများမှာ ဇလုံအကြီးတစ်လုံး၊ ငှက်ပျော(၅)ဖီး၊ အုန်းသီးတစ်လုံး၊ ဖယောင်းတိုင်တစ်ထုပ်၊ အမွှေးတိုင်တစ်ထုပ်၊ လက်ဖက် (၅)ကျပ်သားတစ်ထုပ်၊ အကြော်စုံတစ်ထုပ်၊ သပြေပန်း၊ ကွမ်းယာအတွက် ကွမ်းရွက်၊ ကွမ်းသီး၊ ထုံး စသည်တို့ ဖြစ်ပါသည်။

ထိုနေ့တွင်ပင် ငှက်ပျောသီး၊ အုန်းသီးများကို ဆေးကြောသန့်စင်ပြီး ဘုရားရှင်အား သာသနာ(၅၀၀၀)ပွဲဆက်ကပ် လှူဒါန်းပါတော့သည်။ လက်ဖက်၊ အကြော်စုံနှင့် ဖယောင်း

တိုင်၊ အမွှေးတိုင်တို့အား အထုပ်လိုက် တင်ကြပါသည်။ ရည်ရွယ်ချက်မှာ ဆုတောင်းသမျှ အထုပ်လိုက် ရရှိအောင် ဖြစ်သည်။

ငှက်ပျောသီး(၅)ဖီးထားပုံမှာ အောက်ဘက်တွင် (၃)ဖီး၍ အပေါ်မှ (၂)ဖီးထပ်တင်ပါသည်။ ထိုငှက်ပျော(၅)ဖီးထားပုံ အုန်းသီးတင်ပါသည်။ အုန်းကြက်ခြံအား အိမ်အတွင်းသို့ လှည့်ထားရပါမည်။ ကွမ်းယာ(၅)သားမှာ ကွမ်းရွက်၊ ကတော့နှင့်ခို၍ ကွမ်းသီးနှစ်စိတ် ထည့်ကာ ငှက်ပျော(၅)ဖီးကြား တင်သော်လည်း ထည့်ပါသည်။

လက်ဖက်၊ အကြော်စုံတို့အား အထုပ်လိုက် ထည့်ပါသည်။ ဖယောင်းတိုင်၊ အမွှေးတိုင် အထုပ်လိုက် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုကန်တော့ပွဲအား သပြေပန်းနှင့် အမွှေးနံ့သာဖျန်းပြီး ဘုရားရှင်အား ကပ်လှူပူဇော်ပါသည်။ လိုအပ်သော ဆုများတောင်း၍ ဂုဏ်တော်(၉) အဓိဋ္ဌာန်ပုတီး(၉)ရက် စိပ်၍ ပူဇော်ကြပါသည်။

၁၄၆ နက္ခတ္တဇရာင်ခြေဥပဂ္ဂလင်

F.19 B. February, 2011

www.burmeseclassic.com

ထိုနေ့တွင် အိမ်တိုင်ရာရောက်
ဆင်းချသော ထိတစ်စောင်လည်း
ထီးထားလိုက်ပါသည်။ ထိဖွင့်ရန်
တစ်ရက်သာ လိုသောအချိန်ဖြစ်
သည်။ တိုက်ဆိုင်သည်ပဲလား မပြော
နိုင် ဆုတောင်း အဓိဋ္ဌာန်ပြည့်သည်ဟု
ဆိုရမလား မပြောနိုင်အောင်ပင်။ ထိ
ခွင့်သောအခါ တစ်သိန်းဆုပေါက်ပါ
သည်။ ထီရောင်းသမားမှ လာပြော၍
သိရပါသည်။

ထီရောင်းသူသည် ငွေတစ်သိန်း
ပေးကာ ထီလက်မှတ်ယူ၍ ထွက်သွား
ပါသည်။ ညီမနှစ်ယောက်မှာ ပျော်နေ
ကြပြီး တစ်ယောက် တစ်ဝက်စီ ခွဲဝေ
ယူကြပါသည်။

ကျွန်တော်စိတ်ထဲမှာလည်း ဘယ်
ဆိုးလိုလဲဟု တွေးနေမိပါသည်။
နောက်တစ်နေ့တွင် ကျွန်တော်ခယ်မ
လည်း ပြန်သွားပါသည်။ ကန်တော့ပွဲ
ကိုလည်း ငှက်ပျောသီးများ လဲလှယ်
ပေးပြီး အမြဲမပြတ် ဆက်ကပ် လျှူဒါန်း
ထားရန်လည်း မှာကြားသွားပါသည်။

ထိုညတွင် ကျွန်တော်ဇနီးအား
အိပ်မက်ပေးပါသည်။ အိပ်မက်ထဲတွင်
ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးမှ သူများကန်တော့ပွဲ
တင်ပေးသည့်အတွက် တစ်ဝက်သာ
ရကြောင်း၊ ကိုယ်တိုင် ပွဲထိုးရန် မှာကြား
သွားကြောင်း ပြောပြပါသည်။

နောက်ညများတွင် ပြဿနာတစ်ခု
ပေါ်တော့သည်။ ကျွန်တော်၏ဇနီးမှာ
ည(၉)နာရီတွင် ဘုရားဝတ်ပြု၍
ကန်တော့ပွဲတွင် ဖယောင်းတိုင်မီး
ပူဇော်ပါသည်။ ဖယောင်းတိုင်အား
အနီးသီးပေါ်တွင် တင်၍ မီးထွန်းရပါ
သည်။

မီးပူဇော်ပြီးသောအခါ ကျွန်တော်
ဇနီးသည် အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးဆိပ်ပါသည်။

ကျွန်တော်လည်း ဘေးမှ ထိုင်၍ ကြည့်
နေပါသည်။ ထိုအချိန်တွင် ကန်တော့
ပွဲမှ ဖယောင်းတိုင်မီးညွှန်သည် "ဟုတ်"
ခနဲ မြည်ကာ အပေါ်သို့ တက်သွားပါ
သည်။ အောက်သို့ ပြန်ကျလာပြီး မီး
ပြန်လင်းလာလိုက်နှင့် ဖြစ်နေပါသည်။

ကျွန်တော်လည်း အံ့ဩစွာ ငြိမ်၍
ကြည့်နေပါသည်။ ထိုအချိန်တွင် ဇနီး
သည်မှာ "ရှူးရှူး...ရှူးရှူး" ဟူသော
အသံနှင့်အတူ အသက်ရှူသံ ပြင်းထန်
လာပြီး ခန္ဓာကိုယ်မှာ ယိမ်းထိုး၍ နေပါ
သည်။

အတန်ကြာသောအခါ ကြမ်းပြင်
ပေါ်တွင် လှဲချပြီး မြွေတစ်ကောင်ပမာ
လူးလိုက်၍ နေပါသည်။ လေမှုတ်သံမှာ
လည်း အနီးအနားတွင်ရှိသော စက္ကူ၊
စာရွက်များ လွင့်ထွက်သည်အထိ ပြင်း
ထန်နေပါသည်။

ကျွန်တော်လည်း ဘာလုပ်ရမှန်း
မသိဖြစ်ကာ အနားသို့ တိုးသွားပြီး
ထိန်းရပါတော့သည်။ ထိုအခါ နဂါးမင်း
ဖြစ်ကြောင်း၊ ရှေးဘဝက ကျွန်တော်
ဇနီးသည်နှင့် မောင်နှမတော်ကြောင်း
သူ၏ နှမကို သတ်ရ၍လာကြောင်း

ပြောပြီး ပြန်ထွက်သွားပါသည်။

ပြန်၍ သတိရသောအခါ ကျွန်တော်
ဇနီးမှာ ဘာဖြစ်မှန်း မသိလိုက်ပါ။
မေးကြည့်သောအခါ စိတ်အာရုံတွင်
နဂါးတစ်ကောင် တွေ့မြင်လိုက်ရပြီး
ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းသို့ ဝင်ရောက် ပူး
ကပ်လိုက်ကြောင်း ပြောပြပါသည်။
ဘာတွေပြောမှန်းလည်း မသိလိုက်
ကြောင်း ပြောပြပါသည်။

ထိုအချိန်မှစ၍ ကျွန်တော်ဇနီးမှာ
ခေါင်း၊ ဇက်များလေးကာ နေထိုင်
မကောင်း ဖြစ်နေပါတော့သည်။ မကြာ
ခဏဆိုသလို ဝင်ရောက်ပူးကပ်ပြီး
နဂါးတစ်ကောင်ပမာ လူးလိုရာ ငိုယို၍
နေပါသည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်လည်း မနေ
သာတော့၍ ပယောဂဆရာများနှင့်ပြု၍
စစ်ဆေးကြည့်သောအခါ ကျွန်တော်
ဇနီးမှာ နဂါးသိုက်မှ လာကြောင်း၊
သိုက်ဆက်ဖြစ်၍ မကြာခဏ ပူးကပ်
နေကြောင်း ပြောပြပါသည်။ လူ့ဘဝမှ
ပြန်ခေါ်လို၍ သတိပေးနေခြင်း ဖြစ်
ကြောင်း သိရပါသည်။

ယခင်က တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ မဖြစ်
ဘူးကြောင်း ကျွန်တော် ပြောပြပါ
သည်။ ထိုအခါ ဆရာကြီးမှ "မင်းတို့
ထူးထူးခြားခြား အိမ်မှာ ဘာများ
လုပ်ထားသလဲ" ဟု မေးပါသည်။
ကျွန်တော်လည်း စဉ်းစားပြီး
"သာသနာ(၅၀၀၀) ကန်တော့ပွဲ
တင်ထားကြောင်းနှင့် ထူးခြား ဖြစ်
စဉ်များ" ကို ပြောပြလိုက်ပါသည်။

ထိုအခါ ဆရာကြီးမှ...
'မင်းတို့ အဲဒါ မှားတာပဲကွ။ အဲဒီ
ကန်တော့ပွဲကို ဘယ်သူ တင်ခိုင်းတာ
လဲ'
ဟု မေးပါသည်။ ကျွန်တော်တို့

www.burmeseclassic.com

လည်း အမှန်အတိုင်း မည်သူမျှ မတင်နိုင်ကြောင်း၊ စီးပွားလာဘ်လာဘတိုးသည်၊ အကြံအစည်အောင်မြင်သည်ဟု ကြားသိရ၍ တင်ကြောင်း ပြောပြလိုက်ပါသည်။

ထိုအခါ ဆရာကြီးမှ... 'မင်းတို့ တစ်သက်လုံး ပုတ်ထားကြသိုက်ဆက်၊ ပဋ္ဌာန်းဆက်ရှိသူတွေဟာ သာသနာ(၅၀၀၀)ကန်တော့ပွဲ ဟာင်ဂျားကွသိုက်ဆက်၊ ပဋ္ဌာန်းဆက်တွေ ပြန်ပေါ်တတ်တယ်။ ကန်တော့ပွဲတင်ချင်ရင် ဘုရားပွဲတင်ရတယ်။ ငှက်ပျော(၃)ဖီး အုန်းတစ်လုံးဆိုပြီးတာပဲ။ သာသနာ(၅၀၀၀)ပွဲလုတိုင်း ဟာင်ဂျား ပုတ်ထားကြ ကြားလား' ဟု ပြောပါသည်။

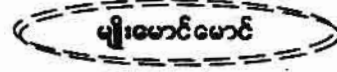
ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်ဇနီးမှာ သိုက်ဆက်၊ ပဋ္ဌာန်းဆက်များ ပြန်ပေါ်ပြီး သောကာများရခြင်း ဖြစ်သည်။ ဆရာ

ကြီးမှလည်း ထိုကန်တော့ပွဲအား စွန့်ပြီး ဘုရားကန်တော့ပွဲ ပြန်တင်ရန် မှာကြားပြီး သိုက်ဆက်များ ပြန်၍ မပေါ်နိုင်အောင် ရှင်းလင်းဖယ်ရှား ကုသပေးလိုက်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် စာရှုသူပရိသတ်များ မှားယွင်းမှု မရှိစေရန်နှင့် ကျွန်ုပ်ကိုယ်တွေ့ ဖြစ်ရပ်ဆန်းအား တင်ပြရေးသားလိုက်ရပါသည်။ စိတ်ဝင်စား၍ သာသနာ(၅၀၀၀)ပွဲ တင်မည်ဆိုလျှင် တတ်သိနားလည်သော ဆရာကြီးများနှင့် မေးမြန်းစုံစမ်းပြီးမှ တင်ကြပါရန် အကြံပြုလိုက်ရပါသည်။ ထူးခြားသည်မှာ အကျိုးပေး မြန်၍ လာဘ်လာဘ ဝင်ပါသည်။ သိုက်ဆက်၊ ပဋ္ဌာန်းဆက်မရှိလျှင်တော့ ပြဿနာ မရှိနိုင်ပါ။ ဆက်နွယ်မှုရှိလျှင် ပြဿနာပေးပြီး

စိတ်ဆင်းရဲစရာ ကိစ္စရပ်များ ကြုံလာနိုင်၍ အစစအရာရာ မေးမြန်းစုံစမ်းပြီးမှ ဆောင်ရွက်ကြပါရန် တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

စေတနာများစွာဖြင့်...

မှတ်ချက်။ ။ ဤဆောင်းပါးမှာ သာသနာ(၅၀၀၀)ပွဲနှင့် ပတ်သက်၍ ဓာရေးသုဇာန် ကိုယ်တွေ့နှင့် အယူအဆကို တင်ပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ တတ်သိနားလည်သူများ တွေ့ကြုံဖူးသူများမှ ဆက်လက် ဖော်ပြရေးသားပေးကြပါရန် ပန်ကြားအပ်ပါသည်။

ဦးကျော်မိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

စာမျက်နှာ (၁၄၅)မှ အဆက်

ခြင်း
❖ စိတ်နုလုံး ပြောစဉ်ခြင်း၊
❖ ရန် အတိုက်အခံ ကင်းခြင်း၊
❖ စစ်ဘက်ဆိုင်ရာများနှင့် အကျိုးပေးခြင်း၊
❖ စိတ်အေးချမ်းခြင်း၊
❖ စိတ်ဓာတ်ကြံ့ခိုင်ခြင်း...
တို့ ရှိပါမယ်။
တနင်္လာဂြိုဟ် (၂-လာ)သည် ရာဇအိမ်၌ ရပ်တည်တဲ့အတွက်...
❖ ငွေကြေးဝတ္ထု အလှူခံရလွယ်ခြင်း၊
❖ ခရီးကောင်း ကြွရခြင်း၊
❖ ကြည်ညိုပေါများခြင်း...
တို့ ဖြစ်စေပါတယ်။ သို့ရာတွင် သိုက်ဂြိုဟ် (၆-ကြာ)နဲ့ ရာဇဂြိုဟ် (၂-လာ)သည် ပက္ခမိတဲ့အတွက် မိခင်အတွက် သောက မကင်းတတ်ပါဘူး။ စနေဂြိုဟ် (၀-နေ)သည် အဆိုးဆုံး

မရဏအိမ်၌ ရပ်တည်နေတဲ့အတွက် လုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်ရာတွင်...
❖ ပူပင်သောက မကင်းတတ်ခြင်း၊
❖ ပဋိပက္ခ ကြုံတွေ့ရခြင်း၊
❖ အခက်အခဲ အကျပ်အတည်း ကြုံရခြင်း...
တို့ ရှိတတ်ပါတယ်။ ထို့ကြောင့်... ထိုအခက်များ ပြေလည်သွားစေရန်အတွက်...
❖ ဆင်းရဲနက္ခ ရောက်နေသူများကို ကယ်တင်စောင့်ရှောက်ခြင်း၊
❖ ဖိနှပ်များ လှူဒါန်းခြင်း၊
❖ ရေဒါနပြုပေးခြင်း...
စသည်တို့ကို ဆောင်ရွက်ရန် အကြံပြုရင်း ပူဇော် ဂါရဝ ပြုအပ်ပါတယ်။

အေးပါစေ၊ အောင်ပါစေ။

စာမူ

ပို့လိုက်...

ဦးကျော်မိုးသိန်း

စာတည်းချုပ်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အမှတ် ၂၃၃၊ (၂၉)လမ်း၊

ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊

ရန်ကင်းမြို့။

ဖုန်း-၀၀ ၂၄၂၂၈၄

တကယ်တော့

စားနပ်ရိက္ခာ ဖူလုံစေသည့်

ကြွယ်ခြေပန်း

မွန်ဘာသာရေးထုံးအရ "ပွင့်စင်စင်" ဟု ရေးသား၍ "ပကောင်းကျင်ဆိုင်" ဟူသော နီးစပ်သည့် အသံထွက်ရှိသည်။ "ကြက်ခြေထောက်ပန်း" ဟု အဓိပ္ပာယ်ရလေသည်။

သုခိယဝိညာဉ်မှာ အသားမရှိ ဝါကြွန်ကြွန် သားကျန်အုတ်ထားသော ကြက်ခြေနှင့် ဆင်တူသဖြင့် ကြက်ခြေထောက်ပန်းဟု ခေါ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

အရွက်များမှာ လှံသွားပုံ အဖျားချွန်ပိုင်ရှည်ပုံရှိ၏။ ဝါခေါင်၊ တော်သလင်းလများတွင် အကိုင်းထိပ်မှ ဖူးတံထွက်ကာ ပန်းပွင့်လေ့ ရှိသည်။ ပန်းအရောင်မှာ နီဝါရောင်၍ လှပသော အသွေးရှိသည်။ မွှေးရနံ့ မရှိပါ။

ဖူးတံထိပ်တွင် အဖူးလေးခုပြိုင်ကာ ခုနစ်ထပ်၊ ရှစ်ထပ်မျှ ဖူးလေ့ရှိသည်။ ဖွင့်သောအခါ ထိပ်မှ မျက်နှာချင်းဆိုင်နှစ်ပွင့် ပွင့်တတ်သည်။ နေ့စဉ် နှစ်ပွင့်နှုန်းဖြင့် အဖူးကုန်သည်အထိ ဆက်တိုက်ပွင့်သည်။

အပွင့်ပုံသဏ္ဍာန်မှာ စံပယ်ပွင့်နှင့် ဆင်ဆင်တူသည်။ ထိုအပွင့်ကလေးများကို ခူးကာ ကြိုးဖြင့် သီ၍လည်းကောင်း၊ ပန်းကန်ပြားတွင် ထည့်၍လည်းကောင်း ဘုရား ကပ်လှူကြသည်။

ဤပန်းပင်ကို အိမ်မျက်နှာစာတွင် စိုက်ပျိုးထားကာ ပန်းပွင့်လာသော အချိန်တွင် နီဝါရောင် ပန်းကလေးများကြောင့် အလွန် မျက်စိပသာဒ ရှိလှသည်။

ဤသို့ စိုက်ပျိုးထားခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဘုရားပန်း ကပ်လှူခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း နေအိမ်ဂေဟာ၌ စားနပ်ရိက္ခာ ဖူလုံစေခြင်းအကျိုးကို မျှော်လင့်နိုင်ကြသည်။

• ကြက်ခြေပန်း

ကြက်သတ္တဝါတို့မည်သည် ခြေဖြင့် ယက်ကာ၊ ယက်ကာ ခြေကြီးအတွင်းမှ ပိုးကောင်ကလေးများ၊ သစ်စေ့များ ရှာဖွေ စားသောက်လေ့ရှိကြသည်။

အစာ ရရှိသောအခါ မိမိတစ်ဦးတည်း စားသောက်ခြင်းမရှိဘဲ သားသမီး ကြက်ပေါက်စကလေးများကို ကျွေးမွေးလေ့ရှိကြသည်။ အစာများကောက်ကာ စားသောက်ဟန်ပြု၍ ပြန်ချွေးလေ့

www.burmeseclassic.com

• ကြက်ခြေပန်း ဖူးပွင့်

ကြက်ခြေထောက်သဏ္ဍာန် ယ်ညော်ရီ

ရှိသည်။ ယင်းကို "အစာတောက်သည်" ဟု ခေါ်ဝေါ်ကြသည်။

ဥပုပေါက်ခါစ သားသဏ္ဍာန်များအား အစာစားသင်ပေးခြင်း ဖြစ်သည်။ မိမိကိုယ်တိုင် စားသောက်ရာ၌လည်း ဝမ်းတွင်းသို့ တိုက်ရိုက် မျိုချလေ့မရှိဘဲ စလုတ်တွင် သိုမှီးထားလေ့ရှိကြသည်။

ထိုအပြုအမူ အလေ့အကျင့်များကြောင့် ကြက်ခြေပန်းကို နေအိမ်တွင် စိုက်ပျိုးထားခြင်း၊ ဘုရားပန်း ကပ်လျှူခြင်းဖြင့် မိသားစုအတွက် စားနပ်ရိက္ခာ ဖူးလုံခြင်းအကျိုး မျှော်လင့် ဆုတောင်းကြခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ဝေဆာစွာ ပွင့်ပွားနေသည့် ကြက်ခြေပန်းပင်မှ အဖူးထွက်ပုံမှာ လေးထောင့်ညီ အစီအရီ ထပ်ဆင့်လျက်ရှိသဖြင့် အခြေခံ ခိုင်မြဲခြင်း၊ လေးဖက်လေးတန် အရပ်လေးမျက်နှာမှ ဝင်လာသည့် လာဘ်လာဘများ စသည်တို့ကို ကိုယ်

စားပြုသည်။ တစ်ဆင့်စီ ဖူးပွင့်သဖြင့် ဖြည်းဖြည်းမှန်မှန် တစ်ရပ်ရပ် တက်လာမည့် စီးပွားအခြေအနေကို ညွှန်းသည်။

ဖွင့်သောအခါ မျက်နှာချင်းဆိုင် နှစ်ဖွင့်စီ ဖွင့်ခြင်းဖြစ်သောကြောင့် လင်နှင့်မသား၊ သားသမီးနှစ်ဦးက နှစ်ဦးနှစ်ဖက်ကြား ကွဲလွဲစွာဟုတ်ခြင်းမရှိ ချစ်ခင်ညီညွတ်ခြင်း နှိုင်းတော်ဆောင်လေသည်။

ကြက်ခြေပန်းများ ဝေဆာစွာ ဖူးပွင့်နေသည်ကို မွန်ပြည်နယ်၊ ပေါင်မြို့၊

နိဗ္ဗာန်လမ်းရှိ ဦးယူ၊ ဒေါ်အေးတင်တို့၏ နေအိမ်များမှာစာ၌ တွေ့ရှိရသဖြင့် မှတ်တမ်းပြု ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

ထက်မင်းကျော်စွာ

ကျမ်းကိုး
* နဲယျာသမ္ပတ်ဒရီ မွန်ပေမူ၊
* မွန်ပေစာပညာရှင် နိုင်ရွှေငို၏ မှတ်တမ်းများ။

အင်းတိုင်သမား ထောက်နားထွက်

(၂၅-၁၀-၁၁)ရက်နေ့က စက်လှေ
အကြွရိ၍ ညီများနှင့်အတူ ဇာတိရွာ
မြစ်သော ထီးချိုင့်မြို့နယ်၊ ကိုးတဲရွာသို့
ရောက်ခဲ့ပါသည်။ ညီမ မပန်းခိုင်
ထိုက်အိမ်မှာ တည်းပါသည်။ (၂၆-
၁၀-၁၁)(သီတင်းကျွတ်လကွယ်) ည
တွင် မိုးခြိမ်းသံများ ကြားရပါသည်။
(၂၇-၁၀-၁၁) (တန်ဆောင်မုန်း
ထဆန်း (၁)ရက်နေ့အဝင်) နံနက်
(၂)နာရီလောက်တွင် မိုးရွာလာပြီး
နံနက်ပိုင်း မိုးတိတ်သွားပါသည်။ နံနက်
လင်းတော့ ဦးကျော်ညွန့် ရောက်လာ
ပြီး...

'မင်းရောက်နေတယ် သိသိချင်း
လာခဲ့တာပဲ။ တုံ့လုံက လူမဲမာလာပင့်
လို့ လိုက်သွားရတာ'

ဟု ပြောပြီး...

'လမ်းမှာလာတုန်း မင်းနောင်တော်
ဦးချစ်ရွှေက မင်းကို ထမင်းစားခေါ်ခဲ့
ဖို့ မှာလိုက်တယ်။ သွားကြရအောင်'
ဟု ခေါ်ပါသည်။

လမ်းတွင် တွေ့သောလူများက...

'ဘယ်နှယ်လဲ ဦးကျော်ညွန့် မိုးမကုန်
သေးဘူးလား'

ဟု မေးသူကမေး...

'ရေမကုန်သေးဘူးလား'

ဟု မေးသူက မေးကြပါသည်။

'တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ထိ မိုးကျဲ
တဲ့ရွာဦးမယ်။ ရေကတော့ ကုန်ပြီ'

ဟု ပြောပါသည်။ ရေကုန်သည်
ဆိုသည်မှာ နောက်ထပ် ရေမတိုးတော့
ဘူးဟု ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

'တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း (၁)ရက် ကြာသ
ပထားဖြစ်လို့ ကြာသပတေးဆန်းတယ်။
နံနက် (၂)နာရီမြောက်တယ်။ ထွက်ကြည့်
တော့ မိုး သဲသဲယဲ ရွာစရာအကြောင်း မရှိ
တော့ဘူး'

ဟု ဦးကျော်ညွန့်က ဦးချစ်ရွှေအိမ်

◀ 'ဩန်မာရိုင် ငှက်များ' စာအုပ်မှ ငှက်ကောင်စဉ်အရ ဖော်ပြပါသည်။

ရောက်ပြီး လက်ဖက်ရည်(ရေခွေး
ကြမ်း)သောက်ရင်း ပြောပါသည်။ စာ
ရေးသူကလည်း ဘယ်လိုကိန်းချတွက်
သလဲဟု မေးဖို့ မေ့သွားပါသည်။

ဦးကျော်ညွန့်သည် ဗေဒင်ပညာကို
လည်း ဝါသနာအရ လေ့လာလိုက်စား
နေသည့်အလျောက် အခါပေး၊ အခါ
ရွေး၊ ယတြာချေ စသည်များ တတ်သိ
သမျှ ဆေးဝါးပညာဖြင့်လည်း လူနာကို
တွက်ချက်ပြီး ကုသပေးပါသည်။
ဂန္ထရိုင်းကိုလည်း အတော်အတန်
တီးမိခေါက်မိပါသည်။

'မိုးပရွာခင်လေးမှာပဲ ငှက်အော်သံ ကြား
လိုက်ရသေးတယ်'

ဟု ဦးကျော်ညွန့်က ဆက်ပြောရာ...
'ဟုတ်တယ် ကျွန်တော်လဲ ကြား
လိုက်တယ်'

ဟု ဦးချစ်ရွှေက ထောက်ခံပြန်ပါ
သည်။

'မြောက်ဘက်အရပ်က အသံစကြားရပြီး
တောင်ဘက်မှာ အသံပျောက်သွားတယ်။
အကြောင့် ရေကုန်ပြီလို့ ကျွန်တော်ပြောတာ'
ဟု ဦးကျော်ညွန့်က ရေကုန်ပြီဟု
ပြောသည့် သူ့စကားကို အကိုးအကား
ပြုပါသည်။

'ငှက်အော်တာ ဘယ်လိုအကောင်
လဲ၊ သူအော်ရင် ရေကုန်ပြီပေါ့'
ဟု စာရေးသူက ဝင်ထောက်ပါ

သည်။

'ငါတို့အကောင်ကြီးပဲ။ ခြေတံရှည်၊ နှုတ်သီးရှည်တယ်။ ကိုယ်ကမ္ဘာ့မဲ့နီညိုရောင်အစင်း ရှိတယ်။ "ကရန့်ကရန့်" လို့ အော်တယ်။ ခေါင်းက ညိုတယ်'

ဟု ဦးချစ်ရွှေက ရှင်းပြပါသည်။
'ငါတို့က တောင်က မြောက်ကို ပျံရင်း အော်ရင် ရေကျန်သေးတယ်။ ရေတိုးဦးမယ်ပေါ့။ မြောက်က တောင်ကို ပျံရင်း အော်ရင် ရေကျန်ပြီလို့ အမှတ်ထားကြတာပေါ့'

ဟု ဦးကျော်ညွန့်က ဆက်ရှင်းပါသည်။

'ငါတို့က ညမှာမှ ပျံတာလား'

စာရေးသူက ဆက်မေးပါသည်။

'နေနေညည ပျံတာပါပဲ။ ညနေမိုးချုပ်ချိန်မှာ ကျက်စားတယ်'

ဟု ဦးကျော်ညွန့်က ရှင်းပြစဉ်...

'ငါတို့ကို ကန်ပေါက်လို့လဲ ခေါ်ကြတယ်'

ဟု ဦးချစ်ရွှေက အခေါ်အဝေါ်တစ်မျိုးရှိကြောင်း ပြောပြပါသည်။

'ငါတို့ကို ကန်ပေါက်လို့လဲ ခေါ်ကြတယ်။ အင်းသမားတွေကတော့ 'အင်းတိုင်သမက်' လို့ တင်စားခေါ်ကြတယ်'

ဦးကျော်ညွန့် ငါတို့၏ နာမည်တစ်မျိုးကို ပြောပြနိုင်ပါသည်။

ငါတို့အိုသည့်ငှက်က တောင်မှ မြောက်၊ မြောက်မှတောင် ပျံသန်းရင်း အော်သံကို နားထောင်ပြီး အင်းသမားများက ရေတိုးရေကျ ခန့်မှန်းရတာမို့ 'အင်းတိုင်သမက်' ဟု တင်စားခေါ်ကြတာကိုးဟု စာရေးသူ တွေးမိပါသည်။ ထိုစဉ်...

'ရေနံပင်ကိုကြည့် ရေနံပင်မှာ အပွင့်ပွင့်လာပြီဆိုရင် ရေနောက်ထပ် မတိုး

တော့ဘူးဆိုတာက သေချာတယ်။ ဒါကြောင့် ရေနံပင် အပွင့် ပွင့်၊ မပွင့်ဆိုတာ စောင့်ကြည့်ရဦးမယ်'

ဟု ဦးကျော်ညွန့်ကတော့ ပြောပါသည်။

ရေနံပင်ဆိုသည်မှာ မြစ်ချောင်းနံဘေး အင်းစပ်များတွင် ပေါက်သော အပင် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုနေ့က စကားပိုင်းတွင် သိမှတ်စရာ တိုးလာသည့် အလျောက် ဗဟုသုတရောင်ခြည်ဖြန့်ဝေလိုက်ပါသည်။

မှတ်ချက် ။ ။ ငါတို့နှင့် ပတ်သက်၍ ဦးကျော်ညွန့်လွင်နှင့် ဒေါ်ခင်မေသွင်တို့ ရေးသားပြုစုသော "မြန်မာနိုင်ငံငှက်များ (Birds of Myanmar)" စာအုပ်တွင် အမှတ်စဉ် (၁၅၆)နှင့် (၁၅၇)တို့၌ ငါတို့အကြောင်း တွေ့ရှိရသဖြင့် ဗဟုသုတအလိုငှာ ဓာတ်ပုံနှင့်တကွ ကူးယူဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

၁၅၆ ။ ။ ငါတို့၊ ငါတို့မို့

မီးခိုးရောင်ဖျော့ဖျော့ငှက်မျိုး ဖြစ်သည်။ အဖြူရောင်ဦးခေါင်းနှင့် လည်တိုင်ရှိသည်။ လည်တိုင်တွင် အနက်အကြောင်အကျားများ ရှိသည်။ ကိုယ်အလျား (၄၀)လက်မခန့် ရှိသည်။

ရွံ့ညွန့်တော၊ ဒီရေတောနှင့် လယ်ကွင်းများတွင် တွေ့ရသည်။ ကန်၊ မြစ်နှင့် လတာပြင်များတွင်လည်း တွေ့ရတတ်သည်။ ဆည်းဆာတွင် ကျက်စားသည့်ငှက်မျိုး ဖြစ်သည်။

တစ်ကောင်တည်း နေသောငှက်မျိုး ဖြစ်သော်လည်း အကောင် (၂၀)ခန့် အုပ်စုလိုက် တစ်ခါတစ်ရံ မြင်ရတတ်သည်။ သစ်ပင်ပေါ်တွင် နားနေလေ့ရှိသည်။ မြေပြင်ပေါ်တွင် ရပ်သည့်အခါ မလှုပ်မရှားဖြင့် လည်တိုင်အား ပခုံးတွင်းသို့ ကျုံ့သွင်းထားတတ်သည်။

ပျံသန်းစဉ် 'ကရန့်န့်' ဟု ခေါ်သံပေး

သည်။ မတ်လမှ စက်တင်ဘာလအတွင်း သားပေါက်သည်။ ယင်းတို့ ပြောင်းရွှေ့ ဝင်ရောက်တတ်သော မြန်မာနိုင်ငံ အနောက်ပိုင်းမှအပ ကျန်ဒေသများတွင် တွေ့ရသော ဌာနေငှက် ဖြစ်သည်။

၁၅၇ ။ ။ ငါတို့

လည်တိုင်နှင့် အောက်ပိုင်း အနီရောင်ရှိသော မီးခိုးရောင်သန်းသည့် ငှက်မျိုး ဖြစ်သည်။ ကိုယ်အလျား (၂၆)လက်မခန့် ရှိသည်။ ရွံ့ညွန့်တောနှင့် ဒီရေတောများတွင် တွေ့ရသည်။ ကန်များတွင်လည်း တွေ့ရသည်။

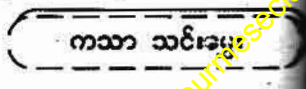
ဆည်းဆာတွင် ကျက်စားသည့် ငှက်မျိုးဖြစ်၍ ပုန်းလျှိုးကွယ်လျှိုးနေသည်။ သားပေါက်ချိန်မှအပ တစ်ကောင်တည်းနေသည်။

ဖြည်းဖြည်းမှန်မှန် လှုပ်ရှား၍ သားကောင်ကို ငြိမ်သက်စွာ ချောင်းသည်။ ပျံသန်းစဉ် 'ကရန့်န့်' ဟု ခေါ်သံပေးသည်။ ဇူလိုင်မှစက်တင်ဘာလအတွင်း သားပေါက်သည်။ မြေခိုခိုများ၌သာ တွေ့ရသော ဌာနေငှက်ဖြစ်သည်။

ဧရာဝတီမြစ်အတွင်း လင်းပိုင်များ မြစ်အောက်သို့ အစုလိုက်ကူးနေကြလျှင် ရေတိုးရန်အကြောင်း မရှိတော့ဘဲ မြစ်အထက်သို့ ဆန်ပြီး ကူးနေကြလျှင် ရေတိုးတော့မည်ဖြစ်ကြောင်း မြစ်တွင်းနေ ရေလုပ်သားကြီးများက အမှတ်ထားကြပါသည်။

ဧရာဝတီမြစ်တွင်း ဟင်္သာများကမ်းစပ်များပေါ်တွင် တွေ့ရပါက ကျန်ရေခန်းချိန် ဖြစ်ပါသည်။ ရေပေါ်တော့ပါ။

အားလုံး ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ရွတ်ဆိုကြပါစေ။

www.burmeseclassic.com

၅၂၀၀၀ ဝိသုဒ္ဓိ
(ဘီအေ)

ဒေါင်းသမားလေးမှ

ကျွန်ုပ်တို့၏အဖွဲ့အစည်းများ

၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်၊ မေလ ပထမ ပတ်မှာ စာရေးသူဟာ မင်းတုန်းမြို့ နယ်ရဲ့ တောင်ဘက်ခြမ်းမှာတည်ရှိတဲ့ လွှာချောင်းနံဘေးက ဒေါင်းသမားလေး ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းကို ရောက်ရှိခဲ့ ပါတယ်။

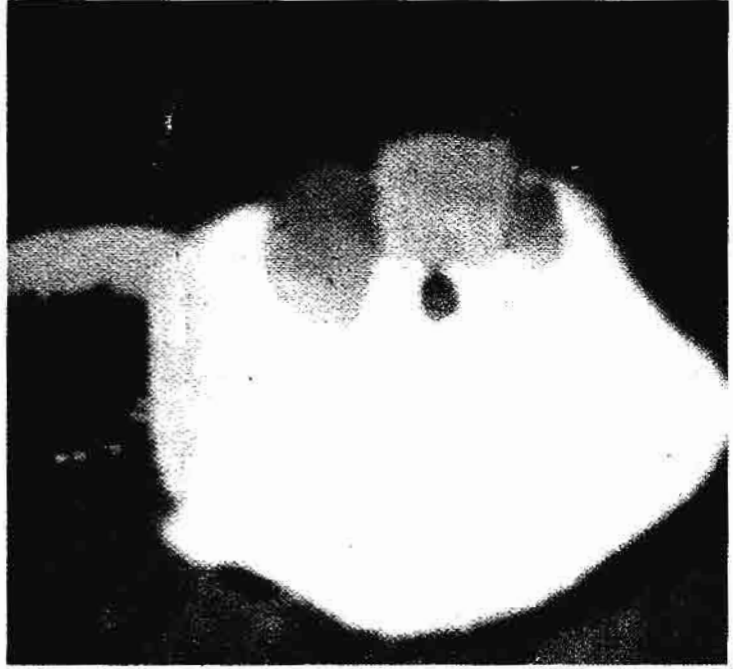
ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းကို ရောက် တော့ အိပ်မက်ပေးလို့ ရရှိခဲ့တဲ့ ချိုး(ဂျိုး) အမြဲတေကို ပြပါတယ်။ အမြဲရောင် မဟုတ်ဘဲ ပတ္တမြား အနီရောင်လို အမြဲတေ ဖြစ်နေတာကြောင့် ထူးဆန်း တယ်လို့ ဆိုရမှာပါ။

ဆက်လက်ပြီး ကွဲဖြူချိုကရတဲ့ တစ်လက်မနီးပါးရှိပြီး ဂေါ်ပါနေတဲ့ အတွက် ဆွဲပြားလုပ် ဝတ်ဆင်ဖို့တောင် ကောင်းတဲ့ ကွဲဖြူအမြဲတေကို ပြသပါ တယ်။

နောက်တစ်ခုကတော့ ဝါးပင်ကရ တဲ့ ပုလဲလိုဖြူဖွေးပြီး အောက်ခြေလုံး ပြီး အပေါ်ဘက်ကို ချွန်သွားတဲ့ ဝါး အမြဲတေကို ပြသခဲ့ပါတယ်။

စာရေးသူကလဲ ဓာတ်ပုံရိုက်ခွင့် ထောင်းပြီး ဓာတ်ပုံရိုက်လာခဲ့တာ ဖလင် ကိုဆေးပြီးကြည့်တော့ ဖလင်မှာ အရပ် ဆင်တာ တွေ့ရပါတယ်။ ကာယသိဒ္ဓိ ပြီးနေတာ သိလျက်နဲ့ စာရေးသူက ဆာတ်ပုံရိုက်ခဲ့တာကိုး။

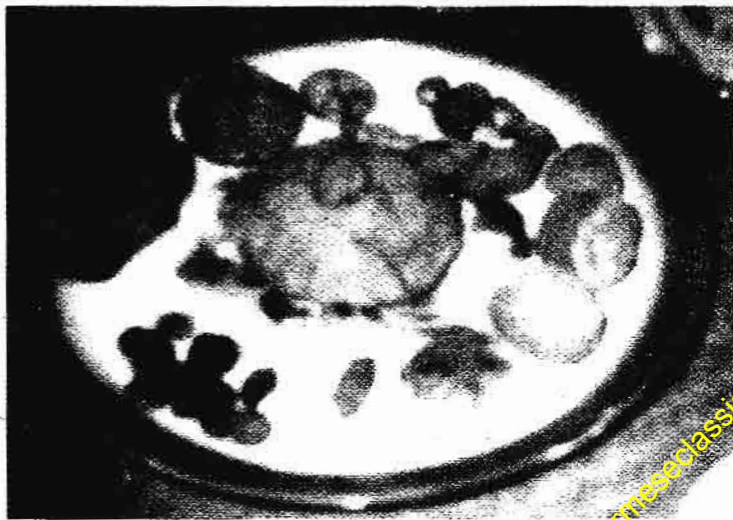
ကျောင်းထိုင် ဦးပဉ္စင်း ဦးသုကန္တာ ဆင်နန်းအသေးတံမှာ ထည့်ယူလာတဲ့ ဆီကျောက်ကလေးနဲ့ လိမ်ကျောက် ကြီးများ၊ ကျောက်ကွမ်းသီး၊ ကျောက် ဆူရည်၊ ကျောက်ခရုပိုင်း၊ ကျောက် ဆိတ်၊ ကျောက်ဒဂါးများ၊ ကျောက် ဆင်များကို ဓာတ်ပုံမှာ မြင်တွေ့ရတဲ့

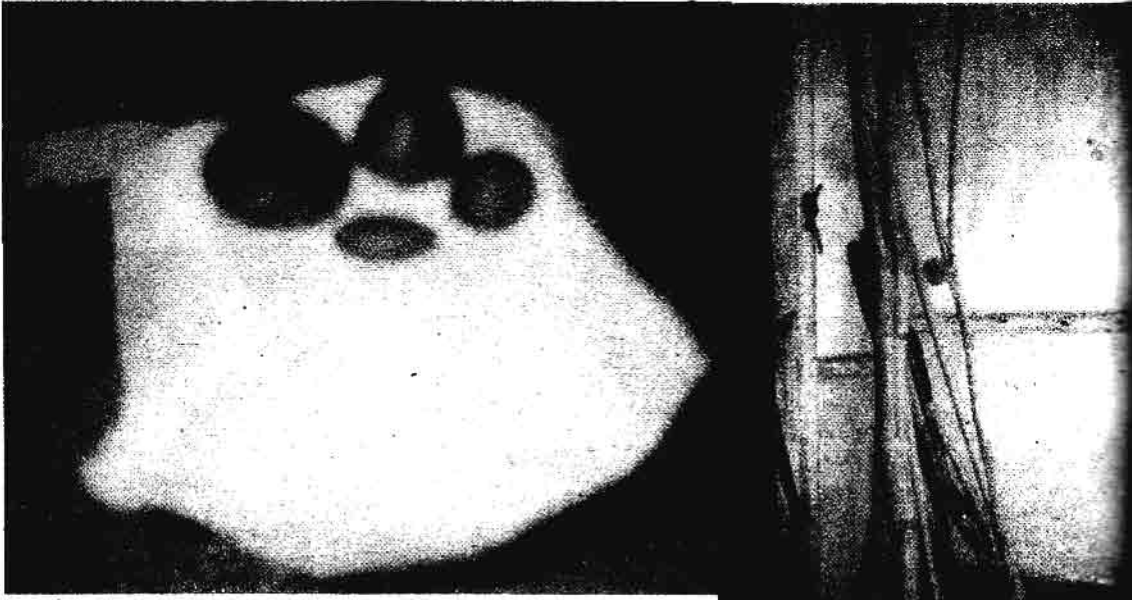
● ကျောက်သရက်စရာ ကျောက်ခွံခွံ ကျောက်ခွံစရာ ကျောက်လက်ရင်စရာ

● ကျောက်လိမ်များ၊ ကျောက်ဆူရည်

ကျောက်ဆိတ်၊ ကျောက်ဒဂါးများ၊ ကျောက်ဟင်္သာ

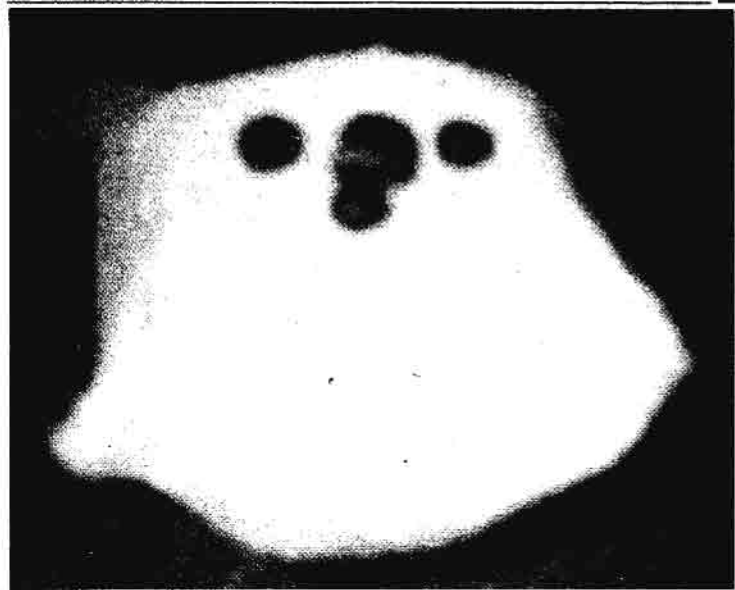

www.burmeseclassic.com

ဆင်္ဘဲအမြဲတော၊ ပြောင်အမြဲတော၊ ကွဲအမြဲတော၊ လှောင်အမြဲတော

အခြား အမြဲတောများ

ဝါးအမြဲတောများ

ကဲ့သို့ ဆင်အမြဲတော၊ ပြောင်အမြဲတော၊ ကွဲအမြဲတော၊ လှောင်အမြဲတောနှင့် အခြားအမြဲတောများကိုလဲ ထုတ်ပြသဖြင့် ဓာတ်ပုံရိုက်ကူးခွင့် ရရှိခဲ့ပါတယ်။

ဆံတော်ဓာတ်တော်များကိုလဲ ထုတ်ပြသခဲ့ရာ ဓာတ်ပုံရိုက်ကူးခွင့် ရရှိခဲ့သော်လဲ ကင်မရာ၏ ချို့ယွင်းချက်ကြောင့် မတင်ပြနိုင်တော့ပါ။

ကန္တိရပ်စွည်းများကား ဦးပွင်းဦးသုဂန္ဓ၏ လက်ဝယ် ရှိနေခဲ့ပါတယ်။

ယခုအခါ ဆရာတော် ဦးသုဂန္ဓမှာ ဒေါင်းသမားကြီးကျေးရွာ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းတွင် ကျောင်းထိုင်နေတယ်ဟု ကြားသိရပါတယ်။

ဆရာတော်အား ဤဆောင်းပါးဖြင့် ဖူးမြော်မာန်လျှော့ ကန်တော့အပ်ပါတယ်ဘုရား။

အတိုင်း ထုတ်ပြခဲ့ပါတယ်။
တကယ့်အသီးများကရတဲ့ ကျောက်သရက်စေ့၊ ကျောက်ပိန္နဲခွံ၊ ကျောက်ပိန္နဲစေ့၊ ကျောက်လက်ခုပ်စေ့များတို့လဲ ဓာတ်ပုံမှာ မြင်ရတဲ့အတိုင်း ထုတ်ပြခဲ့ပါတယ်။
သိဒ္ဓိရှိတဲ့ ကျောက်ပျားအုံကို ၁၅၄ နက္ခတ္တရောင်ခြေဤမဂ္ဂဇင်း

ပျားရည်မှာစိမ်းထားပြီး ပျားရည်တစ်ဖွန်းစီကို စာရေးသူတို့အား တိုက်ကျွေးခဲ့ပါတယ်။
ဝါးအမြဲတောများ၊ ဝါးကိုင်းတက်မှ ကျောက်ပေါက်ကို ထိုးနေပုံများကိုလဲ ဓာတ်ပုံရိုက်ကူးခွင့် ရရှိခဲ့ပါတယ်။
အမြဲတောရှိရာ အမြဲတောလာ ဆိုသ

ဘုမ္မဝတီ ကိုကိုလေး (ဘီအေ)

တောင်တက်လမ်းမရှိ ပြန်ပြန်သော
လယ်ယာတောများသာ ရှိသည်။

ဒီတော့ ခက်ခဲသော၊ မတ်စောက်
သော တောင်ကမ်းပါးယံကြီးကို ဆင်းဖို့
တက်ဖို့ဆိုတာ သူ့အတွက် အလွန်
မလွယ်ကူသည်ကိုစွဲကြီး ဖြစ်၏။

သို့သော်...

ဝိဇ္ဇာဓရလမ်းစဉ်ကို လျှောက်လှမ်း
နေသော ဂန္ဓာရီခရီးသည်တစ်ဦးအနေ
ဖြင့် မိမိ၏ ရည်ရွယ်ချက်များ၊ မျှော်လင့်
တောင့်တချက်များ၊ အဓိဋ္ဌာန်များ
အောင်မြင်ဖို့ဆိုပါက မလွဲမသွေ
လျှောက်ကို လျှောက်ရမည်ဖြစ်သည်။
တွန့်ဆုတ် ကြောက်ရွံ့စိတ် ရှိနေပါက
ဘယ်မှာ အောင်မြင်နိုင်ပါမည်နည်း။

သို့ကြောင့်ပင် ဂန္ဓာရီဆရာလေးရဲ
ဇော်သည် အရုဏ်ဆွမ်း စားပြီးသည်
နှင့် ကျောပိုးအိတ်ကိုပိုးကာ ဘာသူတော်
နှင့်အတူ အင်္ဂုရီရာ တောင်တန်းကြီး
ဆီသို့ ထွက်ခဲ့ကြလေသည်။

'ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မကြောက်ပါနဲ့သား
ရယ်၊ သူတော်ကောင်းတွေသွားတဲ့
လမ်းမှာ သူတော်ကောင်းတွေက အမြဲ
စောင့်ရှောက်ပါတယ်။'

'ဟုတ်ကဲ့ပါ ဘာသူတော်၊ ကျွန်တော်
စိတ်တင်းထားပါတယ်။ ကျွန်တော့်
အဓိဋ္ဌာန် အောင်ကို အောင်မြင်ရမှာပါ။
ကျွန်တော် မအောင်မြင်မချင်း ကြိုးစား
မှာပါ'

'အေး အေး ဒါမှပေါ့ကွယ့်'

ထို့နောက် စကားတပြောပြောနှင့်
နှစ်ယောက်သား ထွက်ခဲ့ကြရာ နှစ်နာရီ
နီးပါးအကြာတွင် အင်းဂူရီရာ တောင်
ခြေသို့ ရောက်ခဲ့ကြလေ၏။

'ဪ သားကို ပြောရဦးမယ်။
ဒီတောင်ကို 'ဥသဘတောင်' လို့ ခေါ်
တယ်။ မြတ်စွာဘုရားအလောင်းတော်
နုစဉ်အခါက တစ်ခုသောဘဝမှာ ဒီ

ရတနာ

ပြည်ထွက်ဝခန်းစင် (၂)

ယခင်လမှ အဆက်

ဘာသူတော်ကောင်း ကြားတော့ သူ
ပိုဆိုးသွားသည်။ သူ ကျင်လည်ခဲ့ရ

သည့် ပတ်ဝန်းကျင်က တစ်ဆယ့်နှစ်
ရာသီပတ်လုံး ကောက်နံ့များ သင်းနေ
သည့် မြေပြန့်လွင်ပြင်၊ တောင်ဆင်း

တောင်မှာ နွားလာသည့်သဘာ ဖြစ်ခဲ့ဖူး
တယ်လို့ အဆိုရှိကြတယ်။

တောင်ကြီးကလဲ ခပ်ဝေးဝေးက
ကြည့်ရင် နွားတစ်ကောင်ဟန်အပြည့်
နဲ့ ရပ်နေသလိုပဲ။ ဝိဇ္ဇာစိုက်ကြီးတွေ
ကျက်စားပျော်မြူးကြတဲ့ နေရာလို့လဲ
ပြောကြတယ်။ နတ်လဲကြီးတယ်။
အမှားအယွင်း သိပ်မခံဘူး။ ဒီနေရာမှာ
ပထမ အဘဘိုးဘိုးအောင်ကိုယ်တိုင်
အင်းဂူကြီးထဲဝင်ပြီး နှစ်ပေါင်းများစွာ
နေခဲ့တယ်။

ဒါကြောင့် ဒီတောင်ကြောတောင်
တန်ကြီးတစ်ခုလုံး ဝိဇ္ဇာဓာတ်တွေ
အပြည့်ရှိတယ်။ ငါ့သားလဲ အင်းဂူကြီး
ထဲမှာ ထိုင်အောင်းပြီး ဝိဇ္ဇာဓာတ်တွေ
ယူရမယ်

ဘသူတော်က အင်းဂူကြီးရှိရာသို့
လက်ညှိုးထိုးပြရင်း သူ့ကို ပြောပြ
သည်။

'ကဲ ငါ့သား အခု ဘပြတဲ့ နေရာက
နေ အင်းဂူရှိရာကို တက်ပေရော။
လမ်းကတော့ မရှိဘူး။ အဆင်ပြေသလို
သာ ကြည့်တက်။ ဘက ဟိုဘက်
နတ်ရေတွင်းဘက်ကနေ ဝါးကျည်
တောက်လုပ်ပြီး ရေခပ်ရင်း တက်ခဲ့
မယ်။ တက်တာတော့ သတိ။ ဝီရိယနဲ့
တက်ဟေ့ ငါ့သားရဲ့'

ဂန္ဓာရီဆရာလေးရဲဇော် ခေါင်းညိတ်
လိုက်စဉ်ပင် ဘသူတော်က တောင်ခြေ
အတိုင်း ဆက်လျှောက်သွားလေသည်။
ဘသူတော်ကို မမြင်ရတော့မှ သူလည်း
အင်းဂူရှိမည့် တောင်ခါးပန်းအလယ်
ကြောသို့ သစ်ပင်များ၊ နွယ်ကြိုးများ၊
သစ်ကိုင်းများကို ဆွဲကာ ခက်ခက်ခဲခဲ
တက်ခဲ့လေ၏။

ဥသဘာတောင်၏ သဘာဝအနေ
အထားက ထရံထောင်ထားသလို
မတ်စောက်သည့် တောင်နံရံများရှိ

၁၅၆ နက္ခတ္တဇာတ်မြစ်ပုဂ္ဂိုလ်း

သော တောင်ကြောကြီးဖြစ်သဖြင့်
နွယ်ကြိုးများ၊ သစ်ပင်သစ်ကိုင်းများကို
ဆွဲရင်းတက်နေရကား အလွန်ခက်ခဲလှ
သဖြင့် တစ်ကိုယ်လုံး စော့ခွေးများပင်
ပြန်လျက် ရှိပေသည်။

တောင်ကြော၏ တောင်နံရံများက
အချို့နေရာများတွင် ကျောက်ပြာတုံး
ကြီးများ၊ ဂဝံကျောက်များ၊ လူတစ်လံ
တစ်ပြန်ရှိသည့် ကျောက်သားပြင်ကြီး
များနှင့် ပြည့်နှက်နေသဖြင့် လူတက်ရန်
အလွန်မှပင် ခဲယဉ်းလှသော အနေ
အထားဖြစ်လေသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ
ကျောက်သား ကျောက်တုံးများကြား
တွင် ဆွဲစရာ သစ်ပင်က မပေါက်။

သူ ပေ (၃၀၀)လောက်အရောက်၌
တော့ ပိုမိုခက်ခဲမှုတစ်ခုနှင့် နှလုံးသွေး
ရပ်ခမန်း ကြုံတွေ့လိုက်ရလေတော့
၏။ အကြောင်းသော်ကား လူတစ်ရပ်
ခန့် အမြင့်နှင့် ဝါးတစ်ရိုက်လောက်
အကျယ်ရှိ ကျောက်ဖြာကြီးကို နွယ်ကြိုး
အားကိုးနှင့် သက်စွန့်ဆံ့များ သူ တက်
ခဲ့သည်။

သို့သော် အလယ်လောက်
အရောက်၌ နွယ်ကြိုးပြတ်သွားသဖြင့်
ကမန်းကတန်း တစ်ထွားနီးပါးမျှ ချွန်
ထက်နေသော ကျောက်စွန်းလေးတစ်ခု
ကို လျှပ်တစ်ပြက် ဆွဲထားလိုက်ရလေ
သည်။

နောက်ဆုံး သူသည် ကျောက်ဖြာ
ကြီးကို ခြေကုပ်ယူ၍မရ၊ သူ့ခန္ဓာကိုယ်
ကြီးနှင့် တစ်ထွာလောက် ကျောက်စွန်း
လေးကိုလည်း ကြာရှည် ဆွဲထားနိုင်
မည့် အနေအထားမျိုး မဟုတ်တော့ဘဲ
ကျောက်စွန်းလေးကိုဆွဲပြီး ချာလည်
လည်သလို ယက်ကန်ယက်ကန် ဖြစ်
နေသည်။ လက်နှစ်ဖက်လုံးတွင်လည်း
သွေးများ စို့လာကြ၏။

ဒီအချိန်သည် သူ့အတွက် နောက်
ဆုံးအချိန်များလာဟု တွေးထင်လိုက်
၏။ အခြေအနေက လုံးဝ မကောင်း
တော့။ နောက်ထပ် ဒီကျောက်စွန်းကို
သူ ဘယ်လောက်ကြာကြာ ဆွဲထား
နိုင်မှာမို့လဲ၊ မတော်၍ လက်လွတ်သွား
ပါက (သို့မဟုတ်) ဆွဲထားသော
ကျောက်စွန်းလေး ပဲ့ထွက်သွားပါက
သူ မတွေ့ရဲလောက်အောင်ပင် ဖြစ်နေ
ရပေ၏။

ထိုအချိန်တွင်ပင် မမျှော်လင့်ဘဲ
လူတစ်ယောက်၏ လှမ်းအော်သတိ
ပေးသံတစ်ခုက ထွက်ပေါ်လာသည်။

'ဆရာလေး စိတ်ကိုတင်းထား၊
မလျှော့လိုက်နဲ့၊ လက်မလွတ်လိုက်နဲ့၊
ကျုပ် ကြိုးချလိုက်မယ်။ ကြိုးကိုလှမ်းဆွဲ
လှမ်းဆွဲ'

အသံက အင်းဂူကြီးဆီမှ ပေါ်ထွက်
လာခြင်းဖြစ်သည်။ အသံလာရာ မော့
ကြည့်လိုက်တော့ သူနှင့် မော်တော်
ပေါ်မှာတွေ့၊ ဖိုးဦးတောင်ဘုရားအထိ
အတူလာခဲ့ကြသည့် ခရီးသွားဖော်ဖြစ်
နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

ထိုသူ၏နံ့သားမှာလည်း ဘသူတော်
ကို ရပ်လျက်တွေ့ရ၏။ နှစ်ယောက်
စလုံး အင်းဂူဘေးမှ ကျောက်ဖြာကြီး
ပေါ်တွင် ရပ်နေကြခြင်းဖြစ် သည်။

သူ ကြည့်နေစဉ်ပင် ကျပ်လုံးခန့်
ရှိသော ပိုက်ဆန်လျှော်ကြိုးတစ်

အင်းက တဖြည်းဖြည်း သူ့ရိုရာသို့
သူ့ကျလာသည်။

* * *

အင်းဂူကြီးဆီရောက်တော့ သူ
အတော် မောသွားချေ၏။ ဘာသူတော်
သူ့ကို ရေတစ်ခွက် တိုက်သည်။
သူတော်တိုက်သော ရေသောက်ပြီး
သူ အိပ်ပျော်သွားလေတော့၏။

အိပ်ရာကနိုးတော့ နေ့လယ် (၁၂)
နာရီလောက်ရှိပြီ ဖြစ်သည်။ နှစ်နှစ်
ကြိုက်ကြိုက် အိပ်လိုက်ရသဖြင့် လူလည်း
အတော်လန်းသွားလေသည်။

'သား နိုးပြီပဲ'
ဘာသူတော်က သူ့ထံ လျှောက်လာ
အင်း လှမ်းမေးလိုက်၏။

'ဟုတ်ကဲ့ ဘာသူတော် နိုးပါပြီ'
သူက ကိုယ်လက်ဆန်ရင်း ဖြေ
ဆိုက်သည်။

'အေး အေး နိုးပြီဆိုတော့ ထမင်း
အစို့အချိုနီမီသေးတယ်။ (၁၂)နာရီ
ထိုးသေးဘူး'

ဒီတော့မှ ဗိုက်ထဲက တကြုတ်ကြုတ်
ဖြစ်နေသည်ကို သတိထားလိုက်မိ၏။
အကြောင့် ဘာသူတော် အဆင်သင့်
ပြင်ပေးထားသော ထမင်းကို အားရ
စားလိုက်သည်။

'သူတော်ကောင်းတွေ သွားတဲ့လမ်းမှာ
သူတော်ကောင်းတွေ အပြုအစဉ်ရှောက်
ထားဆိုတာ သား ယုံပြီလား'
ဘာသူတော်က ဂန္ဓာရီဆရာလေး
အမင်းစားနေသည်ကို ကြည့်ရင်းမေး
ဆိုက်၏။

'ဟုတ်ကဲ့ ယုံပါပြီ ဘာသူတော်၊ ဒါ
အကဲ သားကို ကြိုးချပေးတဲ့ မိတ်ဆွေ
အတာ ဘယ်ရောက်သွားလဲ ဘာသူ
တော်၊ အဲဒီမိတ်ဆွေဟာ သားကို ကူညီ
အတာ နှစ်ခါရှိပြီ'

'သူ့အလုပ် သူ့သွားလုပ်နေပြီကွယဲ့'

သူလဲ သားလိုပဲ ပြည်ထွက်ကျင့်စဉ်
ကျင့်ရအောင်လာတဲ့ ဂန္ဓာရီဆရာလေး
ပဲ'

'ဪ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ပါလား'
ဂန္ဓာရီဆရာလေးရဲ့ဇော် တအံ့တဩ
ဖြစ်သွားသည်။ သို့သော် ဘာသူတော်
နှင့် မည်သို့ဆက်စပ်ပုံနှင့် ခက်ခဲလှ
သော ဥသဘာတောင်ကြီးပေါ်ကို ဘာသူ
တော် မည်သို့ အလွယ်တကူ တက်
ရောက်နိုင်ခဲ့ပုံတို့ကိုတော့ မမေးဖြစ်ခဲ့
တော့။ အလွန်ထူးခြားမှုတစ်ခုအဖြစ်
သူ သဘောထားလိုက်လေ၏။

'ငါ့သား စားသောက်ပြီးရင်တော့
အင်းဂူကြီးထဲဝင် ပုတီးစိပ်ပေတော့၊
အိမ်း... ပုတီးစိပ်ပေတော့ဆိုတော့
ပုတီးစိပ်နည်းကိုလဲ ပြောရဦးမယ်။
ပုတီးစိပ်တဲ့အခါမှာ ပြည်ထွက်ကျင့်စဉ်
က သမားရိုးကျစိပ်လို့ မရဘူး။ သူက
တစ်မူထူးတယ်'

ဘာသူတော်က ပြည်ထွက်ကျင့်စဉ်
၏ ပုတီးစိပ်နည်းကို ရှင်းပြသဖြင့်
ဂန္ဓာရီဆရာလေးရဲ့ဇော် ထူးဆန်းသလို
ငေးကြည့်ရင်း အံ့သြစွာဖြင့် နားထောင်
နေလိုက်၏။

'ပုတီးစိပ်ထားဆိုတာ သမားရိုးကျကတော့
လက်ညှိုးနဲ့ပဲ ပုတီးလုံးထွက်ကို ဆွဲယူစိပ်ကြ
တာပဲ တခြားနည်းတွေမှာ စိပ်လို့ရပေမယ့်

ပြည်ထွက်ကျင့်စဉ်ကျတော့ လက်ခလယ်နဲ့
ပုတီးစိပ်ရတယ်။ လက်ခလယ်နဲ့ လက်ပ
တွဲစိပ်ရတယ်။

ဒါမှ သိဒ္ဓိဓာတ်တွေ အပြည့်ရတယ်။
လက်ညှိုးနဲ့စိပ်တာက ဆွဲယူ အာကျတယ်။
သံလိုက်ဓာတ်နည်းတယ်။ ကောင်းကျိုးရမ်း
သာတွေကို အပြည့်အစ မရနိုင်ဘူး။

ပုတီးစိပ်တဲ့အခါမှာလဲ ကာယ၊ ဝစီ မနော
အညီကျတယ်။ ပုတီးစိပ်တဲ့ ချောင်း ချောင်း
သံချက်ညီရတယ်။ ကိုယ်စိပ်ယူ ပုတီးစိပ်ကို
ပါးစပ်ကရွတ်၊ စိတ်မနောက ကိုယ်ရွတ်ဆို
စိပ်တဲ့ စိပ်ပုတီးရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို ပေါ်အောင်
အာနုပြု လက်က ဟန်ချက်ညီညီ ပုတီးကိုစိပ်
အဲဒီသံချက်ညီပု အကျိုးပေးတယ်။

နောက်တစ်ခုက ပိဋကသုတ်အတွက်
ကျင့်တာဆိုတော့ 'ဗျဉ္ဇယောဂ' နည်းအရ
မျက်နှာမှအစကို ရွေးရတယ်။ အဲဒီနည်း
အရ ပြောရရင် မြောက်အရပ် မျက်နှာမှ
စိပ်ရမယ်။ မြောက်အရပ်က ဆွဲယူဓာတ်အား
ကောင်းတဲ့အရပ်ဖြစ်တယ်။ အာယု၊ လာဘ
ဓန သူ့ခဲ သီရိ စတဲ့ သိဒ္ဓိတွေ အပြည့်ဆုံး
ရနိုင်တယ်။ ပိဋကသုတ်အတွက် အပြည့်ဆုံး
ရနိုင်တယ်'

ဂန္ဓာရီဆရာလေးရဲ့ဇော်သည် သူ့
အတွက် အထူးအဆန်း များပြားနေ
သော ဘာသူတော်၏ စကားများကို
နားထောင် နာခံမှတ်သားရင်း နေ့လယ်
တစ်နာရီတွင် အဘဘိုးဘိုးအောင် နေခဲ့
သည်ဆိုတော့ ထုံကျင်းကြီးဖြစ်သည့်
အင်းဂူထဲသို့ ဝင်ခဲ့လေ၏။

**တကြွင်း ။ ဘာသူတော် ညွှန်
ကြားသော ပုတီးစိပ်မှာ ပြည်ထွက်
ကျင့်စဉ်အတွက်သာ ဖြစ်ပါသည်။**

* * *

အင်းဂူမှာ တောင်အတွင်းဘက်သို့
ဥမင်လိုဏ်သဏ္ဍာန် ပြုလုပ်ထားသော
ဂူဖြစ်ပြီး သိပ်တော့ မထူးခြားလှပေ။
ဂူပေါက်ဝ၌ ထူးခြားမှုမရှိဘဲ အဘဘိုးဘိုး

အောင်၏ တင်ပို့ခဲ့သူ ပုဂံအိမ်ကိုင်ရုပ်တု တစ်ခုသာ ရှိသည်။ ဂန္ဓာရီဆရာလေး ခဲဇော်သည် ဘသူတော် ညွှန်ကြား သည့်အတိုင်း အဓိဋ္ဌာန်ယူခဲ့လေ၏။

သူ အဓိဋ္ဌာန်ယူနေစဉ်အတွင်း ဘသူ တော်က သူ့အတွက် နတ်ရောက်ရှိရာ တောင်ခြေသို့ဆင်း ရေခပ်ပြီး စားစရာ သောက်စရာများကို မယူမပင်ရန် ဖန်တီး ပေးသည်။ ထူးခြားသည်က...

‘ကြုံကြုံစွာအတွင်း၌ ဘုရား ရဟန္တာ ဖစ္စကဗုဒ္ဓတို့နှင့် သိဒ္ဓါရုံ၊ ယဟိန္ဒြာတို့၏ ဟိတ်တန်ခိုးတွေ အမှန်တကယ် တည်ရှိနေ သည်ဟု ကျွန်ုပ် ကောင်းစွာ ယုံကြည်ပါသည်။ ကြုံဟိတ်တန်ခိုးတွေကို ခံယူရန် ကျွန်ုပ်၏ နှလုံးအိမ်တစ်ခုလုံး အသစ်ဖွင့်လျက် ရှိနေ ပါ၏။’

သို့အတွက် စကြာဠာအတွင်း ပုံနှံလျက် ရှိသော ဘုရား ရဟန္တာ ဖစ္စကဗုဒ္ဓတို့နှင့် သိဒ္ဓါရုံ၊ ယဟိန္ဒြာတို့၏ ဟိတ်တန်ခိုးတို့သည် ကျွန်ုပ်၏ ဖွဲ့ပုံယူမှုကိုသာ နှလုံးသည်ပွတ် သို့ ထင်ရောက်တည်ပါစေစာသည်။’

ဟု နံနက်တိုင်း နေထွက်ရာအရပ် မျက်နှာမူပြီး သုံးကြိမ်သုံးခါတိုင် လက် နှစ်ဖက်ဆန်တန်၍ အော်ဟစ်ကာ တကယ်တန်ခိုးသိဒ္ဓိတွေ မိမိထံ ရောက် ရှိလာပြီဖြစ်ကြောင်း ယုံကြည်ရန်ပင် ဖြစ်သည်။

သို့နှင့်ပင် ဂန္ဓာရီဆရာလေးသည် (၄)ရက်မြောက်နေ့၌ ပိုးဂူရှိရာ ဖိုးဦး တောင်သို့ ပြန်လည်ရွှေ့ပြောင်းခဲ့လေ ၏။ ဖိုးဦးတောင်သို့ ပြန်လည်ရောက် သည်နှင့် ပိုးဂူရှိရာဘက်သို့ လာခဲ့ကြ လေ၏။ ဂူထဲဝိ၌ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်တစ် ဆူရှိသည်။ ပိုးဂူမှာ ယောက်ျားကြီး နှစ်ဖက်စာသာကျယ်၍ အနက် (၁၁) တောင်၊ (၁၂)တောင်မျှရှိ မြေခိုက် တွင်းကြီးတစ်တွင်း ဖြစ်သည်။

တွင်းကြီးကို သံလက်ရန်းများ ၁၅၅ နက္ခတ္တရောင်ခြေဥပမူရင်း

ပတ်ကာထားသည်။ တွင်းကြီးထဲဝိ၌ တင်ပို့ခဲ့သူ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်မြတ် တစ်ဆူ စံပယ်လျက်ရှိပြီး တွင်းဝတွင် တံခါးများ တပ်ထားသည်။

‘ငါ့သား အဲဒါ ပိုဂူတွင်းလို့ခေါ်တယ်။ တစ် နည်းပြောရရင်တော့ ထုံတွင်းကြီးပေါ့။ အဘ တို့ဘိုးအောင်ကိုယ်တိုင် အဲဒီထုံတွင်းကြီး ထဲဆင်းပြီး ဂန္ဓာရီအကျင့်အတွက် ကျင့်ခဲ့တယ်။ ထွက်ရင်ပေါက် ပိဗ္ဗကြီး ဖြစ်ခဲ့တယ်။ ပြည်ဝပ်ပြည်ထွက်ကုန်စဉ်မှာ အင်ဂူမှာ မအောင်ပဲ ပိုဂူကို မပြောင်းရင် ထုံဟောင်း အရိ ပိဗ္ဗာ ပြစ်နိုင်ဘူးလို့ အဆိုရှိကြတယ်။ ပိဗ္ဗဖြစ်ဖို့ယုံယူတိုင်း ထုံလာဆင်းကြရတယ်။ ခုငါ့သားက ပါရမီရပြီဖြစ်တဲ့အတွက် ဒီအကျင့် တွေကိုကျင့်ပြီး ဒီထုံကျင်း ပိုဂူကို ရောက်လာ ရတာ ကံကောင်းတယ်ဆို ရယ်။’

ဘသူတော်က သူ့ကို ပိုးဂူ အကြောင်း ရှင်းပြသည်။ ဂန္ဓာရီဆရာ လေးခဲဇော်သည် ဘသူတော်နှင့်အတူ တွင်းထဲ၌ရပ်ရင်း တွင်းကြီးထဲသို့ ခြေတည် လိုက်၏။ လှေကားမရှိဘဲ တွင်း၏နံရံ များကို ခြေကန်ဆင်းရမည်။ တွင်းကြီး က မှောင်ပိန်းနေသည်။ တွင်းထဲကို ဘာမှမမြင်ရ။ ထိုကြည့်စရာ ဓာတ်မီး ကလည်း ပါမလာ။

သူက တွင်းကြီးကိုတစ်လှည့် ဘသူ တော်ကို တစ်လှည့် ကြည့်နေမိသည်။ ‘ဘာလဲ ငါ့သား ကြောက်နေတယ် ထင်ပေ။ ဘာမှ မကြောက်ပါနဲ့သားနဲ့ သူတော်ကောင်းတွေ သွားတဲ့လမ်းနဲ့ သူတော်ကောင်းတွေ အမြဲစော့ ရှောက်ပါတယ်။ ခဲရဲသာဆင်းပါ။’ ဘသူတော်က ဂန္ဓာရီဆရာလေး ခဲဇော်ကိုကြည့်ပြီး အားပေးစကား ခြေ ရင်း တိုက်တွန်းလိုက်၏။

* * *

ဂန္ဓာရီဆရာလေးသည် မရဲတရဲပင် တွင်းကြီးထဲ ဆင်းရန် ပြင်ဆင်ရန် ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်မြတ်ကို ဦးချဝတ်ဖြင့် လိုက်ပြီး တစ်ဆက်တည်း ဘသူတော် ကို ကန်တော့နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။ ‘ဘသူတော် သား ဆင်းတော့မယ် အိမ်း... ကောင်းပ ကောင်းပ’

တွင်းကြီးက ပြောင်ချောနေသည် ခြေကန်ဆင်းရမည့်တွင်းကြီး ဖြစ်သဖြင့် မတော်တဆ ခြေလျှောသွားမိမိ အကိုင်အတွယ် အညှာအတာမရှိတော့ ကြီးထဲ ပြုတ်ကျသွားမည်ဖြစ်သည် သို့ကြောင့် သတိကြီးစွာထား၍ ထူး ကြီး၏ နံရံနှစ်ဖက်ကို လက်နှင့်ကုန်စမ်း စမ်းတဝါးဝါး ဆင်းခဲ့၏။

တွင်းကြီး၏ အလယ်လော အရောက်တော့ တွင်းကြီးထဲကို ခပ်မှ မြင်လာရသည်။ အမှောင်ထဲ၌ ထူး သားရလာသလို ဖြစ်သော သူ့မျက်နှာ များက တွင်းထဲကို ရေးရေးမြင်နေ သည်။

ဒီမှာတင် ဂန္ဓာရီဆရာလေးခဲဇော် မျက်လုံးပြူး မျက်ဆန်ပြူးနှင့် နှလုံး သွေးရပ်ခမန်း ဖြစ်သွားရသေး လင်ဖန်းငယ်တမျှ ပါးပျဉ်းကြီးထထထ သူ့ကို မာန်ဖိနေသည့် ခြေသလုံး မြေငန်းကြီးတစ်ကောင်ကို တွေ့လို

အပေါ်ပြန်တက်ဖို့လည်း လွယ်လွယ်
 ပြန်တက်မရသော အနေအထား
 ဖြစ်နေသည်။ မပျော်လင့်ဘဲ မြွေငန်း
 ကြီးကို မြင်လိုက်ရသဖြင့် ကြောက်ရွံ့
 စိတ်လန့်သော စိတ်တို့ကြောင့် ရင်
 တစ်ခုခုနားထုန်း ခုန်လျက်လည်းရှိ
 သည်။ ခြေအန်လက်အန်များလည်း
 သွင်သလိုဖြစ်ကာ ချွေးများ ပြန်
 ဖျက်လာသည်။
 နူး... ဖူး...
 မြွေငန်းကြီး၏ မှုတ်သံများကလည်း
 တဖုန်းဖုန်းနှင့် ကြောက်မက်
 ထွက်ပေါ်လျက် ရှိ၏။
 နောက်ဆုံး သူ၏ ခြေနှင့်လက်တို့
 ဆွဲဆဲသို့ တဖြည်းဖြည်း လျှောကျ
 သွား၏။ မြွေငန်းကြီးနှင့် နီးသည်ထက်
 သာဗျာဏ်။ ထိုအချိန်တွင်ပင် ဘသူတော်
 သက်သုံးစကားဖြစ်သော "သူတော်
 ဆရာလေးမယ်လမ်းမှာ သူတော်
 ဆောင်းတွေ အမြဲစောင့်ရှောက်ပါ
 ဆယ်" ဆိုသည့် အသံက ပဲ့တင်ထပ်
 ဖြစ်လာသည်။
 ခန္ဓာရီဆရာလေးရဲဇော် သတိတစ်
 ပျက် ပြန်ထိန်းလိုက်သည်။
 "ဦး သူတော်ကောင်းပဲ။ သူတော်
 ဆောင်းတွေရဲ့အကျင့်ကို ကျင့်နေသူပဲ။
 ခန္ဓာရီဆရာသည် အဓိဋ္ဌာန်တည်
 ဆောက်နေသူပဲ။ ငါဟာ ခန္ဓာကိုယ်ကို
 လျှော့လျှော့ပြီး အဓိဋ္ဌာန် တည်ဆောက်
 ဆောင်ရွက်ပဲ။ ငါ့အဓိဋ္ဌာန်က ဒီပိုးဂူတွင်း
 ခြေခေါ်တဲ့ ထုံကျင်းကြီးထဲ ဝိဇ္ဇာဓာတ်
 ထုံကျင်းရင်း ဆင်းပြီး အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်
 နေခြင်းဖြစ်လို့ရာဖြစ်စေတော့ ငါ့အဓိဋ္ဌာန်
 ဆင်းဆင်းဆင်းဆင်းမယ်။ ငါ့အဓိဋ္ဌာန်
 ဖျက်မခံဘူး"
 သူလည်း ယတိပြတ် ဆုံးဖြတ်လိုက်

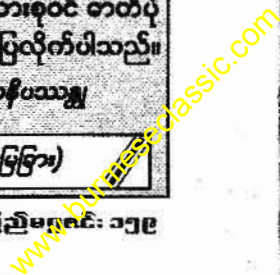
သည်။
 ထိုခဏတွင်ပင် သူ၏ ခြေနှင့်လက်
 တို့က ထုံကျင်းနံရံမှ ထုံကျင်းကြီး၏
 အောက်ခြေသို့ လျှောကျသွားလေ
 တော့၏။
 ဒီမှာတင် ဂန္ဓာရီဆရာလေး ဒုတိယ
 အကြိမ် မျက်လုံးပြူး။ မျက်ဆန်ပြူး။
 ဖြစ်သွားပြန်သည်။
 အကြောင်းသော်ကား...
 စောစောက ထုံကျင်းအောက်ခြေ
 အလယ်လောက်မှာ မြင်နေရသည့်
 သူ့ကို တဖူးဖူးမှုတ်လျက် ရန်လုပ်နေ
 သော မြွေငန်းကြီးကို လုံးဝမတွေ့ရ
 တော့ဘဲ မြွေငန်းကြီးအစား လူတစ်
 ယောက်ထိုင် သင်ဖျာလေးတစ်ချပ်ကို
 သာ တွေ့လိုက်ရသောကြောင့် ဖြစ်
 လေ၏။
 ဆရာလေးရဲဇော် အလွန်အံ့ဩသွား
 သည်။
 'ငါတွင်းကြီးထဲဆင်းတုန်း ကြောက်
 နေမိလို့ ကြောက်စိတ်ကြောင့် အထင်
 မှား။ အမြင်မှား ဖြစ်တာပဲလား။ ဒါမှ
 မဟုတ် ဘသူတော်ပြောသလို နတ်တို့
 နဲ့ တန်ခိုးတူမျှတဲ့ အကျင့်တွေ ကျင့်လို့
 နတ်တွေကပဲ နောင်ယုန်ခြောက်လှန့်
 တာလား။ ဒါမှမဟုတ် ငါ့အဓိဋ္ဌာန်သီလ
 ကိုပဲ ဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်တွေက စမ်းတာ
 လား'
 ဟုလည်း လားပေါင်းများစွာနှင့်
 တွေးနေမိလိုက်ပေသတည်း။
 [ဖြစ်ရပ်မှန်လေးကို ပြောပြပေး
 သော ဆရာရဲဇော် နက္ခတ္တဝေဒ
 သုတေသီ(စာရေးဆရာ)အား ကျေးဇူး
 တင်ရှိပါကြောင်း၊ မှတ်တမ်းတင်အပ်
 ပါသည်။]

နောင်နိ

စာမျက်နှာ (၁၆၀)မှ အဆက်

မိသားစုနှင့် ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့စွာ နေထိုင်
 လျက် ရှိပါသည်။
အဘ သုံးစွဲသော ဆေးနည်း
 မှာ...
 လက်သုပ် သုပ်၍ စားရသော
 ရှောက်သီးကို သံပရာရည်ညှစ်ခါနီး
 သံပရာသီးကို လှိမ့်ရသလို ဆေးသုံးစွဲ
 မည့် ရှောက်သီးကိုလည်း အနည်းငယ်
 ဖိပြီးလိုပိုပါ။ ပြီးလျှင် အခွံပါ ပါးပါးလှီး
 ပါ။ လှီးပြီးသော အခွံပါ ရှောက်သီးများ
 ကို အဖုံဖုံ ဖန်ပုလင်း (သို့မဟုတ်) ထည့်
 ၍ရသော အိုး၊ ခွက်၊ ဇလုံ တစ်ခုခုသို့
 ထည့်ပါ။
 ရှောက်သီးတစ်လုံးကို သကြား
 လက်ဖက်စားဖွန်းတစ်ဖွန်း ထည့်ပါ။
 ဆားအနည်း ငယ်ထည့်ပါ။ ရေကို
 ရှောက်သီးအလေးချိန်ထက် နှစ်ဆပို၍
 ကြိုချက်ပါ။ ရှောက်သီးတစ်ဆ
 ရေသုံးဆ ဖြစ်ပါသည်။
 ကြိုချက်သောရေ ဆူလာသောအခါ
 ရှောက်သီး ထည့်ထားသော ဖန်ပုလင်း
 ထဲသို့ လောင်းထည့်ပါ။ အေးသွား
 သောအခါ ရေသောက်သလို သောက်
 ပေးပါ။ သောက်နိုင်သလောက်
 ကောင်းပါသည်။ အဖတ်စားရန် မလို
 ပါ။
 အနည်းဆုံး သောက်ရေခွက်ခန့်
 ပဟာဏ်ရှိသော ဖန်ခွက်ဖြင့် (သို့မဟုတ်)
 သောက်ရေခွက်ဖြင့် နေ့စဉ် နံနက်
 တစ်ကြိမ်၊ ညတစ်ကြိမ် ပုံမှန် သောက်
 သုံးပေးပါ။ အိပ်ပျော်စားဝင်၍ သွေးတိုး
 ရောဂါ ကင်းစင်ပါလိမ့်မည်။
 ဆေးနည်းပေးသော အဘ အပါ
 အဝင် အဘ၏ မိသားစုဝင် ဓာတ်ပုံ
 ပါ ထည့်သွင်းတင်ပြလိုက်ပါသည်။
 သဗ္ဗေ ဘဒြာနိပဿန္တု

ကိုဦး (မြေဖြား)

အိမ်ပျော်စားဝင်

သွေးတိုးရောဂါ

ကင်းစင်လိုလျှင်

ဝေ ကုနီ (မြေခြား)

အရပ်သူအရပ်သား လူ အတော်များများ ပြောကြတာ တော့ "အာရောဂျ် ပရမ် လာဘ်"၊ သီတဂူဆရာတော် ကြီး ဟောကြားတော်မူသော "ဘဝတန်ခိုး" တရားတော်၌ "အာရောဂျ်ပရမာလာဘာ" ဟု နာကြားဖူးပါသည်။

ထိုစကားရပ်သည် သုံး လောကထွတ်ထား သဗ္ဗညုတ ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏ ရွှေ နှုတ်သံထွက် မွေစက်မှ လာသော တရားတော်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုတရားတော် ၏ အဓိပ္ပာယ် ဆိုလိုရင်းမှာ "လာဘ်တကာ လာဘ်တို့ တွင် ကျန်းမာခြင်းတည်း ဟူသော လာဘ်သည် အဓိက ပဓာနကျ၍ အသာ ဆုံး အမြတ်ဆုံးဖြစ်သည်" ဟု ဆိုပါသည်။

ယခုကာလအခါသမယ၌ စာရေးသူ ၏ လေ့လာသိရှိချက်အရ တင်ပြရလျှင် လူတို့၏ အသက်လေးဆယ်ကျော် ငါးဆယ်နားနီးသောသူ လူသားအများ စဉ် ခံစားရသော ရောဂါဝေဒနာများထဲ တွင် သွေးတိုးရောဂါဝေဒနာသည် လည်း အဓိက ပါဝင်ခံစား ရင်ဆိုင်နေ ကြရသော ရောဂါဝေဒနာ တစ်ခုပင် ဖြစ်ပါသည်။

သွေးတိုးရောဂါနှင့် ပတ်သက်၍ ဆရာဝန်များ၏ လမ်းညွှန်ချက်နှင့် ဆေးဆောင်းပါးများ၌ ရေးသားဖော်ပြ ချက်များကို ကြားဖူးဖတ်ဖူးရာတွင် သွေးတိုးရောဂါ ဝေဒနာရှင်တို့အတွက် ရောဂါဝေဒနာ လုံးဝ မပျောက်ကင်း သော်လည်း ရောဂါဝေဒနာ မတိုးပွား သဖြင့် နုပျဏ္ဍရောင်ခြည်မပူရင်း

မကြီးထွားအောင် လမ်းလျှောက်ခြင်း ဖြင့် ဂရုစိုက်ပြုလုပ်ခြင်းသည်လည်း ကောင်းသောနည်းလမ်းတစ်ခု ဖြစ် သည်ဟု ကြားဖူး ဖတ်ဖူးပါသည်။ ထိုနည်းတူစွာ သွေးတိုးရောဂါ ဝေဒနာနှင့် ပတ်သက်၍ ဆေးဦးတို မြောက်များစွာထဲမှ ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး အနောက်ပိုင်း ပြည်မြို့၊ ရွာဘဲနယ်မြေ ရတနာမာရ်အောင်ကွက်သစ်၊ အိမ် အမှတ်(၃/၅၅)တွင် နေထိုင်သော အသက်(၇၈)နှစ် ရှိပြီဖြစ်သော ဘာ ဦးလှထွန်း၏ သွေးတိုးရောဂါဝေဒနာ အတွက် ဆေးတစ်ခွက်ကို သွေးတိုး ရောဂါ ခံစားရသော ဝေဒနာရှင်တို့ အတွက် ရေးသား တင်ပြလိုက်ပါ သည်။

အဘသည် အသက်ရလာသည် အမျှ သွေးတိုးရောဂါဝေဒနာကို ခံစား ရပါတော့သည်။ အစားအသောက်များ ရောင်ခြင်း၊ ဆေးကုသမှု ခံရခြင်း ဆရာဝန်မှ ညွှန်ကြားသော ဆေးများ ကို နေ့စဉ်မှန်မှန် သောက်သုံးခြင်းဖြင့် နေလာခဲ့ရာ ရောဂါဖြစ်ပြီး သုံးနှစ်ကျော် လေးနှစ်လောက်အရောက်မှ "သွေးတိုးရောဂါအတွက် ဆေးထု ခွက်"ကို အသိမိတ်ဆွေတစ်ဦးထံ ရလိုက်ပါသည်။ ထိုဆေးနည်းကို ရလျှင်ရမှ ဖော်စပ်သုံးစွဲကြည့်ရာ သွေးတိုးရောဂါ သက်သာ ပျောက်ကင်းသည် အပြု ယခုအခါ အဘသည် အာဝါဒကြီး မချောင်၍ အိမ်ပျော်စားဝင်ပြီး ဇီဝိတ ဟာမုတ်နာ (၁၅၅) သို့

စိနဟာဂ်အောင် ရွှေမှရွှေဆုများရင်ဖြိုင်မှ

ထူးဆန်းသော သိမ်နိမိတ်ကျောက်တိုင်နှင့် ကျောက်ပျဉ်

မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး၊ ဝမ်းတွင်း
မြို့နယ်၊ သဘွတ်ကုန်း စံပြကျေးရွာ
အမှတ်(၆)ရပ်ကွက်မှ အနောက်တောင်ယွန်းယွန်းတွင် ရှေးဟောင်း
စေတီတော်ကြီးတစ်ဆူ ရှိပါသည်။ ဘွဲ့တော်အမည်မှာ "စိနဟာဂ်
အောင် ရွှေမှရွှေ" စေတီ ဖြစ်ပါသည်။

၁၆၅၉ (ဟံသာ)

ရှေးသူဟောင်းများ၏ အဆိုအရ အဆိုပါ စေတီတော်ကြီးမှာ
အသောကမင်းတရားကြီး၏ရေတွင်းပေါင်းရှစ်သောင်းလေးထောင်၊
ရေကန်ပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်၊ စေတီပေါင်း ရှစ်သောင်း
လေးထောင် စေတီတစ်ဆူအဖြစ် ပါဝင်ခဲ့သည်ဟု ဆိုခဲ့ကြပါသည်။

◆ စိနဟာဂ်အောင် ရွှေမှရွှေစေတီတော် ဖုတ်
(သဘွတ်ကုန်းစံပြကျေးရွာ)

◆ သိမ်နိမိတ်ကျောက်တိုင်နှင့် ကျောက်ပျဉ် (ဘုရားတွင် မုတ်ထား)

ဒန်သား(ကြေးနီ)စစ်စစ်

သေအောင်ပစ်၊ ကိတ်သားဓမ္မစစ်

မည်သည့်လုပ်ငန်းမဆို ကံရှိသော်လည်း ဉာဏ်မရှိက မွဲတတ်ပေ၏။ ဉာဏ်ရှိသော်လည်း ဝီရိယမရှိက ထင်တိုင်း ပေါက်ရောက် အောင်မြင်နိုင်မည် မဟုတ်ပေ။

အမြဲကံကောင်းဖို့အတွက် မိမိအချိန်တိုင်း ပြုလုပ်နေသော ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံတည်းဟူသော အလုပ်အားလုံး အမြဲဖြူစင် သန့်ရှင်း ကောင်းမွန်ဖို့ အလွန် အရေးကြီးလှပါ၏။

မိမိလုပ်ဆောင်သည့် အလုပ်အပေါ် စေတနာသန့်သန့် ယုံကြည်မှုအပြည့်ဖြင့် စည်းကမ်းစနစ်ရှိရှိ သီလသမာဓိရှိရှိဖြင့် လုပ်ဆောင်ကြမည်ဆိုပါက မဖြစ်နိုင်ဟူသော အရာသည် ရှိမည်မထင်ပါ။

လူကသာ ယုံယုံကြည်ကြည် သစ္စာရှိရှိ ဖြူစင်သောစိတ်ထားဖြင့် ကျိုးစားလုပ်ဆောင်ကြပါလျှင် အောင်မြင်မှုပန်းတိုင် ဆုပ်ကိုင်နိုင်မည်ဖြစ်ပြီး မဖြစ်နိုင်သော အရာဟူသည်မရှိ အားလုံးဖြစ်နိုင်ပေသည် မဟုတ်ပါလား။

ယခု စာရေးသူ ပညာဒါနပြုလိုသည့် လုပ်ရတ်လေးတစ်ခုကိုတော့ ယုံကြည်မှု သဒ္ဓါတရား အပြည့်ရှိလျက် စိတ်ကောင်းနှလုံးကောင်းဖြင့် ကိုယ်ကျိုးလောဘ သက်သက်မဟုတ်ဘဲ မေတ္တာရှေ့ထား ပွားများ ဆောင်ရွက်ကြပါလျှင် ပန်းတိုင်မရောက်မီ ခရီးစဉ်တစ်လျှောက်မှာ မှန်စွာ ရိက္ခာထောက်မည် ဖြစ်ပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ ဝိသနာရှင်အပေါင်းတို့အတွက် မက္ခယမဂုက်ဘဲ လောကကောင်းကျိုးအတွက် ဆောင်ရွက်နိုင်သူများ ဖြစ်ကြစေရန် ရည်သန်လျက် **“ဒန်သားစစ်စစ် သေအောင်ပစ်၊**

ကိတ်သားဓမ္မစစ်” နည်းလမ်းကောင်းတစ်ခုအား ရေးသားဖော်ပြ ပေးဝေငှကာ အောက်ဖော်ပြပါအတိုင်း ပညာဒါန ပြုလိုက်ရပါသည်။

အပိုင်း(၁)

- (၁) ကြက်ထူရွှေစိန် (၂) ပဲယား
- (၂) ကျောက်ဆေးအိန် (၂) ပဲယား
- (၃) ထက်သာ (၂) ပဲယား
- (၄) ဒုတ္တရစစ်စစ် (၂) ပဲယား
- (၅) ကျောက်ချည် (၂) ပဲယား
- (၆) သန့်စင်ပြီပြီ (၈) ပဲယား

စိတို့အား စုဆောင်း၍ သံပရာရည်

ဒွတ္တ ချစ်သားထွန်း
(ရေကြည်-သစ်တော)

စစ်စစ်၊ ကွမ်းရွက်သတ္တုရည်စစ်စစ်တို့ဖြင့် ညက်အောင် ကြိတ်ပြီး ဆေးသား (၁)ပဲသားခန့် အလုံးလေးများ လုံးထားပါ။

အပိုင်း(၂)

- ၁။ “ဒန်” (ကြေးနီ) စစ်စစ် (၁) ကျပ်သားအား “လုံဖောက်ထူထူ” လုံနံပါတ် (၃) ခွံ ထည့်၍ အဖုံးရှင်ဇော်ထူထူမံ၍ ကြိုက်နှစ်သက်ရာဖိုဖြင့် အရည်လင်ရုံ ထိုးပါလေ။
- ၂။ ဒန် (ကြေးနီ) သား အရည်လင်ပါက အဖုံးရှင်အား အသာလုပ်၍ အပိုင်း (၁) ခွံ ဆေးလုံးထားသော (၁) ပဲသား ဆေးလုံး (၁) လုံးအား အသာ ပစ်ထည့်လိုက်ပါ။ ပြီးလျှင် အဖုံးရှင်အား မြန်မြန်ပြန်ဖု၍ မီးသွေးထည့်ပြီး ခေတ္တနှပ်ထားပါ။
- ၃။ ထည့်ထားသည့် မီးသွေး မီးရဲလာပါမှ မီးဆက်လက်ထိုးပါ။ နှာတိုင်း မီးဖြစ်ပါစေ။
- ၄။ ထိုကဲ့သို့ အဖုံးရှင်ကို လှုပ်လိုက်ဆေး (၁) ပဲသားလုံး ပေါက်လိုက်ဖြင့် အဖုံးရှင်ကို ပြန်အုပ်၊ မီးသွေးထည့်လိုက်၊ နှပ်လိုက်ဖြင့် ထိုနည်းအတိုင်း စိတ်ရှည်ရှည် သထက်ဖြင့် ထိုးသွားပါ။
- ၅။ နောက်ဆုံး ဒန် (ကြေးနီ) ကတ်ထား

စာမျက်နှာ (၁၆၄)

www.burmeseclassic.com

ဇရဲသီးဝမာ

မြေထောက်သီးသဏ္ဍိ ဝိန္နသီးခိုင်

ဟုဂျင်ဇီ
(Hu Jin Zhi)

မြေထောက်သီးသော ဝိန္နသီး

တရုတ်တေဟာရတွင် Guā Tiān Lǐ Xià “ကွားထွန်းလီယု” ဟူသော စကားသည် “ဖရဲခင်း၌ ခါးကုန်း၌ ခြေအိတ်၊ ဖိနပ်မပြင်သင့်၊ မက်မန်းပင်အောက်၌ လက်မြောက်၌ ဦးထုပ်၊ ခေါင်းပေါင်း မပြင်သင့်” ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။

ဖရဲသီးသည် နွယ်ဖြင့် တွားကာ မြေတွင် ထောက်၊ ဝပ်၍ သီးသောအပင် အသီး ဖြစ်သည်။ ဖရဲခင်းတွင် ခါးကုန်း၌ ခြေအိတ်၊ ဖိနပ် ပြုပြင်ကိုင်တွယ်လျှင် ဖရဲသီးဆိုးသည်။ ဆွတ်သည်ဟု အထင်လွှဲစရာ ရှိ၏။

မက်မန်းပင်ကား ဦးခေါင်းအထက် သီးသော ပင်မြင့်ဆိုး ဖြစ်၏။ လက်မြောက်၌ ဦးထုပ်ခေါင်းပေါင်း ပြင်ဆောင်းခြင်းက မက်မန်းသီးဆွတ်သည်။ ဦးသည်ဟု အထင်မှားနိုင်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

သို့သော် ကံမမြို့၊ ထုံးကြီးတောင်ကျောင်းဝင်းတွင်ကား ဤဆိုရိုးစကားကို ရှေ့နောက် ပြောင်းလဲစရာ ဖြစ်လာသည်။ မက်မန်းပင်ကဲ့သို့ ပင်မြင့်မျိုး ဖြစ်၍ လူတစ်ရပ် ဦးခေါင်းအထက် သီးလေ့ရှိသော ဝိန္နပင်မှ ဝိန္နသီးများသည် ဖရဲသီးများကဲ့သို့ မြေတွင် ထောက်ကာ သီးနေသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

စတင် သီးကင်းစင်စဉ်က အလုံးပေါင်း (၆၀)နီးပါးရှိကာ ကျောင်းသား သာမဏေငယ်တို့ ဆွတ်ယူ တို့မြှုပ်စားကြသဖြင့် ယခုသော် (၃၆)လုံး ကျန်ရှိသည်။ ဝိန္နသီးမှာ (၂)လုံး၊ (၃)လုံး မြွတ်တွဲ၍ သီးဆတ်သော်လည်း ယခုကဲ့သို့ အလုံး(၆၀)နီးပါး မြွတ်သိပ်သီးသည်မှာ ဆန်းကြယ်လှသည်။

ကျန်ရှိသမျှ (၃၆)လုံးစလုံး အသီးအောင်၍ အလွန်ချိုမွှေးသော အပင်မျိုး

ဖြစ်သည်ဟု သိရသည်။ သို့မျှမက မြေထောက်သီးနေခြင်းကလည်း ထူးဆန်းလှပါသည်။

ထုံးကြီးတောင်ကျောင်း ဆရာတော် အဘိဓဇ အဂ္ဂမဟာ သဒ္ဓမ္မဇောတိက

ဘဒ္ဒန္တကာဝိဒသည် ဓမ္မဝိနယာနလောမ မူလခွဲရန်ကာယဂိုဏ်းချုပ် သာသနာပိုင်ဆရာတော်ဖြစ်သည့်အပြင် နိုင်ငံတော်ဩဝါဒါဓရိယ ဆရာတော်ကြီးလည်း ဖြစ်တော်မူသည်။

www.burmeseclassic.com

ပင်ကြော့ ဝိဒ္ဓါသီးများ

ဆရာတော်ကြီးသည် ပရိတ်ရေဆူ လဆုတ်(၁၀)ရက်နေ့တွင် သက်တော်
သော ရေဆူဆရာတော်ကြီးဖြစ်၍ (၁၀၀)နှစ်တိတိ ပြည့်မည် ဖြစ်သည်။
ပုဂ္ဂိုလ်ထူးအဖြစ် သမုတ်ခြင်း ခံတော်မူ ထို့ကြောင့် ဤသို့ ဖြတ်သိပ်ကာ
ရကာ ၁၃၇၄ ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ် မြေထောက်၍ ထူးဆန်းစွာ သီးလာ

သော ပိန္နဲသီးများသည် ဆရာတော်ကြီး
၏ သက်တော်တစ်ရာပြည့်၊ ဂုဏ်ဝိသိဋ္ဌ
ပူဇာ အထိမ်းအမှတ်နိမိတ်ဟု ယူဆရ
သည်။ မြတ်သဏအား ရုက္ခလောက
မှပင်လျှင် ဂါရဝပြု ပူဇော်ခြင်း ဖြစ်
သည်။

သရက်ခရိုင်၊ ကံမမြို့နယ်၊ ထုံးကြီး
တောင်ကျောင်းသို့ ရောက်ရှိစဉ်က
တွေ့မြင်ခဲ့ရသော ထူးခြားစွာ သီးလာ
သည့် ပိန္နဲသီးခိုင်အား ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်း
ပြု ဖော်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

(လိုက်ပါ ပို့ဆောင်ပေးသော
စာရေးဆရာ ဦးအောင်ဝင်းတင့်
(ကံမ)အား ကျေးဇူးတင်ရှိလျက်...)

ဟူဂျင်းစီ(Hu Jin Zhi)

စာမျက်နှာ (၁၆၁)မှ အဆက်

အဆိုပါ စေတီတော်ကြီး၏ မြောက်ဘက်ပလ္လင်ပေါ်တွင်
သိမ်နီမိတ်ကျောက်တိုင်တစ်ခုနှင့် ကျောက်ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ခုကို ထူးထူး
ဆန်းဆန်း ထားရှိသည်ကို တွေ့မြင်ခဲ့ရပါသည်။

ထူးဆန်းပုံမှာ တစ်ခါတုန်းက ရွာတစ်ရွာမှ ခရီးသွား လှည်း
တစ်စီးသည် စေတီအနီးမှ ဖြတ်သွားပြီး ရပ်နားကာ ဘုရားဝင်
ပူပူသည်ဟု ဆိုပါသည်။

စေတီတွင် တွေ့ရသော သိမ်နီမိတ်ကျောက်တိုင်ကို အလွန်
သဘောကျသွားပြီး...

'ခေးသွေးရင် ကောင်းမှာပဲ။ ငါတော့ ခေးသွေးကျောက်အဖြစ်
အသုံးပြုမယ်'

ဆိုပြီး အိမ်သို့ ယူဆောင်သွားသည်ဟု ဆိုပါသည်။

ထိုနေ့ညတွင် အိပ်မက် မြင်မက်ရာ အဆိုပါ ကျောက်တိုင်ကို
မူလနေရာသို့ ပြန်ပို့ရန် ပြန်မပို့ဘဲနေပါက ထိခိုက်နိုင်ကြောင်း
ဝတ်ဖြူစင်ကြယ် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ဦးက အိပ်မက်ဖေးလာသဖြင့်
ပြန်ပို့ရသည်ဟု ဆို၏။

အလားတူပင် ရွာထဲမှ လူနှစ်ယောက်ကလည်း အဆိုပါ
ကျောက်တိုင်နှင့် ကျောက်ပုဂ္ဂိုလ်ကို ခေးသွေးကျောက်အဖြစ် အသုံး
ပြုရန် အိမ်သို့ ယူသွားကြသည်ဟု ဆိုကြ၏။ ထိုသူတို့သည်လည်း
အိပ်မက်အရ ပြန်ပို့ကြသည်ဟု ဆို၏။

ထိုအဖြစ်အပျက်များသည် ရပ်ကျော်ရွာကျော်များ ဖြစ်သွား၍
နောက်တစ်ခါ မည်သူမျှ မယူဝိုကြတော့ဘဲ ယခုဓာတ်ပုံတွင်
ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း စေတီတော်ကြီး၏ မြောက်ဘက်ပလ္လင်
ပေါ်တွင် ပူဇော်ထားခြင်း ဖြစ်ပါတော့သည်။

ဝေရူး (ဟံစာ)

စာမျက်နှာ (၁၆၂)မှ အဆက်

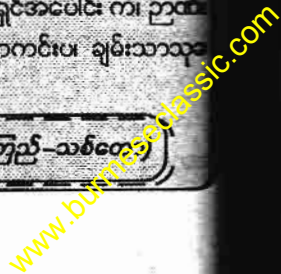
သည် ပြဒါးဓာတ်သားကဲ့သို့ အရည်လည်ငြိမ်လျက်
ကြောင် မျက်လုံးသဖွယ် အနိုးမထွက်ဘဲ အရည်လှဲနေ
သည်ကို အဖုံးရှင်အား အသာလှုပ်ကြည့်ပါက တွေ့မြင်
ရပေမည်။

ထိုအခြေရောက်ပါက ဆေးလုံး (၁)ပဲသား ပစ်ပေါက်ထိုး
ခြင်းအားရင်၍ အဖုံးရှင်ပြန်အုပ်ကာ မီးသွေးအပြည့် ထည့်၍
လှုံတစ်ခိုင် ထိုးသွားရပါမည်။ အဖုံးရှင်အား လှုပ်ကြည့်ခြင်း
မပြုတော့ဘဲ ဖိုခွင်၌ပင် အလိုချမ်း အအေးခံ ထားလိုက်ပါ။

မီး အေးသွားပါက လှုံအား ခွဲကြည့်ပါလေ။ ချော်အနီရောင်
အနည်းငယ်တက်နေသော အောက်၌ မကိုင်ရက်
လောက်အောင် ကိတ်ဓာတ်သားကဲ့သို့ ဒန်သားစစ်စစ်
သေနေသည့် ဒန်သေကိတ်ဓာတ်သားငါးမူးခန့် ရရှိပေ
လိမ့်မည်။ ဒန်သားကောင်းလျှင် ဝို၍ ကျန်ပါသည်။
လိုရာခရီး တက်လှမ်းနိုင်ပါသည်။

"တကယ်ဖြစ်ချင် တကယ်လုပ် အဟုတ်ဖြစ်ရမည်" ဆို
သည့်အတိုင်း ဓာတ်ထိုးသူ ဝါသနာရှင်အပေါင်း ကံ၊ ဉာဏ်၊
ဝီရိယ မှန်စွာအသုံးချလျက် တဏှာကင်းပ၊ ချမ်းသာသု
ရရှိနိုင်ကြပါစေသား။

ပုံရွာ ချစ်သန်းထွန်း (ရေကြည်-သစ်တော)

အကျိုးအမျိုးမျိုး တိုးပွားစေသော

ဂါထာတော်

ဘေဂျိန်ပိန်
(မေတ္တီယ)

နက္ခတ္တဇာတ်ခြည်မဂ္ဂဇင်း၊ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ အမှတ်(၃၁၃)တွင် ဖော်ပြပါရှိသော ဆရာ နတ်မောက် လှမြင့်သစ်၏ ငွေကြေးစီးပွားတက် စေသောဂါထာတော်ကို ဖတ်ရှုရပါ သည်။

ကျွန်တော် အမြဲမပြတ် ရွတ်ဖတ် ပူဇော်လျက်ရှိသော ဂါထာတော်သည် ဆရာ လမ်းညွှန်ဖော်ပြပေးသော ဂါထာ တော်ထက် အနည်းငယ် ပိုရှည်နေ သည်ကို ဖော်ပြပါအတိုင်း တွေ့ရှိရပါ လိမ့်မည်။

ကျွန်တော်သိလိုသည်မှာ ငွေကြေး စီးပွားထက် မည်သည့်အစွမ်းများနှင့် အကျိုးပေးများကို ပိုမိုသိလိုပါသဖြင့် ဖော်ပြပေးစေလိုပါသည်။

- (က) ဪောင်း နမောတဿ
- ဪောင်း နမော ဘဂဝတော
- ဪောင်း နမော အရဟတော
- ဪောင်း နမော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ
❖ သောဘဂဝါ ဣတိပိ အရဟံ။

- ❖ သောဘဂဝါ ဣတိပိ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ။
- ❖ သောဘဂဝါ ဣတိပိ ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ပန္နော။
- ❖ သောဘဂဝါ ဣတိပိ သုဂတော။
- ❖ သောဘဂဝါ ဣတိပိ လောကဝိဒ္ဓု။
- ❖ သောဘဂဝါ ဣတိပိ အနတ္တရော ပုရိသ ဒမ္မသာရထိ။
- ❖ သောဘဂဝါ ဣတိပိ သတ္တာ ဒေဝ မနဿာနံ။
- ❖ သောဘဂဝါ ဣတိပိ ဗုဒ္ဓေါ။
- ❖ သောဘဂဝါ ဣတိပိ ဘဂဝါ။
- ☉ နတ္ထိ မေ သရဏံ အညံ၊
 ဗုဒ္ဓေါ မေ သရဏံ ဝရံ၊
 ဏံ သရဏံ ဥပယိ၊
 ယိ ကင်္ခါ န ဝိဇ္ဇတိ၊
 ဇတေန သစ္စ ဝဇ္ဇနု၊
 ပထသန္တ သတ္တရတနာ၊
 ဃောတု ယ ဇေယျ မင်္ဂလံ၊
 ဃောတု ယ အာယုဝေဒနံ၊
 ဃောတု ယ သိဒ္ဓိကပ္ပံ၊
 ဃောတု ယ ဝိဇ္ဇာသိဒ္ဓိကပ္ပံ။

(ဗုဒ္ဓေါအောင်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓေါအောင် ပြီ၊ ဗုဒ္ဓေါအောင်ပြီ)။^{၂-၉}

အနက်
မေ၊ တပည့်တော်အား။ အညံ၊ ဘုရားမှတ်စပ်ပါးသော။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဗုဒ္ဓေါ၊

မြတ်စွာဘုရားသည်။ မေ၊ တပည့်တော်၏။ ဝရံ၊ မြတ်သော။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာတည်း။

ဇတံ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ ဥပယိ၊ ကပ်ရောက်ပါ၏။ မယိ၊ ဝိဉ္ဇာ။ ကင်္ခါ၊ ယုံမှားခြင်းသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ ဇတေန သစ္စ ဝဇ္ဇနု၊ ဤမှန်ကန်သော သစ္စာစကားကြောင့်။ သတ္တရတနာ၊ ရတနာခုနှစ်ပါးတို့သည်။ ပဝဿန္တု၊ ရွာပါစေကုန်သတည်း။

မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇေယျမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဃောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

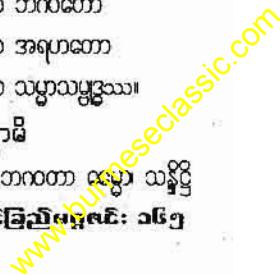
မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အာယုဝေဒနံ၊ အသက်တိုးပွားရည်ခြင်းသည်။ ဃောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ သိဒ္ဓိကပ္ပံ၊ အမှုကိစ္စပြီးစီးသည်။ ဃောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဝိဇ္ဇာသိဒ္ဓိကပ္ပံ၊ ဝိဇ္ဇာအမှုကိစ္စပြီးစီးခြင်းသည်။ ဃောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

- (ခ) ဪောင်း နမောတဿ
- ဪောင်း နမော ဘဂဝတော
- ဪောင်း နမော အရဟတော
- ဪောင်း နမော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ
* သွာက္ခယော ဘဂဝတ ဇေယျ သဒ္ဓိဋ္ဌိ

ကော အကောလိကော၊ ဝေပိပသိကော၊
ဩပနေယျိကော ပစ္စတ္တံ သဒ္ဓါတဗ္ဗော
ပိဋူဟိ။

❶ နတ္ထိ မေ သရဏံ အညံ၊
ဓမ္မော မေ သရဏံ ဝရံ၊
ဓတံ သရဏံ ဥပေဝိ၊
ယယိ ကင်္ခါ န ဝိဇ္ဇတိ။
ဧတေန သစ္စ ဝဇ္ဇေန၊
ပထသန္တန္တ သတ္တရတနာ၊
ဟောတု မေ ဇေယျ မင်္ဂလံ၊
ဟောတု မေ အာယုဝနံ၊
ဟောတု မေ သိဒ္ဓိကပ္ပံ၊
ဟောတု မေ ဝိဇ္ဇာသိဒ္ဓိကပ္ပံ။

(ဓမ္မောအောင်ပြီ၊ ဓမ္မောအောင်
ပြီ၊ ဓမ္မောအောင်ပြီ) ဝိဇ္ဇာ
အနက်

မေ၊ တပည့်တော်အား။ အညံ၊
တရားမှတစ်ပါးသော။ သရဏံ၊ ကိုး
ကွယ်ရာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဓမ္မော၊
တရားတော်သည်။ မေ၊ တပည့်တော်
၏။ ဝရံ၊ မြတ်သော။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်
ရာတည်း။ ဧတံ၊ ဤတရားတော်ကို။
သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ ဥပေဝိ၊
ကပ်ရောက်ပါ၏။

(ကျွန်ုပ် အနက် အထက်ကအတိုင်း)

(ဂ) ဪောင်း နမောဘာဝတော
ဪောင်း နမော အနုပာတော
ဪောင်း နမော သပ္ပာသပ္ပတ္တဿ။

သံဃံ သရဏံ ဝဏ္ဏာမိ။

❷ သပ္ပပိဋေ ဘဂဝတော သာဝကသံဃော၊
ဥပ္ပပိဋေ ဘဂဝတော သာဝကသံဃော၊
ဥပ္ပပိဋေ ဘဂဝတော သာဝက
သံဃော၊
သာပိပိဋေ ဘဂဝတော သာဝက
သံဃော။

ယဒိံ စတ္တာရိ ဖြုဿုဂါနိ အပ္ပုရိသ

၁၆၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ပုဂ္ဂလာ သေဘဂဝတော သာဝကသံဃော၊
အာဟုနေယျော၊

ပါဟုနေယျော၊
အက္ခိယေယျော၊

အဂ္ဂလိကရဏီယော၊
အနတ္တရံ ပုညက္ခတ္တံ လောကဿ။

❸ နတ္ထိ မေ သရဏံ အညံ၊
သံဃော မေ သရဏံ ဝရံ၊
ဧတံ သရဏံ ဥပေဝိ၊
ယယိ ကင်္ခါ န ဝိဇ္ဇတိ။
ဧတေန သစ္စ ဝဇ္ဇေန၊
ပထသန္တန္တ သတ္တရတနာ၊
ဟောတု မေ ဇေယျ မင်္ဂလံ၊
ဟောတု မေ အာယုဝနံ၊
ဟောတု မေ သိဒ္ဓိကပ္ပံ၊
ဟောတု မေ ဝိဇ္ဇာသိဒ္ဓိကပ္ပံ။

(သံဃောအောင်ပြီ၊ သံဃော
အောင်ပြီ၊ သံဃောအောင်ပြီ) ဝိဇ္ဇာ
အနက်

မေ၊ တပည့်တော်အား။ အညံ၊
သံဃာတော်မှတစ်ပါးသော။ သရဏံ၊
ကိုးကွယ်ရာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သံဃော၊
သံဃာတော်သည်။ မေ၊ တပည့်တော်
၏။ ဝရံ၊ မြတ်သော။ သရဏံ၊ ကိုး
ကွယ်ရာတည်း။ ဧတံ၊ ဤသံဃာတော်
ကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ ဥပေ
ဝိ၊ ကပ်ရောက်ပါ၏။

(ကျွန်ုပ်အနက် အထက်ကအတိုင်း)

(နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့်
ပါရဝိမဂ္ဂဇင်း၏ ပါဠိအယ်ဒီတာ
ဆရာကြီးဦးစံတင့်
(စတုနိကာယကောဝိဒ၊ ဝိနယဓမ္မ
ဓမ္မာစရိယ)မှ ပါဠိအနက်
ပြန်ဆိုပေးပါသည်။)

❹ အောင်ကြဝေ၊ ပိုင်ကြဝေ၊ နိုင်ကြ
ဝေ။
❺ အောင်ဝေ၊ ပိုင်ဝေ၊ နိုင်ဝေ။

❶ အောင်ရပါလို၏၊ ပိုင်ရပါလို၏၊
နိုင်ရပါလို၏။

အထက်ပါ ဂါထာတော်ကို ရွတ်ဖတ်
ပြီးပါက အမျှစေခြင်း၊ မေတ္တာပို့သခြင်း
များ ဆောင်ရွက်ပါသည်။ ယခုအချိန်
ထိ တစ်နှစ်ကျော်အမြဲ ဆောင်ရွက်ပါ
သည်။

အကျိုးကား မမျှော်လင့်ဘဲ အလုပ်
အကိုင် ပြန်ရခြင်း၊ မျှော်လင့် ဆုတောင်း
မိပါက အလိုလိုအောင်မြင် ကျော်လွှား
နိုင်ခြင်း၊ ပူပင်ကြောင့်ကြမှု နည်းစေခြင်း
မရှိဘူးလား၊ ရှိတယ်။ ရှိလား၊ မေးရင်
မရှိဘူး။

သို့သော် ဘယ်လို အဆင်ပြေသွား
တယ်ဆိုတာ မပြောတတ်ပါ။ အန္တရာယ်
ကတော့ဝေဝေပဲ မကြုံရ၊ မမြင်ဘူး။
လူချစ်လူခင်ပေါ်ပြီး လေးစားစွာ ဆက်
ဆံသူများ ပေါ်လာသည်က အမှန်ပါ။

ကျွန်တော် နည်းနည်းပါးပါး ဟော
ပြောကြည့်ရာ အဆင်ပြေ မှန်ကန်နေ
တာ တွေ့ရပါသည်။ အထင်မှား အမြင်
မှားသူတွေလည်း ပြန်လည် ပြေလည်
ခဲ့ပါသည်။

သို့သော်လည်း ကျွန်တော်ထက်
ပို၍ သိသော၊ တတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏
ဂါထာတော်အစွမ်း အကျိုးထိရောက်မှု
ကျင့်စဉ်များကို အကျိုးအကြောင်းပြု၍
အလှဦးသင့်သလို ဖော်ပြပေးပါရန်
ရေးသားလိုက်ရပါသည်။

အစစအရာရာ လမ်းညွှန် သင်ကြား
ပေးသော ဖခင်ကြီးအဘသောင်း
(ဓမ္မသုရိယ)အား ဦးထပ်ပန်ဆင်
လျက်...

ပန်းပွင့်တိုင်း အကျိုးထူး ခံစားရပါ
တယ်။ ရာထူးတိုးခြင်း၊ အစိုးရသိန်းထီ
ခေါက်ခြင်းများ ကြုံတွေ့ရပါတယ်။
ဆရာ အသက် (၈၇)နှစ်မှာ တစ်သိန်း
ဆုကို ရရှိခဲ့ပါတယ်။

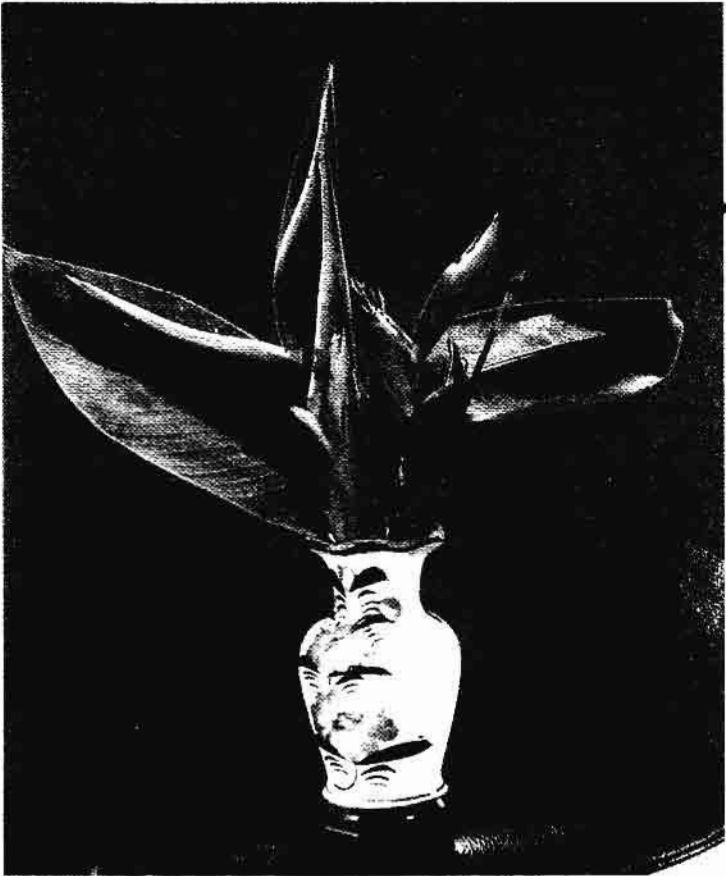
ရှင်သူငယ်ဂမုန်းပင်ကို သက်န်းကပ်
လှူပြီး ရရှိခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်မရဲ့ အမျိုး
သားမှာ မီးသတ်ဝန်ထမ်းတစ်ဦး ဖြစ်
သဖြင့် ကျောက်ဆည်မြို့မှ အမရပူရ
မြို့သို့ ပြောင်းရွှေ့ တာဝန်ထမ်းဆောင်ရ
ပါတယ်။

နေထိုင်ရာ အဆောက်အအုံရှေ့မှာ
နှုတ်ပင်ကြီးတစ်ပင် ခေမလို ညှိုး
နွမ်းနေတာမို့ မနက်၊ ည နေ့စဉ် ရေ
လောင်းပေးနေတာ ကြာလာတော့
အရွက်တွေ ဝေပြီး စိမ်းလန်းစိုပြည်ပြီး
လှပစွာ အရိပ်ရသော ညောင်ပင်ကြီး
ဖြစ်လာပါတော့တယ်။

ကားဂိတ်လဲနီးတော့ ခရီးသွားများ
နားခိုရာနေရာ ဖြစ်လာတာကို ရပ်ကွက်
လူကြီးတွေနဲ့ မိတ်ဆွေများက ဝမ်းသာ
ကြည်နူးကြပါတယ်။

တစ်နေ့မှာ မီးသတ်ရဲဘော်တစ်ဦး
က ဆရာကြီးက စိုက်ပျိုးရေး ဝါသနာ
ပါတာကိုး။ ဆရာကြီးအတွက် အစွမ်း
ထက်တဲ့ ရှင်သူငယ်ဂမုန်းကို သွား
ရောက်ပြီး အလှူခံရအောင် လွယ်
လွယ်နဲ့မရဘူး။ ဆရာကြီး အိမ်မက်အရ
လာရောက်ခွင့်တောင်းရတာ ဖြစ်
ကြောင်း ပိုင်ရှင်ကို ကန်တော့ပွဲပေးပြီး
ရယူခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဘုရားတရား ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်
ကြောင့် ပန်းတွေ ပွင့်လာခဲ့တော့ ရှေးဦး
စွာ မဟာမြတ်မုနိဘုရားကြီးကို သွား
ရောက်လှူဒါန်း ပူဇော်ခဲ့ပါတယ်။
မကြာမီကာလမှာပဲ ရာထူးတိုးနဲ့ မုံရွာ
မြို့ကို ပြောင်းရွှေ့ခြင်းခံရပါတယ်။

ရှင်သူငယ်ဂမုန်းများ

ပွင့်ပြန်ပြီ

အမှတ်တရ ၁၉၆၅ ခုနှစ်မှာပါ။
ပန်းတွေ ပွင့်လို့ပေါ့ရှင်။ အိမ်မှာ တစ်ခုခု
ထူးခြားလာမယ်ဆိုရင် ရှင်သူငယ်ဂမုန်း
က ပွင့်လာပါတယ်။ ပန်းပွင့်ပြီဆိုရင်
အကျိုးထူး ခံစားရပါတယ်။

သမီးလေးလဲ မူလတန်းပြမှ
အလယ်တန်းပြဆရာမ ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။
နောက်တစ်ကြိမ် ပွင့်တော့ အထက်
တန်းပြအဖြစ် ရာထူးတိုးမြှင့်ပြန်ပါ
တယ်။

ဆက်တိုက်မဟုတ်ပါ။ (၃)နှစ်၊ (၅)

နှစ် အဲဒီလိုနေမှ ပွင့်တာပါ။ ကျွန်မတို့
လဲ အမွှေးတိုင် ပူဇော်ခြင်းနဲ့ ယုံကြည်
စွာ ဆုတောင်းတာပဲ ရှိခဲ့ပါတယ်။

သိရှိ နားလည်သူများဆိုရင် ပိုပြီး
အကျိုးထူး ခံစားရမှာပဲလို့ တွေးမိပါ
တယ်။ ယုံကြည်စိတ်ချစွာဖြင့်
ရှင်သူငယ်ဂမုန်းကို စိုက်ပျိုးကြပါလို့
ပြောချင်ပါကြောင်း...

ညွန့်ညွန့်စိန် (ကျောက်ဆည်)

အဆစ်အမျက် ကိုက်ခဲရောင်ရမ်း

လိမ်းဆေးအစွမ်း

ကျွန်တော်ဦးကြီး ဦးအုန်းမြင့်မှာ ငယ်စဉ်က အလွန် ပင်ပန်းဆင်းရဲခဲ့သူ ဖြစ်ပါသည်။ မန္တလေး၊ ကိုင်းတန်းဈေး တွင် ကုန်တင်ကုန်ချ တစ်နေကုန် ထမ်းရပိုးရ ကုန်ထမ်းသမားအဖြစ် ဘဝကို ရုန်းကန်ခဲ့ရသူ ဖြစ်ပါသည်။

ရိုးသားသော၊ ကြိုးစားသော ဦးကြီး ကို ပွဲရုံဆိုင်ပိုင်ရှင်က အဝယ်တော် အဖြစ် ခန့်အပ် နောက်ပိုင်းတွင် အရင်း အနှီးထုတ်ပေး၊ ဆိုင်ခွဲ ရောင်းဝယ်စေ ရာမှ ဦးကြီးသည် ဆိုင်ရှင်၊ ပွဲရုံပိုင်ရှင် ဘဝ ရောက်ခဲ့သည်။

ယခု အသက် ခြောက်ဆယ်အရွယ် မှာ ပွဲစားသူဌေးကြီး ဖြစ်ခဲ့ပြီး တိုက် နှင့် ကားနှင့် တပည့်တပန်း အလုပ် သမား တစ်ထွေးကြီးနှင့် ကြီးပွားချမ်း သာခဲ့ရပါသည်။

ကျွန်တော် ပြောချင်သည်မှာ ဦးကြီး ကြီးပွားချမ်းသာခဲ့သည့် အကြောင်း မဟုတ်ပါ။ ငယ်စဉ်က မနိုင်ဝန်ရော၊ နိုင်ဝန်ရော အလေးအပင်များ ထမ်းပိုး ခဲ့ရသဖြင့် အသက် လေးဆယ်ကျော် ငါးဆယ်အရွယ်မှစပြီး အဆစ်အမျက် များ ကိုက်ခဲ နာကျင် ရောင်ရမ်းဝေဒနာ ခံစားရခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဒဏ်နာ၊ ဒဏ်ပိ ဝေဒနာဟု ဆိုရပါမည်။

အနောက်တိုင်း လိမ်းဆေး၊ ထိုးဆေး၊ အရှေ့တိုင်းလိမ်းဆေး၊ စား ဆေးမျိုးစုံ လိမ်းခဲ့၊ ထိုးခဲ့၊ စားခဲ့သော် လည်း သက်သာလိုက်၊ ပျောက်လိုက်၊ ပြန်ဖြစ်လိုက်နှင့် အဆစ်အမျက် ကိုက်ခဲ

ဝေဒနာမှာ သံသရာလည် ခံစားခဲ့ရပါ သည်။

ဆေးဖိုးနှင့် ဝါးခများမှာလည်း ငွေကြေးတတ်နိုင်သော အခြေအနေမို့ သာ။ သာမန်လူအဖို့ မဝယ်နိုင်သော၊ မသုံးစားနိုင်သော ငွေကြေးများ ကုန် ကျခဲ့ရပါသည်။

နောက်ဆုံးတွင် ဦးကြီးမှာ ဝေဒနာ ခံစားရင်း...

'ကဲ... ဖြစ်ချင်ရာဖြစ်၊ သေချင် သေပါစေတော့ ဘာဆေးမှ မစား၊ မလိမ်း၊ မထိုးတော့ဘူး'

ဟု စိတ် တုံးတုံးချကာ ဝေဒနာကို ကြိတ်မှိတ်ခံကာ အိပ်ရာထဲမှာပင် လှဲနေ လိုက်တော့သည်။

ထိုအဖြစ်ကိုသိသော ဦးကြီး၏ အလုပ်သမားတစ်ဦးဖြစ်သော ဦးသုစိန် (မန္တလေး၊ အရှေ့ပြင်မှ) ဆိုသူက ဦးကြီးကို ဆေးနည်း ပြောပြပါသည်။

ဦးသုစိန်က သူတို့ ဘိုးဘွားမှာ မန္တလေးနန်းတွင်း သမားတော်မျိုးရိုး ဖြစ်ပြီး အစဉ်အဆက် ထိန်းသိမ်းခဲ့သော နန်းစဉ်သုံး ဆေးပညာများရှိကြောင်း၊ ရွှန်းရွှန်းဝေအောင် ပြောပြပြီး ယခု ဆေးနည်းကို ပြောခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဦးသုစိန် အပြောကောင်း၍လား (သို့မဟုတ်) ငွေကုန်ကြေးကျ မရှိ၍ လား၊ ဒါမှမဟုတ် ဝေဒနာကိုပဲ သည်း မခံနိုင်တော့၍လား မသိပါ။ ဦးသုစိန် ပြောပြပေးခဲ့သော ဆေးနည်းကို ဦးကြီး လက်တွေ့ ဖော်စပ် သုံးစွဲခဲ့ပါသည်။

တစ်ပတ်ခန့် သုံးမိသောအခါ တိုက် ပေါ်၊ တိုက်အောက် ဆင်းရတက်ရ အဆင်ပြေခဲ့ရသည်။ တစ်လကျော် နှစ်လနီးပါး သုံးပြီးသောအခါ မန္တလေး ကျုံးကို တစ်ပတ် လမ်းလျှောက်နိုင်ခဲ့ပါ သည်။

ယခု ဆေးသုံး၍ သုံးနှစ်ခန့်တွင် အဆစ်အမျက် ရောင်ရမ်း ကိုက်ခဲ နာကျင်ခြင်းမှာ မရှိသလောက်ပင် ဖြစ် ခဲ့ပါသည်။ ထိုဆေးနည်းမှာ...

- * ပြေစာမြက်၊
- * ဝါရွက်၊
- * ဝိသလင်္ဂက်၊
- * ချင်း(ရှင်း)ရွက်၊

အထက်ပါ အရွက်လေးမျိုး အလေး ချိန်ဆတူ ရောထောင်း ကြိတ်ပြီး သင့် သလို အတောင့်ပြုထားပြီး နေရိပ်မှာ အလိုလို ခြောက်သွေ့ပါစေ။

အဆစ်အမျက် ကိုက်ခဲနာကျင် ရောင် ရမ်းပါက ရေနှင့် ပျစ်ပျစ်ဖျော်ပြီး လိမ်း ပေးရပါသည်။ တစ်နေ့ သုံးကြိမ်မှ ငါးကြိမ်ထိ လိမ်းပေးနိုင်ပါသည်။

အထူးမှာ အစာပျော့ပျော့ စားရမိ မည်။ ဝမ်း၊ ဆီး အချုပ်မခံရပါ။ ဆီး ဝမ်း ချုပ်လျှင် ဝေဒနာ ပိုဆိုးတတ်သဖြင့် ဆီး၊ ဝမ်း မှန်အောင်ပြုပြီး ဆေးလိမ်း သက်သာ ပျောက်ကင်းပါသည်။

နတ်မောက် ကောင်းမွန်မြင့်

ကျော့တာတောရဝေ

ဖွားမြားသော

သရက်ပင်များ

ကျော့တာကျောင်းပေါ် ရောက်သွား
သောအခါ ဆရာတော် ဦးတေအေး
အခန့်သင့်စွာ ဖူးမြင်ရသည်။

'ဘယ်ကလာသလဲ'

'တပည့်တော်ကို မမှတ်မိဘူးထင်
တယ်။ စာရေးဆရာလေ'

'ဪ ငါ့အဖေက ဖွဲ့စည်းဖက်ကမ်း
ဖိုင်တော်ကို ရောက်ဖြစ်တယ်။ ဘုန်းကြီး
ဆွမ်းအဆက်အခံဖြစ်နေတုန်း နေ့သည်
တစ်ယောက်က ကျော့တာဆရာတော်
ယုတ်လား နက္ခတ္တရောင်ခြည်ဟုလင်မှာ
တွေ့ဖူးတယ်ဆိုပြီး ဆွမ်းလျှော် အကာကြီးနဲ့
နက္ခတ္တရောင်ခြည်ဟုလင်နဲ့ ကျော့တာဆရာ
ဆွမ်းကွမ်း ပြည့်ပြည့်စုံစုံ အဓိဋ္ဌာန်ရက်ပြီး
အောင် နေနိုင်ခဲ့တယ်'

'ဝမ်းမြောက်လှပါတယ် ဘုရား။
သရက်ပင်တွေကော သီးပွင့်တုန်းပဲ
လား'

'သီးတုန်းပါပဲ။ ဒါပေမယ့် ဒီရက်ပိုင်း
မှန်တိုင်းထန်ပြီး မိုးလေကြီးတာနဲ့
သီးမှည့်သီးကင်း အပွင့်တွေအားလုံး
ကြွေကျသွားကြတယ်။ ဒီမနက်မှ
အပွင့်ကလေး တစ်ပွင့်စ၊ နှစ်ပွင့်စ
ပြန်ထွက်လာတယ်'

ကျော့တာကျောင်းအနီး အရွယ်တူ
သစ်ပင်ညီနောင်သုံးဖော်မှာ ကျွဲစား
ကျက်ဖုန်းဆိုးတော့ဘဝမှ သာသနိက
အဆောက်အအုံ မြတ်စွာဘုရားရှင်
ကိုယ်စားတော် စေတီပုထိုးများ စည်
ကားသည့် ကျော့တာတောရသောသနာ
မြေအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲလာစေရန်
အဓိက ထောက်ပံ့ပေးသော အင်အားစု
ကြီးဖြစ်သည်။

မွန်ပြည်နယ်၊ ကရင်ပြည်နယ်တွင်း
ရှိ တောတောင်များတွင် ရသေ့ဘဝ၊
ရဟန်းဘဝဖြင့် (၁၀)နှစ်ကျော်မျှ
ကျင့်ကြံအားထုတ်ခဲ့သော ဦးတေအေး
သည် ပါရမီကျင့်စဉ်စခန်း အောင်မြင်ခဲ့

နယ်လှည့် သိမ်းသည့်

ကြသော ပုဂ္ဂိုလ်များ၏
လမ်းညွှန်မှုဖြင့် ကျော့တာ
ကုန်းမြေသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့
သည်။

ရောက်ခါစတွင် အနီးဆုံး
ရွာဖြစ်သော ဘိန်းဗျော
အပြင်ရွာ၌ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်
တစ်အိမ်တလေမျှပင် မရှိသည်
ဖြစ်ရာ ဆွမ်းကိစ္စအတွက်
ဝေးလံသောခရီးကို ကြံချီ
ရသဖြင့် ပဋိပတ်အလုပ်
အတွက် အချိန်များစွာ နှစ်နာ
ရလေသည်။

ထိုကာလတွင် မချစ်စု
သရက်ပင် သုံးပင်က သီတင်း
သုံးရာ လေးတိုင်စင် သက်နှင်းမိုးကျောင်း
ကလေးအနီး ပေါက်ရောက်ရှင်သန်
ကာ တစ်နှစ်ခန့်အကြာတွင် သီးပွင့်
လေသည်။

တစ်ဆယ့်နှစ်ရာသီမပြတ် သီးပွင့်
ကာ နေ့စဉ် လေး၊ ငါးလုံးမျှ ကြွေကျ
သော သရက်သီးမှည့်များက
ဦးတေအေးအတွက် ဆွမ်းအာဟာရမူလုံ
လျက် သက်သောင့်သက်သာ ရှုမှတ်
ကျင့်ကြံနိုင်ခဲ့သည်။

နောင်တွင် ပစ္စည်းလေးပါး
အထောက်အပံ့ပြုသော ဒါယကာများ
ပြည့်စုံလာသော်လည်း သရက်ပင်များ
က ဆယ့်နှစ်ရာသီ သီးပွင့်ဆဲဖြစ်ကာ

ကျော့တာဆရာတော် ဦးတေအေး

အလုံးအရွယ် အနည်းငယ် သေးငယ်
သွားသည်မှလွဲ၍ အရသာ ချိုမြိန်စွာဖြင့်
ဘုရားဆွမ်းထော်အတွက် နေ့စဉ်
စာဝန်ယူလေသည်။

ဤသရက်ပင်များသည် ဗုဒ္ဓဟူး
အဖျားနဲ့ ရှိသည့်ဖြစ်ရာ နံတော် စနေ
သားဖြစ်သော ဆရာတော် ဦးတေအေးနှင့်
စနေပညာတိရိစ္ဆာန် ကျော့တာကုန်းမြေ
အား 'လံတေ'အောင်ဇာတ် ဆောင်
လျက်ရှိသည့်အပြင် မချစ်စုအမည်က
'စံကူး'ဇာတ်ရန် ကျနေသဖြင့် ရန်ဂြိုဟ်
ဆောင်ကာ ဥစ္စာအောင်ရခြင်း ဖြစ်လေ
သည်။

ဤသရက်ပင် ရက္ခအထောက်အပံ့
အပြင် အပီစိရေတွင်းရှိရာအနီးတွင်

www.burmeseclassic.com

• အနန်းပင်ညီနောင်(၃)ပင်

• (၁၂)ရာသီ သီးပွင့်သော သရက်ပင်ညီနောင်(၃)ပင်

လည်း အနန်းပင်ညီနောင်သုံးပင်က (၁၂)ရာသီပတ်လုံး မွှေးကြိုင်သော အနန်းပန်းများပွင့်လျက် ဘုရားပန်း အတွက် နေ့စဉ် တာဝန်ကျေလေ သည်။

အနန်းပင်ကား စနေနံ့အားကောင်း သော ကော့တာတောရနှင့် ဦးစီးဆရာ တော် ဦးတေအတွက် ဝဂ္ဂတ္တမ အားဖြည့်ပေးသည့်အပြင် ရာမည ဒေသအတွက် အောင်နိမိတ်ဆောင် ရကွပင်ဖြစ်သည်။ ရာမည အင်္ဂါနှင့်

အနန်း စနေတို့ 'တေဇ'အောင်ဓာတ် ဆောင်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

ရာမညဒေသတွင် အနန်းပင် အောင်နိမိတ်ဆောင်ခြင်းသည် ရှေး ယခင်ကာလများကပင် ရှိခဲ့သည်။ ဟံသာဝတီပြည်ကြီးကို တည်ငြိမ် ဝပြောစေရန် ထူထောင်နိုင်ခဲ့သော ပြည့်ရှင် ဗညားထော ဘွဲ့ခံ ရှင်စောပု ဘုရင်မကြီး ကျိုက်မရောဒေသတွင် ဗိုလ်ဝင်ခံ (လူသူအင်အား စုဆောင်း ခြင်း)ပြီးနောက် ဟံသာဝတီထီးနန်းကို

၁၇၀ နဂဗ္ဗရာဇာင်ဒြာဗဂ္ဂဇင်း

ပိုင်စိုးနိုင်ခဲ့သည်။
အတွတ်အထိပ်သို့ ရောက်သော အခါ ကျေးဇူးရှိခဲ့သော ကျိုက်မရော တွင် **ပြည်ဝင်ရုပ်ပွားတော်ကြီး တစ်ဆူ** တည်ဆောက်ပူဇော်ကာ ဂန္ဓကုဋိတိုက်တော်ကို အနန်းသား တိုင်များဖြင့် တည်ဆောက်လျက် ဆုတောင်းပြည့်ဘုရားကြီးဟု ဘွဲ့မည် ကပ်လှူခဲ့လေသည်။ (ကျိုက်မရော **မြို့ ဆုတောင်းပြည့်ဘုရားကြီးသမိုင်း စာအုပ်မှ ထုတ်နုတ်ဖော်ပြသည်။**)

ကော့တာတောရမှ အနန်းပင်များ မှာ အစောင့်ကာရကအင်အား ကောင်း မွန်လှသည်။ လွန်ခဲ့သော ဆယ်နှစ် ကျော်က ဖြစ်သည်။

ဆရာတော်သည် နံနက် အိပ်ရာထ ၍ အရှင်ဆွမ်းကပ် ဝတ်ပြုရန် ကျောင်းခင်းပြင်တွင် မျက်နှာသစ်နေ စဉ် အနန်းပင်သုံးပင်ကို ပတ်လျက် လမ်းလျှောက်နေကြသူ လေးဦးကို မြင် ရသည်။

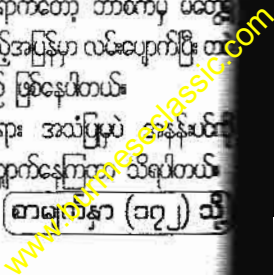
'ဒကာတို့ ဘာလုပ်နေကြတာလဲ' ဆရာတော်က လှမ်းမေးလိုက်သော အခါ ထိုလူလေးဦးမှာ အိပ်မက်မှ လန့်နိုးထလာသကဲ့သို့ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားကာ ပုဆစ်ဒူးတုပ် ကန်တော့ ကြသည်။

'တပည့်တော်တို့ကို ခွင့်လွှတ်ပါ ဘုရား'

'ဘာကို ခွင့်လွှတ်ရမှာလဲ' 'တပ်တရား ဒီက ဇာဏ်မော်တာနဲ့ ဇီဏ် ကို ဖြတ်သယ်ဖို့ သန်းခေါင်လောက် ကတည်ကာ ရောက်နေကြပါတယ်။ တည် တော်တို့ရောက်တော့ ဘာစက်မှ မတွေ့ တာနဲ့ လှည့်အပြန်မှာ လမ်းပျောက်ပြီး တ လည်လည် ဖြစ်နေပါတယ်။

အရှင်ဘုရား အသံပြုပုံ အနန်းပင်ကို ပတ်ပြီးလျှောက်နေကြတာ သိရပါတယ်။

ဓာမဂါနာ (၁၇၂) သို့

‘နာကျိးတစ်ပဲ ထွက်လျှင်’ ဟုဆိုသော်လည်း ထွက်ရပ်ရှောင်’

‘ကျွမ်းတစ်ကောင် ကြီးနဲ့လှောင် သန်း ဆိုင်ယံပြုလုပ် ဝိုက်ဝအောင်ကျွေး ဆေး အထူးပျို’

အဲဒီလက်လေးကို အဓိပ္ပာယ်ပေါ် အောင် ဖော်နိုင်ရင် လူတော် တစ် ယောက်ပဲ။ မဖော်နိုင်ပေမယ့်လဲ (၆)လ ပြည့်တဲ့အခါ ကြွလာခဲ့ပါ။ အပြည့်အစုံ ပြောပြပါမယ်။

ကနောင်မြို့ တစ်ခုသောအိမ်သို့ ကြွရောက်စဉ်က ဒါယကာကြီး တစ်ဦး က လျှောက်ထားလိုက်တဲ့အတွက် အဲဒီ က ပြန်တဲ့နေ့ကစပြီး အလုပ်က ပါလာ ခဲ့တယ်။

အင်္ဂါရက်ဆရာတွေနဲ့လဲ ပေါင်းသင်း ပြီး ထိုလက်ရဲ့အဓိပ္ပာယ်ကို ဖော်နိုင် ခဲ့တယ်။ သူတို့လဲ မဖော်နိုင် ဖြစ်ရတယ်။ တစ်ဖန် ဗေဒင်ဆရာကြီးများ၊ ဆေး ဆရာကြီးများ၊ ဓာတ်ဆရာကြီးများ၊ စသည် စသည်အားဖြင့် တတ်ကျွမ်း နားလည်နိုင်ကြမယ့် ဆရာကြီးများထံ မေးမြန်းစုံစမ်းပေမယ့် အလုံးစုံ မသိ နားမလည်ကြပါ။

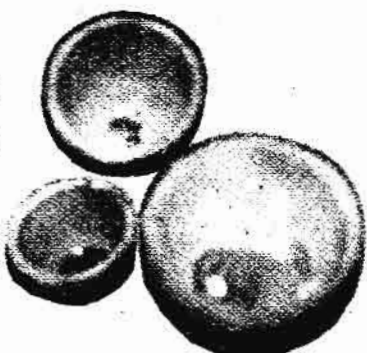
သို့နဲ့ ကျောင်းတိုက်တွင်းရှိ စာကြည့် တိုက်ထဲရှိ ပေစာများ၊ ပုရပိုက်များ၊ ကမ္မလွေများ၊ စာအုပ်များထဲရှိ မိမိ သိလိုသော အကြောင်းအရာများကို ရှာဖွေကြည့်ခဲ့ပါတယ်။ သို့သော် ပြီးပြည့် စုံသော ‘မုဒု’ဟုတော် မရရှိခဲ့ပေ။

တစ်ဖန် တက္ကသိုလ် စာကြည့်တိုက် များ၊ အမျိုးသား စာကြည့်တိုက်များ၊ စာကြည့်တိုက် အမျိုးမျိုးမှာလဲ ရှာဖွေ ခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သဲလွန်စတော့ ရရှိခဲ့ပါတယ်။

“နာကျိးလေး (၁)ပဲသားနဲ့ ငွေ တစ်ထုပ်ကို မလဲနိုင်ဘူး” ဆိုတဲ့ စာသားလေးကတော့ ထွက်ရပ်ခန်းကို

နာကျိး လမ်းစဉ်

ဗဟုဂါယာဂီယေ (ခေတ္တ၊ ဟင်္သာတ)

မြန်းစေနိုင်တဲ့ နာကျိး တစ်ပဲသားကိုစွ ဖြစ်ပါတယ်။

နာကိုဘာခေါ်သလဲ နာကို “ခဲ” ဟု ခေါ်ပါတယ်။ “ခဲ” ကို “ကျွဲရိုင်း” ဟု ခေါ်ပြန်ပါတယ်။ ခဲပုပ် ဘဝသည် ကျွဲရိုင်းဖြစ်၍ ထိုကျွဲရိုင်းကို ကြီးနဲ့ (၁၂)လလှောင်ရမယ်။ (၁၂)လပြည့်တဲ့ အခါ ထိုလှောင်သောကိစ္စ ပြီးပြီ။

နာကျိးအောင် ဓာတ်နဲ့ကျိးတာလဲ ရှိတယ်။ ရုက္ခမူနဲ့ကျိးတာလဲ ရှိတယ်။ ရုက္ခမူနဲ့ကျိးတာက မှန်တယ်လို့ ဆိုကြ တယ်။

ပျော့ကျိးနဲ့ ဆတ်ကျိးမှာ ဆတ်ကျိး က သမံတလင်းပေါ် ပစ်ချလိုက်ရင် ကွဲကြေပြီး ကျိုးတယ်။

ပျော့ကျိးက အစနစ်ဖက်ကို ကွေး ကြည့်လိုက်ပါရင် ပျော့ပြီးနောက် ကျိး သွားတာကို တွေ့ရပါလိမ့်မည်။

ဒီလိုဆိုပါရင် ခဲပုပ် (၁၀)ကျပ်သား ကို ကုတ္တို ရွှေဝါခေါက်အုပ်ပြီး ပြာချ လိုက်ခဲ့ရင် ခဲလဲပြာဖြစ်၊ ကုတ္တိုခေါက် မှာလဲ ပြာဖြစ်ပြီး ခဲ (၁)ကျပ်သားကျန် အောင် မီးထိုးရပါတယ်။ (၁)ကျပ်ကျန် ရင်တနံ။

ထို(၁)ကျပ်သားတွင် (၁၆)ပုံရှိသည့် အတွက် (၁)ပဲသား ဖြတ်ယူ၊ လက်

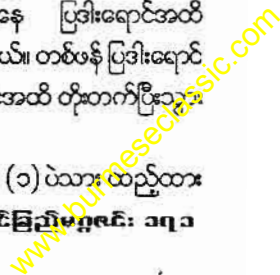
သန်းခန့်တောင် မဝင်နိုင်တဲ့ လုံသေး သေးလေးမှာထည့်ပြီး အနှံ့ပိတ်၊ မနက် ကို တစ်မီး၊ နေ့လယ် တစ်မီး၊ ညကို တစ်မီး မီး(၃)မီးနဲ့ နေ့စဉ်ထိုး၊ (၁၂)လ တိတိထိုး၊ သူ့ကို ဘာမှ ကျွေးစရာ မလိုပါ။

- ပထမအဆင့် ⇒ ပြဒါ၊ရောင်
 - ဒုတိယအဆင့် ⇒ အမြူရောင်
 - တတိယအဆင့် ⇒ ကြက်ဥနှစ်အရောင်
 - စတုတ္ထအဆင့် ⇒ ရွှေအိုရောင်
 - ပဉ္စမအဆင့် ⇒ လိမ္မော်ရောင်
 - ဆဋ္ဌမအဆင့် ⇒ ယောဂီအညိုရောင်
 - သတ္တမအဆင့် ⇒ ပိတုန်းရောင်
- (၇)ဆင့် ပြောင်းပြောင်းပြီး သွားပါ လိမ့်မယ်။ တစ်နေ့ကို လုံ(၁)လုံ ခွဲရ ပါမယ်။

မနက် (၄)နာရီမှာ လုံခွဲ၊ လုံအသစ် ထဲထည့်ပါ။ မီးဖိုထဲပြန်ထည့်ပါ။ နံနက် (၆)နာရီမှာ တစ်မီး၊ နေ့လယ် (၁၂)နာရီ မှာတစ်မီး၊ ည (၆)နာရီမှာ တစ်မီး တစ်နေ့ကို (၃)မီး။

အဲသလိုနဲ့ (၇)ဆင့်ပြောင်းပြီး တိုး တက်ခဲ့လိမ့်မယ်။ တစ်ဖန် နောက် ကြောင်းပြန် (၇)ဘဝ ဆင်းလိမ့်မယ်။ ပိတုန်းရောင်ကနေ ပြဒါ၊ရောင်အထိ ပြန်ဆင်းလာတယ်။ တစ်ဖန် ပြဒါ၊ရောင် က ပိတုန်းရောင်အထိ တိုးတက်ပြီးသွား လိမ့်မယ်။

မူလတုန်းက (၁)ပဲသား ထည့်ထား

တာကို (၃) လလောက်မှာ တစ်ဖန်ပြန် လို့ချိန်ကြည့်။ (၁) ပဲသားပဲရှိတယ်။ နောက် (၆) လမှာ ပြန်ပြီးချိန်ကြည့် (၁) ပဲသားပဲရှိတယ်။

လက်ချားမီးပေါက်နဲ့ ဇေက်သာ ထည့်ပြီးထိုးလဲ ချော်မကပ်တော့ပါဘူး။ လုံလဲမကပ်တော့ပါဘူး။ အဲသလိုနဲ့ (၁၂) လပြည့်သွားတဲ့အခါ **ဓာတ်သား လေးက ဘောစေ့လေးလို လုံးလာပါ လိမ့်မယ်။**

အဲဒီအခါ ပါးစပ်ထဲထည့်ပြီး **ခြေထောက်ကို ရေဆေး၊ ကြမ်းမှာ လျှောက်ကြည့်။** ခြေရာမထင်တော့ **ဘူးဆိုပါရင်** ကိစ္စ ပြီးတော့သည်သာ တည်း။

အထက်ပါကိစ္စကို မလုပ်ခင်၊ မိမိ ရှာဖွေ၍ရသော အဖြေကို ထိုဒါယကာ ကြီးထဲသွားပြီး တင်ပြပါတယ်။ ထို ဒါယကာကြီးက တအံ့တဩဖြစ်ပြီး မှန် ကန်ကြောင်း သူ့ဆရာတော်မှာ ဤ နည်းဖြင့် ထွက်ရပ်စခန်းကို ကြုံမြန်းသွား

ပြီဖြစ်ကြောင်း ပြောပြပါတယ်။ ကျွန်ုပ်ရသော နည်းအတိုင်း (၈) လ တိုင်တိုင် ထိုးပြီးနောက် ဓာတ်လုံးကို ခါးပန်းကြိုးထဲမှာ ထည့်ထားပြီး ရွှေ သမင် သစ်တောကြိုးဝိုင်း ခါးလည်စမ်း သရက်ချောင်းတောရရှိ သစ်ဆိမ့်ပင် မှာရှိသော ရုက္ခစိုးက ခိုးထားကြောင်း နောက်မှ ပြန်စစ်ကြည့်၍ သိရပါတော့ တယ်။

ခါးပန်းကြိုးက အဲဒီ သစ်ဆိမ့်ပင်ရဲ့ အကိုင်းမှာချိတ်ပြီး ဆွမ်းခံထွက်သွားပြီး ပြန်လာတဲ့အခါ ခါးပန်းကြိုးပဲ ရှိတော့ တယ် ဓာတ်လုံး မရှိတော့ဘူး။

အဲဒီ ရုက္ခစိုးကို မေးကြည့်တော့ သူ့ခိုးတာ မဟုတ်ပါဘူးတဲ့ ထိန်းသိမ်း ထားတာပါလို့ ပြောတယ်။ ကျွန်ုပ်က စမထွက်ဝိဇ္ဇာဖြစ်မှာ ဓာတ်လုံးနဲ့ မထွက် ရဘူး။ ဒါကြောင့် အထက်ပုဂ္ဂိုလ်ရဲ့ ခိုင်းစေချက်အရ ထိန်းသိမ်းထားရပါ တယ်ဆိုတဲ့အကြောင်း ထိုရုက္ခစိုးက ပြောပြပါတယ်။

ကျွန်ုပ်ထံတွင် (၁၅) ပဲသား ကျန်ရှိ နေသေးခြင်းကြောင့် ဆက်ထိုးဖို့ရန် စဉ်းစားကြည့်တဲ့အခါ ဓာတ်လုံးနဲ့ ထွက် ရမယ့် ပဋ္ဌာန်းဆက် မရှိတာကြောင့် ယခုလိုဖြစ်ရကြောင်း နောင်သောအခါ အထက်ဂိုဏ်းတစ်ဂိုဏ်းမှ ပညာရယူ ပြီး စမဝိဇ္ဇာ ဖြစ်မြောက်မှာဖြစ်ကြောင်း သိရပါတော့တယ်။

ဒါကြောင့် ပညာလိုလား အမျိုးသား တို့အတွက် လက်တွေ့ ကိုယ်တွေ့ဖြစ် သော နာကျိုးလမ်းစဉ်ကို မမြင်မချန် တင်ပြလိုက်ပါကြောင်း...

(မှတ်ချက်) ။ အသက် ၃၀ ကျော် ပြီဖြစ်၍ စာလဲ ချောအောင် မနေ သားနိုင်တော့ အမေ့အလျော့များ ကလဲရှိ ဆိုသော် မနည်း ကြိုးစား ပြီး ရေရပါကြောင်း သိစေအပ်ပါ တယ်။)

မဟာတိသသိဇယ (စော့ ဟင်္သာတ)

စာမျက်နှာ (၁၇၀) မှ အသက်

ခွင့်လွှတ်ပါဘုရား၊ နောင် ဒီလို မဖြစ်စေရတော့ပါဘူး။ မကောင်းမှုကို လုံးစ ရွန်လွှတ်ပါ တော့မယ်ဘုရား'

ထိုသူများအနက် အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်မှာ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ခဲ့ရာ ယခုတိုင် သင်္ကန်းမြို့၍ အကျင့်ပဋိပတ်ပြည့်စုံသူ ထေရ်ငယ်တစ်ပါး ဖြစ်နေပါပြီ။

'ဆရာတော်ဘုရား ဒီသရက်ပင်မျိုးလိုချင်လို့ အပင်ပေါက် ကလေးတွေ မရှိဘူးလား'

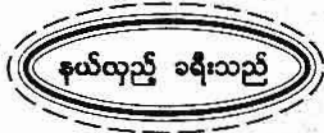
'မရှိဘူး၊ လွှင့်ပစ်လိုက်တဲ့ အစေ့တွေက အပင်မပေါက်လို့ ဘုန်းကြီးကိုယ်တိုင် မြေဆွေးတွေ၊ နွားချေးတွေနဲ့ ဂရုစိုက်ပြီး ပျိုးတော့လဲ မပေါက်ဘူး။ မျိုးမပွားလိုဘူးနဲ့ တူပါတယ်'

'ဒီအဖြစ်ပျိုး တပည့်တော် တွေကြုံဖူးတယ်။ ယင်းမာပင်မြို့နယ် ရေကြည်ပင်ပြန်ပြောမှာ မောင်လောင်ရှင်က သယံဇာတရ ဖိုက်ဖို့နဲ့တယ် လို့ ယူဆရတဲ့ ရေကြည်ပင်ကြီးရှိတယ်။ အဲဒီခန်းကျင်မှာ ယမားချောင်း ရေကိုပဲ သောက်ရ သူ့ချေးအဖြစ် အားထားရပါတယ်။

ချောင်းရေသာအတိုင်း နောက်ကိုနေ တတ်တော့ မြေအိုင်း မှာ ရေကြည်ဆူသုတ်ပြီး ရေထည့်ထားရင် အနည်ထိုင်ပြီး ခေ ကြည်ရတယ်။ အဲဒီရေကြည်ဟာ အစေ့ကိုယူပြီး ပျိုးပွား ကြည့် ကြတော့ အပင်ပေါက်ဘူးလို့ ဆိုပါတယ်ဘုရား'

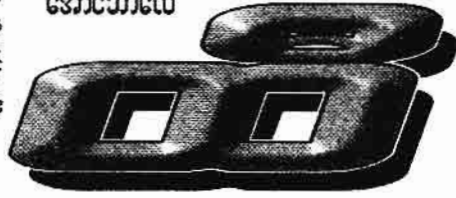
ကော့တာတောရမှ ဤသရက်ပင်များနည်းတူ (၁၂) ရာသီပွင့်သော အနန်းပင်သည်လည်း မျိုးပွား၍မရကြောင်း သိရလေသည်။

ဤသရက်ပင်နှင့် အနန်းပင်များသည် သာသနာတော် ကြာရှည် တည်တံ့ထွန်းသင်းရေးအတွက် ကြိုးပမ်းနေသော ကော့တာဆရာတော်၏ သီလ၊ သမာဓိနှင့် ဖြည့်ဆည်း အပ်သော ပါရမီတော်တို့ကို ရုက္ခလောကမှ ထူးခြားစွာ ဂါရဝပြု ပူဇော်ခြင်းပြုယုဂ် ဖြစ်ပေတော့သည်။

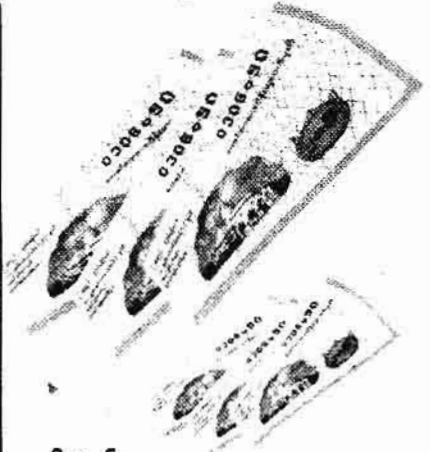
ဤလတွင် ဖွင့်လှစ်မည့် အောင်ဘာ လေထိပွင့်ပွဲတွင် ဆုကြီးများ ပိုင်ဆိုင်ရ စေရန် **၃၊ ၃၊ ၁၊ ၆** ဂဏန်းများကို အားပြုပါ။ တွဲဖက်ရန် အကွာအနေ ဖြင့် ၀၊ ဆ၊ ထ၊ ရ တို့ကို ရွေးချယ်သင့် ပါသည်။ မိမိတို့မွေးနှစ်အရ နေ့ကောင်း ရက်သာ ရွေးရန် ဇယား၌ကြည့်ပါ။

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဇေဇော်ဝါရီလအတွက်
ဓာတ်ကြီးငါးပါးစိုးမိုးမှုနှင့်
အောင်ဘာလေ

* * *

မွေးနှစ်	နေ့ကောင်း	ရက်သာ (မြန်မာပြက္ခဒိန်လ)	ကံပွင့်အရပ်	လာဘ်ပွင့် အရောင်
ကြက်	အင်္ဂါ	လဆန်း (၉)ရက် လဆုတ် (၄) ၁၇ရက်	ထားဝယ်	အနီ
ခွေး ကျား	သောကြာ	လဆန်း (၇)ရက် လဆုတ် (၂) ၁၂ရက်	အနောက်	ရွှေဝါ
ယုန်	တနင်္လာ	လဆန်း (၂) ၁၂ရက် လဆုတ် (၇)ရက်	အနောက်ထားဝယ်	ပြေဝါ
နဂါး မြွေ	ကြာသပတေး	လဆန်း (၃) ၁၃ရက် လဆုတ် (၈)ရက်	အရှေ့	အစိမ်းနု
ပြင်	စနေ	လဆန်း (၈)ရက် လဆုတ် (၃) ၁၃ရက်	အရှေ့တောင်	အညို
ဆိတ် မျောက်	ဖုတ်	လဆန်း (၁) ၁၁ရက် လဆုတ် (၆)ရက်	ပြောက်	အပြာ
ကြက်	တနင်္ဂနွေ	လဆန်း (၆)ရက် လဆုတ် (၁) ၁၁ရက်	အနောက်ပြောက်	အဖြူ
ဆွေး ဝက်	ကြာသပတေး	လဆန်း (၄) ၁၄ရက် လဆုတ် (၉)ရက်	အရှေ့ပြောက်	အစိမ်းရင့်

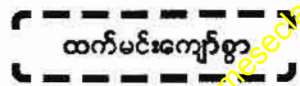
ထိကံပွင့်

ယတြာပြုလိုပါက...

မိမိတို့ မွေးနှစ်အရ နေ့ကောင်း နေ့မြတ်ရောက်သောအခါ ဆန်ကို မိမိ လက်ရပ်ဖြင့် (၅)ကြိမ်ယူကာကောင်းကင် ပျံသတ္တဝါ (ခို့၊ စာကလေးစသည်)တို့ အား ဒါနပြု ကျွေးမွေးကာ ထီဆုကြီး များ ပေါက်စေရန် သမ္မာဒေဝများထံ တိုင်တည်ဆုတောင်းပါ။

ကံပွင့်စေသောရက်များ (မြန်မာ ပြက္ခဒိန်ရက်စွဲ)တွင်လည်း ပြုလုပ်နိုင် ပါက အကျိုးထူး ပိုမို ခံစားရနိုင်ကြပါ သည်။

ပူယုင်း ဓာတ်ကြီးငါးပါး အကူအညီ
ဖြင့် ထီဆုကြီးများ ဆွတ်ခူးနိုင်ကြပါစေ။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မြေရင်း ၁၇၃

ဆိုင်တည်ရာနေရာ ဌာနပလအားအကူအညီလိုအပ်ပါက မြို့တော်ခန်းမ ကဲ့သို့ အဓိကရ အဆောက်အအုံကြီးများ၊ တည်ဆောက်လက်စ တိုက်တာ လုပ်ငန်းခွင်၊ အုတ်၊ သဲ၊ ကျောက်၊ ဘီလပ်မြေအရောင်းဆိုင် စသည်တို့ အနီး ဖွင့်လှစ်ရောင်းချသော ထီအရောင်းဆိုင်၊ ပန်းခြံ၊ ကစားကွင်း၊ စက်ရုံကြီးများအနီး ရောင်းချသော ထီအရောင်းဆိုင်၊ လမ်းဆုံလမ်းမကြီးများအနီး ထီဆိုင်များတွင် ကံစမ်းပါ။

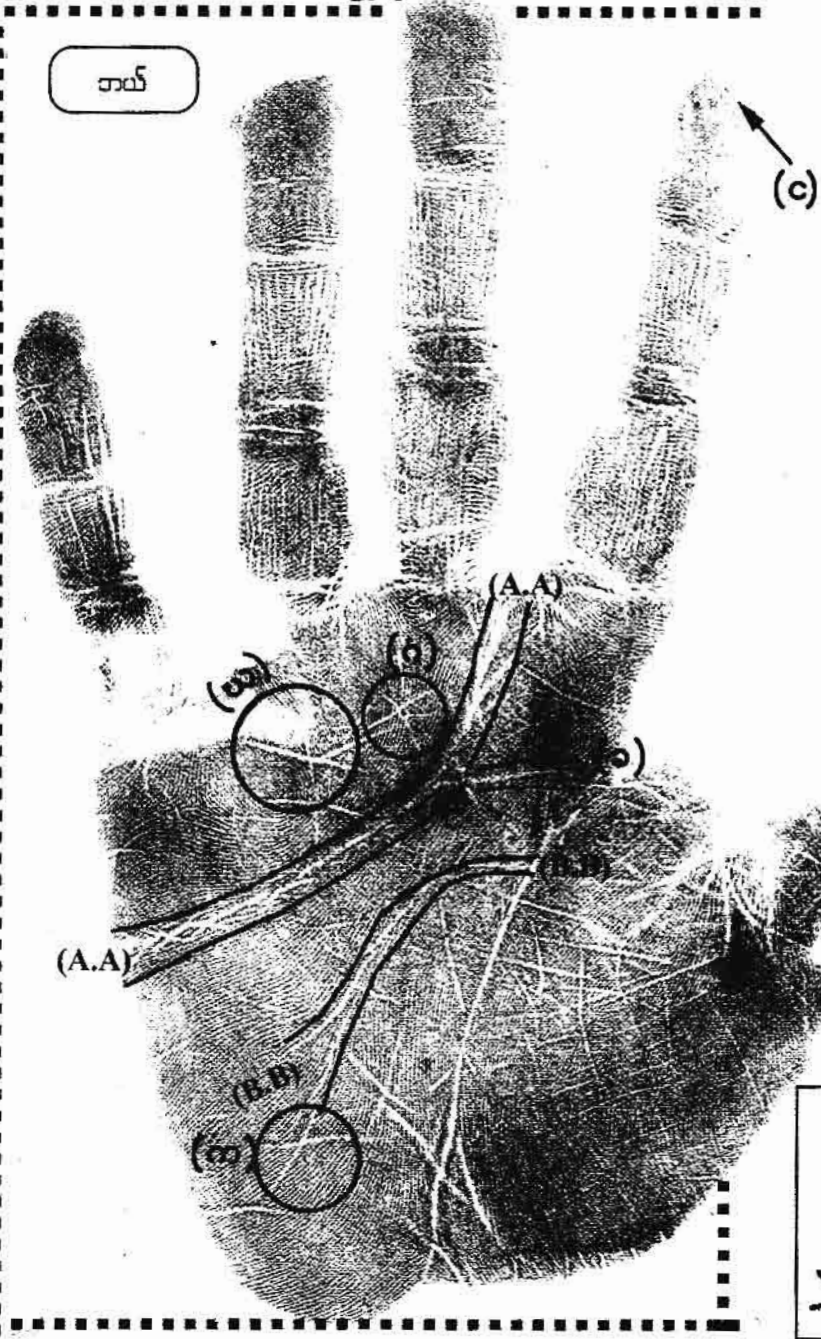
တောင်အရပ်သို့ မျက်နှာမူ ရောင်းချသောဆိုင်များက ပို၍ ကံထူးနိုင်ကြပါ မည်။ ဆိုင်မျက်နှာစာနှင့် ဆိုင်းဘုတ်တွင် မြေဝါရောင်၊ အညိုရောင်အားကောင်း စွာပါရှိလျှင် သာ၍ သင့်မြတ်ပါသည်။

သမီးငယ်များ

သတိပြုစရာ

ဆရာ ဦးခင်အောင်လင်း
(B.Sc-ဓမ္မတီ)
(လက္ခဏာမဟာဘုတ်သုတေသီ)

ဘယ်

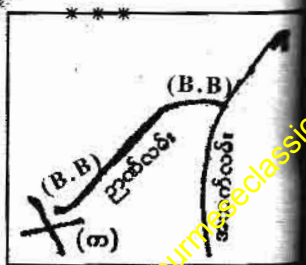
ယခု ဖော်ပြထားတဲ့ လက္ခဏာရုပ်ဟာ အသက် အားဖြင့် (၁၆)နှစ်အရွယ် သမီးငယ်လေး တစ်ဦးရဲ့ လက္ခဏာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ လေ့လာကြည့်ပါ။

* နှလုံးလမ်း ဖြောင့်စင်း ကောင်းမွန်ပါတယ်။ (A.A)

ဒါက ဘာကိုပြသလဲ ဆိုရင် သဘောမြူအုတ်စင်း ဝိတ်ရင်းကောင်း သဘော ကောင်းတဲ့ ပြယုဂ်ပါ။

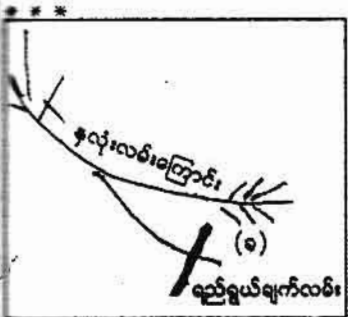
* ဉာဏ် လမ်းကြောင်း သည် အသက် လမ်းဆုံ နိမ့်ပြီး စတင်တာ တနည်း ပြုတ်နံ့သိ ကွေးညွတ် ဆင်နွှဲ

ကြက်ခြေသဏ္ဍာ အဆုံးသတ်ထား တယ်။ (B.B) (စ)

ဒါကတော့ အတွေးအခေါ်ပိုင်းမှာ တော့ အားနည်းပြီး အတွေးအခေါ် မှားယွင်းမှုကြောင့် အခက်အခဲ ငြိသာနာများ ကြုံရမယ့် ပြယုဂ်ပါ။

* **နလုံးလမ်းမှ လမ်းခွဲတစ်ခု အင်္ဂါ ဝိ ဂြိုဟ်ခုံဆီသို့ ဦးတည်ဆင်းပြီး ရည်ရွယ်ချက်လမ်းကို ထိုးဖြတ် တားပါတယ်။ (ခ)**

ဒါကတော့ နလုံးသားရေးရာ ကိစ္စ ကြောင့် ရည်ရွယ်ချက် ပျက်သွားမယ့် သင်္ကေတပါ။ ပညာရေးကို ထိခိုက်မယ့် အမှတ်လက္ခဏာပါ။

* **စနေဂြိုဟ်ခုံမှာ ကြက်ခြေ သဏ္ဍာန် တွေ့ရတယ်။ (ဂ)**
ဒါကတော့ ပူပင်သောက ကြုံရမယ့် သင်္ကေတပါ။

* **တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ခုံမှာ ကြက်ခြေ သဏ္ဍာန် တွေ့ရတယ်။ (ဃ)**
ဒါကတော့ နာမည်ပျက်, ဂုဏ် သိက္ခာကျ, နာမည်ဆိုးထွက်စေပါမယ်။

* **လက်ညှိုး အားကောင်းပြီး ရည် လျားတယ်။ (င)**
ဒါကတော့ လမ်းပြဖို့, လမ်းညွှန်ဖို့ ခက်မယ့် သင်္ကေတပါ။

မိဘများ သမီးငယ်များကို အခုလို လက္ခဏာ အမှတ်အသားများ တွေ့ရ တော့ ဂရုစိုက်ပြီး ပြုပြင်ကြဖို့ပါပဲ။
သင်၏ဘဝ သာယာချမ်းမြေ့ပါစေ။

ဆရာဦးခင်မောင်လင်း (B.Sci ရွှေဘို) (လက္ခဏာ မဟာဘုတ် သုတေသီ)

နာခေါင်း သွေးယိုလျှင်

မင်းထွန်းမြင့် (မြစ်သား)

ပြီးခဲ့သော ကဆုန် လပြည့်နေ့ မတိုင်မီက အင်းနား ရွှေကုဘုရားတွင် နှစ်စဉ် ပြုလုပ်နေကျ သံဃာဒါနဆွမ်းကြီး လောင်းလှူပွဲအတွက် ကျွန်ုပ်တို့ အကျိုး ဆောင်များအနေနှင့် လုပ်ငန်းညှိနှိုင်း အစည်းအဝေး ပြုလုပ်ဖြစ်ခဲ့ကြ၏။

ထိုနေ့ရက်တွင် ရာသီဥတု အပူဒဏ်က ထူးထူးကဲကဲပင် ပြင်းထန်လှပေရာ ကျွန်ုပ်တို့ မဖြစ်တာကြာပြီဖြစ်သော နာခေါင်းမှ သွေးယိုစီးသောရောဂါက အမှတ်မထင် ပြန်လည်၍ ခေါင်းထောင်ထလာခဲ့၏။

ထုံးစံအတိုင်းပင် ထိုရောဂါ တစ်စခန်း ထလာသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက်ကျွန်ုပ် ၏ နာခေါင်းအတွင်းမှ သွေးတို့သည် အဆက်မပြတ် ယိုစီး၍ ထွက်ကျလာပေရာ ကျွန်ုပ်သည် လက်ကိုင်ပဝါနှင့် နာခေါင်းကိုအုပ်၍ ကိုင်ထားရတော့၏။

ကျွန်ုပ်သည် ငယ်စဉ်ကပင် နာခေါင်း သွေးယိုစွဲမှုသူဖြစ်၏။ ထိုစဉ်က နာခေါင်း သွေးယိုတိုင်း လမ်းဘေးမှ နွားချေးခြောက်ကို ကောက်၍ ဂျှုခဲရသည် ဖြစ်၏။ နာခေါင်းသွေးယိုခြင်းနှင့် နွားချေးခြောက်သည် မည်သည့်ဓာတ် ရှိသည်တော့ မသိ၊ ကျွန်ုပ်တို့ငယ်စဉ် ဘဝတစ်လျှောက်၌ နာခေါင်းသွေးယို၍ နွားချေးခြောက် ကောက်ရှုလိုက်လျှင် သက်သာပျောက်ကင်းစမြဲ ဖြစ်၏။

အရွယ်ရောက်လာသည့် အချိန်တွင် နွားချေးခြောက်၌ ရောဂါပိုးများရှိကြောင်း၊ ကျန်းမာရေး စာစောင်များမှာ ဖတ်ရှုရသည့်အတွက် နာခေါင်းသွေးယိုလျှင် ရေခဲနှင့်အုပ်၍ နာခေါင်းသွေးတိတ်အောင် ပြုလုပ်ခဲ့၏။ တစ်ခါတစ်ရံတွင် ရေခဲတုံး အလွယ်တကူ မရခဲ့ပါက နာခေါင်းအတွင်းသို့ ရေများဝင်အောင်လက်ခုပ် အတွင်း ရေများများထည့်၍ ဂျှုရှိုက်ခဲ့ရ၏။

ယခုလည်း ရေခဲရဖို့ရာ မလွယ်ကူသဖြင့် ကျွန်ုပ်သည် ရေခဲပိုင်သို့သွားရန် ပြင်လိုက်မိ၏။ ထိုစဉ်တွင် ကျွန်ုပ်၏ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်နေခြင်းကို သတိ ပြုမိဟန်ရှိသော မိတ်ဆွေကြီး ဦးတင်လှက ပြောလက်စစကားကိုရပ်၍ ကျွန်ုပ် အား လှမ်းကြည့်ပြီးမေး၏။

www.burmeseclassic.com

စာမျက်နှာ (၁၇၅) မှ အဆက်

'ဦးထွန်းမြင့် ဘာတွေဖြစ်နေတာတုံးဗျ။
အလို ခင်ဗျား နှာခေါင်းဆီက ဘာတွေတုံးဗျ။
သွေးတွေ ထွက်နေတာလားလို့'

ဦးတင်လှက ကျွန်ုပ်၏ နှာခေါင်းမှ ထွက်ကြ
နေသော သွေးတွေကို မြင်လိုက်ရ၍ အမှတ်တမဲ့မို့
အံ့ဩထိတ်လန့် သွားပုံရ၏။

'ဟုတ်တယ် ဦးတင်လှရေ ကျုပ်နှာခေါင်းက နေသိပ်
ပူလာရင် ဒီလိုပဲ သွေးယိုနေကျဗျ။ ဒါတောင်မှ နှာခေါင်း
သွေးမယိုတာ ကြာပြီပဲဟာ။ ခုမှ ဘာစိတ်ကူးပေါက်ပြီး
ပြန်ယိုလာတယ် မသိပါဘူးဗျာ။ ရေဘုံပိုင်သွားပြီး ရေရှူလိုက်
ဦးမယ်ဗျာ'

ကျွန်ုပ်က ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် ထိုင်ရာမှ ထမည်ပြု၏။
ဦးတင်လှက ကျွန်ုပ် အား လက်ဝါးကာပြ၍ ထိုင်ရာမှ မထ
ရန် တားနေ၏။

'ဟာ... နှာခေါင်းသွေးယိုတာ ဆိုရင်တော့ ရေဘုံပိုင်ဆီ
သွားမနေနဲ့တော့။ ဦးညွန့်မောင်ထဗျာ။ ဗောဓိပင်အောက်
ခြေမှာ မိုးနံ့ပင်ပေါက်နေတာ ရှိတယ်။ အဲဒီအပင်က အရွက်
လေး၊ ငါးရွက်လောက် သွားခူးပေးဗျာ'

ကျွန်ုပ်တို့အထဲတွင် ဦးညွန့်မောင်သည် အသက်ကြီးဆုံး
ဖြစ်၏။ အသက်ကြီးသည်နှင့်အမျှ လူမှုရေးစိတ်ဓာတ်က
အပြည့်အဝ ရှိသူဖြစ်၏။ လူမှုရေး လုပ်ငန်းမှန်သမျှကို
အသက်အရွယ်နှင့် မလိုက်အောင် တက်တက်ကြွကြွ လှုပ်
ရှားဆောင်ရွက်လေ့ရှိသဖြင့် လူတိုင်းက သူ့ကို လေးစား
သလို အားလည်းကိုးကြ၏။

တစ်အောင်လောက်အကြာတွင် ဦးညွန့်မောင်
တစ်ယောက် မိုးနံ့ရွက် လက်တစ်ဆုပ်စာမျှကိုကိုင်၍ ရောက်
လာ၏။ ဦးတင်လှက ဦးညွန့်မောင်ထံမှ မိုးနံ့ရွက်များကို
သူ၏ လက်ဖဝါးထဲတွင် ထည့်ပြီးသည်နှင့် လက်နှစ်ဖက်
နှင့်ဖိ၍ လုံးခြေလိုက်၏။ မိုးနံ့ရွက်မှာ နွမ်းပျော့၍ အညော်များ
စိုရွဲလာသည်နှင့် ယင်း မိုးနံ့ရွက်များကို ကျွန်ုပ်၏လက်ထဲ
သို့ ထည့်ပေးလိုက်၏။

'ကဲ... ဦးထွန်းမြင့် ခင်ဗျား ရေရှူထဲနည်းကမှ အဆပ်ယင်ရင်
နှာခေါင်းထဲ ရေဝဲများပြီး နာညှန်နေဦးမယ်။ ဒီမိုးနံ့ရွက်ကိုသာ
နှာခေါင်းနှာတော့ပြီး သိပ်ပြင်းလေး ရှူလိုက်ဗျာ နှာခေါင်းသွေးဟိုတာ
ပျက်ခင် ရပ်သွားလိမ့်မယ်'

ကျွန်ုပ်သည် မိတ်ဆွေကြီး ဦးတင်လှပြောသည့်အတိုင်း
မိုးနံ့ရွက်ကို လက်ဖဝါးထဲတွင် ဆုပ်ကိုင်ပြီး နှာခေါင်းဝကို
၁၇၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကပ်၍ ခပ်ပြင်းပြင်းလေး ရှူရှိုက်နေမိ၏။
တစ်ကြိမ်၊ နှစ်ကြိမ်၊ သုံးကြိမ်မက ရှူရှိုက်ပြီး
ချိန်တွင် မိုးနံ့ရွက်၏ စိမ်းရွှေရွှေအနံ့က
ကျွန်ုပ်၏ နှာခေါင်းအတွင်းမှတစ်ဆင့်
ရင်ခေါင်းထဲသို့ ရောက်သွားသလို ခံစား
လိုက်ရ၏။ မိုးနံ့ရွက်မှထွက်သော အနံ့က
နှာခေါင်းအတွင်းမှ ယိုစီးကျနေသော သွေးကို မည်သည်
ဓာတ် သဘောဆောင်၍ ပြုပြင်ပေးလိုက်သည်တော့ မသိ
စောစောက အဆက်မပြတ် ယိုစီးကျနေသော သွေးတို့
သည် တစ်စတစ်စနှင့် ရပ်သွား၏။ မကြာမီ မိနစ်ပိုင်းအတွင်း
မှာပင် ကျွန်ုပ်၏ နှာခေါင်းမှ သွေးယိုစီးခြင်းသည် လုံးဝ
ရပ်သွားပြီ ဖြစ်၏။

"နွယ်မြက်သစ်ပင် ဆေးဖက်ဝင်" ဆိုသော စကားအရ
မြေကြီးပေါ်တွင် အလေ့ကျ ပေါက်လေ့ရှိသော မိုးနံ့ပင်
၏ ဆေးဖက်ဝင်မှု အစွမ်းသတ္တိကို ကျွန်ုပ်အနေနှင့် လက်တွေ့
သိမြင်လိုက်ရပြီ ဖြစ်၏။ မိုးနံ့ပင်သည် ချုံပင်နွယ်ပင်အမျိုး
အစားဖြစ်ပြီး လမ်းဘေးတစ်လျှောက်တွင် အလေ့ကျ
ပေါက်သော အပင်ဖြစ်၏။ လူတစ်ထိုင်မျှ အမြင့်မှ လူ
တစ်ရပ်စာကျော်အောင်ထိ ကြီးမားသော ချုံပုတ်သဖွယ်
လမ်းဘေးတွင်တွေ့ရ၏။

ပင်စည်လုံးပတ်တွင် အပင်ငယ်စဉ်၌ ဆူးချွန်များရှိသော်
လည်း ပင်စည် လက်မောင်းခန့်မျှ တုတ်ခိုင်လာချိန်တွင်
ဆူးများ မရှိသည်ကို တွေ့မြင်ရ၏။ အရွက်မှာ သေးချွန်ပြီး
ထိပ်ဖျား၌ ဆူးပါ၏။ နွေရာသီတွင် ပုတီးလုံးအရွယ်ခန့်ရှိ
အဖြူရောင်အသီးများ သီး၏။

ကျွန်ုပ်တို့ငယ်စဉ်က ကျောက်ရောဂါမဖြစ်အောင် မိုးနံ့ပင်
မှ မိုးနံ့သီးကို စားခဲ့ရဖူး၏။ မိုးနံ့ရွက်ညွန့်ကို ဟင်းချို၊ ဟင်းခဲ
အဖြစ် ပုစွန်ခြောက် ထောင်း၍ထည့်ပြီး နို့ရည်မထွက်သော
ကလေးအမေများကို တိုက်ကျွေးလေ့ရှိ၏။

ဤမျှ ဆေးဖက်ဝင်သော အပင်၏အစွမ်းကို ကျွန်ုပ်တို့
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကြီး၏ စာရွာသူများကို သိစေချင်
သောဆန္ဒကြောင့် ဤဆောင်းပါးကို ရေးလိုက်မိခြင်း
ဖြစ်ပါ၏။ တိုက်ဆိုင်သူများအနေနှင့် ကြုံကြိုက်လျှင်လက်
တွေ့အသုံးပြုကြည့်ပါရန် အကြံပြု တိုက်တွန်းလိုက်ရမ
သည်။

မင်းရဲထွန်းမြင့်
(မြစ်သာ)

ပိန္နဲကွင်း ဆရာတော်ကြီး

၏ သာသနာပြု ခရီးလမ်း ဩဇာညိုဖွယ်ရာ ဖြစ်ရပ်ဆန်း

ရဲလေး (ဟင်္သာတ)

နံကသူလိုဏ်ဂူတော်သည် အင်ပူ ခြို့နယ်၊ ကွင်းကောက်ကျေးရွာ အနောက်မြောက်ဘက် မိုင်(၆၀) ကျော် အကွာအဝေးတွင် တည်ရှိ သည့် ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ်ရာ လိုဏ်ဂူ ကြီး ဖြစ်ပေသည်။

ထိုလိုဏ်ဂူကြီးသို့ ရှေးအခါက လူ အများ အရောက်အပေါက် မရှိကြပေ။ သိရှိသူလည်း အလွန် နည်းပါးပေ သည်။ တစ်ယောက်စ၊ နှစ်ယောက်စ မှုန်းများသာ သားကောင်များ ရှာဖွေ ရင်း တစ်ခေါက်စ၊ နှစ်ခေါက်စ ရောက် ခဲ့ဖူးပေသည်။

လိုဏ်ဂူကြီးရှိရာသို့ ရောက်ဖူးကြ သော်လည်း ဂူကြီးအတွင်းသို့ မဝင်နိုင် ကြပေ။ ဂူအဝမှ အတွင်းသို့ ချောင်း မြောင်းကြည့်ရှုနိုင်ရုံမျှသာ ရှိပေသည်။ အတွင်း၌ မည်သို့သော လျှို့ဝှက်ချက် များ ရှိသည်ကိုကား မသိနိုင်ပေ။

နံကသူလိုဏ်ဂူကြီး၏ အံ့ဩဖွယ် လျှို့ဝှက်ချက်တို့ကို ပထမဆုံး ဖော် ထုတ် ဖွင့်လှစ်ပေးတော်မူသော ပုဂ္ဂိုလ် ထူးတစ်ပါးသည် အခါသင့်၊ အခွင့်ကြုံ လာ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ပေသည်။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်မြတ်သည်ကား အင်ပူခြို့ နယ်၊ ပိန္နဲကွင်းကျေးရွာ၌ သီတင်းသုံး နေထိုင်တော်မူသော ပိန္နဲကွင်း ဆရာ တော်ကြီးပင် ဖြစ်ပေသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် တပည့်ဒကာ များနှင့်အတူ လိုဏ်ဂူကြီးသို့ ကြွရောက် တော်မူပြီး၍ ထိုသို့ ကြွရောက်ရာတွင်

• ပိန္နဲကွင်း ဆရာတော် ဦးကလေး

တွေ့ကြုံခဲ့ရသည့် ဂူကြီး၏ ရှုခင်းကို ဆရာတော်ကြီး ထေရုပ္ပတ္တိစာတန်း၌ ဤသို့ ဖော်ပြခဲ့ပေသည်။

ကန္တာလယ်ချောင်း အစောင်းထပ်မှာ ရန်ကဲအသွယ်သွယ် ပြောင်ချောင်းပတ်လို့ ဟန်ပါပါ တကယ် ရောင်မောင်လျှပ်သည့် တောင်နာမောင်အထပ်ထပ် နှိုအပြိုင်နှင့် ရိပ်သင့်သင့် ကမ်းပါး၌ အူတောင် ထီးပင်ဖြူရေပျက်၍ ကျားဆင်ထူသော

တောကြက်နှင့် တောနက်နက် ရိပ်သာဖွေတွင် ဝိဇ္ဇာဖေ ဖောက်ထွင်းလိုထင့် ကျောက်ပုလင်းသို့နှင့် အသဲဂူမှာ လျှောက်နင်းဆို အသင့်ကြဲထွ၍ သဲဖြူ အခင်းသန့်နှင့် အတွင်းတစ်တန် တစ်တန်လျှောက်တွင် ကျောက်ခုတ်နှင့် အခန်းခန်း အဆန်အလှ ရှုကြည့်ရာတွင်

www.burmeseclassic.com

တစ်တစ်ချက်ချက် အရင်းရင်းထဲပြီး
စုပိရာ တစ်သင်း တစ်သင်းတွဲလို့
လင်းဆွဲ လင်းဆို့ အများဆုံးတဲ
ကမ်းပါပေါ်မှာ လှပနီဆာ
ဂူကြီး နံကသူတွင်...

ပိန္နဲကွင်း ဆရာတော်ကြီးသည်
နံကသူလိုဏ်ဂူကြီးသို့ ကြွရောက်တော်
မူပြီးသည့်နောက်၌ အနီးအပါး ကျေးရွာ
များမှ သုံးလေးယောက်မျှဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ အများအပြား အုပ်စုဖွဲ့၍
လည်းကောင်း၊ ဂူကြီးသို့ သွားရောက်
ကြပြီးလျှင် လိုဏ်ဂူတွင်ရှိသော ကြေး
ဆင်းတု ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကြီးကို ပူး
မြော် ပူဇော်ကြလေသည်။

ဤသို့လျှင် နံကသူလိုဏ်ဂူကြီးသည်
ပိန္နဲကွင်းဆရာတော်ကြီး ကြွရောက်
တော်မူသည်မှ နောက်ပိုင်းတွင် တစ်စ
ထက်တစ်စ လူသိများလာခဲ့ပေသည်။
ဤသည်မှာ လွန်ခဲ့သည့်နှစ် (၁၀၀)
ကျော်ခန့်က ဖြစ်ပေသည်။

ဤတွင် အလှည့်သင့်၍ ပိန္နဲကွင်း
တောရဆရာတော်ကြီး၏ အကြောင်း
ကို အကျဉ်းချုပ်မျှ ဖော်ပြအပ်ပေသည်။

ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၁၈၈ ခုနှစ်၊
ဒုတိယဝါဆိုလဆန်း (၁၃)ရက်၊
တနင်္လာနေ့တွင် ရွှေတောင်မြို့နေ အမိ
ဒေါ်မယ်ရစ်မှ ပိန္နဲကွင်း ဆရာတော်
လောင်းလျာဖြစ်သော အတိဇာတ
သားမြတ်ရာဇာနာကို ဖွားမြင်လေသည်။
ငယ်မည်မှာ မောင်ချိန်ဖြစ်၍ ရဟန်းဘွဲ့
တော်မှာ ဦးကလျာဏ ဖြစ်ပေသည်။

ရဟန်းတော် ဦးကလျာဏသည်
လောကီ၊ လောကုတ္တရာ ပညာရပ်များ
ကို ဆည်းပူးပြီးလျှင် သိက္ခာတော်
ခုနစ်ဝါအရတွင် ရွှေတောင်မြို့မှ လေး
မျက်နှာမြို့သို့ မယ်တော်နှင့်အတူ
ရောက်ရှိလာကာ ဦးပုူးထံ၌နေ၍
မကြာခင်မှာပင် ပိန္နဲကွင်းရွာမှ ကျောင်း

ဒကာကြီး ဦးပန်းရ ဆိုသူက ဗင့်ဆောင်
ပြီး ပိန္နဲကွင်း ရွာကျောင်းဆောက်ကာ
ကိုးကွယ်လေသည်။

နောင်သောအခါ ကျပ်ပြင်အရပ်၌
ပြောင်း၍ တောရကျောင်း တည်
ဆောက်တော်မူသည်။ ထိုမှ နောင်၌
(၁၅)ရွာနတ်၌ လှည့်လည် ပြောင်းကြွ
ဝါဆိုတော်မူကာ တရားဓမ္မနှင့် မွေ့
လျော်တော်မူလေသည်။

ပိန္နဲကွင်းတောရ ဆရာတော်ကြီး
သည် ကျွဲမသနားတောင်၌ ဘုရား
တစ်ဆူ၊ ကမ်းပြိုတောင်၌ စေတီတော်
နှစ်ဆူ၊ စေတီခုံရွာအနီး၌ နှစ်ကျိပ်
ရှစ်ဆူဘုရားများ၊ တံခွန်တိုင်တောင်
ရွာ၌ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူဘုရားများ၊ ကိုး
ကွယ်တောင်၌ စေတီတော်တစ်ဆူ
နံကပ်တွင် နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူဘုရားများကို
တည်ထားတော်မူခဲ့သည်။

ထိုမှတစ်ပါး ရန်ကင်းတောင်တွင်
ပြိုကျနေသော ရှေးစေတီဘုရားကြီး
များ ပိန္နဲကွင်းကျောင်းအတွင်းရှိ ဥဋ္ဌာဒန္တီ
မင်းသမီး တည်ထားခဲ့သော ရှေးဘုရား
ကြီးများကို အသစ်တစ်ဖန် ပြုပြင်
မွမ်းမံ တည်ထားတော်မူခဲ့ပေသည်။

ပိန္နဲကွင်း ဆရာတော်ကြီးသည်
တရားအမြတ် ပဋိပတ်ကို မချွတ်မလွဲ
စွဲမြဲကြီးကုတ် အားထုတ်တော်မူသော
သီလဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်တို့ကြောင့်
ကျပ်ပြင် တောရကျောင်းတော်၌
သီတင်းသုံးနေတော်မူသောအခါ တော

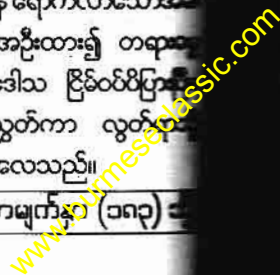
နေတိရတ္တန်ဖြစ်သော ယုန်သတ္တဝါတို့
သည် လာရောက်ဖူးမြော်ကြပြီး ဆရာ
တော်၏ မေတ္တာဓာတ်ကို ခံယူကြလေ
သည်။

ကျီးပင် (ခေါ်) ကျွဲမသနားတောင်၌
သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ် လေးတောင်
ခန့်အကွာ၌ ခြေညွတ်ကာ ဝပ်နေသော
ကျားကြီးကို အနီး၌ ရပ်လျက် တရား
ဟောပြတော်မူရာ ကျားသတ္တဝါသည်
တရားနာပြီးနောက် လွတ်ရာသို့ ထွက်
သွားလေသည်။

ထိုတောမှာပင် ခပ်ယူမကုန်နိုင်သော
နတ်ရေကန်တွင် မာတုဂါမ တစ်
ယောက် ကိုယ်ရေကျင်းမိသဖြင့် ရေ
လုံးဝ မထွက်တော့ဘဲ ရှိနေသည်ကို
မေတ္တာရပ်ခံပေးသဖြင့် မူလအတိုင်းပင်
ရေများ ထွက်ရှိ သုံးဆောင်နေကြရ
သည်။

စိုင်းတောင်တွင် ဆင်မကြပ်တွင်း၌
တောဆင်ရိုင်းကြီးနှင့် ခရီး ရင်ဆိုင်
တွေ့ကာ နောက်ပါ တပည့်ဒကာများ
ရှောင်ပြေးကြိုခိုက် ရန်မူရန်လာသော
တောဆင်ရိုင်းကြီးအား တရားဓမ္မ
ဟောပြောပြသဖြင့် ဒေါသလွင့်ကာ
ကိုယ်မလှည့်သာသဖြင့် နောက်ဆုတ်၊
နောက်ဆုတ်သွားပြီး ဆင်မကြပ်လွန်မှ
ကိုယ်ကိုလှည့်ကာ ထွက်ခွာသွားပေ
သည်။

နံကသူလိုဏ်ဂူတော်ကြီး၌ ကိန်း
အောင်းလျက် တရား အားထုတ်နေ
တော်မူစဉ် မြွေကြီးတစ်ကောင်သည်
တစ်လံတစ်ဆူ (လက်ခုပ်တစ်ဖောင့်)
လောက်ထိ၊ ပါးပျဉ်းထလျက် ဒေါသ
ကြီးစွာ စားမျိုးရန် ရောက်လာသောအခါ
မေတ္တာဓာတ် အဦးထား၍ တရားဓမ္မ
ပြတော်မူရာ ဒေါသ ငြိမ်ဝပ်ပိပြား
ဂါရဝဖြင့် ဦးညွတ်ကာ လွတ်သွား
ရှောင်ရှားသွားလေသည်။

ရန်ကင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ ဒဂုံမြို့သစ် (တောင်ပိုင်း)မြို့နယ်၊ သဘာဝဓမ္မတိုင်းရင်းဆေးခန်း

ဆရာ ဦးသန်းဆွေထွန်း

(တဆ-၀၂၀၆၂)နှင့် တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးခဲ့သော

ဒုလ္လာဘကျွေးမွေးရေး

သိတောင်းစာများနှင့်ထူးထူး

မြန်မာ့
မောင်ယာတိုက်

မြန်မာ့တိုင်းရင်းဆေး နယ်ပယ်မှာ “ယောက်ျားမှာ ဒုလ္လာ၊ မိန်းမမှာ မီးယပ်” ဆိုတဲ့ စကားရပ်ဟာ ကြားနေကျ နားရည်ဝနေတဲ့ စကားရပ်ဖြစ်ပါတယ်။ ဒုလ္လာရောဂါကို အချိန်မီ မကုသနိုင်ခဲ့ရင် ဥပဒွဝေါ နောက်ဆက်တွဲဖြစ်လာနိုင်တဲ့ ရောဂါများကတော့ ပန်းသေပန်းညှိုးရောဂါ၊ ထုံနစ်ရောဂါ၊ အဆစ်ရောင်ကိုက်ရောဂါ (ဂေါက်ရောဂါ)၊ သွေးမှင်လေမှင်ရောဂါ၊ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းရောဂါနဲ့လေငန်းရောဂါများ ဆင့်ပွား ဖြစ်လာနိုင်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် အဲဒီဒုလ္လာဖြစ်ရတဲ့ အကြောင်းအရင်းတွေကို ကြိုတင် သိရှိပြီး ကာကွယ်ကုသနိုင်ဖို့အတွက် ဒဂုံမြို့သစ်(တောင်ပိုင်း)မြို့နယ်ကို ရောက်တဲ့ အခါ ဆရာဦးသန်းဆွေထွန်းနဲ့ တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးခဲ့ပါတယ်။

ဆရာဦးသန်းဆွေထွန်းဟာ တိုင်းရင်းဆေးဆရာကြီး ဦးရွှေသော့ရဲ့ မြေးဖြစ်ပြီး သဘာဝဓမ္မဆရာကြီး ဦးထွန်းချည်၊ သဘာဝဓမ္မဆရာကြီး ဦးငြိမ်းမောင်တို့ရဲ့ တပည့်ရင်းဖြစ်ကာ ဆေးကုသက် (၁၆)နှစ်ကျော် ရှိနေပြီ ဖြစ်ပါတယ်။ ဆရာဦးသန်းဆွေထွန်းနဲ့ တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးမေးမြန်းခဲ့သမျှ ပြန်လည် တင်ပြလိုက်ပါတယ်။

◆ ဆရာဦးသန်းဆွေထွန်း(တဆ-၀၂၀၆၂)

▲ “ဆရာနဲ့ ဒီတစ်ပတ် ဆွေးနွေးတာကတော့ ဒုလ္လာကျွေးမွေးရေးအကြောင်းအဆစ်ရောင်နာကျင်(သို့မဟုတ်)ဂေါက်(Gout)ကျွေးမွေးရေးအကြောင်းအရာတွေကို ဆွေးနွေးမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒုလ္လာဆိုတဲ့ ဝေါဟာရရဲ့ သဘော သဘာဝကို ဖြောင့်ဖြောင့် ဆရာ”

○ “ဒုလ္လာဆိုတဲ့ ဝေါဟာရရဲ့ သဘော သဘာဝကတော့ စာရကသံဟိတာ အဋ္ဌနနိဒါန်းနဲ့ မြန်မာလက်တွေ့ ကုထုံးကျမ်းကြီးတွေမှာ မွန်ဘာသာ တွန်လာ

ဆိုတဲ့စကားက ကာလရွေ့လျားလာပြီး ဒုလ္လာလို့ ခေါ်ဆိုလာကြခြင်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကတော့ ရှေးဦးပင်ကို ဓမ္မတာရောဂါပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ထုံကျဉ်း ကိုက်ခဲ၊ ညောင်းကိုက်ရောဂါဟာ ခြေဖဝါးက အထက်ကို တက်ပြီးဖြစ်တာကြောင့် “ဒုလ္လာပဒရက်ခြေကတက်” ဆိုတဲ့ ဆိုရိုးစကား ရှိပါတယ်။ အချို့က “ဝါတ” ခေါ်တဲ့ လေးနဲ့ “ရတ္တ” သွေးတို့ ဖောက်ပြန်ပြီး

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၇၉

အညောင်းအကိုက်ရောဂါ၊ ထုံကျဉ်
ရောဂါဖြစ်လာတာကြောင့် “ဝါတရက်”
ဝေါဟာရက ရွေ့လျားပြောင်းလဲလာပြီး
ပါဒရက်လို့ ခေါ်ဆိုခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

တိုင်းရင်းဆေးလောကရဲ့ ဆိုရိုး
စကားအရ “ယောက်ျားမှာ ဆီး၊
မိန်းမမှာ မီး” ဆိုတဲ့ စကားရပ်အတိုင်း
ဒုလ္လာရောဂါမှန်သမျှ ဆီးနဲ့ပတ်သက်
နေပါတယ်။ အဲဒီအကြောင်းအချက်
တွေဟာ ဒုလ္လာရောဂါရဲ့ သဘော
သဘာဝ အကြောင်းအချက်တွေပဲ ဖြစ်
ပါတယ်။

▲ ‘ဒုလ္လာရောဂါဟာ ဆီးနဲ့ပတ်သက်နေ
တာဆိုတာ အဲဒီအခါကို အခြေခံပြီး
ဒုလ္လာရောဂါ တယ်နစ်ချီနိုတယ်ဆိုတာ
ဖြောင့်တယ်ပဲ ဆရာ’

○ ‘အဲဒီ ဆီးကိုအခြေခံဖြစ်တဲ့ ဒုလ္လာ
ရောဂါ အမျိုး(၂၀) ရှိပါတယ်။ အဲဒါတွေ
ကတော့...

- ၁။ သလိပ်ကြောင့်ဖြစ်တဲ့ ဒုလ္လာသရော
နာပမော ဆီးရောဂါ(၁၀)မျိုး။
- ၂။ သည်းခြေကြောင့်ဖြစ်တဲ့ ဒုလ္လာ
သရောနာပမော ဆီးရောဂါ(၆)မျိုး။
- ၃။ လေကြောင့်ဖြစ်တဲ့ ဒုလ္လာသရော
နာပမော ဆီးရောဂါ(၄)မျိုးဆိုပြီး
ဒုလ္လာသရောနာဆီးရောဂါ အမျိုး
(၂၀)ရှိပါတယ်။

▲ ‘ဒုလ္လာရောဂါဖြစ်ရတဲ့ အကြောင်း
အရာကို သိပါရစေ ဆရာ’

○ ‘ဒုလ္လာရောဂါဖြစ်ရတဲ့ အကြောင်း
အရင်းကတော့ နေပူမိုးရွာမရွှေောင်
အလုပ်လုပ်ခြင်း၊ အတွင်းအပြင် ပထဝီ
ကို တိုးပွားစေတဲ့ အဆီအအိမ်၊ အဖန်
စတဲ့ အစားအစာတွေကို လွန်ကဲစွာ
စားသောက်ခြင်း၊ အချိန်လွန်မှ စား
သောက်ခြင်း၊ ချိန်ခါမဟုတ် ရေချိုး
ခြင်း...

လေအေးစက်၊ ပန်ကာလေနဲ့
နေထိုင်မှုများခြင်း၊ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ

အဟုန်တို့ကို တားမြစ်ချုပ်တည်းခြင်း
စတဲ့ အကြောင်းအချက်များကြောင့်
ခန္ဓာကိုယ်တွင်းမှာရှိတဲ့ ပါစကဝမ်းမီး
ဓာတ်အားနည်းပြီး သည်းခြေဓာတ်၊
သွေးဓာတ်များ ဖောက်ပြန်ကာ အပြင်
ဗဟိုဒွပ်ပတ်ဖွဲ့မှုများပြီး ထုံကျဉ် ညောင်း
ညာကိုက်ခဲခြင်းဆိုတဲ့ ဒုလ္လာရောဂါ
ဖြစ်ပေါ်ခြင်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

▲ ‘ဒုလ္လာရောဂါရဲ့ ပုဗ္ဗရုပ်လက္ခဏာများ
ကို ဆက်ပြီး ဖြောင့်တယ်ပဲ ဆရာ’

○ ‘ဒုလ္လာရောဂါရဲ့ ပုဗ္ဗရုပ်ရှေ့ပြေး
လက္ခဏာများကတော့...

- ၁။ ခြေဖျားလက်ဖျား အေးစက်ခြင်း။
 - ၂။ ဝမ်းချုပ်ခြင်း။
 - ၃။ ခြေသလုံးများ တဆစ်ဆစ် ကိုက်ခဲ
ခြင်း။
 - ၄။ အထိုင်အထ လေးလံနွေးကွေ့ခြင်း။
 - ၅။ ခြေဖျားလက်ဖျား ထုံကျဉ်ခြင်း။
 - ၆။ စိတ်တိုလွယ်ခြင်း။ စိတ်လက်
မကြည်မသာဖြစ်ခြင်း။
- စတဲ့ လက္ခဏာများဟာ ဒုလ္လာ
ရောဂါရဲ့ ရှေ့ပြေးလက္ခဏာများ ဖြစ်ပါ
တယ်။

▲ ‘ဒုလ္လာသွေးဝမ်းရောဂါ မြန်ရတဲ့
အကြောင်းရင်းများကို ဆက်ပြီး ဖြောင့်
တယ် ဆရာ’

○ ‘ဒုလ္လာသွေးဝမ်းရောဂါ ဖြစ်ရတဲ့
အကြောင်းရင်းများကတော့ ဒုလ္လာ
ရောဂါအခံရှိတဲ့သူက ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊
အာဟာရဆိုတဲ့ သမုဋ္ဌာန်အကြောင်း
တရား(၄)ပါးကို လွန်ယုတ်လွဲမှား ပြု
လုပ်ဖန်များတဲ့အတွက် ဒုလ္လာသွေးဝမ်း
ရောဂါဖြစ်ရတာပါ။

ဥပမာ။ အပူအစပ်အစားအစာများ
လွန်ကဲစွာ စားသောက်ခြင်း၊ နေပူမိုး
ပွဲပြီး ရေချိုးခြင်း၊ အရက်လွန်ကဲစွာ
သောက်သုံးခြင်းစတဲ့ အကြောင်းအရာ
များကြောင့် ပါစက ဝမ်းမီးအားနည်းပြီး
သည်းခြေဓာတ်၊ သွေးဓာတ်များ

ဖောက်ပြန်ကာ ဝမ်းနဲ့အတူ သွေးပါ
ခြင်း၊ သွေးချည်းသက်သက်ဆင်းခြင်း
စတဲ့ ဒုလ္လာသွေးဝမ်းရောဂါ ဖြစ်ခြင်းပဲ
ဖြစ်ပါတယ်။

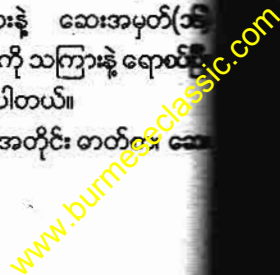
▲ ‘ဒုလ္လာသွေးဝမ်းရောဂါရဲ့ ကုထုံး
ဆေးချက်များကို ဆက်ပြီး ဖြောင့်တယ်ပဲ
ဆရာ’

○ ‘ဒုလ္လာသွေးဝမ်းရောဂါရဲ့ ကုထုံး
ဆေးချက်ကတော့ အစာနဲ့ဆေး တည်
အောင်ပေးပြီး ကုသရင် သက်သာ
ပျောက်ကင်းမှု မြန်ဆန်စေပါတယ်။
အထက်မှာပြောခဲ့တဲ့ ဒုလ္လာသွေးဝမ်း
ဖြစ်ရတဲ့ အကြောင်းအရာများဖြစ်ကြတဲ့
အပူအစပ် အစား
အစာများ၊ အရက်သေစာများကို စား
သောက်မှုမှာ ရှောင်ကြဉ်ပြီး အစာလဲ
ဆေး၊ ဆေးလဲအစာ ဆိုသလို ကျောက်
ဖရုံသီးကို ပုစွန် (သို့မဟုတ်) ပုစွန်
ခြောက်၊ ကြက်သွန်နီ၊ ကြက်သွန်ဖြူ
မန်ကျည်းမှည့်နဲ့ ချဉ်ရည်ဟင်း (ငရုတ်
သီးမပါဘဲ) ပဲခေါ၊ နှမ်းဆီတို့နဲ့ ချက်စား
ခြင်း၊ ငါးရှဉ့်ကို ဆီးဖြူသီးနဲ့ ငရုတ်သီး
မပါဘဲ ချက်စားခြင်း စတဲ့ ဓာတ်စာများ
နဲ့ ပထမ တိုက်ကျွေးရပါတယ်။

သာ။ ငါးများ ချက်စားမယ်ဆိုရင်
အချိုချက်၊ ချက်စားရပါမယ်။ ငါးဖြစ်
ချင်း၊ ငါးကြင်း၊ ငါးခူ၊ ငါးကျည်း၊ ငါးနို့
များကို ကြက်သွန်နီများများနဲ့ အချို
ချက်၊ ချက်စားရပါမယ်။

တိုင်းရင်းဆေးအမှတ်များနဲ့ ကုသ
မယ်ဆိုရင် တိုင်းရင်းဆေးဆန်သုံး ဆေး
အမှတ်(၁၅)သည်းခြေဆေးနဲ့ ဆေး
အမှတ်(၁၆) အပူငြိမ်းဆေးကို ဆထူ
ရောစပ်ပြီး မုရားကြီးရွက်ပြုတ်ရည်နဲ့
တိုက်ရပါမယ်။ ဆေးအမှတ်(၁၅)
သည်းခြေဆေးနဲ့ ဆေးအမှတ်(၁၆)
အပူငြိမ်းဆေးကို သကြားနဲ့ ရောစပ်ပြီး
လဲ တိုက်နိုင်ပါတယ်။

အထက်ပါအတိုင်း ဓာတ်စာ၊ ဆေး

တို့နဲ့ တိုက်ကျွေး ကုသမယ်ဆိုရင် ဒုလ္လာသွေးဝမ်းရောဂါဟာ သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

▲ 'ဒုလ္လာရောဂါ'၊ ဇနက်ဆက်တွဲ ဝေါက်ဆုတ်(Gout) အကြောင်းကို မြန်မာ့ဘဝအဆေးပညာအခြေခံ ဖြေ ဝေမိဦး'

○ 'ဂေါက်အဆစ်ရောဂါကို တိုင်းရင်း ဆေးပညာ ဝေါဟာရအရ ဝါတရတ္တလို့ ခေါ်ပါတယ်။ ဝါတ=လေဒေါသနဲ့၊ ရတ္တ =သွေးဓာတ်တို့ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးလို့ ဖြစ်တဲ့ အဆစ်အဆက်တွေ နာကျင် ကိုက်ခဲ ရောင်ရမ်းတဲ့ရောဂါပဲ ဖြစ်ပါ တယ်။

ရှေ့ပြန်မှာ တိုင်းရင်းဆေးဆရာများ ကတော့ ဂေါက်လို့ခေါ်တဲ့ အဆစ် ရောင်နာရောဂါကို ဒုလ္လာရောဂါလို့ပဲ ခေါ်ခဲ့ကြပါတယ်။

ဂေါက်ရောဂါဟာ သွေးထဲမှာ ယူရစ် အက်ဆစ်(Uric Acid) လွန်ကဲတာ ကြောင့် ဖြစ်ရတာပါ။ ယူရစ်အက်ဆစ် ဟာ ယိုတင်းကို ခြေဖျက်ရာက ဖြစ်ပေါ် လာတဲ့ ဘေးထွက်ပစ္စည်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဆီးကနေ အိမ်က စွန့်ထုတ်ပြီး ဝမ်းကလဲအနည်းငယ်စွန့်ထုတ်ပါတယ်။ အဲဒီ ယူရစ်အက်ဆစ်တွေ များနေရင် အဆစ်အဆက်တွေမှာ အနည်ကျပြီး စုတဲ့အထွက် ဖြစ်တဲ့ အဆစ်ရောင်ရောဂါ ကို ဂေါက်ရောဂါလို့ ခေါ်တာပါ။

▲ 'ဝေါက်ဆုတ်ခြင်းကို အကြောင်းရင်း များကို ဖြေမိဦးမိဦး'

○ 'ဂေါက်ရောဂါဖြစ်ရတဲ့ အကြောင်း ရင်းကတော့ အပူအကြောင်းခံ မြေကြဲ ညက်ခဲတဲ့ အစားအစာတွေနဲ့ ချဉ်းငန့် ခါး အရသာရှိတဲ့ အစားအစာတွေကို လွန်ကြူးစွာ စားသောက်ခြင်း၊ တာရှည် ခံအောင်ပြုလုပ်ထားတဲ့ အသား၊ အသားခြောက်၊ ငါးများကို လွန်ကဲစွာ

စားသောက်ခြင်း။

တဆေးနဲ့ဖော်ထားတဲ့ အစားအစာ များ၊ အရက်၊ ဘီယာ၊ ခေါင်ရည်၊ ဝေန် ရည်၊ ဓာတုပစ္စည်းများပါတဲ့ အစားအစာ များ၊ ဥအနစ်များ၊ ဝမ်းတွင်း ကလီစာ များ၊ ဆီကြော်မှုန့် စတဲ့ အစားအစာ တွေကို လွန်ကြူးစွာ စားသောက်ခြင်း စတဲ့ လွန်ကဲမှုများယွင်းစွာ နေထိုင် စား သောက်မှုကြောင့် ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရဆိုတဲ့ သမုဋ္ဌာန်အကြောင်း တရား(၄)ပါးအနက် ကံနဲ့ အာဟာရ သမုဋ္ဌာန်(၂)ပါး လွန်ကဲမှုများယွင်းမှု ကြောင့် လေဒေါသနဲ့ သွေးဓာတ်တို့ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးကာ အဲဒီဓာတ်ပျက် တွေက ခြေမ၊ အဆစ်နဲ့ အခြားအဆစ် အဆက်တွေကို ရောက်ရှိပြီး ဂေါက် အဆစ်အနာရောဂါ ဖြစ်လာခြင်း ဖြစ် ပါတယ်။

▲ 'ဝေါက်ဆုတ်ကို တိုင်းရင်းဆေးပညာ အခြေခံ ဖြေမိဦးမိဦး ဖြေမိဦးမိဦးဆရာ'

○ 'တိုင်းရင်းဆေးပညာအရ ဝါတရတ္တ (ခေါ်)ဂေါက်ရောဂါကို ဖောက်ပြန်သော ဒေါသအလိုက် ခွဲခြားပြီး ပြောရရင်...

၁။ လေဦးစီးသော အမျိုးအစား (လေ လွန်ကဲတဲ့ လက္ခဏာ)တွေကတော့ လက်ချောင်းများတွင် ပိုပြီးဖြစ်ပွား တတ်ပါတယ်။

အလွန်နာကျင်ခြင်း၊ ရောင်လိုက် လျှော့လိုက်ဖြစ်ခြင်း၊ အပြေးမည်းပြီး ခြောက်သွေ့ခြင်း၊ အေးတဲ့အချိန်မှာ ရောဂါပိုဆိုးခြင်း ဖြစ်တတ်ပါတယ်။

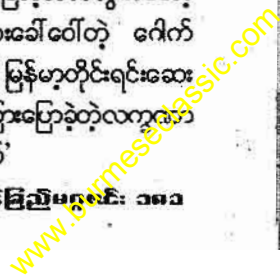
၂။ သည်းခြေဦးစီးသော အမျိုးအစား (သည်းခြေလွန်သော လက္ခဏာ) တွေကတော့ အဆစ်ရောင်ခြင်းနဲ့ အဖျားရောဂါ ဖြစ်တတ်ခြင်း၊ ပူခြင်း၊ ဝမ်းလျှော့ခြင်း၊ ချွေးထွက်များခြင်း၊ ရေငတ်ခြင်း၊ နာကျင်ကိုက်ခဲခြင်း၊ မူးဝေခြင်း၊ အနာများပေါက်ခြင်း၊ အမြဲတမ်း ရောဂါစွဲကပ်ခြင်းတို့ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။

၃။ သလိပ်ဦးစီးသော အမျိုးအစား (သလိပ်ဓာတ် လွန်ကဲသော လက္ခဏာ)များကတော့ အဆစ်များ ရောင်ရမ်းမှုများပြီး ထုံကျဉ်ခြင်း၊ တောင့်တင်း လေးလံခြင်းများ ဖြစ် တတ်ပါတယ်။ အဲဒီအပြင် ဝါတရတ္တ ရောဂါအား စွဲကပ်ဖြစ်ပွားတဲ့ အင်္ဂါ ရပ်ကိုလိုက်ပြီး (၁) ဥတ္တရဝါတရတ္တ ရောဂါနဲ့ (၂) ဂန္တီရဝါတရတ္တရောဂါ ဆိုပြီး နှစ်မျိုး ခွဲခြားထားတာ ရှိပါ တယ်။

၁။ ဥတ္တရဝါတ္တရ ရောဂါလက္ခဏာများ ကတော့ အရေပြားတွင် ယားယံ ခြင်း၊ ပူခြင်း၊ နာကျင်ခြင်းတို့ဖြစ်ပွား တတ်ပါတယ်။

၂။ ဂန္တီရဝါတရတ္တ လက္ခဏာများက တော့ အရိုး၊ ကြွက်သားနဲ့ အာရုံ ကြောတို့တွင် ဖြစ်ပွားတဲ့ပုံစံဖြစ်ကာ အဆစ်များ ရောင်ရမ်းခြင်း၊ တင်းမာ ခြင်း၊ လွန်စွာ နာကျင်ခြင်း၊ ပူလောင် ခြင်း၊ ဖြစ်ပွားတဲ့ အဆစ်များတွင် သွေးတိုးနုနုနု ပြင့်မားနေခြင်းများ တွေ့ရပါတယ်။

အထက်မှာ ပြောခဲ့တာတွေကတော့ သိပ္ပံပညာရှင်များခေါ်ဝေါ်တဲ့ ဂေါက် (Gout)ရောဂါကို မြန်မာတိုင်းရင်းဆေး ပညာအမြင်နဲ့ ခွဲခြားပြောခဲ့တဲ့ လက္ခဏာ များ ဖြစ်ပါတယ်။

▲ *ဂေါက်ရောဂါ (ခေါ်) ဝါတရတ္တ အဆစ်ရောင်နာရောဂါရဲ့ တပုထ်ဆေးချက်ကို ဆက်ပြီး ဖြေဆိုပေးပါဦးစရာ*

○ *ဂေါက်ရောဂါ (ခေါ်) ဝါတရတ္တ အဆစ်ရောင်နာရောဂါရဲ့ ကုထုံးနဲ့ ဆေးချက်ကတော့ ဆေးခန်းကို ရောက်လာတဲ့ ရောဂါရှင်ကို ရောဂါစစ်တမ်းထုတ်ပြီး ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရ၊ အပူအအေး၊ သက်၊ တက်၊ ပိတ်၊ ဖွင့်ဆိုတဲ့ ဆေးသနာနည်းနဲ့ ချဉ်းကပ်ခြင်း၊ နက္ခတ္တဗေဒနည်းအရ ဥတု၊ ရတု၊ ဝိထိ၊ ဓာတ်သက်ခြောက်လီကို သရေခြင်း၊ အာယုဗေဒနည်းအရ ကာလ၊ အတ္တ၊ ကမ္မ၊ လွန်ယုတ်လွဲမှားပြုချက်များကို ကြည့်ပြီး ဆေးချက်ချရပါတယ်။

ကုထုံးဆေးချက်ကတော့ သွေးလည်ပတ်မှုကို အားကောင်းစေတဲ့ အဘိညာဉ်နုလုံးအားဆေး လက်ဖက်ရည်ဖွန်း တစ်ဖွန်းခန့်ကို နံနက်(၇)နာရီခန့်မှာ ရေခဲနွေးနဲ့ တိုက်ရပါတယ်။ နေ့လယ်ချိန်မှာ ဒုလ္လာရောဂါ သက်သာ ပျောက်ကင်းစေတဲ့ ဒုလ္လာဆေးများကို တိုက်ကျွေးရပါတယ်။

အိပ်ရာဝင်ချိန်မှာ ဆီ၊ ဝမ်း၊ လေမှန်စေတဲ့ ညဆေးကို တိုက်ကျွေးပြီး အကိုက်အခဲ ပျောက်လိမ်းဆေးများကို လိုအပ်သလို မနက်၊ နေ့လယ်၊ ညနေလိမ်းစေပါတယ်။

တိုင်းရင်းဆေးခန်းသုံး ဆေးများနဲ့ ကုသမယ်ဆိုရင် ဖောက်ပြန်နေတဲ့ လေဒေါသနဲ့ သွေးဓာတ်တို့ ပြေပျောက်စေဖို့ ဆေးပိဇ္ဇာ လက်ဖက်ရည်ဖွန်း တစ်ဖွန်းခန့် မနက်နဲ့ ညဘက် (၂)ကြိမ် တိုက်ရပါတယ်။ လေဒေါသဖောက်ပြန်မှုနဲ့ နာကျင်ကိုက်ခဲမှု သက်သာစေဖို့ ဆေးအမှတ်(၂၃) ဆေးပုလဲကလာပ် တစ်ဆန့် ဆေးအမှတ်(၂၇) ပြည်လုံးချမ်းသာဆေး နှစ်ဆရောစပ်ပြီး ဆေးလက်ဖက်ရည်ဖွန်း တစ်ဖွန်းခန့်ကို

၁၅၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ရေခဲနွေးနဲ့ မနက်၊ ညနေ တစ်နေ့(၂)ကြိမ် တိုက်ကျွေးရပါတယ်။

သည်းခြေဒေါသ ဖောက်ပြန်တဲ့ အမျိုးအစားဖြစ်ရင် ဆေးအမှတ်(၁၅) သည်းခြေဆေး လက်ဖက်ရည်ဖွန်း တစ်ဖွန်းခန့်ကို ရေကျက်အေးနဲ့ တိုက်ရပါတယ်။

သလိပ်ဒေါသ ဖောက်ပြန်တဲ့ အမျိုးအစားဖြစ်ရင် ဆေးအမှတ်(၂၄) လေညှင်းကလာပ်ဆေး လက်ဖက်ရည်ဖွန်း တစ်ဖွန်းခန့် တစ်နေ့(၂)ကြိမ် ရေခဲနွေးနဲ့ တိုက်ကျွေးရပါတယ်။

သွေးဖောက်ပြန်တဲ့ အမျိုးအစားဖြစ်ရင် ဆေးအမှတ်(၁၇) သွေးဆေးနီကြီး (သို့မဟုတ်) ဆေးအမှတ်(၃၂) နန်းတွင်းလျှာပွတ်ဆေး တစ်မျိုးမျိုးကို မနက်၊ ည တစ်နေ့(၂)ကြိမ် လက်ဖက်ရည်ဖွန်း တစ်ဖွန်းခန့် ရေကျက်နွေးနဲ့ တိုက်ရပါတယ်။

ဆီးဝမ်းမှန်စေဖို့ ဆေးအမှတ်(၁၀) ဆီရွှင်ဝမ်းနတ်ဆေးခန့် (သို့မဟုတ်) ဆေးအမှတ် (၉) ဆီဒုလ္လာဆေးနဲ့ ဆေးအမှတ်(၁၀) ဆီးရွှင်ဝမ်းနတ်ဆေးကို ဆတူရောစပ်ပြီး ဆေးလက်ဖက်ရည် တစ်ဖွန်းမှ နှစ်ဖွန်းထိ ဝမ်းအခြေအနေကို ကြည့်ပြီး ရေအေးနဲ့ ညအိပ်ရာဝင်ချိန်မှာ တိုက်ရပါတယ်။

လိမ်းဆေးများအနေနဲ့ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲနေရင် ဆေးအမှတ်(၂၉) သဗ္ဗဇေယျဆေးဝမ်းကြီးနဲ့ ဆေးအမှတ် (၄၃) အကင်းဆယ်ပါးဆေးကို ဆတူရောစပ်ပြီး နံ့သာရည် (သို့မဟုတ်) နမ်းဆီ၊ မုန့်ညင်းဆီ တစ်မျိုးမျိုးနဲ့ ရောစပ် လိမ်းပေးနိုင်ပါတယ်။

ပဉ္စကမ္မကုထုံးဖြင့် ကုသခြင်း ဆေးအဆီများလိမ်းခြင်း၊ ဆေးပြုတ်ရည်(သို့မဟုတ်)ဆေးအဆီသွန်းလောင်းခြင်း၊ ဆေးစည်ခြင်း၊ သွေးဖောက်ခြင်း၊

မျှော့သွေးစုပ်ခြင်း၊ သည်းခြေဒေါသ ဖောက်ပြန်သူအတွက် ဆီးဒုလ္လာဆေး၊ သွေးဒုလ္လာဆေး၊ သလိပ်ဒေါသ ဖောက်ပြန်သူအတွက် သွေးဒုလ္လာဆေး၊ မုတ်ကံဆေး၊ အပုပ်ချဆေး၊ အပူသတ်ဆေးတို့ကို တိုက်ကျွေးခြင်း၊ ဝမ်းချူခြင်းတို့ဖြင့်လဲ ကုသပေးနိုင်ပါတယ်။

အထက်ပါအတိုင်း သင့်တော်ရာ ဆေးများနဲ့ တိုက်ကျွေး ကုသသွားရင် ဂေါက်ရောဂါ(ခေါ်) ဝါတရတ္တ အဆစ်ရောင်နာရောဂါဟာ တဖြည်းဖြည်း သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

▲ *ဂေါက်ရောဂါ(ခေါ်) ဝါတရတ္တ အဆစ်ရောင်နာ ရောဂါရဲ့ တပုထ်ဆေးချက်ကို ဆက်ပြီး ဖြေဆိုပေးပါဦးစရာ*

○ *ဂေါက်ရောဂါရှင်များဟာ လေဒေါသနဲ့ သွေးဓာတ်ကို ဖောက်ပြန်စေတဲ့ အစားအစာတွေကို လုံးဝ ရှောင်ကြဉ်ဖို့ လိုပါတယ်။ အဲဒီအစားအစာတွေကတော့ ဝမ်းတွင်းကလီစာများ၊ ငါးသေတ္တာငါး၊ ငါးသလောက်၊ ဂုံ၊ ခရုစတဲ့ ပင်လယ်စာများ၊ ကြက်ဥ၊ ဘဲဥ အနှစ်များ၊ ပဲပင်ပေါက်၊ ပဲပြား၊ ဆီတိုဟူး၊ မှို၊ မှုစ်၊ မြေပဲ၊ ခရမ်းချဉ်သီး၊ ကညွတ်၊ ပုံးရည်ကြီး၊ ထောပတ်၊ စားအုန်းဆီ၊ အသားဆီ၊ ဆီကြော်မှုန့်၊ အဆီများသော ဝက်သား၊ ဘဲသား၊ အမဲသား၊ တဆေးနဲ့ ဖောက်ထားသော အစားအစာများ အရက်၊ ဘီယာ၊ ထန်ချည်၊ ခနီချည်၊ ခေါင်ရည်တို့ကို လုံးဝ ရှောင်ကြဉ်ရပါတယ်။

စားသောက်ရမယ့် အစားအစာတွေကတော့ ဒန့်သလွန်သီး၊ ဒန့်သလွန်ရွက်၊ ဟင်းနုနယ်ရွက်၊ ကြောင်ဖန်ရွက်၊ ကင်ပွန်းချဉ်ရွက်၊ ရဲယိုရွက်၊

မုန်လာဥနီ၊ မုန်ညင်း၊ မုန်လာ၊ ဂေါ်ဖီ ထုပ်၊ ပန်းဂေါ်ဖီ၊ ဂေါ်ရခါးသီး၊ မြင်းခွာ ရွက်၊ ကန်စွန်းရွက်၊ နာနတ်သီး၊ တွဲကောသီး၊ ရှောက်သီး၊ လိမ္မော်သီး၊ ပဲနီလေး၊ ပဲနောက်၊ ပဲအမျိုးမျိုးနဲ့ လတ်ဆတ်ပြီး အစိမ်းရောင်ရှိသော ဟင်းသီးဟင်းရွက်များကို စားသုံးသင့် ပါတယ်။

အသားငါးအစေ့နဲ့ ငါးရံ၊ ငါးခူ၊ ငါးကျည်း၊ ငါးကြင်း၊ ငါးမြစ်ချင်း၊ ကကတစ်ငါးများ စားသုံးနိုင်ပြီး ကြက် သား၊ ဆိတ်သား၊ ငှက်၊ ခါ၊ ချိုး စတဲ့ ငှက်သားတွေနဲ့ အဆီလွတ် ဝက်သား ကို စားသုံးရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဂေါက်ရောဂါ အဆစ်ရောင်နာရောဂါ ပြင်း ထန်ချိန်မှာ အသီးအရွက်များ ပိုမို စားသုံး သင့်ပြီး သက်သတ်လွတ်စာခြင်းအားဖြင့် ရောဂါ သက်သာပျောက်ကင်းမှု ပိုမိုမြန်ဆန် စေပါတယ်။

အထက်မှာ ကျွန်တော်ပြောခဲ့တဲ့ အချက်အလက်တွေဟာ (၁) အခြေခံ ကျန်းမာရေးသင်တန်း (အရှင်နာကသိန် ယဟာထေရီ) စာ(၂၁၄)မှ လည်းကောင်း၊ (၂) စရကသံဟိတာကျမ်း စာ(၂၈၂/ ၂၈၄)၊ (၃) မြန်မာ့တိုင်းရင်းဆေး ပညာ လက်စွဲ စာ(၁၅၈/၁၆၄)၊ (၄) အရိုး

အဆစ်နှင့်အကြောတက်ရောဂါ စာ (၁၂၉/၁၃၅) (တွဲဖက်ပါမောက္ခ ဒေါက်တာ ချစ်စိုး)တို့ရဲ့ကျမ်းစာများကို ကိုးကားပြီး ကျွန်တော်ရဲ့ ဆေးကုသက် (၁၆)နှစ်ကျော် အတွေ့အကြုံနဲ့ ယှဉ်ပြီး ပြောဖြစ်ခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်။

▲ * နှုတ်စာအုပ်များ၊ ဝေါက်စာအုပ်၊ ရှင်များအတွက် ဆေးနည်းစာအုပ် ယော အခြေထမ်းဦး ဆရာ *

○ * ဒူလာရောဂါရှင်များ၊ ဂေါက်ရောဂါ ရှင်များအတွက် ဆေးနည်းတစ်ခု ပြော ပြပေးပါမယ်။

အဆစ်ရောင်နာ ဂေါက်ရောဂါ သက်သာပျောက်ကင်းအေး

- ၁။ ကလေးဆန် ၄ ပဲယား
- ၂။ နေ့လီး ၄ ပဲယား
- ၃။ လိပ်ကျောက်ဆူး ၈ ပဲယား
- ၄။ ဟင်လယ်ပြေပြယ် ၈ ပဲယား
- ၅။ ကြော်ပုပ် ၂ ကျပ်ယား
- ၆။ နွယ်ချို ၂ ကျပ်ယား
- ၇။ ဇက်ယာ ၃ ကျပ်ယား
- ၈။ ဆားပုပ် ၃ ကျပ်ယား
- ၉။ သိန္ဓော ၃ ကျပ်ယား
- ၁၀။ အလိုကျ ၅ ကျပ်ယား
- ၁၁။ စပုန်နက် ၅ ကျပ်ယား

၁၂။ ကြာ ၇ ကျပ်ယား
၁၃။ ယွေကိုင်း ၁၀ ကျပ်ယား

[ဆေး(၁၃)မျိုး၊ ဆေးချိန် (၄၁)ကျပ် (၈)ပဲယား]

အထက်ပါဆေးများ အပူနဲ့ပြုလုပ်ပြီး လေလုံပုလင်းနဲ့ ထားပါ။ ညအိပ်ရောင် ချိန် ဆေးလက်ဖက်ရည်ခွန်း(၁)ခွန်း ခန့် ရေအေးနဲ့ သောက်ပါ။ ဒူလာ အညောင်းအကိုက်ရောဂါများနဲ့ အမျိုး သားအားနည်းရောဂါများ သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါတယ်။

▲ * ဆရာရဲ့ တိုင်းရင်းဆေးပညာ စာမေး ဆက်ဆံမယ့် မျိုးဆက်သစ်များကို ခြော ခြယ်စေဦး *

○ * သမီးကြီး မလဲလဲ့ဆွေ B.Sc(Chem) နဲ့ သမီးငယ် မသီရိဆွေတို့ ရှိပါတယ်။

▲ * ဆရာဦးသန်းဆွေထွန်းနဲ့ ဆက်သွယ် ဆိုတဲ့ လိင်စာတွေကတော့...

ဆရာဦးသန်းဆွေထွန်း
သဘာဝဓမ္မတိုင်းရင်းဆေးခန်း
အမှတ်(၃၉)၊ လှော်ကားလမ်း၊
(၁၀၅)ရပ်ကွက်၊ အင်္ဂလိပ်တောင်ပိုင်းမြို့နယ်
ရန်ကင်းမြို့
ဖုန်း ၀၀-၇၀၃၃၆၇၊ ၀၀-၇၀၃၃၈၃

ပြောင်းမြဲ မောင်ယဉ်တင့်

စာမျက်နှာ (၁၇၈)မှ အဆက်

ဤသည်မှာ ဆရာတော်ကြီး၏ သီလဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်တန်ခိုး များကို အကျဉ်းချုပ်၍ တင်ပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

၁၂၅၁ ခုနှစ်၊ ဝိဇ္ဇာကွင်းဆရာတော်နှင့် နောက်ပါတာပညာများသည် အချိန် (၂၀၅)ဝိသယာရုံ ကြေးဆင်းတုရှင်ဌာတော်ကြီးကို မန္တလေး မြို့တွင် မှာယူထုသွန်၍ ကွင်းကောက်မြို့မှ ထစ်ဆင့် နံကသူ လိုဏ်ဂူကြီး၏မြောက်ဘက်တွင် ပင့်ဆောင်ကိုးကွယ်ထားခဲ့သည်။

အဆိုပါကြေးဆင်းတုကြီးမှာ ရေထွက်နံ့ရွာနေ ဘုရားပါယကာ ဦးသာအေးအမှူးပြု၍ ကုသိုလ်ရှင် ကောင်းမှုဖြစ်ခဲ့ပြီး ယခုတိုင် မှူးတွေ့နိုင်ပေသည်။

ဤသို့လျှင် သီလဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်တို့ဖြင့် လွှမ်းမိုးတော် မူအပ်သော ဝိဇ္ဇာကွင်းဆရာတော်ကြီးသည် ၁၂၇၀ ပြည့်နှစ်တွင် ပုံရိပ်တော်ပူခဲ့သည်။ ပုံရိပ်တော်ပူသောအခါ အလောင်းတော် ခြံတံမြေတော်တွင် သွေးသီးခြင်း၊ မြေဖပါးတော်က ဒေါင်းရှင်

ပေါ်ခြင်းတို့ ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

ရှင်အလောင်းတော်ခြံတံသည် ပုဂံသို့မြင်းမပို့ဘဲ၊ အုပွယ်ကောင်း အောင် ယခုတိုင် တည်ရှိနေပေသည်။ ထိုဆရာတော်ကြီး၏ နောက်၌ ဒုတိယဆရာတော်၊ တတိယဆရာတော်ဟူ၍ ဆရာတော်ကြီးများ သုံးဆက်တိုင်သည်လည်း ရှင်အလောင်းတော်များ မပုပ်မသိုး တည်ရှိ နေသည်ကို အင်ပုဂ္ဂိုလ်နယ်၊ ဝိဇ္ဇာကွင်းကျေးရွာအနီး၊ ကပျိုတောင်တွင် ဖူးတွေ့နိုင်ပါသည်။

သာယာ ရှမ်းမြေ ပါစေ။

ရဲလေး(ဟင်္သာစ)

တုန်းက အေးမြပန်ကဲ့ နံကသူ လိုဏ်ဂူတော်ကြီးသမိုင်း၊ သဘာဝအောင်မင်းအောင် ဦးအောင်ခသာ သာသနာ့အဖွဲ့၊ ဆောင်အဖွဲ့၊ ဓမ္မဒါန။

ကံနာဝဋ်နာ အတွက်

ဤသို့ စီရင်ပါ

လူ့ဘဝတွင် မွေးခြင်း၊ သေခြင်း ကြားတွင် "နေခြင်း" ဟူသည် ခြားပါသည်။ မွေးခြင်းသည်လည်း မကြာ၊ သေခြင်းသည်လည်း မကြာ။ သို့သော် နေခြင်းကာလသည် ကြာပါသည်။ အကြမ်းဖျင်းသဘော ဆိုလိုပါသည်။

အမိဝမ်းတွင်းမှာကတည်းက သေနေသူ၊ အသေမွေးသူ၊ မွေးပြီး ရက်ပိုင်း၊ လပိုင်း သေသူတွေလည်း ဒုနှင့် ဒေး ရှိပါသည်။ ထိုကိစ္စမှာ သီးခြားကိစ္စဖြစ်ပြီး သတ္တဝါတစ်ခု၊ ကံတစ်ခုသာ။

ယခုတင်ပြလိုသည်မှာ မွေးခြင်းကိစ္စပြီး၍ အသက်ရှင် နေထိုင်နေရသည့် နေခြင်းကာလအတွင်း အနာရောဂါ၊ အဖျားအနာ၊ ကျန်းမာရေး ထိခိုက်ချို့ယွင်းနေစဉ်တွင် ထိုရရှိလာသော ရောဂါသည် အတိတ်အကုသိုလ်ကံ (သို့မဟုတ်) ဝဋ်လည်သည်၊ ဝဋ်နာလား သိဖို့ရန်အတွက်နှင့် အကယ်၍ ကံနာဝဋ်နာဖြစ်နေပြီဆိုလျှင် ရိုးရိုးဆေးထိုး၊ ဆေးစား၊ ဆေးလိမ်းနေရုံဖြင့် ကုသမရနိုင်ဘဲ အတိတ်အကုသိုလ်ကံများ ပျောက်ပြီး အတိတ်က ပြုခဲ့သော ကုသိုလ်ကံနှင့် ပစ္စုပ္ပန်ကုသိုလ်တရားတို့ ကုသိုလ်ကံ ဆက်ခိုင်းရန်အတွက် ပြုဖွယ်၊ ဆောင်ရွက်ဖွယ်ကို လူတိုင်း အလွယ်တကူပြုနိုင်အောင် တင်ပြပါမည်။

မကျန်းမာသူ၏ ရောက်ဆဲအသက်ကို တည်ပါ။ ထို့နောက် ပြုပါကြီး (၈) လုံးဖြင့် (၈) နှင့် မြှောက်ပါ။

၁၈၄ နဂဗျာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ထိုသို့မြှောက်၍ရသော ကိန်းကို (၁) ရာသီ ဖြစ်၍ (၁) ဖြင့် စားပါ။

(၁) ဖြင့် စား၍ ပြတ်လျှင် အကြွင်းမရှိလျှင် သို့မဟုတ် အကြွင်းသည် (၈) မဟုတ်ခဲ့လျှင် သွေး၊ လေ၊ သလိပ်၊ သည်ခြေ ဖောက်ပြန်သော ရိုးရိုးရောဂါယူဖြစ်၍ ဆေးထိုး၊ ဆေးစား၊ ဆေးလိမ်းကုသခြင်းဖြင့် ပျောက်ကင်းပါလိမ့်မည်။

အကယ်၍ (၈) ကြွင်းနေပါလျှင် ရိုးရိုးမကျန်းမာခြင်း မဟုတ်ဘဲ အတိတ်က အကုသိုလ် အနှောင့်အယှက် ဝင်နေပြီး ကံနာဝဋ်နာဟု သတ်မှတ်ဆိုနိုင်ပါသည်။

ကံနာဝဋ်နာအတွက် သာမန် ဆေးထိုး၊ ဆေးစား၊ ဆေးလိမ်း ကုသရုံနှင့် မပျောက်ကင်းနိုင်ပါ။ အောက်ပါ ကုသိုလ်ကံဆက်များ ပြုလုပ်ပြီး ကုသမှု ပျောက်ကင်း ကျန်းမာပါမည်။ နမူနာတွက်ပြပါဦးမည်။

ဥပမာ... ရောက်ရှိဆဲ လူနာ အသက် (၃၆) နှစ်...

ပြုပါကြီး (၈) လုံးနှင့် မြှောက် (x ၈) = ၆၀၈

ထို မြှောက်၍ရသော ၆၀၈ ကို (၁၂) ရာသီဖြင့် စား။

၅၀
၁၂ ၆၀၈
၆၀
၀၈
၀
၈ အကြွင်း

(၈) ကြွင်းသဖြင့် ရိုးရိုးဖျားနာခြင်း မဟုတ်ပါ။ ကံနာဝဋ်နာဖြစ်သည့် အတွက် အောက်ပါကုသိုလ်များ ပြုပေးပြီး ဆေးကုသမှု ခံယူပါ။

- လမ်းခင်းပါ။
- တံတားထိုးပါ။
- ညောင်ထောက်ပါ။
- ဝါးသက်စေ့ထက် (၁) ကောင် ပြု၍ လွှတ်ပါ။
- စာကလေးများ လွှတ်ပေးပါ။
- ပြိုဟ်စာကျွေးပေးပါ။
- သက်ကြွယ်ကြီး၊ မကျန်းမာသူများကို ဆေးဝါး အထိအထည် အဟာရဒိန်ပြုပေးပါ။
- ရေတွင်း၊ ရေကန်လှည့်ပါ။
- သီပေါ ရေခင်း၊ ပန်းသက်စေ့ လှည့်ပါ။
- စိတ်မကျန်းမာသူများကို ပေးကျွေး ဒိန်ပြုပါ။ အထက်ပါ ကုသိုလ်ဆက်များမှ တတ်စွမ်းသမျှ လက်လှမ်းမီသဖြင့် ကုသိုလ်ဒါနများပြုပြီး ဆေးကုသမှု ခံယူပါ။ မုချ ကျန်းမာချမ်းသာ လန်းခြောက်ပါလိမ့်မည်။

မြေမိုးချစ် (နတ်မောက်)

ကောင်းသောအကျိုးကို ပေးစေသော

သူ (၈) လုံးပါ ဂါထာ

နှင့် ကျင့်စဉ်

ပိုမိုအောင် (မင်းလှ)

ပညာနှင့် ပြည့်စုံသော ဆရာတော် ဖြစ်သည်။

ပြင်ပမ်း ဆရာတော်က...

'ဒကာကြီးတို့ မိသားစုအားလုံး ကျန်းမာကြရဲ့လား၊ အလုပ်အကိုင် စီးပွား အဆင်ပြေကြသလား'

ဟူ၍ သတင်းမေး အမိန့်ရှိပါသည်။

စာရေးသူက...

'ဒီနှစ်များမှာ တပည့်တော် ကျန်းမာ ရေး ညံ့ပါတယ်ဘုရား၊ အလုပ်အကိုင် လဲ အဆင်မပြေတာ (၂)နှစ်တောင် ရှိနေပြီ လုပ်တိုင်း အဆင်မပြေ ဖြစ်နေ ပါတယ် ဘုရား'

ဟု လျှောက်ထားသောအခါ ဆရာ တော်က...

'ဒီလိုဆို ဒကာကြီးကို ဘုန်းကြီး ဂါထာ တစ်ပုဒ် ပေးခဲ့မယ်၊ ဒီဂါထာက လက်တွေ့ အကျိုးပေးတဲ့ဂါထာ ဖြစ်တယ်၊ ဘုန်းကြီး ကိုယ်တိုင် အကျိုးစာရာကို ခံစားမှုတယ်၊ သိပ်ကောင်းတဲ့ ဂါထာပါ'

စာရေးသူက...

'တင်ပါ့ဘုရား တပည့်တော်ကို ပေး ပါဘုရား'

ဟု လျှောက်ထားလိုက်ပါသည်။ ဆရာတော်က...

'ဒကာကြီး ပုဗ္ဗဏှသုတ် ပရိတ်တော် အလွတ်ရသလား'

'တင်ပါ့ဘုရား'

အဲဒီ ပုဗ္ဗဏှသုတ်တော်၏ နောက် ဆုံးနားမှာ...

နက္ခတ္တဓမ္မာဓိခြည်မဂ္ဂဏ်း ၁၈၅

“သူ” ကောင်းသောအကျိုးကို ပေးခြင်း၊ “ခု” မကောင်းသောအကျိုး ကိုပေးခြင်း။ ဤဂါထာတော်တွင် “သူ” (၈)လုံး ပါဝင်သဖြင့် ကောင်းသော အကျိုးကို များစွာ ပေးပါသည်။

“သူ”(၈)လုံးပါ ဂါထာတော်မှာ ပရိတ်ကြီး (၁၁)သုတ်အနက် ပုဗ္ဗဏှ သုတ်တော်၏ နောက်ဆုံးနားက ပါ၍ ဖြစ်သည်။

ဤပရိတ်တော်များကို စာရေးသူတို့ ငယ်စဉ်ကပင် အလွတ်ကျက်မှတ် ရရှိ ခဲ့ပါသည်။ သို့သော် သီးခြားစီ “သူ” (၈)လုံးပါ အနေအားဖြင့် ခွဲခြား၍ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ခြင်း၊ ပုတီးစိပ်ခြင်း၊ အဓိဋ္ဌာန်ပြု ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ခြင်း မရှိ ခဲ့ပါ။

၁၉၉၇ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလတွင်

F.24. February, 2013.

နယ်စပ်ဒေသ သာသနာပြု ဆရာတော် များဖြစ်ကြသော ကြိန်တန်းဆရာတော် ဦးပညာစက္ကနှင့်အတူ ပြင်ပမ်း ကျောင်းဆရာတော် ဦးစက္ကပါလတို့ (၂)ပါး စာရေးသူနေအိမ်သို့ကြွရောက် လာပါသည်။

စာရေးသူနှင့် ဆရာတော်များဟာ ငယ်စဉ်ကပင် ရင်းနှီးကြပါသည်။ ပြည်မသို့ရောက်ခိုက်ကြ၍ သတိရစွာ ဖြင့် ကြွရောက်ကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ငယ်စဉ်က အကြောင်းအရာများကို ပြောဆိုကြရင်း ပရိတ်တော်အကြောင်း ပါ စကားစပ်မိလာသဖြင့် ပြင်ပမ်း ကျောင်းဆရာတော် ဦးစက္ကပါလက ဤဂါထာကို ပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ဆရာတော်သည် ဗေဒင်၊ နက္ခတ် အပါအဝင် လောကီ၊ လောကုတ္တရာ

www.burmeseclassic.com

‘သုနက္ခတ္တံ သုဂဟံလံ
သုပဿတံ သုဟုဋ္ဌိတံ
သုဇောတံ သုပဟုတ္တံ စ
သုယိဋ္ဌံ ဗြဟ္မစာရီသု’

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

- သုနက္ခတ္တံ = သုနက်ခတ်တံ
- သုမဂ်လံ = သုမင်ဂလံ
- သုပဿတံ = သုပ်ပဿတံ
- သုဟုဋ္ဌိတံ = သုဟုတ်ထိတ်
- သုပဟုတ္တံ = သုပဟုတ်တောစ
- သုယိဋ္ဌံ = သုယိတ်ထံ
- ဗြဟ္မစာရီသု = ဗြန်မစာရီသု

အနက်

(ယသ္မိဒိဝသေ၊ အကြင်နေ့၌၊ တယောသုစရိတပေမ္မ၊ သုစရိက် တရားသုံးပါးတို့ကို၊ ပရိပူဇေဋ္ဌိ ဖြည့် ကျင့်ကြကုန်၏။ သောဒိဝသော၊ ထိုနေ့သည်။) သုနက္ခတ္တံ၊ နက္ခတ် အပေါင်း မကောင်းမရှိ အကောင်းအတိ သာတည်း။ သုမဂ်လံ၊ အမင်္ဂလာ တယ်ခါမရှိ ကောင်းမြတ်သော မင်္ဂလာ အတိသာတည်း။ သုပဿတံ၊ အပြစ် ကင်းခြင်းကောင်းသော ဝိပဿနာဖြင့် ပင်တည်း။ သုဟုဋ္ဌိတံ၊ သာယာသန့်ရှင်း ကောင်းသောအိပ်ရာမှထခြင်းပေတည်း။ သုဇောတံ၊ သာယာရွှင်ပျံ ကောင်း သောခဏပေတည်း။ သုပဟုတ္တံ၊ မဟုတ်တိုင်းမှာ အကောင်းချည်းသာ တည်း။ (တသ္မိဒိဝသေ၊ ထိုသုစရိက် ကျင့်ရာ နေ့အခါ၌။) ဗြဟ္မစာရီသု၊ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိသူ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ ယိဋ္ဌံ၊ လှူအပ် ပူဇော်အပ် သော အလှူသည်။ သုယိဋ္ဌံ၊ အပြစ် ကင်း၍ သန့်ရှင်းကောင်းမြတ်သော ပူဇော်ခြင်း ဖြစ်ပါပေ၏။

(နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်း၏ ပါဠိအသံတော်)

၁၈၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဆရာကြီး ဦးစံထင်မှ ပါဠိအနက် ပြန်ဆိုပေးပါသည်။

ဤဂါထာကို မိမိသက်စေ့ အဓိဋ္ဌာန် ရက် သတ်မှတ်ပြီး နေ့စဉ် နံနက် (၈) နာရီ (သို့မဟုတ်) ညပိုင်း (၈) နာရီတွင် ပုတီး(၈)ပတ် စိပ်ပါ။

“သု” (၈) လုံးပါဝင်သော ဂါထာဖြစ် ၏။ အချိန်နာရီနှင့် ပုတီးစိပ်သောအခါ (၈) ဝဏန်းကိုယူပြီး အဓိဋ္ဌာန်ပြုပါ။ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ချိန် နေ့ရက်များတွင် နေ့စဉ် မိမိသက်စေ့ နံနက် အိပ်ရာမှထသော အခါ သက်စေ့ တစ်ခေါက် ရွတ်ဖတ် ပေးရမည်။

ပုတီးစိပ်သောအခါ “သုနက္ခတ္တံ” တစ်လုံးချ၊ “သုမဂ်လံ” တစ်လုံးချ၊ “သုပဿတံ” တစ်လုံးချ စသည်ဖြင့် စိပ်ရမည်။ သက်စေ့ အဓိဋ္ဌာန်ရက် အချိန်၊ နာရီ တိကျ မှန်ကန်စေရမည်။ မပျက်စေရ။ အဓိဋ္ဌာန်ရက်ပျက်လျှင် အစက ပြန်ဝင်ရမည်။

ဒီဂါထာကို တန်းကြီး အဓိဋ္ဌာန်လုပ်ပြီး ပုတီးစိပ်တယ်၊ သိပ်တည်းတယ် အားကြီး ပြောပြလျှင် အပျက်ဖြစ်၊ လောကီကိစ္စ အဝေပာ စိတ်ထားမြတ်စွာ ပြုလုပ်ကျင့်ကြံ ကြည့်ပါ။ တပေါ်ကနေ တိုက်ပေါ်တင်ပေတ

ဒီဂါထာပဲ။

အဆင်ပြေလာလိမ့်မယ်။ ကူညီသူ၊ စောင့်ရှောက်သူတွေ ရောက်လာလိမ့်မယ်။ တန်းကြီး ပြောပြတဲ့အတိုင်း တိတိကျကျ ယုံမှန်ကန်ကန် ဆောင်ရွက်ပါ။

ဟု ဆရာတော်က ဂါထာ၏ အစွမ်း ထက်မြက်ခြင်းကို ရှင်းပြပြီး ပေးပါ သည်။

စာရေးသူလည်း ဆရာတော်ထံက ဂါထာတော်ကို ရရှိပြီးသောအခါ သက်စေ့ အဓိဋ္ဌာန်ရက် သတ်မှတ်ပြီး ပုတီး စိပ်ခြင်း၊ ရွတ်ဖတ် ပူဇော်ခြင်းများကို ကျင့်ကြံ အားထုတ်ကြည့်ပါသည်။

တဖြည်းဖြည်း အဆင်ပြေလာသည် တစ်နှစ်အတွင်း လျှပ်စစ်မီး တပ်ဆင် ခြင်း၊ အဝီစိရေတူးခြင်း၊ စက်ပစ္စည်း အချို့ ဝယ်ယူနိုင်ခြင်း စသည်ဖြင့် အခြေခံ လိုအပ်ချက်များကို ရရှိလာနိုင်ခဲ့ပါ သည်။ အထိုက်အလျောက် အဆင်ပြေ လည်မှု ရှိလာသည်။

တစ်နေ့ စာရေးသူ၏ ငယ်သူငယ် ချင်းဖြစ်သူ ဦးသိန်းကျော်အောင် တစ်ယောက် ရုံးကိစ္စတစ်ခုကြောင့် စာရေးသူအိမ်သို့ ဝင်ရောက်လာခဲ့ သည်။ စာရေးသူကို...

‘ဟေ့ကောင် မင်း အဆင်ပြေနေ တယ်ပေါ့။ ခု မင်း ဘာတွေ လုပ်ကိုင် နေတာလဲ’

လို့ မေးတယ်။

စာရေးသူက...

‘အေးပါကွာ မင်းပြောသလို ငါ ဟိုတုန်းကထက်တော့ ပြေလည်မှု ရှိ လာတယ်။ အလုပ်အကိုင်ကတော့ အရင်အတိုင်းပဲကွာ၊ ဒါပေမယ့် ဆရာ တော်တစ်ပါးဆီက “သု” (၈) လုံးပါ ဂါထာကို ငါ အဓိဋ္ဌာန်ပြုပြီး ပုတီးစိပ် ရွတ်ဖတ်တယ်။ အဲဒီနောက်ပိုင်း အဆင် ပြေလာတယ်’

စာမျက်နှာ (၁၈၉) သို့

လင်းယုန်

ယုန်စိ သင်္ကေတများ၏

ဘာသာစကား (၂၀)

နေ့ကဲ့သို့ပင် ဝိညာဉ်၏ အထွတ်အထိပ်အဖြစ် တင်စား သင်္ကေတ ပြုကြသည်။ အထွေထွေ ကိစ္စရပ်များတွင် ဝိညာဉ်ပိုင်ဆိုင်ရာ အခေါင်၊ အချုပ် အမှတ်အသားလည်း ဖြစ်သည်။

အီဂျစ်တို့၏ အရုပ်စာပေတွင် အက္ခရာ (A)သည် လင်းယုန်တစ်ကောင် ဖြစ်သည်။ ဘဝနေမှုနှင့် မူလဇာတိများအတွက် နွေးထွေးမှုကို ပေးစွမ်းသည်။

ဘဝနေမှုတွင် နေမင်း အလင်းရောင်ခြည် ပြည့်လျှမ်းသော အချိန်ကာလကို ကိုယ်စားပြုသည်။ လေဓာတ်နှင့် မီးဓာတ်တို့ ပေါင်းစည်းထားသော အင်အားများရှိသည်။

လင်းယုန်၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ကား ဇီးကွက်ဖြစ်သည်။ ညဉ့်အမှောင်ကို ကိုယ်စားပြုသည်။ ဘဝ၏ နိမ့်ပါးသော အခြေအနေ၊ မှောင်မှိုက်သော အစိတ်အပိုင်းကို ဇီးကွက်ဖြင့် ကိုယ်စားပြုကြသည်။

ထို့အပြင်လည်း အဆုံးသတ် ဇြီးခြောက်ခြင်း၊ သေဆုံးခြင်းကိုလည်း ဇီးကွက် ဖြင့် သရုပ်ဖော်လေသည်။

လင်းယုန်သည် ပုလဲပိုင်ကို ညွှန်းဆို၍ အင်အားပြင်းထန်ခြင်း၊ လျင်မြန်ခြင်း၊ သူရဲကောင်းဆန်ခြင်း၊ မီးနှင့် မိုးကြီးကို ပိုင်ဆိုင်ခြင်းတို့၏ နိမိတ်ပုံဖြစ်၍ ဖခင်အဖြစ်လည်း တင်စားကြသည်။

အာရှအရှေ့ဖျားမှ ဥရောပ မြောက်ပိုင်းဒေသအထိ လင်းယုန်ကို စစ်၏

နတ်ဘုရား အင်အားပြည့်လျှမ်းသော စစ်ဘုရင်အဖြစ် မှတ်ယူ သင်္ကေတပြုတတ်ကြသည်။

မြေပြင်တွင် တောဘုရင် ခြင်္သေ့ကဲ့သို့ပင် ဝေဟင်လေပြင်မှ ဘုရင်တစ်ပါးလည်း ဖြစ်သည်။ အတောင်ပါ သတ္တဝါများ၏ ဦးစီးအချုပ် သရဖူ ပိုင်ဆိုင်ထားသည်။

အိန္ဒိယနိုင်ငံ ဆိုမာဒေသ (Soma) မှ ဗဲဒစ်လူမျိုးစု (Vedic) များက လင်းယုန်ကို စေတမန် ဆက်သားအဖြစ် မှတ်သားကြသည်။ ဆာမေးရှင်းလူမျိုးစုတို့၏ ရိုးရာဓလေ့တွင်ကား လင်းယုန်သည် မိုးကြိုးသွားနှင့် တိုက်ပွဲခေါ်သံအဖြစ် သင်္ကေတပြုကြသည်။

အရှေ့တိုင်း ဒေသများတွင်ကား လင်းယုန် တိုက်ခိုက်ခြင်းသင်္ကေတ၊ ရန်လိုခြင်းနှင့် စစ်သွေး ဆူဝေအုံကြွခြင်း၏ နိမိတ်ပုံအဖြစ် ယူတတ်ကြသည်။

အမေရိကရှိ ရှေး “ကိုလံဘီယာ” အယူအဆတွင်ကား လင်းယုန်သည် ဝိညာဉ်နယ်ပင် မြင့်မြတ်သော ကောင်းကင်ဘုံနှင့် နိမ့်ပါးသော လောကမြေပြင်တို့အကြား အဆက်အသွယ် လုပ်ပေးသူဟု ယူဆကြသည်။

ရှေးဟောင်း ဆီးရီးယား လူမျိုးများက လင်းယုန်ငှက်တွင် လူ၏ လက်မှောင်းများ တပ်ဆင် ပေါင်းစပ်ကာ နေမင်းအား ကိုးကွယ်ခြင်း သင်္ကေတပြုကြသည်။ ယင်းသည် မြင့်မြတ်သော

ဝိညာဉ်ပိုင်ဆိုင်ရာ သဘောတရားများ ပါဝင် ဖတ်သက်နေသည်ဟု ယူဆကြသည်။

ကမ္ဘာမြေကြီး (ကမ္ဘာမြေကြီးနှင့် ပတ်သက်၍ တရုတ် အယူအဆ ထစ်ခုတည်းကိုသာ အကျယ်တဝင့် ရှင်းပြထားသည်။)

ကမ္ဘာမြေကြီး၏ မြောက်ပိုင်းကို အလင်းရောင်က ပိုင်စိုး၍ ယန်း (Yang) ဖြင့် သင်္ကေတပြုသည်။ ကမ္ဘာမြေကြီး၏ တောင်ပိုင်းကို အမှောင်က စိုးမိုး၍ ယင်း (Yin) ဖြင့် အမှတ်အသား ပြုသည်။

(阴) (阳)
ယင်း (Yin) ယန်း (Yang)

အက္ခရာနှစ်ခုစလုံး၏ လက်ဝဲဘက်ခြင်း (အစ)သည် တူညီနေသည်။ ထိုအစ သင်္ကေတသည် (双 耳 刀 儿) ရွှမ်းအယ်တောင်းအာ Shuāng'èr dāo ဖြစ်သည်။ တရုတ်စာရေးထုံး သင်္ကေတတစ်ခုဖြစ်၍ နားရွက်ပုံစား (အစုံ)ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။

ဤစာရိုက်သည် ရှေးအခါက ဝသုန္ဒြေနတ်မင်း “ထုတီကုံး” အား ပူဇော်ပသသော အဆင်တန်ဆာ၊ နတ်မင်းကြီးကို ကိုင်စွဲသော အဆောင်အယောင်တစ်ခု ဖြစ်သည်။

ယခုခေတ်တိုင်အောင်ပင် ပူတီဆူ၊ Fú Dé Cǐ (ခေါ်) ဝသုန္ဒြေနတ်မင်း စံမြန်းရာ ဘုံဘုရားကျောင်းများတွင် ထိုစာရိုက်များကို သစ်သားဖြင့် ပြုလုပ်

ပူဇော်ထားသည်ကို တွေ့မြင်နိုင်သည်။
ဤရေးထုံးသင်္ကေတ တူမျှစွာ ပါဝင်
လျက်ရှိသဖြင့် ယင်းနှင့် ယန်းသည်
ခွဲခြား၍မရ၊ ယှဉ်တွဲနေကြောင်း ရည်
ညွှန်းသကဲ့သို့ ရှိ၏။

ယန်းသည် ကမ္ဘာကြီး၏ မြောက်
ဘက်ကိုသာမက မြစ်၏မြောက်ဘက်၊
တောင်တစ်လုံး၏တောင်ဘက်၊ ဖောင်း
ကြွခြင်း၊ လူပြည်၊ လူလောက၊ အဖို၊
ဓာတ်ဖို၊ နေ၊ နေရောင်ခြည်တို့ကို
ညွှန်းသည်။

ယင်းသည် ကမ္ဘာကြီး၏ တောင်
ဘက်၊ မြစ်၏တောင်ဘက်၊ တောင်
တစ်လုံး၏ မြောက်ဘက်၊ ချိုင့်ခွက်
ခြင်း၊ မရဏလောက၊ အမ၊ ဓာတ်မ၊
လဂ္ဂါဟ်၊ အရိပ်၊ လောင်းရိပ်တို့ကို
လည်း ဖော်ပြသည်။

ယင်းနှင့်ယန်းသည် သီးခြားစီခွဲ၍
မနေပါ။ ဆန့်ကျင်ဘက်နှစ်ရပ် ဒွန်တွဲ
အားဖြင့် လွန်ဆွဲနေကြခြင်း ဖြစ်
သည်။

ယင်းမှ ယန်းအဖြစ် တဖြည်းဖြည်း
အားယူ ပြောင်းလဲသကဲ့သို့ တစ်ချိန်
တည်းမှာပင် ယန်းမှလည်း ယင်းအဖြစ်
သို့ တဖြည်းဖြည်းခြင်း အားယူပြောင်း
လဲကာ ယင်းနှင့်ယန်း တစ်လှည့်စီ
ဖြစ်နေကြသည်။

ထို့ကြောင့်ပင် ကမ္ဘာမြေကြီးသည်
လည်း ပြောင်းလဲဖြစ်ပျက်နေခြင်း
သင်္ခါရ၏သဘော သင်္ကေတလည်း
မည်လေသည်။

ကမ္ဘာမြေကြီး ဖြစ်ပျက်ပြောင်းလဲ
နေသကဲ့သို့ ကမ္ဘာမြေနှင့် ကင်းကွာ၍
မရစကောင်းသော ကမ္ဘာမြေကြီးကို
တည်မီရှင်သန်နေရသော သက်ရှိသက်
မဲ့ အရာအားလုံးတို့သည်လည်း ဖြစ်
ပျက်ပြောင်းလဲနေကြရ၏။ ယင်းသည်
ကမ္ဘာကြီးမြေ၏ သင်္ကေတ အမှတ်

၁၈၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အသား၏ ပြယုဂ် ဖြစ်လေသည်။

မြေငလျင်

မြေငလျင်နှင့် ပတ်သက်၍ ကမ္ဘာ
အရပ်ရပ်တွင် အယူအဆ အမျိုးမျိုး
ရှိကြလေသည်။ **ဂျပန်လူမျိုးတို့က**
ကမ္ဘာမြေအောက်ရှိ ရောမဝါးကြီးက
လူးလွန်ကာ အနေအထား ပြောင်းခြင်း
ကြောင့် ငလျင်လှုပ်ရသည် ဆို၏။

သင်္သကရိုက်ကျမ်း အဆိုအမိန့်ရမူ
ကမ္ဘာလိပ်ကြီးကြောင့် ဖြစ်ရသည်။
မြောက်အမေရိကတွင် **“စားပင့်”**
Serpent (ခေါ်) ကမ္ဘာဦး သတ္တဝါ
ကြောင့် ဖြစ်ရသည်။

စသည်ဖြင့် အမျိုးမျိုး ယူဆကြ
သည်။ မြေငလျင်သည် ရုတ်တရက်
ပေါ်ထွက်လာသော ပြောင်းလဲမှုဖြစ်စဉ်
တစ်ရပ် ဖြစ်သည်။ အခြေခံအားဖြင့်
စကြဝဠာဆိုင်ရာ သင်္ကေတတစ်ရပ်
ဖြစ်သည်။ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းနှင့် စကြာ
ဝဠာဆိုင်ရာ ပြောင်းပြန်လှန်ခြင်း နိမိတ်
ပုံဖြစ်သည်ဟု ဆို၏။

ဥ (ကြက်၊ ဘဲ)

ရုရှနှင့် ဆွီဒင်နိုင်ငံတို့တွင် ခွံဖြင့်
ပြုလုပ်ထားသော ဥများ ချန်ထားလေ့
ရှိကြသည်။ ထာဝရ ရှင်သန်ခြင်းကို
အသိပေးခြင်း ဖြစ်သည်။ ခွဲခွာခြင်း
အထူးသဖြင့် သေကွဲ ကွဲရခြင်း၌ ကျန်
ရစ်သူတို့အား နှစ်သိမ့်အားပေးခြင်း
ဖြစ်သည်။

သားသမီးတို့အတွက် အမိသည်
အမသည် ထာဝရ ရှင်သန်နေကြောင်း၊
ချစ်သူများအတွက် ထာဝရ ချစ်ခင်

စွဲလမ်းနေပါကြောင်း စသည်ဖြင့် ပတ်
သက် ဆက်နွယ်တော်စပ်မှုအရ
ကောက်ချက်ချရန် ဖြစ်သည်။

တရုတ် အယူအဆအရ ရှေးဦးလူ
သားသည် ကောင်းကင်မှ ကျဆင်းကာ
ရေပြင်ထက် ပေါလော မျောနေသော
ဥကြီးမှ ပေါက်ဖွားဆင်းသက်ကာ
လူများ ဖြစ်ပေါ်လာသည်ဆို၏။

အီဂျစ် အယူအဆတွင်ကား ဥသည်
ထွက်ပေါ်ခြင်း၊ ပေါ်ပေါက်ဖြစ်တည်ခြင်း
သဘောဆောင်သော သင်္ကေတ ဖြစ်
သည်။

ရှေးဟောင်း “ပဲမီ” ရုပ်အလောင်း
များတွင် တစ်လုံးကို ထည့်သွင်းမြှုပ်နှံ
လေ့ ရှိကြသည်။ အဓိပ္ပာယ်ကား
တမလွန်ဘာဝတွင် ကောင်းမွန်စွာ ပေါ်
ပေါက်ရပ်တည်နိုင်စေရန် ရည်ညွှန်းခြင်း
ဖြစ်သည် ဆို၏။

ထို့အပြင် ဥများသည် ခက်ခဲနက်နဲ
သော ဂန္ထရု သဘောတရားများကို
လည်း ကိုယ်စားပြုသည်။ ဥပမာ
ကြက်ဥပေါ်လျှင် ဥခွံကို ဖောက်ခွဲခြင်း
မပြုဘဲ အပြင်မှ ခန့်မှန်း ကြည့်ရှုဆေး
လာခြင်းဖြင့် ဥအတွင်းနှစ်၏ အရောင်
ကို ခန့်မှန်းရန် မလွယ်လှပါ။

ထို့ကြောင့် ခက်ခဲနက်နဲ၍ လျှို့ဝှက်
အပ်သော ကိစ္စများတွင် ဥကို သင်္ကေတ
အဖြစ် အသုံးပြုလေ့ရှိကြသည်။ တာဝန်
ပေး ခိုင်းစေသော အလုပ်ကိစ္စအတွက်
ဥတစ်လုံးကို ရရှိလျှင်၊ ပေးပို့ခဲ့သူ
ခက်ခဲ နက်နဲလှသည်။ ကျားကျား
ကျားခဲ၊ ရေကန်ရေခန်း၊ မဆုတ်မ
ကြီးစားနိုင်ပါမှ မျှော်လင့်ချက်ရောင်
မြင်နိုင်သည်ဟု သတိပေး၊ အသိပေး
အကြောင်းကြားခြင်း ဖြစ်သည်။

မျက်စိ

အသိဉာဏ်နှင့် ခံစားချက်

စာရေးရိက္ခာ ဖူလုံပြည့်စုံခြင်းတို့၏ အထိမ်းအမှတ်ဖြစ်သည် ဆို၏။ မျက်စိ သူငယ်အိမ်တွင်းရှိ မျက်ဝန်းနက်သည် နေဝန်းပမာရှိ၍ အထက်အောက် မျက်ခမ်းနှစ်ဖက်က ပါးစပ်နှင့်တူ၏။ နေလုံးကြီးအား ကိုက်ထားသည့် ပါးစပ် ပုံစံ ဖြစ်၏။

နေမှာ အသိဉာဏ်အလင်းနှင့် ခံစား မှုများ၏ သင်္ကေတဖြစ်၍ ပါးစပ်ကား စာရေးရိက္ခာကို ရည်ညွှန်းသည်။ ထို နေလုံးကို ခဲထားသော နှုတ်ခမ်းနှစ်လွှာ

ပုံစံ မျက်စိဖြစ်သောကြောင့် ဖော်ညွှန်း ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

မီး

တရုတ်လူမျိုးတို့၏ ဝေလေတွင် ရှေး ခေတ်က ယဇ်ပူဇော်ရန်၊ နတ်ဒေဝတာ များအား ပူဇော်ပသရန် ပူဇော်ဖွယ် ပစ္စည်းများအနက် ()ချန့် (Chang) ဟုခေါ်သော ကျောက်စိမ်းနီပြားပိုင်း လည်း ပါဝင်သည်။

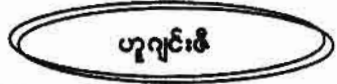
ယင်းသည် ဝူယုင်း ဓာတ်ကြီးငါးပါး အနက်မှ မီးဓာတ် ဟွေယိုင်း (Huó Xíng)ကို ကိုယ်စားပြုသောပစ္စည်း ဖြစ် သည်။ နေသွားလမ်းတွင် လှည့်ပတ် သွားလာနေသော နေဝန်းကို ရည်ညွှန်း သည်။

အီဂျစ်လူမျိုးတို့၏ အရုပ်စာပေတွင်

လည်း မီးကို နေဝန်းအတွက် ရည်ညွှန်း သုံးစွဲလေ့ရှိကြသည်။ မီးတောက်သည် အသက်ရှင်နေထိုင်မှုဘဝနှင့် ကျန်းမာ သန်စွမ်းခြင်း နိမိတ်ဖြစ်သည်။ ကိုယ် ခန္ဓာတွင်း အပူရှိန်ရှိနေခြင်းကို ညွှန်း သည်။

အေးစက် တောင်တင်းနေသော ကိုယ်ခန္ဓာသည် အသက်ဝိညာဉ် ကင်း မဲ့သော အလောင်းကောင်သာ ဖြစ်လေ သည်။

မီးသည် ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ စွမ်းအင်များ သာမက စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ စွမ်းအင်များ အတွက်ပါ ကိုယ်စားပြုသော သင်္ကေတ တစ်ခု ဖြစ်ပေသည်။

စာမျက်နှာ (၁၆၆)မှ အဆက်

သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ ဦးသိန်းကျော်အောင်က... 'အဲဒီဂါထာကို ငါ့ကိုလဲပေးပါဦးကွာ။ ငါလဲ ဒီနှစ်ပိုင်းတွေ မှာ စီးပွားရေး မကောင်းဘူး။ အလုပ်ထဲမှာလဲ စိတ်ညစ်နေ ရတယ်'

စာရေးသူက... 'လောကမှာ ကံမရှိတော့ ဉာဏ်ရှိတိုင်းခွဲ ဆိုသလိုပေါ့ ကွာ။ ကံဇာတာအားနည်းလို့ အလုပ်အကိုင် စီးပွားအဆင် မပြေဖြစ်တဲ့အခါ ဒီဂါထာကို မင်း ယုံယုံကြည်ကြည် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ပြီး ပုတီးစိပ်ပါ။ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။ အကျိုးရှိလာ လိမ့်မယ်။ ငါလက်တွေ့ပဲ သူငယ်ချင်း'

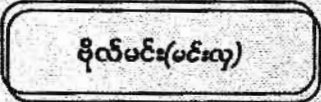
ဟုဆိုကာ ဂါထာကို ရေးပေးလိုက်ပါသည်။ ၂၀၀၄ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလတွင် ဦးသိန်းကျော်အောင် စာရေးသူဆီရောက်လာသည်။ စာရေးသူကို မြင်မြင်ချင်း... 'မင်းပေးတဲ့ဂါထာ သိပ်စွမ်းတာပဲကွာ။ ငါ ဒီကပြန်သွားပြီး မင်းပြောတဲ့အတိုင်း အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ပြီး ရွတ်ဖတ်တယ်။ (၅)လ လောက်အကြာမှာ ငါ ရာထူးတိုးတယ်။ ပြီးရင် ငါ အလုပ်စ ဝင်တုန်းက အထက်အရာရှိနဲ့အတူတူ ထားဝန် ထမ်းဆောင် ရတယ်။

အဲဒီမှာ ငါရဲ့ လုပ်ဆောင်ချက်တွေကို ဆရာက ယုံယုံကြည် ကြည်ပေးအပ်တော့ ငါ အစွမ်းကုန် ကြိုးစားပြီးလုပ်ကိုင် ပေးတယ်။ ငါ ယခု အဆင်ပြေသွားပြီ သူငယ်ချင်း။ ငါမင်းကို သိပ်သတိရတယ်။ ကျေးဇူးလဲတင်တယ်ကွာ'

'အေးပါကွာ ငါမင်းကို ခုလို မြင်ရ တွေ့ရ ကြားရတာ ငါ အထူး ဝမ်းသာပါတယ်'

စာရေးသူအနေဖြင့် ဤ "သု" (၈)လုံးပါ ဂါထာတော်၏ အစွမ်းထက်မြက်ခြင်းကို လက်တွေ့ ခံစားမှုသူဖြစ်၍ (၇)ရက် သားသမီးများ စီးပွားရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ အလုပ်အကိုင် ကိစ္စများမှာ အောင်မြင်မှု၊ အဆင်ပြေမှု ရရှိကြစေရန် စေတနာ မွန်ဖြင့် ရေးသား ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

မှတ်ချက် ဂါထာတော်ကို ချီးမြှင့်ပေးခဲ့သော ဦးစက္ကပါလ ဆရာတော်အား ကျေးဇူးတင်ပါသည်ဘုရား။

www.burmeseclassic.com

ဘယ်

ကျွန်းများ

လက်ဖဝါးပြင်မှ အရေးကြီးသော

ဆရာကြီး ဦးကျော်မြိုင်
(ဥပဒေဆွဲ)
လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသီ

ရန် ရေမြောင်းသဖွယ် ပြုလုပ်ထားသည်။ အလယ်မှာ ကျောက်သားပြင်ရှိသည်။

“ရေပတ်လည် ဝိုင်းလျက်ရှိသော ကုန်းမြေကို ကျွန်းဟု ခေါ်ပါသည်။”

ကျွန်းတို့ငယ်စဉ်က ကျောင်းစာတွင် သင်ခဲ့ရဖူးပါသည်။ ထိုအချက်များကြောင့် လက္ခဏာပညာတွင် အဓိကလမ်းကြောင်းတစ်ခုရ၏။ အလယ်မှာ ဆန်ထုတ်ကုန်အဖြစ်အသုံးပြုသော သင်္ကေတကို “ကျွန်း”ဟု သတ်မှတ် ခေါ်ဆိုခြင်း ဖြစ်သည်။

ဤဆောင်းပါးနှင့်အတူ ဖော်ပြပေးလိုက်သော လက်ဖဝါးပုံစံတွင် ကြည့်ပါ။ “က”အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထားသော နေရာမှာ အသက်လမ်းကြောင်းအပေါ်ပိုင်းတွင် ကျွန်းသင်္ကေတ(၃)ခု ဆက်နေခြင်း၊ ထိုကျွန်းသင်္ကေတကို ကန့်လန့်လမ်း ဖြတ်သန်းထားခြင်းတို့ တွေ့ရသည်။

အသက် အပိုင်းအခြားအရဆိုလျှင် အသက်(၁၅)နှစ်မှ (၃၀)ခန့်အတွင်း ထိုသင်္ကေတရှိနေခြင်း ဖြစ်သည်။

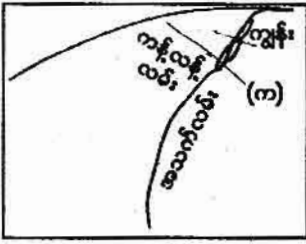
ယခုဖော်ပြပေးလိုက်သော ဘယ်လက်ဖဝါးပြင်ပုံစံမှာ အသက်(၁၈)နှစ်အရွယ် အမျိုးသားလူငယ်တစ်ဦး၏ ဘယ်လက်ဖဝါးပြင်ပုံစံ ဖြစ်ပါသည်။

ထိုလူငယ်၏ ကံကြမ္မာ အခြေအနေကို ယေဘုယျသဘော အကဲခတ်နိုင်ရန် ဘယ်လက်ဖဝါးပြင်ကို စတင်

စစ်ဆေး ကြည့်ရှုရမည် ဖြစ်သည်။

“ရေလယ်ခေါင်သောင်ထွန်း၊ နတ်သမီးနေတဲ့ကျွန်း”

ဟူ၍ ရှေးက စကားထာဝှက်လေ့ရှိကြသည်။ အဖြေမှာ “ကျောက်ပျဉ်” ဖြစ်သည်။ သနပ်ခါးသွေးသော ကျောက်ပျဉ်၏ပတ်လည်မှာ ရေစီးကျ

ထိုအသက်ပိုင်းတွင် နာတာရှည် သဘောမျိုး၊ ကျန်းမာရေး ညံ့တတ် သည်။ အထူးသဖြင့် ဝမ်းဗိုက်၊ အစာ အိမ်၊ အူ စသော အစိတ်အပိုင်းတို့မှာ ရောဂါရတတ်ပြီး ခွဲစိတ်ကုသမှုများ ခံရ တတ်သည်။

“ခ”အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထားသော နေရာမှာ အသက်လမ်းကြောင်း၏ အသက်(၃၅)နှစ်မှ (၅၀)နှစ်ခန့် အတွင်း ကျန်းသင်္ကေတ(၁)ခုရှိနေပြီး ဥပဒ်လမ်း ထိဖြတ်ထားခြင်း မရှိပါ။

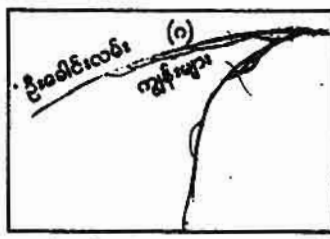
ထိုကျွန်းသင်္ကေတကြောင့် အဆိုပါ အသက် ပိုင်းအတွင်း ဝမ်းဗိုက်ပိုင်းမှာ ရောဂါထပ်ပံ ခံစားနိုင်သေးသည်။ သို့သော် ခွဲစိတ်ကုသ ခံခြင်းမျိုးအထိ မဖြစ်နိုင်ပါ။

ဤလက္ခဏာရှင်မျိုးမှာ အစာစား လျှင် ကြေညက်အောင် ဝါးစားခြင်း၊ အစာမကြေနိုင်သော အစားအစာမျိုး ကို ရှောင်ခြင်း၊ ကြေညက်လွယ်သော အစားအစာမျိုးကို ရွေးချယ်စားခြင်း၊ အစားအစာကို အချိန်မှန်စားခြင်း၊ အစားအသောက် ချဉ်ချိန်စားခြင်းတို့ ပြုပြင်လိုက်မည်ဆိုပါက အသက်လမ်း ကြောင်းပေါ်မှ ကျွန်းသင်္ကေတများ မှေး မှိန် ပျောက်ကွယ်သွားနိုင်ပါသည်။ ထို

ရောဂါမျိုးလည်း ခံစားခြင်း မဖြစ်နိုင် တော့ပေ။

“ဂ”အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထားသည့် နေရာမှာ ဦးခေါင်းလမ်းကြောင်း တစ်လျှောက် ကျွန်းရှည်ကြီးများရှိပြီး လမ်းကြောင်း ကျယ်နေခြင်း ဖြစ်သည်။

ထို ကျွန်းရှည်ကြီးများကြောင့် ဦးခေါင်းပိုင်းမှာ ရောဂါခံစားရခြင်း၊ နာတာရှည်ဖြစ်နေခြင်း၊ အထူးသဖြင့် ခေါင်းမူး၊ ခေါင်းကိုက်ရောဂါမျိုး အာရုံ ကြော အားနည်းသည့်ရောဂါမျိုး စိတ် မှုမမှန်သောရောဂါမျိုးတို့ ဖြစ်တတ် သည်။

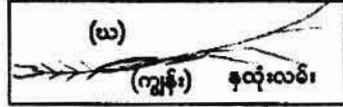
ဤကဲ့သို့ ကျွန်းရှည်ကြီးများတို့မှာ တစ်ခါ တစ်ရံ ဦးနှောက်ထိန်းချုပ်မှု အားနည်းပြီး စကားပြောပျက် လက်လွတ်စယ်ပြောဆို တတ်ခြင်း၊ တစ်ခါတစ်ရံ ဘာမဟုတ်သည့် ကိစ္စလေးကိုပင် ရှုမူနှုတ်ဆိုင်အိပ်ကြခြင်း မျိုး ဖြစ်တတ်သည်။

လူမှုဆက်ဆံရေးမှာ ကောင်းသည့် အခါ အလွန်ကောင်း၊ ဆိုးသည့်အခါ အလွန်ဆိုး ဖြစ်တတ်သည်။ ထိုကြောင့် မိတ်ဆွေကောင်းမမြဲ၊ ဆရာကောင်း မမြဲ၊ တပည့်ကောင်းမမြဲ ဖြစ်တတ်ကြ သည်။

ဤကဲ့သို့ ဦးခေါင်းလမ်းကြောင်းရှိသူ တို့မှာ နေ့စဉ် နံနက်၊ ည (၁၀၈)လုံး ပုတီးဖြင့် ဘုရားဂုဏ်တော်(၉)ပါး အနုလုံ၊ ပဋိလုံ ပုတီးအနည်းဆုံး (၃) ပတ်မှ (၉)ပတ်အထိ စိပ်ပေးခြင်းကို မှန်မှန်ပြုလုပ်ပေးပါက ကျွန်းများ မှေး

မှိန် ပျောက်ကွယ်သွားတတ်သည်။ ဦးခေါင်းပိုင်းဆိုင်ရာ ရောဂါများ မခံစားရတော့ဘဲ လူမှုဆက်ဆံရေး လည်း ကောင်းမွန်သွားကြောင်း တွေ့ရ သည်။

“ဃ”အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထား သောနေရာမှာ လက်သန်းအောက် ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်ခုံအနီး နှလုံးလမ်းမှာ ကျွန်း ရှည်သင်္ကေတရှိနေခြင်း ဖြစ်သည်။

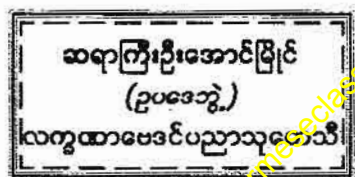

ဤကျွန်းသင်္ကေတကြောင့် နှလုံးသားရောဂာ ကိစ္စများမှာ အဆင်မပြေဖြစ်နိုင်သည်။ အချစ် ရေး အိမ်ထောင်ရေးဆိုင်ရာ ဆက်ဆံမှုများ ညံ့ဖျင်းပြီး သစ္စာပျက်တတ်သည်။ ချစ်သူပျက်၊ အိမ်ထောင်ပျက် ဖြစ်တတ်သည်။ အချစ်ရေး အိမ်ထောင်ရေး ကံပကောင်းတတ်ပါ။

ဤကဲ့သို့သော လက္ခဏာရှင်များမှာ နေ့စဉ် နံနက်၊ ည မေတ္တာပို့ကျင့် စဉ် များ မှန်မှန် စွဲမြဲစွာလုပ်ခြင်း၊ မေတ္တာ သုတ် ရွတ်ဖွား၊ ပုဇော်ခြင်းများ နှစ်ပေါက် ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြင့် နှလုံး လမ်းကြောင်းပေါ်မှ ကျွန်းသင်္ကေတ မှေးမှိန် ပျောက်ကွယ်သွားပြီး အချစ် ရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး အဆင်ပြေ ကံ ကောင်းခြင်းများ ဖြစ်လာကြပါသည်။

ပျက်အစဉ်၊ မြင်စေ၊ ဆန္ဒပြည်ကြ ပါစေ။

အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီးပွားအောင်...

www.burmeseclassic.com

နွလုံးရောဂါ သက်သာ ရောက်ကင်းစေသည့်

ဆေးလက်ဖက်ခြောက်

ကျွန်ုပ်တို့ နတ်မောက်မြို့၊ ဘုရားကြီး ကျောင်းတိုက်၊ မိုးကုတ် ဝိပဿနာတရား စဉ်နှင့် လုပ်ငန်းစဉ် ပြန်ပွားရေးအဖွဲ့ နာယက ဆရာတော် ဦးဥပ္ပလကြီးမှူး၍ ကျောင်းတိုက်တွင်းရှိ ပျဉ်မိုးပျဉ်ကာ၊ နှစ်ထပ်ကျောင်းဆောင် ဟောင်းကြီးကို ဖျက်ပြီး၊ သွပ်မိုး(အုတ်ကာ)၊ အုတ်ကာ ပတ်ကာ၊ ကျောင်းဆောင်သစ်ကို ဆောက် လုပ်လျက် ရှိပါသည်။

ထိုကျောင်းဆောင်သစ် အတွက် မန္တလေးမြို့၊ ကြောင်နက်မင်းကုမ္ပဏီပိုင်ရှင် ဦးလှငွေ + ဒေါ်ရွှေယဉ်တို့ ဆွေမျိုးတစ်စု 'ထံသို့ တမာပင်ရပ်နေ ဦးတင်လှက သွား ရောက် အလှူခံပါသည်။'

အလှူငွေ သိန်း (၃၅)သိန်းနှင့် (၅) ထောင် အလှူခံရပါသည်။ ဦးတင်လှနှင့် ရင်းနှီးခင်မင်သဖြင့် မန္တလေးမှ ပြန်မလွှတ် သေးဘဲ အလှူရှင်များက ဆရာတော်ထံ သို့ အလှူငွေများကို လာရောက်လက်ခံရန် ဦးတင်လှကို ဖုန်းဖြင့် အပင့်ခိုင်းပါသည်။

ဆရာတော် မအားလပ်၍ ကျွန်ုပ်တို့နှင့် ဦးမောင်မောင်၊ (ဒေါ်ကြင်စိန်၏ မြေး သမက်)တို့ကို သွားရောက် အလှူငွေ လက်ခံရန် တာဝန်ပေးပါသည်။ ၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ၊ (၁၂)ရက်နေ့တွင် အလှူငွေလက်ခံရန် ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ယောက် နတ်မောက်မြို့မှ ထွက်ခွာခဲ့ကြပါသည်။

အလှူငွေများ လက်မခံမီ ကျွန်ုပ်တို့ သွားလိုသော နေရာများသို့ လိုက်ပို့ရန် ဦးလှငွေက ကားဆရာ ဦးညိုလေးအား ပြောပါသည်။

ပထမဦးဆုံး အမရပူရမြို့ရှိ မိုးကုတ် ဆရာတော်ကြီး၏ ပြတိုက်သို့ သွားကြပါ သည်။ နောက် ထိုစဉ်က နိုင်ငံကျော် မွေကထိက ဦးသုမင်္ဂလ သီတင်းသုံးရာ ပြည်ကြီးတံခွန် ဖိဂဒါဝန်ကျောင်းတိုက်သို့ လိုက်ပို့ပါသည်။

ထိုကျောင်းတိုက်သို့ ရောက်သောအခါ ၁၉၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကျွန်ုပ်တို့က ဦးသုမင်္ဂလကို နတ်မောက်မြို့ တရား စခန်းတွင် ဟောကြား ချီးမြှင့်ရန် ပင့်လျှောက် ကြပါသည်။ တစ်နှစ် ပတ်လုံး အားရက်မရှိ၍ ပင့်မရပါ။ ကျွန်ုပ်တို့ နတ်မောက်မြို့က ဒကာ များဖြစ်ကြောင်း သိရှိသွား ပါသည်။

ထိုအခါ ဦးသုမင်္ဂလက... 'ဒကာကြီးတို့ မလာခင်က နတ်မောက် က ဒကာကြီး ဦးစံတင့် လာသွားတယ်' ဦးစံတင့်ကို သိသလားလို့ မေးသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ သုံးယောက်က သိကျွမ်း ခင်မင် ပါကြောင်း လျှောက်ထားကြပါသည်။

ဒကာကြီး ဦးစံတင့်က ဆေးတစ်ဖုံ လှူသွားကြောင်း ထိုဆေးကို နှလုံးရောဂါ ဖြင့် ဆေးရုံတက်နေသည့် ဦးပဉ္စင်းတစ်ပါး ကို တိုက်ကျွေးကြည့်ကြောင်း ထိုဆေးဖြင့် ရောဂါအတော် သက်သာကြောင်း၊ ထို ဆေးကုန်နေ၍ အမြန်ဆုံး ပို့ပေးရန် မှာကြားပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ နတ်မောက်မြို့သို့ ပြန်ရောက် သောအခါ ဦးသုမင်္ဂလ မှာကြားလိုက် သောဆေးကို အမြန်ဆုံး ပို့ပေးရန် ကျွန်ုပ် တို့နှစ်ယောက် ဦးစံတင့်တိုက်သို့ သွား ရောက် ပြောကြားပါသည်။

ဦးစံတင့်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ယောက် အကျိုးအကြောင်း ပြောကြားရင်း...

'ဦးစံတင့်ဆေးက တကယ် အစွမ်း ထက်ပါလားဗျာ၊ ခု ဦးသုမင်္ဂလကတောင်

ယုံယုံကြည်ကြည် မှာကြားနေတဲ့ ဆေးနည်း။ ကျွန်ုပ်တို့ကိုလဲ မျှဝေ သုံးစွဲ ပါရစေဦး' ဟု ကျွန်ုပ်က ချီးမွမ်းစကား ပြောလိုက်ရာ ထို အခါကျမှ ဆေးနည်းများကို

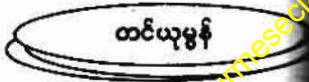
ပြောကြားရင်း ဆေးတစ်ဖုံစာစီ ထုပ်ထား သော ဆေးထုပ်တစ်ထုပ်စီ လက်ဆောင် ပေးကာ ဆေးနည်းနှင့် ဆေးသောက် နည်းပါ ညွှန်းဆိုပါသည်။

ဦးစံတင့် ပြောပြသော ဆေးအမည် များမှာ...

- (၁) လောက်ဆရွက်ခြောက်
- (၂) မြင်းဆွရွက်ခြောက်
- (၃) ဝံကက်ပြစ်အခေါက်ခြောက်
- (၄) ညွန်ပြစ်ခေါက်ခြောက်
- (၅) ဆူးပလွေ ဖွတ်ပါးအခြောက်
- (၆) လက်ဖက်ခြောက်

တို့ကို ဆတူရောပြီး နပ်နပ်စဉ်း၍ နေ့ မွေကာ ရေခဲနွေးသောက်သည့်အခါ လက် ဖက်ခြောက် အစားခတ်ပြီး သောက်ပါ သွန်းပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ နှစ်ယောက်လည်း ဆေး တစ်ထုပ်စီ ဖျံဆောင်ကာ ရွှင်လန်း ဦးစံတင့်တိုက်မှ ပြန်လာခဲ့ပါတော့သည်။

ပီပီ ဘယ်လိုဇာတာလဲဆိုတာ

မိုးတစ်ခဲစိန် စွေနေသော အားလပ်ရက်တစ်ရက်ဝယ် အပြင်ထွက်ရမှာ ပျင်းသည်နှင့် မှတ်စုစာအုပ်ဟောင်းများကို လိုက်ရှာကာ ပြန်ဖတ်နေမိသည်။ ထိုအချိန်တွင် ကျွန်မနှင့် အတူနေသူ သူငယ်ချင်းမှ...

‘ဂျူတီ(Duty)တက်ရတာ ပျင်းလာပြီကွာ။ ငါ သူနာပြုအလုပ်က ထွက်ပြီး အမေ့ဘေးနားမှာပဲ စက်ပြန်ချုပ်ချင်လာပြီ။ ဘယ်လိုဇာတာလဲ မသိပါဘူးကွာ။ ဖြစ်ချင်တာတခြား လုပ်နေရတာတခြား’

ဟု ညည်းညူကာ ဂျူတီ(Duty)တက်ရန် ပြင်ဆင်နေပါသည်။ သူ့ခမျာလည်း မိုးတစ်ခဲစိန်စွေသည်နှင့် ရွာကသာအေးကို လွမ်းစိတ်ဝင်လာသလား မသိရပါ။ ဂုဏ်ယူမြတ်နိုးဖွယ်ကောင်းသည့် သူနာပြုအလုပ်ကိုပင် မဆီမဆိုင်စွန့်လွှတ်ချင်နေသည်။

‘ဟေ့...ဟေ့ အဲဒီလိုတော့ မလုပ်ပါနဲ့ကွာ။ ဘယ်လိုဇာတာလဲ သိချင်ရင် ဒီမှာ ငါတွက်ပေးမယ်။ သူနာပြုအလုပ်တော့ မထွက်ပါနဲ့ကွာ။ ကဲ...ကဲ နင့်မွေးသက္ကရာဇ်ပြော’

ဟု ကျွန်မမှ ကပျာကယာပြောကာ စာအုပ်ဟောင်းလေးထဲတွင် ကူးရေးထားသော တွက်နည်းလေးအတိုင်း တွက်ပေးလိုက်ရပါသည်။

ကျွန်မ၏ သူငယ်ချင်းမှာ အညံ့ပိုင်းနှစ်အတွင်း ကျရောက်နေကြောင်း တွေ့ရာ အညံ့ဆိုးများ ကွယ်ပျောက်၍ ကောင်းခြင်းအဖြစ် ကျရောက်လာစေရန် တွက်နည်းလေးထဲတွင် ပါသော ယတြာအား လုပ်ခိုင်းလိုက်ရပါသည်။

သိချင်ပါသလား

ဟုဆိုပါ

သည့်နောက်ပိုင်းတွင် သူငယ်ချင်းမမှာ တိုက်ဆိုင်၍လား မသိပါ။ လုပ်ငန်းခွင်အတွင်း ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်နှင့် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ စာရှုသူအပေါင်းလဲ မိမိဇာတာကို တွက်ချက်နိုင်စေရန် ကျွန်မ၏ ဆရာထံမှ ကူးယူထားသော တွက်နည်းလေးအား ပြန်လည် ဖောက်သည်ချလိုက်ရပါသည်။

တွက်နည်းမှာ ရိုးရိုးရှင်းရှင်းလေးဖြစ်သည်။

ပထမဦးစွာ ထိခွေသက္ကရာဇ် ပြန်ဟုတ်ကို (ဂ)ဖြင့် စားပါ။ ရလာသော အကြွင်းများအတိုင်း ထိခွေတာကို သိရှိလိုပါသည်။ ဥပမာ... သင်သည် ၁၇၅၅ ခုနှစ်တွင် ဖွားမြင်သည်ဆိုပါက...

ဥပမာ...
၁၆၈
၈ | ၁၇၄၅
၈
၅၄
၄၈
၆၅
၆၄
၁-အကြွင်း

အကြွင်း ၁ မှာ စကြဝတေးမင်းဇာတာဖြစ်ပါသည်။ အောက်တွင် အကြွင်းအလိုက် ဇာတာများကို ဖော်ပြ

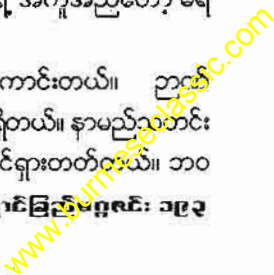
ထားပါသည်။

၁-ခုကြွင်း (စကြဝတေးမင်းဇာတာ)

ဇာတာရှင်ရဲ့ဘဝဟာ လှုပ်ရှားမှုတွေနဲ့ ပြည့်စုံနေမယ်။ လူတစ်ဖက်သားကို စာနာသနားတတ်သူ ဖြစ်မယ်။ ကတိတည်ကြည်မယ်။ မသိရင် မာနကြီးသူလို ထင်စရာရှိပေမယ့် တကယ်တော့ အေးအေးဆေးဆေး နေတတ်သူ ဖြစ်မယ်။ ဇွဲကြီးပြီး စိတ်အားထက်သန်သူ ဖြစ်တယ်။ ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်းမှာလဲ ဦးဆောင်နိုင်တယ်။ ဘဝမှာ အလုပ် (၃)မျိုး၊ (၄)မျိုး ပြောင်းရတတ်တယ်။

ကံ့ကံ့ရဲ့အကျိုးကို ယုံကြည်သူဖြစ်ပြီး ငွေရေးကြေးရေးမှာ စည်းကမ်းနဲ့ သုံးသူ ဖြစ်တယ်။ ရသမျှငွေ မိမိသုံးရတာ နည်းမယ်။ ဆွေမျိုးသားချင်းတွေကို ကူညီထောက်ပံ့နိုင်ပေမယ့် ဆွေမျိုးသားချင်းတွေရဲ့ အကူအညီတော့ မရတတ်ဘူး။

ပညာရေးကောင်းတယ်။ ဉာဏ်အမြော်အမြင်ရှိတယ်။ နာမည်သတင်းကျော်စော ထင်ရှားတတ်တယ်။ ဘဝ

တွင် ဒုက္ခကြီးနှစ်မျိုး ကြုံရတတ်တယ်။
အိုဇာတာ ပထမတန်းကောင်းပါတယ်။
အိမ်ထောင်ရေးကောင်းမွန်ပြီး ဘာသာ
တရားလဲ လိုက်စားလိမ့်မယ်။

မိမိအသက်ပေါင်း တစ်ဂဏန်းရတဲ့
နှစ် ဥပမာ ၁၊ ၁၀၊ ၁၉၊ ၂၈၊ ၃၇၊
၄၆၊ ၅၅၊ ၆၄၊ ၇၃၊ ၈၂၊ ၉၁ နှစ်
တို့တွင် ဘဝအတွက် ကောင်းဆိုး
နှစ်ရပ် ကြုံတတ်ပါသဖြင့် အဆိုးတွေ
ပျောက်ပြီး အကောင်းတွေ ရောက်စေ
ရန် ဘုရားတွင် အနီရောင်ပန်းအား
လှူဒါန်းပါ။

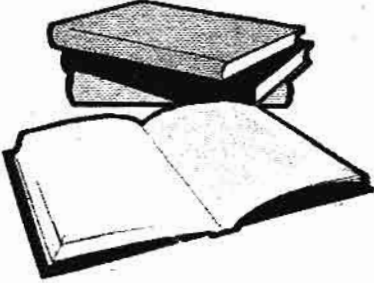
ကျန်းမာရေးနှင့် ပတ်သက်လျှင်
အကြောရောဂါ၊ အဆစ်အမျက်ကိုက်ခဲ
သောရောဂါနှင့် နှလုံးအားနည်းရောဂါ
များ ရရှိတတ်ပါသည်။

၂-ချကြွင်း (မိဖုရားခေါင်ကြီးဇာတာ)

ဒီလူစားမျိုးက စိတ်ထဲက တစ်မျိုး၊
ပါးစပ်ကတစ်မျိုး ပြောတတ်တယ်။
စိတ်ထဲရှိတာ ထုတ်ဖော်ပြောတတ်တဲ့
လူစားမျိုး မဟုတ်ဘူး။ ပါးစပ်က ဆဲဆို
ကြိမ်းမောင်းပြီးနေပေမယ့် စိတ်ထဲက
သနားညှာတာမှုအပြည့် ရှိနေတတ်
တယ်။

ရန်သူကိုလဲ မုန်းဟန်ပြတဲ့ လူစားမျိုး
မဟုတ်ဘူး။ သူ့လုပ်သမျှကို ပတ်ဝန်း
ကျင်က အံ့အားသင့်လောက်အောင်
ဖြစ်လိမ့်မယ်။ ပညာရပ်တွေကို စိတ်ဝင်
စားတယ်။

ပညာနဲ့ပတ်သက်ရင် ဇွဲ၊ ဝီရိယကြီး
တယ်။ အနစ်နာခံပြီး လေ့လာတတ်
တယ်။ လူတစ်ယောက်ပေါ်မှာ ခင်မင်မိ
ရင် နှစ်နှစ်ကာကာ အနစ်နာခံပြီး
ခင်မင်တတ်တယ်။ သူများစိတ်ညစ်ရင်
သူ့ပါလိုက်ပြီး စိတ်ညစ်တတ်တယ်။
ကျွေးမွေးပေးကမ်းလိုစိတ် အမြဲရှိတယ်။
ရိုးရိုးအေးအေးနေတတ်ပြီး ဣန္ဒြေ

သိက္ခာ ရှိမယ်။ တည်ကြည်မယ်။ ဒုက္ခ
ကို ဒုက္ခလို့ မထင်တဲ့ လူစားမျိုးလဲ
ဖြစ်တယ်။ တစ်ခါတစ်ရံ အားနာမှု
ကြောင့် နှစ်နာဆုံးရှုံးမှု မကြာခဏ
ကြုံရတတ်တယ်။

ကိုယ်ကြိုးစားသမျှ သူများအတွက်
ဖြစ်ရတတ်တယ်။ ဘယ်တော့မှ စပ်တူ
ရှယ်ယာမလုပ်သင့်တဲ့ လူမျိုးလဲ ဖြစ်
တယ်။ လုပ်ရင် ကိုယ်ပဲ အနစ်နာခံရ
တတ်တယ်။ စိတ်ထားကောင်းပြီး
တည်ကြည် ပြတ်သားတယ်။

ထင်မြင် ယူဆမှုတွေအပေါ်မှာ
ပြတ်ပြတ်သားသား ကြွေးကြော်တတ်
တယ်။ လူအများရဲ့ အထင်ကြီးမှုရော
အမြင်ကတ်မှုပါ ခံရတတ်တယ်။
စေတနာ သဒ္ဓါတရားကောင်းသူဖြစ်လို့
စေတနာရဲ့အကျိုးကို မုချ ခံစားရလိမ့်
မယ်။ ငွေအစုလိုက်၊ အပုံလိုက် ရတတ်
တယ်။ ထိပေါက်တတ်တယ်။ အလှအပ
မြတ်နိုးပြီး အကုန်အကျများတယ်။

ပထမအရွယ်မှာ ကသီလင်တ ဖြစ်
ပြီး ဒုတိယအရွယ်မှာ အသင့်အတင့်
ရှိမယ်။ အိုဇာတာ ပထမတန်း ကောင်း
မယ်။ ဆွေမျိုးသားချင်း အကျိုးမပေး။
အရည်အချင်း အစစ်အမှန် ပြည့်ဝသူ
ဖြစ်မယ်။

မနာလိုတာ၊ ချောက်တွန်းတာ ခံရ
တတ်တယ်။ ကောလာဟလနဲ့ သိက္ခာ
ကျဆင်းအောင် လူယုံ သစ္စာဖောက်
တာ ခံရတတ်တယ်။

ဖော်လံမဖားတတ်ပါ။ **မိမိရဲ့**

အသက်ပေါင်း (၂)ဂဏန်းရတဲ့နှစ်
ဥပမာ ၂၊ ၁၁၊ ၂၀၊ ၂၉၊ ၃၈၊ ၄၇၊
၅၆၊ ၆၅၊ ၇၄၊ ၈၃၊ ၉၂ နှစ်ပိုင်း၊
ကာလတွေမှာ ဘဝအတွက် ကောင်း
ဆိုးနှစ်ရပ် ကြုံတတ်ပါသဖြင့် အဆိုး
တွေပျောက်ပြီး အကောင်းသာ ရောက်
စေရန် အဖြူရောင်ပန်းဖြစ်စေ၊ ထီး၊
တံခွန်၊ ကုက္ကားဖြစ်စေ လှူပေးပါ။

ကျန်းမာရေးနှင့် ပတ်သက်လျှင်
အဆုတ်နှင့် နှလုံးအားနည်းတတ်ပါ
သည်။

၃-ချကြွင်း (စစ်သေနာပတိဇာတာ)

ပျော်ပျော်နေသေခဲ လူစားမျိုးဖြစ်
တယ်။ စကားပြောကောင်းသလို
အပေါင်းအသင်းလဲ ဆုံပါတယ်။ စိတ်
လွတ်ကိုယ်လွတ် ပေါ့ပေါ့သမားဖြစ်ပြီး
ချုပ်ချယ်မှုနဲ့ စည်းကမ်းကို သဘော
မကျသူ ဖြစ်ပါတယ်။ စွမ်းရည်ပြည့်စုံ
သူဖြစ်ပေမယ့် ချမ်းချမ်းသာသာနေရ
ရင် အရည်အချင်းတွေ ငုပ်နေတတ်
တယ်။

ပေါ့ပေါ့ဆဆ နေတတ်တယ်။ ခန့်
သွားရတာ ဝါသနာပါမယ်။ ဘယ်
နေရာမှာမှ ကြာကြာမနေတတ်ပါ။
လှုပ်လှုပ်ရှားရှားနေရမှ နေသာထိုင်သာ
ရှိတယ်။

ရပ်ရွာရေးမှာလဲ ဂုဏ်သတင်း
ကျော်စောမယ်။ နိုင်ငံရေးဝါသနာပါပြီး
အောင်မြင်တတ်တယ်။ စိမ်းကိန်းနဲ့ လှစ်
ရတဲ့လုပ်ငန်းမျိုးနဲ့ အလုပ်မဖြစ်ဘူး။
လက်ငင်းအကျိုးရှိမယ့် အလုပ်မျိုးနဲ့
သဘောကျတယ်။ ပညာရေးကို
အထင်မကြီးတတ်ပါ။ ကြိုးစားဆင်
အောင်မြင်တတ်တယ်။

စိတ်နှစ်ခွ ဖြစ်နေတတ်တယ်။
သားမှ အလုပ်အဆင်ပြေမယ်။
မိတ်ဆွေစစ်၊ မိတ်ဆွေတူတွေပါ ဝိုင်း

www.burmeseclassic.com

နေတတ်တယ်။ အိမ်ထောင်ရေးမှာ မိမိ အပေါ်မူတည်နေ၍ အထူး ဂရုစိုက် ရွေးချယ်တတ်ဖို့ လိုပေလိမ့်မယ်။ ယောက္ခမအိမ်မှာနေရင် ဆင်းရဲလိမ့် မယ်။

သီးခြားနေမှ တော်ကာကျမယ်။ ပတ်ဝန်းကျင်ကြားဝင်လို့ စိတ်အနှောင့် အယှက်ဖြစ်မယ်။ သို့သော် ကွဲကွာကိန်း တော့ မရှိပြန်ပေဘူး။ မိမိအသက်ပေါင်း (၃)ဂဏန်းရတဲ့နှစ်တွေမှာ အညံ့ဆိုး တွေပျောက်ပြီး ကံကောင်းလာစေရန် ပန်းမျိုးစုံမွေ့ရာနဲ့ ထီး၊ တံခွန်လှူပါ။
ဥပမာ ၃၊ ၂၂၊ ၃၀၊ ၃၉၊ ၄၈၊ ၅၇၊ ၆၆၊ ၇၅၊ ၈၄၊ ၉၃ နှစ်တို့တွင် ဘဝ အတွက် ကောင်းဆိုးနှစ်ရပ် ကြုံတွေ့ တတ်ပါတယ်။ သွေးနွဲ့ပတ်သက်သော ရောဂါ ဂရုစိုက်ပါ။

၄-ချက်ကြွင်း (အိမ်ရှေ့ဥပရာဇာ ဇာတာ)
စိတ်ရည်ပြီး ဇွဲရှိမယ့် လူစားဖြစ် တယ်။ ပင်ကိုအရည်အချင်း ပြည့်စုံမှု ကြောင့် အောင်မြင်ကျော်ကြားမှု ရရှိ မယ်။ ဆင်းရဲပင်ပန်းဆံ့နိုင်တဲ့ လူစားမျိုး ပဲ။ စိတ်ကောင်း၊ နှလုံးကောင်းရှိပြီး တရားမျှတမှုကို မြတ်နိုးမယ်။

လူများစုနဲ့နေတတ်ပြီး အပေါင်း အသင်းခုံမင်ကာ အပျော်အပါးလိုက် စားမယ်။ ပထမအရွယ်မှာ ကြီးစားပမ်း စားလှုပ်ရှားရတတ်တယ်။ မူးယစ် သောက်စားမှုနဲ့ မိန်းမကိစ္စရှောင်နိုင် မှ ဘဝမှာ အောင်မြင်မယ်။ ပစ္စည်း စုဆောင်းမှု ဝါသနာပါပေမယ့် သူများ ကြောင့် ဆုံးရှုံးတတ်တယ်။

ကိုယ်ထူးကိုယ်ချွန် ဇာတာမျိုးပါပဲ။ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နဲ့ အိမ်ထောင်ပြုချင် တယ်။ ပြုရင် မှားမှာပဲ။ အိမ်ထောင်ပြု ပြီး (၃-၄)နှစ်အတွင်း ကသီလင်တ ဖြစ်တတ်တယ်။ အရွယ်လတ်ပိုင်းမှာ

အိမ်ထောင်ပြုသင့်ပါတယ်။ ရိုးသား အေးဆေးတဲ့ အိမ်ထောင်ဖက်ကောင်း ကို ရတတ်ပါတယ်။

အိမ်ထောင်ပြုပြီး (၅)နှစ်ကျော်ရင် ကောင်းစားနိုင်တယ်။ အိမ်ထောင်ဖက် ရဲ့ ဆွေမျိုးသားချင်းတွေနဲ့တော့ မတည့် တတ်ဘူး။ မိမိအပေါ် အမြဲ တင်စီဆံ့ရ တတ်တယ်။ ကိုယ့်အိမ်နဲ့ကိုယ် ခွဲပြီး နေပါ။ ဝေဖန်မှုချ ကြီးပွားလိမ့်မယ်။ သူများကို ဖိခိုနေသမျှ မကြီးပွားနိုင်ပါ။

မိမိအသက်ပေါင်း (၄)ဂဏန်းရတဲ့ နှစ် ဥပမာ ၄၊ ၁၃၊ ၂၂၊ ၃၀၊ ၄၈၊ ၄၉၊ ၅၈၊ ၆၇၊ ၇၆၊ ၈၅၊ ၉၄ နှစ် တို့တွင် အကောင်းအဆိုးနှစ်ရပ် ကြုံ နိုင်ပါသဖြင့် ဘုရားတွင် အဝါရောင် ပန်းမွေ့ရာ လှူရမယ်။ ဆီမီး သက်စေ့ လှူရင် အားလုံး အဆင်ပြေသွား လိမ့်မယ်။

ကျန်းမာရေးနဲ့ပတ်သက်ရင် မူးမော် ခြင်း ကိုက်ခဲခြင်း စသောရောဂါများ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။

၅-ချက်ကြွင်း (ရာဇဂျ)မင်းဆရာ ဇာတာ
တည်ကြည်ပြတ်သားပြီး စိတ်နှလုံး ဖြူစင်တဲ့ လူစားမျိုးဖြစ်တယ်။ ရောင့်ရဲ တင်းတိမ်တတ်လို့ အခွင့်အရေးတွေ ဆုံးရှုံးရတတ်တယ်။ ကျေးဇူးသိတတ် သူဖြစ်တယ်။ အပေါင်းအသင်းဆိုးနဲ့ တွေ့တတ်တယ်။ အလုပ်နဲ့ပတ်သက် ပြီး စိတ်ကူးယဉ်တတ်တယ်။

စဉ်းစားလွန်းလို့ ပြဿနာဖြစ်တာ နည်းမယ်။ ဒါပေမယ့် ဇွဲစီရိယကြီး တယ်။ မဖြစ်မနေ လုပ်မယ့်လူစားမျိုးပဲ။ ကိုယ်တိုင်လုပ်ရမှ ကျေနပ်ပြီး သူများ လုပ်တာကို အားမလိုအားမရ ဖြစ်တတ် တယ်။

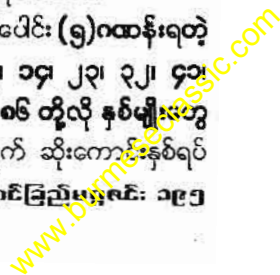
ရိုးသားလွန်းပြီး ပရိယာယ်မကြွယ်ဝ သူ။ အဖြောင့်သမားသက်သက် ဖြစ် တတ်တယ်။ ပထမအရွယ်မှာ ဆင်းရဲ ပင်ပန်းမယ်။ ဒုက္ခအမျိုးမျိုး တွေ့ရ တတ်တယ်။ အထင်သေးအမြင်သေး ခံရတတ်တယ်။

ဒုတိယအရွယ်မှာ အောင်မြင်မှုအစ ပြုမယ်။ ဒါပေမယ့် ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် မအောင်မြင်နိုင်ဘူး။ စိတ်တိုတာ၊ ဒေါသကြီးတာ၊ မာနကြီးတာ၊ အစား ကြီးတာ၊ ဇီဇာကြောင်တာ၊ ပြဿနာ ရှာတတ်တာ၊ အအိပ်ကြီးတာ၊ သဝန် တိုတာ စတဲ့ ချို့ယွင်းချက်ကြီးတွေ ကြောင့်ပါပဲ။ အဲဒီ ချို့ယွင်းချက်ကြီးတွေ ကို ပြင်နိုင်ရင်တော့ ထိရောက်တဲ့ အောင်မြင်မှုကို ခံစားရမှာ အမှန်ပါပဲ။

ဘဝမှာ တက်လိုက်ကျလိုက်ဖြစ်ပြီး အမြဲတမ်း ရန်အနှောင့်အယှက် ဖြေ တတ်တယ်။ ဘာပဲလုပ်လုပ် စိတ်ညစ်ရ တတ်တယ်။ အိမ်ထောင်ရေးနဲ့ ပတ် သက်ရင် ကိုယ်တိုင်ရွေးချယ်ဖို့ မသင့် တော်ပါ။ လူကြီးမိဘ ပေးစားတာ ယူရင် ကောင်းပါတယ်။

အစဉ်းမှာ မကျေနပ်သလို ရှိပေမယ့် နောက်ပိုင်းမှာ အထူး စိတ်ချမ်းသာရမှာ အမှန်ပါပဲ။ ပထမအရွယ် ကုန်ခါနီးမှာ အိမ်ထောင်ပြုရတတ်ပါတယ်။

မိမိအသက်ပေါင်း (၅)ဂဏန်းရတဲ့ နှစ် ဥပမာ ၅၊ ၁၄၊ ၂၃၊ ၃၂၊ ၄၁၊ ၅၀၊ ၆၈၊ ၇၇၊ ၈၆ တို့လို နှစ်မျိုးတွေ မှာ ဘဝအတွက် ဆိုးကောင်းနှစ်ရပ်

ကြိုနိုင်လို့ ရေ နှင်ဆီပန်းရောင်စုံ သက်စေ့၊ ကြေးခေါင်းလောင်း လျှပ်မယ် ဆိုရင် အဆိုးတွေပျောက်ပြီး အကောင်း တွေ ရောက်ရှိလာပါလိမ့်မယ်။

ကျန်းမာရေးအနေနဲ့ကတော့ အဆစ် အမျက်ကိုက်ခဲတဲ့ အပေါ်ယံ ရောဂါ လေးပဲ ရတတ်ပါတယ်။

၆- ဒုကြွင်း (တပင်တိုင်မြန်နင်းသီးတော် ဇာတာ)

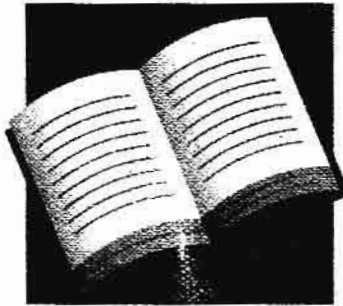
တပင်တိုင် မြန်နင်းစံသမီးတော် ဇာတာရှင်ဟာ စိတ်ထားနူးညံ့သိမ်မွေ့ ပြီး တစ်ဖက်သားအပေါ် ကူညီတတ်တဲ့ လူစားမျိုးပါပဲ။ ဒါပေမယ့် တစ်ခါတစ်ခါ တစ်ဖွတ်ထိုးလုပ်တတ်လို့ အမှားတွေ တွေ့ဖူးတယ်။ နောင်တရလဲ ခဏပါပဲ။ ထင်ရာဖွတ်လုပ်တတ်တဲ့ အကျင့်ကြောင့် ခက်တယ်။

ဘဝဝန်ကျေပွန်တဲ့စိတ် ရှိတယ်။ စိတ်ရှည်လက်ရှည် အံ့ဩလောက် အောင် လက်စွမ်းပြတတ်ပါတယ်။ တစ်ခါတလေတော့ ပြီးစလွယ် လုပ် တတ်ပြန်သေးတယ်။ စိတ်မြန်လက်မြန် ရှူးရှူးဆိုင်ဆိုင်အကျင့်ကြောင့် ခက်နေ တာပါ။

သူများမြှောက်ပေးတိုင်း မလုပ်ချင် နဲ့။ ကိုယ့်စိတ်ကူ။ ကိုယ့်အကြံဉာဏ် နဲ့သာ လုပ်ပါ။ တိုးတက်အောင်မြင်မှုကို ရမှာ အသေအချာပဲ။ မထုံတက်တေး အမှုအကျင့်ကြောင့် မာနရှိသလိုလို ဘဝင်မြင့်သလိုလို မြင်တတ်ကြတာ မဆန်းပါဘူး။ လူငြိမ်သလောက် စိတ် ကတော့မငြိမ်ဘူး။ အမြဲ လှုပ်လှုပ်ရှား ရှား ဖြစ်နေတတ်တယ်။

အားနာစရာရှိရင် အားနာတတ် ပေမယ့် တစ်ခါတစ်ခါကျတော့လဲ ပက်ပက်စက်စက် ပြောတတ်သေး တယ်။ စိတ်ကူးဉာဏ်ကောင်းပြီး တိုး

၁၉၆ နက္ခတ္တရာဇ်ခြင်္သေ့မဂ္ဂဇင်း

တက်တဲ့အမြင် ရှိပါတယ်။ စိတ်တိုတာ၊ ဒေါသကြီးတာ ပြင်လိုက်ရင် မဆိုးဘူး။ ဘာပဲလုပ်လုပ် လူတွေ စိတ်ဝင်စားမှုရှိ အောင် ကြံတတ်ဖန်တတ်ပါတယ်။ သူ များ အထင်ကြီးတာလဲ ခံချင်တတ် တယ်။ ကိုယ့်အကြံအစည်ကို ထုတ် မပြောလိုက်ပါနဲ့။ ကိုယ်မလုပ်ရဘဲ သူများက ဦးနှောက်ဖောက်စားသွား ဦးမယ်။

အမြဲတမ်း အတိုက်အခံရှိတယ်။ လခစားအလုပ် အကျိုးမပေးဘူး။ ဘာမဟုတ်တာလေးတွေနဲ့ မကြာခဏ စကားများရတတ်တယ်။ အိမ်ထောင် ရေး ကံကောင်းပါတယ်။ မိမိရဲ့ အသက်ပေါင်း (၆)ကထန်းရတဲ့နှစ်

ဥပမာ ၆၊ ၁၅၊ ၂၄၊ ၃၃၊ ၄၂၊ ၅၁၊ ၆၀၊ ၆၉၊ ၇၈၊ ၈၇ နှစ်တို့တွင် ဘဝအတွက် ကောင်းဆိုးနှစ်ရပ် ကြုံ တတ်ပါသဖြင့် အဆိုးဟူသမျှ ပျောက် ပြီး အကောင်းဟူသမျှ ရောက်စေရန် ဘုရားတွင် ရေလှူပါ။ ပန်းမျိုးစုံ၊ ထီး၊ တံခွန်၊ ကုက္ကားလှူပါ။ အဆိုးတွေ ပျောက်ပြီး အကောင်းတွေ ရောက်လာ ပါလိမ့်မယ်။

ကျန်းမာရေးနဲ့ပတ်သက်ရင် နှလုံး အားနည်းတဲ့ရောဂါ ရရှိတတ်ပါတယ်။

၇- ဒုကြွင်း (မင်းမူထမ်းများဇာတာ)

လူအများစုရဲ့ အထင်ကြီး လေးစား မှု ခံရမယ်။ လူတချို့ရဲ့ အမြင်ကတ်တာ လဲ ခံရမယ်။ အနှစ်နာခံပြီး ကူညီတတ်

တဲ့ ပါရမီထူး ရှိသူပါပဲ။ စိတ်သဘော ထားကောင်းသလောက် အပေါင်း အသင်းဆုံပါတယ်။ ဒါပေမယ့် တွေ့ ကရာရှစ်သောင်း လူ့ဘောက်သောက် နဲ့တော့ မပေါင်းပါဘူး။ လူရွေးပြီး ပေါင်းတတ်ပါတယ်။

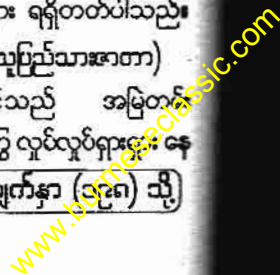
အပြောသမားမဟုတ်။ လက်တွေ့ သမားဖြစ်ပြီး ရဲရင့်ပြတ်သားမှု၊ သစ္စာ ကတိတည်ကြည်မှုကြောင့် လူတိုင်းနဲ့ သဘောထားချင်း တိုက်ဆိုင်ဖို့ မလွယ် ပါဘူး။ အမှတ်အသားကြီးပြီး လက်စား ချေချင်တဲ့ ဉာဉ်ကလေးကလဲ ပါသေး တယ်။

ဒီတော့ ရန်များတာလဲ မဆန်းပါ ဘူး။ ဩဇာပေးချင်တယ်။ ဆရာလုပ် ချင်တယ်။ ဆရာလုပ်လောက်တဲ့ အရည်အချင်းမျိုးလဲ ရှိပါတယ်။ ဆွေမျိုးသားချင်းတွေထက် အမြဲ အဆင့်မြင့်နေမယ်။ မြင့်အောင်လဲ ကြိုးစားချင်စိတ် ရှိတယ်။

အိမ်ထောင်ရေးကလဲ ရှိပါတယ်။ ရန်တကျက်ကျက်ဖြစ်တာတော့ မဆန်း ပါဘူး။ လင်နဲ့မယား လျှာနဲ့သွား မဟုတ်ပါလား။ မိမိအသက်ပေါင်း (၇)ကထန်းရတဲ့နှစ် ဥပမာ ၇၊ ၁၆၊ ၂၅၊ ၄၃၊ ၅၂၊ ၆၁၊ ၇၀ နှစ်တို့ တွင် ဘဝအတွက် ကောင်းဆိုးနှစ်ရပ် ကြုံ တတ်ပါသဖြင့် အကောင်းဘက် ရောက်စေရန် ပန်းအဖြူပွင့် (၁၀၀)လှူ ပါ။ မွေးနံပါတ်ဘုရားမှာ ရေသပ္ပာယ် ပါ။

ကျန်းမာရေးနှင့်ပတ်သက်၍ အစာ အိမ်ရောဂါ၊ လေနာရောဂါ၊ ကျား/မ ဆိုင်ရာရောဂါများ ရရှိတတ်ပါသည်။ ၈- ဒုကြွင်း (တိုင်းသူပြည်သားဇာတာ) ဤဇာတာရှင်သည် အမြဲတမ်း တက်တက်ကြွကြွ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား နေ

စာမုက်နှာ (၁၉၆) သို့

သုဇယ်ချင်းတစ်ယောက်ရဲ့

လက်ထောက်

ဖောက်ခွန်
(လပုဏ္ဏား)

တစ်နေ့ လပုဏ္ဏားမြို့(ခေါ်) ရွှေတာ
မြို့ကလေး၏ အမှတ်(၇)ရပ်ကွက်
ဦးညွန့်ကမီးတွင် နံနက်(၈:၀၀)နာရီ
ခန့်...

စာရေးသူနှင့် သုဇယ်ချင်းတစ်ဦး
သည် အတူတူထိုင်၍ လက်ဖက်ရည်
ဆောက်နေကြရင်းနှင့် စကားအစပြောပြီး
မြန်မာ့ပညာရပ်များ၏ နက်ရှိုင်းမှု၊
ဆေးနည်းတို့များ၊ ဂါထာမန္တန်၊ မန္တရား
များအစွမ်းတို့ကို ဦးတည် ပြောဆိုနေ
ကြသည်။

စာရေးသူမှ...
'ရှေးမြန်မာပညာ စွမ်းအင်တို့ရဲ့
အံ့ဩဖွယ်ရာများကို ဒီခေတ်မှာ ပြော
ပြရင် ပုံပြင်ဒဏ္ဍာရီသာ ဖြစ်လိမ့်မယ်။
လက်တွေ့ပြနိုင်အောင် လေ့လာ
ဆည်းပူး ရှာဖွေရမယ်'

ဟု ပြောတော့ ကိုမြင့်စန်းမှ...
'အေး... ငါ့အဖေ အမွေပေးခဲ့တဲ့
နံ့ချောင်းပိတ်ပညာနဲ့ ငါ့ကယ်တင်ပေး
ခဲ့တာ (၁၀)ယောက်ကျော်ခန့် အောင်
မြင် ပျောက်ကင်းမှုတွေ ရှိတယ်လေ'
စာရေးသူမှ...

'ကိုမြင့်စန်း ကျွန်တော့်ကို သင်ပေး
လို့ရမလား'
ကိုမြင့်စန်းမှ...
'ရပါတယ်၊ ကဲ... သေသေချာချာ
မှတ်ပေတော့...'

ပထမ လူနာရဲ့ မွေးနေ့ကိုမေး၊

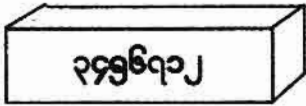
ဒုတိယ မီးခဲအောင် မီးမွှေးပါ။ တတိယ
အုတ်ခဲသန့်သန့် (အနာမပါစေနဲ့)
တစ်လုံးနဲ့ မီးသွေးခဲတစ်ခုရှာ။

လုပ်ဆောင်ပုံ...

'ဥပမာ' လူနာမွေးနံ့က အင်္ဂါ
သမီးပံထားပါ။ "သုံး၊ ထေး၊ ငါး၊
ခြောက်၊ ခုနစ်၊ တစ်၊ နှစ်" အုတ်ခဲပေါ်
တွင် မီးသွေးခဲနဲ့ အသက်အောင့်ပြီး
(၇)ခေါက် စိတ်ထဲမှ ရွတ်ပြီး ရေးပါ။
ပထမရေးသွားသော ဂဏန်းပေါ်ကို
ထပ်ကာထပ်ကာ (၇)ခါပြည့်အောင်
ရေးရမှာဖြစ်ပြီး ရေးရာတွင် အင်းဆန်
သွင်သလို ဘေးပေါင်(၄)ဖက် (၇)ခါ
ပြည့်အောင် အသက်အောင့် ရေးရမယ်
နော် မှတ်ထားပါ။

ပုံစံ

* * *

အင်္ဂါသမီးဖြစ်လို့ (၃)ဂဏန်းက
စ.ရေး၊ ရေးပြီးရင် မီးရဲရဲပေါ်တွင်
ဂဏန်းရေးထားတဲ့ဘက်ကို မှောက်
ထည့်ပြီး ယပ်တောင်လေးနဲ့ မီးပူရှိန်
ကောင်းအောင် ခတ်ခတ်ပေးပါ။

အုတ်ခဲကို ကိုင်ကြည့်လို့ ပူချစ်လာ
ရင် အုတ်ခဲကို မီးပိုဘေးချထား၊ အေး
သွားအောင်ဆိုပြီး ရေမလောင်းနဲ့။

သူဘာသာသူ အေးသွားလိမ့်မယ်။
အုတ်ခဲလဲ ပူချစ်လာရော နို့လဲ ပျော်ကျ
သွားရောပေါ့'

စာရေးသူက...

'ဘာမှ အဆက်အသွယ်မရှိဘဲနဲ့
ပျော်ကျတယ်လို့ ပြောရင် လက်တွေ့
မမြင်ရသူတွေ ယုံမှာ မဟုတ်ဘူးနော်'
'ကဲ... ထမင်းစားချိန်ရောက်တော့
မယ် ပြန်ကြအောင်'

လမ်းခွဲကြလေ၏။
ကိုမြင့်စန်းက ပြောသွားသေး
သည်မှာ "လက်တွေ့ ကယ်ကြည့်လို့
မဟုတ်ဘူးဆိုရင် မင်းနဲ့ငါဟာ အမြဲ
တမ်း တွေ့နေတာပဲ ကြိုက်သလို
ပြောပါ။ မင်းသိကွာကိုကျအောင် ငါ
မလုပ်ဘူး" တဲ့။

ကျွန်တော် ပညာယူပြီး (၁၅)ရက်၊
(၁၆)ရက်ခန့် ရောက်သောအခါ
စာရေးသူအိမ်နဲ့ ပေ(၁၇၀၀)ခန့် ကွာ
ခြားသော အိမ်မှ မဝင်းဝင်းသည် နို့
ချောင်းပိတ်လို့ နာကျင်ကိုက်ခဲပြီး အပူ
တက်သလိုလို၊ အဖျားတက်သလိုလိုနဲ့
ညည်းညူနေတာပဲ။

ကလေးကလဲပဲ မိခင်နို့ကို ရုတ်
တရက်ဖြတ်ပြီးတော့ နို့ဘူးကို တိုက်
တော့လဲ အာသာမပြေဘူးနဲ့ ထင်ပါ
တယ် အငိုမတ်တိဘူး။

ငါ့ကိုဝင်းဝင်းက "အစ်ကိုအေးအေးအေးအေး
နတ္ထရူဇောင်မြတ်မဂ္ဂလင်း ၁၉၇

က ဆေးပညာကို လေ့လာလိုက်စားသူ ဖြစ်တယ်။ ကုတတ်မလား မသိဘူး။ အဘွား သွားခေါ်ပေးပါ” ဆိုလို့ ငါ့တူခေါ် ကိုအားကိုးပြီး လာခဲ့တာပါ။ ကျွန်တော် မှ...

‘အဘွား ဝင်းဝင်းက ဘာနေ့မှေး သလဲ’

‘ဗုဒ္ဓဟူးပါ ငါ့တူ’

‘အဘွားပြန်ပါ။ ကျွန်တော် ဒီကနေ လှမ်းကုလိုက်ပါမယ်။ မိနစ်(၂၀) အတွင်း ကောင်းသွားပါလိမ့်မယ်’ - အဘွားက “ငါ့တူ မင်းညီမရဲ့ ရောဂါကို လိုက်ပြီး မစမ်းသပ်တော့ဘူး လား”

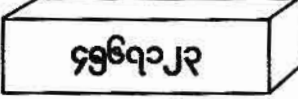
ကျွန်တော်မှ အဘွားကလဲ သူ တစ်ပါးရဲ့ ဇနီးသားမယား နို့ကို ကု တော့လဲပဲ ကုတာပေါ့။ မလိုအပ်ဘဲနဲ့ ကြည့်ခွင့်မရှိပါဘူး’

အဘွားက “ငါ့တူပညာက ဆန်းကြယ်ပြီး လေးစားလောက်တယ် နော်။ ဒါဆို အဘွား သွားဦးမယ်။ ခွင့်ပြုပါဦး”

ဟု ပြောပြီး ပြန်သွား၏။

ကျွန်တော်လည်း မီးရဲအောင်မွှေးပြီး အုတ်ခဲနှင့် မီးသွေးခဲကို ယူ၍ စီရင်ပြီး မီးဖုတ်လိုက်၏။ အုတ်ခဲပူလာတော့မှ မီးဖိုဘေးချထားလိုက်၏။

* * *

ဇနီးသည် ဝေဝေလွင်ကို...

‘သွားကြည့်စမ်း... ကောင်းသွားပြီ လား’

ဟု...

‘ငါမသွားရဲဘူး။ ဒါက ပွဲဦးထွက်စမ်း ကုတာ ကောင်းရင်တော်ရဲ့ မကောင်း ရင် အရှက်ကွဲမှာ’

ဟု ပြောပြီး လူနာဆီကို ဇနီးအား လွှတ်လိုက်၏။ ဇနီးသည် ပြန်မလာ မချင်း ကျွန်တော်ရင်ထဲမှာ တထိတ် ထိတ်နှင့်ပေါ့။

မိနစ်(၃၀)ခန့်ကြာတော့ ဇနီးသည် ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင်နှင့် အမွှေးတိုင်ထုပ်၊ ဖယောင်းတိုင်ထုပ်ကိုင်ပြီး ပြန်လာလေ သည်။

ကျွန်တော်မှ “ဘယ်လိုလဲဟေ့ အခြေအနေ”

ဟု မေးလိုက်ရာတွင်...

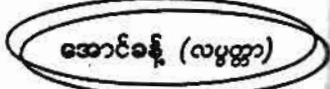
ဇနီးသည်မှ ဝမ်းသာအားရဖြင့် “ကောင်းသွားလို့ ဘုရားမီးထွန်း ပူဇော်ဖို့ အမွှေးတိုင်၊ ဖယောင်းတိုင် ကန်တော့လိုက်တယ်လေ”

သည်တော့မှ ရင်ထဲ အလုံးကျသွား ပြီး ကိုမြင့်စန်းအား ကျေးဇူးတင်ကာ ဂုဏ်ယူနေမိသည်။

‘ဒါမှ မြန်မာ့ပညာကွ’ ဟု စိတ်ထဲမှ ဝင့်ကြွားလိုက်မိပါသည်။

အနယ်နယ်အရပ်ရပ်မှ မိခင်ဖခင် များ ဝမ်းသာစေရန် နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းမှ မွန်မြတ်သောစေတနာနှင့် ဖော်ပြလိုက်ရပါသည်။

ကျွန်တော့်စေတနာကို လေးစား သော မိတ်ဆွေများ ယုံယုံကြည်ကြည် ကယ်တင်ပါ။ ဒါမှ လက်တွေ့သိမိ လိမ့်မည်။

စာမျက်နှာ (၁၉၆)မှ အဆက်
တတ်တယ်။ ဘယ်ပညာရပ်မဆို စိတ် ပါဝင်စားပြီး အနစ်နာခံ သင်ကြားလို စိတ်တော့ ရှိပါရဲ့။ ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် တော့ မတတ်မြောက်ပြန်ဘူး။ တစ်ဝက် တစ်ပျက်နဲ့ ပြီးရတတ်ပြန်တယ်။
စိတ်ရင်းကောင်းတယ်။ ရိုးသားတယ်။ အောက်ကျခံပြီး ပေါင်းသင်းတတ်တယ်။ မပြောရင် မပြောဘူး။ ပြောရင် တစ်ဖက် သား လူတိုင်းမဝင်နိုင်အောင် ရေပက်မဝင် ပြောဆိုဆွေးနွေးတတ်တယ်။ မသိရင် စကားနည်းတယ် အေအာယ် ထင်စရာပဲ။ ဒါပေမယ့် ပြောမိရင်တော့ ဘယ်သူမှမယှဉ် သာအောင် ပြောနိုင်ပါတယ်။
အပျော်အပါး။ အသောက်အစား ဝါသနာကြီးပြီး လိုက်စားတတ်ပါတယ်။ စေတနာထားပြီးတာဖြစ်တာမျိုးကို လက် ၁၉၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပုဂ္ဂလိက

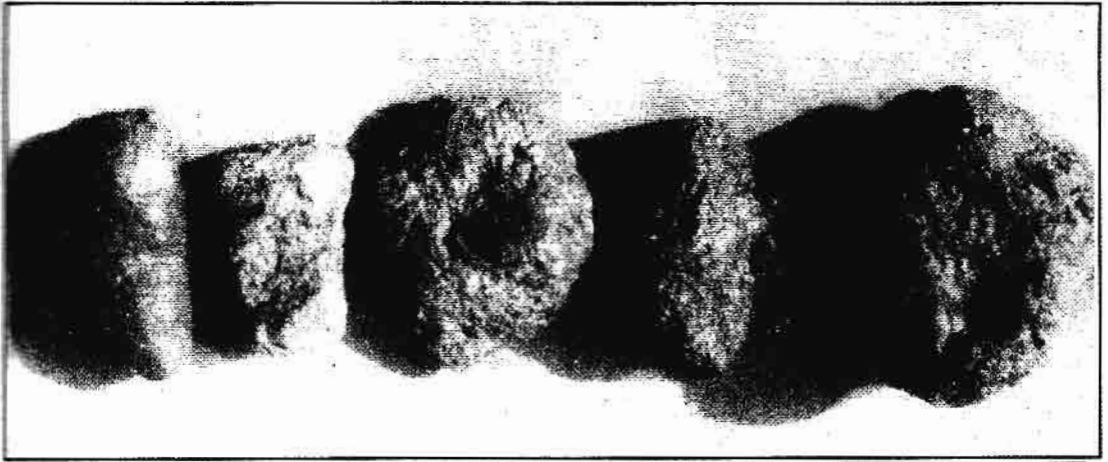
မခံဘူး။ မြှောက်ပေးတာပဲ သဘောကျ တတ်တယ်။ ဒါကြောင့် မလုပ်သင့်တာ လုပ်မိပြီးမှားယွင်းမှုတွေနဲ့ ကျရောက်တယ်။ အမြဲတမ်း ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် နေတတ် တယ်။ အပင်ပန်းခံနိုင်သယောင် ရှိပေ မယ့် မခံနိုင်ဘူး။ နည်းနည်းပင်ပန်းရင် ဖျားမယ်၊ နာမယ်။ ကိုယ့်စိတ်ကို ကိုယ် အစိုးမရတတ်ပေ။ တွေးတောပူပန်တတ် တယ်။ ဘာသာရေးကို ကိုးစားမယ်။
ဆန်းကြယ်တဲ့ ကံတစ်ခုကတော့ သူများလုပ်ပြီး ကိုယ်က နာမည်ကောင်း ရတတ်တာမျိုးပဲ။ ကိုယ်က လုပ်ပြီး သူများ ကောင်းစားတတ်ပါသေးတယ်။
အိမ်ထောင်ရေးကလဲ ကောင်းပါ တယ်။ ဘယ်မိဘနဲ့မှ အတူမနေဘဲ ခွဲနေမှ ပိုပြီး အဆင်ပြေမယ်။ အိုဇာတာကောင်းပြီး စည်းစိမ်ချမ်းသာ မခံစားရဘဲနဲ့ မသေ နိုင်ပါ။ ကျန်းမာရေးနဲ့ ပတ်သက်ရင်

အကြောရောဂါ၊ သွေးနို့ ပတ်သက်တဲ့ ရောဂါကို ဂရုစိုက်ပါ။

မိမိအသက်ပေါင်း (၈)ဂဏန်းရရန် ဥပမာ ၈ ၁၃ ၂၆၊ ၃၅ ၄၄ ၅၃ ၆၂၊ ၇၁၊ ၈၀နစ်တို့တွင် ဘုရားမှာ ဖန် လျှာပါ။ ထီးလျှာပါ။ ထုံး သက်နိုးသုတ်ထီး ခေါ်သက်စေ့လွတ်ပါ။ အဆိုးဟူသမျှပျောက် ပြီး ကောင်းကျိုးဟူသမျှ ရရှိလာပါလိမ့် မည်။

အထက်ပါ တွက်နည်းလေးအတိုင်း မိမိဇာတာကို တွက်ချက်၍ ဆန်းစစ်ကြို ကြပါသည်။ (ဤတွက်နည်းလေး ကူးယူခွင့်ပေးသော ကွယ်လွန်သွား ဖြစ်သော ဆရာဦးဝင်းနိုင်အောင် ကန်တော့ပန်းဆင် အောက်မေ့သတိ လျက်...)

◆ တွေ့ရောင်သားတစ် ကျောက်သားလေးများအား အနီးကပ် ရိုက်ထားပုံ

ရွှေရောင်ကျောက် နှင့်

အမောက် ပါသော မြွေ

၁၉၇၅ ခုနှစ်လောက်က ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာကျင်မောင် (ဗိုလ်ကြီးကျင်မောင် မော်ကွန်းဝင် ပထမဆင့်)၏ စေတနာ မူလတန်းကျောင်းနှင့် (၅)မိုင်ခန့်ဝေးသော နေရာတွင် မကျီးစုဟုခေါ်သော ရွာလေးတစ်ရွာ ရှိပါသည်။

ထိုရွာလေး၏ တောင်ဘက်လျှိုတစ်ခုတွင် မူလ ကျောက်သားထုကို အနက် (၅)တောင်ခန့် တူးထားသော ရေတွင်းတစ်တွင်း ရှိ၏။ ထိုရေတွင်းသည် ကျောက်စစ်ရေတွင်း ဖြစ်၍ နွေအခါတွင် တွင်းရေသည် အလွန်အေးမြပါ၏။

နွေဦးပေါက်ကာလ နေ့တစ်နေ့တွင် ကျေးရွာလူကြီးများ ဦးဆောင်၍ ထိုကျောက်ရေတွင်းကို တွင်းကြီးသည် သန့်ရှင်းရေး ပြုကြပါသည်။

ထိုကဲ့သို့ တွင်းကြီးသည်ရာတွင် လက်မ၊ လက်ညှိုးခန့် ပြာနှမ်းနှမ်း ကျောက်တုံးလေးများ ပါလာသည်ကို

ရွာလူကြီးများ တွေ့ကြရ၏။ ထိုကျောက်တုံးလေးများကို နေရောင်တွင် ထောင်၍ကြည့်ပါလျှင် ရွှေရောင်သားတစ် ကျောက်သားလေးများ နေရာအနှံ့ ကိန်းဝပ်နေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ ယင်း ရွှေရောင်သားတစ် ကျောက်တုံးကျောက်သားလေးများကို ဆရာကျင်မောင် (ဗိုလ်ကြီးကျင်မောင် မော်ကွန်းဝင် ပထမဆင့်)ထံ ကျေးရွာလူကြီးများ လာရောက် ပြသကြပါသည်။

'ဗိုလ်ကြီးခင်ဗျာ ဒီရွှေရောင်ကျောက်သားလေးများဟာ ဘယ်လိုအသုံးဝင်ပါသလဲ ခင်ဗျာ'

ဆရာကျင်မောင်သည် ကျေးရွာလူကြီးများအား အောက်ပါအတိုင်း သူ၏အတွေ့အကြုံတစ်ခုကို ရှင်းလင်း ပြောကြား၏။

'ကျေးရွာ လူကြီးမင်းများခင်ဗျား။ ကျွန်တော် သရက်ခရိုင် ရွှေတောင်မောင်နှမတောင်ဘက် ခရီးထွက်ခဲ့

ဖောင့်လှသန်း
(မြန်မာ့အသေးစား
ချေးငွေလုပ်ငန်း)

စဉ်က စမ်းကြောတစ်ခုဘေး ကမ်းပါးယံမှာ ဒီလို ရွှေရောင်ကျောက်မျိုး ရဖူးပါတယ်ခင်ဗျာ။

ကျွန်တော်က အဲဒီဒေသမှာရှိတဲ့ အသက် (၇၀)ကျော် ချင်းတိုင်းရင်းသား ဆေးဆရာကြီးကို ခေါ်မေးပါတယ်။ ဒီ ရွှေရောင်ကျောက်သားလေးတွေကို ဘယ်လို အသုံးချမလဲပေါ့။

အဲဒီတော့ ချင်းတိုင်းရင်းသား ဆေးဆရာကြီးက...

'ဗိုလ်ကြီးရေ လူကို အမောက်ပါတဲ့မြွေကိုက်ပါစေ ချက်ချင်း ရွှေရောင်ကျောက်သားလေး သွေးတိုက်လိုက်ပေါ့။ ဆေးကြောတော့ သီးအိမ်အတွင်းမှာရှိတဲ့ သီးတွေ အကုန်သွားပြီး မြွေသိပ်ပြယ်တာဆိုလေ'

* * *
ဆရာကျင်မောင်၏ တပည့်များသည် အလွန် ဆင်းရဲကြပါ၏။ နေ့ခင်း

နက္ခတ္တရောင်ခြည်ရောင် ၁၉၉

ဘက်တွင် ဆရာကျင်မောင်၏ စေတနာ မူလတန်းကျောင်းတွင် စာသင်၍ ညဘက်တွင် မိဘများအား အုတ်မြေပေါက်၊ ရွှံ့နယ်၊ အုတ်စိမ်းရိုက် အလုပ် ကူကြရ၏။

တစ်ညတွင် ဆရာကျင်မောင်၏ တပည့် (၄)တန်းကျောင်းသား မောင်တင်လှိုင်အား အုတ်စိမ်းရိုက်အပြီး ရေချိုးသွားရာတွင် လက်ကောက်ဝတ် လောက်ရှိသည့် မြွေပွေးအကောင်တို အကိုက်ခံရ၏။

ဆရာကျင်မောင်သည် ရွှေရောင် ကျောက်ကို သွေးပြီး ရေနွေး အကြမ်း ပန်းကန် တစ်လုံးခန့် တပည့် မောင်တင်လှိုင်အား အမြန်တိုက်၏။ ထို့နောက် မြွေစွယ်ရာ အပေါက်ကို ချန်လှပ်၍ အနာပတ်ပတ်လည် ခြေဖမ်း တစ်ခုလုံးကို ရွှေရောင်ကျောက်သွေးပြီး လိမ်းပေး၏။

မိနစ် (၃၀)ခန့် ကြာသောအခါ

ကျောင်းသားလေး မောင်တင်လှိုင် သည် **ဆီးအိမ်မှ ဆီးမကျန်လောက် အောင် တပြောပြော တသောသော ဆီးသွန် ပေါက်ပါလေတော့၏။**

ကျန်သော ကျောင်းသားများကား မြွေပွေးအကောင်တိုကို ပိုက်စိပ်တိုက် ရှာဖွေ၍ ပစ်ခတ် ရိုက်နှက်ကြလေ၏။

ကျွန်တော်မှာ ဆရာကျင်မောင်၏ ကျောင်း ကြီးကြပ်မှုကော်မတီတွင် ပါနေ၍ ရိုက်ထားသော မြွေနှင့် မောင်တင်လှိုင်ကို ပြည်သူ့ဆေးရုံကြီး သို့ ပို့ရ၏။

ပြည်သူ့ဆေးရုံမှ ကျောင်းသားလေး မောင်တင်လှိုင်၏ သွေးကိုဖောက်၍ ချက်ချင်း စစ်ကြည့်ရာ မြွေဆိပ် မတွေ့ကြောင်း စိုးရိမ်ဖွယ်မရှိကြောင်းကို ပြန် ကြားပါသည်။

ကျွန်တော်သည် ယင်းရွှေရောင် ကျောက်ကို ရေနစ်ထပ်စိမ်၍ ယခု ထက်တိုင် ထိန်းသိမ်းထားပါ၏။ ရေ

နစ်ထပ် ဆိုသည်မှာ ရွှေရောင်ကျောက် ကို ရေပူလင်းထဲ ထည့်စိမ်ထား၍ ယင်း ပုလင်းကို ရေအင်တုံအတွင်း ထည့် ထားခြင်းကို ဆိုလိုပါသည်။

ကျွန်တော်ဆွေမျိုးများနှင့် မိတ်ဆွေ အသိုင်းအဝိုင်းများအတွက် မြွေဆိပ် အန္တရာယ် ကြုံခဲ့သော် သက်စောင့် ကျောက်အဖြစ် ယနေ့တိုင်အောင် ထိန်းသိမ်းထားလျက် ရှိပါသည်။

ကျောင်းသားလေး မောင်တင်လှိုင် သည် ယခုအခါ ဇနီးမယား သမီးသား များဖြင့် သရက်မြို့နယ်၊ သာယာကုန်း ရွာ၌ ဦးကြီးတင်လှိုင် အမည်ရ၍ တောင်ယာလုပ်ငန်းကို လုပ်ကိုင်လျက် ရှိပါကြောင်း။

အောင်လှသန်း
(မြန်မာ့အသေးစား
ရေးငွေလုပ်ငန်း)

ကျွန်ုပ်သည် မြန်မာတိုင်းရင်းဆေး များကို စိတ်ဝင်စားမှုဖြစ်ခဲ့သည်မှာ ကြာမြင့်ပေပြီ။ မိမိက အသုံးမတည့်၊ အသုံးမဝင်သော သစ်ဥ၊ သစ်ဖျါ၊ သစ်ရွက်တို့ကို "အလကားပါကွာ" ဟု အထင်သေးခဲ့သော်လည်း နား လည်တတ်ကျွမ်းသည့် ပညာရှင်တို့ ၏ အသုံးချကုသမှုကြောင့် လက်တွေ့ ပျောက်ကင်းကြောင်းကို တွေ့ရသော အခါ ကျွန်ုပ် လွန်စွာအံ့သြမိပေ၏။

ထို့ကြောင့်လည်း ယခုနောက်ပိုင်း ကာလများတွင် တိုင်းရင်းဆေး အကြောင်းကို လေ့လာသလို ပျောက်ကင်းသော ဆေး နည်းများ တွေ့ရှိ ပါကလည်း မိမိတတ်ကျွမ်းသည့် စာပေနှင့် တင်ပြရေးသားဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

ယခုလည်း ကျွန်ုပ်တွေ့ရှိသော "မီးယပ်ဝမ်းသွားခြင်း" ဝေဒနာအတွက် ဆေးနည်းလေးကို တင်ပြအပ်ပါသည်။

မီးယပ်ဝမ်းသွားခြင်း အပျက်

သက်သာပျောက်ကင်းမည်ဖြစ်ကြောင်း သိရှိရ၍ ရေ တင်ပြလိုက်ပါသည်။

(ပြောပြသော နွယ်နီ (တိုင်းရင်းဆေး)အား ကျေးဇူး လျက်...)

စာဖတ်သူအကျိုးမျှော်ကိုးတဲ့
ရဲမြတ်အောင်

ဘဝသေချာ

စာအုပ်အသစ်

စောဗိသွင်
(ရန်ကုန်)

ဆောင်းထားတဲ့
ငွေတွေထဲက
လေးပုံပုံပြီး
မင်းတစ်ပုံ၊
မင်းညီမလေးတစ်ပုံ၊
အဖေ၊အမေတို့က
အိုစာမင်းစာ
ငွေနှစ်ပုံကို
လှူဖို့တန်းဖို့ စားဖို့
ချန်ထားတယ်။
လယ်ဆယ်ဧကလောက်
ချန်ထားတာလဲ
လူငှားနဲ့ လုပ်မယ်။

မင်းအမေရဲ့ လက်ကတ်လက်စား
တွေကတော့ တချို့လဲ လှူမယ်၊
ကျန်တာတော့ မင်းတို့မောင်နှမ
တစ်ယောက်တစ်ဝက်ပေါ့။ အဖေတို့၊
အမေတို့ မရှိမှ ဒီအိမ်ပိုင်းကို တရား
ဆိုင်တာတို့ မဖြစ်စေချင်လို့ ရွာလူကြီး
တွေရှေ့မှာ စာချုပ်စာတမ်းနဲ့ အမွေ
စကား ပြောရတာပဲ

အဖေက သူ့စီမံချက်အတိုင်း လုပ်
ခဲ့သည်။ ခင်အေးချမ်းကတော့ အဖေ၊
အမေတို့ကို ပြုစုရင်း အပျိုကြီးဖြစ်
တော့မည်။ အစ်ကိုလုပ်သူက အိမ်
ထောင်ပြုဖို့ နားချသည်။ ဆွေမျိုးတွေ
ကလည်း ပြောကြ၊ တိုက်တွန်းကြ
သည်။

နက္ခတ္တဖောင်ခြည်ချမ်း ၂၀၁၁

[၀]

ကိုချမ်းသာသည် နာမည်နှင့်
လိုက်အောင် မချမ်းသာသော်လည်း
အဖေ၊အမေတို့ဆီမှ လယ်တွေယာ
တွေအပြင် နွားတစ်ရှဉ်းပါ ရလိုက်၍
အတော်အသင့် စားနိုင်သောက်နိုင်
စုဆောင်းနိုင်ခဲ့သည်။ အဖေ၊ အမေတို့
နှင့် အတူနေ ညီမတစ်ယောက်သာ
ရှိပြီး အဖေနှင့် အမေတို့က မသေမီက
ပင် အမွေကိစ္စကို ပြီးစီးအောင် လုပ်ပေး
ခဲ့သည်။

'အမွေဆိုတာ သေမှပေးရမယ်။
သေမှ မင်းတို့ဘာသာ ခွဲယူကြဆိုပြီး
F.26. February, 2013.

သားသမီးတွေကို
ရန်သူတွေဖြစ်
အောင်၊ စိတ်ဝမ်း

ကွဲအောင် အဖေတို့ မလုပ်ချင်ဘူး။
ငါ့သားက ယောက်ျားလေးဆိုတော့
လယ်ယာမြေတွေနဲ့ စိုက်ပျိုးစားပေါ့။
မင်းလဲ စိုက်ပျိုးရေးနဲ့ အောင်ထားတာ၊
မင်း လုပ်စားတတ်မှာပါ။

မင်းညီမလေး ခင်အေးချမ်းကိုတော့
အခုလက်ရှိ ခြံဝန်းနဲ့ သူဝတ်နေတဲ့
လက်ဝတ်လက်စားတွေ ပေးမယ်။ စု

www.burmeseclassic.com

'အဖေတို့၊ အမေတို့နဲ့ ခွဲနေလို့ မဖြစ်ပါဘူး။ ကျွန်မ အိမ်ထောင်ပြုလိုက်ရင် အဖေအဖေ အသက်ကြီးမှ စိတ်ဆင်းရဲနေရဦးမယ်။ ကိုယ့်သမီးလောက်ဘယ်သူက ကောင်းကောင်းပြုစုမှာလဲ'

'ဟဲ့ ခင်အေးချမ်းရဲ့ နင့်ကို ခွဲနေဖို့ ဘယ်သူက ပြောလဲ၊ အတူတူနေလို့ ရတာပဲ။ နင့်အဖေတို့ လယ်တွေလဲ ရှိနေသေးတာ။ လယ်ကို ဦးစီးပြီး လုပ်ပေးနိုင်မယ့်လူမျိုးကိုယူပေါ့'

'လယ်က အခု ဆွေမျိုးနီးစပ် လူရင်းတွေနဲ့ လုပ်နေတာ ပြဿနာမရှိပါဘူး။ ရွာက ကျောင်းအုပ်ဆရာလေးကလဲ ငါ့တူမကို မေတ္တာရှိနေတာ၊ သူဆို ပညာလဲတတ်၊ အနေအထိုင်လဲ အေးဆေးတယ်။ စိတ်ကူးမလွဲပါနဲ့ ငါ့တူမရယ်'

ခင်အေးချမ်းကတော့ ကျောင်းဆရာထက် သူတို့လယ်ကို ဦးစီးလုပ်ပေးနေသည့် ငယ်သူချင်းလည်းဖြစ်၊ ဆွေမျိုးနီးစပ်လည်းဖြစ်သည့် သူ့ငယ်ချစ် ကိုအေးထက်နှင့် အိမ်ထောင်ပြုလိုက်သည်။

အိုးမကွာ၊ အိမ်မကွာ အတူလိုက်နေပေးပြီး အဖေ၊ အမေတို့နှင့် အဆင်ပြေသည်။ အစစအရာရာ အဆင်ပြေနေသည့် အချိန်တွင် ကိုချမ်းသာတို့လယ်တောသို့ ရသေ့တစ်စီး ကြွလာခဲ့သည်။

ကိုချမ်းသာက သူ့ပိုင် လယ်တောနှင့် မနီးမဝေးရှိ သစ်ပင်အောက်သို့ ရသေ့တစ်စီး ရောက်ရှိပြီး သစ်ပင်အောက်တွင် နေထိုင်နေ၍ တဲငယ်လေးတစ်လုံး ထိုးပေးလှူဒါန်းကာ ကျောင်းအဖြစ် နေစေခဲ့သည်။

ရသေ့ကြီး ကြွလာပြီး မကြာမီ

ဖိုးသူတော်တစ်ပါး ရောက်လာပြန်သည်။ ဖိုးသူတော်က ရသေ့ကြီး၏ တဲဘေးတွင် တစ်ဖက်ရပ်တဲလေး ထပ်ထိုးကာ နှစ်ပါးပေါင်းကာ ဖိုထိုးတော့သည်။

ကိုချမ်းသာက တစ်ခါတစ်ရံ ဖိုးသူေးလှူလိုက်၊ လုံဖိုးလှူလိုက်ဖြင့် ဖိုထိုးသည့် နေရာသို့လည်း သွားကြည့်တတ်သည်။ ဖိုကြီးကိုလည်း ကူဆွဲပေးတတ်သည်။ သုံးနှစ်ခန့်ကြာသည့်အခါ ကိုချမ်းသာနှင့် ဖိုးသူတော်တို့ ပိုမိုမင်လာကြသည်။ ရသေ့ကြီးကလည်း ဓာတ်ပြာဆိုကာ ကျွေးလေသည်။

'ဓာတ်ပြာစားထားရင် ကျန်းမာရေးကောင်းတယ်။ သူတစ်ပါး မကောင်းတာ မလုပ်နိုင်ဘူး။ တော်ရုံနဲ့ မကျွေးဘူး။ မင်းက သူ့ဝေယျာဝစ္စတွေ လုပ်ပေးနေလို့ သူ့တပည့်ဖြစ်နေလို့ ကျွေးတာ။ ရသေ့ကြီးကျွေးတဲ့ ငှက်ပျောသီးနဲ့ ဓာတ်ပြာစားထားရင် တော်တော်နဲ့လဲ မဆာဘူး။

ဦးသူတော်နဲ့ ရသေ့ကြီးတို့ တောထဲတောင်ထဲ သွားကြတဲ့အခါ ဘယ်က ဆွမ်းကွမ်းရမှာလဲ၊ ရသေ့ကြီးအိတ်ထဲက ဓာတ်ပြာနဲ့ ငှက်ပျောသီးကို စားလိုက်ရတာ နှစ်ရက်လုံးလုံး ဘာမှ မဆာဘူး မောင်ချမ်းသာရဲ့။ မင်းက စိတ်ထားလဲကောင်းတယ်။ မိဘတွေကိုလဲ လုပ်ကျွေးနေလို့ မင်းကို ကြည့်ရှုချင်တာနေမှာပါ။ ရော့ မင်းကို

ပေးလိုက်ဖို့ ဘရသေ့က ပေးခိုင်းထားတာ။ မင်းအတွက် ဓာတ်လုံး။ ကိုယ်နဲ့ မကွာ ဆောင်ထားမောင်၊ မင်းမှာ ပိုက်ဆံရှိပါတယ်ကွာ။ ရွှေလေးနဲ့ကွင်းပြီး ဝတ်ထားပေါ့'

ရွှေရောင် ဓာတ်လုံးလေးတစ်လုံးကို ဘရသေ့ကြီးထံမှ ရရှိပြီး ရွှေဖြင့်ကွပ်ထားသည့် လက်စွပ်လေးလုပ်ထားပြီး ကိုယ်နှင့်မကွာ ဝတ်ထားခဲ့သည်။ ထိုဓာတ်လုံးလက်စွပ်လေး ဝတ်ထားပြီး လုပ်ငန်းများလည်း ပိုအဆင်ပြေလာသည်။

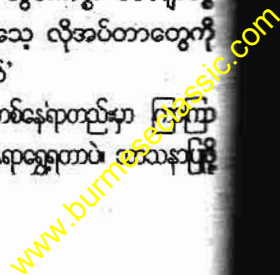
[၂]

လူတို့သည် တွေ့ဆုံကြခြင်းကပင် ခွဲခွာရဖို့ ဖြစ်သည်။ သေကွဲ မကွဲလျှင်လည်း ရှင်ကွဲ ကွဲကြရမည်ဖြစ်သည်။ သားသမီးနှင့် မိဘသည်ပင်လျှင် အလုပ်နှင့်မို့ တကွဲတပြားစီ နေကြရ အိမ်ထောင်ပြုကာ ယောက္ခမအိမ်သို့ ပါသွားကြရနှင့် ရေကြည်ရာ မြက်နုရာ ရှာဖွေ စားသောက်နေကြရသည်။

ယခုလည်း ဘရသေ့ကြီးနှင့် ဦးသူတော်တို့ ထိုတဲလေးကို စွန့်ခွာပြီး တစ်နေရာသို့ ပြောင်းရွှေ့ကာ သွားတော့မည်ဆိုတော့ ကိုချမ်းသာသည် ပုထုဇဉ်ပီပီ စိတ်မကောင်း ဖြစ်ရသည်။

'ဘရသေ့ ဘယ်ကိုပြောင်းမှာလဲ၊ မပြောင်းလို့မရဘူးလား၊ တပည့်တော်ကတော့ ဆက်နေစေချင်ပါတယ်။ တပည့်တော် ဆွမ်းကိစ္စ၊ ဝေယျာဝစ္စကိစ္စတို့ ဘရသေ့ လိုအပ်တာတွေကိုလဲ လှူပါ့မယ်'

'ထိုကဲ့သို့ တစ်နေရာတည်းမှာ ကြွလာမနေဘူး နေရာရွှေ့တာပဲ၊ သာသနာပြု

ဘယ်နေရာသွားဆို သွားကတားပဲ သွားခင်မှာ မင်းကို ဆုံးမခိုင်းမယ်။ မဟုတ်တာမပြောနဲ့။ လိုတာထက်ပိုပြီး လောဘပထက်နဲ့ ဘုရားတရားလဲ မပေးနဲ့ သူ့များအကြောင်း မကောင်းမပြောနဲ့။ သူများအပေါ်လဲ မဟုတ်တာ မလုပ်နဲ့။ သည်ခြင်းတရားကို လက်ကိုင်ထားရင် မင်း မချမ်းသာချင်ပါဘူးဆိုတောင် မရဘူး။ ဒီထက်ပိုက ချမ်းသာမယ်။ စိတ်ချမ်းသာရမယ်။

ဘယ်လောက်ပဲ ချမ်းသာချမ်းသာ စိတ်ထားမကောင်းနှင့် အလကားပဲ။ စိတ်ဆင်ခြင်နေရရင် မကျန်းမာ နေရရင်လဲ အလကားပဲ။ မင်း ဆရာပုဂ္ဂိုလ်တို့လား။ အဘရသေ့ပေးတဲ့ စာတ်လုံးလေးကို လိုရာသာ သုံးတော့မောင်'

ဘရသေ့က မှာကြားစရာ ဆုံးမစရာများကို တစ်ခါတည်း မှာကြားခဲ့သည်။ နေခဲ့စဉ် ကာလတစ်လျှောက်လုံး ဘုရားလေးတစ်ဆူကို ရွှေနှင့်မဟုတ်သော်လည်း ထုံးဖြူဖြူလေးဖြင့် တည်ထားခဲ့သည်။

စကားကို လိုသည်ထက်ပိုပြီး မပြောသော ဘရသေ့သည် မခွဲခွာမီ စကားကို အရည်ကြီး ပြောသွားပါသည်။ ဘရသေ့ စကားများကို မှတ်သားလိုက်နာခဲ့ပါသည်။ ထိုကတည်းက ဘရသေ့နှင့်ကော ဦးသူတော်နှင့်ပါ မတွေ့ရတော့ပါ။

[၃]

အဖေသည် အိမ်သာမှအဆင်း ချော်လဲကာ ခြေထောက် မထောက်နိုင်တော့။ ရိုးရိုးမဟုတ်ဘဲ ခြေထောက်က အတွင်းသို့ ခေါက်ဝင်နေပြီး အတွဲနှင့် အိမ်ပေါ်တင်ရသည်။ ချော်လဲသည့် အချိန်က နေဝင်ရီတရောအချိန် အပုပ်ချိန်ဖြစ်၍ ညီမဖြစ်သူ လာခေါ်တော့

ကမန်းကတန်း လိုက်ခဲ့ရသည်။ ဆေးလိမ်းပေး နိုင်နယ်ပေးသော်လည်း မသက်သာဘဲ ရှိနေသည်။ ဘာလုပ်ရမှန်းမသိ၍ စိတ်ထဲမှ ဘရသေ့ကို တလိုက်မိသည်။

'မင်းခတ်လုံး ဘာလုပ်ဖို့ထားတာလဲကွ။ အလိုရှိရာသုံးလို့ မှာခဲ့တာလေ။ ရေစိမ်တိုက်လိုက်'

နားထဲတွင် ထိုသို့ပြောသံ ပီပီသသကြားလိုက်ရသည်။ ဘရသေ့ မသွားမီက အမှာစကားကိုလည်း သတိရမိလိုက်သည်။ ဓာတ်လုံးလက်စွပ်ကို လက်ထဲမှချွတ်ပြီး ရေသန့်သန့်ဖြင့် ဆေးကာ သောက်တော်ရေထဲစိမ်ပြီး ဂုဏ်တော်ကိုးပါးလည်းရွတ်၊ သရဏဂုံသုံးပါးလည်းရွတ်ပြီး အဖေကို တိုက်လိုက်သည်။ အဖေကို ရေမန်းတိုက်ပြီး...

'အိပ်ပျော်အောင်အိပ်လိုက် ဘာမှမစဉ်းစားနဲ့ ဂုဏ်တော်ရွတ်နေ' ဟု မှာခဲ့ကာ လယ်ထဲသို့ တစ်ခါပြန်သွားမိသည်။

ဘရသေ့နှင့် ဦးသူတော်တို့ ဖိုထိုးခဲ့သော နေရာလေးကား ကိုချမ်းသာသန့်ရှင်းရေး လုပ်ထားသဖြင့် ယခင်အတိုင်းပဲ ဖြစ်သည်။ ဖိုထိုးခဲ့သော နေရာမှ ဓာတ်ပြာလေးများကို သိမ်း

ပြီးယူလာခဲ့သည်။ လုံကွဲလေးများကို စုပုံထားရာ ဘရသေ့တို့ကို ပို၍သတိရမိသည်။

ဘရသေ့တို့ရှိစဉ် ကိုချမ်းသာ တံစဉ်ရှု၍ သွေးမတိတ်သည်ကို ပြာလေးဖြင့် သိပ်ပေးရာ သွေးလည်းခတ်တံ၊ ဒဏ်ရာလည်း မရင်း၍ သတိရမိလိုက်သဖြင့် ပြာများကို လာယူမိခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကိုချမ်းသာ အိမ်သို့ဝင်ကာ ဘုရားကျောင်းဆောင်ပေါ်တွင် ပြာထုပ်လေး တင်ထားကာ အိမ်သူကို နေရာမရွှေ့ရန် မလွှတ်ပစ်ရန်မှာပြီး ရေချိုး ထမင်းစားပြီးမှ အဖေအိမ်သို့ တစ်ခေါက်ပြန်လာကြည့်သည်။

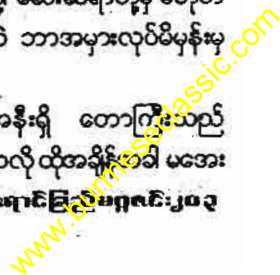
'ဟေ့ ငါ့သား ထမင်းစားပြီးပြီလားကွ။ အဖေ သက်သာသွားလို့ လမ်းတောင် လျှောက်နိုင်နေပြီ။ ငါ့သားက ဆေးဆရာကျနေတာပဲ။ သိပ်တော်တာပဲ'

အဖေချီးကျူးသံကြောင့် ဝမ်းသာသွားသလို သက်သာသည်ဆို၍လည်း ပျော်ရသည်။ အဘရသေ့သည် ကိုချမ်းသာ တလိုက်သည်ကို သိသည်လား။ အဘရသေ့၏ ဓာတ်လုံးသည် အစွမ်းထက်သည်လား ဆိုသည်ကို လက်တွေ့စမ်းသပ်ဖို့ ကြံပြန်သည်။

'မင်းဦးလေးသား တောထဲကပြန်လာပြီး ငိုဟယ်ရယ်ဟယ်နဲ့ ဘယ်သူမှလဲ အနားကပ်လို့မရဘူး။ သွားကြည့်ပေးလိုက်ပါဦး'

'အမေရာ ကျွန်တော်က အထက်လမ်းဆရာတို့ ဆေးဆရာတို့မှ မဟုတ်ဘဲ။ တောထဲ ဘာအမှားလုပ်မိမှန်းမှ မသိတာ'

ပဲခူးရိုးမအနီးရှိ တောကြီးသည် အလွန်နက်သလို ထိုအချိန်အခါ မအေး

ချမ်းဘဲ တောထဲတွင် ရောင်စုံသူပုန် တို့လည်း ခိုအောင်းနေတတ်သည်။ တောပစ်သွားမည်ဆိုလျှင် တောအဝင် မှာ ပူဇော်ပသပြီးမှ သွားကြရသည်။ စကားလည်းမှား၍ မရပါ။

ထိုတောထဲသို့ တောပစ်သွားသော အစ်ကိုဝမ်းကွဲက ငိုဟယ်ရယ်ဟယ် ဆူဟယ်ပူဟယ် ဖြစ်နေသည်ဆိုတော့ အမေ့အလိုကျ အစ်ကိုအိမ်သို့ သွားရ သည်။

ထုံးစံအတိုင်း ဘုရားသောက်တော် ရေကို စွန့်လိုက်သည်။ ဓာတ်လုံး လက်စွပ်လေးကို ချွတ်ပြီး ရေဆေးကာ သောက်တော်ရေထဲ စိမ်လိုက်သည်။ ဘုရားဂုဏ်တော်တွေ ရွတ်ဖတ်ပြီး ထိုရေကို အစ်ကိုဖြစ်သူကို တိုက်လိုက် သည်။ ခေါင်းပေါ်ကို လက်တင်ပြီး ဘုရားစာတွေလည်း ရွတ်ပေးသည်။ 'အစ်ကို စိတ်ထိန်းနော်၊ ဘာဖြစ်ခဲ့ တာလဲ။ ဒီရေလေး ကုန်အောင် သောက်လိုက်နော်'

သူ ကောင်းသွားတော့ မေးကြည့် ကြရသည်။ တောင်နန်စရာရှိတောင်း ပန်ရအောင် ဖြစ်သည်။

'တောထဲက တောစိုးပင်ကြီးမှာကွာ ကြက်ကြော်တွေ၊ အရက်ပုလင်းတွေနဲ့ နတ်ဆက်ထားတာ ထင်ပါတယ်ကွာ။ ငါလဲ စောစောစီးစီး တောထွက်လာ တော့ ထမင်းကြမ်းနဲ့ လက်ဖက်ပဲ ပါ လာတာ။ ဒါနဲ့ ဟင်းချင်း လဲစားရ အောင်ပါ ရုက္ခစိုးမင်းကြီးလို့တောင်းပန် ပြီးမှ ငါ့လက်ဖက်ကို ကြက်ကြော်ဖက် ထဲ ပြောင်းထည့်ပြီး ကြက်ကြော်ကို ငါ့ထမင်းထုပ်ထဲ ထည့်ခဲ့တယ်။ ပြီး တော့ ထင်းလျှောက်ခွေနေတာ။ အပင် သေးသေးလေးတွေ သစ်ကိုင်းခြောက် လေးတွေ တွေ့တော့လဲ ကောက်ယူ

နဲ့...

ထမင်းစားချိန်ရောက်မှ ထမင်းထုပ် ဖွင့်စားတာ။ စားပြီးတာနဲ့ ခေါင်းတွေ မူးလာပြီး မျက်စိထဲ လူရိပ်မြင်တာက ကိုယ့်ကို ပတ်ပြေးနေသလိုပဲ။ ကြည့် ရင်း မူးလာတာ။ အပြန်မှာ တောစိုး ပင်ကြီးအောက် ထပ်ရောက်လာ တော့ ကြက်ကြော်တွေကို ပြန်မြင်နေ ရတယ်။

ငါ ထားခဲ့တဲ့ လက်ဖက်ကတော့ ဘေးမှာ ပုံလျက်ကလေးတွေတာ။ ကြက်တစ်ပေါင်နဲ့ ရင်အုပ်တစ်ခြမ်း တင်ထားတာကို ငါ အကုန်ယူခဲ့တာ။ အဲဒီအတိုင်း ပြန်တွေ့နေရတယ်။ မူး လိုက်တာ ပတ်ချာလည်လို့။ ကိုယ့် ဘေးကနေ လူတစ်ယောက် လိုက် ပြီး ပတ်ပြေးနေသလို၊ တောက် လျှောက် လိုက်နေသလို မြင်နေရ တော့ ငါတော့ မှားပြီဆိုတာ သိလိုက် တယ်။

ကောက်ထားတဲ့ ထင်းခြောက်တို့၊ ခုတ်ထားတဲ့ ထင်းလေးတွေတောင် မသယ်နိုင်တော့ဘဲ အဲဒီအပင်အောက် မှာ ပစ်ချထားခဲ့ပြီး ပြန်ပြေးလာခဲ့တာ ရွာလဲရောက်ရော ဘာမှ မသိတော့ပါ ဘူးကွာ'

ထို တောစိုးပင်ကြီးအောက် သွား ကာ ပြန်တောင်းပန်ကြရသည်။ လက် ဖက်နှင့် ကြက် လဲခဲ့မိသည့်အတွက် ကြက်ပြန်ကြော်ပြီး သွားပြန်ဆက်ကြ ရသည်။

ကိုချမ်းသာ ဆေးကုတတ်သည်ဟု သတင်းပြေးနေသည့် အချိန်တွင် ယောက်ဖဖြစ်သူက အသုဘပိုင်းတွင် ဝင်ကစားရာမှ လယ်ကိုပါ ပေါင်ကစား ခဲ့၍ ကိုချမ်းသာ ဒေါသဖြစ်ခဲ့ရသည်။ သူတို့အပိုင် လယ်မဟုတ်ဘဲ အဖေ၊ အမေတို့ပိုင် လယ်ပြေကို ပေါင်တော့ ပြန်သိရသည့် ကိုချမ်းသာက သွားပြီး ဆုံးမမိသည်။

'ဒီလယ်ကို ကျွန်တော် လုပ်နေရ တာပဲ။ နောင်လဲ အဖေ၊ အမေတို့ သေရင် လက်ရှိလုပ်နေတဲ့ ကျွန်တော် တို့ ရမှာပဲ။ အစ်ကိုကြီးအတွက် ခွဲဝေ ပေးပြီသားကို ပြုစုနေရ လုပ်ကျွေး နေကြရတဲ့ ကျွန်တော်က ဒီလောက် လေးမှ လုပ်ပိုင်ခွင့် မရှိဘူးလား။ ပြန် ရွေးမှာပါ။ အဆုံးမခံပါဘူး။ အစ်ကို ကြီးလဲ ကိုယ့်အိမ်ထောင်နဲ့ကိုယ်၊ ကျွန်တော်တို့လဲ ကိုယ့်မိသားစုနဲ့ကိုယ် အိမ်ထောင်တွေကျမှ ဘာလို့ စွက် ဖက်နေတာလဲ။ နေတတ်အောင် နေပါ ဗျာ'

'မင်းကို ဖဲကစားတာ မကြိုက်လို့ ဆုံးမနေတာကွာ။ အဖေသိလဲ စိတ် မကောင်းဖြစ်နေမှာ။ မင်းက အစက မိုးပုံရိုးလက်နဲ့ အခု ဖဲရိုက်ရတာနဲ့ အရက်သောက်ရတာနဲ့'

'ယောက်ျားပဲဗျာ။ လူရိုး သင်္ချိုင်းမှာ ပဲရိုက်တာ။ ကျွန်တော်က အသုဘရှိမယ့် ဖဲကစားတာ။ တချို့ကောင်တွေဆို

နီးမတောင်လိုက်စားသေး။ ယောက်ျား
ဆိုတာ အစုံလုပ်တတ်ရတယ်။ မိန်းမ
လိုက်စားဘူး။ နှာဘူးမထဘူး။ တစ်ခါ
စာလေ ဖဲကစားတာ။ အရက် သောက်
တာကိုပဲ စောစောစီးစီး လာအပြစ်ပြော
နေတာ။ ကျွန်တော့်အိမ်ကနေ ပြန်
တော့ဗျာ။ ကျွန်တော် ကလေးမဟုတ်
ဘူး'

အဖေဖြစ်သူက...
'ဘာဖြစ်ကြတာလဲ'
ဟု မေးကာ အိမ်အပေါ်ထပ်မှ ဆင်း
လာသည်။

'မင်းတို့ ဘာဖြစ်နေကြတာလဲကွာ
ဘာ... လယ်ပေါင်ပြီး ဖဲရိုက်တယ်ဟုတ်
လား။ လူကြီးတွေ အသက်ရှိသေး
တယ်ကွာ။ မင်း ဒီလိုမလုပ်သင့်ဘူး။
ငါ့သားလဲ တော်ပြီ။ အဖေ ဆုံးမမယ်။
ပြန်တော့။ မင်းလဲ ကိုယ့်အစ်ကိုကြီး
လဲဟုတ်။ ယောက်ဖလဲ ဟုတ်တာကို
မရိုမသေ မပြောနဲ့ကွာ ငါ မသေသေး
ဘူး'

'ပြောတော့ ဘာဖြစ်သလဲဗျာ။
နေရာတကာ ဆရာလုပ်တယ်။ လုပ်
ကျွေးနေတာပဲ ကျေးဇူးတင်ဦး'

'ဟေ့ကောင် မင်းအိမ်ထောင်ကျ
တော့ မင်းဘက်က လယ်တစ်ကွက်
ပါလာလို့ လူပါးဝနေတာလားကွာ။
မင်း ပေါင်ကစားရအောင် မင်းစွည်း
လား'

'မပါလဲ မင်းနမက ကြိုက်တာကို...
ကိုယ့်နမကိုယ် အစကတည်းက ဆုံးမ
ထားပါလား'

'ငါ့နမက အပြစ်လုပ်ထားတဲ့လူ
မဟုတ်လို့ မင်းကိုပဲ ဆုံးမမယ်ကွာ'

စိတ်မတိုစရာ တိုနေသော ကိုချမ်း
သာက အနီးရှိ တုတ်နှင့် ကောက်ရိုက်
လိုက်မိသည်။ တစ်ချက်တည်း ရိုက်

လိုက်သော်လည်း အထိနာကာ သတိ
လစ်သွား၍ ရွာဆေးခန်းပို့ကာ ချုပ်
လိုက်ရသည်။ သူက သူ့အမေအိမ်
ဆင်းသွားကာ အမှုလုပ်လိုက်သေး
သည်။

ရုံးရောက်ဂတ်ရောက်နှင့် အလုပ်
အကိုင်လည်းပျက်၊ ညီမဖြစ်သူက
လည်း တင့်တိုနှင့်၊ ငွေတွေလည်းကုန်၊
လျော်ကြေးမေးရမည်ဆို၍ လယ်
မပေါင်ချင်၍ ဓာတ်လုံးလက်စွပ်မှ ရွှေ
ကိုဖြုတ်ကာ ရောင်းပြီး လျော်လိုက်ရ
သည်။ ဓာတ်လုံးလေးကိုတော့ ဘူး
လေးတစ်ခုထဲထည့်ပြီး ဘုရားစင်ပေါ်
တင်ထားလိုက်သည်။

လူတစ်ယောက် နေမကောင်း၍
ဆေးလာတောင်းတော့ ထိုဓာတ်လုံး
လေးကို ယူသုံးရန် ဘူးလေးကို ဖွင့်
ကြည့်လိုက်မိသည်။ ဘူးထဲတွင် ဓာတ်
လုံးလေး မရှိတော့။ ထိုနေ့က ကိုချမ်း
သာ ရှာသော်လည်း မတွေ့၍ စိတ်
မကောင်းဖြစ်ပြီး စောစောအိပ်လိုက်
သည်။

'ထော်ထော်ပိုက်တဲ့ကောင်ကွာ၊ ဓာတ်လုံး
ကို ကိုယ့်မကွာ ဆောင်ထားပါလို့ ပုထား
လျက်ရဲ့ ရွှေရောင်းတောင် အိတ်ထဲဖြစ်ဖြစ်
အိတ်ခွဲလေးနဲ့ဖြစ်ဖြစ် လှုပ်ပင်ဆွဲထားမှ
ပေါ့ကွာ၊ ထော်ရုံတန်ရုံလူကို မေတာမဟုတ်
ဘူး။ မင်းတို့ထိုက်လို့ ရှေးယေယံ မထိုက်
ထားလို့ ပျံ့ပွားတာပေါ့ကွာ။

ဓာတ်လုံးဆိုတာ ကိုယ့်မထိုက်တာရင်

ပျံ့ပွားတတ်တယ်ကွာ၊ ဓာတ်လုံးပျံ့ပျံ့ကွာ
အိတ်ထဲမှာ မှအောင်ရှာပနေနဲ့။ ဆွမ်းတော်
ကပ်ကြပြီး ထော်ထော်နဲ့ ဖုန်းကြတော့
ကြွက်ကတက်ဆွဲ။ ဓာတ်လုံးဘူးလေးကို
တိုက်သွားကြနဲ့ ဘုရားကျောင်းဆောင်ပေါ်
မှာ ဖြစ်ချင်တိုင်း ဖြစ်နေတာ။ မင်းတို့ ဆွမ်း
ထော်ကို နေကျော်မှ ဖုန်းကြနဲ့ကွာ'

ဦးသူတော်ကို အိပ်မက် မက်ပြီး
လန့်နိုးတော့ အရုဏ်ကျင်းနေပြီ ဖြစ်
သည်။ အိပ်မပျော်တော့၍ လယ်တော
ကို စောစောသွားကာ လယ်တောအနီး
မှ တဲလေးထဲကို ဝင်ရှာမိသည်။ ဓာတ်
လုံးလေး ဒီမျှား ရောက်နေသလားလို့
ပေါ့။ ဘယ်လောက်ရှာရှာ မနေချင်၍
ပျံ့ထွက်သွားသော ဓာတ်လုံးလေးအား
ဘရသေ့တို့၊ ဦးသူတော်တို့ဆီမှာပဲ
ပြန်ရောက်သွားလား။ ဒါမှမဟုတ်
တခြားလူဆီကိုပဲ ရောက်သွားသလား
သိချင်နေမိသည်။

ဓာတ်လုံးဆိုသည်မှာ ရိရိသေသေ
ထားရပြီး အဆောင်ဖြစ်၍ ကိုယ်နှင့်
မကွာ ထားရကြောင်း ကိုချမ်းသာ
အခုမှ နားလည်ခဲ့သည်။ ကိုချမ်းသာ
ဘုရားရှိခိုး ပုတီးစိပ်ပြီးတိုင်း ဓာတ်လုံး
လေး ပြန်ရလိုကြောင်း ဆုတောင်းမိ
သည်။

'အသွားရှိရင် အပြန်ရှိမှာပဲ။ ငါ
ကောင်းကောင်းမွန်မွန်နဲ့ ဘုရားတရား
အလုပ် လုပ်နေတယ်ဆိုတာ သိရင်
ဓာတ်လုံးလေး ပြန်လာခဲ့မှာပဲ'

ဓာတ်လုံးလေးကား ပြန်မရောက်
လာခဲ့ပါ။ အခွင့်အရေးဆိုသည်မှာ
တစ်ကြိမ်သာ ရတတ်ကြောင်း ကိုချမ်း
သာ သိခဲ့ပါလျှင် သူ၏ ဓာတ်လုံးလေး
ကို ကိုယ်နှင့်မကွာ ဂရုစိုက်မိမည် ဖြစ်
ပါသည်။

စောစီသွင် (ရန်ကင်း)

www.burmeseclassic.com

လောလိမ္မာကိုချက် မိုးကြိုးစက်

ကျောင်းဝက်
(အရာအနောက်မြို့တော်)

စာရေးသူ၏ တပည့်တစ်ယောက် အလည်ရောက်လာရင်း စာအုပ် တစ်အုပ်လည်း ဖတ်ဖို့ဆိုပြီး ယူလာခဲ့ပါ သည်။ မောင်စောမြင့်လို့ အမည်ရတဲ့ စာရေးသူ၏တပည့်မှာ စာရေးသူ အကြိုက် စာဖြစ်သည့် စာအုပ်တွေ ဖေးပြီး ဖတ်စေရန် အမြဲ ကူညီပေး တတ်သူတစ်ယောက် ဖြစ်ပါသည်။

စာအုပ်အမည်က “ဘလ္လာတိယ ဖျို” ဖြစ်ပါသည်။ လယ်တီပဏ္ဍိတ စာအုပ်တိုက်က ထုတ်ခဲ့သော စာအုပ် ဖြစ်သည်။ စာရေးသူလည်း အချို့ရှာ သကားတွေ့ ဆိုတာလို အတော်ပင် ဝမ်းမြောက်နှစ်ခြိုက်ခဲ့ရပါတော့သည်။

စာရေးသူအနေဖြင့်ဆိုလျှင် သုတ၊ ရသ စုံလင်ကြီး တဝကြီး ဖတ်ရမှတ် ရသောဖျိုပင် ဖြစ်ပါတော့သည်။

ထိုစာအုပ်တွင် “လောင်မီးကိုး ချက် မိုးကြိုးလက်နက်” အကြောင်း ကိုဖော်ပြထားရှိပါသည်။ သုတ်မဟာဝါ အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာတို့မှာ လာသော လောင်မီးကိုးချက် မိုးကြိုးဟု ဆိုထား ပါသည်။

လောင်မီးကိုးချက် မိုးကြိုး

- ၁။ အသညာ = သညာကင်းအောင် ပြုတတ်သော မိုးကြိုး။
- ၂။ စိစက္ကာ = တစ်ခုသော စက်ဝန်း ကို ပြုတတ်သော မိုးကြိုး။
- ၃။ သံဘောရာ = အမှိုက်ကို ပိုင်းဖြတ် သကဲ့သို့ ပြုတတ်သော မိုးကြိုး။
- ၄။ ဂုဇရာ = ဂုဇရာ ဟူသော အသံ

- ၅။ ကို ပြုတတ်သော မိုးကြိုး။
- ၆။ ကပီသီသ = မျောက်ဦးခေါင်း အခြင်းအရာရှိသော မိုးကြိုး။
- ၇။ မရွတ်လောဋီကာ = တုန်လှုပ် သော ငါးကဲ့သို့ မွှေနှောက်တတ် သော မိုးကြိုး။
- ၈။ ကုတ္တုဋီကာ = ကြက်တောင်ဖြန့် သည်နှင့်တူသော မိုးကြိုး။
- ၉။ ဒဏ္ဍမထိကာ = ထွန်တုံးနှင့် တူသော မိုးကြိုး။
- ၁၀။ သုက္ခာသနီ = မိုးရွာနေသော် လည်း ရေမစိတ် အလျှံနှင့်တကွ ဖြစ်သော မိုးကြိုး။
- ၁၁။ ဟူ၍ ဖော်ပြပါရှိပါသည်။ ပါဠိတော် မူလာသော မိုးကြိုးများကို ဖတ်ရသည် မှာ အံ့ဖွယ်ရာပင် ဖြစ်ပါတော့သည်။ စာရေးသူအနေဖြင့် တင်ပြလိုသော အကြောင်းတစ်ခုကို ဆက်လက်၍ ရေး သား တင်ပြလိုက်ပါသည်။ ယခု မျက် မှောက်လောကတွင် သိပ္ပံနည်းပညာ များ အံ့မခန်း တိုးတက်လာသလို သဘာဝ အန္တရာယ်တို့မှာလည်း ကြောက်ဖက်ဖွယ်လီလီ ကြားသိနေရ သော အချိန်အခါ ဖြစ်ပါသည်။
- ၁၂။ စာရေးသူတို့၏ အဘိုးအဘွားများ ၏ ဆုံးမပြောကြားခဲ့သော စကားများ ထဲမှ တစ်ခုမှာ လောကီရေးရာ အပြာ

ပြာတွင် မကောင်းမှု ဘေးအန္တရာယ် ဟူသမျှ ကင်းလွတ်စေသော စက်ကြီး တစ်ဆယ့်သုံးပါး မန္တန်တော်ကြီးကို ယုံယုံကြည်ကြည် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ရ မည်။

ထိုသို့ ယုံကြည်သဒ္ဓါဖြင့် ရွတ်ဖတ် သူသည် တစ်စုံတစ်ရာသော ဘေးဗျာဏ် အန္တရာယ်တို့မှာ ကင်းလွတ်စေသည်ဟု ပြောကြားခဲ့ဖူးပါသည်။

အတိတ်ကံကြော့ မပါသူများအနေ ဖြင့်ဆိုလျှင် မိုးကြိုးပစ်ခြင်း အန္တရာယ်မှ ကင်းလွတ်သည်ဟု ဆိုပါသည်။ ထို စက်ကြီးတစ်ဆယ့်သုံးပါး မန္တန်တော် လည်း ဖြစ်သည်ဟု ပြောကြား ခဲ့ဖူးပါသည်။

စက်ကြီးတစ်ဆယ့်သုံးပါး မန္တန် တော်နှင့် ပတ်သက်၍လည်း ဒေသ အလိုက်၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အလိုက် များစွာ သော အတွေ့အကြုံများ ရှိကြမည်မှာ အမှန်ဖြစ်ပါသည်။

ထူးခြားစွမ်းအင်ရှိခဲ့သော ဖြစ်စေ တို့ကိုလည်း နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဟုတ် ကြီးမှတစ်ဆင့် တင်ပြ ရေးသားကြ

နည်းလည်း ဆန္ဒပြုလိုက်ပါသည်။

စက်ကြီးတစ်ဆယ့်သုံးပါးမန္တန်တော်

- ◆ အောင်တစ်ရာရှစ်ကွက် ပုဗ္ဗစက်။
- ◆ တစ်ဆယ့်လေးချက် ဓမ္မစက်။
- ◆ တစ်ဆယ့်ရှစ်ချက် သံဃစက်။
- ◆ လရောင်ဝင်းလျက် ရှင်မေ့က ဗုဒ္ဓိ ရဟန္တာစက်။
- ◆ ပြင်ပရိတောင်ဦး ပြင်ခေါင်ကျားလျက် ဝိဘစက်။
- ◆ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို အထူးသိလျက် ဆရာစက်။
- ◆ ဖရိုနီလက်နက် ဗြဟ္မစက်။
- ◆ မိုးကြိုးလက်နက် သိကြားစက်။
- ◆ လောဝိမိကျလျက် နတ်တို့စက်။
- ◆ ဘွဲ့ဖြူလက်နက် ဘီလူးစက်။
- ◆ တောင်ဟန်ပြင်လျက် ဂဠုန်စက်။
- ◆ အခံတွင်းက ဝင်းဝင်းတောက်လျက် နဂါးစက်။

စက်။
 ◆ သုံးထောင်သန်ရာ ဟောပစ္စန္ဒ အာဏာစိုးလျက် သီလစက်။
 စက်ကြီးတစ်ဆယ့်သုံးပါး ရွတ်သံကြားကာ ဘေးများပြင်ပူ မကောင်းကို ဝေပျက်ပြုရှောင် အောင်စေတတ်သည် ပြတ်သည့်ဆရာ ယုတ္တတည်း။
 ပြောင်း နယော ဗုဒ္ဓိနာထဝေနေ။
 ပြောင်း နယော ဓမ္မနာထဝေနေ။
 ပြောင်း နယော သံဃာနာထဝေနေ။
 ပြောင်း ဒုရေဒုရေ သွား ဟုံ ဟုံ။
 ဤ စက်ကြီးတစ်ဆယ့်သုံးပါး မန္တန်တော်ကို တစ်နေ့လျှင် (၃)ခေါက် အမြဲ ရွတ်ဖတ်သူသည် မိမိအနေအားဖြင့် ဖြစ်စေ၊ မိမိ၏ မိသားစုဖြစ်စေ၊ မိမိ၏ နေအိမ်၊ တိုက်တာတို့ကို တစ်စုံတစ်ယောက်၏ မကောင်းမှုကြံစည်

ခြင်းမှ လွတ်ကင်းခြင်း၊ မကောင်းမကြံနိုင်ခြင်း။
 မကောင်းသော စုန်းတိုက်၊ နတ်တိုက်၊ ပုဏ္ဏကတိုက် စသော အနက်ရောင် အောက်လမ်းနည်းပညာများဖြင့် အနှောင့်အယှက်၊ အဖျက်အဆီး မပြုလုပ်နိုင်ခြင်း။
 သဘာဝအန္တရာယ်များဖြစ်သော မီးဘေး၊ လေဘေး၊ ရေဘေးတို့မှ ကင်းဝေးခြင်း။ မိုးကြိုးအန္တရာယ် ကင်းဝေးခြင်း စသော အန္တရာယ်အမျိုးမျိုးတို့မှ ကင်းဝေးစေနိုင်ပါသည်။
ဘေးရန်ကင်းကွာ စိတ်ချမ်းသာ လိုရာပြည့်စုံကြပါစေ။

အောင်ထက်
(ခေရာအနောက်မြို့တော်)

၂၀၁၃ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလသည် ချေ(ယင်း)တတ်ဆောင်သော မြေနှစ်သို့ ကူးပြောင်းရောက်ရှိသော နှစ်ဦးသမယဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် လစဉ် ကြုံတွေ့ရဖွယ်ရှိသည့် ငွေကြေးဆိုင်ရာ အခက်အခဲအကျပ်အတည်းများ ပြေပျောက်၍ လာဘ်လာဘာရွှင်လန်းစေရန် ပြုလုပ်ဖွယ် အစီအစဉ်ကိုလည်း ဤလမှစတင် ပြောင်းလဲပါမည်။

လုံးဝိုင်းသော ပုံသဏ္ဍာန်ရှိသည့် စားသောက်ကုန်ပစ္စည်း၊ လူသုံးကုန်ပစ္စည်းကို အသုံးပြုမည်ဖြစ်ရာ လိမ္မော်သီး၊ ပန်းသီး၊ ဆီးချိုသီး၊ လှော်ငန်သီး၊ သပွတ်သီး၊ သကြားလုံး၊ ဘီစကစ်မုန့်ပိုင်း၊ ကိတ်မုန့်အပိုင်း၊ ပုတီးစေ့၊ ပုလဲလုံး၊ ခြင်းလုံး၊ ဘောလုံး၊ ပန်းကန်ပြားအပိုင်း၊ အိုးခွက်အပိုင်း စသည်ဖြင့် မိမိ နှစ်သက်ရာ ပစ္စည်းတစ်မျိုးမျိုး ရွေးချယ်ပါ။
 မိမိတို့ မွေးနှစ်အရ ပစ္စည်းခုရေ

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလအတွင်း

ပစ္စည်းစီမံကိန်းစာရင်း

ပြည့်စုံစေရန်

အရပ်မျက်နှာ၊ လှူဒါန်းရမည့်သူ၊ လှူဒါန်းရမည့်နေ့ရက်တို့ကို အောက်တွင် ကြည့်ပါ။

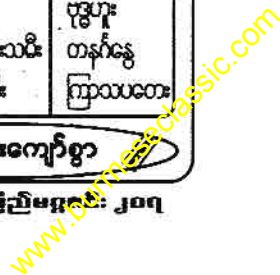
* * *

သည် ဖေဖော်ဝါရီလအတွက် ငွေကြေးကိစ္စ အဆင်ပြေစေရန် လိမ္မော်သီး(၉) လုံးကို တောင်အရပ်ရှိ ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးအား အင်္ဂါနေ့တွင် လှူဒါန်းကာ လိုရာဆုတောင်းရန် ဖြစ်ပါသည်။

မွေးနှစ်	ခုရေ	အရပ်မျက်နှာ	အလှူဒါနပုဂ္ဂိုလ်	နေ့ရက်
ကြက်	၉	တောင်	ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး	အင်္ဂါ
နွား ကျား	၇	အနောက်	ကြာသပတေးသားသမီး	သောကြာ
ယုန်	၂	အနောက်တောင်	စနေသားသမီး	တနင်္လာ
နဂါး ခြေ	၃	အရှေ့	သောကြာသားသမီး	ကြာသပတေး
မြင်း	၈	အရှေ့မြောက်	ကြာသပတေးသားသမီး	စနေ
ဆိတ် ဖျောက်	၁	မြောက်	အင်္ဂါသားသမီး	ဗုဒ္ဓဟူး
ကြက်	၆	အနောက်မြောက်	ကြာသပတေးသားသမီး	တနင်္ဂနွေ
ခွေး ဝက်	၄	အရှေ့တောင်	တနင်္ဂနွေသားသမီး	ကြာသပတေး

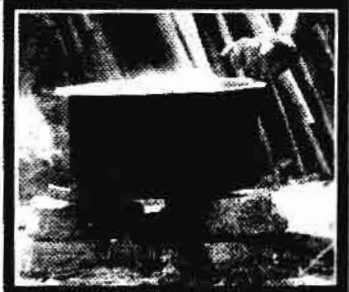
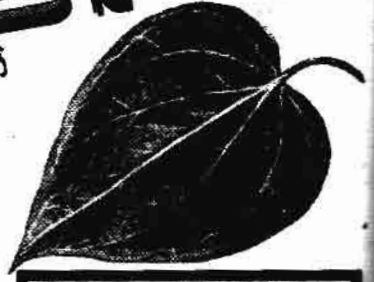
ဥပမာ။ ကြွက်နှစ်တွင် မွေးဖွားသူ

ထက်မင်းကျော်စွာ

ထမင်းရည်မှ

ထောင်ခဲ့သော်

တစ်နေ့သော နေ့လယ်ခင်းတွင်
ခင်မင်ရင်းနှီးသော ပိတောက်ငယ်ရွာ
သူကြီးဦးမြင့်ကျော်အိမ်သို့ အလည်
အပတ် ရောက်သွားပါသည်။ တစ်အိမ်
လုံး တိတ်ဆိတ်နေပါသည်။ မိသားစု
(၆)ယောက်စလုံး ကိုယ်စီ အလုပ်များနေကြသည် ထင်ပါသည်။

'ကိုမြင့်ကျော်... ကိုမြင့်ကျော်၊ အိုး... ဘယ်သူမှ မရှိပါလား'
ကျွန်ုပ်မှ တကြော်ကြော် အော်ခေါ်ရင်း အိမ်ရှေ့ ဈေးဆိုင်ပြင်မှ
ကျော်ဦး အိမ်မကြီးပေါ်တက်လိုက်တယ်ဆိုရင်ပဲ တရှုပ်ရှုပ်နှင့်
ကျိတ်ငိုနေသော ကိုမြင့်ကျော်၏ ဒုတိယသမီးဖြစ်သူ ဌေးဌေးဝင်းဟာ
မှောက်အိပ်ပြီး ခြေနှစ်ချောင်း ကင်းပြီးကောက်ထောင်သလို
အနောက်ဘက် ကွေးထောင်ကာ ရှိနေတာကို တွေ့ရပါသည်။

'ဟဲ့... သမီးဌေးဌေး၊ အိမ်သားတွေကော သမီးက ဘာဖြစ်နေတာလဲ'
ကျွန်ုပ် မေးလိုက်စဉ်မှာပဲ အိမ်နောက်ဘက်မှ အလုပ်လုပ်နေသော ကိုမြင့်ကျော်
ရော ခြုံမှဈေးဝယ်ပြီး ပြန်ရောက်လာကြတဲ့ ဇနီးဖြစ်သူ ဒေါ်သိန်းပိုနဲ့ သမီးကြီး
နွယ်နွယ်ဝင်းတို့လဲ ရောက်လာကြတယ်။

'အလုပ်ရှုပ်နေကြတာကိုး... ဒီမှာ ဌေးဌေးက မှောက်လျက်သားအိပ်ပြီး တရှုပ်ရှုပ်နဲ့ ဘာဖြစ်ထားတာလဲ၊ မေးလဲမပြောဘူး'
'မပြောချင်ပါဘူး၊ သူ့အဖေက မအားလို့ ထမင်းတည်ခိုင်းလိုက်တာ ထမင်းရည်ငဲ့တော့ လက်နှီးပိုင်း မီးဖိုခွန်းနဲ့ငြိပြီး
ထမင်းအိုး မှောက်ကျတယ်လေ'

မိခင်ဖြစ်သူ ဒေါ်သိန်းပိုက ရှင်းပြသည်။

'ဒါနဲ့ သူ့ခြေထောက်မှာ ဘာတွေအုံထားတာလဲဗျ'

လို့ နှုတ်မှ ဖြေပြောပြောရင်း မျက်စိထဲ ခြေမျက်စိမှ အောက်ဘက်အားလုံးကို စိမ်းစိမ်းအပတ်တွေနဲ့ အုံထားတာ
တွေ့လို့ မေးလိုက်မိတယ်။

'ဪ... ဒါလား သကြားနဲ့ ကွမ်းရွက်ဝါးပြီး အုံထားတာပါ။ အပူလောင်နာအတွက်တော့ ကျွန်တော်တို့ ကရင်
တိုင်းရင်းသားတွေရဲ့ ဆေးမြီးတိုပေါ့။ သူ့ခြေထောက်ပေါ် မှောက်ကျတဲ့ ထမင်းဖတ်တွေ၊ ထမင်းရည်တွေ စင်အောင်
ဆေးကြောသုတ်သင်ပြီး ခပ်မြန်မြန်လေး ကွမ်းရွက်(၂)ရွက်၊ (၃)ရွက်ကို သကြားတစ်ခွန်းမောက်မောက်နဲ့ ဝါးဖြူ
အုံထားပေးတာ၊ ဒီနေ့ မနက်ခင်းက ဖြစ်တာဆိုတော့ အပူရှိန် မပြေသေးတာပဲ ရှိတယ်။ အရည်ကြည်ဖုတက်တာ
တို့ ဘာတို့တော့ လုံးဝ မဖြစ်ပါဘူး။

ဒါလဲ လူတိုင်းအတွက် သိသင့်တဲ့ အလွယ်တကူ ဆေးမြီးတိုတစ်ခုပဲ'

နောက်နေ့ ကိုမြင့်ကျော်အိမ်မှာ သားအတွက် မုန့်ဝယ်သွားတော့ ဌေးဌေးဝင်းဟာ ပုံမှန်ပဲ အလုပ်၊ လုပ်ကိုင်နေ
တာ တွေ့ရတယ်။ မနေ့က ထမင်းအိုး မှောက်ကျထားတဲ့နေရာမှာ အရည်ကြည်ဖုအော်ရာ ဘာမှမတွေ့ရပါ။

စာရှုသူများအားလုံးအတွက် ဘာဆိုဘာမှ အခက်မတွေ့နိုင်တဲ့ အပူလောင်နာပျောက် ဆေးနည်းလေး တစ်လက်
ရေးသားပေးပို့အပ်ပါတယ်။

'ကွမ်းရွက်(၃)ရွက် သကြားတစ်ခွန်းနဲ့ ဝါးဖြူ အနာပေါ် (အပူလောင်နာပေါ်) အုံပေးပါ။ အနာနေရာ ကျယ်ပြန့်ပါက အထက်အဆအ
ထပ်ပါ။ ခြေမြီး အုံပေးပါ'

နှစ်ရက်မကူးတဲ့ဆေးမို့ ဝေဒနာရှင်တို့ ချမ်းသာသူပဲ ပြည်ဝကြပါစေ။

// ဘေဘီခင်နိုင်(ဥပဒေ) //

မြန်မာ့စိုးရိမ်

လက်ဆန်းဖော်ပုံတစ်နည်း

ဤဟောပုံလက်ဆန်းနည်းမှာ ဆရာတော် ဦးကလျာဏထံမှ ရရှိပါသည်။ နှစ်လက်ရေးမှူးမှ ကူးယူဖော်ပြပါသည်။ ယနေ့အထိ ပြောနေကျ ဟောပုံလက်ဆန်းနည်း ဖြစ်ပါသည်။

တွက်နည်းစနစ်မှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကိုယ်သက်ဝယ် တည်ထား၍ နှောငြားနံ ဂြိုဟ်ပင်း စားဆယ်ရစ်အင် အကြွင်းကို ဖြင့် ကျရာတွင်ဟော။ ပဒိပုံတစ်ကြွယ်လျှင် တွေးဆယူလော။

အဓိပ္ပာယ်မှာ ရောက်သက်တည်ပါ။ မွှေးနံနှင့်ရောပါ။ (၁၈)နှင့် စားပါ။ အကြွင်းအရ ဟောပါဟု ဆိုရင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။

ဥပမာ တွက်ပြပါမည်။
အသက် (၆၄)နှစ်ရှိသော ကြာသပတေးသားသမီးကို တွက်သည်ဆိုပါစို့။

တွက်နည်း
အကြွင်းကို အဟောမှာ ကြည့်ပါ။

အသက် ၆၄ နှစ်

$$\begin{array}{r}
 + ၅ \text{ မွှေးနံ ကြာသပတေး} \\
 \hline
 ၁၈ \mid ၆၉ \mid ၃ \\
 - ၅၄ \\
 \hline
 ၁၅ \text{ အကြွင်း}
 \end{array}$$

အကြွင်းတစ်ခုချင်းအလိုက် ရေးပြပါမည်။

၁။ ပထမ သူနာကို လူထမ်း၍ ကြောက်လန့်ဖွယ်ရှိ။ အိမ်ဂေဟာ ပစ်ခွာလေ ပယ်ရှင်းမှ သေကင်း

- မည်မိ။
- ၂။ ကြွင်းနှစ်တန် သုသာန်လေ မြေထောင်က ကိုးစောင့်လျက်ရှိ။ သေမင်းငယ်ရွာ ခန္ဓလေပယ်ရှင်း၍ ဆင်းရဲတတ်ဘိ။
 - ၃။ အကြွင်းသုံးတန် စိန္တေယျာ မြတ်ပုထိုး ကိုးကွယ်ရပြန် ငွေကြေး ဝင်လာပြန်၍ ဘုန်းကံတက်သေ။
 - ၄။ စတုတ္ထ ဘုံပြန်လေ အိမ်ခန်းက စိတ်ပန်းပါဘိ။ အပြစ်ကယ်မှန် သလေ လွတ်ရန်ဘယ်ရှိ မိတ္တူနံတူ နှင့် ဆုတောင်းခါတင်ဆွမ်း လှူဒါန်းကာ ယတြာပြု။
 - ၅။ ပဉ္စမ စိတ်ပူပန် ဗျာပါများ ဖျားနာတတ်ပါ။ မီးလှုံကာ ကိန်းမှာလေ ကြုံရ။ မြတ်ဘုရား ခြောက်ပါး ရောင်တော်စုံနှင့် ဖုံးလွှမ်းပါမူ။
 - ၆။ အကြွင်းတုံခြောက်တန် စိန္တေယျာ မြတ်ပုထိုး ကိုးကွယ်ရပြန်။ ငွေကြေးပင် ဝင်လာပြန်လာ၍ ဘုန်းလျှံရသေ။
 - ၇။ ခုနစ်တန် တောဟေမန် ရှောင်ဘိ သပေါမြေအရှည်တို့ ခဲနေတတ်ဘိ။
 - ၈။ ကိန်းရှစ်တန် တောမြိုင်ယံ တထွေ

- ဘုတ်ကယ်တို့ ညှိုးရပ်လိမ့်ကြံ နတ်စုံငယ် အကြံလေသူတို့ တံစိုး လေမှတ်ထင်နိုးတယ် ချိုးလိမ့်သူတို့။
- ၉။ နဝကျံသေသောက်၍ နှစ်ယောက် လူလက်ဖွဲ့ဆိုင် လုံးထွေးကြပြိုင် ကြံမပိုင် ရန်နိုင်ကပေါ့ စိတ်ဇော မခံသာလို မာန်ဗျာပါ အကုန် ထွက်တယ် ကိန်းပျက်ရဇော။
- ၁၀။ အကြွင်းတုံဆယ်တန် ပင်ရကွံ ဟိုအဖျားဆီက ကျသွားတတ်ပါ တစ်နှစ်ကယ်တာ ကံကြမ္မာဖန်မှ ရွက်ဟောင်း လေပြေတိုက်တယ် ညှိုးစိုက်ကြုံရ။
- ၁၁။ ဆယ်တစ်ကယ်တစ်ဖန် စိန္တေယျာ မြတ်ပုထိုး ကိုးကွယ်ရပြန် ငွေကြေး ဝင်လာပြန်၍ ကံဇာတာ နှစ်ကြိမ် တက် ပွဲထွက်ပါလေ။
- ၁၂။ ဆယ့်နှစ်ရယ်တစ်ဖန် ရွှေသမင် စုံဖိုမ မြူးပျော်ကြပြန် သည်ကိန်း ဖြင့် ဖန်ပလေ တစ်နှစ်ကယ် ဘေးကြုံရ စိတ်ထဲကြံတစ်ဖြာနှင့် ပေါ်မာယာ အကုန်ထွက်တယ်

www.burmeseclassic.com

အရွှေ့ အိမ်

လမ်းနှစ်ဖြာ (၄)

ရွှေတောင် သင်္ဘောကြွသံ

ယခင်လမှအဆက်

'အေး...နေရာတကာ ဆရာဆိုတာ လိုတယ်ကွ။ မြတ်ဗုဒ္ဓက လွဲရင်ပေါ့။ မြတ်ဗုဒ္ဓကတော့ ဆရာမရှိ ကိုယ်တိုင် သိလေ'

'သိပ်ဟုတ်တာပေါ့ ဆရာရယ်။ ဖိုးဟန်ကို ကြည့်လေ၊ ဖိုးဟန်သင်မှ ကလေးတွေ စာတတ်မှာ။ သီချင်းရှိ တယ်မို့လား။ ဒီကလေးလေးတွေ ပညာရရှိဖို့တော့...ဖမိပုံသွင်...အာစရိ တွေသင်'

'ဟေ့ကောင် ဖိုးဟန်၊ မင်း မဏ္ဍပ် တိုင် တက်ပြမနေနဲ့။ မင်း မယ်ဒလင်နဲ့ ဆိုတီး၊တီးတတ် ပရိသတ်ကို စိတ် ဓာတ်ချောက်ချားအောင် လုပ်နိုင်တယ် ဆိုတာ ငါသိတယ်။ ငါပြောတာကို မင်း ဆက်ပြီး နားထောင်'

ဟုတ်တယ်၊ ဖိုးဟန်က တရုတ်မော် မီးသတ်တီးခိုင်းက အဆိုတော်ပဲ အတီးသမားပဲ။ ဂီတကို စည်းကမ်း

တကျ သင်ခဲ့တဲ့သူ။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဖော်သလို ဖြစ်သွားတယ်။ တော်လိုက် လိုက်တဲ့ ဆရာပုဂ္ဂိုလ် ဖိုးဟန်ကို အရှိန် အဟုန် ရပ်စေခဲ့တယ်။

'မင်း ကျောင်းဆရာတစ်ယောက်ပဲ။ အပူကူးခြင်း၊ အပူစီးခြင်း ဆိုတာ မင်း တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းမှာ သင်ခဲ့တာပဲ။ မီးဆိုတာ အပူကူးတယ်။ စီးတယ်ကွ။ မီးခဲမှာ မီးစွဲတော့ မီးခဲရဲ့အပူက လုံကို ကူးတယ်ကွ။ လုံရဲ့အပူက လုံထဲမှာ ရှိတဲ့ ဓာတ်ကို ကူးတယ်ကွ။

အဲဒါ အပူကူးတာ ဓာတ်ထဲကိုလဲ အပူရောက်ရော ဆက်ပြီး ကူးစရာ မရှိတော့ဘူး။ ဓာတ်သားထဲမှာပဲ လှည့်

ပြီး စီးတော့တယ်။ ဓာတ်သားကို အပူ စီးတော့ ဓာတ်သားကလပ်စည်း တွဲ လာတယ်။ စိပ်လာတယ်။ ဓာတ်သား ကျစ်လာတယ်။ တေဇာဝင်ပြီ။ ဓာတ် သားထဲကို ပျံ့နှံ့ပြီး တေဇာဝင်သွား တယ်'

'အဲဒီတော့...'

'အပူစီးလေ တေဇာဝင်လေ၊ တေဇာဝင်လေ ကလပ်စည်းစိပ်လေ၊ ကလပ်စည်းစိပ်လေ ဓာတ်သား ကျစ် လေ၊ ဓာတ်သားကျစ်လေ မကောင်းတဲ့ မလခေါ်တဲ့ အညစ်အကြေးတွေကို ညှစ်ထုတ်လေ၊ မလတွေများများ ထွက် လေ ဓာတ်သန်ရှင်းလေ'

'အခုမှပဲ သိပါတော့တယ် ဆရာ ရယ်'

'အန္တောဓာတ်သားက မင်းထည့် လိုက်တဲ့ ပြဒါးတစ်ကျပ်သားကို ဖမ်း တယ်၊ ချုပ်တယ်၊ သတ်တယ်။ ပြဒါးက အန္တောရဲ့ နှိပ်စက်တာကို အကြီးအကျယ် ခံရတယ်။ ဒါပေမယ့် သူတစ်ပြန် ကိုယ် တစ်ပြန်ပဲ။ ပြဒါးလဲသေရော ပြဒါးက အန္တော့ကို ပြန်စားတာပဲ။

ပြဒါးသေကို အန္တောသား ဖွေးနေ တာ ကျွေးရတယ်။ အန္တောကျွေးပြီးရင် တချို့က ဘော်ကျွေးတယ်။ ဘော်ကျွေး ပြီးရင် ရွှေကျွေးထယ်။ ရွှေမကျွေးရင် သံကောင်းကောင်းကို ကျွေးရတယ်။

အဲဒါမှ ပြဒါးပြန်ရင်တယ်'

'ပြဒါးရင်လုံးပေါ့ဆရာ၊ အစာကျွေးတော့ရော'

'ဓာတ်က သန်ရှင်းလေတော့ စားချင်၊ ဝါးချင်လာတယ်။ ချော်နဲ့ထိုးရင် ပြဒါးပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သံပဲဖြစ်ဖြစ် ပြဒါးလုံး၊ သံလုံးရဲ့ အောက်ခြေမှာ ဒါမှမဟုတ်ရင်တော့ ဘေးမှာ အစွယ်ထွက်လာတယ်။ ကျွေးကျွေးလေး သိပ်လှတယ်။ လက်နဲ့ ထိကြည့်ရင် ရှုတတနေတယ်။ ပြီးတော့ လုံဖင်မှာ အဆီချထားမယ်။

လုံငှားဖုံးနဲ့ ထိုးရင် မီးချိန်မြင့်လို့ မီးရင့်လာတဲ့အခါ လုံထဲကလေ အပြင်ကို ထွက်တယ်။ လုံငှားဖုံးကို တွန်းပြီး ထွက်တာပဲ။ အသံမြည်တယ်။ တောက်...တောက်နဲ့။ ချော်ကလဲ ကွဲအက်နေတယ်'

'အဲဒီလိုဖြစ်နေရင်...'

'အစာကျွေးပေတော့ အန္တောသားဝက်ကိုကျွေး။ ကျွေးရင် စားတာပဲ။ ကျွေးတဲ့အခါ တစ်မူးသား၊ တစ်ပဲသား မကျွေးရဘူး။ ဓာတ်အလွန်စားပြီး ထိန်းမနိုင်သိမ်းမနိုင် ဖြစ်သွားတတ်တယ်။ ရွေးလေးလို့ခေါ်တဲ့ ရွေးမျက်နှာပွဲ တစ်ရွေး ကျွေးပေတော့။ အဲဒါထက် မပိုလေနဲ့။

စားချင်နေတဲ့ဓာတ်က အသာငမ်းငမ်းနဲ့ စားမှာ၊ မဆင်မခြင် အများကြီး ကျွေးမိရင် ဓာတ်ဘီလူးဖြစ်သွားတတ်တယ်။ ပုဂံခေတ်က ထွက်ရပ်ပေါက် ပုဂ္ဂိုလ်ကျော် ရှင်အဇ္ဇဂေါဏ ကြားဖူးမို့လား ဆရာတော်ဓာတ်လုံးက ဓာတ်ဘီလူးပေါက်'

'ဆရာပုဂံဏ် ဓာတ်ဘီလူးဆိုတာက ဘာလဲ'

'မင်းကျွေးချင်တဲ့ ဓာတ်ကိုကျွေးအကုန်စားတာ၊ ရွှေကျွေးမလား စား

မယ်။ ငွေကျွေးမလား စားမယ်။ အိုကွာ... ဒန်၊ နာ၊ ဘင်၊ ဘော်၊ ဂျတ်၊ သွပ်၊ ပြဒါး၊ သံ ကျွေးစမ်း၊ စားလိုက်မယ့်ဖြစ်ခြင်း၊ မင်း တင်းနဲ့ ချင်ထား ကုန်မယ်။ ဘာမှလဲ ဖြစ်မလာဘူး။ အေး... သိရင်တော့ ဓာတ်ဘီလူးက ရဲဘော်ရဲဘက် မိတ်ဆွေကောင်းပဲ ရန်သူမဟုတ်ဘူး။ မိတ်ဆွေစစ်'

ရန်သူနဲ့မိတ်ဆွေ ဘယ်လိုများ ခွဲမှာလဲလို့ ဖိုးဟန်တွေးတယ်။ ဒါပေမယ့် အဖြေမသိတော့ ပဟောဠိပါပဲ။

'ငါ ဓာတ်ဘီလူးကို တွေ့ဖူးတယ်။ ငါ့ပစ္စည်းတော့ မဟုတ်ဘူး။ ကိုရင်ကြီး တစ်ပါးသီမှ တွေ့ဖူးတာ'

မောင်ဖိုးဟန် သိချင်လှပြီ။ ခေါင်းတမော့မော့နဲ့ လည်တခါခါ။

'ရွှေတောင်မြို့နဲ့ (၄)မိုင်အကွာ ရွှေနတ်တောင်စေတီတော်ရဲ့ ဇရပ်တစ်ဆောင်မှာ သီတင်းသုံးနေတဲ့ ကိုရင်ကြီး ဦးကောထိဒေဝီတာ ရှိတယ်။ လူအမည်က ဦးကျော်ရင်၊ ဝါတော်တော့ မသိဘူး။ သက်တော်ကတော့ (၇၀)ကျော်လောက်ရှိပြီ။

ကိုရင်ကြီးမှာ ပြဒါးလုံးတစ်လုံး ရှိတယ်။ တစ်နေ့တော့ တို့ကလဲ ရွှေနတ်တောင်စေတီတော်ကို အဖူးအမြော်

ရောက်သွားတယ်။ ဘုရားကြည့်ညိုဝတ်ပြုပြီးတော့ ကိုရင်ကြီးဆီကို ဝင်တယ်။ အဲဒီနေ့က ကိုရင်ကြီး ဖိုခွင်မဝင်ဘူး။ မေးတော့ ကျွေးစရာ ဘော်ပြတ်နေလို့လို့ ပြောတယ်။

ဘယ်လောက်ကျွေးမှာလဲ ဆိုတော့ တစ်ကျပ်သားတဲ့။ ဒါနဲ့ တို့လဲ အသင့်ပါလာတဲ့ ဘော်တစ်ကျပ်သားကို ပေးလိုက်တယ်။ ကိုရင်ကြီးမှာ ဝမ်းတွေသာလို့ ချက်ချင်းပဲ ဖိုခွင်ဝင်ဖို့ ပြင်တယ်။ တို့ကိုလဲ ဖိုးရသေ့ မပြန်နဲ့ဦးလို့ တားတယ်။

သူပြဒါးဓာတ်လုံးက တစ်ကျပ်သားအတိပဲ။ ကိုရင်ကြီး ပြဒါးလုံးကို တို့သေသေချာချာ ကြည့်လိုက်တယ်။ မဲမဲသဲသဲ ရှုံ့ရှုံ့တွဲတွဲလေး အဖုအထစ်တွေလဲ ရှိတယ်'

'ဆရာပုဂံဏ် အဲဒါ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ'

'ဖိုးဟန် ခက်တယ်ကွ။ ဓာတ်ဆိုတာ ရုပ်လှမှ မဟုတ်ဘူး။ ရှုံ့တွဲပြီး ဘီလူးခေါင်းဖြစ်နေပေစေ၊ အလေးချိန် ရွှေကြီးတစ်ရွေးသားလောက်ပဲ ရှိပါစေ၊ ဘယ်လို အရောင်အဆင်းမျိုးပဲ ရှိနေပေစေ ဓာတ်သေဖို့သာ အဓိကပဲ။ အဲ... ကိုရင်ကြီး ပြဒါးလုံးက ပြဒါးသေလုံးပဲ။ ဓာတ်သေနေပြီ။ ဓာတ်သေလုံးပဲ'

'ပြဒါးသေလုံး' ဖိုးဟန် အံ့ဩတကြီး ဖြစ်သွားတယ်။ မကြားစဖူးသူ ကြားရပြန်ပြီ။

'ကိုရင်ကြီးလဲ ကုန္ဒာစရိယလုံနံပါတ် (၄)ထံကို သူပြဒါးလုံး ထည့်တယ်။ အဲဒီအပေါ်က ဘော်တစ်ကျပ်သားကို တင်တယ်။ လုံငှားဖုံးဖုံးပြီး ခါးတိုက်ထိုးတော့တာပဲ။ ငါလဲ ထိုင်ကြည့်နေရင်း ပြဒါးလုံးက တစ်ကျပ်သား၊ ကျွေးတဲ့ဘော်က တစ်ကျပ်သား။ ဘယ်လို

www.burmeseclassic.com

ကြီးလဲလို့ တွေးကြည့်တယ်။

ဒါပေမယ့် ဘာတစ်ခုနဲ့မှတော့ မဟ
ခဲ့ဘူး။ ဓာတ်ကစားလို့ နာရီဝက်ကျော်
ကျော်ကြာတော့ ဖိုမီးကို ရပ်တယ်။
ဖိုခွင်ထဲက လုံကို သဲခွက်ထဲထည့်
တယ်။ အဲဒီနောက်မှ မာကြောင်းသာ
ကြောင်း၊ ဆေးအကြောင်း၊ ဓာတ်
အကြောင်းတွေ နှစ်ယောက်သား ပြော
ကြရတော့တယ်'

'ဓာတ်လုံးအကြောင်း ပါသေးလား'
'အင်း... သူပြုဒါးသေလုံးက ဒန်နာ
သုတရဇေတလမ်းစဉ်ပဲ။ တို့နဲ့တော့ မတူ
ဘူး။ သူက နှစ်မျိုး နှစ်မျိုးတွဲပြီး ထိုးခဲ့
တာလို့ ပြောတယ်။ စကားကောင်းနေ
ကြရင်း သဲခွက်ထဲကလုံ အေးတော့
လုံကို ဖွင့်တယ်။

ပြုဒါးလုံးက မူလအရွယ်အတိုင်း
ပုံစံကလဲ မပြောင်းဘူး။ မဲမဲသဲသဲကြီးပဲ။
ရှုံ့ရှုံ့တွဲတွဲကြီးပဲ။ မက်လောက်စရာ မရှိ
ဘူး။ လမ်းမှာတွေ့ရင်တောင် ကောက်
ကြမှာ မဟုတ်ဘူး။ အဲဒါနဲ့ တို့က
ကိုရင်ကြီး ဒီလိုပဲ တစ်ကျပ်သား၊
တစ်ကျပ်သား ကျွေးသလားဆိုတော့'
"ဟုတ်တယ်" တဲ့လေ။ မြေလိုက်
ပုံက။

'ကဲ... မောင်ဖိုးဟန် ဘော်ကျွေးပြီး
ရင် ရွှေကျွေးရမယ်။ ဒီလိုသာ ကျွေး
သမျှ တစ်ကျပ်သား၊ တစ်ကျပ်သား
စား၊ စားသွားပြီး ဘာမှဖြစ်မလာဘူး
ဆိုရင် ရှိတဲ့စည်းစိမ် အကုန်ပြုတ်သွား
မယ်။ တက်တက်ပြောင် မွဲပြာကျသွား
မယ်'

'ချမ်းသာအောင် ဘယ်လိုလုပ်ရ
မလဲ ဆရာ'

'ဓာတ်ဘီလူးကို အန်အောင်လုပ်ရ
မယ်ကွ'

'ဘယ်လိုလုပ်ရမှာလဲ ဆရာပုဏ်'

'မောင်ဖိုးဟန် စဉ်းစား... စဉ်းစား
ဆရာတော် ရှင်အဇ္ဇဂေါဇာက ဘာလုပ်
သွားသလဲ'

မောင်ဖိုးဟန် သိလိုက်ပြန်ပါပြီ။
ကိုရင်ကြီးအကြောင်း သိချင်လွန်းလို့...

'ဆရာက ကိုရင်ကြီးကို ဘာမှ
မပြောဘူးလား'

'မောင်ဖိုးဟန်ရေ... သူက မမေးဘူး
ဟာ။ မင်းရော သိပလား'

'ဟာ... သိပါပြီ ဆရာရယ် သိပါပြီ'
'တစ်ထွာပြရင် တစ်တောင်မြင်မှ
အရိပ်ပြရင် အကောင်ထင်မှ'

'ကိုရင်ကြီးက မမေးတော့ ဆရာ
ကလဲ မပြောဘူးပေါ့ ဟုတ်လား'

'အေးကွာ... မမေးရင် မပြောဘူး။
မတောင်းရင်လဲ မပေးဘူး'

'ဆရာတပည့် မောင်ဖိုးဟန်က
ကိုရင်ကြီးနဲ့ မတူဘူး ဆရာရဲ့။ မေးလဲ
မမေးမယ်၊ တောင်းလဲ တောင်းမယ်'

'ဟေ... ဟုတ်လိုက်လေကွာ'

'ပေးမယ်မို့လား ဆရာရဲ့၊ အဲဒါနဲ့
ဆက်ပါဦး'

'ကိုရင်ကြီးက လုံထဲက ပြုဒါးသေ

လုံးကို ကြမ်းပြင်ပေါ် မှောက်ချတယ်။
တို့က အဲဒီလို မလုပ်ပါနဲ့ ဓာတ်
မကြိုက်ပါဘူးဆိုတော့ ကိုရင်ကြီးက
ရပါတယ်တဲ့'

ဖိုးဟန် စိတ်မကောင်း ဖြစ်သွားရ
တယ်။ ကိုရင်ကြီးနယ် ဖြစ်မှ ဖြစ်ရလေ။
ဘယ်လို အတွေးအခေါ်ကြီးလဲလို့လဲ
ဒေါမနုဿပွားမိတယ်။ သူတောင် ခုမှ
သိတဲ့ မောင်ဖိုးဟန် အကုသိုလ်ပွားပြီ။

'မင်းစဉ်းစားကြည့် ဓာတ်ကြီးကွ။
ထွက်ရင်ပေါက်ဓာတ်လုံး လူတကာ
ခြေနဲ့နင်းတဲ့ ကြမ်းပြင်ပေါ်ကို ချတယ်။
မကြာပါဘူး။ (၃)လလောက်နေတော့'
'ဘာဖြစ်သွားလဲ ဆရာပုဏ်'

'ကိုရင်ကြီး တို့ဆီ ရောက်လာတယ်။
သူပြုဒါးလုံး ပျောက်သွားပြီတဲ့။ လုံထဲ
ထည့်ထိုးပြီး အေးလို့ ဖွင့်လိုက်တဲ့အခါ
မရှိတော့ဘူးတဲ့။ ပိန်နေတယ်။ မျက်စိ
မျက်နှာမကောင်းဘူး။ ဆွမ်းကပ်တော့
လဲ မစားဘူး။ ကြည့်ရတာ သတိမခိုင်
တော့သလိုပဲ။ ခုတော့ ပျံတော်မူရာပြီ။
အဂ္ဂိရတ်ပါရမီရေစက် နောက်ဘဝမှာ
ဆက်ပါစေလို့ ဆုတောင်းပါတယ်'

'စိတ်မကောင်းစရာ ဆရာရယ်'

'အေးကွာ... ဘော်ကျွေးပြီး ငွေ
ဖြစ်မလာဘူး။ ရွှေကျွေးတဲ့ အဆင့်
တောင် မရောက်လိုက်ဘူး။ လမ်းက
ဆုံးသွားတယ်'

'လမ်းဆုံးအောင် ဘယ်လိုလုပ်ရ
မလဲ ဆရာ'

'မောင်ဖိုးဟန် လူလယ်ကြီး
လူလယ်ကြီး မောင်ဖိုးဟန်'

'အမိန့်ရှိပါဆရာ'

'ငွေလိုချင် ငွေပင်စိုက်၊ ရွှေလိုချင်
ရွှေပင်စိုက်' တဲ့။

'အဲဒါ အဂ္ဂိရတ်စကားလား'

'မှန်လိုက်လေ မောင်ဖိုးဟန်... မင်း

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ

ကျန်းမာရေး အတွက် အကြံပေးချက်

ပုံစံ	ဝမ်းတွင်း အင်္ဂါ	အရောင်	ဂဏန်း	စားဖွယ်	အရပ်	မိတ်ဖက်	ကူညီသူ	ကံပွင့်နေ့	အားနည်း
ကြွက်	နုလုံး	အနီ	၉	ပြောင်း	တောင်	မြင်း၊ ကျား၊ ငွေ	ဗုဒ္ဓဟူးသားသီး	အင်္ဂါနေ့	ယဇ်ရံ
နွား	အူ	ရွှေဝါ	၇	ဆန်	အနောက်	ကြက်၊ နွား၊ မြွေ	ကြာသပတေးသားသီး	သောကြာနေ့	ဂန္ဓာရံ
ကျား	အူ	ရွှေဝါ	၇	ဆန်	အနောက်	ကြက်၊ နွား၊ မြွေ	ကြာသပတေးသားသီး	သောကြာနေ့	ဂန္ဓာရံ
ယုန်	သရက်ရွက်	မြေဝါ	၂	ကောက်ညှင်း	အနောက်တောင်	ဆိတ်၊ ဝက်၊ ယုန်	စနေသားသီး	တနင်္လာနေ့	ရသာရံ
နဂါး	အသည်း	အစိမ်းနု	၃	ဂျုံ	အရှေ့	ယုန်၊ ဆိတ်၊ ဝက်	သောကြာသားသီး	ကြာသပတေးနေ့	ကျွေးဆန်
မြွေ	အသည်း	အစိမ်းနု	၃	ဂျုံ	အရှေ့	ယုန်၊ ဆိတ်၊ ဝက်	သောကြာသားသီး	ကြာသပတေးနေ့	ကျွေးဆန်
မြင်း	အစာအိမ်	အညို	၈	ကောက်ညှင်း	အရှေ့တောင်	ကျား၊ မြင်း၊ ငွေ	ကြာသပတေးသားသီး	စနေ	ရသာရံ
ဆိတ်	ကျောက်ကပ်	အပြာ	၁	ပဲအမျိုးမျိုး	မြောက်	ကြက်၊ မျောက်၊ နဂါး	အင်္ဂါသားသီး	ဗုဒ္ဓဟူး	သောကြာရံ
မျောက်	ဆီအိမ်	အပြာ	၁	ပဲအမျိုးမျိုး	မြောက်	ကြက်၊ နဂါး၊ မျောက်	အင်္ဂါသားသီး	ဗုဒ္ဓဟူး	သောကြာရံ
ကြက်	အရင်	အဖြူ	၆	ဆန်	အနောက်မြောက်	ဝက်၊ ယုန်၊ ဆိတ်	ကြာသပတေးသားသီး	တနင်္လာနေ့	ဂန္ဓာရံ
ငှက်	သည်းခါး	အစိမ်းရင့်	၄	ဂျုံ	အရှေ့မြောက်	နဂါး၊ မျောက်၊ ကြက်	တနင်္လာသားသီး	ကြာသပတေးနေ့	ကျွေးဆန်
ဝက်	သည်းခါး	အစိမ်းရင့်	၄	ဂျုံ	အရှေ့မြောက်	မြွေ၊ ကြက်၊ နွား	တနင်္လာသားသီး	ကြာသပတေးနေ့	ကျွေးဆန်

၂၀၁၃ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလတွင် **ယုန်နှစ်ဖွား မြင်း နှစ်ဖွား** သီတီနှစ်ဖွားတို့ ကျန်းမာရေး ချူချာတတ်သဖြင့် ဂရုစိုက်ပါ။

ဤလအတွက် ဇယားကို ယုန်နှစ်ဖွားတို့အား စံပြု ရှင်းပြပါမည်။

ယုန်နှစ်ဖွားတို့သည် သရက်ရွက်နှင့် ပတ်သက် သော ရောဂါများ သတိပြု ကာကွယ်ကုသပါ။ မြေဝါရောင်နှင့် (၂)ဂဏန်းတို့ လာဘ်ကောင်းစေပါသည်။

ကောက်ညှင်းနှင့် သင့်သည်။ အနောက်တောင် ထောင့်အရပ် ကံလာဘ် ပွင့်လင်း၍ ဆိတ်နှစ်ဖွား၊

ဝက်နှစ်ဖွား၊ ယုန်နှစ်ဖွားတို့မှာ မိတ်ဖက်များ ဖြစ်ကြသည့် ကျန်းမာရေးကိစ္စ ပေါ်ပေါက်ပါက စနေသားသီးက ကူ ပေးနိုင်ပါလိမ့်မည်။ တနင်္လာနေ့ ကံပွင့်နေ့ ဖြစ်သည်။ ရသာရံ ပြုပြင်ပေးခြင်းဖြင့် ကျန်းမာရေး အထောက်အကူ ဖြစ်စေ သည်။

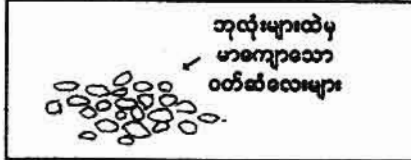
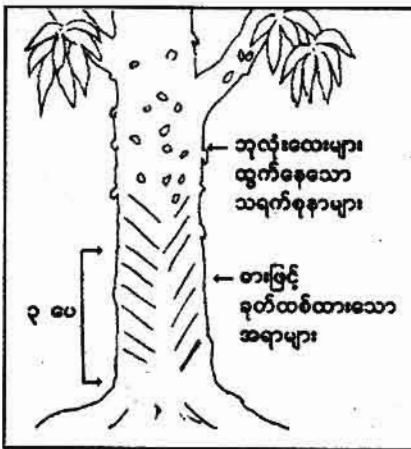

ကျန်နှစ်ဖွား ဤကဲ့သို့ ကောက်ချက်ချကြပါ။
အာရောဂျ ဆုလာဘ်နှင့် ပြည့်ဝကြပါစေ။

ဟုဂျင်းစီ
(Hu Jin Zhi)

သတိပြု သရက်ရနာ

သရက်ပင်စိုက်ပြီးတိုင်း သရက်သီး
 ကြွယ်တကူ မစားရပါ။ သရက်ပင်
 ပျိုးထောင်ဖို့လည်း လိုအပ်ပေ
 သည်။ သရက်ပင် (၄)နှစ်ကျော်၊
 နှစ်သားမှာ ပင်စည်ထွာဆိုင်ခန့်ရှိ
 တွင် အပင်အား ခြေပြင်အထက်
 တောင်အကွာဝေးမှစ၍ အထက်သို့
 ထောင်ရပ်မြင့် လက်လှမ်းမီသလောက်
 သရက်ပင်ပင်စည်ကို ဓားဖြင့်
 ခတ်ထစ်ပေးရန်လိုပေသည်။
**အပင်စည် အပေါ်ယံ အခေါက်လွှာ
 ကိုသာ ခုတ်ထစ်ရပါမည်။)**
 ထို့ပြင် သရက်ဖူးချိန်မှာ သရက်
 ဆတ်ဆေး ပက်ဖျန်းပေးရန် လိုပေ
 သည်။ သို့မှသာ သရက်သီးများ အဖတ်
 ခံ၍ အသီး ကြီးထွားလာပေသည်။
 အထက်ပါနည်းမှာ သရက်ပင်စိုက်
 ဆရာရှင်များ သိရှိပြီး ဖြစ်ကြပေလိမ့်
 မည်။ ယခု စာရေးသူ တင်ပြမှာကတော့
 သရက်ပင်ရောဂါနှင့် ပတ်သက်၍
 သော တွေ့ရှိချက်ကို တင်ပြပါမည်။
 သရက်ပင်တိုင်းမှာ ဖြစ်ပေါ်ခြင်း မရှိ
 မည် ရောဂါဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ယခင်နှစ်
 စာရေးသူ စိုက်ပျိုးထားသော
 သရက်ပင်များမှ နှစ်ပင်မှာ အသီးအား
 နှုတ်နည်းပြီး တစ်ပင်လျှင် (၁၀)လုံးမျှ
 အဖတ်တင် ကျန်ခဲ့ပါသည်။
 စာရေးသူလည်း သရက်ပင် ဘာ
 ရောဂါ ဖွဲ့ကပ်နေလဲဟု ထူးခြားချက်များ
 လိုက်လံ လေ့လာကြည့်မိပါသည်။
 နှင့် သတိပြုမိသည်မှာ သရက် (၂)
 အောက်ခြေ မြေပေါ်မှ (၃)ပေ
 မှပင် စည်ကိုင်းခွဲတွေထိ သရက်
 ဆတ်သော သရက်ပင် အရေပြား
 (အပေါ်ယံလွှာ)အခေါက်မှာ ဘုလုံး
 များ ထွက်နေသည်ကို တွေ့ရှိရ
 သည်။

သရက်ပင် (၂)ပင်မှာ ထူးထူး
 ခြားခြား အနာရောဂါကင်းရှင်းပြီး
 အသီးများ အဖတ်တင်ကာ
 ကြီးထွားပြီး ဖွံ့ဖြိုးလှပသော
 သရက်သီးများ သုံးဆောင်ခွင့် ရခဲ့လေ
 သည်။
 ထို့ကြောင့် စာရေးသူကိုယ်တွေ့အား
 သရက်ပင်စိုက်ပါသောဆရာရှင်များ သတိပြု
 ဆောင်ရွက်နိုင်ရန် လူများမှာ သွေးစုနာ
 ပေါက်သကဲ့သို့ ဖြစ်ပေါ်သော သရက်
 ပင်မှ ဖုလုံးလေးများကို “**သရက်စု
 နာ**”ဟု အမည်ပေးကာ တင်ပြ ရေး
 သားလိုက်ရပေသည်။

သို့နှင့် စာရေးသူလည်း စူးစမ်းလို
 စိတ်ဖြင့် ထိုဘုလုံးလေးများကို ဓားဖြင့်
 လိုက်လံ ခုတ်ထစ်ပြီး ထုတ်ယူလိုက်
 သည့်အခါမှာ ဘုလုံးကလေးများထဲမှ
 အသားမျက်ခေါ် အသားမာဝတ်ဆံလုံး
 လေးများထွက်ပေါ်လာလေသည်။
 ထိုဝတ်ဆံလုံးလေးများကို လုံးခြေမှ
 သော်လည်း လုံးဝ ကြေမှုမသွားဘဲ
 မာကြောပြီး တင်းမာနေသည့် ဝတ်ဆံ
 မာများ ဖြစ်နေပေသည်။
 စာရေးသူလည်း ဝတ်ဆံဘုလုံးလေး
 များကို လိုက်လံ ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်း
 ပစ်လိုက်လေသည်။ ယခုနှစ်တွင်မူ

**ဒုက္ခာရီ(စက်မှုလယ်ယာ)
 ဆင်ဖြူကျွန်း**

ဗိုက်ရွဲသူများ အဆီကျစေရန်

ကန်စွန်းရွက်ပြုတ်ရည် သောက်ကြရန်

အသက်အရွယ် (၄၀)ကျော်လာလျှင် အဆီများ စုလာတတ်ပြီး အများအားဖြင့် ကျား၊မ မရွေး ဗိုက်ရွဲလာတတ်ကြပါသည်။ အဆီကျ၍ ခန္ဓာကိုယ် သွယ်လျလာစေရန်အတွက် ကန်စွန်းရွက်ပြုတ်ရည်ကို သုံးခွက် တစ်ခွက် တင် ကျိုသောက်ပါ။

ကန်စွန်းရွက် သတ္တုရည်ကို မသောက်နိုင်ပါက ကန်စွန်းရွက်ပြုတ်ကို စားပါ။

စာရေးသူ၏မိတ်ဆွေ ဒေါ်သက်သက်သည် အသက်(၄၀)ကျော်လာသောအခါ ခန္ဓာကိုယ်ဝမ်းဗိုက်လည်း ဗိုက်ရွဲလာသည်။

စာရေးသူနှင့် တွေ့စက ခန္ဓာကိုယ်မှာ ဗိုက်ရွဲ၍ ဝဝတုတ်တုတ်ဖြစ်၍ နောက်(၁၀)ရက်ခန့်ကြာတော့ ပြန်တွေ့သည့်အခါ ခန္ဓာကိုယ်အချိုးအစား ပြေပြစ်စွာနှင့် တကယ်ပင် ကြည့်ကောင်းလာပါသည်။ ဗိုက်ရွဲ ဗိုက်ပူခြင်းလည်း မရှိတော့ပါ။ ဒါကြောင့်...

'ဒေါ်သက်သက် ဘာဆေးတွေ သောက်ပြီး အဆီကျ လှပတဲ့ခန္ဓာကိုယ်ကို ပိုင်ဆိုင်သွားရတာလဲ'

ဟု ပြောတော့ ဒေါ်သက်သက်က...

'ကျွန်မသောက်တဲ့ဆေးက ဈေးကြီးတယ်'

ဟု ပြောကာ ရယ်နေပါသည်။ ခန္ဓာကိုယ်အဆီကျ တကယ်ပင် သွယ်လျသွားသည့်အတွက် စိတ်ဝင် စားစွာ နားထောင်ပြီး ဆေးအမည်မှတ်သား၍ အမှန်တကယ် ခန္ဓာကိုယ်ဝမ်းဗိုက် အဆီများ ရှိနေသောသူများ အတွက် ဆေးနည်းကောင်းတစ်လက်ကို ကြော်ငြာမည်ဟု စိတ်ထဲမှာ အမြန် သိချင်လှပါသည်။

ဒေါ်သက်သက်မှ ခန္ဓာကိုယ် သွယ်လျပြီး အဆီချသည့်ဆေးနည်းကတော့ **ကန်စွန်းရွက်ပြုတ်ရည်ကို အစာမစားမီ သောက်ပါသည်။ ထမင်းစားတော့လည်း ကန်စွန်းရွက်ပြုတ် တို့စားပါသည်။**

(၃)ရက်ဆက်တိုက် စားလိုက်ပါသည်။

ဒါကြောင့် ကျွန်မရဲ့ ခန္ဓာကိုယ် အဆီကျသွယ်လျလာတာပါ အခြား ဘာဆေးမှ မမှီဝဲပါဘူးဟု ပြောပြပါသည်။ အရမ်းဝသူတွေအတွက်က တစ်လ (၃)ရက်ဆက်တိုက် အဆီချပါ။ ခန္ဓာကိုယ် အသင့်အနေအထားလေး ကန်စွန်းရွက်ပြုတ်ရည် သောက်ခြင်းကို ရင်လိုက်ပါ။ ဒါဆို မိမိလိုချင်သည့် ခန္ဓာကိုယ်အချိုးအစား ရနိုင်ပါသည်။ ဓာတုဆေးဝါးများကို မမှီဝဲရဘဲ သဘာဝကပေးသည့် ကန်စွန်းရွက်ပြုတ်ရည်သည် ငွေကုန်ကြေးကျ သက်သာသော သောက်သုံးနိုင်သည့်အတွက် ခန္ဓာကိုယ်သွယ်လျ အဆီချနိုင်သည့် ဆေးနည်းကောင်းတစ်လက်ကို စာရေးသူ ကိုယ်ကိုယ်တိုင် သိရှိရသဖြင့် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းသို့ ပေးပို့လိုက်ရပါသည်။

ဤဆေးနည်းပေးသော ဒေါ်သက်သက်ကို ကျေးဇူး အထူးတင်ပါသည်။

သရာမ ဒေါ်ခင်သန်းဦး (ဖန်ခါမြေ)

ပဏ္ဍိတပေလ်

ဆရာကြီး ဦးကောလိမြိုင်
(ဥပဒေတွဲ)
လက္ခဏာဗေဒနှင့်ပညာသုတေသီ

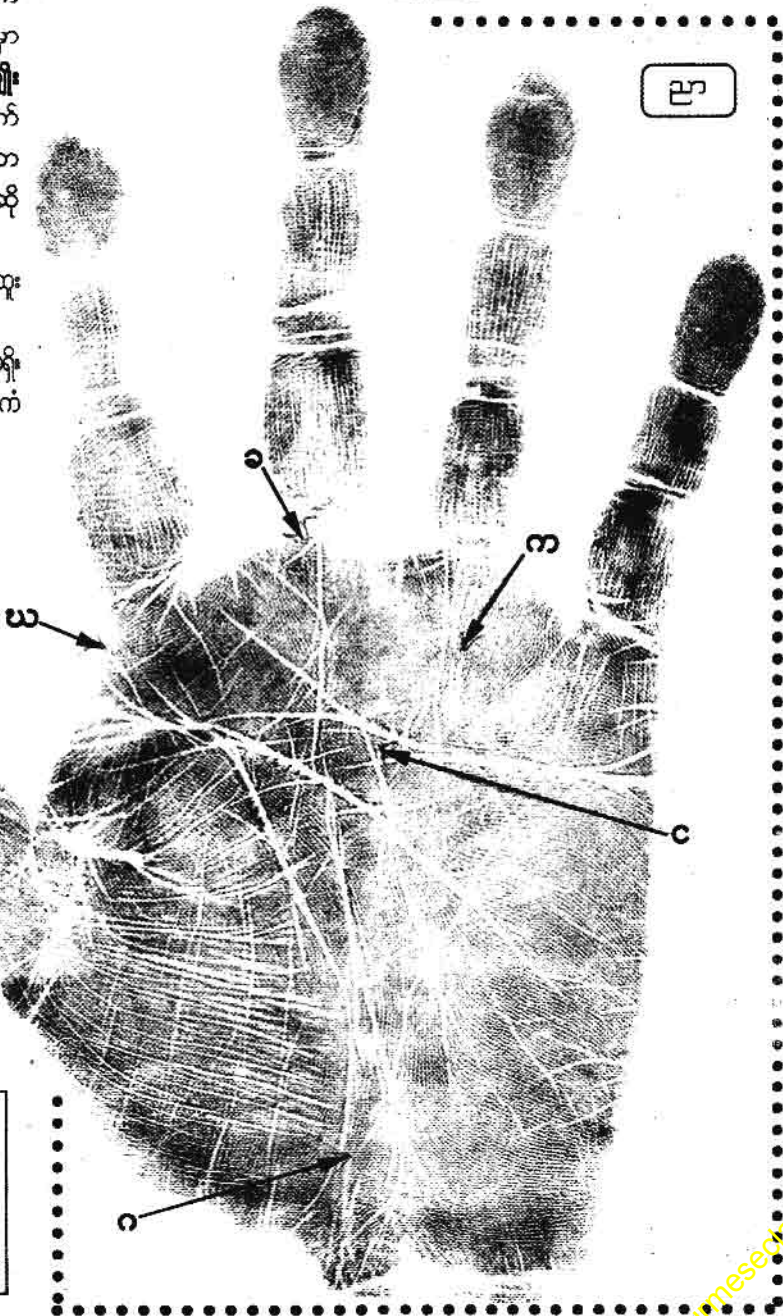
အဖြေသို့ကြံစို့

ယခုလအတွက် ဖော်ပြပေးလိုက်သော ညာလက်ဖဝါးပုံစံ ပိုင်ရှင်မှာ အသက် ကြောက်ဆယ်ကျော် အမျိုးသားတစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီ လက်ဖဝါးပုံစံကို သေချာစွာ ကြည့်ရှု လေ့လာပြီးမှ အောက်ပါမေးခွန်းများကို ဖြေဆိုကြည့်ပါ။

- ၁။ လိင်တမ်းလုပ်ငန်းမှာ အပြိုင်ဆိုင်ရာထူး ရနိုင်/မရနိုင်။
- ၂။ ဖိမိခန်းခွဲအုပ်ချုပ်မှု ကျွမ်းကျင်ခြင်း ရှိ/မရှိ။
- ၃။ အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီးပွားကံ ပါ/မပါ။
- ၄။ အိုဗာတာ ကောင်း/မကောင်း။

စာဖတ်သူများ၏ အဖြေကို သီးခြားစာရွက်လွှတ်မှာ အကြောင်းပြချက်နဲ့ တကွ အရေးမှတ်ပြီးမှ ထာကွဏာပဟေဠိ အဖြေများနဲ့ တိုက်ဆိုင်စစ်ဆေးကြည့်မှသာ ထာကွဏာပညာသုတေသီ တိုးပွား ရရှိပါလိမ့်မယ်။

ညာ

ပဟေဠိ အဖြေများကို စာမျက်နှာ (၂၂၀)တွင် ကြည့်ရှုပါရန်။

လူတိုင်းအတွက် တစ်စုံတစ်ရာ

အိမ်ထောင်စာပေ (၆၅)

လက်ခံလက်ခံ

- ပြည့်စုံစေရေးအတွက် ပိုက်ဆံအိတ်ကို အမျိုးသား(လင်ခင်ပွန်း)က ပြန်ပေးလျှင်... လက်ရှိလုပ်ကိုင် ကြံစည်နေသော အလုပ်အကိုင်၊ အကြံအစည်များ တိုးတက် အောင်မြင် ဖြစ်ထွန်းမည်။
- ✦ ဇနီးဖြစ်သူက ပြည့်စုံစေရေးအတွက် ပိုက်ဆံအိတ်ကို မြင်မက်ပါက... ခင်ပွန်းလင်သား သစ္စာဖောက်ဖျက်ခြင်း ခံရတတ်သည်။
- ✦ လှလင်ပျို၊ ငယ်ရွယ်သူ အမျိုးသားက ပြည့်စုံနေသော ပိုက်ဆံအိတ်ကို မြင်မက်ပါက... အပြစ်ပေး အရေးယူခြင်း ခံရဖွယ်ရှိသည်။
- လုံပျိုက (အိမ်ထောင်ကျသေးသူ အမျိုးသမီးက) ပြည့်စုံနေသော ပိုက်ဆံအိတ်ကို မြင်မက်ပါက... မကြာမီတင် အိမ်ထောင်ကျကုန်နိုးရိမည်။
- ✦ ကုန်သည်၊ ရောင်းဝယ်ဖောက်ကားသူက မြင်မက်လျှင်... အခွင့်အခါကောင်းကြုံ၍ ငွေကြေးအမြတ်အစွန်းရတတ်သည်။
- ✦ ဝန်ထမ်း၊ အလုပ်သမားက မြင်မက်လျှင်... ရာထူး၊ လုပ်အားခ တိုးတက် ရရှိနိုင်သည်။
- ✦ တောင်သူလယ်သမားက မြင်မက်လျှင်... သီးနှံများ အဖျက်အဆီး ရောဂါပိုးကင်းရှင်း၍ အထွတ်တိုးမည်။
- ✦ ကျောင်းသူကျောင်းသားက မြင်မက်လျှင်... သတိမေ့လျော့၍ ခြေချော်လက်ချော်ဖြစ်ကာ စာမေးပွဲကျတတ်သည်။
- ✦ နာမကျန်းဖြစ်နေသူက မြင်မက်လျှင်...

ရောဂါဝေဒနာ တိုးတက် ဖိစီးလိမ့်မည်။

✦ ခရီးသွား နေစဉ် မြင်မက် ပါက...

- ခရီးလမ်း အဆင်ပြေချောမွေ့မည်။
- ပိုက်ဆံအိတ်အလွတ်ကို မြင်မက်ပါက အမျိုးသား(လင်ခင်ပွန်း)က ပြန်ပေးခြင်း ဖြစ်လျှင် နိမ့်သည့်အပေါ် ယုယကြင်နာ တိုးပွား ချစ်ခင်မည်။
- ✦ ဇနီးမယားဖြစ်သူက ပိုက်ဆံ အိတ်အလွတ်ကို မြင်မက်ပါက... လင်ယောက်ျားအပေါ် တိုးတက် ချစ်ခင်မည်။
- ✦ အလုပ်သမား၊ ဝန်ထမ်းဖြစ်သူက မြင်မက်လျှင်... လုပ်အားခ၊ လစာ လျော့နည်း ကျဆင်းတတ်သည်။
- ✦ ကုန်သည်၊ ရောင်းဝယ်သူက မြင်မက်လျှင်... ကံဇာတာနိမ့်ပါး၍ ဘေးဒုက္ခကြုံရ သောကာလသို့ ရောက်ရှိပြီဖြစ်သည်။
- ✦ လှလင်၊ အိမ်ထောင်မရှိသေးသော ယောက်ျားလေးက မြင်မက်လျှင်... ဒီးမြောက် ပူဇော်ခြင်း ခံရကုန်နိုး ရှိ

သည်။

✦ လုံပျို အိမ်ထောင် မရှိသေးသော မိန်းကလေးက မြင်မက်ပါက...

- ဘဝအဖော်နှင့် ဝေးကွာရတတ် သည်။
- ✦ တောင်သူလယ်သမားက မြင်မက်လျှင်... ပိုးမွှားနှင့် ရာသီဥတု အဖျက်အဆီး ကြုံ၍ သီးနှံအထွက်နည်း၊ အထွက်နှုန်း တတ်သည်။
- ✦ နေထိုင်မကောင်းဖြစ်စဉ် မြင်မက်ပါက... ရောဂါဝေဒနာများ ဆေးဝါးမတို နာတာရှည် ခံစားရဖွယ်ရှိသည်။
- ✦ ခရီးသွားစဉ် မြင်မက်ပါက... စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်ဖွယ် ကိစ္စ များ ကြုံတွေ့ရလျက် လမ်းခရီး နှောင့်နှေး ကြန့်ကြာနိုင်သည်။
- ✦ ကျောင်းသူကျောင်းသားက မြင်မက်လျှင်... ဖြေဆိုရဖွယ်ရှိသော စာမေးပွဲတို့ အခက်အခဲမရှိ အောင်မြင်မည်။
- အိမ်ထောင်မရှိသော သူတစ်ပါးက ပိုက်ဆံ အိတ်ကို လက်ခံရသည်ဟု မြင်မက်လျှင်

သုဝယ်ချင်း မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်း ကတိ
သစ္စာ စောင့်ဖျက်မှု ကြံရကိန်းရှိသည်။

✦ အိမ်ရှင်မက မြင်မက်ပါက...

ခင်ပွန်းသည် အလိုမကျ ငြူစုအပြစ်
တင်ခြင်း ကြုံရတတ်သည်။

✦ ယောက်ျားပျို (အိမ်ထောင်မရှိ
သေးသူ)က မြင်မက်လျှင်...

မိတ်ဆွေသင်္ကာများနှင့် စိတ်ဝမ်းကွဲ
ရကိန်းရှိသည်။

✦ မိန်းမပျို၊ အိမ်ထောင်မရှိသေး
သူက မြင်မက်လျှင်...

စေ့စပ်ကြောင်းလမ်း စပ်ဟပ်ခြင်း
ခံရဖွယ်ရှိသည်။

✦ ကုန်သည်ပွဲစားက မြင်မက်
လျှင်...

လုပ်ငန်း၊ ကုန်စည်၊ ဈေးကွက်
အသစ် ပြောင်းလဲ လုပ်ကိုင်ခြင်းဖြင့်
အမြတ်အစွန်းရရှိမည်။

✦ တောင်သူလယ်သမားက မြင်
မက်လျှင်...

သီးနှံအမျိုးအစား စိုက်ပျိုး ထွန်
ယက်နည်းအသစ်ကြောင့် ဝင်ငွေ တိုး
ဖွားနိုင်သည်။

✦ ကျောင်းသူကျောင်းသားက မြင်
မက်လျှင်...

လေ့ကျင့်သင်အံ့မှု အချိန်ဇယား လွှဲ
ပြောင်းခြင်း၊ သင်အံ့လေ့လာပုံ ပြောင်း
လဲခြင်းဖြင့် ပညာရေး တိုးတက်ဖွယ်
ရှိသည်။

✦ နေထိုင်မကောင်း ဖြစ်နေသော
ဝေဒနာရှင်က မြင်မက်လျှင်...

ဆေးဝါး၊ ဆရာသမား ပြောင်းလဲ
ကုသသင့်ကြောင်း သတိပေးခြင်း ဖြစ်
သည်။

✦ ခရီးသွားစဉ် မြင်မက်ပါက...

မမျှော်လင့်ဘဲ ခရီးစဉ် ပြောင်းလဲရ
ကိန်း ရှိသည်။

✦ နေအိမ်၊ ဇာတိမြေမှ ရပ်ဝေးမြေ
ခြားသို့ ရောက်ရှိနေသူက မြင်
မက်ပါလျှင်...

မကြာမီ ပြည်တော်ပြန်ရဖွယ်ရှိ
သည်။

✦ ပူပင်သောက အတိဒုက္ခ ကြုံနေ
ရစဉ် မြင်မက်ပါက...

မကြာမီ အမှောင်ထု ပျက်ပြယ်၍
ရောင်နီသန်းလာမည်။

● လုံပျိုက ချစ်သူ၏ ခိုက်ဆံ့အခြေ
ပါးသောအိတ်ကို ယူရသည်ဟု မြင်မက်
လျှင် ချစ်သူ ဘဝဖော်နှင့် မကြာမီ
လက်ထပ် ထိမ်းမြားရလိမ့်မည်။

✦ လှလင်ပျိုက ချစ်သူထံမှ ပြည့်
ဖောင်းနေသော ဝိုက်ဆံ့အိတ်ကို
ယူရသည်ဟု မြင်မက်လျှင်...

တစ်ယောက်တစ်နယ်စီ ခွဲခွာနေရ
ကိန်း ရှိသည်။

● လုံပျိုက ချစ်သူထံမှ ဝိုက်ဆံ့အိတ်ကို
ရရှိသည်ဟု မြင်မက်လျှင် အဆားရောက်
ချစ်သူနှင့် မကြာမီ တွေ့ဆုံစွဲရမည်။

✦ လှလင်ပျိုက ချစ်သူ၏ ဝိုက်ဆံ့
အိတ်အလွတ်ကို ယူရသည်ဟု
မြင်မက်လျှင်...

ချစ်သူအသစ် ရတတ်သည်။

● အလုပ်ရှင် အထက်လူကြီးက မိမိအား
ဝိုက်ဆံ့အိတ်အလွတ်ပေးသည်ဟု မြင်မက်ပါ
က အလုပ်ပြုစက်ကိန်းရှိသည်။

✦ ခင်ပွန်းသည်က မိမိအား ဝိုက်ဆံ့

အိတ်အပြည့်ပေးသည်ဟု မြင်
မက်လျှင်...

စားဖိုဆောင်နှင့် အထွေထွေ ကုန်
ကျငွေ များပြား၍ ခင်ပွန်းအပေါ် ငြူစု
အပြစ်မြင်ရကိန်း ရှိသည်။

✦ ဇနီးသည်က မိမိအား ဝိုက်ဆံ့
အိတ်နှင့် အပြည့်ပေးသည်ဟု
မြင်မက်ပါက...

ဇနီးသည်၏ အပြစ်အနာအဆာ
များ အားနည်းချက်များအတွက် ဘဝင်
မကျ ရှိနေမည်။

● သူတစ်ပါးအား ဝိုက်ဆံ့အိတ်ပေးရ
သည်ဟု မြင်မက်ပါက ခိုက်ဆံ့အခြေ
ဖြစ်မည်။

✦ ဇနီးသည်အား ပြည့်ဖောင်းနေ
သော ဝိုက်ဆံ့အိတ်ကို ပေးရသည်
ဟု မက်လျှင်...

သားယောက်ျားလေး မွေးဖွားလိမ့်
မည်။

✦ ရန်သူ၊ မချစ်မနှစ်သက်သူအား
ဝိုက်ဆံ့အိတ်ပေးရသည်ဟု မြင်
မက်လျှင်...

ရန်သူထံ အညံ့ခံ အရှုံးပေးရတတ်
သည်။

✦ မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်းအား ဝိုက်ဆံ့
အိတ်ပေးလိုက်သည်ဟု မြင်
မက်လျှင်...

ကြံဆောင်သမျှ ကိစ္စအဝဝ
အောင်မြင်မှု ရရှိမည်။

✦ ကုန်သည်၊ ရောင်းဝယ်သူက
မိတ်ဆွေအား ဝိုက်ဆံ့အိတ်ပေး
ရသည်ဟု မြင်မက်လျှင်...

လုပ်ငန်းအသစ်၊ လုပ်ငန်းခွဲ၊ ဆိုင်ခွဲ
များဖွင့်လှစ်နိုင်မည်။

✦ တောင်သူလယ်သမားက မိတ်ဆွေ
အား ဝိုက်ဆံ့အိတ်ပေးရသည်ဟု
မြင်မက်ပါက...

သီးထပ်သီးညှပ် စိုက်ပျိုး၍ ဝင်ငွေ
များထွက်ရမည်။

တိုးပွားမည်။

✦ ဝေဒနာခံစားနေရသူက ပိတ်ဆွေအား ဝိုက်ဆံအိတ်ပေးရမည်ဟု မြင်မက်လျှင်...

သမားစွမ်း၊ သမားကျောင်း တွေရှိ၍ ဝေဒနာ သက်သာပျောက်ကင်းမည်။

☉ သူတစ်ပါး၏ ဝိုက်ဆံအိတ်ကို ခိုးယူရမည်ဟု မြင်မက်ပါက လူအများကြည်ညိုလေးစားခြင်း ခံရမည်။

✦ သူတစ်ပါး၏ ဝိုက်ဆံအိတ်ကို အတင်းအဓမ္မ လုယူရမည်ဟု မြင်မက်ပါက...

မင်းရေးမင်းရာကိစ္စများ အဆင်ပြေအောင်မြင်မည်။

✦ ဝိုက်ဆံအိတ် ပျောက်ဆုံးသည်ဟု မြင်မက်ပါက...

မကြာမတင်ကာလအတွင်း အိမ်ခန်း၊ အဆောက်အအုံ၊ ခြံမြေ ဝယ်ယူရရှိမည်။

✦ ဝိုက်ဆံအိတ်ကဲ့သို့ ကိုယ်နှင့် တစ်ပါတည်း သယ်ဆောင်သွားလေ့မရှိသော ဘူး၊ ခွက်၊ သေတ္တာ၊ ပုံးစသည် ဝိုက်ဆံထည့်စရာ ပစ္စည်းအလွတ် (ဝိုက်ဆံမရှိ) ကို မြင်မက်ပါက...

လုပ်ငန်းကျဆင်း၍ ငွေကြေးဂုဏ် သိက္ခာ ပျက်စီး ဆုတ်ယုတ်နိုင်သည်။

✦ ဝိုက်ဆံသေတ္တာ (အခြားဝိုက်ဆံထည့်စရာပစ္စည်းများ အပါအဝင်) တွင် ဝိုက်ဆံပြည့်လျှံနေသည်ကို မြင်မက်ပါက...

စီးပွားတိုးတက်၍ ကြံတိုင်းအောင် ဆောင်တိုင်းမြောက်မည့် နိမိတ်ဖြစ်သည်။

ထက်မင်းကျော်စွာ

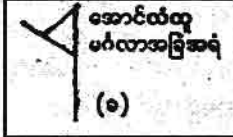
စာမျက်နှာ (၂၁၅) မှ အဆက်

လက္ခဏာပေး၍ အခြေများ

၁။ ဝန်ထမ်းလုပ်ငန်းမှာ အမြင့်ဆုံး ရာထူး ရနိုင်တယ်။

ဘာကြောင့်လဲဆိုရင်... လက်ခလယ်အောက် စနေဂြိုဟ်နဲ့ ထိပ်မှာ အောင်ထံထူ မင်္ဂလာအခြေအရံ သင်္ကေတ ထင်ရှားရှိတယ်။

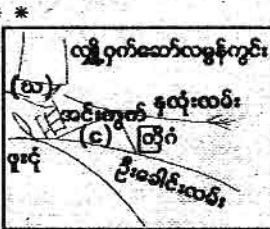
အဲဒီသင်္ကေတဟာ ရှားပါတဲ့ သင်္ကေတမျိုးဖြစ်ပြီး လက္ခဏာရှင်ကို သူ့လုပ်ကိုင်ရာ ဝန်ထမ်းအလုပ်မှာ အမြဲပွားများ ရာထူးကို တိုးတက် ရရှိစေပြီး အငြိမ်းစားယူခြင်းကို ဖြစ်ပါမယ်။

၂။ စိမ်ခန့်ခွဲအုပ်ချုပ်မှု အထူး ကျွမ်းကျင်မယ်။

ဘာကြောင့်လဲဆိုရင်... လက်ညှိုးအောက် ကြာသပတေးဂြိုဟ်နဲ့မှာ လျှို့ဝှက် ဆော်လမွန်ကွင်း၊ အဖူးအပုံ အင်းကွက်၊ ဆရာလမ်း၊ ရည်မှန်းချက်လမ်း အစရှိတဲ့ သင်္ကေတတွေနဲ့ နှလုံးလမ်း၊ ဦးခေါင်းလမ်းကြားမှာ တြိဂံသင်္ကေတတွေ ရှိခြင်းကြောင့် ဖြစ်တယ်။

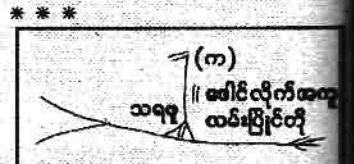
အဲဒီ သင်္ကေတတွေဟာ ဝန်ထမ်း ထောင်သောင်အများကို စိမ်ခန့်ခွဲ အုပ်ချုပ်ရတဲ့ လုပ်ငန်းမျိုးမှာ အထူး ကျွမ်းကျင် ရေရှည် လုပ်ကိုင်နိုင်မယ်။

၃။ အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာ ကြီးပွားကံ ပါတယ်။

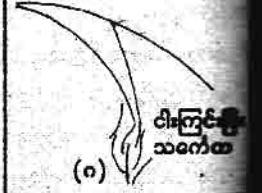
ဘာကြောင့်လဲဆိုရင်...

လက်သူကြွယ်အောက် တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်နဲ့မှာ သရဖူ ခေါင်လိုက် အတွဲလမ်းပြိုင်တိုတွေ ရှိတယ်။ နာမည်ဂုဏ်သတင်းကြီးခြင်း၊ တွေ့ကြုံအရာအုပ်စုခြင်း အနှောင့်အယှက်အပူအစီး ကင်းမြင်တွေ ဖြစ်စေနိုင်တယ်။

၄။ အိုစာတာ ကောင်းမယ်။

ဘာကြောင့်လဲဆိုရင်... လက်ကောက်ရစ်အထက် လက်နှောင့်ပိုင်း သောကြာဂြိုဟ်နဲ့နဲ့ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်နဲ့ကြား ယူရေးနပ်ဂြိုဟ်နဲ့နဲ့ ငါးကြင်းဦးသင်္ကေတ ရှိတယ်။ အဲဒီသင်္ကေတဟာ ပြိုကြီးပြိုကျမှာ နေခြင်း အလုပ်အကိုင်ကြီးများ ဦးဆောင်ဖက်ကိုင်ခြင်း ပိသားစု သားသမီး ပြုပြင်အပေါ် ဩဇာရှိခြင်း ကျန်းမာအသက်ရှင်ခြင်း အိုစာတာကောင်းခြင်းတို့ကို ဖြစ်စေတယ်။

မှတ်ချက်
ဤလက္ခဏာရှင်မှာ အင်ဂျင်နီယာချုပ်တာဝန် ထမ်းဆောင်ခဲ့ပြီး အငြိမ်းစားယူခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ (လက္ခဏာပညာသူတ တိုးပွားပါစေ)

အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာပွားအောင်...

ဆရာကြီးဦးအောင်မြင် (ဥပစာပညာ) လက္ခဏာပေးဒင်ပညာသူတော်

ကြက်အူ

နည်းသစ်

လတစ်လ၏ နေ့တစ်နေ့တွင် ဇနီး ဖြစ်သူ ချစ်ညိုမှ "အစ်ကိုရေ... ခြံထဲက သံပရာသီး တစ်လုံးလောက် သွားခူး ပေးစမ်းပါ။ ဒီမှာ လက်မအားလို့" ဟု နောက်ဖေးမီးဖိုချောင်မှ လှမ်းပြောသည့် အသံကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကြီး အား သံသံမဲမဲ ဖတ်နေသည့် စာရေး သူကြားလိုက်ရပါသည်။

တအားစိတ်ဝင်တစား ဖတ်နေချိန် မျိုးတွင် အကြောင်းတစ်ခုပေါ်ပေါက် လာလျှင် စာရေးသူ စိတ်တိုတတ်ပါ သည်။

ထို့ကြောင့် စာရေးသူ စာအုပ်ကို စားပွဲပေါ်ချလျက် ချစ်ညိုရှိရာသို့ ခြေလှမ်းကျကျဖြင့်သွားကာ...

"ဒီ သံပရာသီးလေးတစ်လုံးတောင် သွားခူးဖို့ အချိန်မရတော့ဘူးလား"

ဟု ဒေါသဖြင့် ပြောလိုက်မိပါသည်။

ထိုအခါ ချစ်ညိုမှ "သံပရာသီးခူး ခိုင်းတာ အစ်ကိုဆောင်းပါးရေးဖို့ အတွက်ရအောင် 'ကြက်အူလျှော် နည်း' ကို လက်တွေ့ကျကျ နားမလို့ ခေါ်တာပါ။ အစ်ကို မခူးချင်လည်းနေ ကိုယ့်ဘာသာပဲ သွားခူးလိုက်တော့ မယ်"

ဟု ချစ်ညိုမှ စိတ်မရှည်သံလေးဖြင့် ပြန်ပြောသဖြင့် စာရေးသူမှ ကြက်အူ လျှော်နည်းရမည်ဆိုသော စကား ကြောင့် စိတ်ပြေသွားကာ...

"ဟဲ...ဟဲ မဟုတ်ပါဘူးကွာ၊ စာ ဖတ်ရင်း ခြင်္ကိုက်လို့ ခြင်္ကို ဒေါသဖြစ် ရင်းကနေ ချစ်ညိုကို ပြောမိတာပါ"

ဟု စကားလွှဲပြောရင်း ခြံဝင်းအတွင်း ရှိ သံပရာသီးတစ်လုံး သွားခူးကာ ပေးလိုက်ပါသည်။

ချစ်ညို၏ ကြက်အူလျှော်နည်းမှာ... အခြားနည်းများနှင့်မတူ တစ်မူကွဲလွဲ နေသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

ကြက်အူကို မြန်မာတို့ ရှေးရိုး အဆင်အလာအရ နန္ဒင်းမှုန့်နှင့် လျှော်ကြပါ သည်။ ကြက်ချေးများ စင် သွားသော်လည်း နန္ဒင်း အနံ့ကြီး စွဲကျန်နေတတ် သဖြင့် အရသာမရှိ ဖြစ် တတ်ပါသည်။

"ကြက်အူ ၂၅ကျပ်သာ၊ လျှော် ပုံမှာ..."

- ၁။ ကြက်အူများကို ဓားနှင့်ထိုးခွဲ လိုက်ပါ။
- ၂။ ထက်ခြမ်းကွဲသွားသော ကြက်အူ များကို ရေနှင့် စင်အောင် ဆေး ကြောပြီး ပန်းကန်ထဲထည့်ပါ။
- ၃။ ပန်းကန်ထဲ ထည့်ထားသော ကြက်အူများပေါ်သို့ သံပရာသီး အား ထက်ခြမ်းလှီး၍ ကြက်အူ ပေါ်သို့ ညှစ်ချလိုက်ပါ။
- ၄။ ကြက်အူနှင့် သံပရာသီးတို့ ပေါင်းစပ်၍ သမအောင် နှာ၊ နှာ နယ်ပေးပါ။
- ၅။ သမသွားပြီးဆိုလျှင် ရေစင်အောင် ဆေးလိုက်ပါ။
- ၆။ ရေစင်သွားပြီးဆိုပါက ပျဉ်းတော် သိမ်ရွက် (၁၀)ရွက်အား ထောင်း၍ အူများပေါ်သို့ ဖြူးပြီး (၂)မိနစ်ခန့် နယ်ပါ။
- ၇။ ပြီးနောက် ရေစင်၊ စင်ဆေးလိုက် ပါ။
- (၈)ချက်လုံး ဆောင်ရွက်ပြီးပါက ကြက်အူတွေကို နှာခေါင်းနှင့် ဖွေးကြည့်

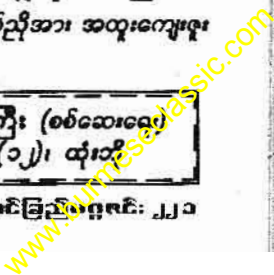
လိုက်ပါ။ ကြက်ညိုနဲ့ ကြက်ချေးနဲ့များ ကင်းစင်နေသည်ကို တွေ့ရမည် ဖြစ်ပါ သည်။

ထို့နောက် ကြက်အူအား ပြုတ်ပြီး နူးသည်နှင့် ခပ်သင့်သင့် ဓားနှင့် လှီးပါ။ ပြီးလျှင် ဆီသတ်၊ ကြက်သွန်နီ၊ ဂေါ်ဖီ တို့ကို ပါးပါးလှီး ပဲမှုန့်၊ ငရုတ်ကြမ်းမှုန့်၊ နံနံပင်၊ ငံပြာရည်၊ ဟင်းခတ်မှုန့်တို့နှင့် ပေါင်းစပ် သုတ်စားပါက လျှာသည် သွားမှာ ဖြစ်သလို နှစ်သက်သလိုလည်း ချက်စားနိုင်ပါသည်။

သို့အတွက်ကြောင့် နက္ခတ္တရောင် ခြည်မဂ္ဂဇင်းကြီး၏ စာဖတ်ပရိတ်သတ် များ ကြက်အူလျှော်၍ သုတ်စားလို လျှင်ဖြစ်စေ၊ ချက်စားလိုလျှင်ဖြစ်စေ အသုံးပြု လုပ်စားနိုင်ပါရန် တင်ပြ အစီအရင်ခံ ရေးသားလိုက်ရပါသည်။ မှတ်ချက်။ ကြက်အူတွင်သာမက ဝက်အူ၊ ဆိတ်အူ၊ အမဲအူနှင့် အခြား အူများကိုလည်း ဤနည်းအတိုင်း အသုံးပြု၍ လျှော်နိုင်ပါသည်။

ချစ်ဇနီး၊ ချစ်ညိုအား အထူးကျေးဇူး တင်စွာဖြင့်...

ဦးကိုကိုကြီး (စစ်ဆေးရေး) ကစဖ(၁၂)၊ ထိုဘို့

တနင်္ဂနွေ

ဗိမ္မာဏေ။ ။ ဝာတုဗေဒပစ္စည်းများ၊ ပလတ်စတစ်ပစ္စည်းများ၊ လျှပ်စစ်ပစ္စည်းများ အရောင်းအဝယ်ကောင်းမည်။ အလုပ်ရုံစက်ရုံများ အကျိုးအမြတ်များမည်။

ကိုယ်စားလှယ်လုပ်ငန်းများ အကျိုးဖြစ်ထွန်းသော်လည်း မော်တော်ကားနှင့် စက်တပ်ယာဉ်များ အရောင်းအဝယ် အနည်းမည်။

ဇနီးထွေးများ။ ။ လူကြီးများ၏ ကူညီအားပေးမှု၊ ကြည့်ရှုမှုကြောင့် လုပ်ငန်းများ အောင်မြင်မည်။ တိုးတက်ကောင်းမွန်မည်။

အိမ်တွင်းရေး။ ။ အိမ်တွင်းရေး အဆင်ပြေသာယာမည်။ အိမ်ထောင်ဖက်(အထူးသဖြင့် ကျား) စီးပွားရေးကောင်းမည်။ သားသမီးများ၏ ကြီးပွားရေး၊ စီးပွားရေး ကောင်းမည်။ သားသမီးများနှင့် ပတ်သက်၍ ငွေကြေးဝင်မည်။

အချစ်ရေး။ ။ အချစ်ရေးကတော့ အထစ်အငေါ့လေးတွေ ရှိနေမည်။ ယခုကာလအတွင်း အိမ်ထောင်ပြုရန် မစဉ်းစားပါနှင့်။

ပညာရေး။ ။ ပညာရေးအတွက် တစ်ရပ်တစ်ကျေးသို့ သွားရောက်သင်ယူရလိမ့်မည်။ ကြိုးစားသည်ထက် ခိုနှိပ်အောင်မြင်လိမ့်မည်။

ကျန်းမာရေး။ ။ ခြေထောက်နာခြင်း၊ အကြောနာခြင်း ဝေဒနာများ ခံစားရတတ်သည်။

ထောင်စွဲရက်များ။ ။ ၁၊ ၃၊ ၆၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၅၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၂၊ ၂၄၊ ၂၇။

အောင်မြင်ရက်များ။ ။ ၂၊ ၄၊ ၇၊ ၉၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၂၈။

ထိခိုက်ရက်များ။ ။ ၃၊ ၅၊ ၈၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၄၊ ၂၇။

ထိခိုက်ကုန်များ။ ။ ၃၊ ၅၊ ၆၊ ၈ ဂဏန်းများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။
အထောင်ယတြာ။ ။ စီးပွားရေး၊ ကြီးပွားရေး၊ ကုန်းမာရေးများ အောင်မြင်တိုးတက် ကောင်းမွန်စေရန် တုန့်တော်ကြီးပါးကို ဆွမ်းကျွေးပါ။ (သို့မဟုတ်) သစ်သီးတစ်ပါးကို (၆)လုံး ကပ်လှပါ။

တနင်္လာ

ဗိမ္မာဏေ။ ။ မြေအရောင်းအဝယ်လုပ်ငန်းများ အလုပ်ဖြစ်မည်။ အလှူကုန်ပစ္စည်းများ၊ အဝတ်အထည်များ၊ အမျိုးသမီးအသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများ အရောင်းအဝယ်ကောင်းမည်။

ဇနီးထွေးများ။ ။ အလုပ် လုပ်ကိုင်ရာတွင် တာဝန်များ မဖြစ်မပြတ်ဘဲ ဖြစ်နေမည်။ မိမိဂုဏ်သိက္ခာကို ထိခိုက်တတ်သည်။

အိမ်တွင်းရေး။ ။ အိမ်ထောင်ဦးစီး အလုပ်များ ပိနေမည်။ ငွေဝင်များ၍ အဆင်ပြေနေသေးသည်။ သားသမီးများကြောင့် သောကမအေး ရှိနေတတ်သည်။

အချစ်ရေး။ ။ အချစ်ရေး အဆင်ပြေမည်။ ချစ်သူတိုင်းပိုင်းလည်နေလိမ့်မည်။ အိမ်ထောင်ပြုနိုင်သောကာလ ဖြစ်ပါသည်။

ပညာရေး။ ။ ပညာရေး ကံကောင်းသောကာလဖြစ်သည်။ ဉာဏ်နှင့် ဝီရိယသာ ကူလိုက်ပါက ထူးထူးချွန်ချွန် အောင်မြင်မည်။

ကျန်းမာရေး။ ။ ခြေထောက် အဆစ်အမျက်များ နာကျင်ကိုက်ခဲတတ်သည်။ ခြေထောက်ကို အအေးမခံပါနှင့်။

ထောင်စွဲရက်များ။ ။ ၃၊ ၅၊ ၇၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၇၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၈။

အောင်မြင်ရက်များ။ ။ ၄၊ ၆၊ ၈၊ ၁၁၊ ၁၃၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၇။

ထိခိုက်ရက်များ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၄၊ ၂၆။

ထိခိုက်ကုန်များ။ ။ ၃၊ ၅၊ ၇၊ ၈ ဂဏန်းများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်ယတြာ။ ။ အလုပ်အကိုင်များ အဆင်ပြေစေရန် လာဘ်လာဘဝန်အတွက် ရဟန်းတော်(၃)ပါးကို ထွှာငွေငွေကျ လှူဒါန်းပေးပါ။

၂၂၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပစ္စည်း

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ(၁ ရက်နေ့မှ ၂၆)ရက်နေ့အထိ ခုနှစ်ရက်သားသမီးများအတွက်

လောကတမ်း

ဆရာမောင်မောင်

ရွေးချယ်ပါ။
အထောင်ယတြာ။ ။ ကျန်းမာရေး၊ ငွေရေးကြေးရေး၊ စီးပွားရေး၊ အလုပ်အကိုင်များ အဆင်ပြေ အောင်မြင်စေရန် တုန့်တော် ကျောင်းဆောက်ရန်အတွက် ငွေကြေးကို တတ်နိုင်သမျှ လှူဒါန်းပါ။

အင်္ဂါ

ဗိမ္မာဏေ။ ။ ဆန်စပါး ရောင်းဝယ်ရေးလုပ်ငန်းများ၊ လုပ်ငန်းကောင်းမည်။ ဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေး၊ ရောင်းချရေးလုပ်ငန်းများ အကျိုးအမြတ်များမည်။ အကျိုးဆောင်ရွက်နေမှုများ မြေဆုံးရှုံးမှုအတွက် အမှုလာအပ်လိမ့်မည်။

ဇနီးထွေးများ။ ။ လုပ်ငန်းများ၊ တာဝန်များကို အောင်မြင်စွာ ဆောင်ရွက်နိုင်မည်။

အိမ်တွင်းရေး။ ။ အိမ်ထောင်ဦးစီး(အထူးသဖြင့် ကျားများ) အောင်မြင်၍ အိမ်တွင်းရေး အဆင်ပြေမည်။ ဇနီးမယား ကျန်းမာရေးညံ့မည်။

အချစ်ရေး။ ။ အချစ်ရေးမှာ မရေမရာ မသေမချာ ဖြစ်နေမည်။ ချစ်သူ၏ အထင်အမြင်လွဲမှုကို ခံရတတ်သည်။

ပညာရေး။ ။ အခက်အခဲကြီးမားလေလေ အောင်မြင်မှုကြီးမားလေလေ ဆိုသည်ကို သိထားပါ။

ကျန်းမာရေး။ ။ ကျန်းမာရေး ကောင်းပါသည်။ ရုတ်တရက် ဗိုက်အောင့်ခြင်း၊ ဗိုက်နာခြင်း ဝမ်းလျှော့ခြင်းများ ဖြစ်တတ်သည်။

ထောင်စွဲရက်များ။ ။ ၁၊ ၃၊ ၆၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၇။

အောင်မြင်ရက်များ။ ။ ၂၊ ၄၊ ၇၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၈။

ထိခိုက်ရက်များ။ ။ ၃၊ ၆၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၄၊ ၂၇။

ထိခိုက်ကုန်များ။ ။ ၃၊ ၆၊ ၈ ဂဏန်းများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်ယတြာ။ ။ အလုပ်အကိုင်များ အဆင်ပြေစေရန် လာဘ်လာဘဝန်အတွက် ရဟန်းတော်(၃)ပါးကို ထွှာငွေငွေကျ လှူဒါန်းပေးပါ။

ဗုဒ္ဓဟူး

ဗိမ္မာဏေ။ ။ အိမ်ဆောက်လုပ်ရေး လုပ်ငန်းရှင်များ နေအိမ်တိုက်ခန်းများ ရောင်းချမည်။ မြေအရောင်းအဝယ်ကိစ္စများ အမြတ်အစွန်းများမည်။ ယာဉ်ကား ရောင်းဝယ်ရေးလုပ်ငန်းများ အကျိုးများမည်။

ဇနီးထွေးများ။ ။ မိမိ တာဝန်ယူထားသော လုပ်ငန်းများ အောင်မြင်ပြီးပြတ်မည်။ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များ၏ အားပေးကူညီမှုကိုလည်း ရရှိမည်။

အိမ်တွင်းရေး။ ။ အိမ်တွင်းရေး အဆင်ပြေမည်။ ငွေများများဝင်မည်။

သာသမီးများ၏ ပညာရေး ကျန်းမာရေး ကောင်းမည်။
အချစ်ရေး။ ။ အချစ်ရေးကတော့ အဆင်ပြေမည်။
နှစ်ဖက်မိဘများကလည်း သဘောတူမည်။ မင်္ဂလာကိစ္စကို တစ်နယ်မှာ သွားရောက် ကျင်းပရတတ်သည်။

ပညာရေး။ ။ ပညာရေးကံစာတာ တက်နေသောကာလ ဖြစ်သည်။ ဝင်ခွင့်စာမေးပွဲများရှိလျှင် ရဲရဲဝင်ဝင် ဖြေဆိုပါ။
အောင်မြင်မည်။

ကျန်းမာရေး။ ။ ကျန်းမာရေးကောင်းမည်။ စိတ်ညစ်စရာ ကိစ္စကြောင့် စိတ်ထောင်းကိုယ်ကြော ဖြစ်ရတတ်သည်။

ထောင်ချီရက်များ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၈။

ကျွတ်ချီရက်များ။ ။ ၃၊ ၆၊ ၉၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၇၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၇။

ထိခိုက်ရက်များ။ ။ ၄၊ ၇၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၈။
ထိခိုက်ကုန်ရက်များ။ ။ ၅၊ ၇၊ ၈၊ ၀ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်သင်္ကြာ။ ။ စီးပွားရေး ကြီးပွားရေး အန္တရာယ်ကင်းရှင်းရေးအတွက် ဆွမ်း(၁၅)ပွင့်ကို တုရားတွင် တင်လျှင်၊ လျှို့ဝှက်ပျက် ကော်ဖီနှင့် ကိတ်ဖုန် အဖွဲ့ပွဲပါ။

ကြာသပတေး

မိဖွားရေး။ ။ ယာဉ်ကား ရောင်းဝယ်ရေးလုပ်ငန်းများ ပြန်လည်ကောင်း မွန်လာမည်။ စက်ရုံလုပ်ငန်းများ အထည်ချုပ်စက်ရုံများ ထုတ်လုပ်မှု အားကောင်းမည်။ ဈေးကွက်သစ်များ ရရှိမည်။

ဝန်ထမ်းရေးရာ။ ။ ဝန်ထမ်းများအား လုပ်ငန်းတာဝန်များ သတ်မှတ် ချိန်အတွင်း မပြီးစီးပါက ဖြေရှင်းရမည်။

အိမ်တွင်းရေးရာ။ ။ စိတ်လိုက်မာန်ပါ ပြောဆိုမှုကို ရှောင်ပါ။ တစ်ဦးဦးက အလျှော့ပေးပါ။ သားသမီးများ၏ နိုင်ငံခြားခရီး အဆင်ပြေမည်။

အချစ်ရေး။ ။ “ချစ်သူရွေးမယ် ချစ်ဝဲလည်” ဆိုသော ကိန်းထဲရောက် နေသည်။ သတိထားရွေးချယ်ပါ။

ပညာရေး။ ။ တစ်နယ်တစ်ကျေးတွင် ပညာ သင်ကြားရက်နီးရှိနေ သည်။ နိုင်ငံခြား ပညာသင်ကြားရေးလည်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

ကျန်းမာရေး။ ။ ရုတ်တရက် ခေါင်းမူးခေါင်းကိုက် ဖြစ်တတ်၍ အလုပ်များကို လျော့လုပ်ပါ။ အနားယူပေးပါ။

ထောင်ချီရက်များ။ ။ ၃၊ ၆၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၂၈။

ကျွတ်ချီရက်များ။ ။ ၄၊ ၇၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၂၆။

ထိခိုက်ရက်များ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၈။

ထိခိုက်ကုန်ရက်များ။ ။ ၂၊ ၃၊ ၅၊ ၈ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်သင်္ကြာ။ ။ ကံပြိုယပြာအတွက် “ကြီး” အမည်ပါသော ဘုရားတစ်ဆူ တွင် ဆွမ်းနံနက်(၉)နာရီမှစ၍ ပညာရေးအဖွဲ့အစည်းအဖွဲ့ကို (၁၉)ခေါက် ပူဇော်ပေးပါ။ (သို့မဟုတ်) ရွတ်ပွားပူဇော်ပေးပါ။

ဆော့ကြာ

မိဖွားရေး။ ။ လေကြောင်းဆိုင်ရာ လုပ်ငန်းများ လေယာဉ်လက်မှတ် တွယ်စားလုပ်လုပ်ငန်း အခြားကိုယ်စားလှယ် ပွဲစားလုပ်ငန်းများ အဆင်ပြေမည်။ အိမ်၊ အိမ်ခန်း ဆောက်လုပ် ရောင်းချရေးလုပ်ငန်းများ ဖြေအရောင်းအဝယ်လုပ်ငန်းများ အမြတ်များမည်။

ဝန်ထမ်းရေးရာ။ ။ လုပ်ငန်းများ အဆင်ပြေမည်။ မိမိကို မကျေနပ်သူ

က နောင်ယုက်သော်လည်း ခင်မင်သူ မိတ်ဆွေများက ကူညီ လိမ့်မည်။

အိမ်တွင်းရေးရာ။ ။ သည်းခံလျှင် အိမ်တွင်းရေးသာယာမည်။ မိသားစုတစ်ရပ် ခရီးမထွက်ပါနှင့်ဦး။

အချစ်ရေး။ ။ ချစ်သူ၏ အထင်မှား၊ အမြင်မှား ခံရတတ်သည်။ လက်ထပ်ဖို့ ကြိုးစားသူများ အခွင့်ရမရ ဖြစ်နေဦးမည်။

ပညာရေး။ ။ ပညာရေးကောင်းမည်။ နည်းနည်းကြိုးစားရုံဖြင့် များများအောင်မြင်မည်ကာလ ဖြစ်သည်။

ကျန်းမာရေး။ ။ ရုတ်တရက် သွေးတိုးရောဂါ ဖြစ်တတ်သည်။ အုန်းသီး ဝက်ဆီး အငန်များကို လျော့စားပါ။

ထောင်ချီရက်များ။ ။ ၃၊ ၅၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၇။

ကျွတ်ချီရက်များ။ ။ ၄၊ ၆၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၈။

ထိခိုက်ရက်များ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၇၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၃၊ ၂၆။

ထိခိုက်ကုန်ရက်များ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၇၊ ၈ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်သင်္ကြာ။ ။ ယိဇ္ဈန္တေတွင် “ဒိဝိတယီ” ဂါထာတော်ကို (စိန်မိဇ္ဈ ကျွန် အစရှိသော ဘွဲ့တော်ရှိသည့် ဘုရားတစ်ဆူတွင်) (၁၀၈)လုံးပုထိုးကိုဖြင့် (၂၀)ပတ်စိပ်ပေးပါ။ လိုရာကို အဓိဋ္ဌာန်တင်ပါ။

စနေ

မိဖွားရေး။ ။ ယာဉ်ကားလုပ်ငန်းများ မမေ့ရလင့်ဘဲ အလုပ်ဖြစ်မည်။ ဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေး လုပ်ငန်းများ ဆေးဝါးသစ်များ ထုတ်လုပ်လိုက် ထုတ်လုပ်နိုင်သော ကာလဖြစ်ပါသည်။

ဝန်ထမ်းရေးရာ။ ။ ဝန်ထမ်းများ လုပ်ငန်းဆိုင်ရာ ခရီးထွက်ခွင့်ရလျှင် ထွက်လိုက်ပါ။ လုပ်ငန်းဂုဏ်သိက္ခာ အဆင်ပြေမည်။

အိမ်တွင်းရေးရာ။ ။ အိမ်တွင်းရေး အဆင်ပြေမည်။ မိသားစုတစ်ရပ် ခရီးမထွက်ခွင့်ကြိုမည်။ အိမ်ထောင်ဖက် ကျန်းမာရေးညံ့တတ် သည်။

အချစ်ရေး။ ။ အချစ်ရေး အဆင်ပြေသောကာလဖြစ်သည်။ လက်ထပ် ရန် ဆန္ဒရှိလျှင် လက်ထပ်နိုင်သောကာလဖြစ်ပါသည်။

ပညာရေး။ ။ ပညာရေးတွင် အခက်အခဲ အကျဉ်းအကျပ်များကြောင့် စိတ်မပျက်ပါနှင့်။ စိတ်ဓာတ်မကျပါနှင့်။ အခက်အခဲ ကြီးမားလေလေ အောင်မြင်မှုကြီးမားလေလေ ဆိုသည်ကို မမေ့ပါနှင့်။

ကျန်းမာရေး။ ။ ကျန်းမာရေးညံ့တတ်သည်။ ရောဂါဟောင်းများ ပြန်ထတတ်သည်။ လေထိုးလေအောင့် ဖြစ်တတ်၍ လေပွစာများကို မစားပါနှင့်။

ထောင်ချီရက်များ။ ။ ၄၊ ၇၊ ၉၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၇။

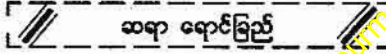
ကျွတ်ချီရက်များ။ ။ ၅၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၄၊ ၁၇၊ ၁၉၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၈။

ထိခိုက်ရက်များ။ ။ ၃၊ ၆၊ ၉၊ ၁၁၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၇။

ထိခိုက်ကုန်ရက်များ။ ။ ၄၊ ၇၊ ၉၊ ၀ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်သင်္ကြာ။ ။ ယာတ်ယာတ်များ ပေါများ၍ အကြံအစည်များ အောင်မြင် စေရန် ရှင်သီဝဲလိ ဆယ်ဂါထာကို (၁၀)ခေါက် ရွတ်ပွားပါ။

ကျန်းမာ ချစ်သောကြပါစေ။

ဆရာ ရောင်ခြည်

www.burmeseclassic.com

အရင်းပု အရင်းပုအောင်

အောင်ဓာတ်တူသည့် ငြိမ်းအကူအညီ

၁၉၈၀ပြည့်နှစ် ဝန်းကျင်ခန့်က ဒူးရင်းခြံချုပ်ဖူးပါသည်။ ဒူးရင်းပင်များ အပွင့်ကစားချိန်တွင် တစ်နှစ်စာထွက် မည့် သစ်သီးမှန်သမျှ ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရ စေရန် ကြိုတင်ငွေပေးချေထားခြင်းကို ခြံချုပ်သည်ဟု ခေါ်ခြင်းဖြစ်သည်။

သစ်သီးပေါ်ချိန်တွင် ပိုးမွှား၊ ရာသီဥတု အဖျက်အဆီးနည်း၍ ဈေးကောင်း ကြုံပါက မြတ်စွန်းပါသည်။ ထိုနှစ်ရာသီ အတွက် ခြံချုပ်ထားသူကသာ သစ်သီးများကို ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရှိသည်။ ကြွေကျသော သစ်သီးများကိုပင် ခြံပိုင်ရှင်က ယူငင်သုံးဆောင်ခွင့် မရှိပါ။

တစ်ခါတစ်ရံ ပိုးမွှားအဖျက်အဆီး မကြုံသော်လည်း မိုးစော၍ ရွာပါက ဒူးရင်းသီးများအားလုံး အရသာပျက်ကာ ပေါရွတ်ရွတ် ဖြစ်သွားတတ်သည်။ ရေဖျဉ်းဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြသည်။

ထိုကဲ့သို့ ဒူးရင်းသီး ရေဖျဉ်းများ လမ်းပန်းအခက်အခဲနှင့် ဈေးကောင်း မရသဖြင့် စုပုံနေသော အရသာကောင်း ဒူးရင်းသီးများကို လုံးဝဆုံးရှုံးခံမည့်အစား အသားများ ထုတ်ကာ သကြားနှင့် ရောစပ် ယိုထိုးလေ့ရှိကြသည်။

ထိုအခါတွင် သကြားဖြူကိုသာ သုံးသော်လည်း ဒူးရင်းယို အရောင် မလှဘဲ မည်းညစ်နေသည်နှင့် ကြုံရလေ့ရှိသည်။

နောက်ဆုံးတွင် ရေးမြို့ရှိ မိတ်ဆွေကိုတင်အုန်းထံ အလည်အပတ်သွားကာ အကြံဉာဏ်တောင်းရသည်။ ရေးမြို့တွင်ကား ဒူးရင်းယိုလုပ်ငန်းကို အထူးအားပြုလုပ်ကိုင်ကြပါသည်။

သူ ပြောပြသည်ကား အလွယ်လေးပါ။ “ဒူးရင်းယို ထိုးနေစဉ် မွေသောယောက်မကို ကွမ်းသီး(ပင်)သားဖြင့် လုပ်ပါ” ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ လက်တွေ့

သုံးကြည့်သောအခါ အရောင်ဝါဝင်းသော စားချင်စဖွယ် ဒူးရင်းယိုကို ရလေသည်။

စိစစ်ကြည့်သောအခါ အောင်လံ တေဇေ သကျမိုးဦး နဒီသေနထုံးအရ ဒူးရင်းသည် ‘လံတေ’၏ အပြန် ‘တေလံ’အောင်ဓာတ်ဆောင်သည်။

ကွမ်းသီးသည်လည်း ‘သကျ’၏ အပြန် ‘ကျသ’အောင်ဓာတ်ဆောင်နေသည်။ အောင်ဓာတ်အပြန်ချင်းတူသည်။ ထို့ကြောင့် (ဒူးရင်း)ဗုဒ္ဓဟူးနံ၏ ငြိမ်းဖြစ်သော (ကွမ်းသီး) သောကြာနံ အကူအညီယူထားကြောင်း တွေ့ရ၏။

အခြား ဥပမာပုံဆောင်ခြင်းဖြင့် ဆေးတံကို ဝယ်ယူ၍ဖြစ်စေ၊ ကိုယ်တိုင်လုပ်၍ဖြစ်စေ ဆေးထည့်မီးညှိကာ ရှူရှိုက်ပါက အာပူလျှာပူဖြင့် ဆေးတံ၏ ချိုမြသော အရသာကို မရပါ။

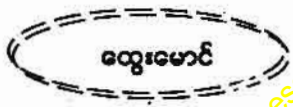
ထို့ကြောင့် မန်ကျည်း အကူယူရသည်။ ဆေးတံအိုးအတွင်းဘက်၌ မန်ကျည်းသီးအနှစ်ကို ပါးပါးသုတ်လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် ဆေးတံသည် ဆေးချေးတက်မြန်ကာ အာမပူ လျှာမပူဘဲ အေး၍ ချိုမြသည်။

ဤ၌ဆေးတံသည် တေဇေအပြန်တေ အောင်ဓာတ်ဆောင်သည်။ မန်ကျည်းသည်လည်း ကျမီ၏အပြန်

မိုကျအောင်ဓာတ်ဆောင်၏။

အောင်ဓာတ်အပြန်ချင်း တူသောကြောင့် (ဆေးတံ)နေနံ၏ငြိမ်း (မန်ကျည်း)တနလာနံ အကူအညီယူထားခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ထို့ကြောင့် နဒီသေနထုံးအရ အောင်ဓာတ်ချင်း (အပြန်ဖြစ်စေ၊ အသွားဖြစ်စေ) နှစ်ခုတူညီသော ငြိမ်းအကူအညီဖြင့် အောင်မြင်အကျိုးရှိနိုင်ကြောင်း အကြံပြု တင်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

လက်ပေါင်းဖြင့်မှ

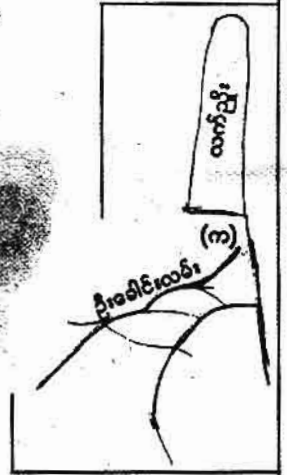
ထူးခြားသင်္ကေတအချို့အကြောင်း

ယခုဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ဘယ် လက်ပေါင်းပြင်ဟာ အမျိုးသမီးတစ်ဦးရဲ့ ဘယ်လက်ပေါင်းပြင် ဖြစ်ပါတယ်။

☉ ဦးခေါင်းလမ်းကြောင်းဟာ လက်ညှိုး အောက် ကြာသပတေးဂြိုဟ်ခွင်မှာ ထင်ရှားစွာ စတင်နေကြောင်း တွေ့ ရှိရတယ်။ “က” အက္ခရာ

သင်္ကေတအချို့ကို
(ဥပမာအားဖြင့်)
လက်ပေါင်းပေါ်မှာ သင်္ကေတ

ဘယ်

ရည်ရွယ်ချက် မြို့ဟောင်း
ဥတုပညာ ထက်မြက်
ထူးချွန်ခြင်း သူတစ်ပါး
အပေါ် ဆရာလုပ်
ဦးဆောင် ညွှန်ကြား

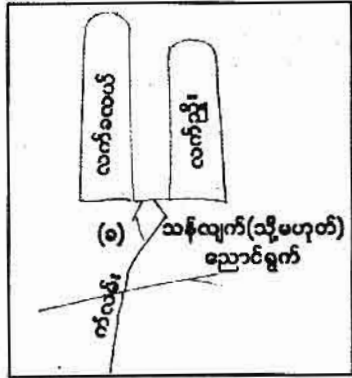
ဃ

စိပ်ခန်း အုပ်ချုပ်ခြင်းတို့ကို ဖြစ်
စေနိုင်တယ်။

☉ ကံလမ်းကြောင်းဟာ လက်
ခလယ်ခွဲ လက်ညှိုးကြားမှာ
သန်လျက်ပုံလို၊ ဧညာင်
ရွက်ပုံလို ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်

နက္ခတ္တဗေဒပညာရှင်ကြီး၏ အကြောင်း ၂၂၅

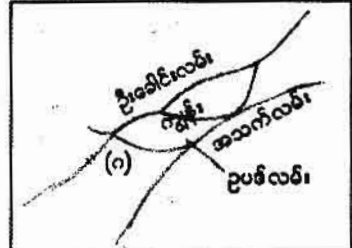
နေတယ်။ “ခ”အက္ခရာ

ဤသင်္ကေတမှာ မင်းစိုးရာဇာတို့နှင့် ချစ်ခင် ရင်းနှီးကျွမ်းဝင် ပေါင်းသင်းခြင်း၊ ယိက္ခိယံတိုင် ရာထူးသြဇာ မြှုပ်စားခြင်း စသည်တို့ ဖြစ်စေ တတ်ပါတယ်။

ဦးခေါင်းလမ်းကြောင်းနှင့် အသက် လမ်းကြောင်းကြားမှာ ဝေပမကျွန်း သင်္ကေတကြီးများရှိနေပြီး အသက် လမ်းကြောင်းတွင် ထိဖြစ်နေသော ဥပစ်လမ်းက အသက်(၃၀)ခန့်တွင် ကျွန်းသင်္ကေတနဲ့ပါ ထိနေတယ်။

“ဂ”အက္ခရာ

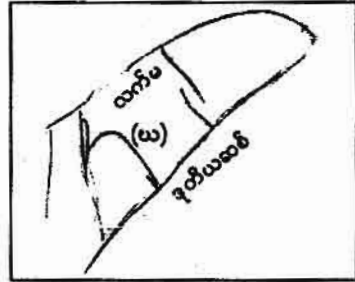

ဤသို့ ဦးခေါင်းလမ်းကြောင်းနှင့် အသက် လမ်းကြောင်း ပူးပေါင်းပြီး ကျွန်းသင်္ကေတ ဖြစ်နေသူများမှာ ကျွန်းပိရိအတွေ့အကြုံအရ ဆိုရင် ခင်ပွန်းယောက်ျား ရုတ်တရက် ကွယ်လွန်ပြီး မုဆိုးမာဝ ရောက်တတ်ခြင်း ဖြစ်တယ်။

ယခုလက္ခဏာရှင်ရဲ့ ခင်ပွန်းမှာ လည်း သူ့ရဲ့ အသက်(၃၀)အရွယ်ခန့်

တွင် စစ်ဘက်ရှေ့တန်းတာဝန် ထမ်းဆောင်ရင်း တိုက်ပွဲကျခဲ့ခြင်း ဖြစ်တယ်။

လက်မရဲ့ ဒုတိယဆစ်တွင် အဖျား ကောက်နေသော လမ်းကြောင်း တစ်ခုကို ထင်ရှားစွာ တွေ့ရှိရတယ်။ (ဃ)အက္ခရာ

ရှားပါးသော သင်္ကေတဖြစ်ပါတယ်။ ပြိုပား တဲ့ရာထူးတစ်ခုက ရုတ်တရက် ပြတ်သွားတဲ့ နံ့ထပ်အရာရှိအချို့လက်မှာ တွေ့ရတတ် ပါတယ်။

ယခုလက္ခဏာရှင်ဟာလဲ အဲဒီလို ဖြစ်ရပ်မျိုးကို သူမရဲ့ အသက်(၃၆)နှစ် ခန့်မှာ ကြုံတွေ့ခဲ့ရတယ်။

“က”သင်္ကေတနဲ့ “ခ”သင်္ကေတ မျိုးတွေက လက္ခဏာစာအုပ်တွေမှာ တွေ့ရှိရတတ်ပေမယ့် “ဂ”သင်္ကေတ နဲ့ “ဃ”သင်္ကေတမျိုးတွေကတော့ ဘယ်လက္ခဏာစာအုပ်မှာမှ မရှိနိုင်ပါ ဘူး။

ဒါကြောင့် လက္ခဏာပညာ ဗဟု သုတ တိုးပွားစေရန် ဖော်ထုတ် တင်ပြ ပေးလိုက်ရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီးပွားအောင်...

သရာကြီးဦးအောင်မြိုင် (ဥပဒေဘွဲ့) လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသီ

စာရှုသူ၊ သုတေသီနှင့် စာရေးသူ ဆောင်းပါးရှင်များသို့...

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီ မဂ္ဂဇင်းတွင် ရွေးချယ်ဖော်ပြပါရှိသော ရောင်ခြည်ကဏ္ဍအသီးသီးရှိ ဆောင်းပါး များမှ သင့်လျော်သည်များကို ရွေးချယ်၍ ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ်များ ထုတ်ဝေနေ ပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ စာရေးသူဆောင်းပါးရှင်များ မှ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီ မဂ္ဂဇင်းတွင် ရွေးချယ်ဖော်ပြခံရပါက ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ်များတွင် ထည့် သွင်းမည်ကို သဘောတူညီပြီးဖြစ် သည့်ဟု နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်းတိုက်မှ မှတ်ယူပါသည်။

အကယ်၍ ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ်များ တွင် ပါဝင်လိုခြင်းမရှိသူ စာရေးသူ ဆောင်းပါးရှင်များအနေနှင့် နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်း သို့ ဆောင်းပါးများကို မူလကပင် ပေးပို့ခြင်း မပြုကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံ အပ်ပါသည်။

အကယ်၍ ပေးပို့ပါက ဆောင်းပါး ပေါင်းချုပ်များတွင် ထည့်သွင်းမှုကိုပါ သဘောတူညီပြီးဖြစ်သည်ဟု နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်းတိုက်မှ မှတ်ယူပါမည်။

ထပ်မံပြီး ရွေးချယ်ဖော်ပြခံရပါက သင့်လျော်သောစာမူနှင့် စာအုပ် လက်ဆောင်ပါ ပေးပို့ပေးပါမည်။

လေးစားစွာဖြင့်... ဦးကျော်စိုးသိန်း၊ စာတည်းချုပ် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း၊ ပါရမီမဂ္ဂဇင်း၊ အမှတ် ၂၃၃၊ (၂၉)လမ်း၊ ဝန်းဘဲတန်းစာတိုက်၊ ရန်ကင်းမြို့။

ယခင်လမှ အဆက်

ထိုနေ့က ဆရာကြီး ဗန်းမော် သိန်းအောင်နှင့် တပည့် ဆယ်ဦးခန့် ထိုဆရာကြီးနှင့် အဖွဲ့သား ဆယ်ဦးခန့်၊ ကြားပွဲစား ဆရာကိုမြင့်သိန်းနှင့် သူ့တပည့် ငါးဦးခန့်၊ စာရေးသူ အပါအဝင် လေ့လာရေးဆရာ များက ဆယ်ဦး ကျော်ကျော်ခန့် တို့ဖြင့် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွင် စည်ကားနေပါသည်။

ဆရာကြီး ဗန်းမော်သိန်းအောင်က မာန်မာန်နာနာ မပါဘဲ...

'ကျွန်တော်က အခုမှ ရန်ကုန် သိုင်းလောကကို ခြေချဖို့ ရည်ရွယ်ထားတာပါ။ မိတ်ဖွဲ့ပြီး မိတ်ဆွေရှာနေတဲ့ အချိန်ဖြစ်လို့ ကျွန်တော်အနေနဲ့ မိတ်ပျက်မယ့် လုပ်ငန်းတွေကို မလုပ်ချင်ပါဘူး။ ကျွန်တော်ပညာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ပြဿနာ မဖြစ်ချင်ပါဘူး။ ပညာချင်း ပြိုင်မယ်ဆိုရင်တော့ ကျွန်တော်ကပဲ အရှုံးပေးလိုက်မှာပါ။

ဒါကြောင့် ဒီလိုလုပ်ပါလား ခင်ဗျာ၊ အခုပွဲကို ကျွန်တော်ရဲ့ သိုင်းပညာ သရုပ်ပြတာလို့ သတ်မှတ်လိုက်ပါ။ ငွေကျပ် နှစ်ရာကိုလဲ လောင်းကြေး မတင်ပါနဲ့။ လောင်းကြေး မရှိပါဘူး။ အနိုင်အရှုံး မထားပါဘူး။

အခု ကြွရောက်လာကြတဲ့ မိတ်ဆွေ များ ပျော်ပျော်ပါးပါး စားကြသောက်ကြ ရအောင်။ ကျွန်တော်ရယ်၊ ဟောဒီက နောင်တော်ဆရာကြီးရယ် တစ်ယောက် တစ်ဆယ်စီ ကာကာဆိုင်ကို ပေးထား လိုက်ပါမယ်။ ကျွန်တော် သရုပ်ပြ

သိုင်းပညာရှင် ဆရာကြီး ဗန်းမော်

၏ ဘဝအတွေ့အကြုံများ (၁၃)

ဆရာကြီးမင်းလက္ခ (တိုက်ပွဲဝင်)

အစီအစဉ်ပြီးတော့ ပျော်ပျော်ပါးပါး စားကြ၊ သောက်ကြတာပေါ့။ အပျော် သဘောပဲ ထားတာပေါ့'

ဟူသော စကားကို ဖေးဖေးမမနှင့် ခင်မင်ရင်းနှီးစွာ ပြောဆိုခဲ့ပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ ထိုစဉ်က လက်ဖက်ရည်တစ်ခွက် တစ်ဖတ်၊ အုန်းသီးမုန့်၊ ဆိတ်သားမုန့် တစ်ခု တစ်ဖတ်၊ စီးကရက် တစ်လိပ် ငါးပြာသော ရှိပါသည်။

လက်သီးဖမ်းပွဲ စ၊ပါပြီ။ ကာကာဆိုင်ရှေ့ ကွက်လပ်တွင် ဆရာနှစ်ဦး

မျက်နှာချင်းဆိုင် နေရာယူလိုက်ကြပါပြီ။ ပွဲကြည့် ပရိသတ်များကတော့ ဆရာနှစ်ဦးကို အလယ်တွင်ထားလျက် ဝိုင်းပတ်ထားလိုက်ကြပါသည်။

လက်သီးဖမ်းမည့် ဆရာမလက္ခကြီးက ခြေနှစ်ဖက်ကို တစ်တောင့်ထွာခန့် ချဲ့ရပ်ပြီး လက်ဖျံနှစ်ချောင်းကို တံတောင်ကွေး၍ ထောင်ထားပါသည်။ လက်ဝါးနှစ်ဖက်ကို သူ့မျက်နှာရှေ့ တစ်ပေခန့် အကွာတွင် ဖြန့်ကားထားပြီး လက်ဝါးတစ်ဖက်နှင့် တစ်ဖက် တစ်ထူသန့် ကွာပါသည်။

လက်သီး ထိုးသွင်းလိုက်သည်နှင့် ဝင်လာသော လက်သီးကို လက်ဝါး နှစ်ဖက်ဖြင့် ညှပ်ဖမ်းလိုက်ရမည် ဖြစ်သည်။

ထိုးမည့်သူက ဖမ်းမည့်သူ၏ရှေ့တွင် ဘယ်ခြေရှေ့ ညာခြေနောက်၊ နှစ်ကွက် ဒေါင်လိုက် အနေအထားဖြင့် ရပ်နေပါသည်။ လက်နှစ်ဖက်ကို ဘယ်လက်ရှေ့ ညာလက်နောက် အနေအထားဖြင့် ထောင်မထားပြီး လက်ဝါး နှစ်ဖက် စလုံးကို ဖြန့်ထားပါသည်။

ညာလက်ချောင်း လေးချောင်းကို ကပ်ထားပြီး လက်မကိုလည်း ထောင်မတ်ထားပါသည်။ လက်သီးကို ထိုးထုတ်လိုက်သည်နှင့် ဖမ်းမည့်သူက အမြန်ဆုံး ဖမ်းလိုက်ရမည် ဖြစ်သည်။

လက်သီးဖမ်းမည့် ဆရာကြီးသည် ဖန်မာနာ၊ မခံချင်စိတ်နှင့် ဒေါသတို့ကို အရင်းတည်ကာ တစ်ဖက်သားကို နှိပ်နင်းချင်သော၊ အနိုင်ယူချင်သော စိတ်ဆန္ဒက ပြင်းပြနေပါသည်။

ထို့ကြောင့် တစ်ခါမျှ မမြင်ဘူး၊ မတွေ့ဘူး။ မဖမ်းဘူးသော လက်သီးကို ဖမ်းရန် ရောက်လာခြင်း ဖြစ်သည်။ တစ်ဖက်သား၏ လက်သီး ထိုးပုံထိုးနည်းကို တစ်ခါမျှမှ မမြင်ဘူး၊ မတွေ့ဘူး။ မလေ့လာဘူးပဲ...

‘သူ့လက်သီးလောက်တော့ ဘာလို့ ဖမ်းနိုင်ရမှာလဲ သူ့လက်သီးက ဘယ်လောက် မြန်မှာလို့’ ဟူသော ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အထင်ကြီးစိတ်၊ တစ်ဖက်သားအပေါ် အထင်သေးစိတ်တို့က ရှေ့ဆောင်နေပါသည်။

လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ တရားများကြောင့် အမှားအမှန်ကို မခွဲခြားနိုင်တော့ပေ။ ယင်းစိတ်ကြောင့် သူ့တစ်ကိုယ်လုံး တောင့်တင်းနေပါသည်။

လျှင်မြန်ဖျတ်လတ်မှု မရှိနိုင်တော့ပါ။ ဖမ်းမည့်သူရော၊ ထိုးမည့်သူရော အသင့် ဖြစ်နေပါပြီ။ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် မခိုတ်မသုန် စိုက်ကြည့်နေကြပါသည်။ ဖမ်းမည့်သူ၏ မျက်နှာမှာ တင်းမာခက်ထန်နေပါသည်။

ထိုးမည့်သူကတော့ အကြောများ ဖြေလျှော့ထားသောကြောင့် မျက်နှာမှာ လည်း နူးညံ့ပျော့ပျောင်းနေကာ နှစ်လိုဖွယ်ရာ အပြုံးလေးက မျက်နှာပေါ်တွင် မထင်မရှား ဖြစ်ပေါ်နေပါသည်။

ထိုးမည့်သူက ဖမ်းမည့်သူ၏ လက်ဝါးနှစ်ဖက်ကြားမှ မြင်နေရသော မေးဖျားကို အာရုံပြုထားပါသည်။ ဖမ်းမည့်သူကလည်း ထွက်လာမည့် ညာလက်သီးကို ဂရုထား၍ စောင့်ကြပ်ကြည့်ရှုနေပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ ပွဲကြည့်ပရိသတ်များကလည်း အသည်းတထိတ်ထိတ် ရင်တမဖြင့် စောင့်ကြည့်နေကြသည်မှာ အသက်ရှူဖို့ပင် မနေ့သည်ဟု ထင်မိသည်။

ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခွင်လုံး တိတ်ဆိတ်နေသည်။ သစ်ရွက်အို၊ သစ်ရွက်ဟောင်းတို့သည် အသံမပေးဘဲ လေအဝှေ့တွင်သာ ဝေ့ကာဝဲကာ ကျလာသည်။ နှစ်ယောက်စလုံး မိမိတို့လုပ်

မည့် အလုပ်ပေါ်တွင်သာ အာရုံပြုထားကြသည်။

ထိုးပြီး ဗန်းမော်သိန်းအောင်၏ လက်သီး ထိုးလိုက်ပြီ။ သူ့ရှေ့ရှိ ထောင်ထားသော လက်ဝါး နှစ်ဖက်ကြားသို့ သူ၏ လျှပ်စစ်လက်သီးကို လှစ်ခနဲ ထိုးသွင်းလိုက်သည်။

ထိုးသွင်းလိုက်သည်နှင့် လက်သီးမှာ ဆုပ်ပြီးသား ဖြစ်သွားသည်။ လက်ချောင်း လေးချောင်းနှင့် လက်ဝါးထို့ ထိမိသည့် ရိုက်ခတ်သံကြောင့် “ဖြောက်” ခနဲ မြည်သွားသည်။

ဖြောက်ခနဲ မြည်သံနှင့်အတူ ဆုပ်လိုက်သော ညာလက်သီးသည် ထိုဆရာကြီး၏ မေးဖျားကို အရှိန်ဖြင့် ဆတ်ခနဲထိုးပြီး ဖျတ်ခနဲ ပြန်ရပ်ထွက်လိုက်သည်။

ထိုးသူကတော့ မူလပုံစံမပျက် ဖြန်ဖြစ်သွားသည်။ ဆရာ ဗန်းမော်သိန်းအောင်၏ ညာလက်သည် မူလနေရာသို့ ပြန်ရောက်သည်နှင့် ပွဲပြီးသွားပြီ။ စက္ကန့်ပိုင်းအတွင်း ပွဲပြီးသွားပြီ။

ထိုးသွင်းလာမည့် လက်သီးကို လက်ဝါးနှစ်ဖက်ဖြင့် အမြန်ဆုံး ညှပ်ရိုက်ဖမ်းမည်ဟု အားခဲထားသော ဆရာသည် သူ၏မေးဖျားကို လျှပ်စစ်လက်သီးက ထိသွားပြီး သတ်လစ်သွားသောကြောင့် ပြန်ထွက်သွားသော လက်သီးကိုလည်း မဖမ်းနိုင်တော့ဘဲ နောက်သို့ ပက်လက်လန် လဲကျသွားပါတော့သည်။

ဆရာကြီးနှင့် ပါလာသောအဖွဲ့က သတ်လစ်သွားသော ဆရာကြီးကို ပိုင်းမချီ၍ မျက်စိမျက်နှာ ပျက်ပျက်စွာ ထွက်သွားကာ သူတို့စီးလာသော ညာပိုင် ဆလွန်းကား အနက်ကြီးပေါ်သို့

တင်ကာ ကတိုက်ကရိုက် ထွက်ခွာသွားကြပါသည်။

ပညာမာနကြီး၍ သူ့သိုင်းပညာသည်သာ အကောင်းဆုံးဟု ခံယူထားသော ထိုဆရာကြီးသည် တေဖိန္ဒရာမ အဝန်းအဝိုင်းသို့ သက်ဆုံးတိုင် ရောက်မလာတော့ပေ။ ဝေရာမဏီ ဝေးစွာ ရှောင်ကြဉ်သွားလေပြီ။

ကာကာဆိုင်တွင် ကျန်ရစ်ခဲ့သော သကောင့်သား သိုင်းဆရာအပေါင်းတို့သည် ဆရာကြီးနှစ်ဦး ဒါနပြုထားသော လက်ဖက်ရည်နှင့် မုန့်တို့ကို စိတ်မကောင်းစွာဖြင့် အဝအပြု စားသောက်ကာ စီးကရက် သောက်တတ်သူကလည်း စီးကရက်လေးခဲ၍ ပြန်လာခဲ့ကြပါတော့သည်။

ဗန်းမော်လက်သီး အသုံးချကျင့်စဉ်

ဗန်းမော်လက်သီး (သို့မဟုတ်) ဗန်းမော်၏ လျှပ်စစ်လက်သီး အကြောင်း ပြောပြီး ကျင့်စဉ်စနစ်ကို မပြောလျှင် ဟင်းစားသာပေးပြီး ကွန်ချက် မပြရာ ရောက်ပေလိမ့်မည်။ ဟင်းစားလည်း ပေးပါမည်။ ကွန်ချက်ကိုလည်း ပြပါမည်။

လက်သီးထိုး လေ့ကျင့်မည့်သူသည် ရှစ်လက်မပတ်လည်ခန့်ရှိ ပလတ်စတစ်ပြားတစ်ချပ်ကို (S.P အိတ်ခေါ်သော ပလတ်စတစ်အိတ် အကြည်တစ်လုံး ရလျှင်လည်း ဖြစ်ပါသည်။) မိမိ မျက်နှာခန့်အမြင့်တွင် ကြိုးသေးသေးဖြင့် ချိတ်ဆွဲထားပါ။

ပလတ်စတစ်ပြား (သို့မဟုတ်) ပလတ်စတစ်အပေါ်ထောင့် တစ်ဖက်တစ်ချက်စီတွင် ကြိုးဖြင့် ချိတ်ဆွဲထားခြင်းဖြင့် လက်သီးဖြင့် ထိုးလိုက်၍ ပလတ်စတစ်ပြားကို ထိလျှင် ရှေ့ဘက်သို့သာ ရွေ့သွား၊ လွင့်သွားပြီး လည်

မသွားပေ။ ပလတ်စတစ်ပြားလည်နေလျှင် လက်သီးထိုးရ ခက်ပါသည်။

ပလတ်စတစ်ပြားသည် မိမိ၏ မျက်နှာတည့်တည့် (၁၈-လက်မခန့်) အကွာတွင် ရှိနေရပါမည်။ မိမိလက်တံရှည်လျှင် (၂၄)လက်မခန့် အကွာတွင် ရှိရမည်။

မိမိလက်သီးကို ဆုပ်ပြီး လက်ဆန့်ထိုးလိုက်လျှင် ပလတ်စတစ်ပြားကို ထိသည့် အကွာအဝေး အနေအထားသည် အကောင်းဆုံး ဖြစ်ပါသည်။ ပလတ်စတစ်ပြား မရလျှင် ချွေးသုတ်မျက်နှာသုတ်ပါ အသေးကိုလည်း ချိတ်ဆွဲထားလျှင်လည်း ရပါသည်။

(၁) ပီပီရှေ့တွင် ပလတ်စတစ်ပြား (သို့မဟုတ်) မျက်နှာသုတ်ပါအသေးကို ချိတ်ဆွဲထားပါ။

(၂) လက်သီးထိုး လေ့ကျင့်မည့်သူသည် ပလတ်စတစ်ပြားကို မျက်နှာပူ၍ ဘယ်ခြေချော့ ညာခြေနောက်တွင် ထားလျက် (၂) ကွက် အိတ်လိုက် အနေအထားဖြင့် နေပါ။ လက်နှစ်ဖက်ကို တံတောင်အကွေးလျက် ထောင်ထားပါ။ လက်ဝဲနှစ်ဖက်ကို ဖြန့်ထားပါ။ ဘယ်လက်ကို ရှေ့တွင်ထား၍ ညာလက်ကို နောက်တွင်ထားပါ။ (ပမာအားဖြင့် အင်္ဂလိပ်လက်တွေ (boxing) တွင် အသင့်ပြင်ထားသည့်ပုံမျိုး ဖြစ်သည်။)

လက်ချောင်း လေးချောင်းကို စိထား၍ လက်ပက် (၂၀)ဒီဂရီ အနေအထားဖြင့် ကားထောင်ထားပါ။ တစ်ကိုယ်လုံးရှိ အကြောများကို ဖြေလျှော့ထားပါ။ စိတ်ကိုလည်း ပေါ့ပါး လွတ်လပ်နေပါစေ။

(၃) ညာလက်သီး (ထောင်ထားသော လက်ချောင်းလေးများကို ပလတ်စတစ်ပြား ရှိရာသို့ ဖျတ်ခနဲ ဆန့်ထုတ်လိုက်ပါ။ ပလတ်စတစ်ပြားနှင့် ထိမိပြီးတွင် လက်သီးကို ဆုပ်လိုက်ပါ။ (လက်ချောင်းလေးများကို လက်ဝဲဖြင့် ထိခတ်ပြီး ဆုပ်လိုက်ရမည်။) လက်သီး ထိုးထုတ်လိုက်သည့် အချိန်တွင် ခါကိုပါ လိပ်ပေးပါ။

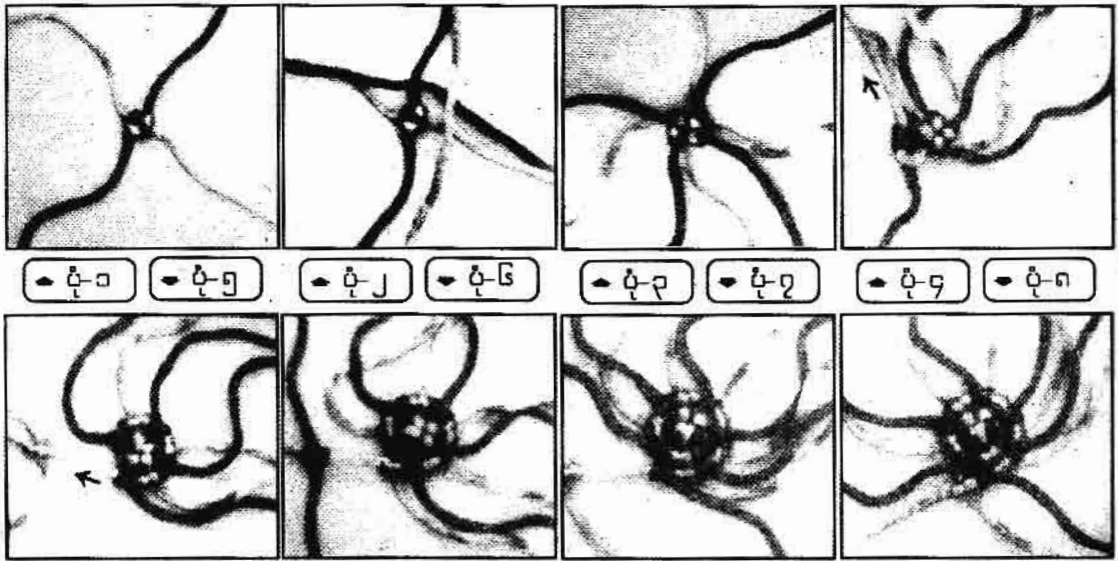
(၄) ပလတ်စတစ်ပြားကို လက်သီးက ဖျတ်ခနဲ ထိလိုက်သည်နှင့် ထိုးထားသော ညာလက်သီးကို အမြန်ဆုံး ပြန်ရပ်လိုက်ပါ။ လက်သီးထိုးချက် ပြန်လျှင် လက်သီးကို ပြန်ဖြေရန် (သို့မဟုတ်) လက်ဝဲဖြေရန် အချိန်ပင် ယူလိုက်ဘဲ လက်သီးဆုပ်လျက်ဖြင့် ပြန်ရပ်ပြီး ရှိနေလိမ့်မည်။ နောက်တစ်ကြိမ် ထိုးရန်အတွက် ညာလက်ဝဲကို ပြန်ပြန်လိုက်ရမည်။ (ပလတ်စတစ်ပြားကို ထိအောင်ထိုးရမည်။ ထိပြီးမှ လက်ပြန်ရပ်ရမည်။ မထိဘဲ လက်ပြန်ရပ်ရပါ။ အကျင့်မြစ်ပြီး ဖိမ့်ပတ်ကို မထိဘဲ နေလိမ့်မည်။ ထိုသို့ အသင့်ဖြစ်သည်နှင့် ဆက်လက်ကျင့်ပါ။

(၅) ထိုသို့ ညာလက်သီးထိုး လေ့ကျင့်ပြီးလျှင် ညာခြေချော့ ဘယ်ခြေနောက်ထားလျက် (၂) ကွက် အိတ်လိုက်ဖြင့် ညာခြေခင်းပြီး ဘယ်လက်သီးထိုး လေ့ကျင့်ရမည်။ ညာလက်ချော့ ဘယ်လက်ချော့ နှစ်ဖက်စလုံး ထိုးတတ်ရမည်။

ရွှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ဆရာကြီး မင်းယက္ခ (တိုက်ပွဲဝင်)

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၂၉

ယခင်လမှ အဆက်

အခြေခံ ကြိုးထုံးနည်း (၇၅)

(夔 梨 挂 饰)

Fèug Lí Guà Shi

ဖွန် လီ ကွာ ရီရီ

နာနတ်သီးဆည်းလည်း

အဆင်တန်ဆာ

(夔) ဖွန် (Fèug)သည် ဇာမဏီကို ရည်ညွှန်းသည်။ ယင်း (Yin) သဘောဆောင်၍ ငှက်များ၏ အလှထိပ်ခေါင်ဖြစ်သည်။ နဂါးနှင့်တွဲကာ မင်္ဂလာပြည့်စုံသော အဆင်တန်ဆာအဖြစ် အထွတ်အမြတ် ပြုလေ့ရှိသည်။

နဂါးနှင့် ဇာမဏီ တစ်ဖက်တစ်ချက် စီရံ၍ ပျော်ရွှင်ခြင်းစာလုံး တစ်စုံကို အလယ်ဗဟို၌ ထားရှိသော အဆင်တန်ဆာကို လှန်းဖွန်ရွမ်းယို (Lóng Fèug Shuāng Xi) ဟု ခေါ်၍ ထိမ်းမြားလက်ထပ်မင်္ဂလာ အခမ်းအနားတွင် အလေးအမြတ်ပြု ချိတ်ဆွဲတတ်ကြသည်။

၂၃၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

စာရုတ်

၇၅၅၆

ကြိုးထုံးပညာ (၇၅)

ထို“ဖွန်” စာလုံးဖြင့် မှည့်ခေါ်သော “ဖွန်လီ” နာနတ်သီးသည်လည်း ဇာမဏီဗမာ မင်္ဂလာကျက်သရေပြည့်စေသော အဆင်တန်ဆာ ဖြစ်သည်။ လည်ဆွဲဘယက်(ဆွဲသီး) အဖြစ်လည်းကောင်း၊ အိမ်ခန်း၊ မျက်နှာကြက်တွင် ချိတ်ဆွဲ၍လည်းကောင်း နိမိတ်ကောင်းယူ တန်ဆာဆင်လေ့ရှိကြသည်။

မွေးနေ့ အထိမ်းအမှတ် ပွဲလမ်းများတွင်လည်း ပျော်ရွှင်အေးချမ်းပါစေဟု ရည်ညွှန်း လက်ဆောင်ပေးကြသည်။

ကြိုးချည်နည်းကို လေ့လာကြပါစို့။

ပုံ (၁) ငြိမ်းချမ်းရေး ကြိုးထုံး ဖြစ်သည်။ အဖြူနှင့် အညို နှစ်စ ပေါင်းထုံးထားသည်။

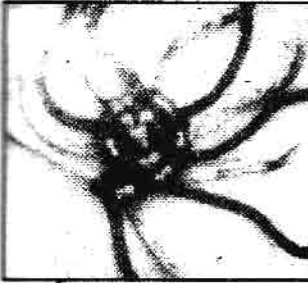
ပုံ (၂) နောက်ထပ် ကြိုးတစ်စုံ (ဖြူ၊ ညို) ထပ်ယူပါ။

ပုံ (၃) နှစ်စုံပေါင်း၍ ငြိမ်းချမ်းရေး ကြိုးထုံးနည်းအတိုင်း ထုံးချည်ပါ။

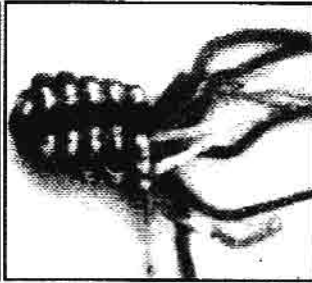
ပုံ (၄) ကြိုးထုံး(အပွင့်)ကို ဗဟိုထားကာ အဖြူစအား အညိုရောင်ကြိုးထုံးတွင်း လှည့်ပါ။

ပုံ (၅) လေးကြိမ် လှည့်ထုံးပြီးနောက် နောက်ထပ် ကြိုးဝါတစ်စုံဖြင့် ငြိမ်းချမ်းရေးကြိုးထုံးတစ်ကြိမ် ထုံးပါ။

ပုံ (၆) ဗဟိုကြိုးထုံး (အပွင့်)ကို ဗဟို၌

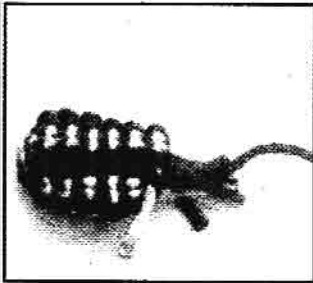

◀ ပုံ-၉

◀ ပုံ-၁၀

◀ ပုံ-၁၁

◀ ပုံ-၁၂

◀ ပုံ-၁၃

ပုံ (၉)

ဗဟိုကြိုးထုံးမှ အဖြူစကို အညှိစဖြင့်ထုံးပါ။

ပုံ (၁၀)

ဤကဲ့သို့ အဆင့်ဆင့်ရစ်ပတ်ထုံးသွားပါ။

ပုံ (၁၁)

ပုံပေါ်စပြုလျှင် အစသတ်ပါ။

ပုံ (၁၂)

နာနတ်သီးပုံပေါ်လျှင် အရွက်ပုံစံ ပြုလုပ်ထားသော ပလတ်စတစ် အစိမ်းစတွင်း လျှိုပါ။

ပုံ (၁၃)

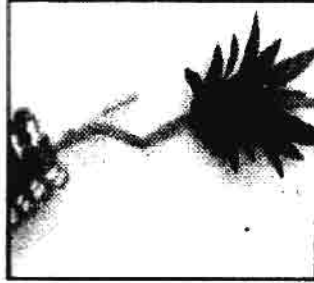
ထိပ်တွင်ချိတ်ဆွဲရန် ကြိုးကွင်း လုပ်ပါ။

ပုံ (၁၄)

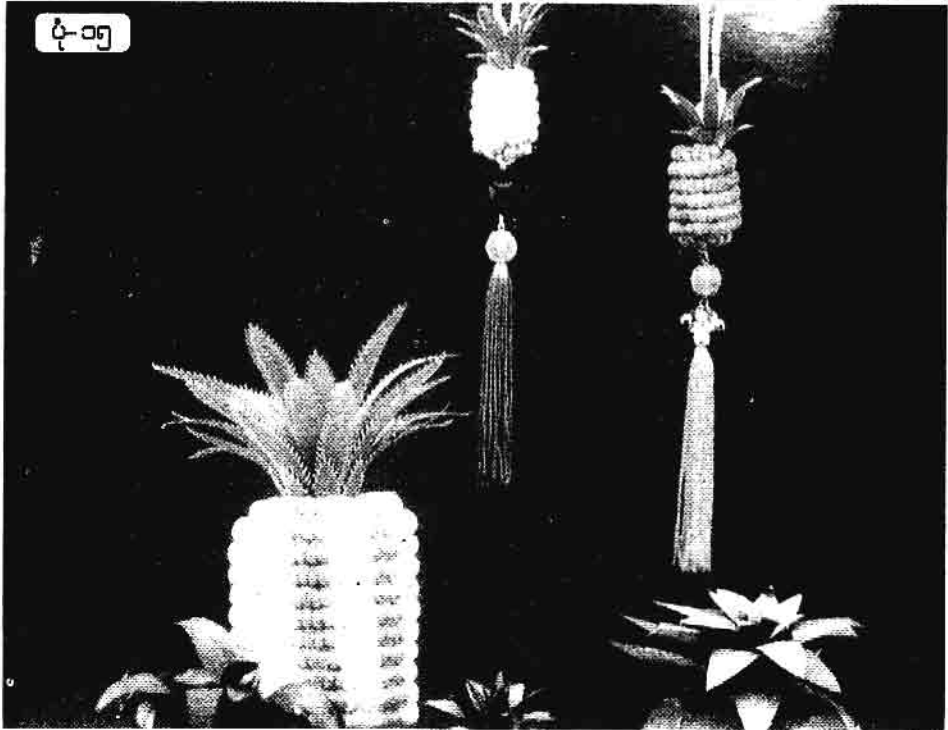
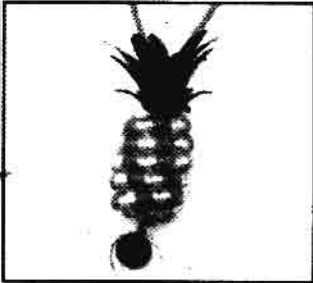
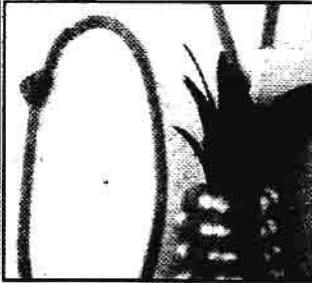
နာနတ်သီးထိပ်ဖျား(အရင်း)တွင် ပုတီးစေ့ (သို့မဟုတ်) နှစ်သက်ရာတစ်ခုခု အလှဆင်ပါ။ ပန်းဖွားတပ်ပါ။

ပုံ (၁၅)

နာနတ်သီး

ပုံ-၁၅

နောက်ထပ် အညှိစတစ်စဖြင့် ငြိမ်းချမ်းရေးထုံးနည်းတစ်ကြိမ် ထပ်ထုံးပါ။

ပုံ (၇)

ဗဟိုတွင် ရစ်ပတ်၍ နောက်ထပ်

အဖြူစ တစ်စဖြင့် တစ်ကြိမ် ထပ်ထုံးပါ။

ပုံ (၈)

ဗဟိုတွင် ရစ်ပတ်ပါ။

ဆည်းလည်း အဆင်တန်ဆာ ရရှိပါပြီ။ ချိတ်ဆွဲခြင်းမပြုဘဲ စားပွဲပေါ်၌လည်း ထောင်၍ အလှဆင်နိုင်ပါသည်။

ဟူလျှင်းစီ

ဝက်များ ဆီးချုပ် ဝမ်းချုပ်

တစ်နေ့ စာရေးသူနှင့် ဝက်လက်မြို့မှ စာပေမိတ်ဆွေ ဆရာမင်းဝသန်ဦး (ဝက်လက်)တို့သည် ဆရာကောင်းခန့် (သခွတ်မြေ)နှင့် ဆရာကိုသူ(သခွတ်မြေ)တို့ နေထိုင်ရာ သခွတ္တော စံပြ ကျေးရွာလေးသို့ ဆိုင်ကယ်နှင့် သွားခဲ့ကြသည်။

ဆရာကိုသူ၏ ခြံဝင်းအတွင်း ဆိုင်ကယ်ကို ကွေ့ဝင်လိုက်ရာ နွားတင်းကုပ်နှင့် မလှမ်းမကမ်း ဝက်ခြံဘေးတွင် ဝက်စာကျွေးနေဟန်တူသော ကိုသူ (သခွတ်မြေ)က နောက်လှည့်ကြည့်ရှင်း...

'ဟာ ဆရာတို့ပါလား လာပါဆရာထိုင်ကြပါဦး'

ဝမ်းသာအားရ ဖိတ်ခေါ်သည်။ စာရေးသူတို့လည်း အိမ်ရှေ့တဲအတွင်း စားပွဲခုံဘေး တန်းလျားခုံတွင် ထိုင်လိုက်သည်။ ကိုသူက စဉ့်အိုးမှ ရေခပ်ယူကာ လက်ဆေးပြီး လက်သုတ်လာရှင်း...

'ဘာကိစ္စရှိလို့လဲ ဆရာတို့ ကျွန်တော် ဘာကူညီရမလဲ၊ ကဲပါ ရေခွေးကြမ်း သောက်ကြဦး'

ဒီတော့မှ စာရေးသူက...

'ဘာကိစ္စမှ မရှိပါဘူးကွာ၊ မောင်ရင်တို့နဲ့ မတွေ့တာကြာလို့ပါ။ ဆရာကောင်းခန့်ရော နေကောင်းလား၊ စပါးစိုက်လို့ရော ပြီးကြပြီလား'

'ဟုတ်ကဲ့ ပြီးပါပြီဆရာ၊ ဆရာကောင်းခန့်လဲ နေကောင်းပါတယ် ဆရာ'

ဒီတော့မှ ဆရာမင်းဝသန်ဦး(ဝက်လက်)က မြေပဲဆန်ကြော် တစ်ခွန်းကို ကော်ခပ်ရှင်း...

'မောင်ရင် ဝက်စာကျွေးတာ စောလှချည်လား၊ ဘယ်နှစ်ကြိမ်များ ကျွေး

ဖြစ်ခဲ့သော်

နေတာလဲကွ'
ဒီတွင်
ကိုသူ(သခွတ်မြေ)
က စိတ်
ညစ်ညူး
ဟန်ဖြင့်...

'ဝက်စာ ကျွေးနေတာမဟုတ်ပါဘူး ဆရာ၊ ဝက်ကြီးတစ်ကောင် ဆီးချုပ်၊ ဝမ်းချုပ်ဖြစ်နေလို့ ဆရာတို့မြို့က တိရစ္ဆာန်ကု ဆရာဝန် သွားပင့်ရကောင်းမလားလို့ စဉ်းစားနေတာပါ'

ကိုသူ စကားအဆုံး ဆရာ မင်းဝသန်ဦးက...

'ဒါများကွာ လွယ်ပါတယ်၊ မင်းတို့အိမ်မှာ ဆပ်ပြာတောင့်နဲ့ ဆေးရွက်ကြီး ရှိလား'

'ရှိတယ်ဆရာ၊ အမေက ပြောင်းဖူးဖက် ဆေးလိပ်သောက်တော့ ဆေးရွက်ကြီး က ဝေါပါတယ်'

'အေး အဲသလိုဆိုရင် ဆပ်ပြာတောင့်ကို လက်သန်းလောက်ဖြတ်ယူပြီး လက်သန်း လောက် လုံးပတ်ညီအောင် လှီညှိယူကွာ၊ ထိပ်ကလေး နည်းနည်းချွန်းပြီး ရောဂါဖြစ်တဲ့ ဝက်ရဲ့ စာအိုထဲ အသာအယာ ဖိသွင်း ဝမ်းချုပ်ပေးရယ်ကွာ၊ ပြီးမှ ဆေးရွက်ကြီးကို ရေစိပ်ပြီး အဲဒီဝက်ကို မှက်စဉ်သာ ခတ်ပေးလိုက်ပါမောင်ရ၊ မင်းဝက် မကြာခင် ဝမ်းသွား ဆီးသွားပြီး ကျန်းမာနေကောင်းလာပါလိမ့်မယ်၊ အဲဒါ ဆေးပြုတိုက်ကွ'

'ဪ ဟုတ်ပြီဆရာ၊ ကျွန်တော် ဆရာပြောတဲ့ ဆေးပြီးတို့နဲ့ ကုကြည့်မယ်ဗျာ'

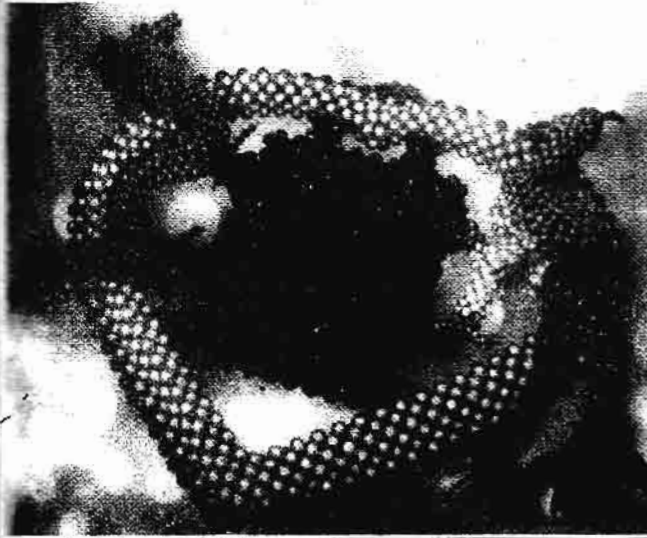
စာရေးသူတို့လည်း ရေခွေးကြမ်းသောက်၊ မြေပဲဆန်ကြော်စားကြ၊ စကားပြောကြနှင့် အတန်ကြာမှ ကိုသူ(သခွတ်မြေ)ကို နှုတ်ဆက်ကာ ဝက်လက်မြို့သို့ ထွက်လာခဲ့ကြပါတော့သည်။

ကိုကိုအောင်(မြကန်သာ) ဝက်လက်မြို့

ထက်ကြွယ်

အလှဆင်

ထက်ကြွယ် သီကုံးနည်းပညာ (၁)

နဂါး၊ စာမလီ ဇယားပုံစံတွင် သုတစာလုံးစာနိတ်ဆင်ဘော်ကြွယ်

တစ်ခုသော ညနေခင်းတွင် အိမ်ရှေ့မှ ဖြတ်လျှောက်သွားသော တူမကလေးက မိမိအား လှမ်းမြင်လိုက်သဖြင့် အိမ်တွင်းဝင်ရောက်ကာ နှုတ်ဆက်စကားဆိုသည်။

'တွာကူ(မိခင်ကြီး၏ အကြီးဆုံးအစ်ကို့မောင်) ဘယ်နေ့က ပြန်ရောက်သလဲ'

'မနေ့ကပါ။ 'ကျုံးယွဲယ်နီကျုံး' ကန်တော့ပွဲရှိတယ်လေ'

သူ၏လက်တွင် စာအုပ်အချို့ ပွေ့ပိုက်ထားသဖြင့် ယူကြည့်သောအခါ ယနေ့ခေတ်စားနေသော ရောင်စုံကော်စေ့လုံး ဘော်ကြွယ်သီကုံးနည်းပညာစာအုပ်များ ဖြစ်နေသည်။ အမျိုးသမီးသုံး ပိုက်ဆံအိတ်၊ စလင်းဘက်၊ လက်ကိုင်အိတ် စသည်ဖြင့် သီကုံးအလှဆင်နည်းများကို တရုတ်ဘာသာ

ဖြင့် ရှင်းလင်းပြထားသည်။

'သမီးတို့က တရုတ်စာကောင်းကောင်း မတတ်တော့ ရုပ်ပုံကြည့်ပြီး မှန်းဆ ရမ်းချနေရတယ်'

ထိုစာအုပ်များအနက် တရုတ်ထုံးစေ့လှဆင်နည်းများအကြောင်း စာအုပ်တစ်အုပ်ကို တူမထံမှ တောင်းဝယ်ကာ အချိန်အားရ ခိုက် လေ့လာကြည့်ပါသည်။

တော်ဝင်သုံး အလှဆင်ပညာ

ရှေးတရုတ်ဘုရင်များ ခေတ်ကာလကဤအလှဆင်နည်းသည် ထီးနန်းသုံးတော်ဝင်အနုပညာတစ်ရပ်ဖြစ်ခဲ့သည်။ ရောင်စုံကျောက်မျက်ရတနာများ ပုလဲများကို သီကုံးအလှဆင်ကာ မကိုဋ်သရဖူများအစ နန်းတွင်းအသုံးအဆောင်များတွင် အလှဆင်ကြသည်။

ရိုးရာပွဲနေ့များတွင်လည်း ကျက်သရေမင်္ဂလာနိမိတ်ဆောင် အဆင်တန်ဆာအဖြစ် အသုံးပြုကြသည်။ နတ်ဒေဝတာ၊ သူတော်စင်၊ သိဒ္ဓိရှင်တို့ကို တန်ဆာဆင်ပူဇော်ကြသည်။

ယနေ့ ခေတ်ကာလတွင်ကား ဆီးကွင့်(Sequan)ခေါ် အရောင်တလက်လက် ပြေးနေသည့် ဘော်ကြွယ်စေ့ကလေးများ ထွက်ပေါ်လာသဖြင့် သာမန်အရပ်သားတို့လည်း အသုံးပြုနိုင်သော ငွေကြေးပမာဏဖြင့် အလှဆင်နိုင်လေရာ ရေပန်းစား လူကြိုက်များလာခြင်း ဖြစ်လေသည်။

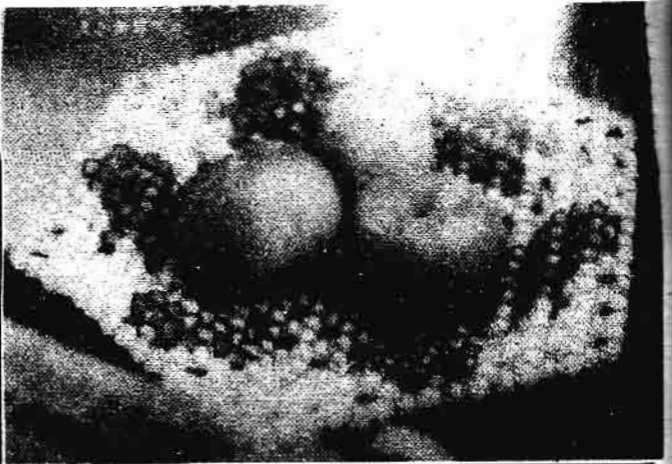
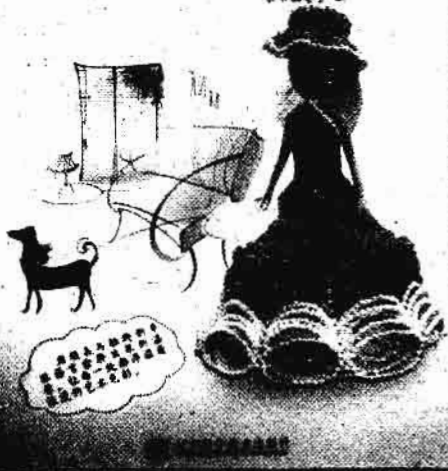
ပုံသဏ္ဍာန်စုံ အရောင်သွေး စုံလင်သော ဘော်ကြွယ်ကော်စေ့များဖြင့် ရက်ကြီးအခါကြီး ပွဲတော်နေ့များတွင် သုခမင်္ဂလာ ပြည့်စုံစေကြောင်း

www.burmeseclassic.com

时尚生活

家居小装饰

2008.11.11

● 生活小装饰

● 时尚生活小装饰

ဆုတောင်းသော အဆင်တန်ဆာ နေနှင့်လ၊ ရွှေနှင့်မြက်သို့ နှစ်ပါး ဂဟေစပ် လက်ထပ်ထိမ်းမြားရာတွင် လုန်းဖွန်ရွှမ်းယို (Long Feng Shuang Xi) အဆင်တန်ဆာ စသဖြင့် သင့်လျော် အပ်စပ်ရာ ဘော်ကြယ်အဆင်တန်ဆာ များ ပေးပို့ဂုဏ်ပြုကြသည်။

မိမိ၏နေအိမ်ဂေဟာသို့ ရောက်ရှိ လာသော ဂုဏ်သရေရှိစေသည်။ အထူးဖိတ်ကြားထားသော ဧည့်သည် များအတွက် စားသောက်ဖွယ်ရာများ တည်ခင်းရာတွင်လည်း သက်ဆိုင်ရာ အဓိပ္ပာယ်ပြည့်ဝသော ဘော်ကြယ် အဆင်တန်ဆာများ၏ အကူအညီကို ရယူကြသည်။

ဥပမာ ဇနီးမောင်နှံစုံ လာရောက် ခြင်းဖြစ်ကာ အထက်တွင် ဖော်ပြပြီး သော 'လုန်းဖွန်ရွှမ်းယို' ကို စားဖွယ် အောက်ခံအခင်း၊ စားပွဲခင်းအဖြစ် အသုံးပြုသည်။

ထိုအဆင်တန်ဆာတွင် နဂါးနှင့်

တစ်ဖက်တစ်ချက်စီ ဝန်းရံ ထားသည်။ 'လုန်း' သည် နဂါးဖြစ်၍ အမျိုးသား ကို ရည်ညွှန်းသည်။ အားအင်ပြည့်ဝ၍ ယုံကြည်အားကိုးလောက်သော အရည် အချင်းများ ပြည့်စုံသည်။ အထင်ကြီး လေးစားဖွယ်ရှိသည်။

'ဖွန်' ကား ဇာမဏီငှက်ဖြစ်သည်။ (အပြည့်အစုံခေါ်ဝေါ်ပါက ဖွန်ဟွမ်း (Feng Huang) ဟုခေါ်သည်။) အမျိုး သမီးကို ရည်ညွှန်းသည်။ နူးညံ့သိမ်မွေ့ ၍ ချစ်ခင်နှစ်သက်ဖွယ် အဆင်းအချင်း နှင့် ပြည့်စုံသည်။ ပါရမီပြည့်ဖက် အကူ အပံ့ကောင်း ဖြစ်သည်။

(တစ်စုံတစ်ဦး မျက်နှာမြင်သော အခါ နဂါးလေးလား၊ ဇာမဏီလေး လားဟု တင်စားကာ သတင်းပေးလေ့ ရှိပါသည်။)

ရိုးရာဇဏ္ဍာရီလာ ထူးမြတ်သော သတ္တဝါများဖြစ်ကြ၍ လိုက်ဖက်ညီ သော မင်္ဂလာမောင်နှံဖြစ်သည်ဟု ယုံကြည်ကြသည်။ အလယ်ဗဟိုရှိ

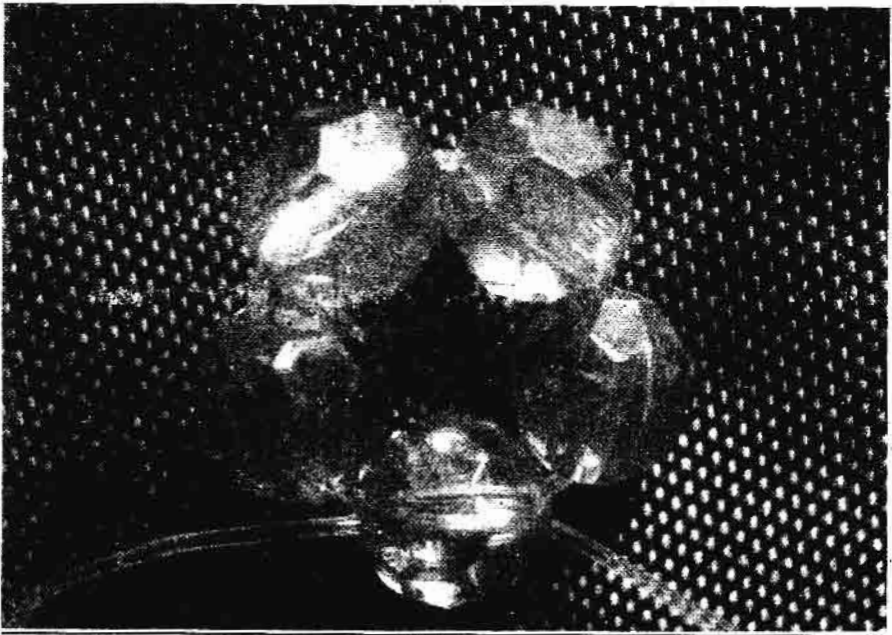
ပျော်ရွှင်ခြင်း နှစ်ထပ်က ပျော်ရွှင်ခြင်း မောင်နှံဟုခေါ်သည်။

မောင်နှံဆိုသည့်အတိုင်း တတိယ မြောက် ပျော်ရွှင်ခြင်းမရှိပါ။ အဆုံးစွန် ပြီးပြည့်စုံသော ပျော်ရွှင်မှုဖြစ်သည်။ နဂါးဖြစ်စေ၊ ဇာမဏီဖြစ်စေ တတိယ မြောက်အနေဖြင့် ပေါ်ထွန်းလာလျှင် ကား အလုံးစုံ ပျက်သုဉ်းရလေသည်။

ဤသို့ နိမိတ်ကောင်းဆောင်ကာ ဆုတောင်းပေးခြင်း၊ ချီးကျူးဂုဏ်ပြု ခြင်း အဓိပ္ပာယ်ဖြင့် အဆိုပါ အဆင် တန်ဆာကို အသုံးပြုခြင်းဖြစ်သည်။

စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်၊ သူဌေး သူကြွယ် ဖြစ်ပါက ဆဋ္ဌဂံပုံ ခြောက် မြှောင့်ပါသည့် ဘော်ကြယ်အခင်းဖြင့် တည်ခင်းစေလေ့ရှိသည်။ သာမန် လူတစ်ဦးပင်ဖြစ်စေကာမူ ထိုအဆင် တန်ဆာဖြင့် ဂုဏ်ပြုတည်ခင်းခြင်းဖြင့် ထိုဧည့်သည်အား အမွမ်းတင် အား ပေးခြင်းဖြစ်၏။

အဓိပ္ပာယ်ကား '၆ နှင့် ၆ ပေါင်း လျှင် မဆင်းရဲတော့ပြီ' ဟူသော ဂဏိတဗေဒ ဆိုရိုးအရ ဘော်ကြယ် (၆)လုံးတွဲ သိက္ခာနည်းဖြင့် (၆)ဘော်စုံ

◆ နည်း(၁) မှ-၁

ဆဋ္ဌာန်ဖြစ်အောင် သီကုံးထားသောကြောင့်သူဌေးကြီး၊ သူကြွယ်ကြီးဟု ချည်ညွှန်း သကဲ့သို့ ငွေကြေးဥစ္စာ လာဘ်လာဘာ ဝေဆာပါစေ ဟုဆုတောင်း ပေးခြင်းလည်း မည်လေသည်။ အလားတူပင် အသက်ရှည် ကျန်းမာခြင်း

ရွှီ (Shòu) စာလုံးပုံစံ သီကုံးထားသော အဆင်တန်ဆာ စည်စိမ်ဂုဏ် သိန် လု (Lù) စာလုံး၊ သုခချမ်းသာ ဖူ (Fú) စာလုံးစသည့် အဓိပ္ပာယ် နိမိတ် ကောင်းမွန်သော အဆင်တန်ဆာများ...

ရေစုန်လေစုန်တွင် ရွက်လွင့်ရသကဲ့သို့ 'အဆင်ပြေချောမွေ့ပါစေ' ဟု ချည်ညွှန်းသော ရွက်လှေပုံ အဆင်တန်ဆာ 'သားသမီး မြေးမြစ်များဖြင့် သာယာချမ်းမြေ့ပါစေ' ဟု ဆုတောင်းဂုဏ်ပြုသော ကလေးရုပ်အဆင်တန်ဆာ ချစ်သူရည်စား ဖူးစာဖက်အတွက် အသည်းပုံ ချစ်သက်လက်ဆောင်...

ဘေးဒုက္ခအသွယ်သွယ် ကျော်ဖြတ်နိုင်ပါစေဟု ဒုက္ခအကျပ်အတည်း ကြုံနေရသူအား အားပေးဆုတောင်းသော လေးထောင့်ပုံအဆင်တန်ဆာ၊ 'ပြန်လည်ဆိုတွေ့ကြပါစို့' ဟူ၍ မင်္ဂလာ နှုတ်ဆက်စကား(ကိုယ်စား) ပြောကြားပေးသည့် (အပိုင်ဆုံး-ထည့်စရာ) ခြင်း ဆန်ကာပိုင်း စသည် စသည်ဖြင့် အမျိုးမျိုး အဖုံဖုံ သီကုံးအသုံးပြုကြပေသည်။

အခြေခံသီကုံးနည်းများ

သီကုံးနည်းများ မဖော်ပြမီ လိုအပ်သော ပစ္စည်းများကို ဦးစွာ တင်ပြပါမည်။

၁။ ဘော်ကြယ်ကော်စေ့များ

မိမိနှစ်သက်ရာ အရောင်အသွေး၊ အရွယ်အစား ပုံသဏ္ဍာန်များ ရွေးချယ်ဝယ်ယူထားရန်ဖြစ်သည်။

၂။ ငါးမျှားကြီး

ပလတ်စတစ် ငါးမျှားကြီးများဖြစ်ကာ အခွေလိုက် ဝယ်ယူနိုင်သည်။ (၅၀)ကီလိုဂရမ်၊ (၆၀)ကီလိုဂရမ်၊ (၇၀)ကီလိုဂရမ် စသည်ဖြင့် (၁၀၀)ကီလိုဂရမ်အထိ အရွယ်အစား(ကြီးလုံး အကြီးအသေး)များကို သင့်လျော်ရာ အဆင်တန်ဆာအတွက် အထူးပြုဖော်ပြပေးပါမည်။

၃။ ကတ်ကြေး

ပလတ်စတစ်ကြီး ကိုက်ဖြတ်ရန် ဖြစ်သည်။

၄။ ပလာယာ ကြိုးများ အဆုံးသတ်ရန် ဘော်ကြယ်များအကြား ထိုးသွင်းညှပ်ယူနိုင်သည့် နှုတ်သီးချွန် ပလာယာတစ်ချောင်း လိုအပ်ပါသည်။

အခြေခံသီကုံးနည်း(၁)

半 球 串

ပန်ချီချွန် (Bàng Qiú Chuàn)

ကမ္ဘာလုံးခြမ်း သီကုံးခြင်း

ဘော်ကြယ်(၅)လုံးကို (၃)ပေခန့်ရှည်သော ငါးမျှားကြီးဖြင့်သိပါ။ ကြိုးအရွယ်မှာ (၅၀)ကီလိုဂရမ်၊ (၆၀)ကီလိုဂရမ်၊ (၇၀)ကီလိုဂရမ်တို့အနက် နှစ်သက်ရာ အသုံးပြုပါ။

ပစ္စုမမြောက် ဘော်ကြယ်တွင် ကြိုးစနစ်ဖက် ကြက်ခြေလျှိုသွင်းပါ။

(မုံ-၁)

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်

၄ = = = = =

ထက်ပင်းကျော်စွာ

နတ္ထရွာရောင်းခြေညစ်မဂ္ဂဇင်း ၂၃၅

မြောက်ဦး တူးဖော်ရေးတုန်း အမှတ်(၂)မှ တူးဖော်တွေ့ရှိသည့်

ယဉ်ကျေးမှု ရှေးဟောင်းရာဇဝင် (၁၁)

နန်းခွဲ ဝှေ့လှ
(ရှေးဟောင်းသုတေသန)

ယခင်ယုဒအသက်

*** ပုံ (၂၁)

ပုံ (၂၁) ဒီဇိုင်းလက်ရာမှာလည်း မြောက်ဦးတူးဖော်ရေးကုန်း အမှတ် (၂) A6ကျင်း အရှေ့မြောက်ထောင့် ကျင်းပေါင်မှ (၂၁)ပေခန့်အကွာ ကျင်း အနက် (၂)ပေခန့်မှ တူးဖော်တွေ့ရှိရ သော မြေမီးဖုတ် အိုးခြမ်းကွဲ အပိုင်း အစကို ကုန်းယူရေးဆွဲထားသော ဒီဇိုင်း လက်ရာတစ်ခုပင် ဖြစ်ပါသည်။

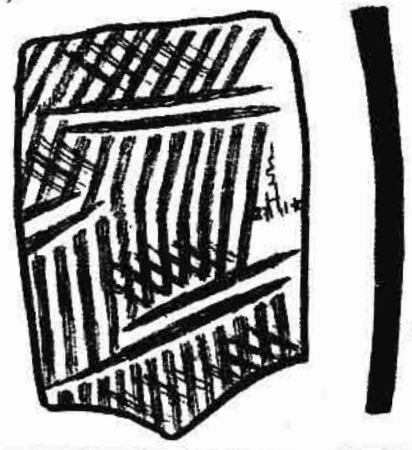
မူလ အိုးခြမ်းကွဲအမြင့် (၈)စင်တီ မီတာခန့်၊ အကျယ် (၅၅)စင်တီမီတာ ခန့်နှင့် အထူ (၁၅)စင်တီမီတာခန့် ရှိ ပါသည်။ ပုံ (၂၁) ဒီဇိုင်းလက်ရာမှာ တူးဖော်တွေ့ရှိသော မြေမီးဖုတ် အိုး ခြမ်းကွဲ၏ အပြင်ဘက် မျက်နှာပြင်ကို ရေးဆွဲထားသော ဒီဇိုင်းလက်ရာပင် ဖြစ်ပါသည်။

အတွင်းဘက်မျက်နှာပြင်မှာ အချော တွေ့ရှိရပါ၏။ ပုံ (၂၁) ဒီဇိုင်းလက်ရာ၏ လက်ယာဘက်တွင် မြေမီးဖုတ် အိုး ခြမ်းကွဲအထူမာဏကို လိုင်းအနက် ဖြင့် ရေးဆွဲဖော်ပြထားပါသည်။

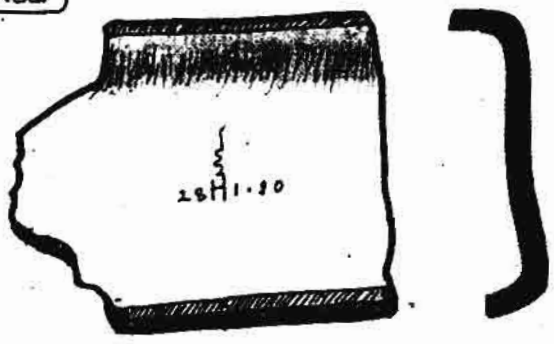
ပုံ (၂၁) ဒီဇိုင်းလက်ရာ၌ ကန့်လန့် ဖြတ် အစင်းကြောင်း၊ ခပ်စောင်းစောင်း အစင်းကြောင်းနှင့် ဘေးစောင်း အစင်း ကြောင်းများဖြင့်ပါ တန်ဆာဆင်ထား သည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

၂၃၆ နက္ခတ္တဓာတ်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

ပုံ (၂၁)

ပုံ (၂၂)

*** ပုံ (၂၂)

မြေမီးဖုတ် အုတ်ကြွပ်ခေါင်မိုးပြား အပိုင်းအစ လက်ရာတစ်ခုပင် ဖြစ်ပါ သည်။ ဤအုတ်ကြွပ်ခေါင်မိုးပြားတွင် ချိတ်နှစ်ချိတ် ထက်၊ အောက် ပါရှိသည် ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ အလယ်တွင် လည်း ခပ်ကွေးကွေးကလေး တွေ့ရှိရ ပါ၏။

ပုံ (၂၂) ဒီဇိုင်းလက်ရာ၏ လက်ယာ ဘက်တွင် အုတ်ကြွပ်ခေါင်မိုးပြား

အထူမာဏကို လိုင်းအနက်ဖြင့် ရေး ဆွဲ ဖော်ပြထားပါသည်။ ပုံ (၂၂) ဒီဇိုင်း လက်ရာသည် မြောက်ဦးတူးဖော် ရေး ကုန်း အမှတ် (၂) A7ကျင်း အနောက် တောင်ဘက် ကျင်းပေါင်မှ (၄၅)ပေ ခန့်အကွာ၊ ကျင်းအနက် (၁၅)ပေ မှ တူးဖော်တွေ့ရှိရသော မြေမီးဖုတ် ခေါင်မိုးပြားအုတ်ကြွပ် လက်ရာ ကုန်းယူရေးဆွဲထားသော ဒီဇိုင်းလက် ရာပင် ဖြစ်ပါသည်။

မူလ မြေမီးဖုတ် အုတ်ကြွပ်ပြား အမြင့် (၁၄)စင်တီမီတာခန့်၊ အကျယ် (၁၅)စင်တီမီတာခန့်နှင့် အထူ (၁) စင်တီမီတာခန့် ရှိပါသည်။ ချိတ်အမြင့် (၂)စင်တီမီတာခန့်ရှိပြီး ချိတ်နှစ်ဖက် စလုံး ထောင့်မှန်မကွေးဘဲ ခပ်ကုပ်ကုပ် လေးသာ တွေ့ရှိရပါသည်။

*** ပုံ (၂၃)

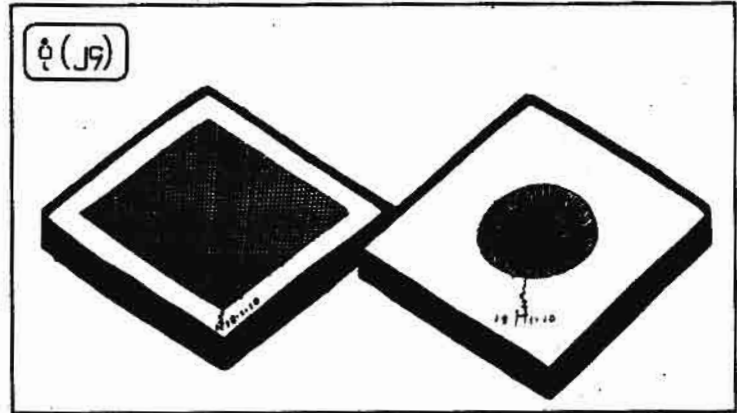
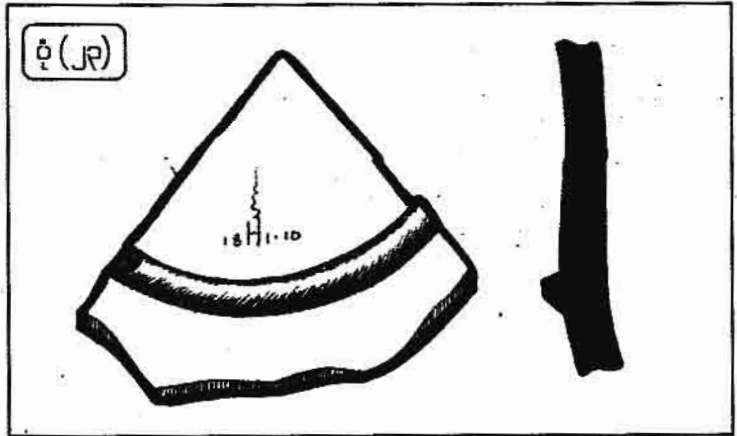
ပုံ (၂၃) ဒီဇိုင်းလက်ရာမှာ မြောက် ဦးတူးဖော်ရေးကုန်း အမှတ် (၂)မှ E5ကျင်း အရှေ့မြောက်ထောင့် (၁)ပေ ကျော်အကွာ၊ ကျင်းအနက် (၂)ပေ ကျော်ခန့်မှ တူးဖော်တွေ့ရှိရသော စဉ်လက်ရာ ပန်းကန်လုံးအစိတ်အပိုင်း လက်ရာတစ်ခုကို ကူးယူရေးဆွဲထား သော ဒီဇိုင်းလက်ရာတစ်ခုပင် ဖြစ်ပါ သည်။

တူးဖော်တွေ့ရှိရသော စဉ်ပန်းကန် လုံး အစိတ်အပိုင်း အမြင့် (၈)စင်တီ မီတာခန့်၊ အကျယ် (၉၅)စင်တီမီတာ ခန့်နှင့် အထူ (၁၅)စင်တီမီတာခန့် နှိုင်းပါသည်။

ပုံ (၂၃) ဒီဇိုင်းလက်ရာ၏ လက်ယာ ဘက်တွင် စဉ်ပန်းကန်လုံး အစိတ် အပိုင်း၏ အထူပမာဏကို လိုင်းအနက် ဖြင့် ရေးဆွဲဖော်ပြထားပါသည်။

မူလ ပန်းကန်လုံး အပိုင်းအစ စဉ် ရောင်မှာ အတွင်းအပြင် အစိမ်းရင့် ရောင် တောက်ပစွာ တွေ့ရှိရပါသည်။ ခြေထောက် အဝန်းအတွင်း၌ စဉ်အဖြူ ရောင် တွေ့ရှိရပါသည်။

ပန်းကန်လုံး အတွင်းသားမှာ မာကျောကျစ်လျစ်ပြီး ကြွေးသားကဲ့ သို့ပင် မာကျောသည်ကို တွေ့ရှိရပါ သည်။ ခြေထောက်ပါရှိသော နေရာ တွင်လည်း အထူ (၁၅)လက်မခန့် ရှိပါသည်။

*** ပုံ (၂၄)

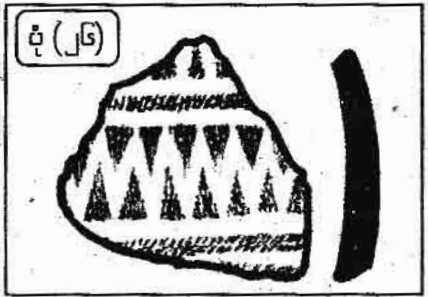
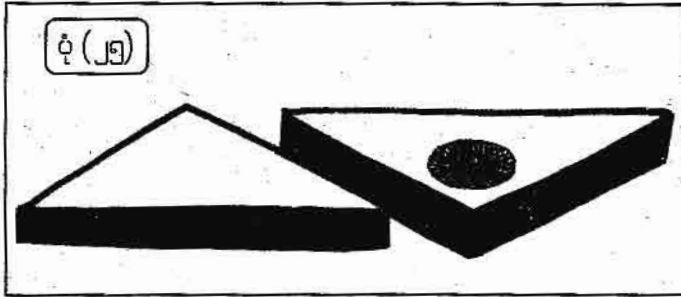
မြေမီးဖုတ်စဉ်လက်ရာ ဆန္ဒမ်းမကင်း ပုံသဏ္ဍာန် တွေ့ရှိရပါသည်။ ကြမ်းခင်း ပြား စဉ်လက်ရာတစ်ခု ဖြစ်လိမ့်မည် ဟု ယူဆရပါသည်။ ဤမြေမီးဖုတ် စဉ်လက်ရာ ကြမ်းခင်းပြားကို လက်ဝဲ၊ လက်ယာ ပုံစံနှစ်မျိုးဖြင့် ရေးဆွဲထား ပါသည်။

လက်ဝဲဘက် လက်ရာမှာ မြေမီး ဖုတ် စဉ်ကြမ်းခင်းပြား၏ ကျောဘက် မျက်နှာပြင်ကို ရေးဆွဲထားသော ဒီဇိုင်း လက်ရာ ဖြစ်ပါသည်။ ကျောဘက် မျက်နှာပြင်တွင် အလယ်၌ စဉ်အပြာ ရောင် တွေ့ရှိရပြီး အနားပတ်ပတ် လည်တွင် စဉ်အဖြူရောင် တွေ့ရှိရပါ သည်။

လက်ယာဘက် ဒီဇိုင်းလက်ရာမှာ စဉ်ကြမ်းခင်းပြား၏ အတွင်းဘက် မျက်နှာပြင်ကို ရေးဆွဲထားသော ဒီဇိုင်း လက်ရာပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဤမျက်နှာ ပြင်တွင် မြေမီးဖုတ်ရောင်သာ တွေ့ရှိရ ပြီး အချင်း (၂၅)စင်တီမီတာခန့် နှင့် တွင်းအနက် (၅)စင်တီမီတာခန့် ရှိသော တွင်းကလေးတစ်ခု ပါရှိပါ သည်။

ပုံ (၂၄) ဒီဇိုင်းလက်ရာ၏ မူလ စဉ်ကြမ်းခင်းပြားလက်ရာကို မြောက်ဦး တူးဖော်ရေးကုန်း အမှတ် (၂) E3ကျင်း အနောက်မြောက်ထောင့် (၃)ပေခန့် အကွာ ကျင်းအနက် (၂၅)ပေခန့်မှ တူးဖော်တွေ့ရှိရပါသည်။

တူးဖော်တွေ့ရှိရသော မူလ စဉ် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၃၅

ကြမ်းခင်းပြား အကျယ် (၁၀၂)စင်တီမီတာခန့်၊ အမြင့် (၈)စင်တီမီတာခန့်နှင့် အထူ (၂)စင်တီမီတာခန့် ရှိပါသည်။

*** * * ပုံ (၂၅)**

ပုံ (၂၅) ဒီဇိုင်းလက်ရာမှာ မြောက်ဦးတူးဖော်ရေးကုန်း အမှတ် (၂) E3ကျင်း အနောက်မြောက်ထောင့် (၄) ပေခန့်အကွာ ကျင်းအနက် (၂)ပေခန့်မှ တူးဖော်တွေ့ရှိရသော မြေမီးဖုတ်စဉ်လက်ရာ ကြမ်းခင်းပြားကို ကူးယူရေးဆွဲထားသော ဒီဇိုင်းလက်ရာတစ်ခုပင် ဖြစ်ပါသည်။

မူလ မြေမီးဖုတ်စဉ်လက်ရာ အမြင့် (၄)စင်တီမီတာခန့်၊ အကျယ် (၉)စင်တီမီတာခန့်နှင့် အထူ (၂)စင်တီမီတာခန့် ရှိပါသည်။ မြေမီးဖုတ်စဉ်ကြမ်းခင်းပြားလက်ရာမှာ သုံးနားညီကြိတ်ပုံသဏ္ဍာန် တွေ့ရှိရပါသည်။

ပုံ (၂၅) ဒီဇိုင်းလက်ရာကို လက်ဝဲလက်ယာ ပုံစံနှစ်မျိုးဖြင့် ရေးဆွဲဖော်ပြထားပါသည်။ လက်ဝဲဘက် ဒီဇိုင်းလက်ရာမှာ မြေမီးဖုတ် စဉ်ကြမ်းခင်းပြား၏ ကျောဘက်မျက်နှာပြင်ကို ရေးဆွဲထားသော ဒီဇိုင်းလက်ရာပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဤမျက်နှာပြင်တွင် စဉ်အဖြူရောင်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ လက်ယာဘက် ဒီဇိုင်းလက်ရာမှာ မြေမီးဖုတ် စဉ်ကြမ်းခင်းပြား၏ အတွင်းဘက်မျက်နှာပြင်ကို ရေးဆွဲထားသော ဒီဇိုင်းလက်ရာပင်

ဖြစ်ပါသည်။

ဤမျက်နှာပြင်တွင် စဉ်ရောင် မတွေ့ရှိရဘဲ မြေမီးဖုတ်ရောင်သာ တောက်ပစွာ တွေ့ရှိရပါသည်။ အလယ်တွင် အချင်း (၂၂)စင်တီမီတာခန့်နှင့် တွင်းအနက် (၂/၄)စင်တီမီတာခန့်ရှိသော တွင်းကလေးတစ်တွင်း ပါရှိသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

*** * * ပုံ (၂၆)**

ပုံ (၂၆) ဒီဇိုင်းလက်ရာသည်လည်း မြောက်ဦးတူးဖော်ရေးကုန်း အမှတ် (၂) F4ကျင်း အနောက်တောင်ထောင့်ကျင်းပေါင်အကွာမှ (၆)ပေခန့်အကွာ ကျင်းအနက် (၂)ပေခန့်မှ တူးဖော်တွေ့ရှိရသော မြေမီးဖုတ် အိုးခြမ်းကွဲအပိုင်းအစ လက်ရာတစ်ခုကို ကူးယူရေးဆွဲထားသော ဒီဇိုင်းလက်ရာပင် ဖြစ်ပါသည်။

မူလ မြေမီးဖုတ် အိုးခြမ်းကွဲ ဒီဇိုင်းလက်ရာ အမြင့် (၄)စင်တီမီတာခန့်၊ အကျယ် (၄)စင်တီမီတာခန့်နှင့် အထူ (၂)စင်တီမီတာခန့် ရှိပါသည်။ ပုံ (၂၆) ဒီဇိုင်းလက်ရာ၏ လက်ယာဘက်တွင် အိုးခြမ်းကွဲ အထူပမာဏကို လိုင်းအနက်ဖြင့် ရေးဆွဲဖော်ပြထားပါသည်။

မူလ အိုးခြမ်းကွဲ အတွင်းရော အပြင်ပါ မြေမီးဖုတ်ရောင် တောက်ပစွာ တွေ့ရှိရပြီး အတွင်း အချောသာ တွေ့ရှိရပါသည်။

အပြင်တွင် ပုံ (၂၆)၌ တွေ့ရှိရသည့် အတိုင်း အထက်၊ အောက် ဖောင်းနှစ်ဆင့်ကြားတွင် လှိုင်းတွန့်ကလေးများဖြင့် တန်ဆာဆင်ထားပြီး အခြားအိုးခြမ်းကွဲများနှင့် မတူဘဲ ဆန်းပြားစွာ တွေ့ရှိရပါသည်။

အထက်ဖော်ပြပါ အားလုံးသော ဒီဇိုင်းလက်ရာများမှာ မြောက်ဦးခေတ်လယ်လက်ရာများပင် ဖြစ်ပါသည်။ အေဒီ (၁၆)ရာစုအတွင်း ခေတ်ကာလ၏ လက်ရာများပင် ဖြစ်ပါ၏။

အနန္တောအနန္တငါးပါးကို ထာဝစဉ် ဦးထိပ်ပန်ဆင် ကန်တော့လျက်...

**ပန်းချီထူးထူး
(ရှေးဟောင်းသုတေသန)**

- ၇။ ကားချက်
- ၁။ ကိုယ်တိုင်တူးဖော်မှု မှတ်စု။
- ၂။ ဦးဦးသာထွန်း၊ မြောက်ဦးမြို့ဘုရားသမိုင်း။
- ၃။ ငမည်ပျာသတ်ဆရာ၊ ရခိုင်ရာဇဝင်ကျမ်း။
- ၄။ တက်ထွန်းဦး(မြောက်ဦး)၊ ကိုးသောင်းပုထိုးတော်ကြီးနှင့် ပတ်သက်၍။
- ၅။ ရမ်းမြတောင်ကျောင်း ဆရာတော် စန္ဒမာလာလင်္ကာ၊ ရခိုင်ရာဇဝင်သစ်ကျမ်း (ဒုတိယတွဲ)။

အပေးရှိလျှင်

အဖြေရှိပါသည်

မြင်ရေး လမ်းတိုတစ်ကြောင်းကို တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ခုံ နှလုံးလမ်းကြောင်း ထက်မှာ တွေ့ရပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်က...

'ဆီပူး (၅၆)နှစ်ကျော်မှ စိတ်ကြိုက်အောင် ပြင်လိမ့်မယ်။ အသက်ကြီးလေ၊ အောင်မြင်လေ၊ ကံကောင်းလေဖြစ်မှာပဲ'

လို့ ပြောတော့ သူ ကျေနပ်သွားပါ တယ်။ သူ့ရဲ့အသက်က (၅၅)နှစ် ကျော်နေပြီကိုး။

အခုလို တင်ပြပေးရတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ကတော့ အောင်မြင်ရေးလမ်းဟာ နှလုံးလမ်းကြောင်းထက်ရှိနေရင် ငယ်ရွယ်စဉ် မအောင်မြင် မကျော်ကြားတတ်ဘဲ အသက်ကြီးမှ အောင်မြင် ကျော်ကြားတတ်ကြောင်း ဗဟုသုတ အလို့ငှာ ရေးသားတင်ပြလိုက်တာ ဖြစ်ပါတယ်။

အေးပါစေ အောင်ပါစေ။

နက္ခတ္တဓာတ်မြေဩဇာစာအုပ်အဖွဲ့

'ကျွန်တော် ဘယ်တော့ အောင်မြင်လဲ' ထိုမေးခွန်းကို မေးသူက ကျွန်တော် နဲ့ အလွန်ရင်းနှီးတဲ့ မိတ်ဆွေကြီးက မေးခဲ့ဖူးတဲ့ စကားပဲဖြစ်ပါတယ်။ သူ့ရဲ့ လက်ဝါးကို ဖြန့်ပြရင်း မေးတာလဲ

ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်က သူ့မှာ အောင်မြင်ရေးလမ်းကြောင်း ရှိမရှိ ကြည့်ပါတယ်။ ပြီးမှ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ခုံ ကို ကြည့်ပါတယ်။ အဲဒီအခါ အောင်

သနပ်ခါးပင်

အပွေးတက်အောင်(ဝါ) အသားအခေါက်ထူအောင်ပြုနည်း

နတ်မောက်မြို့၏ မြောက်ဘက် ဝိုင်(၂၀)ခန့်ဝေးကွာသည့် “သားမြား” ရွာသို့ ရောက်ရှိစဉ် သနပ်ခါးခြံ စိုက်ပျိုးနေသူ ဦးဝင်းဆောင်ဆိုသူနှင့် တွေ့ဆုံရပါသည်။

ဦးဝင်းဆောင်မှာ တောင်သူလုပ်ကိုင်သူဖြစ်ပြီး ယာမြေထဲတွင် ပဲ၊ နှမ်းလည်း စိုက်ပျိုးဖြစ်အောင် သနပ်ခါးပင်များကို တစ်ပင်နှင့် တစ်ပင် ခုနစ်တောင်၊ ရှစ်တောင်ခြား စိုက်ပျိုးထားပြီး (၁၅)နှစ်ခန့်ရှိပြီ ဖြစ်ပါသည်။

သနပ်ခါးတစ်ပင်လျှင် သုံးသောင်းမှ နှစ်သိန်းအထိ ရောင်းရဖူးသည်ဟု သိရပါသည်။ သူ၏ သနပ်ခါးပင်များမှာ ရှင်မတောင်သနပ်ခါးမျိုးများ သီးသန့်ပျိုးပြီး စိုက်ပျိုးထားခြင်း ဖြစ်သည့်အပြင် အထူး နာမည်ရသည်မှာ သနပ်ခါးတုံးတို့သည် အပွေးတက်ပြီး အသားအခေါက် လက်တစ်ဆစ်အထိ ထူသောကြောင့်ပင်။ အသွေးခဲ၊ အသုံးခံသည်။

သုံးထောင်တန် သနပ်ခါးတစ်တုံးဆိုလျှင် တစ်နှစ်လုံး သွေးလိမ်း မကုန်အောင် အသုံးခံပါသည်။ သို့အတွက်လည်း ဦးဝင်းဆောင်မှာ ပဲကရ၊ နှမ်းကရ သနပ်ခါးဖိုးငွေများဝင်နှင့် စီးပွားအဆင်ပြေ တိုးတက်ရပါသည်။

‘သနပ်ခါးပင်က ဝက်ချေးမြေဩဇာကြိုက်တယ်ဗျ။ ကျွန်တော့် အတွေ့အကြုံ လက်တွေ့အရ ပြောပြတာပါ။ ပိုးကျခဲပါတယ်။’

နောက်ပြီး ပျိုးပင်စိုက်ပြီး တစ်လ၊ နှစ်လပဲ ဂရုစိုက် ပြုစုပေးလိုက် အမြစ်မြေမှာ ကောင်းကောင်း ကုန်မိသွားပြီဆိုရင် မသေတော့ဘူး။

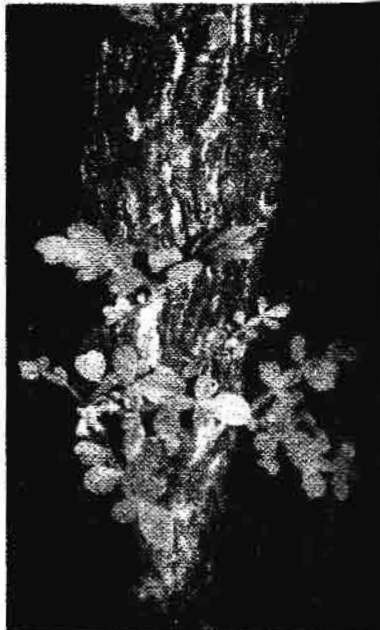
အဲဒီပင်မကြီး ဖြစ်ထွန်း အရွယ်ရောက်လို့ ငါးနှစ်၊ ခြောက်နှစ်အရွယ်ဆိုရင် ရောင်းမယ်ဆို ရောင်းလို့ရပြီ။ ဖြစ်ထွန်းအောင်မြင်မှုတော့ ရှိရမှာပေါ့။ ထားနိုင်ရင်တော့ ဆယ်နှစ်လောက်မှ အကောင်းဆုံး၊ အရင့်ဆုံးကိုရမယ်။

မူလ ပင်စည် ပင်မကြီးကို ပင်စည်အခြေအထက် တစ်ထွာလောက်ချန်ပြီး ခုတ်ရောင်းပစ်ရင်လဲ မျိုးတုံးမသွားဘူး။ မြေထဲက အမြစ်တွေကနေ ပင်စည်မကြီးကို ပေးရမယ့် အားတွေက နောက်ထပ် သနပ်ခါးပင်အသစ်တွေ ထပ်ထွက်လာလေ့ ရှိတယ်။

သနပ်ခါးပင်မကြီး တစ်ပင် ဖြစ်ထွန်းပြီးဆိုရင် မျိုးဆက် ဘယ်တော့မှ မပြတ်တော့ဘူး။ လိမ်လိမ်မာမာ သုံးမယ်စွဲမယ်ဆိုရင် ဆွေစဉ်မျိုးဆက် စားမကုန်တော့ပါဘူး။ ပင်စည် အခြေအမြစ်ကိုသာ လှန်တူးမပစ်ပါနဲ့။ ရှင်သန်နေတော့တာပဲဗျ။

‘ခင်ဗျား သနပ်ခါးပင်တွေက ပိုပြီး အပွေးကောင်း၊ အခေါက်အသား ထူတာ မျိုးကောင်းလို့လား၊ ဘယ်လိုလဲ’ ဟု ကျွန်တော် မေးသောအခါ...

‘ရှင်မတောင်မျိုးပါပဲ။ အထူးမျိုးမဟုတ်ပါဘူး။ မြေဩဇာတွေ ဘာဘာ

ညာညာလဲ အထူး မကျွေးပါဘူး။ အပွေးတက်၊ အခေါက်ထူအောင် လုပ်နည်း လျှို့ဝှက်ချက် ရှိပါတယ်။

လျှို့ဝှက်ချက်ဆိုပေမယ့် နီးစပ်သူတိုင်းကို ကျွန်တော်ပြောပြ ဖြန့်ဝေပါတယ်။ ယလွယ်ယက်ပါ။ နှမ်းစေ့တွေ ဒါထုတ်ပြီတဲ့ နှမ်းနီအယ်တွေကို သနပ်ခါးပင်စည် ဟတ်ဟတ်လည်မှာ ကပ်စည်ပေးထားရမယ်။

ပြီးရင် ခြာစေ့တဲ့ သစ်ဆွေတုံး ဒါယူကာ ခြံအုံမြေကြိုခဲကို အိမ်သနပ်ခါး အပင်မြှားထားလိုက်၊ ခြံကောင်လေးတွေက သနပ်ခါးပင်စည်ကနေပြီး နှမ်းရိုးတွေကို စာနီသနပ်ခါးပင်စည်မှာ အပွေးတက်အောင် အခေါက်ထူအောင် ကူညီပြုလုပ်ပေးတာပါပဲ။ ဒီနည်းအတိုင်း အောင်မြင်စွာ ဆယ်နှစ်လောက် ရှိခဲ့ပါပြီဗျာ’

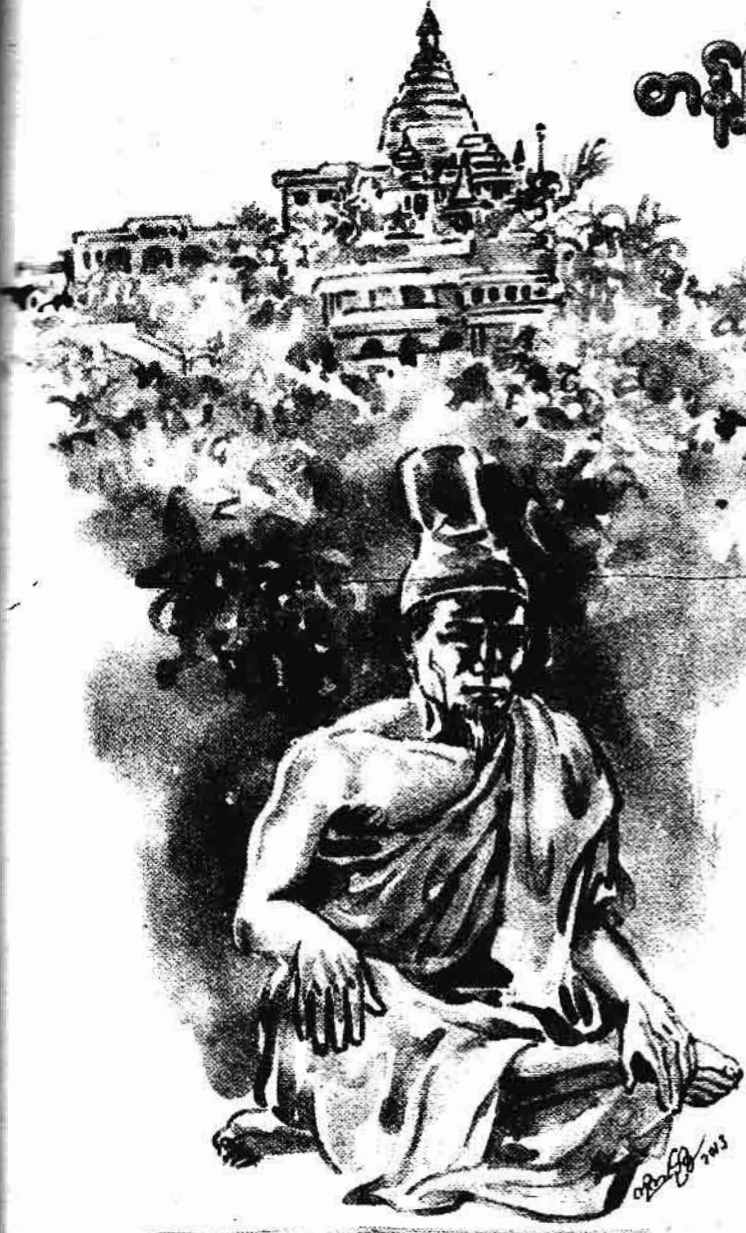
သားမြားရွာမှ သနပ်ခါးစိုက်တောင်သူ ဦးဝင်းဆောင်၏ လက်တွေ့ပြသ ပြောပြချက်ကို အသံဖမ်းယူပြီး ရေးသားတင်ပြပါသည်။

နတ်မောက် လှမြင့်သင်္ဃာန်

တန့်ကြည့်တောင်

တစ်ချိန်က ဘရသေ့

ရွှေပုပ္ဖိုးဘိုးရွှေ

ကျွန်တော်
 ရောက်သွားသည့်အခါ...
 'လူလေး ထိုင်ကွယ့်'
 ဟု တည်ငြိမ်၍
 မေတ္တာဓာတ်
 အပြည့်ပါသောအကြည့်၊
 လေသံအေး အေးဖြင့်
 ဆီးကြိုနှုတ်ဆက်စကား
 ဆိုလေသည်။ အသက်ကို
 မခန့်မှန်းတတ်ဘဲ ရှိ၏။
 ဘရသေ့ရှေ့မှာ ထိုင်လျက်
 ကန်တော့ပြီး...

'ဆရာတော်အရှင်မြတ်မှ ဘရသေ့
 ထံ သြဝါဒခံယူပြီး မေတ္တာအဓိဋ္ဌာန်
 (၉)ရက် ပါရမီဖြည့်ရန် စေလွှတ်လိုက်
 ပါတယ်။ ကျွန်တော်အမည် မောင်ဘိုး
 ရွှေပါ။ ပုပ္ဖိုးမှ ဖြစ်ပါတယ်'
 ဟု ပြောပြ၏။
 'အေးကွယ့်၊ ရွှေပုပ္ဖိုးသားလေး
 ဆရာအရှင် ဘာများ မှာလိုက်သေး
 သလဲ'

'ဘရသေ့ခင်ဗျာ... ဆရာအရှင်မြတ်က
 နေ့စဉ် ငါ့ပါးသီလ လုံအောင်ထိန်းရန်
 မေတ္တာထုတ် ပုတီး(၁)ပတ် ယျက်မကွက်
 အဓိဋ္ဌာန်တင်ရန်နဲ့ တရားဂုဏ်တော် (၉)ပါး
 တစ်နေ့ ပုတီး(၉)ပတ်စိမ်းရန် စွမ်းတော်
 ရှင်စေတီကို ယွှန်အရှက်တစ်ကြိမ်၊ ညနေ
 ပိုင်း နေ့ပတ်စိတစ်ကြိမ် ဖရိုတ်ကြီး(၁၀)
 သုတ်နဲ့ ပဋ္ဌာန်းပစ္စယနဲ့အေးသဖြင့် နေ့စဉ်
 နာမဂ္ဂရောင်ခြည်မဂ္ဂရောင် ၂၄၁

လွန်ခဲ့သော အနှစ် (၂၀)ကျော်ခန့်
 ၁၄၄၄ ခုနှစ်၊ တန်ခူးလသင်္ကြန်မတိုင်မီ
 ဆရာတော်အရှင်မြတ်မှ သင်္ကြန်ကာလ
 အပါအဝင် တန့်ကြည့်တောင်သို့
 မေတ္တာအဓိဋ္ဌာန်ပါရမီဝင်ရန် စေလွှတ်
 ခဲ့၏။

ပုဂံ-ညောင်ဦးနှင့် ရောဝတီမြစ်

တစ်ဖက်ကမ်းရှိ တန့်ကြည့်တောင်သို့
 ယခင်က မရောက်ဘူးသော်လည်း
 ရောက်ခဲ့လေပြီ။
 တန့်ကြည့်တောင် ဂူထိပ်တွင်
 "အုပ်ပေါင်းရသေ့မင်းညို" ဟု ကမ္မည်း
 ရေးထိုးထားသည်။ ဂူရှေ့တွင် ဘရသေ့
 နှင့် စကားပြောနေသူတစ်ဦးရှိ၏။

ရွှေပူတပြုရန်၊ ရှောင်ရန်မှာ တန်ကြည်
တောင်မှာ ငါးအစို့ အခြောက် မစာရန်
မှာပါတယ်’
ဟု ပြောပြသည်။

‘အေး... အေး ရွှေပူငါးသားလေး
ဆရာအရှင် မှာတဲ့အတိုင်းလုပ်။
ဘရသေ့ လိုအပ်တာဖြည့်ပေး။ ပညာ
လဲ ပေးမှာပေါ့။ ဒီမှာကြည့်ကွယ် ဆန်
အိုးထဲမှာ အဘနဲ့လူလေးအတွက် ည
စားပဲ ရှိတယ်။ ဒါကို သိထားအောင်
ပြောတာ၊ ဖြတာ။

ရိက္ခာဖြည့်ဖို့ ဘရသေ့ ဘယ်မှမသွား
ဘဲ ပြည့်စုံပါစေမယ်။ လူလေး ပူစရာ
မလိုဘူး။ ကိုယ့်အလုပ် အဓိဋ္ဌာန်အောင်
မြင်အောင်လုပ်။ အဓိဋ္ဌာန်က စပြီး ပျက်
ရင် တစ်ဘဝမဟုတ်ဘူး။ တစ်သံသရာ
နာတယ်ကွယ် မှတ်ထား’

ကျွန်တော် အဓိဋ္ဌာန် (၅)ရက်ပြည့်
နေ့တွင် ယခင်က ဖြစ်ဖူးသော သလိပ်
များ ထလာသည်။

ဘရသေ့မှ...
‘ရွှေပူငါး...သားလေး လာ...
လာ... ဒီဆေးသောက်’

ဟု ကျွန်တော်ကို ဆေးတိုက်သည်။
‘လူလေး ဒေသသုံးပါးဆိုတာ ရှိ
တယ်ကွယ်။ လူအတော်များများက
ကိုယ်နေထိုင်တဲ့ ရပ်ရွာ၊ မြို့ ဘယ်လို
ဒေသဆိုတာ မလေ့လာ၊ သတိမမူကြ
တော့ ရောဂါဝေဒနာ ရကြတာပေါ့။
မိမိ ပတ်ဝန်းကျင်ဒေသမှာ ရှိနေတဲ့
သဘာဝတရားကိုလဲ မလေ့လာကြ
ဘူး။ ဒီတော့ ကျန်းမာရေး၊ ကြီးပွားရေး
ကအစ အကျိုးအပြစ်ကို မသိကြတော့
တာပေါ့။

ပညာဉာဏ်နဲ့ယှဉ်တဲ့ သတိလက်
ကိုင်ရှိသူ၊ သဘာဝတရားကို လေ့လာ
သူတစ်ဦးအဖို့ သူ့ပတ်ဝန်းကျင်မှာ

လောကီ၊ လောကုတ္တရာ ဆရာတစ်ဆူ
လုပ်လို့ ရတာပေါ့။ ဒေသသုံးပါးဆို
တာကတော့...

၁။ ဇနီးပဒေသ

ကျောက်တော ကျေးကုန်း ခြောက်
ထပ်သွေ့ယောင်းသော မြေဩဇာရသ
ရှိသော အရပ်ကို ခေါ်တယ်။

အဲဒီအရပ်ဒေသမှာနေတဲ့ ဝေနေယျ
သတ္တဝါမှန်သမျှ ယေဘုယျအားဖြင့်
သည်းခြေအနာ ဖြစ်တတ်၊ ရောက်
တတ်တယ်။

၂။ နောက်ပဒေသ

ဆည်မြောင်းထုံးအင်း သားငါး
စသည်တို့ ပေါများလျက် ညွန်ပျောင်း
မြိုင်စိမ့်ရှိ၍ အေးမြလွန်းသော အရပ်
ကို ခေါ်တယ်။

အဲဒီဒေသမှာနေတဲ့ ဝေနေယျ
သတ္တဝါမှန်သမျှ ယေဘုယျအားဖြင့်
သလိပ်ထန်၍ အာပေါဓာတ် အားကြီး
ခြင်း ဖြစ်တတ်၊ ရောက်တတ်တဲ့
လက္ခဏာ ရှိတယ်။

၃။ သာဓာရဏပဒေသ

ကျောက်တော ကျေးကုန်း ခြောက်
ထပ်သွေ့ယောင်းသော မြေဩဇာရသ
ရှိသော ဇော်လအရပ်နဲ့ ဆည်မြောင်း

ထုံးအင်း သားငါး ပေါများလျက်
ညွန်ပျောင်းစိမ့်မြိုင်ရှိ၍ အေးမြသော
အရပ်နှစ်ပါးတို့ စပ်၍တည်သော
မအေးလွန်း၊ မပူလွန်းသော အရပ်တို့
ခေါ်တယ်။

အဲဒီဒေသမှာနေတဲ့ ဝေနေယျ
သတ္တဝါမှန်သမျှ ယေဘုယျအားဖြင့်
သလိပ်၊ သည်းခြေ စပ်၍ အနာရောဂါ
ဖြစ်တတ်တယ်။ ရောက်တတ်တယ်
ကွယ်။ ရွှေပူငါးသားလေး မှတ်ထား’
ဟု ရှင်းပြပါသည်။

ဤသို့ဖြင့် ကျွန်တော်၏ မေတ္တာ
အဓိဋ္ဌာန် (၉)ရက် ပြည့်ခဲ့၏။ ညနေပိုင်း
ဘရသေ့ဂူတွင် လူရှင်းနေစဉ်...

‘ဘရသေ့ သား မနက်ဖြန်မနက်
(၉)နာရီ ပြန်လို့ရပါပြီလား။ အဓိဋ္ဌာန်
(၉)ရက် ပြည့်ပါပြီ’
ဟု မေးမိ၏။

‘ရွှေပူငါးသားလေး မေတ္တာအဓိဋ္ဌာန်
အောင်သကွယ်၊ ပြန်လို့ရပါတယ်။ လူ
လေး တန်ကြာညီတောင်ကို နောက်တစ်
ခေါက် လာရလိမ့်ဦးမယ်။ လူလေးရဲ့
ဆရာအရှင်က လောကီပညာရဲ့
အခြေခံ မေတ္တာဓာတ် ပီယသိဒ္ဓိ တင်
ပေးတာကွယ်။

လောကီပညာ လောကီလိုင်း လိုက်
တဲ့သူမှန်သမျှ သတိထားရမယ့်အချက်
ကွယ်။ သိဒ္ဓိအဖုံဖုံကြံတဲ့အနက် ပီယ
သိဒ္ဓိကို မေတ္တာဓာတ်အရ ယူတတ်ရ
တယ်။ ဒါမှလဲ လောကီ၊ လောကုတ္တရာ
ဖျက်ဆီးသောရန် ကင်းမယ်။ ဖျက်ဆီး
သော ရန်မရှိ နေသိဒ္ဓိကို ဆင်ခြင်ရ
တယ်ကွယ်။

နေသိဒ္ဓိ ပြီးမြောက်မှလဲ ဘာသာ
သာသနာနဲ့ လူမျိုးအကျိုးကို အလို
တိုင်း ဖြည့်ဆည်းနိုင်မယ်။ ဒါကြောင့်
အတိတ် ပုဂံခေတ် ရင်မထီးက

www.burmeseclassic.com

မြတ်သောဦး

ဂန္ဓမာဒနတောင်

နှင့် ပတ်သက်သော
ဒဏ္ဍာရီ ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ (၂)

ယခင်ပဏ္ဍအဆက်

'ကျွန်တော် ကူညီနိုင်ပါတယ် ဆရာကြီး။ ကျွန်တော် ဆရာကြီးကို အချိန်မရွေး လမ်းပြနိုင်ပါတယ်။ ဝိမ့်အိုင်ထဲကို ဆင်းဖို့ နွံတွေ၊ အိတွေနည်းတဲ့ လမ်းကိုလဲ ကျွန်တော် ရွေးတတ်ပါတယ်'

ဦးသာဒွန်းက တက်တက်ကြွကြွ လေသံဖြင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

'ဒါဆိုရင်တော့ အဆင်ပြေတာပေါ့ဗျာ၊ ကျုပ်ရဲ့ယဉာဏ် ဒီသိုက်မိကျောင်းကို လက်ရမ်းမယ်။ ကျုပ် အကြံအစည်အောင်မြင်လို့ ဒီသိုက်မိကျောင်း

ကို လက်ရမ်းမိနိုင်ပြီဆိုရင် မိကျောင်းရဲ့ဝမ်းဗိုက်ထဲမှာရှိတဲ့ ရွှေငွေရတနာအားလုံးကို ခင်ဗျားယူပါ။

ပြီးရင် တစ်ဝက်ကိုစားပြီး ကျန်တဲ့တစ်ဝက်ကို ဂန္ဓမာဒနတောင်ပေါ်မှာ ဘုရားစေတီတည်ပြီး သာသနာပြုပေးပါ။ ကျုပ်ကတော့ အဲဒီ သိုက်မိကျောင်းရဲ့ မျက်လုံးတစ်စုံတည်းကိုပဲ ယူမယ်။

သဘောတူသလား၊
'တူပါတယ် ဆရာကြီး'

* * *
လက ထိန်ထိန်သာလျက် ရှိ၏။
တစ်ချက်တစ်ချက်တွင် နွေည၏
လေရူးက ခပ်ပြင်းပြင်း မွေလိုက်သဖြင့်
ဆေးဆရာကြီး ထွန်းထားသော

ကန်တော့ပွဲပေါ်မှ ဖယောင်းတိုင်မီးများ ပင် ငြိမ်းလှလှ ဖြစ်သွား၏။ ထိုအခါ တိုင်းတွင် သူတို့ရှေ့တည့်တည့် ရေအိုင်ထဲမှ ရေပြင်ပေါ်တွင် လှိုင်းအိကလေးများ တလိမ့်လိမ့် တလက်လက် လွန်လူးသွားသည်ကို လရောင်အောက်တွင် အတိုင်းသား မြင်နေရ၏။

သူတို့နှင့် မနီးမဝေးတွင်ရှိသော ဂန္ဓမာဒနတောင်ကြီးကား သူတို့အကြံအစည်ကို စိုးစဉ်းမျှ သိပ်မရဘဲ လရောင်အောက်တွင် ဣန္ဒြေရွာဖြင့် ထီးထီး တည်ရှိနေလေသည်။

ပတ်ဝန်းကျင် နေရာအတော်များများမှာ ပြည့်လှဆဲဆဲ လဝန်း၏ အလင်းရောင်ဖြင့် လင်းလင်းကျင်းကျင်းပင် ရှိနေသော်လည်း သူတို့နှစ်ဦး ရောက်ရှိနေရာ ရေကန်နံဘေးသည် တောတန်းကလေးတစ်ခု၏အဆက် သစ်ပင်၊ ချုံပင်နှင့် ဝါးရုံပင်များ လက်ယက်ထိုး သိပ်သိပ်သည်းသည်း ပေါက်ရောက်နေသောနေရာ ဖြစ်သဖြင့် လရောင်မကျရောက်ဘဲ ကန်တော့ပွဲ၌ ထွန်းထားသော ဖယောင်းတိုင်များ၏ အလင်းရောင်သာ ချိုချိုဥဲ့ဥဲ့နှင့် ရှိနေရှာသည်။

တစ်ချီတစ်ချီတွင် မနီးမဝေးရှိ တောစိုးသစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်၌ အသိုက်အမြှူပွဲ၌ အိပ်တန်းတက်နေကြသော ငှက်ကြီးများက ကြောက်လန့်ဖွယ်ရာ တစ်စုံတစ်ခုကို တွေ့မြင်လိုက်ရသည့်အလား အသံနက်ကြီးများဖြင့် စူးစူးဝါးဝါး အော်ဟစ်တတ်ကြပြန်ရာ ကန်တော့ပွဲနှင့် မလှမ်းမကမ်းတွင် ငုတ်တုတ်ထိုင်နေသော ဦးသာဒွန်းမှာ ချောက်ချားဖွယ်ရာ အခြေအနေကြောင့် တောင်တွေးမြောက်တွေး ဟိုကြည့်ဖို့ကြည့်ဖြင့် ကြောက်စိတ်များဝင်လျက် ဂန္ဓမာဒြိမ်ဖြစ်နေရှာသည်။

ဆေးဆရာကြီးကမူ ဘာကိုမှ ကြောက်ရွံ့ဟန်မပြဘဲ ကန်တော့ပွဲရှေ့တွင် ပုဆစ်တုပ်ထိုင်လျက် မိကျောင်းဖမ်းရာတွင် အသုံးပြုမည့် ပစ္စည်းများကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ဆုပ်ကိုင်ရင်း ပါးစပ်မှလည်း တစ်စုံတစ်ခုကို ခပ်တိုးတိုး မန်းမှုတ်နေလေသည်။

'ဦးသာဒွန်း ကြောက်နေပြီလား။ ဘာမှ ကြောက်စရာ မလိုပါဘူး။ ကျုပ်တို့ အောင်မြင်ခါနီးပါပြီဗျ'

ဦးသာဒွန်းကို ဆေးဆရာကြီးက တစ်ချက် လှည့်ကြည့်ရင်း အားပေးစကား ပြောလိုက်သည်။ ထို့နောက် ကန်တော့ပွဲပေါ်တွင် တင်ထားသော ထမင်းပန်းကန်တစ်ချပ်ထဲမှ ထမင်းဖြူလက်တစ်ဆုပ်ခန့်ကိုယူ၍ စေးစေးပိုင်ပိုင် ဖြစ်လာအောင် လက်နှင့် အထပ်ထပ် ဆုပ်နယ်နေလေသည်။

ဆေးဆရာကြီးက လက်ထဲတွင် ကိုင်ထားသော ထမင်းဆုပ်လုံးကို အသင့်ပြုလုပ်ထားသော ငါးမျှားချိတ်ကြီးတွင် အစာအဖြစ် တပ်ဆင်လိုက်၏။ ထို့နောက် ဝါးဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော ငါးမျှားတံကြီးကို ကောက်ကိုင်လိုက်ပြီး အစာတပ်ထားသော ငါးမျှားချိတ်ကို ရေထဲသို့ ချလိုက်သည်။

'ဘာမှ မကြောက်လေနဲ့ ဦးသာဒွန်း'

အနှောင့်အယှက်ပေါ်လာရင် ကျုပ်ပေးထားတဲ့ ဆန်မန်းနဲ့သာပေါက်'

ဆေးဆရာကြီးက ငါးမျှားတံကြီးကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် စုံကိုင်ထားရင်း ဦးသာဒွန်းကို လှည့်ပြောလိုက်သည်။ ဆေးဆရာကြီးမှာ ရေအိုင်ထဲသို့သာ အာရုံရောက်နေသဖြင့် ဦးသာဒွန်းမှာ ပတ်ဝန်းကျင်ကို အထိတ်ထိတ်အလန့်လန့်ဖြင့် အကဲခတ်လျက် လက်ထဲမှ ဆန်မန်းထည့်ထားသော ပန်းကန်ကိုသာ လွတ်ကျမသွားအောင် ခပ်တင်းတင်း ဆုပ်ထားလိုက်၏။

စိတ်ကို မည်မျှပင် တင်းထားသော်လည်း တစ်ခါမှ အတွေ့အကြုံ မရှိဘူးသေးသော အလုပ်ဖြစ်သောကြောင့် အမှားအယွင်း အနှောင့်အယှက် နှိမ့်ပျက်ကိုတွေ့၍ ပူပင်ရင်း ဆန်မန်းပန်းကန် ကိုင်ထားသောလက်ပင် တဆတ်ဆတ်တုန်နေ၏။

နောက်ကျောဘက်ဆီမှ ဝါးရုံပင်မှာ လေတိုးသဖြင့် တသံသံ လှုပ်ရှားသံ ထွက်ပေါ်နေသည်ကိုပင် နောက်ကျောမလိုသဖြင့် လှည့်ကြည့်ရင်း တငြိမ်ငြိမ် လှုပ်သံခဲနေသော ဝါးရုံကြီးကိုမကောင်းဆိုးဝါးကောင်ကြီး တစ်ကောင်အသွင် ထင်မြင်သွားပြီး ရုတ်တရက် လန့်အော်မိမတတ် ဖြစ်သွားသေးသည်။

နောက်ဆုံးတော့ ဦးသာဒွန်းမှာ ခြစ်ချင်ရာဖြစ် ရင်ဆိုင်လိုက်ရုံပဲဟု စိတ်နှလုံး တုံးတုံးချ၍ သတ္တိမွှေးရင်း ဆေးဆရာကြီးနှင့် နီးနိုင်သမျှ နီးအောင် ပူးကပ်ထိုင်၍ ဆရာကြီးနည်းတူ ကန်ပြေပြေပေါ်တွင်သာ အာရုံကို စူးစိုက်ထားလိုက်တော့သည်။

'မိပြီ မိပြီကွ'

ဆေးဆရာကြီး၏ ဝမ်းသာအား အော်လိုက်သံက ပတ်ဝန်းကျင်ထဲသို့ လုံး ဟိန်းသွားသည်။ ဦးသာဒွန်းမှာ

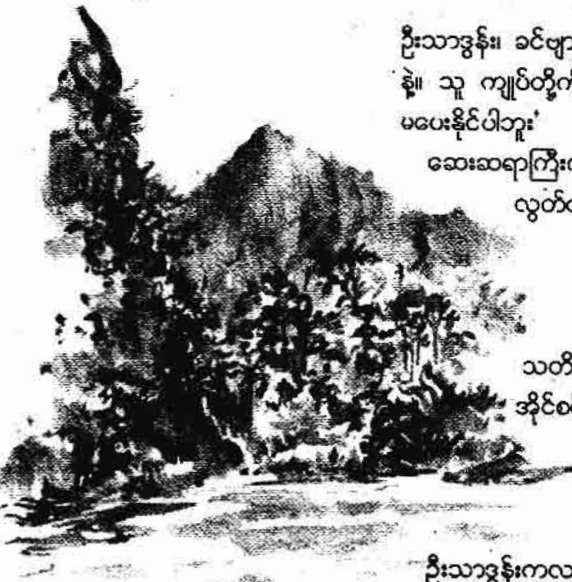
www.burmeseclassic.com

ဟုတ်မှ ဟုတ်ပါလေစဟု သံသယမျှက်
လုံးများဖြင့် ကန်ရေပြင်ကို ကြည့်လိုက်
စဉ်တွင် ဆေးဆရာကြီး ကိုင်ထားသော
ငါးများတံမှာ အလွန်တရာကြီးမားလှ
သော ငါးကြီးတစ်ကောင်ကို မိထား
သလိုမျိုး ထိန်းမရအောင် ယိမ်းထိုး
လှုပ်ခါနေသည်ကို တွေ့လိုက်ရ၏။

ဦးသာဒွန်းမှာ အံ့သြစိတ်ဖြင့်
ကြောင်ကြည့်နေရာမှ ချက်ချင်းပင်
သတိဝင်လာပြီး ဆေးဆရာကြီး၏
ငါးများကြီးကို ကူညီ၍ ဆွဲတင်ပေး
လိုက်သည်။ သို့သော် ဦးသာဒွန်းနှင့်
ဆေးဆရာကြီးတို့ မည်မျှပင် ကြိုးစား
ပြီး ဆွဲတင်သော်လည်း ငါးများချိတ်
တွင် မိထားသော သတ္တဝါမှာ အဆ
မတန် အင်အားဖြင့် ရုန်းကန်နေသဖြင့်
အလွယ်တကူဖြင့် ကမ်းစပ်ပေါ်သို့ ဆွဲ
တင်မရ ဖြစ်နေသည်။

ရေသတ္တဝါ၏ ရုန်းကန်အားမှာ
အလွန်ပြင်းထန်သဖြင့် ငါးများချိတ်နှင့်
ငါးများကြီးကို အထူး ကောင်းမွန်
အောင်သာ ကြိုတင် စီစဉ်မထားခဲ့လျှင်
ချက်ချင်းပင် လွတ်ထွက်သွားနိုင်သည်။
အချိန်အတန်ကြာသည်အထိ ကမ်းစပ်
ပေါ်သို့ မည်သို့မှ ဆွဲတင်၍ မရသော
အခါ ဆေးဆရာကြီးက တစ်ချက်တွေ
၍ စဉ်းစားနေပြီးနောက် ကြီးကို
ဦးသာဒွန်းအား ခေတ္တကိုင်ခိုင်းထားပြီး
ကန်တော့ပွဲရှိရာသို့ သွားကာ ကန်တော့
ပွဲရှေ့တွင် ဒူးထောက်၍ သစ္စာပြုလိုက်
၏။

ဦးသာဒွန်းမှာ ရေထဲမှ သတ္တဝါဆီသို့
သာ စိတ်ကရောက်နေပြီး အတင်း
ရုန်းကန်နေသည့်ကြားမှ ကြီးကို လွတ်
ထွက်မသွားအောင် အားစိုက်ဆွဲထားရ
သဖြင့် ဆေးဆရာကြီး၏ သစ္စာပြုသည့်
စကားကို အကုန်အစင် အမှတ်မထား
မိသော်လည်း အများအကျိုးအတွက်

ဆိုသည့်စကားကိုမူ ပီပီပြင်ပြင်ပင်
ကြားလိုက်ရလေသည်။

ဆေးဆရာကြီး၏ သစ္စာပြုစကား
ဆုံးသည်နှင့် စောစောက အပြင်အထန်
ရုန်းကန်နေသည့် ရေအောက်မှ သတ္တဝါ
မှာ အံ့သြဖွယ်ကောင်းလောက်အောင်
ငြိမ်ကျသွား၏။

ထိုအခါမှ ဆေးဆရာကြီးက ဦးသာ
ဒွန်းဆီသို့ အပြေးရောက်လာပြီး ရေထဲ
မှသတ္တဝါကို နှစ်ယောက်ပြိုင်တူ ကမ်း
စပ်ပေါ်သို့ ဆွဲတင်လိုက်ကြသည်။

စက္ကန့်ပိုင်းအတွင်းမှာပင် ကန်ရေပြင်
ထဲ၌ ရေလုံးကြီးတစ်လုံး ဝုန်းခနဲ ပွက်
သွားပြီး အိုင်စပ်နွံပြင်ပေါ်သို့ ရှည်မျော
မျော သတ္တဝါကြီးတစ်ကောင် ဝေါခနဲ
ထိုးတက်လာ၏။

'ဟာ...မိကျောင်းကြီး'

ဦးသာဒွန်းက လရောင်အောက်တွင်
ထင်ထင်ရှားရှား လှမ်းမြင်နေရသော
ရေသတ္တဝါကြီးကို လှမ်းကြည့်ရင်း နှုတ်
မှ အလန့်တကြား အော်လိုက်သည်။

'ဟုတ်တယ် ဒါ...သိုက်မိကျောင်းပဲ။

ဦးသာဒွန်း၊ ခင်ဗျား ဘာမှမကြောက်
နဲ့။ သူ ကျုပ်တို့ကို ဘာအန္တရာယ်မှ
မပေးနိုင်ပါဘူး'

ဆေးဆရာကြီးက ငါးများကြီးကို
လွတ်ထွက်မသွားအောင်
လက်နှစ်ဖက်ဖြင့်
ဆုပ်ကိုင်ရင်း
နွံ့ဗွက်များကို
သတိဖြင့် ရှောင်ကွင်း၍
အိုင်စပ်ရှိ မိကျောင်းကြီး
ဆီသို့
တစ်လှမ်းချင်း
ဆင်းသွားသည်။

ဦးသာဒွန်းကလည်း ဆရာကြီး၏
အရိပ်အခြည်ကို မပြတ်ကြည့်လျက်
ဆရာကြီး၏ နောက်မှ ထက်ကြပ်မကွာ
လိုက်ပါသွား၏။ ထိန်ထိန်သာနေသော
လရောင်အောက်တွင် အိုင်စပ်နွံ့ပြင်ပေါ်
၌ အလျားခြောက်တောင်ကျော်ကျော်
ခန့်ရှိမည့် မိကျောင်းကြီးတစ်ကောင်
က ငြိမ်သက်လျက် ရှိနေပေပြီ။

ဆေးဆရာကြီးက ငါးများချိတ်နှင့်
ကြီးကို သတိဖြင့် ကိုင်ရင်း မိကျောင်း
ကြီးအနီးသို့ တဖြည်းဖြည်း တိုးကပ်
သွား၏။ မိကျောင်းကြီးကား မလှုပ်
မယှက် ငြိမ်သက်လျက်ရှိသော်လည်း
မိကျောင်းကြီး၏ မျက်လုံးအစုံမှာ
ထူးဆန်းလှစွာပင် မီးလုံးကြီးများလို
ဝင်းလက် တောက်ပလျက်ရှိ၏။

'ကိုင်း... ဦးသာဒွန်း ကျုပ်တို့
လုပ်ငန်း အောင်မြင်သွားပြီ။ ကျုပ်
အတွက်လဲ ပင်ပင်နန်းနန်း စွန့်စားခဲ့
သမျှ စွန့်စားရကျိုးနပ်တာပဲ။ ဒီ
မိကျောင်းရဲ့ ဝမ်းဗိုက်ထဲမှာ ရွှေ ငွေ
ကျောက်သံပတ္တမြားတွေ အပြည့်ရှိ
တယ်။ အဲဒါ ခင်ဗျား အကုန်ယူ
တော့။

ကျုပ်ကတော့ ကျုပ်ကတိအတိုင်း

www.burmeseclassic.com

မျက်လုံးနှစ်လုံးကိုပဲ ယူမယ်။ ကျောက် သံပတ္တမြားတွေ အပြည့်ရှိတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားမယုံဘူးဆိုရင် ကျုပ်... ခင်ဗျား ကို လက်တွေ့ မိကျောင်းမိုက်ကို ခွဲပြ မယ်'

ဆေးဆရာကြီးက လွယ်အိတ်ထဲမှ ဓားမြှောင်ကို ဆွဲထုတ်၍ တဆဆ လုပ်ရင်း မိကျောင်းအနီးသို့ တိုးကပ် သွား၏။

'နေ...နေပါဦး ဆရာကြီး' ဦးသာဒွန်းက ဆေးဆရာကြီး၏ လက်မောင်းကို ဆွဲထားလိုက်၏။ ဆေး ဆရာကြီးက ဦးသာဒွန်းကို ပြန်လှည့် ကြည့်သည်။

'ဒီမိကျောင်းကြီးရဲ့ မျက်လုံးတွေက လှလိုက်တာ ဆရာကြီးရား။ ဒီမျက်လုံး တွေက ဘယ်လို အသုံးဝင်တယ်ဆို တာ ကျုပ်ကို ပြောပြစမ်းပါ'

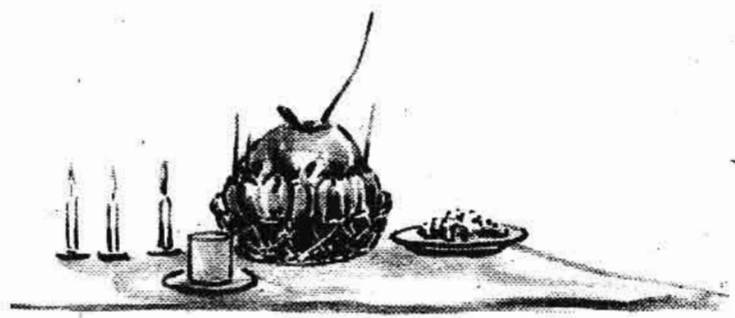
ဦးသာဒွန်း၏ မျက်လုံးများက တလက်လက် တောက်ပနေသော မိကျောင်းကြီး၏ မျက်လုံးအစုံကို မက်မောစိတ်အပြည့်ဖြင့် မမှိတ်မသုန် ကြည့်ရင်း မေးလိုက်သည်။

'ဒါ... ပြဒါ၊ရှင်တွေ့။ ဘယ်လို အသုံးဝင်တယ်ဆိုတာကိုတော့ ကျုပ် ရှင်းမပြနိုင်တာ ခွင့်လွှတ်ပါ'

ဆေးဆရာကြီးက တုံးတိတ်ပင် ပြန် ဖြေ၏။

ဆေးဆရာကြီးက မိကျောင်း မျက်လုံးများအကြောင်း စုံစမ်းသည်ကို နှစ်မြို့ဟန် မပြသော်လည်း ဦးသာဒွန်း ၏ အကြည့်များက မိကျောင်းမျက်လုံး များပေါ်တွင်သာ တစ်လည်လည် ဖြစ် လျက် လိုချင်တယ်မက်စိတ်များက တား ဆီးမရအောင်ပင် ယိုဖိတ်လာတော့၏။

'ဆရာကြီး' ဦးသာဒွန်းက ဆေးဆရာကြီးကို မဝံ့မရဲ ကြည့်ရင်း ခပ်တိုးတိုးခေါ်လိုက်

သည်။

'ပြော' ဆေးဆရာကြီး၏ ပြန်ထူးသံက တိုတိုပြတ်ပြတ်ပင် ထွက်ပေါ်လာ၏။ ဦးသာဒွန်းက ဆေးဆရာကြီး၏ အနီး သို့ ခပ်ယိုယိုပင် တိုးကပ်သွားလိုက် သည်။

'ကျုပ်... ကျုပ်ကို မိကျောင်း မျက်လုံး တစ်လုံးလောက်ပေးပါဗျာ'

'ဘာ' ဆရာကြီး၏ ဒေါသတကြီး အော် လိုက်သံက ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ် လာသည်။

'ခင်ဗျား... ဘယ်လိုပြောလိုက်တာ လဲ ဦးသာဒွန်း။ အစကတည်းက မျက်လုံး နှစ်လုံးစလုံးကို ကျုပ်ယူဖို့ ခင်ဗျားနဲ့ ညှိနှိုင်းတိုင်ပင်ပြီးသာ။ ခင်ဗျားကလဲ သဘောတူလို့ ဒီနေရာအထိ လိုက် လာတာ မဟုတ်လား။ အခုမှ ခင်ဗျား က ဘယ်လိုဖြစ်ပြီး ဖောက်လာရတာ လဲ'

ဆေးဆရာကြီးက ဦးသာဒွန်းကို ခက်ထန်ထန်ပင် ပြန်မေးလိုက်သည်။

'အစတုန်းကတော့ ဟုတ်ပါတယ် ဆရာကြီး။ ဒါပေမယ့်...အခု ဒီ မိကျောင်းမျက်လုံးနှစ်လုံးကို မြင်ရ တော့ ကျုပ်စိတ်တွေ မထိန်းနိုင်အောင် လိုချင်တယ်မက်စိတ်တွေ ပေါ်လာ တယ်။ ကျုပ်ကို သနားပါ ဆရာကြီး ရယ်။ ကျုပ်ကို မိကျောင်းမျက်လုံး

တစ်လုံးလောက်တော့ မဖြစ်မနေ စွန့် ခဲ့ပါဗျာ'

'အို...မပေးနိုင်ပါဘူးဗျာ။ ကျုပ်က အသက်နဲ့ ရင်းထားရတာ။ ဒီမျက်လုံး နှစ်လုံးကိုတော့ ဘယ်သူ့ကိုမှ မပေးနိုင် ဘူး။ ကျုပ်... ဒီပစ္စည်းတွေကို ဒီလောက် အထိ နှစ်ပေါင်းများစွာ ဆင်းရဲ အပင် ပန်းခဲပြီး လိုက်ရှာခဲ့ရတာဟာ သတ္တဝါ အားလုံးရဲ့ ကောင်းကျိုးအတွက် အသုံး ချဖို့ပဲ။ ကျုပ်ရဲ့ ကိုယ်ကျိုးစီးပွားအတွက် မဟုတ်ဘူး။

ဒီပစ္စည်းမျိုးဟာ စရုဏမရှိတဲ့သူ တွေရဲ့ လက်ထဲမှာ ရှိနေရင် ကောင်း ကျိုးထက် ဆိုးကျိုးသာ အများဆုံး ပေးတတ်တယ်။ ခင်ဗျား ရသွားရင်လဲ ဘယ်လို အသုံးချရမယ်မှန်း မသိတဲ့ အတူတူ မယူချင်ပါနဲ့ဗျာ'

ဆေးဆရာကြီးက ခပ်သွက်သွက် ပင် ရှင်းပြလိုက်ပြီး မိကျောင်းကြီး၏ မျက်လုံးများကို ဓားမြှောင်ဖြင့် ကော် ထုတ်ယူရန် ပြင်ဆင်နေသည်။

'ဒီမှာ...ဆရာကြီး'

ဦးသာဒွန်း၏လေသံက စောစောက လို တောင်းပန် အောက်ကျိုနေသည့် လေသံမဟုတ်တော့ဘဲ ခက်ထန် တင်း မာနေသဖြင့် မိကျောင်း၏ မျက်လုံးကို ဖောက်ထုတ်ရန် ပြင်နေသော ဆရာ ကြီး၏ လက်များက အလိုအလျောက် ပင် ရပ်တန့်သွားသည်။ ဆေးဆရာကြီး က ဦးသာဒွန်းကို နားမလည် နှင်တင်ဖြင့်

လှမ်းကြည့်လိုက်၏။

ခင်ဗျားကို ဒီနေရာ ရောက်အောင် လမ်းပြပြီး ခေါ်လာတာ ကျုပ်ပဲ။ ကျုပ် အကူအညီပါလို့ ဒီမိကျောင်းကို ဖမ်းမိတာ။ ဒါကြောင့် မိကျောင်းမျက်လုံး တစ်လုံးဟာ ကျုပ်နဲ့ ဆိုင်တယ်။

ကျုပ်ကို မျှဝေပေးဘဲ နှစ်လုံးစလုံးကို အတင်းအဓမ္မ ယူသွားမယ်ဆိုရင် တော့ ခင်ဗျား ဒီနယ်ကနေ အသက်ရှင် လျက်နဲ့ ပြန်ထွက်သွားဖို့ ကျုပ်တာဝန် မယူနိုင်ဘူး ဒါပဲ'

ဦးသာဒွန်း၏ စကားဆုံးသောအခါ ဦးသာဒွန်း၏ အမူအရာကို ကြည့်၍ ဆေးဆရာကြီး ငိုငိုသွား၏။ လောဘစိတ် ငယ်ထိပ်ရောက်နေသည့် ဦးသာဒွန်း၏ အမူအရာမှာ လိုတာမရလျှင် ပြောသလို တကယ်လုပ်မည်ပုံ။

ဆေးဆရာကြီးက နေရာတွင် အတန်ကြာအောင် မလှုပ်မယှက် ငြိမ်သက်စွာ ရပ်ပြီး တစ်စုံတစ်ခုကို လေးလေးနက်နက် စဉ်းစားနေသည်။

ထို့နောက် သူ့အကြံအစည်ကို လက်လျှော့လိုက်ဟန်ဖြင့် သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး လက်ထဲတွင် ကိုင်ထားသော ဓားမြှောင်ကို လွယ်အိတ်ထဲသို့ ပြန်ထည့်လိုက်သည်။

'ကောင်းပြီလေ၊ ခင်ဗျားရဲ့ လိုချင်လောဘတွေကို ထိန်းမရတော့ဘူးဆိုရင်တော့ ကျုပ် ဘာမှ ဆက်မပြောချင်တော့ဘူး။ ဒီပစ္စည်းတွေကို ကျုပ် မရထိုက်တဲ့ပစ္စည်းတွေလို့ပဲ သဘောထားလိုက်တော့မယ်။

ကျုပ်တို့နှစ်ယောက် သဘောတူထားတဲ့ ကတိကို ခင်ဗျားက စပြီး ဖျက်လိုက်ပြီဆိုတော့ ဒီအလုပ်ကို ကျုပ်တို့ ရှေ့ဆက်လုပ်စရာ မလိုတော့ဘူးပေါ့။

ကျုပ် ဒီပြဒါးရှင်တွေကို မယူတော့

ဘူး။ ခင်ဗျားလဲ ရတနာတွေကို ယူစရာ မလိုတော့ဘူး။ မိကျောင်းကြီးကို ကျုပ် ဒီအတိုင်း ပြန်လွှတ်လိုက်တော့မယ်'

ဆေးဆရာကြီးက မိကျောင်း၏ ဦးခေါင်းအနီးတွင် ထိုင်ချလိုက်ပြီး မိကျောင်း၏ နှုတ်ခမ်းတွင် စူးဝင်နေသော ငါးမျှားချိတ်ကို ခပ်ဖြည်းဖြည်း ပြန်ဖြုတ်သည်။ ထို့နောက် ငါးမျှားချိတ်နှင့် ငါးမျှားကြိုးများကို ရေစင်အောင် ဆေး၍ လွယ်အိတ်ထဲသို့ ပြန်လည်သိမ်းဆည်းလိုက်သည်။

ကိစ္စအားလုံး ပြီးသွားသောအခါ ဆေးဆရာကြီးက နေရာမှ ခပ်ဖြည်းဖြည်း ထရပ်လိုက်သည်။ ဆေးဆရာကြီး၏ အပြုအမူကို မျက်တောင်မခတ်တမ်း ကြည့်နေသော ဦးသာဒွန်းမှာ ဒီတော့မှ သူ့လောဘအမှားအတွက် နောင်တရသွားပြီး အဖိုးတန်ရတနာများ အပြည့်ရှိနေသော မိကျောင်းကြီးကို လက်လွှတ်ဆုံးရှုံးရမှာ နှမြောစိတ်ဖြင့် မြေမကိုင်မိ လက်မကိုင်မိ ဖြစ်သွားသည်။

'ကဲ...မိကျောင်းကြီးရေ ခုအချိန်က စပြီး မင်းနေရာကို မင်း လွတ်လွတ်လပ်လပ် ပြန်သွားလို့ ရပါပြီ။ မင်းမှာ ရှိတဲ့ အချစ်အနှောင် အားလုံးကို ငါ ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်ပါပြီ။ မင်းရဲ့အသက်

ကို ငါ မသတ်ချင်ပေမယ့် အများအကျိုးကို ရှေးရှုပြီး သတ်ဖို့ ကြံစည်ခဲ့ရတာကို ခွင့်လွှတ်ပါ။ ကိုင်း... ပြန်ကြစို့ ဦးသာဒွန်း' ဆေးဆရာကြီးက မိကျောင်းကြီးကို တစ်လှည့်၊ ဦးသာဒွန်းကို တစ်လှည့် ပြောလိုက်ပြီး ကမ်းစပ်ပေါ်သို့ အေးအေးဆေးဆေးပင် ပြန်တက်သွားလေသည်။

ဆေးဆရာကြီး၏ပုံစံကို ကြည့်ရသည်မှာ သူ့အလိုရှိနေသည့် မိကျောင်းမျက်လုံးနှစ်လုံးကို မရလိုက်သော်လည်း ဝမ်းနည်းကြေကွဲပုံ မရ။ ဦးသာဒွန်းကိုလည်း အပြစ်ယူပုံမရတဲ့ ပကတိ မေတ္တာဓာတ်ဖြင့် တည်ငြိမ် အေးချမ်းနေလေသည်။

'ဆရာကြီး... ဆရာကြီး နေပါဦးဗျ။ ဒီလိုတော့ မလုပ်ပါနဲ့ဗျာ'

ဦးသာဒွန်းမှာ အရူးတစ်ယောက်လိုပင် ဆောက်တည်ရာမရ အော်ဟစ်ပြီး ဆရာကြီး၏နောက်သို့ အပြေးလိုက်သွားလေသည်။

ဦးသာဒွန်း ကမ်းစပ်ပေါ်သို့ မရောက်မီမှာပင် ဝန်းခနဲ ရေခဲကြီး ကြားလိုက်ရသဖြင့် နောက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်သောအခါ ရေအိုင်ထဲတွင် ရေပျိုင်းလုံးကြီးများကိုသာ တွေ့လိုက်ရပြီး မိကျောင်းကြီးက နေရာတွင် မရှိတော့ပါချေ။

* * *

'ဆေးဆရာကြီးဟာ သူ့တော်ကောင်းတစ်ယောက်ပါ။ သူ့လက်ထဲက ဓားမြှောင်နဲ့ ဦးသာဒွန်းရဲ့အသက်ကို လုပ်ကြံပြီး မိကျောင်းမျက်လုံးတွေရော ရတနာတွေပါ အပိုင်စီးသွားသို့ ရရဲ့သားနဲ့ သူ မလုပ်ခဲ့ဘူး။

အဲဒီ အဖြစ်အပျက် ဖြစ်ပျက်ချိန်က မြန်မာနိုင်ငံဟာ တိုင်းတစ်ပါးလက် အောက်မှာပဲ ရှိသေးချိန်၊ တိုင်းရင်းသား တိုင်းက နယ်ချဲ့ကို ဆန့်ကျင်ပြီး လွတ် လပ်ရေးရဖို့ အပူတပြင်း ကြိုးစားနေကြ ချိန်ဆိုတော့ ဒီဆေးဆရာကြီးဟာ မိကျောင်းမုက်လုံး ပြဒါးရှင်တွေကို နယ်ချဲ့တော်လှန်ရေးမှာ အသုံးချဖို့ ကြံရွယ်ခဲ့တဲ့ မြန်မာမျိုးချစ်ခေါင်း ဆောင်တစ်ဦး ဖြစ်နိုင်ပါတယ်'

သူရိန်မြင့်(လယ်တောသား)က သူ မှတ်ချက်ချစကားဖြင့် ဇာတ်လမ်းကို အဆုံးသတ်လိုက်ပါသည်။

မရမ်းကုန်းရွာသားကြီးများ ဖြစ်ကြ သော ဦးဘမောင်နှင့် ဦးသာဒွန်းတို့ကို ကူညီခဲ့သူများက ဂန္ဓမာဒနတောင်ပေါ် တွင် ဘုရားစေတီတည်၍ သာသနာပြု ရန် တိုက်တွန်းခဲ့ကြသလိုပင် ထိုခေတ် ထိုအခါက နယ်သူနယ်သားတိုင်း၏ ရင်ထဲ၌ ထူးခြားဆန်းကြယ်မှုများဖြင့် ပြည့်နေသော ဂန္ဓမာဒနတောင်ပေါ်

တွင် ခုနစ်ရက်သားသမီးများ၏ လောကီ၊ လောကုတ္တရာအကျိုးများ ရရှိ စေရန် ဘုရားစေတီတည်ထားလိုသည့် ဆန္ဒရှိခဲ့သူချည်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ သို့ သော်လည်း အကြောင်းကြောင်း ကြောင့် အောင်မြင် ထမြောက်ခြင်းမရှိ ခဲ့ကြပါ။

ယခုတော့ နယ်သူနယ်သားတိုင်း အလိုဆန္ဒများ ပြည့်စုံခဲ့ပါပြီ။ ဂန္ဓမာဒန တောင်တော်ကား မရေတွက်နိုင် အောင်ပင် များပြားလှသော စေတီ ပုထိုးတို့ဖြင့် အံ့မခန်း ဆန်းကြယ်လှ သော သာသနာ့နယ်မြေတစ်ခု ဖြစ်ခဲ့ပါ ပြီ။

နှစ်စဉ် တန်ခူးလ သင်္ကြန်အခါရက် များတွင် ဂန္ဓမာဒနတောင်၌ ဦးတင်းနေ ထိုင်ကြသော ပရလောကသားများ အတွက် ရိုးရာ ဓာတ်ပွဲ၊ နတ်ပွဲ၊ သိုက်ပွဲ များကိုလည်း ခြိမ်းခြိမ်းသံသံ စည်ကား သိုက်မြိုက်စွာ ကျင်းပတတ်သေးရာ အနယ်နယ်အရပ်ရပ်မှ ဘုရားဖူးများ

ဖြင့် မပြတ် ပြည့်နှက်နေတတ်သော နေရာလည်း ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်ရေးသားခဲ့သည့် ဇာတ် လမ်းကလေးနှစ်ခု အဓိက ဖြစ်ပျက်ခဲ့ ရာ နေရာဖြစ်သည့် စိမ့်အိုင်ကြီးကား နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာမြင့်ခဲ့ပြီဖြစ်သည့် အလျောက် တစ်စတစ်စ တိမ်ကော ပျက်စီးလျက် ယခုအခါတွင် လယ်ယာ မြေများအဖြစ် တည်ရှိနေပါပြီ။

ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်ရေးသားခဲ့ သော ဇာတ်လမ်းကလေးများမှာ ယခု အချိန်တွင် မယုံကြည်ကြသူများအဖို့ ပုံပြင်ဒဏ္ဍာရီများပမာ ရှိကောင်း ရှိ နေနိုင်သော်လည်း ဂန္ဓမာဒနတောင် ၏ ထူးခြားဆန်းကြယ်ပုံနှင့် ဂန္ဓီရ ဆန်ပုံတို့ကို လက်ရှိ ဂန္ဓမာဒနတောင် တွင် သာသနာပြုလုပ်ငန်း ဆောင် ရွက်နေကြသူများသာ အသိဆုံး ဖြစ် လိမ့်မည်ဟု မှတ်ထင်မိပါသတည်း။

မြတ်သခင်ဦး

ဇာမျက်နှာ (၂၄၂)မှ အဆက်

လောကီကို ကောလိန္ဒ လျှောက်ရမယ်လို့ အမှာစကားထားခဲ့ တာ... လူလေး မှတ်ထား။

ခနသိဒ္ဓိ ပြီးမြောက်မှ ကာယသိဒ္ဓိကို ဆင်ခြင်ရတယ်။ ကာယသိဒ္ဓိ ပြီးမြောက်မှ အာယုဝန ခင်ခြင်ရတယ်။ ဒီလို မဟုတ်ဘဲ အဆင့်ကျော်ရင် လိုရာကိစ္စ ဘယ်တော့မှ မရောက်နိုင်ဘူးကွယ်။

ဒါကြောင့် ရွှေပုပ္ဖိုးသားလေး ဆရာ အရှင်က အခြေခံသိဒ္ဓိ တင်ပေးတာ။ ဘရသေ့ကလဲ နည်းနည်းရှိတဲ့ အထဲက အနည်းငယ် တိုက်လိုက်မယ်။ ဘရသေ့သီက ပညာပိုင်း ကော အဘ တိုက်လိုက်တဲ့ ဆေးသိဒ္ဓိတွေ လူလေး သုံးပေ တော့။ ပညာဆိုတာပေးပြီး သုံးခွင့်မပြုရင် လူလေးလုပ်သမျှ ပညာပိုင်း မအောင်မြင်ဘူး။ သိဒ္ဓိမပြည့်ဘူး မှတ်ထား' ဟု ရှင်းပြပါသည်။

ဤသို့ဖြင့် ကျွန်တော်၏ တန်ကြည်တောင် မေတ္တာ အဓိဋ္ဌာန် အောင်မြင်ခဲ့၏။ ကျွန်တော်တန်ကြည်တောင်ရောက်

သည့်အခါက ဘရသေ့ပြောသည့် ရိက္ခာများ မပြတ်မလပ် ရောက်လာကြသည်မှာ အံ့ဩဖွယ် ကြုံခဲ့၊ တွေ့ခဲ့ရပါသည်။

ဘရသေ့သည် လောကီကိစ္စ ပြီးမြောက်နေသော ဝိစွာ အဆင့် ဟုတ်သည်၊ မဟုတ်သည်ကို ထိုစဉ်က ဉာဏ်မစိ၍ မသိခဲ့ရသော်လည်း ယခု အနှစ်(၂၀)ကျော်သည့်အခါ ဆရာတော်အရှင်မြတ်၏ တာဝန်ပေးဖြင့် တန်ကြည်တောင် အပါအဝင် ပုဂံ-ညောင်ဦးရှိ ဘုရားများနှင့် ကျန်စစ်သား ဥမင်ကျောင်းတွင် အဓိဋ္ဌာန်ပြုခဲ့ရသော အတွေ့အကြုံ များသည် လည်းကောင်း။

အုပ်ပေါင်းရသေ့ အဘ ဘိုးမင်းညိုထံမှရသော လောကီ ပညာ၊ ဓာတ်ပညာများသည်လည်းကောင်း ကျွန်တော်အဖို့ သုံးမကုန်ပေ။ တန်ကြည်တောင် ဘရသေ့ဂုတိပုံမှ 'အုပ် ပေါင်းရသေ့မင်းညို' ဟု ထုံးဖြူဖြူဖြင့် ရေးထားသော အမည်ကို ယနေ့ထိ မြင်ယောင်နေမိပါတော့သည်။

လိုတရစေး
ရွှေပုပ္ဖိုးဘိုးရွှေ

ကျွန်တော်တို့ မြန်မာနိုင်ငံတွင် နေထိုင်ကြသော တိုင်းရင်းသားလူမျိုးစုများထဲမှ စာရေးသူတို့ မြန်မာလူမျိုးတို့သည် ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာကို လွန်စွာကြည်ညိုလေးစား အားထားကိုးကွယ်ကြသူများ ဖြစ်ကြပါသည်။

မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ရွှေနှုတ်တော်မြှောက်ဟ၍ ဟောကြားတော်မူခဲ့သော ဓမ္မခန္ဓာပေါင်းမှာ လောကီရေးနှင့် လောကုတ္တရာချမ်းသာကို မုချသေချာပေးစွမ်းနိုင်သည်မှာ အမှန် ဖြစ်ပါသည်။

သဒ္ဓါကြည်လင် ပါရမီရှင်အပေါင်းတို့သည် မိမိ၏ အာသာဆန္ဒ ဝိရိယဖြင့် လိုလားရာခရီးသို့ အပြီးရောက်နိုင်ကြသည်မှာ ငြင်းဆိုဖွယ်ရာ မဟုတ်ပါ။

ကျင့်ကြံအားထုတ်သူ ယောဂီ၏ ပါရမီဆုတောင်း ကွဲပြားခြင်းတို့သာ ခြားနားမည်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့၏ အတုမဲ့ ရှင်တော်မြတ်သည် ဘဝဟုဆိုသော သံသရာ၏ လွတ်မြောက်ရာ အမတကိုသာ အပြီးတိုင် သွားစေချင်သော မဟာကရုဏာရှင် ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ကသာ အမှန်တကယ် မကျင့်ကြံ၊ မကြံကြံ၍သာ ကျန်နေရသူများ ဖြစ်ပါသည်။

အမှန်တကယ် ဒါနပါရမီ အစချီသော ဆယ်ပါးသော ပါရမီခန်းများကို ထဲထဲဝင်ဝင် ဖြည့်ဆည်းချင်ကြသော ယောဂီတို့အတွက် လောကီသက်သက် ဟုဆိုရသော **“သရဏဂုံသိဒ္ဓိ တိုးပွားသော၊ အားအလွန်ကြီးသော လက်ညှိုး”** စီမံအဓိဋ္ဌာန်ခရီးကို သွားနိုင်ကြရန် ဤကျင့်စဉ်ဆောင်းပါးကို ရေးသားအပ်ပါသည်။

စာရေးသူကိုယ်တိုင် **“သရဏဂုံသိဒ္ဓိ”** ၏ အကျိုးများစွာသော အကြောင်းထူးများကို ကိုယ်တွေ့ကြုံ

တန်ခိုးသိဒ္ဓိ လွန်အားရှိသည့်

သရဏဂုံလက်ညှိုး

ဖြစ်ရပ်များစွာမှ တစ်ခုကို တင်ပြလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်၏ များစွာသော ဆရာသခင် ကျေးဇူးရှင်ကြီးများ၏ ပညာဆက်များ၊ ရှားပါးလှသောပေမူ ပုရပိုက်မူကျမ်းများမှ တွေ့ရှိသင်ကြားခဲ့ရသော **“သရဏဂုံသိဒ္ဓိ ဝိဒ္ဓိရကျင့်စဉ်”** တစ်ခုဖြစ်ပါသည်။

(က) အဓိဋ္ဌာန်ကာလတွင်

- ၁။ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ မီးကြီးများ လွတ်အောင် အာဟာရအစားအစာကို စားရမည်။
- ၂။ အစားဖြစ်စေ သောက်ရသော ရေ အရည်ကိုဖြစ်စေ သရဏဂုံတင်ပြီးမှ သုံးဆောင်ရမည်။
- ၃။ နေ့စဉ် နံနက် အရုဏ်တက်ချိန် ကျင့်စဉ်ကို စ.ရမည်။

၄။ မိမိ၏ ခန္ဓာငါးပါးကို ဘုရားရှင်အား လှူဒါန်းအပ်နှင်းရမည်။

၅။ ဘုရားကန်တော့ခြင်း၊ သီလခံယူခြင်း ပြုလုပ်ရမည်။

(အလင်းတိုင်၊ နံ့သာတိုင်၊ ပန်နံ့သာ၊ သစ်သီး၊ ဆွမ်း၊ စသော လှူဖွယ်ဘောဇဉ်ကို မိမိ၏ သဒ္ဓါအတိုင်း ကပ်လှူနိုင်ပါသည်။)

၆။ အဓိဋ္ဌာန်ကာလတွင် နဝင်ထိန်းခြင်း၊ သက်ကင်းသက်သားလွတ် စားနိုင်လျှင် ပိုမိုထူးခြားမည်။

၇။ အချိန်နာရီ၊ နေရာဌာန တိကျရမည်။

၈။ အဓိဋ္ဌာန်တစ်ကြိမ်လျှင် (၉)ရက် သတ်မှတ်ရပါမည်။ အဓိဋ္ဌာန်(၉)ရက် သုံးကြိမ်ကို ဝါရယ် အာဓိပါ

www.burmeseclassic.com

ရ ဖြစ်ပါသည်။

ဝါရငယ် (၃)ကြိမ် ဝင်ရောက်၍ အောင်မြင်သည်အထိ ဆောင်ရွက်နိုင် သူသည် အဓိဋ္ဌာန်အောင်မြင်သူဖြစ် သည်။

(အဓိဋ္ဌာန်ကာလမှာ (၉)ရက် (၉)ကြိမ်ဖြစ်၍ တစ်ကြိမ်ပြီး တစ် ကြိမ် ဆက်တိုက်ဝင်ရမည် ဖြစ်ပါ သည်။)

၉။ သရဏဂုံသိဒ္ဓိလက်ညှိုးရရန် မိမိ ပြုလုပ်သော အဓိဋ္ဌာန်နှင့် ကုသိုလ်သစ္စာကို သစ္စာပြုဆု တောင်းရပါမည်။

၁၀။ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ချိန် စတင်သည်မှ အဆုံးရောက်သည်အထိ နေ့စဉ် နေ့တိုင်း သမ္မာဒေဝ နတ်မြတ် နတ်ကောင်းများ၊ သာသနာတော် စောင့်နတ်မင်းများ၊ သိကြားမင်း နှင့် ဗြဟ္မာမင်းတို့အား မြတ်စွာ ဘုရားရှင်ကို အတူတကွ လာ ရောက် ပူဇော်ကြရန်နှင့် ကူညီ စောင့်ရှောက်ရန် ဖိတ်ကြားပါ။

၁၁။ ဖိတ်ကြားထားသူများနှင့် (၃၁) ဘုံသားတို့အား ကုသိုလ်အမျှ ပေးဝေပါရန်။

(၁၂) ရှောင်ကြဉ်ရမည့် စည်းကမ်းများ

၁။ သိဒ္ဓိလက်ညှိုး ရရှိပြီးသောအခါ တွင် ပုဂ္ဂိုလ်မခွဲခြားဘဲ ကုသပေး ရန်။

၂။ ပင့်ဖိတ်ခံရသောအခါ မိမိအစီ အစဉ်ဖြင့် အရောက်သွား၍ ကုသ ပေးရန်။

၃။ စတင် ကုသသည်မှ သုံးနှစ်တိုင် တိုင် အခမဲ့ ကုသပေးရန်။

(ကန်တော့ကြေးအဖြစ် ရေကိုပင် မသောက်ရ။)

၄။ သုံးနှစ် ကျော်လွန်သောအခါတွင် ၂၅၀ နက္ခမာရောင်ခြေဦးမဂ္ဂရင်း

အဖိုးစားနား တောင်းဆိုခြင်း မပြု ရ။ သဒ္ဓါအားလျော်သော ကန်တော့ ကြေးကို လက်ခံရန်။

၅။ အမျိုးသမီးများ ကုသရာတွင် မိသားစု၏ရှေ့တွင် ကုသရန်။

(၆) ကျင့်စဉ်စည်းကမ်း

၁။ အဓိဋ္ဌာန်ကာလမှ စတင်၍ သရဏ ဂုံကို နေ့ညမမှတ် ရှုမှတ်ရန်။

၂။ မေတ္တာသုတ် ပရိတ်တော်ကိုလည်း ပူးတွဲ ပွားများရွတ်ရန်။

(၇) ကျင့်စဉ်စည်းကမ်း

အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သော ရှေးဦး ပြုဖွယ်များ ပြီးချိန်တွင်...

၁။ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေ ထိုင်ပါရန်။

၂။ ဘယ်ဘက်လက်ကို နှုတ်ခမ်းနား တွင် ရောက်အောင် မြှင့်တင်ထား

ဟု သရဏဂုံသုံးပါးပြီးတိုင်း ပုတီး တစ်လုံးချ စနစ်ဖြင့် (၃၂)ကြိမ် ပုတီးစိပ် ရမည် ဖြစ်ပါသည်။ (ပုတီးတစ်ပတ် (၁၀)ကြိမ် စိပ်လိုလျှင်လည်း ကောင်းပါသည်။)

၃။ ပြီးဆုံးတိုင်း...

“သရဏဂုံသိဒ္ဓိလက်ညှိုးရရင် ဖြစ်ပြီ (၇)ရက်သားသမီးများနှင့် သတ္တဝါများ အားလုံးကို ကယ်ပုနိုင်ပြီ”

ဟု ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ကျူးရင့်ပေး ပါ။

သရဏဂုံမှ ဂန္ဓိရ

သရဏဂုံသုံးပါးကို ဗျည်းစာလုံး များအရ ဂန္ဓိရပြပုံမှာ တချို့ဆရာများ အရ ‘သဝေမပါ ကိုးဂါထာ’ဟု ဆိုကြ၏။ ယခု ပြဆိုသည်မှာ အက္ခရာ များကို သင်္ချာရေဖြင့် ကောက်ထားပါ သည်။ အောက်တွင်ရှင်းပြထားပါသည်။ သရဏဂုံသုံးပါးကို နံသင့်ဂဏန်း သင်္ချာများအရ ဖော်ဆောင်ပြီးသော အခါ ဆယ်ကိန်းအထိ ပေါင်းရပါသည်။ စုပေါင်းဂဏန်း ဆယ်ကိန်းသည် ထူး ဆန်းသော ခန္ဓာကိုယ်၏ (၃၂)ပါးသော ပစ္စည်းအစု ဖြစ်ကြောင်းကို တွေ့ရှိရပါ တော့သည်။

* * *

	◀ဗုဒ္ဓ သရဏ ဂန္ဓာပီ	◀ဓမ္မ သရဏ ဂန္ဓာပီ	◀သံဃ သရဏ ဂန္ဓာပီ
သင်္ချာရေ	၅၅ ၆၈၃ ၂၃၅	၇၅ ၆၈၃ ၂၃၅	၆၂ ၆၈၃ ၂၃၅
ပေါင်းရက်ိန်း	၃၉	၃၉	၃၅
	၁၂	+	၁၂
			+
			၈
စုစုပေါင်းကိန်း	*	၃၂	*

ပြီး လက်ညှိုးကို ထောင်ထားပါ။ နောက်...

- * ဗုဒ္ဓ သရဏ ဂန္ဓာပီ
- * ဓမ္မ သရဏ ဂန္ဓာပီ
- * သံဃ သရဏ ဂန္ဓာပီ

◆ အထူးပြီးမြောက် ထက်မြက်လိုသူ သည် အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ် စတင် သည့်နေ့မှစတင်ပြီး သောက်တော် ရေတစ်ခွက် တည်ထားပါ။ ငန့် အလိုက်အဓိဋ္ဌာန်ပြီးတိုင်း သရဏဂုံ

အလင်း

ဒွါရာဝတီမြို့ ၎်

ပျောက်ကွယ်နေသော အလင်းတန်းမြို့တော်

ဒွါရာဝတီမြို့သည် တစ်ချိန်တစ်ခါက အလွန် ထင်ရှား၍ စည်ကားသော မြို့တစ်မြို့ ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ ထိုအချိန်သည် လူ့သက်တမ်း တစ်သောင်းတစ်မေ့ရှိသော အချိန်ကဟု သမိုင်းဆရာ သုတေသီတို့က ဆိုကြသည်။

ဒွါရာဝတီမြို့၏ တည်နေပုံမှာ တစ်ဖက်တွင် တောင်တန်းကြီး၊ တစ်ဖက်တွင် ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာကြီး တည်ရှိနေသည်။ အလွန်စည်ကားခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။ ရန်သူအပေါင်းတို့ကလည်း တိုက်၍မရကြဟု ဆိုသည်။

ရန်သူများ လာရောက်ကြပါက အစောင့်ဘီလူးများက မြည်းယောင်

ဆောင်၍ မြည်းလိုမြည်းသည်။ ထိုအခါ အစောင့်အရှောက် ဘီလူးတို့နှင့် သမ္မာဒေဝ နတ်ကောင်းနတ်မြတ်များက မြို့ကို ထက်အာကာသို့ ချီပင့်၍ ယူဆောင်သွားကြသည်။

ရန်သူများ မရှိမှ မြို့သည် မူလနေရာသို့ ပြန်၍ ရောက်ရှိပြန်၏။ ဤသို့ ဤနယ်ဖြင့် ဒွါရာဝတီမြို့လည်း သတင်း ပျံ့ပွား၍ အာကာယုံဝဲသော မြို့ဟု ကျော်ကြားလျက်ရှိသည်။

သို့ပါသော်လည်း အရာရာတိုင်းသည် မြခြင်းမရှိ၊ ပျက်ခြင်းသာလျှင် ရှိသောကြောင့် ဒွါရာဝတီသည် ပျက်ချိန်တန်လာသောအခါပျက်ဆီးသူများ

စက်မက်လိုသူများ ရောက်လာကြသည်။ အချင်းချင်းလည်း တရားဝေမှုမရှိကြ။ ညီညွတ်မှု မရှိကြတော့ဟု ဆိုသည်။ ရန်သူများ ရောက်လာကြပြီး ဒွါရာဝတီကို တိုက်ခိုက်ဖျက်ဆီးရန် အကြိမ်ကြိမ်ကြိုးစားသော်လည်း မရရှိကြပေ။ ဒေါသအမျက် မာန်မာနတို့နှင့် လျှံညှိုးနေကြသော မင်းသား (၁၀)ပါးတို့ ရောက်ရှိလာကြပြန်သည်။ မင်းသား (၁၀)ပါးမှာ...

- ၁။ ဝိလ္လဒေဝ
- ၂။ ဗလဒေဝ
- ၃။ စန္ဒာဒေဝ
- ၄။ သူရိယဒေဝ
- ၅။ အဂ္ဂိဒေဝ
- ၆။ ဂုဏဒေဝ
- ၇။ အဗ္ဗဗ္ဗ
- ၈။ ဟဗ္ဗု
- ၉။ ယဇုပုဂ္ဂိုဏ်
- ၁၀။ အဂ္ဂိရုဏ်

စသည့် စစ်မက်လိုလားသူ ရန်သူ မင်းသား (၁၀)ဦး ရောက်ရှိလာကြပြီး

ဒွါရာဝတီကို တိုက်ယူဖို့ ကြိုးစားကြသည်။ ဒွါရာဝတီကား ယခင်ကလိုပင် အာကာယျံဝဲ ရှိဆဲပင်ဖြစ်သည်။

မင်းသားတို့သည် အကြိမ်ကြိမ် ကြိုးစားကြသော်လည်း အောင်မြင်မှု မရှိ ဖြစ်နေသည်။ မကြာတတ် ဖြစ်နေသည်။ ဒွါရာဝတီနှင့်အနီး တောင်တစ်လုံးတွင် နေထိုင်သော ရသေ့ကြီး တစ်ပါးထံသို့ သွားရောက်၍အကြံဉာဏ်တောင်းသည်။

'အရှင်ဘုရား တပည့်တော်တို့သည် ဒွါရာဝတီကို တိုက်ယူရန် မစွမ်းနိုင်ကြပါ။ တပည့်တော်တို့အား အကြံဉာဏ်ပျား ပေးတော်မူပါ'

ဟု တောင်းဆိုကြလေသည်။ ဒွါရာဝတီလည်း ပျက်ချိန်တန်လာပြီမို့ ရသေ့ကြီးက အကြံအစည်ကို ပြောပြလိုက်သည်။

'မြို့ကို စောင့်သော မြည်းသည်ရှိ၏။ သူထံသို့ သွားပါလေ

ဟု စေလိုက်သည်။ မင်းသားတစ်ကိုယ်တို့သည်၏ မြို့စောင့်မြည်းထံသို့သွားကာ မြည်း၏ခြေအနံကို ဖက်၍...

'အဆင်ပြည်း ကျွန်ုပ်တို့ ဒွါရာဝတီကို တိုက်ယူ၍ မင်းပြုရပါမည်။ ကျွန်ုပ်တို့ တိုက်သောအခါ အဆင်ပြည်း အဆင်ပြု၍ ပြည်ပီးပါနှင့်'

ဟု ဆိုလေသည်။ မြို့စောင့်မြည်းက...

'ငါသည် ရန်သူဝင်လာလျှင် မမြည်ဘဲ မနေနိုင်။ မြည်ရမည်မှာ ငါ့တာဝန်တည်း။ သင်တို့သည် မြို့ကို တိုက်ယူလိုက မြို့လေးထောင့်တွင် ကြီးစွာသော သံချောင်းကြီးများစိုက်၍ သံကွင်းများနှင့် ချိတ်ဆွဲထားပါလေ။ ငါ မြည်သောအခါ မြို့ပျံ့လိမ့်မည်။ ထိုအခါ မြို့သည် ပျံ့၍မရ ဖြစ်လိမ့်မည်'

ဟု ဆိုလေသည်။

မင်းသား(၁၀)ပါးတို့လည်း ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း မြို့ကို သံတိုင်များ သံကွင်းကြီးများဖြင့် ချည်နှောင်ချိတ်ဆွဲထားကြသောအခါ အာကာသို့ ပျံတက်မရတော့ဘဲ ရန်သူမင်းသား(၁၀)ပါး၏ တိုက်ခိုက်လှယက် သတ်ဖြတ်ခြင်းကို ခံရလေတော့သည်။ ဒွါရာဝတီလည်း ပျက်လေတော့၏။

ဒွါရာဝတီကား စည်းထားသော ဝါးအစည်းကြီး ပြေသွားသကဲ့သို့ ကစဉ့်ကလျား ဖြစ်သွားလေတော့၏။ မြို့သူမြို့သားတို့သည်လည်း အရပ်ရပ်သို့ ရောက်ကာ ပြိုကွဲသွားလေတော့သည်။

ဒွါရာဝတီသည် ထိုစဉ်မှစ၍ တိမ်ဆီပျံ့မရတော့ရှာပေ။ မြို့သူမြို့သားတို့လည်း မင်းသား(၁၀)ပါးထံမှာ ခိုလှုံသူ ခိုလှုံ၊ အရပ်တစ်ပါးဆီသို့ရောက်၍ ကိုယ့်အုပ်စုနှင့်ကိုယ် တစ်ထီးတစ်နန်း တည်ထောင်၍ နေသူက နေကြနှင့် ထိန်းစည်းပေါက်၍ ပြည်ယောက်ယက် ခတ်သွားလေတော့သည်။

ထိုဒွါရာဝတီသည် ကဿပဘုရားနှင့် ဂေါတမဘုရား ကြားကာလ

သက်တမ်းတစ်သောင်း ရှိချိန်ကဟု ဆိုလေသည်။ ထိုစဉ်မှစ၍ ခေတ်ရေစီးကြောင်း ပြောင်းလဲလာခဲ့သည်မှာ လူ့သက်တမ်း တစ်သောင်းတမ်းမှ လူ့သက်တမ်း တစ်ရာတမ်း ရှိသော ဂေါတမဘုရားရှင် လက်ထက်သို့တိုင် ရောက်ရှိခဲ့လေသည်။

တဖြည်းဖြည်းနှင့် တိမ်ဆီပျံ့ခဲ့သော မြို့အဖြစ်မှပြောင်းလဲလာခဲ့ကြသည်မှာ ယခုခေတ်အချိန်ထိ ပြောင်းလဲလာခဲ့သည့် မျိုးဆက်ပေါင်း မည်ရွေ့မည်မျှ ပြောင်းလဲခဲ့ပြီ ဆိုသည်ကို မသိနိုင်ကြတော့ပေ။

* * *

ယခုခေတ် ဒွါရာဝတီ၏ အခြေအနေကို ဆိုရပါတော့မည်။ ယခုကား ဒွါရာဝတီတစ်ဖြစ်လဲ မြို့သံတွဲအမည်တွင်လျက် ရှိနေပေပြီ။ ဒွါရာဝတီမြို့သံတွဲ၏ အရှေ့ဘက်အရပ်တွင် တောတောင်များနှင့် ရစ်ခွေစီးဆင်းလျက် ရှိသည်။ ချောင်းတို့ ဖြစ်တို့၏အစ အခေါင်အဖျားအရပ်ဟူ၍ ရှိသည်။

ထိုအရပ်ကို ချောင်းဖျားဟု ခေါ်ကြသည်။ ထိုချောင်းဖျားအရပ်တွင် နေထိုင်ကြသူများသည် တောင်ယာခုတ်ထွင် လုပ်ကိုင်စားသောက်သူများနှင့် ချောင်းမြောင်းအင်းအိုင်တို့တွင်သားငါးရှာဖွေပြီး တံငါအလုပ်ဖြင့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းနေကြသူများ ဖြစ်သည်။

တောတောင်တို့တွင် အမဲလိုက်၍ မုဆိုးအလုပ်ဖြင့် အသက်မွေးသူက မွေးကြသည်။ မုဆိုးအလုပ်ဖြင့် တောလိုက်ရင်း အသက်မွေးကြသူ မုဆိုးငါးဦး၏ မျက်စိလည် လမ်းမှားပြီး မြို့ကြီးတစ်မြို့ကို တွေ့ခဲ့ရုံက ပြောပြချင်ပါသည်။

မုဆိုး (၅)ယောက်မှာ နိုင်ငံ

ဦးဆိုးပေ၊ ဦးလူနီ၊ ဦးဘမောင်၊ ဦးစောထွန်း စသည့် လူငါးယောက် ဖြစ်ကြသည်။ ဦးစောထွန်းမှာ ကံရင်တိုင်းရင်းသား ဗုဒ္ဓဘာသာတစ်ဦး ဖြစ်သည်။ သူတို့ မုဆိုး(၅)ဦးသည် သံတွဲချောင်းဖျားအရပ်ဖြစ်သော သန္တိရွာမှစ၍ တောလည်သွားကြရာအမဲရောတောထဲတွင် မျက်စိလည်နေတော့သည်။

အမဲကောင်၏ အသံ အရိပ်အယောင်ပင် မမြင်ရဘဲ သွားရင်းနှင့် အလွန်ဝေးကွာသော(၁၀-မိုင်လောက် ရှိမည်ဟု ခန့်မှန်းရသည်။) ကျိန္ဒလီပိုင် စလူချောင်းဖျားသို့ ရောက်ရှိသွားကြလေသည်။

သူတို့ရောက်နေသော နေရာသည် မည်သည့်နေရာဟု မခန့်မှန်းတတ်ဘဲ နောင်အခါမှ သံတွဲနှင့် (၁၀)မိုင်မျှ ဝေးသည့် ကျိန္ဒလီပိုင် စလူချောင်းဖျားဟု သိကြရသည်။

သူတို့ငါးဦးသည် မျက်စိလည်ပြီး ပြန်လမ်းလည်း ရှာမရ၊ အစာလည်း စားစရာမရှိ။ ပါလာသည့် စမြိန်ထုပ်ကလည်း တစ်ရက်စာသာဖြစ်၍ ကုန်ခဲ့ပြီ။ (၃)ရက်လုံးလုံး ဘာမှမစားရဘဲ ငှက်ပျောအူတို့ကိုသာ စားသောက်နေကြရသည်။

မျက်စိလည်ပြီး သွားရင်းလာရင်းနှင့် ဝါးပိုးဝါးများ ပေါက်ရောက်နေသော ဝါးရုံများကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။ ဝါးပိုးရုံများမှာ (၉)ရုံ ရှိသည်။ (၁)ရုံတွင် (၉)ပင်စီ ရှိသည်။ ထိုဝါးရုံ(၉)ရုံကို နောက်ဘက်မှ တောင်(၉)လုံးက ဝန်းရံထားသည်။

ထိုဝါးရုံပတ်လည်တွင် ကျင်း (၉)ကျင်းရှိသည်။ ထိုကျင်းထဲတွင် ကျောက်သပိတ်ကြီး (၉)လုံးရှိသည်။ သူတို့ငါးဦးလည်း အံ့သြငေးမောစွာ ကြည့်နေကြသည်။ သူတို့ ငေးမောနေ

စဉ် သောက်ရေ လာခပ်ကြသည် အမျိုးသမီး (၃)ယောက်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

သူတို့ အံ့သြငေးမောနေရင်း လူသား (၃)ဦးကို တွေ့လိုက်ရသဖြင့် ဝမ်းသာသွားသည်။ လူရှိသော အရပ်သို့ ရောက်လာပြီး စားရသောက်ရတော့မည်ဟု ဝမ်းသာနေကြသည်။

ရေလာခပ်သည့် အမျိုးသမီး (၃)ယောက်နောက်မှ လိုက်သွားကြသည်။ သူတို့ငါးဦး တောထဲတွင် မျက်စိလည်နေစဉ် အာဟာရလည်းပြတ်၊ ရေကလည်းငတ် သားကောင်ကလည်း တစ်ကောင်မှ မရရှိသဖြင့် သူတို့ကိုင်ဆောင်ထားကြသည့် လေးနှင့် မြားများကို စွန့်ပစ်လိုက်ကြသည်။

‘တော်ပြီ ငါတို့ မုဆိုးအလုပ်ကို ဘယ်တော့မှ မလုပ်တော့ဘူး’

ဟု ပြောကြပြီး လေးနှင့်မြားများကို စွန့်လိုက်ကြသည်။ သူတို့ငါးဦး ရေခပ်လာသူ အမျိုးသမီး (၃)ယောက်နောက်မှ လိုက်သွားကြရာ သူတို့ရှေ့တွင် အုတ်တံတိုင်းကြီးတစ်ခုကို မားမားမတ်မတ် တွေ့လိုက်ရသည်။ အုတ်တံတိုင်း၏ ဝင်ပေါက်တွင် နဖူးစည်းစာလုံးကြီးများ ထွင်းထု၍ ရေးထားလေသည်။

“အလုံအတံ့မရှိ”
သူတို့ငါးဦးသည် မမျှော်လင့်ဘဲ

မြို့ကြီးတစ်မြို့ကို တွေ့လိုက်ရသဖြင့် အံ့သြနေကြသည်။

‘ဒီနေရာမှာ မြို့ကြီးတစ်မြို့ပါလား။ ငါတို့ ဒီနေရာမှာ မြို့ရှိတယ်လို့ တစ်ခါရံဖူးမှ မကြားဖူးဘူး’
ယခုလို နဖူးတွေ့ဒူးတွေ့ တွေ့လိုက်ရသောအခါ

အံ့သြခြင်းမက အံ့သြကာ မိမိတို့ မျက်စိကိုပင် မိမိတို့ မယုံကြည်နိုင်အောင် ရှိနေကြတော့သည်။

ထိုစဉ် မြို့ထဲမှ ဦးသူတော်တစ်ယောက် ထွက်လာသည်။ သူတို့ငါးဦးသည် ဝမ်းသာအားရ ဦးသူတော်အနီးသို့ ချဉ်းကပ်သွားသည်။ ဦးသူတော်ကလည်း သူတို့ကိုမေးသည်။ သူတို့ကလည်း အကျိုးအကြောင်း ပြောပြသည်။

‘ကျွန်တော်တို့ မုဆိုးတွေပါ ဦးသူတော်၊ အမဲလိုက်ရင်း မျက်စိလည်လမ်းမှားပြီး အစားမစားရတာ(၃)ရက်ရှိပြီ’

ဦးသူတော်က သူတို့စကားကို ကြားရသောအခါ သူတို့ (၅)ဦးအား...

‘ဒီနေရာမှာ ခဏနေကြဦး’
ဟု ဆိုပြီး မြို့ထဲသို့ ဝင်သွားလေသည်။ သူတို့ကို မြို့ထဲသို့ အဝင်မခံပေ။

ခဏအကြာတွင် ဖိုးသူတော် ပြန်ရောက်လာပြီး သူတို့ငါးဦးအား ငှက်ပျောသီး တစ်ယောက်တစ်လုံးစီ ကျွေးသည်။ သူတို့က...

‘ငါတို့ ဗိုက်ဆာနေတာ ဒီငှက်ပျောသီးတစ်လုံးနဲ့ ဘယ်မှာဝ၊ မှာလဲ’

ဟု တွေးကြသည်။ သို့သော် တစ်လုံးစားပြီးသောအခါ နောက်ထပ် စားချင်၊ မစားလိုတော့ပေ။ အာသာ

www.burmeseclassic.com

ပြေသွားကြသည်။

ဖိုးသူတော်က သူတို့ကို မြို့ထဲသို့ အဝင်မခံဘဲ မြို့ပြင်က အဆောက်အအုံ တစ်ခုတွင်သာ နေထိုင်စေပြီး ညွှန်ခံ ကျွေးမွေးသည်။

အစားအသောက်များတွင် သားငါး မပါဘဲ အသီးအနှံ အသီးအရွက်တွေ သာ ချက်ပြုတ်ထားသည်ကိုသာ စားရ သောက်ရသည်။ သူတို့ငါးဦးသည် (၃)ရက်မျှ နားနေပြီး...

‘ဦးသူတော် ကျွန်တော်တို့ ရွာပြန် ပါဦးမယ်။ ဒီနေရာမှာ ဒီမြို့ရှိတယ်လို့ မကြားဖူးဘူး။ တွေ့လဲ မတွေ့ဖူးဘူး။ မြို့ကြီးက သာသာယာယာ နေချင် စဖွယ်ကြီးနော်။ ကျွန်တော်တို့ ဒီမြို့မှာ လာနေချင်တယ်။ နေလို့ မရဘူးလား ဦးသူတော်’

‘ရပါတယ် မောင်တို့ရယ်၊ မောင်တို့ နေချင်ရင် လာခဲ့ကြ၊ အမောင်တို့ ပြန်မယ့်လမ်း ဦးသူတော် လိုက်ပြမယ်၊ လာ လိုက်ခဲ့ကြ’

သူတို့ မုဆိုးငါးဦးသည် ဦးသူတော် နောက်မှ လိုက်သွားကြရာ သူတို့ ထွက်လာသည့် တောတန်းအဆုံးတွင် ကွင်းပြင်ကြီးကို လှမ်းမြင်ရသည်။ သူတို့ ရွာဘက်သို့ စီးဆင်းသွားသည့် ချောင်း (မြစ်)ကြီးကိုလည်းတွေ့လိုက်ရ သည်။ ဦးသူတော်က...

‘ကဲ အမောင်တို့ ဒီလမ်းအတိုင်း လျှောက်သွား အမောင်တို့ရွာ ပြန် ရောက်သွားလိမ့်မယ်’

သူတို့ငါးဦးသည် ဦးသူတော်ကို နှုတ်ဆက်ပြီး ကျောခိုင်းထွက်လာခဲ့ ကြသည်။ သူတို့ မျက်စိလည်ပြီး ရှာမတွေ့ခဲ့သော်လည်း ယခုတော့ဖြင့် ပြောင့်ပြောင့်ဖြူးဖြူး ဘွားခနဲ တွေ့ လိုက်ရသည်။ ရွာကိုလည်း လှမ်းမြင် ရသည်။

နောက်ပြန် လှည့်ကြည့်လိုက်သော အခါ ဦးသူတော် မရှိတော့ပေ။ တော အုပ်ခိုင်းခိုင်းကြီးကိုသာ တွေ့လိုက်ရ တော့သည်။ သူတို့ငါးဦး မုဆိုးအလုပ် ကို စွန့်လွှတ်ပြီး သူတို့တွေ့ခဲ့သော အလုံခိုးတန်းမြို့ကြီးတွင် သွားရောက် နေထိုင်ဖို့ တိုင်ပင်ကြသည်။

တိုင်ပင်ကြပြီးနောက် မိသားစု (၅)စု သည် မည်သူမျှ မသိအောင် အလင်း ရောင်မလာမီ သူတို့လာခဲ့သော တော အုပ်သို့ ထွက်လာခဲ့ကြသည်။

သူတို့ လာခဲ့ကြသည့် တောအုပ် အစပ်သို့မရောက်မီချောင်းတစ်ချောင်း တွေ့ရသည်။ ထိုချောင်းနားတွင်အမော ဖြေ ရပ်နားကြပြီး ထိုချောင်းထဲမှ ပြေး လွှားနေကြသော ငါးကြီးများကို ဖမ်း၍ ချက်ပြုတ်စားသောက်ကြသည်။ စား သောက်ပြီး သူတို့တွေ့ခဲ့သော အလုံ ခိုးတန်းမြို့ကို သွားရှာကြသည်။ တောအုပ်ကြီးရှိသည်။ မြို့ကို မတွေ့ ရပေ။ အုတ်တံတိုင်းကြီးတစ်ခုတော့ ရှိသည်။

“အလုံခိုးတန်းမြို့”

သူတို့ တမောတပန်း ရှာကြသည်။ မြို့ကို မတွေ့ရပေ။ ဝါးဖိုးကိုးရံ၊ ကျောက်သပိတ်ကိုးလုံး၊ ကျင်းကိုး

ကျင်းကိုတွေ့ရသည်။ မြို့ကို ရှာမတွေ့။ သူတို့ စိတ်မကျေနပ်ဘဲ တစ်နေကုန် ရှာကြသည်။

နေသာ ဝင်သွားသည်။ မြို့ကိုကား ရှာမတွေ့ရပေ။ အလုံခိုးတန်းဆိုသော မြို့ကိုကား လုံးဝ ရှာမတွေ့ရပေ။ လေး ရက်မြောက် သောနေ့တွင် အလွန် အိုမင်းနေပြီဖြစ်သော အဘိုးကြီးတစ်ဦး နှင့် အဘွားကြီးတစ်ဦးတို့ သူတို့အနီးသို့ ရောက်လာကြသည်။ ဆံဖြူ သွားဖြောင့် အသားအရေ ရှုံ့တွပြီး အလွန်အိုမင်း နေကြသည့် အဘိုးကြီး၊ အဘွားကြီး (၂)ဦး ဘယ်က ပေါ်လာသည်မသိ သူတို့အနားသို့ လာပြီး...

‘လူလေးတို့ ဒီနေရာမှာ ဘာလုပ် လုပ်နေကြတာလဲကွယ်’

ဟု မေးလေသည်။

‘အဘရယ် ကျွန်တော်တို့ ဒီနေရာ မှာ အလုံခိုးတန်းမြို့ကို လာရှာကြတာပါ’

ဟု ဖြေလိုက်လျှင်...

‘လူလေးတို့ အလုံခိုးတန်းဆိုတဲ့ အခု မရှိတော့ဘူး။ ပျက်စီးသွားတဲ့ လူလေးတို့ ပြန်ကြတော့၊ ရှာဖွေ တွေ့မှာမဟုတ်ဘူး’

ဟု ပြောလေသည်။ သူတို့လည်း ဟင်းချသက်ပြင်းရှိုက်၍ ပြန်လာ

တော့သည်။ သူတို့ တွေ့ခဲ့ရသည့် အလုံဒီးတန်းဆိုသောမြို့ကို မြင်ယောင် နေသည်။

ဝါးရုံ(၉)ရုံ ကျင်း(၉)ကျင်း၊ ကျောက်သပိတ်(၉)လုံး နောက်ဘက်တွင် ဝါးရုံကို ကာထားသည့် တောင်(၉)လုံး ထင်ထင်ရှားရှား ရှိသည်။

သို့သော် မြို့ ဘယ်ရောက်သွားသနည်း။ ထိုပုစ္ဆာကို သူတို့လည်း မဖြေနိုင်၊ မည်သူမှလည်း မဖြေနိုင်။ တောထဲသို့ ဝင်သွားလျှင် အလုံဒီးတန်းဆိုသော အမည်သည် အုတ်တံတိုင်း အပျက်အစီးပေါ်တွင် ထင်ထင်ရှားရှား ရှိနေပေသည်။

သူတို့ တွေ့ခဲ့ရသည့် အလုံဒီးတန်းမြို့သည် စည်စည်ကားကား ကြက်သံ၊ ငှက်သံတို့ဖြင့် အလွန်နေချင်စဖွယ် မြို့ဖြစ်သည်။ ခုချက်ချင်း မြို့ဘယ်ရောက်သွားပါသလဲ။

ဒွါရာဝတီမြို့သည် လူ့သက်တမ်း တစ်သောင်းတမ်းက တိမ်ဆီပျံ့ခဲ့သော မြို့အဖြစ် အလွန်ထင်ရှားကျော်ကြားခဲ့ပါသည်။ ထိုအနစ်တစ်သောင်းတမ်း

မှ လွန်မြောက်လာခဲ့၍ အသက်တစ်ရာ တမ်းသို့ ရောက်ရှိခဲ့ပေပြီ။

ထို နှစ်တစ်သောင်းတမ်းအတွင်း ဒွါရာဝတီတွင် မြို့ပေါင်းမည်မျှ တည်ရှိခဲ့လေသနည်း။ စစ်မက် လိုလာကြသူများ၊ ခိုးဆိုးတိုက်ခိုက်လိုသောသူများ လောဘ၊ ဒေါသအလျောက် လူယက်တိုက်ခိုက်ကြ၍ ပျက်စီးခဲ့လေသလား။

ယခုခေတ် ဒွါရာဝတီတစ်ဖြစ်လဲသံတွဲနှင့် တောင်ကုတ်အကြား ငစကောဆိုသောမြို့ ထွန်းကားခဲ့သည်ဟု အဆိုရှိသည်။ ယခုအခါသံတွဲ၊ တောင်ကုတ်အကြား တောရွာကလေးတစ်ရွာအဖြစ် ရှိနေဆဲဟု ဆိုသည်။

ဤငစကောဆိုသော မြို့ကဲ့သို့ ဒီးလုံးတန်းသည်လည်း ရှိခဲ့လေသလား။ နှစ်ကာလအတိုင်းအတာရ ပျက်စီးခဲ့လေသလား။ ခိုးဆိုးတိုက်ခိုက်ကြသည့် လူဆိုး ဓားပြများကြောင့် ပျက်စီးခဲ့လေသလား။

အဖြေကား ယနေ့တိုင် မရရှိသေးပေ။ သွားရင်းလာရင်း အလျဉ်းသင့်ပါ

က အလုံဒီးတန်းမြို့ကို တွေ့ရတတ်သည်ဟု ဆိုသည်။ ဒွါရာဝတီသံတွဲမြို့အပိုင် ကျိန္ဒလီရွာ၏ အနောက်ဘက် စလူချောင်းဖျား၌ “အလုံဒီးတန်း” ဆိုသောမြို့ ရှိနေပါသည်။

မုဆိုး(၅)ဦးကတော့ သူတို့ မျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့ခဲ့ရသော အလုံဒီးတန်းမြို့ကို မျက်စိထဲတွင် မြင်ယောင်လျက် ရှိပါသည်။ သွားရောက်ရှာဖွေကြဦးမည်ဟု အားခံထားကြဆဲ ဖြစ်သည်။ အလုံဒီးတန်းမြို့ကလည်း ယခုတိုင် ကွယ်ပျောက်နေဆဲ ဖြစ်ပါသည်။

မောင်လင်းခိုင်

[ဤ အလုံဒီးတန်းမြို့အကြောင်းကို ပြောပြသော (၁)ပေါက်စအားလည်းကောင်း၊ ကိုးကားစရာ စာအုပ်များ ရှာပေးသော စာပေဝါသနာရှင် အိဒြီးသန်းတို့အားလည်းကောင်း၊ ကျေးဇူးတင်ရှိပါသည်။]

စာမျက်နှာ ၂၅၀)မှ အဆက်

ရေစင်ကို သစ္စာပြုပြီး သောက်သုံးပါရန်။
✦ ဘယ်ဘက်လက်ညှိုးကို စီစဉ်ထားခြင်းသည် နှလုံးသားမှ ဖြူစင်သောမေတ္တာဖြင့် သိဒ္ဓိပေါက်ရန် ဖြစ်ပါသည်။
အထူးစောင့်ထိန်းရန်မှာ

ကောင်းမှုကို စွဲ မှန်သမျှတိုင်းတွင် 'သရဏဂုံသိဒ္ဓိလက်ညှိုး' ကို အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။
တစ်ပါးသူကို ပျက်စီးစေသော စိတ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ရန်ငြိုးဖြင့် လည်းကောင်း အသုံးပြုပါက သရဏဂုံသိဒ္ဓိပျက်ပြီး ဘေးဥပဒ် ဖြစ်စေနိုင်ကြောင်း ကောင်းမြတ်သော စိတ်ထားဖြင့် ဆရာရှင်တို့မှ ညွှန်ပြဆုံးမ၍ တားမြစ်ထားခဲ့ပါသည်။

ဤကျင့်စဉ်ကို အောင်မြင်ပြီးမြောက် ခရီးရောက်ပြီး လူသား

အားလုံး၊ သတ္တဝါအားလုံး၏ ဘေးဥပဒ် အန္တရာယ်အပေါင်းနှင့် ရောဂါခပ်သိမ်းတို့ ပျောက်ကင်းချမ်းသာရာရအောင် ကယ်တင်နိုင်ကြပါစေ။ သာသနာတော်အတွက် အထူးစောင့်ရှောက်နိုင်ကြပါစေ။

ပေါက်မြောက်သွားသော သရဏဂုံ သိဒ္ဓိလက်ညှိုးပိုင်ရှင်သည် မိမိ၏ လိုလားတောင်းတသော ပန်ဆင်အပ်သော ဆုထူးဆုမြတ်တို့ကို ရရှိပြီး အပတခရီးသို့ အပြီးတိုင် လျှောက်နိုင်ကြပါစေဟု ဆန္ဒပြုလိုက်ရပါတော့သည်။

ပညာလိုထားသူများ အောင်မြင် တိုးတက်ကြံ့ခိုင်စေ။

အောင်(သိဒ္ဓိရာစာ) နဝင်းမြို့တော်

သုံးမြို့နယ်စပ်ရှိ ။ ရှင်ပင်ကျော်လှိုင်
ဘုရားပွဲ၏ ထူးခြားချက်

နတ်မောက်မြို့နယ်၏ အနောက် မြောက်၊ မိုင်(၃၀)ခန့်အကွာတွင် “ရှင်ပင်ကျော်လှိုင်ဘုရား” တည်ရှိ ပါသည်။ ဘုရားပွဲအမည်မှာ ထူးခြား နေသည်ဖြစ်၍ လွန်ခဲ့သော သုံးနှစ်ခန့် ကတည်းက သွားရောက်ဖူးရန် ရည် ရွယ် ရည်စူးခဲ့ပါသည်။

နတ်မောက်မြို့နယ်၊ ကျောက်ပန်း တောင်းမြို့နယ်၊ ရေနံချောင်းမြို့နယ်၊ ကြိတ်ပုံဆုံရာ နယ်စပ်နယ်ခြား ဘုရား ဖြစ်ပြီး “သုံးမြို့နယ်စပ်ဘုရား” ဟုလည်း သိကြ၊ ပြောကြပါသည်။

ဘုရားကုန်းပေါ်ရှိ ကျောက်စာအရ “ရှင်ပင်ကျော်လှိုင်ဘုရား”ဟု ဘွဲ့ အမည်ကို ထင်ရှား သိရပါသည်။ ဘုရားသမိုင်း အကျယ်တဝင့်ကို နောင် တွင် ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်းများနှင့်တကွ အခိုင်အမာ ရေးသား တင်ပြပါမည်။

ယခု အဓိက ထူးခြားချက် (၃)ချက် တင်ပြပါမည်။ အသက် ကိုးဆယ် အရွယ် အဘ ဦးကြီးဝင်း၊ အသက် ခုနစ်ဆယ်ကျော် အဘ ဦးမာချောတို့ ထံမှ ရရှိခဲ့ပြီး ကျေးရွာပေါင်း နှစ်ဆယ် တောင်သူများသိသော ထူးခြားချက် ဖြစ်ပါသည်။

နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း ကျေးရွာပေါင်း နှစ်ဆယ်မှ တောင်သူများသည် ယဲ၊ နှမ်း၊ လူး၊ ပြောင်းဆန်၊ စပါးတို့ကို ဘုရားရင်ပြင်တွင်ပတ်ပြီး ပေါက်ပေါက် ပက်သလို တစ်စိတ်၊ တစ်ခွဲ၊ တစ်တင်း ပက်ကြ လှူဒါန်းကြပါသည်။

ရင်ပြင်ပေါ်မှ ထို ယဲ၊ နှမ်း၊ စပါးများ တံမြက်စည်းနှင့် လှည်းစုယူပြီး ဘုရား ဝေယျာဝစ္စအဖွဲ့မှ ရောင်းချ၍ ဘုရား ကြီးအတွက် လိုအပ်သည်များ ဝယ်ယူ

၂၅၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သုခရာ သုခသာ န

ထူးခြားသော ဓလေ့ဆန်းများ
ဖြည့်စွက်ရပါသည်။ ထိုသို့ ပက်ကြခြင်း မပြုဘဲ အိတ်လိုက်၊ တင်းလိုက် လှူ၍ မရဘူးလားဟု မေးရာ...

“မရဘူး ရှေးအစဉ်စာ ဘိုးဘွားကတည်း က အဲဒီလိုပဲ လှူရတာ။ အဲလိုရင်ပြင်မှာ ပက်ကြလှူမှ ပိုပျော်ပြီး သီးနှံ ဖြစ်ထွန်း အောင်မြင်တယ်။

အဲလို မလှူဘဲနှစ်ဆိုရင် မိုးခေါင် မယ်။ မိုးမခေါင်ရင်လဲ သီးနှံပျက်၊ သီးနှံမအောင်မမြင်နဲ့ မရဘဲ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် ဒီနေ့အထိ ရင်ပြင်မှာ ပက်ကြ လှူရတာ ဆုတောင်းရတာပေါ့။ ဒါ။

ထူးခြားချက်တစ်ခု။
နောက် ဘုရားပွဲကျင်းပရင် **ဗလာ ဇာတ်ပွဲပဲ လက်ခံတယ်။** အခကြေးငွေ နဲ့ ရုံသွင်းဇာတ်ပွဲ လက်မခံဘူး။
လွန်ခဲ့တဲ့ တစ်ဆယ့်ငါးနှစ်က ဘုရား ဝေယျာဝစ္စအဖွဲ့မှာ လူငယ်တွေ ပါလာ တော့ အလကားပါ။ မဆိုပဲပါဘူး မယုံပါဘူး ဆိုပြီး အခကြေးငွေနဲ့ ရုံသွင်း ဇာတ်ပွဲထည့်တယ်။ ပြဿနာ ဖြစ်၊ ရန်ဖြစ်၊ ဓားထိုးမှုဖြစ်ပြီး လူသတ်မှု ဖြစ်ပါရောလား။ ခင်ဗျားတို့ နတ်မောက် တရားရုံးကို အဲဒီအမှု ရောက်သွားတယ် လေ။

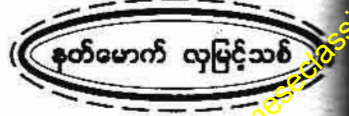
အဲဒီကတည်းက လူငယ်တွေ ယုံ သွားတယ်။ ဗလာဇာတ်ပွဲပဲ ထည့်သွင်း တယ်။ ဒါ ထူးခြားချက်တစ်ခု။

နောက်တစ်ခုက ဘုရားပွဲ ငါးရက် ကျင်းပပါတယ်။ မနက် အရုဏ်ဦးနဲ့ ညနေ ငှက်များအိပ်တန်းပြန်ချိန်မှာ ဘုရားထီးတော် အပေါ်ကနေ “ကိုးကန်းငှက်” မြောက်ကနေ တောင် ကို ပျံသန်းသွားရင် အထူး ဂရုပြုကြ ရပါတယ်။

ပွဲခင်းမှာ မီးလန့်၊ ရန်ဖြစ်၊ ဆူဆူဟူ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ ဆရာတော် သံဃာ တော်များ၊ တာဝန်ရှိ ပွဲကြပ်များ၊ လုံခြုံ ရေး အထူး ဂရုပြုရပါတယ်။

လွန်ခဲ့တဲ့ အနှစ် သုံးဆယ်လောက် က ထီးတော်ပေါ်ကနေ ကိုးကန်းပွဲသွား လို့ ဂရုစိုက်တဲ့ကြားထဲကနေ ရိုက်ပွဲတွေ ဖြစ်ပြီး လူသတ်မှုအထိ ဖြစ်သွားခဲ့ဖူးပါ တယ်။

သူ့အရပ်၊ သူ့လေ့ ထူးခြားသော ဘုရားပွဲတစ်ခုဟု မှတ်ချက် ပြုမိရပါ တယ်။

ထိလာကော့

ပျက်ပြင်တစ်ဦး၏ အခွမ်း

ကဏ္ဍတော်

ဆန်းကြယ်မှုအပေါင်း ထူးခြားစွာ
ဖော်ပြထားသော အခန်းကဏ္ဍကို ဖော်
ပြပါဟု ဆိုလာလျှင် နက္ခတ္တရောင်ခြည်
မဂ္ဂဇင်းမှ ပရလောကရောင်ခြည်ဟု
ဖြေရပေလိမ့်မည်။ နောက်ထပ် ဆန်း
ကြယ်မှုတစ်ခု ထပ်ဆောင်း တင်ပြသွား
ပါမည်။ ကာကယ်ပင် ဆန်းကြယ်သည်
ဟု စာရှုသူတို့ လက်ခံလျှင် စာရေးသူ
စာရေးကျိုး နှစ်ပါပြီ။

**နိုမိုနိုရွာလေးသည် ဖရဆိုခြုံနှင့်
(၃၄)မိုင်ကွာဝေးပြီး** တိုင်းရင်းသား
များ စုပေါင်းနေထိုင်ကြသည်။ တောင်
စောင်းတွင် အိမ်တစ်လုံးစာ မြေညှိ၍
အိမ်များ ဆောက်လုပ်ထားကြသည်။
လှေကားထစ်ပုံသဏ္ဍာန် ဖြစ်နေသည်။

ပျဉ်ခင်း၊ ပျဉ်ကာအိမ်များ
ရှိသလို ဝါးခင်းဝါးကာ
အိမ်များလည်း ရှိသည်။
အမိုးကိုတော့ဖြင့် သက်ငယ်
(သက်ကယ်)မိုးထားကြသည်။
သက်ငယ်ပေါသော ဒေသဖြစ်၍

www.burmeseclassic.com

အဆုပ်လိုက် အဆုပ်လိုက် မိုးထားကြသည်။ မိုးများသောဒေသ ဖြစ်သော်လည်း (၁၀)နှစ်၊ (၁၅)နှစ်ခံသည်ဟု သိရသည်။ သွပ်မိုးအိမ် လုံးဝမရှိသလို တိုက်လည်း တစ်လုံးမှ မရှိပေ။ တစ်ခုတည်းသော ဘုရားကျောင်းကို တော့ဖြင့် သွပ်မိုးထားသည်။

ကျေးရွာအလယ်တွင် ဘုရားကျောင်း၊ စာသင်ကျောင်း (အခြေခံပညာမူလတန်းကျောင်း)၊ ရေစမ်းချောင်းတို့ ရှိသည်။ ရွာ၏ပတ်ပတ်လည်တွင် စိမ်းညိုညိုတောင်တန်းများ ရှိသည်။ မိုးများသောဒေသ ဖြစ်သော်လည်း ရွာဗွတ်မရှိပါ။ ရွာလေးသည် အိမ်ခြေ (၃၀)ခန့်သာရှိသော်လည်း နေချင့်စဖွယ် ရှိလှပါသည်။ အလွမ်း ဓာတ်ခံရှိသူများဆိုလျှင်တော့ လွမ်းလို့ ဆုံးမည်မဟုတ်။

ဒိုမိုနိုကျေးရွာ အနီးပတ်ဝန်းကျင်တွင် ဘီသူအထက်ရွာ၊ ဘီသူအောက်ရွာ (ထိုရွာနှစ်ရွာသည် သံတောင်မြို့နယ်မှ ရွာများ ဖြစ်သည်။) ဘီယာရွာ၊ ဒိုရောအထက်ရွာ၊ ဒိုရောအောက်ရွာ၊ ဟိုယာရွာတို့ ရှိသည်။

ဒိုမိုနိုရွာနှင့် ဘီသူအထက်ရွာမှာ တစ်မိုင်လောက်သာ ဝေးပြီး ဘီသူအောက်ရွာကတော့ နှစ်မိုင်ခန့် ဝေးသည်။ ကျန်ရွာများမှာ (၆)မိုင်ကျော် ဝေးကြသည်။ ဒိုမိုနိုရွာသူရွာသားများသည် ထိုရွာများနှင့် အဆက်အသွယ် ရှိကြသည်။

ရွာသူရွာသားများသည် ရွှေပြောင်းတောင်ယာ စိုက်ပျိုးခြင်းဖြင့် အဓိက အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း ပြုကြသည်။ ဆောင်းဦးပေါက်တွင်တော့ သားကောင်ပစ်ကြသည်။ သားကောင်ရလျှင် တစ်ရွာလုံး ဝေမျှစားသောလေ့

မှာ ချစ်စရာ၊ လေးစားစရာ၊ ဂုဏ်ယူစရာ ကောင်းလှပေ၏။

တောဝက်နှင့် ချေ(ဂျီ)သားကတော့ အများဆုံး စားကြရသည်။ တစ်ခါ တစ်ရံ ရစ်သာ။ ခွေးတူဝက်တူသာ။ မျောက်သားတို့ ရတတ်သည်။ မိုးရာသီမှာတော့ တစ်ခါတလေ ဖားစားရသည် မှအပ အသီးအရွက်သာ စားရသည်က များသည်။

ခန္ဓရာသီတွင်တော့ စုဆောင်းထားသည့် သခွားသီး၊ ဖရုံသီး၊ ပဲနှင့် တောငှက်ပျောတို့သာ စားရလေ့ရှိသည်။ အသား သိပ်မစားရတော့ပေ။ ဤအကြောင်းအရာများသည် ထူးခြားချက် မဟုတ်သေးပါ။ အခွင့်ကြုံ၍ ရေးသားတင်ပြခြင်းသာလျှင် ဖြစ်ပေသည်။

ထူးခြားချက်ကို စတင် ဖော်ပြပါမည်။ ဤရွာလေးတွင် နေထိုင်သူများထဲမှ ထူးခြားသည့် မိသားစုတစ်စု အကြောင်းလေးပင် ဖြစ်ပါသည်။

အိမ်ထောင်ဦးစီးမှာ ဦးသိုးအိ ဖြစ်ပါသည်။ ဦးသိုးအိသည် မျက်စိနှစ်ကွင်း အလင်းမရပေ။ အားမနာတမ်း ပြောရလျှင်တော့ စုံလုံးကန်းသူတစ်ဦးပါ။ သူ၏ဇနီးသည်ကတော့ သာမန်ကျန်းမာရေးကောင်းသူ ဖြစ်ပါသည်။ ကိုယ်အင်္ဂါ ချို့ယွင်းခြင်းမရှိ။

သူတို့ဇနီးမောင်နှံတွင် သားတစ်ဦး

သမီးတစ်ဦး ထွန်းကားသည်။ ထိုကလေးနှစ်ယောက်လုံး စကားမပြောတတ်ပါ။ ဂူးဂူးဝါးဝါးသာလျှင် အသံထွက်သည်။ မည်သို့မျှ အဓိပ္ပာယ် ဖော်မရပါ။ လက်ဟန်ခြေဟန်ဖြင့်သာ စကားပြောရပါသည်။

ဤအဖြစ်ဆိုးနှင့် ကြုံတွေ့နေရသော်လည်း သူနည်းသူဟန်နှင့် အဆင်ပြေစွာ ဆက်ဆံ ပြောဆိုနိုင်ကြပါသည်။ အဆိုးဆုံး ကံကြမ္မာက သူတို့ မိသားစုကိုမှ ပစ်မှတ်ထားကာ ရက်စက်သွားပြန်သည်။ အခြားမဟုတ် ဇနီးသည် ဆုံးသွားခြင်းပင်။ မျက်စိမမြင်သူ ဖခင်နှင့် စကားမပြောတတ်သော သားသမီးနှစ်ဦး မည်သို့ စခန်းသွားမည်နည်း။

စကားမပြောတတ်သော သားဖြစ်သူကိုတော့ ခရစ်ယာန် ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းမှ ခေါ်ယူထားလိုက်သည်။ မျက်မမြင်ဖခင်နှင့် စကားမပြောတတ်သောသမီးတို့ မည်သို့ ပြောဆို ဆက်သွယ်ကြသည်မသိ။ အဆင်ပြေနေသည်ကတော့ အမှန်။ မည်သူ့ အကူအညီမှ မလို။ စာရေးသူ အဓိကပြောလိုသည်မှာ ဦးသိုးအိအကြောင်း ဖြစ်သည်။

ဦးသိုးအိသည် မျက်မမြင်ဟုဆိုသော်လည်း ဘဝကို အရုံးမပေးတောင်ရေးတစ်ချောင်းဖြင့် တစ်ရွာလုံး (ဆင်းလိုက်၊ တက်လိုက်) လည်ပတ်တတ်သည်။ မည်သည့်နားတွင် မည်သူ့အိမ် ရှိသည်၊ မည်သည့်နားတွင် ဆူးခြောင့်ခလုတ်ရှိသည်များကို တတ်အပ်သိသည်။ သူနှင့် လမ်းတွင် တွေ့သူက အသံမပေးလျှင်သော်မှ မည်သူမည်ဝါမှန်း သိသည်။ အနံ့နှင့်သိသည် ခြေသံနှင့်သိသည်ဟု ဆိုသည်။

www.burmeseclassic.com

နိဗ္ဗာန်

တရားနိမိတ်

တထူးအပိုင်း

တထူးအပိုင်း

ယခုရေးမည့် စာစုနှင့် ပတ်သက်၍
ခေါင်းစဉ်ကို အတော်ကြာကြာ စဉ်းစား
၍ ရွေးယူခဲ့ရပါသည်။
သမထတရားများ အားထုတ်စဉ်
ကာလ အာရုံ၏ လှည့်စားမှုကြောင့်
နိမိတ်အတုများလည်း ကြုံတွေ့ရသလို
နိမိတ်အစစ်များလည်း ကြုံတွေ့ခဲ့ရဖူး

ပြီး ဖြစ်သည်။
(၁၈)နှစ်အရွယ်ကာလမှ ယခု
(၅၅)နှစ်အရွယ်ထိ ကိုယ်တိုင် ကြိုးစား
အားထုတ်ကျင့်ကြံခဲ့သည်မှ အတွေ့
အကြုံတို့ကို သမထဝိပဿနာတရား
တို့အား ကျင့်ကြံနေသူ၊ ကျင့်ကြံလိုသူ
စာဖတ်ပရိသတ်တို့အား ဗဟုသုတ
ရစေလိုသောစေတနာနှင့် ရေးသား
တင်ပြလိုက်ပါသည်။
ဘာမျှမသိမိ (၁၈)နှစ်အရွယ် သမထ

တရား အားထုတ်စေတွင် အခြေခံအား
ဖြင့် ကျွန်တော်အား ဆွေမျိုးရင်းချာကို
သို့ လေးစားခင်မင်ရသော ဦးလေးညွန့်
မှ “အရဟံသိဒ္ဓိ” ဟူ၍ တစ်ပုဒ်ဆို
ပုတီးတစ်လုံးချနှင့် ပုတီး(၉)ပတ် ပြည့်
အောင် စိပ်ခိုင်းရာ ည(၉)နာရီထိုသည်
နှင့် ဘုရားရှိခိုး မေတ္တာပို့ပြီး ပုတီးစိပ်
လာသည်မှာ နေ့စဉ်နှင့်အမျှ လင်္ခါကြာ
လာပါသည်။
သို့နှင့် တစ်ရက်သောညတွင်
“အရဟံသိဒ္ဓိ” ဟူ၍ ရွတ်ဆို ပုတီးစိပ်
နေရင်း ပုတီးပတ် (၃)ပတ်ကျော်အလောက်
နုပျော့ရောင်ခြည်များ၏ ၂၅၉

တွင် စိတ်သည်လည်း ပုတီး၌ အာရုံကျ တည်ငြိမ်နေပေသည်။ ထိုသို့ ရွတ်ဖတ်၍ ပုတီးစိပ်နေစဉ် ရုတ်တရက် မိုက်ခနဲ ဖြစ်သွားပြီး အမှောင်တိုက်ထဲသို့ ရောက်သွားသည်ကဲ့သို့ ခံစား၍ နေရ၏။

ထိုသို့ဖြစ်နေစဉ် စိတ်ထဲမှနေ၍ အသိသာရှိပြီး ခန္ဓာပျောက်နေသလို ခံစားရကာ “ငါ ဘယ်ရောက်နေပါလိမ့်ဆိုပြီး” စူးစမ်းနေစဉ် အရှေ့တည့်တည့်အရပ်မှနေ၍ တဝင်းဝင်း၊ တဝင်းဝင်းနှင့် အလင်းရောင်သဏ္ဍာန်ကို မြင်တွေ့ရသဖြင့် ထိုအလင်းရောင်ရှိရာသို့ စိတ်ကို ညွှတ်၍ ကြည့်ရှုနေပါသည်။

ထိုစဉ် အလင်းရောင်ထဲမှ အမည်းစက်လေးတစ်စက်သည် မိမိရှိရာဘက်သို့ တဝင်းဝင်းနှင့် တိုးဝင် နီးကပ်လာသည်ကို မလွတ်တမ်း စူးစိုက်ကြည့်နေစဉ်မှာပင် ထိုအလင်းရောင်ထဲမှ အမည်းစက်လေးသည် ကြီးထွားထင်ရှားလာပြီး မျက်စိရှေ့တည့်တည့်တည်ငြိမ်စွာ ရပ်တည်နေ၏။

ထိုတည်ငြိမ်စွာ ရပ်တည်နေသော အမည်းစက်ကလေးကို သေသေချာချာ စူးစူးစိုက်စိုက်ကြည့်ရှုရာ တောင်ဝှေးထောက်လျက် ယပ်တောင်ကိုင်ထားပြီး သပ်တံလွယ်ထားသည့် ရဟန်းတစ်ပါးကို တွေ့ရာ...

‘ဟာ... ရှင်သီဝလီကိုယ်တော်ကြီးပါလား’

ဟု စိတ်မှ ထင်ထင်ရှားရှား သိမြင်ပြီးလျှင်ပြီးချင်း ထို ရှင်သီဝလီကိုယ်တော်သည် တရွေ့ရွေ့နှင့် တဝင်းဝင်းလက်ကာ လာရာလမ်းအတိုင်း ပြန်ထွက်သွားသည်မှာ အစက်အပြောက်သဏ္ဍာန်သို့ ဖြစ်သွားပြီး ပျောက်သွားသည်။

ထိုစဉ် လင်းနေရာမှ အမှောင်တိုက်

သို့ ပြန်ရောက်သွားပြီး သတိပြန်ရလာသောအခါ စိပ်လက်စ၊ ပုတီးမှာ ရင်ဆိုင်းနေပြီး ပုတီးပတ်ရေ (၉)ပတ် မပြည့်တော့ဘဲ “ဒါ...ဘယ်လိုဖြစ်တာပါလိမ့်” ဟု မတင်မကျစိတ်ဖြင့် ပုတီးစိပ်ခြင်းကို ထိုနေ့အဖို့ ရင်ဆိုင်းလိုက်၏။

ထိုသို့ တွေ့ကြုံဖူးခြင်း မရှိသဖြင့် အထူးအဆန်း ဖြစ်နေ၏။ ထိုနိမိတ်မျိုးသည် နောင်မှ သိရသည်မှာ အာရုံ၏ လှည့်စားမှုကြောင့်ဖြစ်သော နိမိတ်တုသာဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

အတူနေ ဖခင်ကြီးသည်လည်း ထွက်လေ၊ ဝင်လေ မှတ်နေရင်း ထွက်လေ၊ ဝင်လေပေါ်၌ အာရုံပျောက်ကာ ကောင်းကင်၌ (လေထဲ၌) သွားနေရင်း မြေပေါ်ရှိ ဘုရားစေတီတို့ကို လှည့်လည် ဖူးနေရင်း ခန္ဓာ၌အသိပြန်ပေါ်လာကာ မှတ်လက်စ ထွက်လေ၊ ဝင်လေကို ဆက်လက်၍ မမှတ်နိုင်တော့ဘဲ မိမိတွေ့ကြုံခဲ့ရသည်တို့အပေါ် သာယာကျေနပ်နေမိ၏။

ထိုအရာများသည် နိမိတ်တုများသာ ဖြစ်ကြောင်း ဖခင်ကြီးသည်လည်း နောက်မှ သိခဲ့ရသည်။

တချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်တော်တော် များများသည် ထိုသို့သော မြင်တွေ့ရမှုတို့အပေါ်တွင် သာယာနေတတ်၏။ ထိုအရာတို့သည် နိမိတ်တုများသာ ဖြစ်၏။ ဘာကြောင့်နိမိတ်အတုဟု ဆိုခြင်းမှာ မိမိအားထုတ်နေသော ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံပျက်၍ အခြားသို့ ရောက်သွားသောကြောင့် ဖြစ်၏။

နိမိတ်အစစ်မှာ အရဟံသိဒ္ဓိဟူ၍ စိတ်မှ ရွတ်ဆိုရင်း ပုတီးတစ်လုံးကျနှင့် တိုင်ပင်ကိုက်၍ တည်ငြိမ်လာလျှင် ရွတ်ဖတ်မှုနှင့် ပုတီးတစ်လုံးကျသဏ္ဍာန်သာ ထင်ရှား၍ အခြားသို့ အာရုံပြောင်းလွင့်ခြင်းမရှိဘဲ ပုတီးပတ် ပြည့်သည်ထိ

အာရုံတွင် တည်ငြိမ် အေးချမ်းပြီး မိမိရည်မှန်းထားသည့် အပတ်ရေပြည့် ထိပြီးဆုံးစေမည်သာ ဖြစ်သည်။

နိမိတ်တုအပေါ်တွင် သာယာတပ်မက်၍ မရှိကို အရှိထင်ပြီး ဆုံးဖြတ်ချက်များ၍ တချို့ ရူးသွားကြသလို တချို့ အသက်ဆုံးရှုံးသွားကြရလေသည်။

သာကေတစ်ခုအနေနှင့် တင်ပြရမည့်ဆိုလျှင် (အဘိုး၏ကိုယ်တွေ့ ပြောကြားချက်အရ) ဆရာဖြစ်သူနှင့် တယှဉ်နှစ်ဦးတို့ အဘိုးတို့နေထိုင်ရာ မွန်ပြည်နယ်ရှိ အဓိကရ တောင်ထိပ်သို့ တက်ရောက်၍ အဓိဋ္ဌာန်ပုတီး တက်စိပ်ကြရာ ဆရာဖြစ်သူသည် ပုတီးစိပ်နေရင်း သူ့အာရုံထဲတွင် အခြားတစ်ဖက်မှ တောင်သည် သူရှိရာ တောင်သို့ လာရောက် ပူးကပ်သည်ကို မြင်ရသည်။

ထိုအမြင်၊ ထိုအာရုံစွဲ၍ ပုတီးစိပ်နေရင်းမှ ထကာ ထို လာရောက်ပူးကပ်သည်ထင်သော အခြားတောင်သို့ သူ့နေရာတောင်မှ လှမ်းတက်ရာ အခြားတောင်သို့ မရောက်ဘဲ ထိုတောင်ကြီး၏အရှေ့ ချောက်ကြီးထဲသို့ ထိုးကျသေဆုံးသွား၏။

တပည့်ဖြစ်သူမှာလည်း ဆရာဖြစ်သူနှင့် အလှမ်းကွာနေသဖြင့် တားဆီး၍ မရလိုက်ပါ။ ထိုအဖြစ်အပျက်သည် အဘိုးတို့နေထိုင်ရာရွာမှ တစ်ရွာထိုးလိုလို သိကြ၏။

ဤအဖြစ်သည် မည်သူမှ ထင်ရောက်၍ နှောင့်ယှက်ခြင်းမဟုတ်။ နိမိတ်တုနောက်သို့ သာယာတပ်မက်မိ၍ အထင်မှား အမြင်မှားခြင်းသာ တည်း။

မိမိ ယခုပြုနေသည်မှာ ပုတီးစိပ်ပါက ထိုပုတီးပေါ်၌သာ အာရုံစိုက်နေရမည်သာ။ ယခု ထိုသို့မဟုတ်

ပုတီးစိပ်ခြင်း အာရုံပေါ်မှ လွတ်၍ အခြားအာရုံသို့ လိုက်ပါသွား၍ ဖြစ်ရခြင်းသည်သာတည်း။

ကျွန်တော် ပုတီးစိပ်ရာတွင် ထို နိမိတ်တုများစွာကို ကြုံဖူးပြီးမှ နိမိတ်အစစ်ကို တွေ့ခဲ့ရလေသည်။

ထိုသို့ မိမိပုတီးနှင့် ရွတ်ဖတ်သော ဂုဏ်တော်ပေါ်တွင် အာရုံစိတ်မရှိတော့ဘဲ အခြားအာရုံသို့ လွင့်ပျောက်၍ မြင်တွေ့သိရှိ ကြားနေပြီဆိုလျှင် ထိုအရာများသည် စိတ်တည်ငြိမ်မှု မရှိတော့သော အာရုံ၏ လှည့်စားမှုအရာများ (သို့မဟုတ်) နိမိတ်တုများပင် ဖြစ်သည်။

ထိုသို့ အာရုံ၏ လှည့်စားရာသို့ သာယာနေမည်ဆိုလျှင် အားထုတ်သူ ပုဂ္ဂိုလ်သည် မိမိပြုကျင့်နေသော ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံမှ အခြားသို့ ရောက်သွားမည့်အတွက် အမျိုးမျိုးအစုံစုံ မြင်တွေ့ကြားသိကာ စိတ်ကယောက်ကယက်ဖြစ်ပြီး စိတ်တည်ငြိမ်မှု မရှိတော့ဘဲ စိတ်ချောက်ချားစေသော အဖြစ်သို့ ရောက်ရှိသွားပေမည်။ ထိုသို့ မဖြစ်ရအောင် ဂရုစိုက်ရပေမည်။

စိတ်တည်ငြိမ်အေးချမ်းမှုကို အလိုရှိကုန်သောသူတို့သည် အကုသိုလ်နှင့် ယှဉ်သော အပြောအဆို အပြုအမူတို့ကို ရှောင်ရပေမည်။ သို့မဟုတ်ပါက တည်ငြိမ်အေးချမ်းသောအရာ ဈာန်သမာဓိကို ရယူနိုင်မည် မဟုတ်ပေ။

သမထကျင့်စဉ်များသည် ဘုရားဟောဒေသနာပါ ကမ္မဋ္ဌာန်းလေးဆယ်တွင် အကျယ်ဖော်ပြပါရှိပြီးဖြစ်၍ ထိုသမထတရားတို့ကို အားထုတ်လိုသော် တတ်သိနားလည်သည့်ဆရာနှင့် သော်လည်းကောင်း သို့မဟုတ် မိမိကိုယ်တိုင် သေချာစွာ ဖတ်ရှုလေ့လာပြီး ကျွမ်းစာပါအတိုင်း ကျင့်ကြံ ကြိုးကုတ် အားထုတ်နိုင်မည်ဆိုလျှင် လိုရာခရီးသို့

မယိမ်းမယိုင် လျင်မြန်စွာ ပေါက်ရောက်နိုင်ကြပေမည်သာ။

ကျွန်တော်သည် အခြေခံ ပုတီးစိပ်ခြင်းမှ စ၍ ကသိုဏ်းဝန်း(အရောင်၊ အလင်းကသိုဏ်း)ရှုခြင်း၊ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်း၊ အာနာပါန ကာယကတာနှင့် (၃)ကောဋ္ဌာသ အစရှိသည်တို့ကို ဆောင်ရန်၊ ရှောင်ရန်တို့နှင့် ယှဉ်၍ ရှုမှတ်ပွားများလာရာ အတွေ့အကြုံတို့ စုံလှပေသည်။

သမထတရား၌ ဈာန်သမာဓိ၏ အစွမ်းသတ္တိတို့ကိုလည်း အတော်အသင့် သိရှိခဲ့ရပေပြီ။ ထိုသဘောတရားတို့ကို သေသေချာချာ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် သူနည်း သူစည်းကမ်းအတိုင်း မယိမ်းမယိုင် စိတ်ခိုင်ခိုင်နှင့် ကျင့်ကြံ ကြိုးကုတ် အားထုတ်မည်ဆိုလျှင် မိမိတို့ ပါရမီရှိသလောက် (ကြိုးစာသလောက်) သိရှိစံစားရပေမည် ဖြစ်သည်။

ယခုတင်ပြသည့် အစိတ်အပိုင်းသည် စာရှည်မည်စိုး၍ အကျဉ်းမျှသာ ဖြစ်ကြောင်း၊ နိမိတ်ဆိုရာဝယ် နိမိတ်ဆိုသည့်အရာသည် အမျိုးမျိုးရှိ၏။ ကောင်းကျိုးဆိုးကျိုးတို့၏ ရှေ့ပြေးသဘောတရားတို့ပင် ဖြစ်သည်။

အကျဉ်းအားဖြင့် နားလည်ရမည်မှာ မိမိအားထုတ်နေသော ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံ

မှ သွေဖယ်၍ ဖြစ်ပေါ်လာသောအရာတို့သည် နိမိတ်တုတို့သာဖြစ်ကြောင်းနှင့် မိမိအားထုတ်နေသော ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံ မပျောက်ပျက်ဘဲ ဆင့်ကဲ၊ ဆင့်ကဲ ပြောင်းလဲ၍ မြင်သိရပြီး စိတ်တည်ငြိမ်အေးချမ်းလာသည် ထို အာရုံနိမိတ်တို့သည် အစစ်ဟူ၍ ယူဆနိုင်ပေသည်။

ထိုသို့ သမထတရားများနှင့်သာ ကျင့်ကြံ အားထုတ် ကျင်လည်လာရင်း ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်၊ (၇)လပိုင်း (၁၄)ရက်နေ့ နံနက်ပိုင်း(၁၀)နာရီခွဲခန့်တွင် ကျွန်တော်သည် "ခက်ခဲနက်နဲသော အတတ်ပညာ" ဟု ဖော်ပြပါ စာမူ၏ ဒုတိယအပိုဒ်အား ရေးသားစဉ် ပါဠိစာအချို့တို့အား မသိလျှင် ကျွန်တော်တို့ နေထိုင်ရာ တိုက်ခန်း၏အနောက်တိုက်၌ နေထိုင်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားပေး၊ တရားဟော ဆရာကြီး(ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်ကြီး) ဆရာဟန်ရှိရာသို့ သွားရောက်ကာ ပါဠိစာအချို့တို့အား မေးမြန်းရင်း တရားနာ၊ တရားထိုင်ဖြစ်၏။

(ဤသွားလာမှုသည် ကျွန်တော့်အား သမထမှ ဝိပဿနာသို့ ပြောင်း၍ တရားရှုမှတ် ဖြစ်၏။)

တစ်နေ့ မိမိအိမ်၌ပင် တရားထိုင်ပြီး၍ ခဏလှဲကာ ကျောဆန့်ရင်း အိပ်ပျော်သွားစဉ် အိပ်မက် မြင်မက်လေသည်။ ထိုအိပ်မက်ထဲတွင် ကျွန်တော်နှင့် တူဖြစ်သူတို့ လေးဘီးကားလေးနှင့် တောလမ်းအတိုင်း မောင်းနှင်လာရာ တောလမ်းအလွန်တွင် ရထားလမ်းနှင့် ဆုံ၍ ရထားလမ်းအား ဖြတ်ကျော်ရန် အားထုတ်စဉ် ရထားသည်လည်း အရှိန်ပြင်းပြင်းနှင့် လာနေသည်နှင့် ဆုံရာ သံလမ်းကို အတင်းကျော်ဖြတ်၍ ကားကို မောင်းရာ ကားလည်း သံလမ်း တစ်ဖက်သို့အရောက် ရထားကြီးလည်း ပွတ်ကာသိကာနှင့် အရှိန်

www.burmeseclassic.com

ပြင်းစွာ ဖြတ်သွားသည်ကို ဝေးကြည့်ရင်း...

“ငါတို့ အသက်ဘေးက သိသိလေး လွတ်သွားပါလား”

ဟု စဉ်းစားနေစဉ် ဖျတ်ခနဲ လန့်နိုးလာပြီး...

‘ဒါ...ဘယ်လို အိပ်မက်မျိုးပါလိမ့် ဘယ်လို အတိတ်နိမိတ်ပါလိမ့်’

ဟု တွေးတော စဉ်းစားရင်း အဖြေရှာမိသည်။

မိမိအတွေးနှင့် မိမိ ထိုအိပ်မက်အတိတ်ကို ကောက်၍...

‘ငါ ဒီဝိပဿနာတရား အားထုတ်ကာ သေချာပေါက် အပါယ်ကလွတ်တဲ့ တရားထူးရမယ့်သဘောပဲ’

ဟု နှလုံးသွင်းပြီး ရှေ့ကထက်ပို၍ အချိန်များများ နှလုံးသွင်းအားထုတ်လာရာ ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်တို့ အဆင့်ဆင့်တက်လာ၏။ ခန္ဓာ(၅)ပါ။ ရုပ်နာမ်(၂)ပါးတို့၏ ဖြစ်ပျက်ဆုံးရာသို့ မရောက်၊ မသိသေးပါ။

ဆက်လက် အားထုတ်ရာ အားထုတ်မှု၌ ဂနာမဋိမ်ဖြစ်ပြီး တရားလည်း အားထုတ်ချင် အားထုတ်ပြန်တော့လည်း ဤခန္ဓာအပျက်၊ အပျက်တည်းသာ တွေ့မြင်နေသဖြင့် ငြီးငွေ့ကာ အားထုတ်မှု လျော့နည်းဖြစ်နေစဉ် ကာလ တရားထိုင်ပြီး၍ ခဏလှဲကာ အိပ်ပျော်သွားစဉ် ထူးဆန်းသော အိပ်မက်ကို မြင်မက်လေသည်။

ထိုအိပ်မက်ထဲတွင် ကျွန်တော်သည် (ဘယ်တောင်ရယ်လို့မသိ) တောင်အောက်မှနေ၍ တောင်ထိပ်ရှိ ဘုရားစေတီလေးကို လှမ်းမြင်လေရာ ထိုစေတီလေးကို ဖူးမြင်ချင်စိတ် ပြင်းပြလှသဖြင့် တောင်တက်လမ်းလေးအတိုင်း တဖြည်းဖြည်း တရွေ့ရွေ့နှင့် တောင်ပေါ်သို့ တက်လာရာ ဘုရားစေတီနှင့်

လည်း အတော်နီးလာပြီ ဖြစ်၏။ တောင်ထိပ်နား ရောက်ခါနီးတွင် ကျောက်နံရံကြီး ကာဆီးနေပြီး ထိုကျောက်နံရံကြီးဘေးတွင် ဘုန်းကြီးကျောင်းလေးတစ်ကျောင်းရှိ၏။ ကျောက်နံရံကြီးကာနေ၍ ဘုရားစေတီသို့ သွားသည့်သွားလမ်း လိုက်ရှာရာ ထိုဘုရားစေတီသို့ သွားလိုလျှင် ထိုကျောင်းလေးပေါ်မှ ဖြတ်သွားမှ ရောက်မည်ကို သိရာသလို ဘုရားစေတီကိုလည်း လှမ်းမြင်နေပြီဖြစ်၏။ အခြားလမ်း ရှိလိုရှိငြား ကြည့်သော် အခြားလမ်းမရှိ ကျောက်ဆောင်နှင့် ချောက်များသာ ရှိနေ၏။ သို့နှင့် ထိုကျောင်းလေးပေါ်မှ ဖြတ်၍ ဘုရားစေတီသို့ သွားရန် ထိုကျောင်းလေးရှိရာသို့ ကျောက်နံရံဘေးမှ ပတ်ကွေ့၍ ဆင်းလာပြီး ကျောင်းပေါက်ဝရှေ့ရပ်၍ ကျောင်းပေါ်တက်ရန် ကျောင်းလှေကားကို ကြည့်ပါသည်။ ထိုစဉ် ထိုကျောင်းလှေကားအတက်တွင် ကျားပေါက်သုံးကောင်သည် လှေကားထစ် အဆင့်များတွင် အိပ်နေလေရာ မည်ကဲ့သို့ ဖြတ်ကျော်၍ တက်ရမုန်းမသိ ဖြစ်နေ၏။ ကျောင်း လှေကားထစ်များမှာလည်း များများစားစားမရှိ၊ လှေကား(၅)ထစ်မျှသာရှိပြီး ဒုတိယလှေကားထစ်တွင် ခေါင်းချင်းဆိုင်၍ ကျားပေါက်

နှစ်ကောင်အိပ်နေပြီး တတိယလှေကားထစ်တွင် တစ်ကောင်အိပ်နေလေရာ ထိုကျားသုံးကောင်ကို ကျော်၍သွားမှ ထိုဘုရားစေတီလေးသို့ ရောက်မည်ကို အမှန်သိပါသည်။

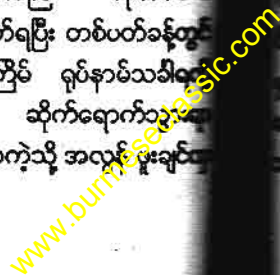
သို့သော် ထိုအိပ်ပျော်နေသော ကျားသုံးကောင်ကို မည်ကဲ့သို့ ကျော်လွှားသွားရမုန်းမသိ ဘုရားစေတီလေးကို လှမ်းမျှော်ကြည့်ရာ ဘုရားစေတီလေးမှာ ရွှေရောင်တဝင်းဝင်းနှင့် ပူးချင်စရာ သပ္ပာယ်လှပေရာ မည်ကဲ့သို့ ပြုရမုန်းမသိ၊ အကြံအိုက်နေစဉ် အိပ်ရာမှ နိုးပါသည်။

‘ဒီအိပ်မက် အတိတ်နိမိတ်ဟာ အဖော်ထူးခြားလှပေပါလား။ ဘယ်လို သဘောဆောင်ပါလိမ့်’

ဟု တစ်ယောက်တည်း စဉ်းစားအဖြေရှာရာ ထိုအိပ်မက်အတိတ်နိမိတ်ကို သဘောပေါက်မိလေသည်။ ထိုအိပ်မက် အတိတ်နိမိတ်ကို သဘောပေါက်သည်နှင့် ကျွန်တော်သည် တရားရှုမှတ်ခြင်း၌ ငြီးငွေ့ပျက်ခြင်းများကို စွန့်ပြီး ကြိုးစား၍ ရှုမှတ်ပွားများရာ အပျက်တို့သည် တရစ်ပျက်၊ ပျက်နေသည်သာ။

ထို ပျက်၊ ပျက်နေသော ရုပ်နာမ်တို့ကို ကျားသုံးကောင်နှင့်တူသည့် အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တဟူသော လက္ခဏာ ရေးသုံးပါးနှင့် သမာဓိအားကောင်းကောင်း သတိ၊ ဝီရိယ၊ ဉာဏ်အားကောင်းကောင်းတို့နှင့် နှေ့စဉ်ရက်ဆစ် နာရီပေါင်းများစွာ ပြင်းပြင်းထန်ထန် ရှုမှတ်ပွားများ သုံးသပ်သည်။

ကျွန်တော်သည် ထိုအိပ်မက်အတိတ် နိမိတ်ရပြီး တစ်ပတ်ခန့်တွင် ပထမဆုံးအကြိမ် ရုပ်နာမ်သင်္ခါရန် ချုပ်ဆုံးရာသို့ ဆိုက်ရောက်ဘူးဟု အိပ်မက်ထဲကကဲ့သို့ အလွန် ဖူးချင်စရာ

သော ဘုရားရွှေစေတီလေးကို ဖူးခဲ့ရ ပေပြီတည်း။

ထိုအိမ်မက်အတိတ် မမြင်မက်စဉ် က ထို အပျက်တရားတို့အပေါ်ဝယ် အားထုတ်မှု လျော့ရဲခဲ့သော ဖြစ်၍နေ၏။ ထိုအိမ်မက်အတိတ်နိမိတ် ရပြီးနောက် ထိုခန္ဓာအပျက်တရားတို့ အပေါ်ဝယ် လက္ခဏာရေးသုံးပါးကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် သုံးသပ်ပွားများနိုင်မှုကြောင့် လိုရာ ပန်းတိုင်သို့ ဆိုက်ရောက်ခဲ့ရပေပြီ။

ထိုသို့ ဆိုက်ရောက်ဖို့ရာ ရုပ်နာမ် အပျက်တရားတို့အပေါ် လက္ခဏာရေး သုံးပါးကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်တင်၍ မပွားများ နိုင်ခဲ့လျှင် (ကျားပေါက်သုံးကောင်ကို မကျော်လွှားနိုင်လျှင်) ဘုရားစေတီ လေးအား မပူးလိုက်ရသလို ရုပ်နာမ် ခန္ဓာအပျက်တို့၏ ချုပ်ဆုံးရာသို့ တွန်တော် သိရတော့မည် မဟုတ်ပေ။

အိမ်မက်၏ သဘောတရားကို မိမိ ဉာဏ်မီသလို အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆို၍ ကြိုးစားအားထုတ်ရာ ပထမဆုံး အကြိမ် ဘုရားစစ်၊ ဘုရားမှန်၊ တရား စစ်၊ တရားမှန်ကို ကိုယ်တွေ့ ဉာဏ်မြင် သိရှိခဲ့ရပေပြီ။

ကျွန်တော် ဝိပဿနာတရား အား ထုတ်ရာတွင် ဝိပဿနာညစ်ညူး ကြောင်း တရားများနှင့် တွေ့ကြုံရကာ လုံးထွေးနေရပြီး ထိုညစ်ညူးကြောင်း ထရားများ ကင်းစင်သောအခါ မိမိ ဉာဏ်အားရှိသလောက် အသစ်တ ဓာတ်သို့တိုင်အောင် ထိုးဖောက် ချောက်ရှိ သိရှိခဲ့ရပေပြီ။

သမ္မသနဉာဏ်ဟုခေါ်သော ဤ ထက္ခဏာသုံးပါး သုံးသပ်မှုသည် ဝိပဿနာတရား အားထုတ်မှုတွင် အစ မအဆုံးထိ ဉာဏ်စဉ်တရားအရ တောက် ဆွှောက် သုံးသပ်နေရမည်သာ ဖြစ် သည်။

သမထသည် လောကီအရာဖြစ်၍ အမြင်အမျိုးမျိုး ကျယ်ပြောလှပေ သည်။ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး တွေ့သိပုံချင်း တူချင်မှ တူပေမည်။

သမထတွင် ဈာန်အဆင့်ဆင့်တက် ၍ ရူပဈာန်၊ စတုတ္ထဈာန် အရောက် တွင် ခန္ဓာပျောက်ပြီး စိတ်တစ်ခုတည်း သာ သုခနှင့်ယှဉ်၍ အေးချမ်းလှပေ သည်။ ထိုအေးချမ်းမှုသည် သမထ တရား၏ တရားရိပ်ပင်တည်း။

ဝိပဿနာတွင် ရုပ်နာမ်ခန္ဓာ၏ အမှန် ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်း အပျက် အပျက်တို့ အပေါ်တွင် အနိစ္စ မမြဲခြင်း သဘော၊ ရုပ်နာမ်တို့သည် ပျက်ခြင်း မလှ တစ်ဆက်တည်း မရပ်မနားပျက် လှသည့်သဘောကို ဆင်ခြင်မိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်း သဘော ထိုရုပ်နာမ်ခန္ဓာ အပျက်၊ အပျက်တို့သည် ရပ်တန့်ခြင်းမရှိ တရစပ် မရပ်မနား သူ့သဘောသူ ဆောင်၍ တစ်ပျက်တည်း ပျက်နေ သည့် အနတ္တအစိုးမရခြင်း သဘော တို့ကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ခြုံငုံသုံးသပ် သိရှိ နေသည်။

ထိုသဘောတရားတို့သည် ငါ မဟုတ် ရုပ်နာမ်ခန္ဓာတို့ ပျက်၊ ပျက်နေ သည့်သဘောသည် သမုဒယသစ္စာ တည်း။ ထိုအပျက်တို့ ပျက်ခြင်းမက ပျက်နေသည့်သဘောကို သိနေခြင်း သည်ပင်လျှင် မဂ္ဂသစ္စာတည်း။ ဤခန္ဓာ

အတ္တဘောရှိ၍ ဤရုပ်၊ ဤနာမ်တို့သည် ခန္ဓာရှိသရွေ့ တစ်ပျက်တည်း ပျက်ပြီး နေခြင်းပင်လျှင် အမှန်ဆင်းရဲကြောင်း ဖြစ်၍ ဒုက္ခသစ္စာတည်း။

ဤရုပ်၊ ဤနာမ်တို့၏ အပျက်၊ အပျက်သဘောတို့သည် နောက်ဆုံး၌ ချုပ်ဆုံးကုန်၏။ တည်မြဲခြင်းမရှိ၊ အမှန် ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်း သဘောတို့၏ နောက်ဆုံး ကုန်ဆုံးချုပ်ငြိမ်းရာသည် မက်ဖိုလ်သို့ အမှန်ဆိုက်ရောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် နိရောဓသစ္စာ မည်ပေ သည်တည်း။

ဤ နိရောဓသစ္စာသို့ ဆိုက်ရောက် သွားခြင်းတွင် အာရုံနှင့် မှတ်သိစိတ်တို့ ပျောက်သွား၏။ ရုပ်နှင့်နာမ် လူတို့ နားလည်အောင် ရိုးရိုးစင်းစင်း ပြောရ လျှင် ခန္ဓာနှင့် အသိစိတ်တို့ ပျောက် သွားခြင်းသာတည်း။ ဘာမျှ မသိတော့ ပါ။ ထို နိရောဓသစ္စာဆိုက်သော ထို အသစ်တဓာတ်နေရာသည် ထိုရုပ်နာမ် ခန္ဓာဝေဒနာတို့ ချုပ်ရာနေရာတည်း။

ထိုအရာသည် ဝိပဿနာတရား တွင် အားလုံးမှ ဆိတ်သုဉ်းရာဖြစ်၍ အေးငြိမ်းလှပေသည်။

ထိုဝိပဿနာတရား၏ တရားရိပ် သည် ဆင်းရဲခြင်း၏ လွတ်ကင်းရာ လမ်းကြောင်း အမှန်ပင် ဖြစ်၏။ ဝိပဿနာတရား အားထုတ်နေသူ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည် ဝိပဿနာညစ်ညူး ကြောင်း တရားများနှင့် မလွဲမသွေ ကြုံတွေ့ရပေမည်။

မဂ်အန္တရာယ်(၁၀)ပါး (သို့မဟုတ်) ဝိပဿနာညစ်ညူးကြောင်း တရားတို့ ကို ကျမ်းဂန်စာပေတို့တွင် အကျယ် ဖော်မှတ်ပါလေ။ အားထုတ်နေသူ ပုဂ္ဂိုလ်သည် သဘာဝဓမ္မစစ်စစ်ကို မြင်သိဖို့ လိုသည်။

သဘာဝဓမ္မအစစ် ရုပ်နာမ်ခန္ဓာ၏

www.burmeseclassic.com

အပျက်၊ အပျက်သဘောတို့ကို နှေးနှေး မှ မြန်မြန် ပြောင်းလဲ သိမြင်လာမှု အပေါ် အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တဟူသော လက္ခဏာရေးသုံးပါးမှ ထင်ရှားရာ လက္ခဏာကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် စိတ်ဉာဏ် တွင် ထင်ရှားသိအောင် နှလုံးသွင်း လာနိုင်ပြီဆိုလျှင် ကျန်လက္ခဏာတို့ သည်လည်း ထင်ရှားလာပါလိမ့်မည်။

နိမိတ်သည် မျိုးစုံရှိလေရာ အကောင်းအဆိုး၊ အကြောင်းအကျိုး ကို မိမိကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်နှင့်သော် လည်းကောင်း၊ တတ်သိနားလည်သည့် ဆရာကောင်း၊ သမားကောင်း၏ ဆုံးမ သွန်သင်မှုနှင့် သော်လည်းကောင်း ဆုံးဖြတ်ချက် ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်ချ၍ နည်း မှန်လမ်းမှန် ကျင့်ကြံကြီးကျတ် အား ထုတ်ကြမည်ဆိုလျှင် ယခုခန္ဓာနှင့် ယခု ဘဝတွင်ပင် မိမိတို့၏ ပါရမီအလိုက်

ရောက်ရှိ သိရှိ ကြရပေမည်။ (မိမိတို့၏ ကြိုးစားအားထုတ်မှုအလိုက် ရောက်ရှိ သိရှိကြရပေမည်။)

သို့မဟုတ်ပါက အချိန်ကာလများ ကုန်ဆုံးပြီး လိုရာပန်းတိုင်သို့ မရောက် ဘဲ ဤတစ်ဘဝ၊ တစ်ခန္ဓာ ဆုံးရှုံးရပေ မည်။ အချိန်သည် အလွန်တန်ဖိုးရှိလှ ပေသည်။

သမထတရား၏ တရားရိပ် အေး ချမ်းမှု စုန်ချမ်းသာနှင့် ဝိပဿနာ တရား၏ တရားရိပ်အေးချမ်းမှု ဖက်ဖိုလ် ချမ်းသာသည် နှိုင်းယှဉ်၍မရအောင် ကွာခြားလှပေသည်။

မိမိပြုခဲ့ဖူးသော ကံတရား၏ စိမ့်မှု ကြောင့် သတ္တဝါတို့သည် ဖြစ်တည် ပျက်နှင့် သံသရာကြီးဝယ် မဆုံးနိုင် အောင် ခရီးသွားများသဖွယ် ကောင်း ဆိုးကြောင်းကျိုးဆက်၍ သွားနေရပေ

သည်။
ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားသည် လူနတ် ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့ မသိသေးသော ဤသဘောတရား (လောက၏ အမှန် တရားဖြစ်သည့် ဤဝိပဿနာတရား ကံကို ဉာဏ်နှင့်ဖြတ်သော ကံဖြတ် တရား)ကို ဖော်ထုတ်၍ လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့အား ညွှန်ပြခဲ့လေပြီ။

ဤသဘောတရားတို့ကို သိရှိကြ ကုန်သော အမျိုးကောင်းသား၊ အမျိုး ကောင်းသမီးတို့သည် မိမိတို့ ရအပ် သော ဤတစ်ဘဝ၊ တစ်ခန္ဓာ မအို မနာ မသေဆုံးခင် အချိန်ရှိခိုက် လုံ့လ စိုက်ကြ၍ သတိဉာဏ်နှင့်ယှဉ်ကာ ကြိုးစားအားထုတ်ကြပါဟု လေးလေး နက်နက် နှိုးဆော်တိုက်တွန်းရင်...။

ဦးဉာဏ်

စာမျက်နှာ (၂၅၅)မှ အဆက်

ငွေစက္ကူများကို လက်နှင့် စမ်းရုံဖြင့် ငွေစက္ကူတန်ဖိုးကို သိသည်။ ငွေစာစံကျပ်တန်၊ ငါးကျပ်တန်၊ တစ်ဆယ်တန် စသည်အားဖြင့် အတိအကျ ပြောနိုင်သည်။
အသက်ဦး ထူးခြားတာ ရှိသေးသည်။ ဝါးတစ်ကိုင်စီတိုက် ကောင်ထူးဖြင့် ဆီကိုကြည့်ရုံဖြင့် ဤအိမ်ထဲတွင် လူရှိသည် လူမရှိဟု အတိအကျ ပြောနိုင်ပြန်သည်။ အသံထွက် မည်မျှ ခြိမ်းနေပါစေ ရှိသည်ဆိုသည်ကိုတော့ ခြင်၍မရပါ။

လူတစ်ယောက်၏အသံ နားထောင်ရုံမျှဖြင့် အသက်မည်မျှ ရှိသည်ကိုလည်းကောင်း၊ လက်ကောက်ဝတ်ကို ကိုင်ကြည့်ရုံ မျှဖြင့် အသက်မည်မျှရှိသည်ကို လည်းကောင်း မလွဲတမ်း ပြောနိုင်သည်ကိုတော့ မအံ့ဩဘဲ မနေနိုင် ဖြစ်ရပါသည်။ အဝတ်အစားကိုလည်း ကိုင်ကြည့်ရုံမျှဖြင့် အရောင်ကို မှန်မှန် ကန်ကန် ခွဲခြားတတ်ပြန်သည်။

ဟိုယာကျေးရွာသည် ဒိုမိုဒိုကျေးရွာနှင့် ခြောက်မိုင်ကျော် ကျော်ဝေးသည်။ တောင်တက် တောင်ဆင်း သွားရသည်။ အချို့နေရာများတွင် တောင်ကမ်းပါးယံ ကျဉ်းကျဉ်းလေးတွင် သွားရသည်။ အနည်းဆုံး ကိုက်(၅၀)ခန့်တော့ ရှိနိုင်သည်။ တစ်ဖက်က မြင့်မားသော တောင်မြစ်ပြီး တစ်ဖက်က

အသူရာနက်သည့် ချောက်ကြီး ဖြစ်နေ၏။ သွားရသည်မှာ ကြောက်စရာ အသည်းယားစရာ ဖြစ်လှသည်။ ရောင်ကွင်း သွားနိုင်သည့်လမ်း မရှိ၍သာ သွားနေကြရသည်။

စာရေးသူအပါအဝင် ဖြတ်သွားဖြတ်လာ ပြုနေကြသူများ ခက်ခက်ခဲခဲ သွားနေကြသည်။ ဤခရီးကို ဦးသိုးအိ တစ် ယောက်တည်းသွားသည်။ အခက်အခဲမရှိ။ ဤသို့ဆိုလျှင် စာရှုသူတို့က တကယ်ဆန်းကြယ်သည်ဟု ဆိုမည်ထင်ပါ သည်။

မည်သို့ဆိုစေ လောကတွင် အများက မဖြစ်နိုင်ဟုယူဆ ထားသော အရာများသည် အမှန်တကယ် ဖြစ်သည် ကိစ္စ များ များစွာရှိလေသည်။ စာရေးသူသည် ဆန်းကြယ်မှုများကို အထူး စိတ်ဝင်စားပါသည်။ အခြားကလောင်ရှင်များ နေ သားသည် ထူးဆန်းမှုများကိုလည်း ဖတ်ရှုအားပေးပါသည်။ စာရေးသူ သိရှိသမျှထံမှ ထူးဆန်းမှုများကို ဆက်လက် ရေးသား ဖော်ပြသွားပါဦးမည်။ နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်း စာဖတ်ပရိသတ်အတွက် အစဉ်ကြိုးစားလျက်...။

(ဒိုမိုဒိုကျေးရွာလေးသို့ အမှတ်တရ)

တီလာကျော်

၁၉၉၂ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ
ဖိုးဟန် ပြည်မြို့နယ်ဝက်ထီး
ကန် အ.ထ.ကမှာ တာဝန်
ထမ်းဆောင်နေတဲ့ အချိန်၊
အမေ့ကိုလွမ်းလို့ တရုတ်
မှော်ကို စက်ဘီးနဲ့အပြန်။
ဂျစ်ကားတစ်စီးပေါ်က ကြေ
ညာသံတစ်ချက်ကို ရွှေဆံ
တော် စေတီတော်မြတ်ကြီး
ရဲ့ မြောက်ဘက်စောင်းတန်း
အတက် ငါးပွင့်ဆိုင် လမ်း
ဆုံနေရာမှာ ကြားလိုက်ရ
တယ်။

“တောင်တန်းသာသနာ
ပြု ဆရာတော်ကြီး
ဦးဥတ္တမသာရ” ဆိုတဲ့
အသံ၊ “တရားတော်များ
ကို ဟောကြား ချီးမြှင့်
တော်မူမည်” ဆိုတဲ့ အသံ၊
ဒီအသံ(၂)သံကိုတော့ ဖိုး
ဟန် သေသေချာချာ
ကြားလိုက်ရတာ။

“ဘယ်နေရာလဲ ဘယ်
တော့လဲ” ဆိုတာကိုတော့
မောင်ဖိုးဟန် နားလှည့်သွားပါ
တယ်။

ဂျစ်ကားက ဗိုလ်ချုပ်
လမ်းအတိုင်း အနောက်
ဘက်ကို ဆက်ပြီးမောင်းသွားတယ်။
ဖိုးဟန် စက်ဘီးကို အသားကုန်နင်းပြီး
လိုက်သော်လဲမမိ။ ဂျစ်ကားလေး။
စက်၏သာရည်။

ပြည်ဘူတာရုံရှေ့ရောက်တော့ အစ
အနုပျောက်နေပြီ။ ဖိုးဟန် စိတ်ပျက်လို့
လက်မလျှော့ပါဘူး။ ရွှေဘုန်းပွင့်
စာကြည့်ပိဋကတ်တိုက်ကို ဆက်ပြီး
နင်းသွားတယ်။ အဲဒီမှာ တရားပွဲ

ရွှေတောင် သင်္ဃာတိုက်

သူကတော့သူ ရောက်ကုန်ကြပြီ (၁)

ကျင်းပမယ်လို့ထင်တာ။ စာကြည့်
တိုက်မှူးကို တွေ့တော့...
‘တောင်တန်းသာသနာပြု ဆရာ
တော်ကြီး ရွှေဘုန်းပွင့်စေတီတော်ကြီး
မှာ တရားချီးမြှင့်တော်မူမှာလား’
‘မဟုတ်ဘူးဗျာ ဘယ်မှာ ချီးမြှင့်တော်
မူမှာလဲ မသိဘူး’
‘ဂျစ်ကားတစ်စီးနဲ့ လိုက်ပြီး
ကြေညာနေတာဗျာ။ တရားချီးမြှင့်မယ့်

နေရာကို သဲသဲကွဲကွဲ
မကြားလိုက်ရဘူး။ လိုက်
တော့လဲ မမိပြန်ဘူး။
ခင်ဗျားတို့များ သိမလား
လို့’

‘သိတာ တစ်ခုတော့
ရှိတယ်ဗျာ။ အခုအချိန်
ဆိုရင် ဦးအားအင်တိုက်
မှာရှိမယ်။ အဲဒီကိုသွားပြီး
ဖူးမြော် ကန်တော့လိုက်။
မနက်(၉)နာရီ ဦးအား
အင်တိုက်မှာပဲ တရား
ဟောလိမ့်မယ်’

ဖိုးဟန် ဝမ်းသာလိုက်
တာ။ နာရီ ကြည့်လိုက်
တော့ (၈)နာရီခွဲတော့
မယ်။ စာကြည့်တိုက်မှူးက
ဆက်ပြောပြန်တယ်။

‘ဦးအားအင်ကို သိ
သလား။ ဦးအားအင်တိုက်
ကိုကော သိသလား’

‘ဟုတ်ကဲ့ သိပါတယ်
ဗျာ။ ရင်းနှီးပါတယ်’

ဖိုးဟန်က ငယ်ငယ်
ငါးတန်း ကျောင်းသာ။
အဖေက ပြည်မှာ ကျောင်း
ဆက်ထားတယ်။ ဖိုးဟန်
လေးတန်း အောင်တော့

တရုတ်မှော်က မူလတန်းကျောင်း။
လေးတန်းအောင်ရင် ကြခင်း။ ထုံးဘို၊
ကျီးသဲ၊ ရွှေတောင်၊ ပြည် တစ်နေရာ
ရာမှာ ကျောင်းဆက်တက်ကြပေရော။
မြို့နေကျောင်းစရိတ် တတ်နိုင်ရင်၊
ဆွေမျိုးရင်းချာရှိရင်၊ ခင်မင်ရင်းနှီးတဲ့
မိတ်ဆွေတွေရှိရင် အထက်တန်း
ကျောင်းခိုတဲ့ နေရာတွေ သွားနေကြလေ
ရော။ မိတကွ၊ ဖတကွ၊ မျက်စိသွေးမယ်၊
နာကျင်ရောင်ခြည်မဂ္ဂလင်း ၂၆၅

www.burmeseclassic.com

နားသူငယ်၊ မလည်မဝယ်။

ထမင်းလခ တစ်လကို (၃၀)ကျပ် ပေးရမယ်။ ရွှေဈေးက တစ်ကျပ်သားကို (၂၅၀)ကျပ်၊ ကံ ဘယ်နှယ်ရှိစ။

ဖိုးဟန်က အမေ့ဥပဒေအရင်းအိမ်မှာ နေတာ။ ဦးမောင်အုန်း၊ ဒေါ်စုတဲ့၊ ပြည်မြို့၊ တပ်လမ်းမှာ ဂျစ်ဘော်ဒီရုံ မတ်ကပ်ပြုပြင်ရေး။ ထမင်းလခကို ဘယ်သူတွေပဲ (၃၀)ကျပ် ပေးရပေးရ၊ ဖိုးဟန်ကတော့ (၂၀)ကျပ်ပဲပေးရတယ်။ ဆွေမျိုးလေ တူအရင်းကြီး။

ထမင်းလခ (၂၀)ကျပ်ဆိုတာကလဲ အဖေ့အမေတို့က အတင်းပေးလို့ ယူကြရတာ။ မယူရင် မဖြစ်လို့ ယူကြရတာ။ မယူပါဘူးဆိုတာ အကြောက်အကန် ငြင်းဆန်ကြသေးတာ။ မနည်းပြောရတယ်။ ယူပါ ယူပါ။

ဦးလေးတို့က ကုန်ခင်ကားတစ်စီးနဲ့ လူစီးကားတစ်စီး ထောင်ထားတယ်။ ကားတွေ အိမ်ကို ပြန်ဝင်လာတာနဲ့ ဦးလေးက သူ့သားသမီးတွေနဲ့အတူ ဖိုးဟန်ကို မုန့်ဖိုးပေးတယ်။ တစ်ယောက်တစ်ကျပ်စီ၊ လက်ဖက်ရည်တစ်ခွက်တစ်မတ်၊ ကော်ဖီတစ်ခွက် တစ်မတ်။

သူတို့သား အောင်ဌေးနဲ့ တန်းတူ အဝတ်ဆင်တယ်။ အောင်ဌေးတစ်ထည်၊ ဖိုးဟန်တစ်ထည်၊ ကျောင်းသွားပြီဆိုရင် ဖိုးဟန်က မုန့်ဖိုးတောင်းတယ်။ ဖိုးဟန် လက်ဖြန့်လိုက်တာနဲ့ ဒေါ်လေးမစုက ပြား(၅၀)စေ့တစ်စေ့ ပေးရပြီ။

ဒေါ်လေး ဈေးသွားတာနဲ့ ကြာရင် ဆရာ့ဆီမှာ လက်ဝါးဖြန့်တယ်။ ဆရာ့ဆိုတာ ဦးလေး ဦးမောင်အုန်းကိုခေါ်တာ။ ဦးမောင်အုန်းရဲ့ ကားဘော်ဒီပြင်တဲ့ တပည့်တွေခေါ်သလို ဖိုးဟန်က လိုက်ခေါ်တာ။ ဦးလေးလို့ မခေါ်ဘူး။ ဆရာဆိုတာက နှုတ်ကျိုးနေပြီ။

၂၆၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဖိုးဟန်က ဆရာဆိုတာနဲ့ ဆရာက တစ်ကျပ်တန်တစ်ခွက် ပေးပြီးသား။ အဲဒီနေ့ ဖိုးဟန်နေ့တွက်ကိုက်တယ်။ ဆရာ့ဆီက ပြား(၅၀)စေ့တစ်စေ့ တစ်ခါမှ မရူးဘူး။ တစ်ကျပ်က ဘယ်တော့မှ မလျော့ဘူး။ မပေးဘူး တကယ်။

ဖိုးဟန် အဖေက ဦးခင်မောင်၊ အမေက ဒေါ်အေးကြည်။ တရုတ်မှော်သား၊ တရုတ်မှော်သူတွေ။ အိမ်ဆိုင် ရောင်းတယ်။ စားကုန်သောက်ကုန် မီးဖိုချောင်သုံးပစ္စည်း၊ ဆန်၊ သီ၊ သား၊ ငရုတ်၊ ကြက်သွန်၊ ငါးပိ၊ ငံပြာညည် စတာတွေ လက်လီလက်ကား ရောင်းတာ။

အဖေဖြစ်ဖြစ်၊ အမေဖြစ်ဖြစ် (၁၅)ရက်တစ်ကြိမ်၊ တစ်ခါတစ်ရံ (၇)ရက်တစ်ကြိမ် ပြည်မြို့ကို ဈေးဝယ်လာရတယ်။ အမေ ပြည်ကို ရောက်လာရင် ဖိုးဟန်က အမေနဲ့ ဈေးဝယ်လိုက်လိုက် သွားတယ်။ အဲဒီမှာ ဦးအားအင်ကို သိတာ။

အမေက ပြည်မြို့၊ ပြည်တော်သာ ဈေးကြီးနားက “ဟိုကီတိုက်” မှာ ကုန်မျိုးစုံဝယ်တယ်။ ဦးခင်၊ ဦးစွန်မ၊ ဦးအားအင်တို့က “ဟိုကီတိုက်” ကို တည်ထောင်ကြတာပဲ။

ဖိုးဟန် မိဘတွေက လက်ငင်းဝယ်သလို ခေါက်ပြန်ပေးလဲ ယူခဲ့ရတယ်။

အကြွေး။

ပြည်သူ့ပိုင်တွေ သိမ်းတော့ အဖေ့နဲ့ အမေက ဟိုကီတိုက်က ယူထားတဲ့ အကြွေးတွေကို အကုန်ဆပ်တယ်။ တစ်ပြားမှ မချန်ဘူး။ တစ်သက် မမေ့နိုင်တဲ့ မေ့မရတဲ့ ကျေးဇူးရှင်တွေလို့ ဖိုးဟန်မိဘတွေက တဖွဖွဆိုတယ်။

ဦးအားအင်တိုက်ကို ဖိုးဟန်ရောက်သွားတော့ တိုက်တံခါးက ပိတ်ထားတယ်။ အသံပြုလိုက်တော့ အမျိုးသမီး တစ်ယောက် ထွက်လာတယ်။ ဖိုးဟန်က ဦးအားအင်နဲ့ တွေ့ပါရစေဆိုတော့ သွားခေါ်ပေးတယ်။

ဦးအားအင် ရောက်လာတော့ တောင်တန်းသာသနာပြု ဆရာတော်ကြီးကို ဖူးတွေ့ပါရစေလို့ ဖိုးဟန်က ပြောတယ်။

ဦးအားအင်ဆိုတာလေ ဝမ်းတွေသာလို့၊ မတွေ့ကြရတာလဲ နှစ်ပေါင်းကြာပေါ့။ ဖိုးဟန်ကို မှတ်မိတယ်ဗျာ။ ချက်ချင်း တိုက်တံခါးကိုဖွင့် ဖိုးဟန်လက်ကိုခွဲပြီး တိုက်အပေါ်ထပ်ကို ခေါ်သွားတယ်။

ဘုရားခန်းမဆောင်ကြီးက ကြည်ညိုစဖွယ်။ တင့်တယ်လိုက်တာ။ ပန်းတွေကဝေ၊ အမွှေးနံ့သာတွေက ပျံ့လို့၊ မြတ်ဗုဒ္ဓ ရုပ်ပွားဆင်းတုတော်ကလဲ သပွယ်လိုက်တာ လွန်ပါရော။ မနေတတ်အောင်ပဲ။ ကံ လွန်မောက်မိုး

တောင်တန်းသာသနာပြု ဆရာတော်ကြီးက ဘုရားခန်းမဆောင်ကြီးနဲ့ ရှေ့(၃)တောင်ကွာလောက်မှာ ကြိမ်ကုလားထိုင်ကြီးနဲ့ ထိုင်နေတယ်။ ဦးအားအင်က ဖိုးဟန်ကို တပည့်အဖြစ် လက်ခံတော်မူပါလို့ ဆရာတော်ကြီးမလျှောက်ထားတယ်။ အပ်နဲ့တယ်။

ဆရာတော်ကြီးက ပြုံးပြုံးကြီး ဆရာတော်ညီတံတယ်။

ဆရာတော်ကြီးရဲ့ ရှေ့မှာတော့ ပုလင်းတွေ တန်းစီပြီး တွေ့ရတယ်။ ရေပုလင်း၊ ဆီပုလင်း၊ အုန်းဆီပုလင်း၊ အအေးပုလင်း၊ ပုလင်းပေါင်းစုံစီ။

ဖိုးဟန်က ဆရာတော်ကြီးရဲ့ လက်ဝဲဘက်မှာ နေရာရတယ်။ လက်ယာဘက်ကို ကြည့်လိုက်တော့ သီလရှင်နှစ်ပါးကို ပရိသတ်ရှေ့ဆုံးမှာ တွေ့ရတယ်။ ရွှေတောင်မြို့ အမှာရာမစာသင်တိုက်က သီလရှင်ကြီးတွေ။

ဖိုးဟန်ရောက်လာပြီး (၁၅)မိနစ်လောက်ကြာတော့ သီလပေး တရားချီးမြှင့်တော်မူတယ်။ တစ်ဆက်တည်း ပရိတ်တရားတော်များကို ရွတ်ပွားတော်မူတယ်။

မင်္ဂလာသုတ် ရွတ်ပွားတော်မူတာ တစ်ဝက်မကျိုးသေးဘူး။ ပုလင်းပေါင်းစုံက ထဆူတော့တာပဲ။ ရေလဲဆူ၊ ဆီလဲဆူ၊ အုန်းဆီလဲဆူ၊ အကုန်ဆူ ဆူချင်တိုင်းဆူ ဝေငွေကျ။ အောက်က စောက်ပန်းကန်လုံးတွေ ခံထားကြပေလို့။

ပရိတ်တရားတော်များ ရွတ်ပွားဟောကြားတော်မူပြီးတဲ့နောက် ဆရာတော်ကြီးကို ဖိုးဟန်က ခြေစုံဦးခိုက်ကန်တော့လိုက်တယ်။ ဆရာတော်ကြီးရဲ့ ခြေဖမိုးအစုံကို ဘယ်ညာ လက်ဝါးအုပ်၊ ခြေဖျက်စိနှစ်လုံးကို လက်နှံဆုပ် နဖူးဆံစနဲ့ တိုက်ပြီး ဦးခိုက်ကန်တော့တာ။

ဖိုးဟန် မော့ကြည့်လိုက်တော့ ဆရာတော်ကြီးက ပြုံးပြုံးကြီး။

'ဗုဒ္ဓတရားထာလဲ ဗုဒ္ဓတရားပြုစိတ်ကျေနပ်တော့၊ ဒုက္ခဆင်းရဲတွေကတော့ အုတ်အချိန်ခံရပေါ့မယ်။ အကုသိုလ်က မကျန်သေးဘူး။ တစ်နှစ်သာသာ ကျန်သေးတယ်။ (၁)နှစ်ကျော်ရင် ကောင်းသွားပြီ။ ချမ်းသာခြင်းသုခခံစားရတော့မယ်။'

ရာနာ(၃)ပါး ဦးထိပ်ထားလို့ မြေညှပ်နားကြည့်သလိုပုလင်းတန်းနဲ့ ညွှတ်ထားရှိသော ပုလင်းသတ္တုယပြုလေကဲ ကဲ ကျေနပ်တော့ ကျေနပ်တော့'

'ဆရာတော်ကြီးဘုရား တပည့်တော်က ရွှေတောင်မြို့နယ်၊ တရုတ်မှော်ရွာကပါဘုရား။ တပည့်တော်တို့ တရုတ်မှော်ရွာကို ကြွရောက်တော်မူပြီး ပရိတ်တရားတော်များ ဟောကြားချီးမြှင့်ပေးတော်မူပါဘုရား'

ဖိုးဟန်ရဲ့ လျှောက်ထားချက်ကို ဆရာတော်ကြီးက လက်ခံတော်မူတယ်။ ကြခင်းမြို့ကနေ ဆက်ပြီးကြွရောက်တော်မူမယ်လို့ မိန့်တော်မူတယ်။

ငါးပါးသီလ ခံယူဆောက်တည်ခဲ့ရ၊ ပရိတ်တော်မြတ်ဒေသနာကို နာကြားခဲ့ရတဲ့ ဝိတိက ဘာဝင်ချမ်းမြေ့ရွှင်လန်းရပါတယ်။

ဖိုးဟန် ဆရာတော်ကြီးကို ရှိခိုးကန်တော့ပြီး အမေရိရာ တရုတ်မှော်ရွာကို ဆက်သွားတယ်။ (၃၂)မိုင်ခန့် စက်ဘီးစီးပေရဦးမယ်။

သီလတော်မြတ်ရဲ့အကျိုး၊ ပရိတ်တော်မြတ်ရဲ့တန်ခိုး၊ ဆရာတော်ကြီးရဲ့ သိဒ္ဓိတို့ကို မောင်ဖိုးဟန် တစ်လမ်းလုံး

တစ်ခွံစိခွံတွေ့မိတယ်။ ကောင်မြတ်တဲ့ ဒီအတွေ့။ ကုသိုလ်အဟုန်က အမောပြေစေတယ်။ မမောမပန်းလို့ရာစခန်း မြန်းနိုင်ခဲ့တယ်။ တရုတ်မှော်ကို မွန်းလွဲ (၂)နာရီကျော်ကျော်မှာ ရောက်တယ်။

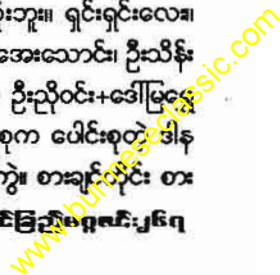
နောက်နေ့မှာတော့ ဆွေတွေ မျိုးတွေ အပေါင်းအသင်း သူငယ်ချင်းမိတ်ဆွေတွေ တပည့်တွေကို တောင်တန်းသာသနာပြုဆရာတော်ကြီး တရုတ်မှော်ကို ကြွရောက်ပြီး တရားချီးမြှင့်မယ်အကြောင်း ပြောတယ်။ တရားပွဲကျင်းပရေး ကော်မတီနဲ့ အဖွဲ့ခွဲလေးတွေကို ဖွဲ့တယ်။

အခက်အခဲမရှိ။ လွယ်လွယ်ကူကူ။ မပင်မပန်း။ ရွှင်လန်းဝမ်းသာ။

လွယ်ကူဆို ဖိုးဟန်က တရုတ်မှော်ရွာ မလွန်ဈေး ဆန်လှူသင်းထောက်မှာ အတွင်းရေးမှူးတာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ခဲ့သူ။ စစ်ကိုင်းမြို့ မြေကြောဆရာတော်ဦးလက္ခဏာ၊ သီတဂူကြယ်တစ်ဖွင့် ရွှေပြည်ဟိန်းဆရာတော် ဦးခေမာသီရိလင်္ကာရတို့ တရားတော်များ ဟောကြားချီးမြှင့်ခဲ့ကြတယ်။ တရားပွဲကြီး ခြံမိခြံမိသဲလို့။

တရုတ်မှော်ရွာ ဥသျှစ်ပင်ကျောင်း မွှာရုံကြီးရှေ့မှာ (၉)ပင် (၃၂)ခန်း မဏ္ဍပ်ကြီးကိုထိုးတယ်။ ယိုးဒယားပန်းနွယ်ပန်းခက်တွေနဲ့ နတ်ဘုံပေါက်လို့ အံ့လောက်စရာ။

တရားပွဲတွေမှာ ရပ်ဝေးရပ်နီး တရားနာပရိသတ်တွေကို ထမင်းကျွေးတယ်။ အလှူခံရတဲ့ငွေထဲက တစ်ပြားမှ မပါဘူး။ လုံးဝ မသုံးဘူး။ ရှင်းရှင်းလေး။ ဦးအေးငွေ+ဒေါ်အေးသောင်း၊ ဦးသိန်းအေး+ဒေါ်ခင်နွဲ့၊ ဦးညိုဝင်း+ဒေါ်မြငွေတို့ မိသားစု(၃)စုက ပေါင်းစုတဲ့ ဒါနအလှူ။ တိုက်မကွဲ၊ စားချင်တိုင်း စား

ကြစမ်း။ ကလေးတွေဆိုရင် ထမင်းထုပ် တစ်ယောက်တစ်ထုပ်စီ ကမ်းလို့။

ထမင်းကို ချက်တဲ့ဆန်က လုံးသွယ်မွှေး။ ကြာဆံရောတဲ့ ပဲကြီးဟင်းချို၊ အခတ်က ကြက်သား၊ ငါးကြင်းအသား တွဲ ငါးခြောက်သနပ်၊ သရက်သီးပိုးတီချဉ်၊ ငရုတ်သီးကြော် တော်ပါတော့လို့ ပြောယူရလောက်တဲ့ ဟင်းလိုက်ပွဲတွေနဲ့။

တရားပွဲအပြီး ခရီးဝေးအပြန်မှာ မြေကျင်ပြန်ကြသူတွေကို ထမင်းထုပ် တစ်ယောက်တစ်ထုပ်၊ လှည်းနဲ့ ပြန်ကြရင် လှည်းပေါ်ပါကြတဲ့ (၅) ယောက်၊ (၆)ယောက်အတွက် (၅)ထုပ်၊ (၆)ထုပ်။

အိမ်ပြန်ရောက်တာနဲ့ အာဟာရအတွက် ကြောင့်ကြစရာမလို။ ထမင်းထုပ်ကို ကိုယ်စီကိုယ်စီ မြေပြီးတော့ စားလိုက်ကြရုံပဲ။ ကဲ မကောင်းဘူးလား။ ကောင်းလိုက်တဲ့အလှူ၊ နှစ်တိုင်းအလှူ။

တစ်နှစ်တော့ ဥသုခပင်ကျောင်းကျောင်းသစ်တက်ပွဲ၊ ကျောင်းအပ်ပွဲ၊ ရဟန်းဆံပွဲ၊ မလွန်ချေးဆန်လှူသင်း ထောက်တရားပွဲ၊ စစ်ကိုင်း သီတဂူ အာယုဒါန သံဃာ့ဆေးရုံတော်ကြီးအတွက် ထတ္တုငွေ လှူဒါန်းကြတဲ့ အလှူတော်ငွေ ရေစက်ချပွဲ ပွဲပေါင်းကိုရုံလို့ ပျော်ပျော်ကြီး လှူလိုက်ကြတာ။

အလှူဆိုရင် ဖိုးဟန်က ပြောနဲ့ စည်နဲ့ လှူချင်တယ်။ ဆိုင်းတွေပိုင်းတွေ ထည့်ချင်တယ်။ ဝါသနာဘာက ဆက်တိုင်းရယ်မိလို့။

ဖိုးဟန်ကြပြီ။ မကောင်းသူထိပ်၊ ကောင်းသူထိပ် ဦးအေးငွေ၊ ဦးသိန်းအေး၊ ဦးညိုဝင်းတို့ထိပ်။

အလှူကြီးကို ဆိုင်းနဲ့ပိုင်းနဲ့လှူမယ်။ ကြခင်းမြို့က စိန်ဗိုလ်ဝင်းဆိုင်း၊ ရန်ကုန်

ဝါစီပါတယ်။ တရုတ်မှော်ရွာ မလွန်ချေးဆန်လှူသင်းထောက် အပွဲဝင်တွေ တတ်နိုင်သလောက် ထည့်ကြ။ လိုတဲ့ ငွေမှန်သမျှ ကောင်းသူထိပ် (၃) ယောက်က အညီအမျှနဲ့။

အကြံအဖန်ကောင်းတဲ့ မောင်ဖိုးဟန်၊ ဟန်ကို ကျသွားတာပဲ။

ကောင်းသူထိပ် (၃)ယောက်ကလဲ တစ်ယောက်ကမှ မငြင်း။ တင်းတင်းကြီးလှူကြ၊ စည်ကားသိုက်မြိုက် နယ်တစ်ဝိုက်မှာ မရှိ။ ကြီးပါဘိ ဒီအလှူ။

အဲသလိုပဲ...

တောင်တန်းသာသနာပြု ဆရာတော်ကြီး ဦးဥတ္တမသာရရဲ့ တရားပွဲကြီးကိုလဲ စည်စည်ကားကား သိုက်သိုက်မြိုက်မြိုက် ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်ကြီး ကျင်းပမယ်။ မောင်ဖိုးဟန် အားမတန်လို့ မာန်လျှော့ရတယ်ဆိုတာ အပြစ်မခံနိုင်ဘူး။

“ဘာလဲဟဲ့ အောင်မောင်၊ တောင်ထား” ငယ်ငယ်က ကြားဖူးတဲ့ ဇာတ်စကား နားထဲက မထွက်၊ ရှေ့ချီတက်၊ တစ်ကွက်ကလေး နောက်မဆုတ်။ အဟုတ်။

တရုတ်မှော်ကို ဖိုးဟန် ရောက်နေတာ (၃)ရက်ရှိပြီ။ ဒီဝင်ဘာကျောင်းပိတ်ရက်။ ဘာငဲ့ကွက်စရာ ရှိမတုန်း။ ကြိတ်လိုက်စမ်း ဖေ့သား။ တရားပွဲကြီးအတွက် အပြတ်စီစဉ်။

အဲဒီနေ့ နေမွန်းလွဲတော့ ဖိုးဟန်ဆီကို ဦးလှတင် ရောက်လာတယ်။ ငယ်သူငယ်ချင်း ပြောမနာ ဆိုမနာ။ ပဲ့ထောင်မော်တော်လေးရဲ့ ပိုင်ရှင်။ တရုတ်မှော်နဲ့ကြခင်း နေချင်းပြန်ပြေးဆွဲ။ ရက်နားမရှိ၊ ရက်ခြားမရှိ နေစဉ်။

‘တောင်တန်းသာသနာပြု ဆရာတော်ကြီး ကြခင်းကို ကြွလာပြီ။

ရေဝန်းကျောင်းတိုက်မှာ တည်းခိုသီတင်းသုံးတယ်။ ကနေ့ည တရားချီးမြှင့်မယ်’

‘ဟေ့ မြန်လှရည်လားဟာ၊ မင်းဖူးတွေ ခွဲရသလား’

‘မဖူးခွဲရဘူး။ ဦးကြည်ပြောတာ’

ဦးကြည်ဆိုတာ ဒေါ်ခင်ညိုရဲ့ခင်ပွန်း။ ရေဝန်းကျောင်းတိုက် ဆရာတော် ဦးဒေဝီန္ဒရဲ့ ရဟန်းဒကာ၊ ဒကာမတွေ။ ကြခင်းမြို့ ရှေးကြီးနားမှာ နေတယ်။ တရုတ်မှော်အဆက်တွေ။ တရုတ်မှော်ကနေ ကြခင်းကို ပြောင်းသွားကြတဲ့သူတွေ။

ဒါဆိုရင် သေချာပြီ။ တောင်တန်းသာသနာပြုဆရာတော်ကြီး ဦးဥတ္တမသာရ ကြခင်းမြို့ကို ကြွရောက်သီတင်းသုံးနေပြီ။ တရားစည်ကြီး ရိုက်တီးခါခါ သတ္တဝါတွေ ကယ်တော့မယ်။ ဘေးရန်မာန် အန္တရာယ်ကင်းပျောက် ချမ်းသာခြင်း ရောက်တော့မယ်။

တောင်တန်းသာသနာပြု ဆရာတော်ကြီးရဲ့ တရားကို နာကြားနိုင်ကြဖို့ အတွက် ဖိုးဟန် စီစဉ်ပြီ။

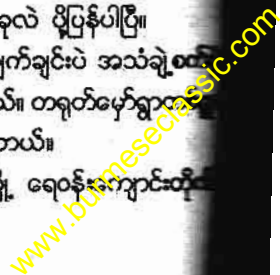
‘ဖိုးလှတင် မင့်မော်တော်ကို အသင့်ပြင်ထား။ ကနေ့ညနေ (၅)နာချီမှာ တရုတ်မှော်ကနေ ကြခင်းကိုသွားမယ်။ ဆရာတော်ကြီး တရားကို သွားနာကြမယ်’

‘တရားနာသွားမယ်ဆိုရင် မော်တော်မယူဘူး။ နိဗ္ဗာန်ကူးတို့ ပို့မယ်’

ဖိုးလှတင်က ဒီတစ်ခါသာမဟုတ်ဘူး။ အခါခါပဲ။ နိဗ္ဗာန်ကူးတို့ ပို့ခဲ့တယ်။ ကြခင်းမှာ ဘာတရားပွဲရှိရှိ နိဗ္ဗာန်ကူးတို့ ပို့တာပဲ။ အခုလဲ ပို့ပြန်ပါပြီ။

ဖိုးဟန် ချက်ချင်းပဲ အသံချဲ့စက် ကြောညာတယ်။ တရုတ်မှော်ရွာတွေ လုံး ကြားရတယ်။

‘ကြခင်းမြို့ ရေဝန်းကျောင်းတိုက်

မွှာရုံကြီးမှာ ကနေ့ည တရားပွဲရှိတယ်။
တောင်တန်းသာသနာပြု ဆရာတော်
ကြီး ဦးဥတ္တမသာရ အရှင်သူမြတ်က
တရားတော်များကို ဟောကြား
ချီးမြှင့်တော်မူမယ်။

တရားတော်မြတ်ကို နာကြားကြလို
သူများ ညနေ(၅)နာရီအချိန် မော်တော်
ဆိပ်သို့ ကြွရောက်တော်မူကြပါ။

မော်တော်ပိုင်ရှင် ဦးလှတင်မိသားစုက
နိဗ္ဗာန်ကူးတို့ ဝိုပါလိမ့်မယ်'

ညနေ (၄)နာရီခွဲကျော်ကျော်
လောက်မှာ လူဝံ့နေပြီ။ ခဏစောင့်ကြ
ပြီး ညနေ (၅)နာရီမှာ မော်တော်ထွက်
တယ်။ ညနေ (၆)နာရီ မထိုးသေးဘူး။
ကြံခင်းမြို့ကို ရောက်နေပြီ။ ရေကလဲ
ရေရနဲ့။ ဘယ်ဆိပ်ကမ်းမှလဲ မကပ်
ဘူး။ တိုက်ရိုက်ကြံခင်းဆိုတော့ မြန်တာ
ပေါ့။

ကြံခင်းမြို့ဆိပ်ကမ်းကလဲ မြို့ရဲ့
အစပ် ကမ်းကိုကပ်ပြီး မော်တော်ဆိုက်
တာ။ အခုလို သောင်ပြင်ထိုးကျပြီး
မြေနကျွန်းပေါ်နေတာ မဟုတ်ဘူး။
တက်ခါဆင်းခါလေးရယ်။

ကြံခင်းမြို့ကို ရောက်တာနဲ့ ရေဝန်း
ကျောင်းတိုက်ကို ချီတက်ကြတယ်။
မော်တော်ပေါ်မှာ ပါလာတဲ့ တရားနာ
ပရိသတ်က အများကြီး။ လူတန်း
အရှည်ကြီး။ ပျော်စရာကြီး။ ရေဝန်း
ကျောင်းတိုက်မွှာရုံထဲမှာ ပရိသတ်
တွေ နေရာယူကြပြီ။

ရေဝန်းဆရာတော် ဦးဒေဝိန္ဒဆို
တာက ဦးကြည်၊ ဒေါ်ခင်ညိုတို့နဲ့
ပတ်သက်ပြီး ဖိုးဟန်နဲ့ ဆရာဒကာ
ဖြစ်နေတာ။ ဖိုးဟန်တို့ကို အပြုံးနဲ့
ကြိုဆိုတယ်။ ဖိုးဟန်တို့က ရှိခိုးဦးချ
ကန်တော့ကြတော့ ပြုံးတော်မူလို့
ဆိုတွေပေးတယ်။

သူတော်ကောင်းတို့ စိတ်သဘော

ပြောစရာမလို။

တောင်တန်းသာသနာပြု ဆရာ
တော်ကြီးကို ဖူးတွေ့ဖို့ ဖိုးဟန်တို့ကို
ခေါ်သွားတယ်။ ဆရာတော်ကြီးက
အိပ်ရာပေါ်မှာ လှဲနေတယ်။ ဟောကြား
မယ့် တရားတော်တွေကို စီနေတယ်
ထင်ပါရဲ့။

ဖိုးဟန်တို့က ကန်တော့ကြတော့
ထပြီးထိုင်တော်မူတယ်။ ခြေကလေး
စင်းလို့။

ဖိုးဟန်က ဆရာတော်ကြီးရဲ့ ခြေ
အစုံကို လက်နဲ့နှိပ်ပြီး ကန်တော့ချင်
တယ်။ စိတ်ထဲက ဆန္ဒ။ နှုတ်ကတော့
မဟာပါဘူး။ ဆရာတော်ကြီး အဲဒါကို
သိတယ်ဗျာ။ အံ့ရော။

ခြေတော်အစုံကို ခင်းပေးတယ်။
ဖိုးဟန်နဲ့ ဦးသိမ်းမောင်တို့ နှိပ်လိုက်ကြ
တာ မနားဘူး။ ဦးသိမ်းမောင်က
ဆရာတော်ကြီးရဲ့ ခြေသလုံးတော်ကို
ကြည့်ချင်တယ်။ ဖိုးဟန်ကလဲ
ဒီအတိုင်းပဲ။

ဦးသိမ်းမောင် နှိပ်နေရင်းက သက်နိုး
စလေးကို အပေါ်ဘက် နည်းနည်းလေး
ဆွဲတင်တယ်။ ဆရာတော်ကြီးက
လက်နဲ့ဆွဲဖုံးတယ်။ ခဏလေးကြာ
တော့ ဆွဲတင်ပြန်တယ်။ ဆွဲဖုံးပြန်တာ
ပဲ။ ဦးသိမ်းမောင်ဆိုတာ (၃)ကြိမ်
မမြောက်ဘဲတော့ဘူး။ မြင်လိုက်ရတဲ့
သလုံးတော်က ဝင်းနေတာပဲ။

ဖိုးဟန် ဆရာတော်ကြီးရဲ့ ခြေသလုံး

ဆင်း ကြွက်သားကို နှိပ်နေရင်း နှိပ်နေ
ရင်း မာလာတာတယ်။ တခြားခြား
တိုက်ပြီး မာလာလိုက်တာ ဖိုးဟန်နှိပ်တော့
လက်တွေက သံချောင်းကြီး
ကိုင်းနေရသလိုပဲ။

ဘယ်ဘက်က နှိပ်နေတဲ့ ဦးသိမ်း
မောင်ကို မျက်ရိပ်ပြပြီး ဖိုးဟန်က
ဆရာတော်ကြီးရဲ့ ဘယ်ခြေသလုံးကို၊
ဦးသိမ်းမောင်က ညာခြေသလုံးကို
လက်ကျော်လို့ ဘက်ပြောင်းပြီး နှိပ်
လိုက်ကြတယ်။

ဘယ်ဘက်ခြေသလုံးက ပျော့ပျော့
လေး။ တကယ်ပဲ။ ပြောင်းပြန်ကြီး။
အပြောင်းအလဲတစ်ခု။ တောင့်တင်း
ခိုင်မာ ပျော့ပျောင်းနေည့်မှု။

ဦးသိမ်းမောင်က ဖိုးဟန်ကို မျက်လုံး
ကြီး လှန်ပြီးကြည့်တယ်။ လူသံချောင်း
ကြီးနဲ့တွေ့နေပြီ။ မောင်သိမ်းမောင်
ဆလဲသပေရော့။ အံ့သြဖွယ်။ လက်
လန်ပြီ။

ဖိုးဟန် နှိပ်နေရင်း ပျော့ရာက
သံချောင်းကြီးလို မာလာပြန်ပြီ။ ဘယ်နဲ့
ညာ ပြောင်းပြီး နှိပ်လိုက်ကြပြန်ပြီ။
ညာခြေသလုံး ကြွက်သားက ပျော့လို့၊
နှိပ်ရင်း၊ နှိပ်ရင်း ညာခြေသလုံးရဲ့
အထက်ပိုင်း ဒူးခေါင်းအောက်က မာပြီး
ခြေကျင်းဝတ်အထက်က ပျော့နေပြန်
တယ်။ အပေါ်နဲ့အောက် အပြန်ပြန်
အလှန်လှန် ပျော့လိုက် မာလိုက် ဖြစ်နေ
တယ်။

ဒါတင်ဘယ်ကမလဲ။ ခြေသလုံး
တော် အထက်ကြွက်သားက ပူနေ
တယ်။ ခြေချင်းဝတ်က တစ်ပတ်လည်
က အေးနေပြန်ပြီ။ တစ်ခါ ကြွက်သား
က အေးနေပြီး ခြေချင်းဝတ်က နွေးနေ
ပြန်ပါရော။ တော်တော်ထူးခြားပါလား။

ဂျော့လ ဟာတ်ဖတ်ပါရန်

ရွှေထောင် ခင်မောင်ကြည်

*ဗုဒ္ဓဘာသာရေးမြေပုံများ ၂၆၉

www.burmeseclassic.com

မြို့သန့်စို
(ချောင်းနက်)

ကျွန်တော်၏

လေးယွင်းသံယွေးကြွပျား

ဖြစ်ရပ်မှန် (၈၇)

မျှစ်ပိုးစားရ

တစ်နေ့ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းစာအုပ် အဟောင်းများတွင် လှန်လှော့ရှာဖွေခဲ့ရာ တစ်နေရာတွင် “မျှစ်ပိုးစားရ” ဟု ရေးမှတ်ထားသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

နေ့စွဲ၊ ရက်စွဲမှာ ၁၉၆၅ ခုနှစ်၊ ၂၇၀ နက္ခတ္တဇယားအောက်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

ဇူလိုင်လ(၂၅)ရက် ဖြစ်ပါသည်။
ပြန်ပြောင်း စဉ်းစားလိုက်သောအခါ နေပြည်တော်ပျဉ်းမနား အရှေ့ပိုင်း သစ်ထုတ်ရေခဲရိုင် ရေနီကြိုးပိုင်း၊ ကွင်းအမှတ်(၄၉) ပတ်လည်ကြီးစခန်းမှာ နေထိုင် အလုပ်လုပ်စဉ်ကဖြစ်မှန်း သိရှိလာပါသည်။

ပတ်လည်ကြီးစခန်းဆိုတာ ကတော့ ရေနီချောင်း ဖျားထဲ စီးဝင်ရာ ချောင်းကလေး တစ်ချောင်းဟာ မြင့်မားလှသော တောင်ထီးထီးကြီး တစ်လုံးကို ကွေ့ပတ်စီးဆင်းခဲ့ရာ ချောင်းဖျား နှင့် ပြန်ဆုံဖို့ (၈)ပေခန့် အမြင့်အလိုသာ ဖြစ်နေပါသည်။

ထိုနေရာမှ ကျောက်ဆောင်ကို မြို့ချွန် သစ်များ မျှောချနေသည်ဟု ဆိုပါသည်။ ရေများများ စီးဆင်းပါက ထိုနေရာမှ ရေများ ကျော်ကျကာ ဖြတ်၍ စီးဆင်းပါသည်။

ထိုမျှ ချောင်းရေပတ်လည်ပိုင်းကာ စီးနေသဖြင့် “ပတ်လည်ကြီးစခန်း” ဟု ခေါ်တွင်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဤကဲ့သို့ ပြန်ပြောင်း စဉ်းစားလိုက်

ရာ စာရေးသူမှာ ငယ်မူငယ်သွေးများ ပြန်ဖြစ်ပေါ်လာပြီး စိတ်ရောကိုယ်ပါပင် ပတ်လည်ကြီးစခန်းသို့ ပြန်ရောက်သွား ပြီဟု ထင်မိပါသည်။

ထိုချောင်းကလေး ကွေ့ဝိုက်ပတ် ဝိုင်းကာ စီးဆင်းနေသည့် တောင်ပိုင်း ကြီးမှာ အလွန် မြင့်မားမတ်စောက်ပါ သည်။ သစ်ပင်စားပင်၊ ချုံပင်များဖြင့် ပြည့်ကုန်စွာ ပေါက်ရောက်နေပါသည်။

မတ်စောက်သဖြင့် ဆင်များလည်း ထိုတောင်ပေါ်တက်၍ အစာရှာဖွား ကြပါ။ ဆင်များ မတက်ရောက်တော့ ဆင်ဦးစီးများလည်း ထိုတောင်ပေါ်သို့ မတက်ဘူးကြပါ။

တောင်ပေါ်မရောက်တော့ တောင် ပေါ်၊ တောင်ထိပ်တွင် ဘာတွေရှိသည် ကိုလည်း မသိကြပါ။ ထို့ကြောင့် ချောင်းအုပ်ကြီး ဦးထွန်းမောင်က...

'အေး...အဲဒီတောင်ပေါ်ကို တို့ အလုပ်အား၊ ရာသီဥတုကောင်းတဲ့ တစ်နေ့ တက်လည်ကြတာပေါ့'

ဟု ဆိုရာ စာရေးသူလည်း...

'အင်း...ဒီထူးဆန်းတဲ့ တောင်ပေါ် မှာ တစ်ခုခုတော့ ရှိမှာပဲ'

ဟု တွေးတောကာ သွားလည်မည့် ခုတ်ကိုသာ စောင့်နေခဲ့ပါသည်။

သို့သော် ထိုစခန်းတွင် သုံးနှစ်သုံးမိုး မှု အလုပ်လုပ်ခဲ့ပြီး အခြားကြီးဝိုင်းများ သို့ ပြောင်းလို့သာ လာခဲ့ရော့ ထို တောင်ပေါ်သို့ မတက်ဖြစ်ခဲ့ပါ။

ယခု စာရေးနေချိန်မှာပင် ထိုတောင် ပေါ်သို့ ရောက်လို့စိတ် တဖွားဖွား မှီပေါက်နေပါပြီ။

သို့သော် ခရီးက ဝေးလှသော တော ဆောင်ကန္တာရရှိ တစ်ကြောင်း၊ စာရေး သူ အသက်ကြီးသွားပြီဖြစ်၍ တစ် ကြောင်း ဒီတစ်သက်တွင်တော့ ထို

ချောင်းပတ်လည် တောင်ကြီးပေါ်သို့ မရောက်နိုင်တော့ပါဟု ရင်မောစွာ တွေးမိပါသည်။

စာရေးသူက တောတွင်းရောက်ဖူး ခါစ တောတောင်ရေမြေအကြောင်းကို ဘာမှမသိ၊ မတတ်သေးပါ။ အစစ အရာရာ ချောင်းအုပ်ကြီးကိုသာ အားကိုးနေရပါသည်။

မျှစ်ဦးတွေ့ရ

ထိုစခန်းရှိ အတူနေ ဆင်သမားများ ထဲမှ "ဦးရွှေ"ကတော့ စာရေးသူတို့ အဖွဲ့ကို အချစ်ခင်ဆုံး၊ သံယောဇဉ် အရှိဆုံးပါ။ သားငါးချီဆိုလည်း အရင် ဆုံး ပေးစားပါသည်။ အဖျင်းဆုံး မျှစ်က အစ ချိုးကျွေးပါသည်။

စာရေးသူတို့ကလည်း ခြုံပြန် လစာ ထုတ်တိုင်း ကိုရွှေဖို့ "တောင်ငူ ရွှေ နှင်းဆီ" ဆေးလိပ်တစ်စည်း၊ ဆေးတံ သောက် ဆေးမုန့်တစ်ထုပ်တော့ ပါမြဲ ပါ။ ဦးရွှေကလည်း ဝမ်းကို သာလို့ပါ။

တစ်နေ့သောနံနက်ခင်း ဆင် ကောက်ပြီး အပြန်တွင် ဦးရွှေ၏ လက် ထဲတွင် "ကြဲပန်းခိုင်" ကဲ့သို့ ဝါးခြမ်းကို အစိတ်စိတ် ပြုလုပ်ကာ မျှစ်အရင်းပိုင်း များကို ထိုးရိုက်၍ ဆွဲလာသည်ကို မြင်ရပါသည်။

ဦးရွှေ အသွင်အပြင်က ထူးနေ၍ စာရေးသူ စင်စစ်မိပါသည်။ အခါတိုင်း မျှစ်ချိုးလျှင် ပလိုင်းနှင့် ထည့်လာတာ ပါ။ အခုတော့ ဝါးနှင့်တွဲလာတာပဲ၊ စာရေးသူမှ...

'ဗျို...ဦးရွှေ ဘာတွေလဲဗျာ' ဟု မေးရာ ဦးရွှေက... 'ဆရာလေးရေ... မျှစ်ချိုးလာတာ ပါ'

တဲ့။

'ဘာမျှစ်မို့လဲဗျာ' ဟု မေးရာ ဦးရွှေက...

'ဝါယာမျှစ်ဟု လက်နက်ကိုင်ယာမှကိုင်လို အခုလို ဝါနဲ့ သီလာတာ' ဟု မြေပါသည်။

စာရေးသူက မနေသေး။

'ဦးရွှေရဲ့ လူယားပါတယ်ဆို ဘာလို့ ချိုးလာတာလဲ'

ဟု မေးရာ ဦးရွှေက...

'ဝါးယားမျှစ်က စားလို့ ကောင်း သဗျာ။ မျှစ်ပြုတ်ပြီး ခင်ဗျားတို့ကို ပေး စားပါမယ်'

ဟု ဆိုကာ မျှစ်များကို ပြုတ်လိုက်ပါ သည်။ အတော်ကြာသောအခါ ကိုဉာဏ်မောင်လေးကို ခေါ်၍ ဝါးယား မျှစ်ပြုတ် (၄-၅)ချောင်းပေးပါသည်။

ကိုဉာဏ်မောင်လေးက ဝါးငယ်ချက် စပ်စပ်ချက်၍ မျှစ်ပြုတ်တို့စရာဖြင့် စီမံ ကျွေးရာ စာရေးသူရော ဦးထွန်းမောင် ပါ စား၍ ခံတွင်းတွေ့လှပါသည်။ ဝါး ယားမျှစ်မှာ ပျော့ပျောင်း နူးညံ့၍ ချိုမိမိ အရသာရှိပါသည်။

နောက်နေ့ နံနက်စောစော ဆင်ကောက်ကအပြန်တွင် လွယ်အိတ် အတွင်းမှ ဝါးကျည်တောက်တစ်လုံးကို ထုတ်ယူကာ ပန်းကန်ပြားတစ်ချပ်ထဲသို့ မှောက်သွန်ကာ စာရေးသူအား ဟုခမ်း

www.burmeseclassic.com

ခေါ်သဖြင့် စာရေးသူ ဦးရွှေတဲဘက် ကူးခဲ့ပါသည်။

နောက်မှ ကိုဉာဏ်မောင်လေးလဲ ပါလာပါသည်။ ဦးရွှေမှ ပန်းကန်ပြားထဲ မှ "ပိုးကောင်" ကလေးများကို ပြပါသည်။ ပိုးကောင်များ သေနေပါပြီ။

ခေါင်းနီညိုကလေးနှင့် အီကုတ် အကောင်နှင့် တူပါသည်။ အီကုတ် ထက် အတော်သေးပါသည်။ "ဝင်ရိုး" လုံးခန့်နှင့် အရွယ်နှစ်လက်မခန့်သာ ရှိပါသည်။ စာရေးသူမှ...

'ဦးရွှေရဲ့ ဘာကောင်တွေလဲဗျာ' ဟု မေးရာ ဦးရွှေမှ... 'အဲဒါ မျှစ်ပိုးတွေပါ' ဟု ပြန်ဖြေပါသည်။ စာရေးသူတို့ တစ်ခါမှ မတွေ့ဘူးပါ။

စာရေးသူမှ ဆက်လက် စပ်စုရာ ဦးရွှေက မျှစ်ပိုးအကြောင်း အောက်ပါ အတိုင်း ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ပြောပြပါသည်။

'အဲဒါမျှစ်ပိုးဗျာ၊ ကြော်စာရတယ်၊ အလွန် ဆိပ်တယ်ဗျာ၊ ပါမျှစ်ထဲက ရတာလေး၊ တော်တော်ရှားတယ်၊ တစ်ပုလင်းလုံး မျှစ်ချိုး သော်မှ အလွန်ဆုံး(၇)ကောင်၊ (၈)ကောင် ရတာတယ်'

ဤသို့ပြောရင်း ရေခွေးအိုးကို မီးဖို ပေါ်မှချကာ အိုးကင်းတည်၍ ဆီ အနည်းငယ် ထည့်ပါသည်။

ဆီကျက်သောအခါ ဆားနှင့်နယ် ထားသော မျှစ်ပိုးများ ထည့်၍ ကြော် နေသဖြင့် စကားပြတ်သွားပါသည်။ စာရေးသူတို့လည်း ဦးရွှေ လုပ်ကိုင်နေ သည်ကို ကြည့်နေကြပါသည်။

ဦးရွှေက မျှစ်ပိုးများ တောင့်တင်း ဖောင်းလာကာ နီလာသောအခါ အိုး ကင်းကို အောက်ချကာ မျှစ်ပိုးများကို ပန်းကန်တစ်ချပ်ထဲသို့ ထည့်လိုက်ပါ သည်။ ပြီးမှ စာရေးသူက...

'ဦးရွှေရဲ့ မျှစ်ပိုးရယူပုံလဲ ပြောပါဦး ဗျာ'

ဟု ဆိုလိုက်ရာ ဦးရွှေမှ...

'အဲဒါမျှစ်ပိုးကို မျှစ်ထဲက ရပါလဗျာ။ မျှစ်ပိုး ထိုးတဲ့ မျှစ်ဟာ တခြားမျှစ်တွေနဲ့ မတူဘူး။ အဖျားနည်းနည်းပြောက်ပြီ သောပုလင်းတယ်၊ အဲဒါမျှစ်ကို ချိုးပြီး တားခွဲကြည့်ရင် မျှစ်ပိုး တွေတယ်။

အဲဒါမျှစ်ပိုးကို မျှစ်ဟာ ယကျောကြပ်ထက် လိုက်နေတယ်။ စားမကောင်ဘူး။ အကြောင့် မျှစ်ချိုးသဟားများက ချိုးယူကြဘူး။ မျှစ်ပိုး လိုချင်တဲ့သူကသာ အဲဒါမျှစ်ပိုးကို ချိုးယူတာ ဗျာ။ ကိုင်း... မျှစ်ပိုးကြော်ကို ရေခွေးနဲ့ မြည်း ကြပါ'

ဟု ပြောပါသည်။

စာရေးသူ၊ ကိုဉာဏ်မောင်လေးနှင့် ဦးရွှေတို့ ရေခွေးပိုင်းဖွဲ့သောက်နေစဉ် ချောင်းအုပ်ကြီးလည်း ရောက်လာ၍ မျှစ်ပိုးကြော်ကို တွေ့သောအခါ...

'ဟေး... အမြည်းကောင်းတွေပါ လား။ ဟဲ့... မောင်ဉာဏ်မောင်၊ တဲပြန် ပြီး အရက်ပုလင်းသွားယူပါ'

ဆိုသဖြင့် ကိုဉာဏ်မောင်လေး အရက်ပုလင်း ယူပေးရပါသည်။ ဦးထွန်းမောင်က အရက်နှင့် မြည်းပါ သည်။ စာရေးသူတို့ကတော့ ရေခွေးနှင့် သောက်ကြပါသည်။

မျှစ်ပိုးက အလွန်ဆိမ်မိပါသည်။ အဆိမ်အရသာရှိ စားဖူးသောအရာ များတွင် အဆိမ်ဆုံး ဖြစ်ပါသည်။ မြို့ ပေါ်မှာ ရကြသည့် စားကြသည့် ပုစွန် တုပ်ကွေး၊ ပုရစ်ကြော်တို့ထက် ဆိမ်မိ ပါသည်။

အဆိမ်ဆုံး၊ အကောင်းဆုံး၊ အရသာရှိဆုံးဆိုတဲ့ "ဖွတ်ညွ လိပ်သဲ၊ ကျွဲနို့ခဲ" ထက် ဆိမ်မိပါသည်။ အီကုတ် လည်း ဆိမ်မိပါသည်။ ပျားကောင်နု

ပျားသန်ကောင်နုတို့လည်း ဆိမ်မိပါ သည်။

အချိန်မှာလည်း နံနက်(၁၀)နာရီခန့် ရှိပါပြီ။ အလုပ်အားသောရက်ပွဲ ဖြည်းဖြည်းအေးအေး ရေခွေးသောက် နေကြပါသည်။

စာရေးသူတို့လည်း မျှစ်ပိုးကြော် တစ်ကောင် ကောက်မြို့လိုက်၊ ရေခွေး သောက်ချလိုက်နှင့် အရသာတွေ့နေ ကြပါသည်။ ချောင်းအုပ်ကြီးက အရက် နှင့် မြည်းရ၍ ပိုအဆင်ပြေနေပါသည်။

ချောင်းအုပ်ကြီးက...

'ကိုရွှေ... ခပ်ပျားကို ကျေးဇူးတင်တယ်ဗျာ။ ဒါပေမယ့် နောက်ကို မျှစ်ပိုး မရှာခန့်တော့။ ဒီကောင်တွေကို (စာရေးသူနှင့် ကိုဉာဏ် မောင်လေးတို့အား ပေးပို့၍) က မျှစ်ပိုးရတိုင်း စားရင် ဖျားကုန်မယ်' ဟု ပြောပါသည်။

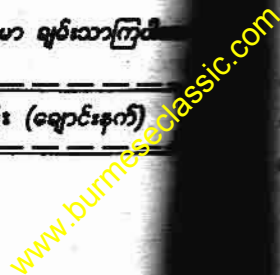
မျှစ်ပိုးမှာ အလွန်ဆိမ်မိ၍ များများ စားပါက ဖျားတတ်သည်။ ငှက်ဖျား ရှိသူများ စားမိပါက အဖျားမပြတ် နိုင်" ဟု သိရပါသည်။ ဦးထွန်းမောင် ဤသို့ ဟန်လိုက်မှ စာရေးသူတို့လည်း "လန့်" ကြောက်သွားကာ မစားဆီ ရပ်လိုက်ရပါသည်။

ဤစာစုဖြင့် ဆင်သမားဦးရွှေ ချောင်းအုပ်ကြီး ဦးထွန်းမောင်တို့အား အမှတ်ရမိပါသည်။ ဦးထွန်းမောင် ကတော့ အနိစ္စရောက်တာ ကြာပါပြီ။

ဦးဉာဏ်မောင်လေးကတော့ ချောင်း နက်အရှေ့ရွာတွင် ဇနီး၊ သား၊ သမီး၊ ချီး များနှင့် အသက်ရှိထင်ရှား ပျော်ရွှင် လျက်ပါ ခင်ဗျား။

အားထု၊ ကျန်းမာ ရှမ်းသာကြပါ။

ဦးသန်းစိုး (ချောင်းနက်)

မြွေကသစ်
(ကျောက်မျက်)

တွေ့ရကြုံရ ကျောက်သမားဘဝ (၃)

ပိုင်း၊ ယုနေပိုင်း စသည်ဖြင့် ခေါ်ကြပါသည်။
တစ်နေ့က ကျောက်ပိုင်းမြင်ကွင်းတွင် သရီးကွာတားဘောင်းဘီနှင့် ခါးတစ်ဖက်တွင် တယ်လီဖုန်း၊ တစ်ဖက်တွင် လေဆာမီးများဖြင့် ဂိုက်ထုတ်နေကြသော လူငယ်အချို့ကို တွေ့ခဲ့ရရာ

ကျောက်ကိုတော့ ဘယ်အဆင့်ထိ နားလည်တတ်ကျွမ်းသည် မခန့်မှန်းနိုင်သော်လည်း ဂိုက်ကတော့ လောဟနန်းရှုံးနိုင်ပါရဲ့။
စာရေးသူတို့ ခေတ်ကတော့ ကျောက်ကြည့် လေဆာဓာတ်မီးဆိုတာ မပေါ်သေးပါ။ ကျောက်ပညာတော့

အတုနိဗ္ဗာန်သော ကျောက်များ

တစ်နေ့က ပျင်းပျင်းရှိသည်နှင့် မန္တလေး မဟာအောင်မြေကျောက်ပိုင်းသို့ ရောက်သွားခဲ့ရာ အင်နှင့်အားနှင့် စည်ကားနေသော မြင်ကွင်းကို မြင်ခဲ့ရပေသည်။

စာရေးသူတို့ ကျောက်စလုပ်သော ခေတ်နှင့်တော့ အကွာကြီး ကွာခဲ့ပေပြီ။ စာရေးသူတို့ ကျောက်စလုပ်တော့ ကျောက်ပိုင်းရယ်လို့ သတ်သတ်မှတ်မှတ် မရှိခဲ့ပေ။

မိမိတို့ ကျောက်လုပ်သူချင်း နေ့စဉ် တွေ့ကြရသော လက်ဖက်ရည်ခိုင်များ၏ နာမည်များကိုသာ ကျောက်ပိုင်းအမည်မျိုး ခေါ်ကြရပါသည်။

အသားကျောက်သမားများ စုဝေးရာ ယမုံနာ လက်ဖက်ရည်ခိုင်အား ယမုံနာ ကျောက်ပိုင်း၊ ဗာဒံပင် အပိုင်ကောင်းကောင်းတွင် စုဝေးကြသော ဗာဒံပင်

www.burmeseclassic.com

အထူး ကျွမ်းကျင်၏။ ကျောက်တွေ့ရင်
ဖမ်းတဲ့ခေတ်ဆိုတော့ အဲဒီခေတ်
ကျောက်သမားတိုင်းမှာ “ကာဖျင်”
ခေါ်သော နှစ်လက်မ၊ သုံးလက်မ
သံပြားလေးပါရင် ရပါပြီ။

ကာဖျင်ဆိုသော အခေါ်မှာ တရုတ်
စကား ဖြစ်မည်ထင်ပါသည်။ နေရောင်
လည်းရှိမည်။ ကာဖျင်လည်း ပါမည်
ဆိုပါက ကျောက်တစ်တုံး၏ အဆင့်ကို
ခန့်မှန်းနိုင်ကြပါသည်။

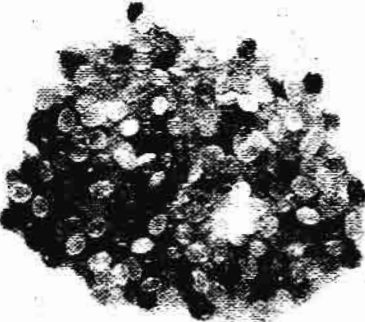
စာရေးသူ အပါအဝင် ထိုခေတ်က
ကျောက်သမားတိုင်းမှာ ယခု ရှိကြ
သေးသောသူများလည်း လေဆာမ်း
သုံးရန် မလိုကြပါ။ ကျောက်လုပ်သူချင်း
တူသော်လည်း လိုင်းများ ကွဲပါသည်။

အသားကျောက်မှာပင် အသား
ကျောက်ကို အတုံးလိုက် ပိသောချိန်နှင့်
ဝယ်၊ အတုံးလိုက် ပြုပြင်ပြီး ပြန်ရောင်း
သောလိုင်း ယင်း အသားကျောက်ကို
ပင် ခွင်(ခွင်)တည့်ရာ ရွေးဝယ်ပြီး
လက်ကောက် လုပ်ရောင်းကြသော
လိုင်း၊ ပုတီး၊ ပန်းပု ထုရောင်းကြသော
လိုင်း၊ ဒါက အသားကျောက်လိုင်းပါ။

အရည်လိုင်းမှာလည်း အတုံးလိုက်
ဝယ်ပြီး ပြုပြင်ရောင်းသောသူ၊ အရည်
ပြချက်ကောင်းသောအတုံးကို ဝယ်ပြီး
ဖြတ်တောက်လက်စွပ်ပွင့် ထုတ်ရောင်း
သောလိုင်း၊ လက်စွပ်ကွင်း တင်နိုင်
အောင် အရည်မမီသော အပွင့်များကို
အရည်တူ၊ အသားတူ အပွင့်များစပ်ပြီး
(၁၅)ပွင့် (၂၀)ပွင့် (၅၀)ပွင့် စသည်
အားဖြင့် စပ်ပြီး ရောင်းကြသော ခွင်
(ခွင်)လိုင်း တွဲလိုင်းဟု ခေါ်သည်။

အရည်ပန်း၊ လန်ပန်း၊ ပဲပန်း၊ ပဲချွပ်
ပန်း စသော ခင်းခွင်လိုင်း စသည်ဖြင့်
သူ့လိုင်းနှင့်သူ ရှိကြရာ လိုင်းတူရာကို
ပေါင်းလုပ်ခြင်း၊ ရောင်းခြင်း၊ ဝယ်ခြင်း
လုပ်ကြပါသည်။

၂၇၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ထို့ကြောင့် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး မိတ်
ဆက်ကြရာတွင် “ကျွန်တော်ညီ ဘယ်
သူလည်း ကျောက်လုပ်တာပဲ မသိဘူး
လား” မေးလေ့ရှိကြရာ ကျောက်လုပ်
တာချင်း တူသော်လည်း လိုင်းချင်း
မတူက မသိကြပါ။

စာဖတ်သူတို့ မိုးအကုန် ဆောင်း
အကူး ကာလများတွင် ကောင်းကင်
တွင် တစ်ခါတစ်ရံ တိမ်ရောင်စုံများ
မြင်ဖူးကြပါမည်။

ကောင်းကင်တွင်ရှိသော အရောင်
တိုင်း ကျောက်စိမ်းမှာ ရှိကြပါသည်။
မီးခိုး အဝါ၊ အနီ၊ ပန်းရောင်၊ ခရမ်း
ရောင်၊ အစိမ်းနု၊ အစိမ်းရင့် အားလုံး
ရှိပါသည်။ အင်မတန် အံ့ဩစရာပါ။

စာရေးသူတို့ ကျောက်လုပ်ချိန်က
ကျောက်သမားမှာ ကတိသစ္စာ ရှိရပါ
သည်။ ကျောက်တစ်စပ် (အတုံးဖေါင်း
များစွာ ကွမ်းပြီးစပ်ထားသော ကျောက်
များအား တစ်စပ်ဟု ခေါ်ပါသည်။)

ကုန်သည်က ကိုယ့်အစပ်ကိုကြိုက်
၍ ပိသောချိန်ဈေး ပြောကြ၍ ဈေး
တည့်လျှင် ကျောက်အားလုံးချိန်ပြီး
စာရင်းတွက်ပြီး ကျသင့်ငွေများအား
“ဆရာကြီး သန်ဘက်ခါမှ ငွေယူနော်”
ဆိုပြီး ကျောက်အားလုံးကို သယ်သွား
ပါတော့သည်။

ချိန်းသောနေ့တွင် နံနက် (၁၀)နာရီ
မထိုးခင် ကျသင့်ငွေများ တစ်ခါတည်း
လာချေသွားကြပါသည်။ အင်မတန်

ကတိတည်ကြရသောအချိန်ပါ။
ယခုခေတ်မှာတော့ တစ်သိန်းမီး
တောင် ငွေမကြော်ဘဲ မပေးရဲကြတော့
ပါ။ စာရေးသူတို့ခေတ်က ကျောက်
သမားတစ်ယောက် ကလီကမာလုပ်
လျှင် ဖားကနွဲ့ တာမခံမှစပြီး မဲဆောက်
ဟောင်ကောင်အထိ သိသွားကြပြီး
ထိုသူမှာ ကျောက်သမားတိုင်း အဆက်
အဆံ့ မလုပ်ကြ၍ ကျောက်လောကမှ
ထွက်သွားရပါသည်။

ယခုခေတ်မှာတော့ မန္တလေး အနီး
ဝန်းကျင်နယ်မှ ကျောက်လုပ်သည့်လူ
များပြားလှ၍ ကျောက်ပိုင်းနားကပ်ပြီး
ကလီကမာ လုပ်စားနေသည့် လူတွေ
များလှပါသည်။

စာရေးသူတို့ခေတ်က ကျောက်လုပ်
သူမှာ များများစားစား မရှိပါ။ မန္တလေး
မှာ အသားကျောက်လုပ်သူ လေး၊
ငါး၊ ဆယ်ယောက်၊ အရည်လုပ်သူက
လေး၊ ငါး၊ ဆယ်ယောက်လောက်၊
လက်ကောက် လုပ်သူများလည်း လေး၊
ငါးယောက်ခန့်ပဲ ရှိတာပါ။

ကျောက်စိမ်းနှင့် ပတ်သက်လို့
စာရေးသူရဲ့ ကျောက်သမားဘဝ နှစ်
ပေါင်း သုံးဆယ်ကျော်မှာ ရေးစရာတွေ
မကုန်နိုင်အောင် တွေ့ကြုံခဲ့တာပါ။
ကလောင်ဦးတည့်ရာတွေ ရေးပြနေ
ရလို့ ရေးချင်သည့် အကြောင်းတောင်
ပျောက်တော့မလို့ပါဘဲ။ စာရေးသူကို
အကျိုးပြုသွားသော ကျောက်များ
အကြောင်း ရေးချင်တာပါ။

တစ်နေ့နံနက် စာရေးသူ အိပ်ရာထ
လို့ နံနက် လက်ဖက်ရည် သောက်နေ
ချိန် စာရေးသူ၏ ဝယ်နေကျ ဖောက်
သည် စတီးစင်းရင်မှ ကိုမြင့်သိန်း
ရောက်လာရာ စာရေးသူက...

‘လာ ကိုမြင့်သိန်း လက်ဖက်ရည်
သောက်၊ ဘယ်တုန်းက ပြန်ရောက်ခဲ့

တာလဲ'

စတီးဝင်း ကိုမြင့်သိန်းမှာ မိုးကောင်း တက်ပြီး ကျောက်များဝယ်၍ မန္တလေး တွင် ပြန်ရောင်းသော စာရေးသူ၏ ဖောက်သည်တစ်ယောက် ဖြစ်ပါသည်။

'ကျွန်တော် ပြန်ရောက်တာ တစ်ပတ်လောက်ရှိပြီဆရာ။ ကယ်ရီက မနေ့ကမှရောက်လို့ ကျောက် အိမ် သယ်ပြီး ဆရာလာခေါ်တာပါ'

ကယ်ရီဆိုတာ ဖားကနွဲ့ တာမခံမှ မိုးညှင်း၊ မိုးကောင်း၊ ဟိုပင်မြို့များသို့ လည်းကောင်း ထိုမြို့များမှ မန္တလေးသို့ လည်းကောင်း ကျောက်များအား သယ် ယူလုပ်စားသောသူများအား ကျောက် လောက၏ အခေါ်အဝေါ် ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူ ကိုမြင့်သိန်းနှင့်အတူ ယင်းအိမ်သို့ ကျောက်လိုက်ကြည့်ရာ ကျောက်တုံးမှာ အချိန် သုံးဆယ်ခန့် နန်းပိုင်းထားသော ကျောက်ကောင်း တစ်တုံး ဖြစ်ပါသည်။

ကျောက်ကို နန်းပိုင်းကြခြင်းမှာ ထို ခေတ်က ကျောက်ဖြတ်သော စိန်ဘီး များ မပေါ်သေး၍ ကျောက်တစ်တုံးကို ဖြတ်မည်ဆိုပါက ဆယ်ပေခန့်ရှိသော အနေတော် ဝါးတစ်လုံးအား လောက် လေးကိုင်းလို ကွေးရအောင် ဓားနှင့် သတ်ပြီး လေးကြိုးတတ်ရမည့် နေရာ တွင် နန်းကြိုးနှစ်ပင်လိမ်တတ်ပြီး လူနှစ် ယောက် လွှဲဆွဲသလိုဆွဲ၊ နန်းကြိုးတွင်း သို့ မှတ်စာကို နံပါတ်အလိုက် ရေဖျော် ပြီး တစ်ယောက်က လိုက်ဖေးခြင်းကို ကျောက်နန်းပိုင်းသည်ဟု ခေါ်ခြင်းပါ။

ကိုမြင့်သိန်း၏ကျောက်မှာ သောက် ရေအိုးပုံဖြစ်ပြီး အဝကျယ်သော အိုးဖင် လို နေရာဘက်မှ နန်းပိုင်းထားရာ ရုတ်တရက် ကြည့်ပါက ဖြတ်ချက် တစ်ပြင်လုံး စိမ်းနေပါသည်။

နေပနာတွင် ကာဖျင်နှင့် ထောက်

ကြည့်မှ မုန်လက်ဆောင်းဖတ်များလို အမျှင်အမျှင်ကျနေသော "ဆွေးလု" ပန်းကြား ဖြစ်ပါသည်။

ခါးမှာတစ်ချက် ကွပ်ထားတာလည်း ဆွေးလု၊ ပန်းအိုးဝလိုတက်မှာ ရိုက်ဖွဲ ထားတာကလည်း ဆွေလုပန်းကြား ပါပဲ။

'ကိုမြင့်သိန်း တစ်ပီသော ဘယ်ဈေး ရောင်းမလဲ'

'ကျွန်တော် တစ်ပီသော လေးရာ ဈေးလောက် ရောင်းချင်တယ်ဆရာ'

'မများဘူးလားဗျာ ပိုးတန်းဝင်းမှာ တောင် ကြိုက်တုန်းရွေးဝယ်မှ ကစိပီသော ရှစ်ဆယ်၊ တစ်ရာပဲ ကျတာ'

ပိုးတန်းဝင်းရပ်ကွက်မှာ ခုနှစ်ဆယ် ကိုး ရှစ်ဆယ်လမ်းကြား၊ သုံးဆယ်နှစ်၊ သုံးဆယ်သုံးလမ်းကြားရှိ ရပ်ကွက် ဖြစ်ပြီး အသားကျောက်ခေတ်တွင် ကျောက်များ စတင်လုပ်သော ရပ်ကွက် ဖြစ်ပါ၏။

စာရေးသူက ကျောက်ပြန်ကြည့်ရာ ယင်းကျောက်မှာ ကျောက်ကောင်း တစ်တုံးဖြစ်ပြီး ဘယ်ဈေးဖြင့်ဝယ်ဝယ် စာရေးသူ အမြတ်ရရှိအောင် ရောင်းနိုင် သည့် ကျောက်ကောင်းတစ်တုံး ဖြစ်ပါ သည်။

'ကဲ... ကိုမြင့်သိန်း ရောင်းနေကျ၊

ဝယ်နေကျ သူတွေပဲဗျာ။ ရှည်ရှည်ဝေး ဝေး ပြောမနေနဲ့ ကျွန်တော် တစ်ပီသော သုံးရာဈေးပေးမယ်'

'ဈေးတက်ပေးပါဦးဆရာ ကျွန်တော်လဲ ကျောက် ပြင်ပြင်ခြင်း ကြိုက်လို့ လက်လွတ် မခံဘဲ သူများအပြင် ဝယ်ရလို့ ဈေးနည်း နည်း ပြောကာလာတယ်ဆရာ'

ပြောကြဆိုကြရင်း သုံးရာနှစ်ဆယ့် ငါးကျပ်ဈေးနှင့် တည့်ခဲ့ပါသည်။ ကျောက်ကိုသယ်၊ ကျောက်ဖိုးငွေ ချေ ပေးပြီး နောက်နေ့ နံနက်တွင် စာရေးသူ ၏ဖောက်သည် ရန်ဟန်ကြူအား ခေါ်ပြ ရာ ကျောက်ကိုမြင်သည်နှင့် ကြိုက်ပြီး ဈေးပြောကြရာ စာရေးသူက တစ်ပီသော ခြောက်ရာတောင်းရာ...

'များတယ် ဆရာကြီး ကျွန်တော် တစ်ပီသော သုံးရာပေးမယ်'

'လောပန်းကလုပ်ပြီ ကျောက် ကောင်းမို့ စေတနာနဲ့ ခေါ်ပြတာ ဒါ သုံးရာပဲတန်တဲ့ ကျောက်လား'

ကျောက်ဈေးပြောကြရင်း တစ်မနက် ခင်း ကုန်သွားရာ တစ်ပီသော ငါးရာ ဈေးရောက်တော့ ဆက်မတက်တော့ ဘဲ...

'ထမင်းဆာပြီဗျာ ထမင်းစားပြီးမှ ကျွန်တော် ဈေးတက်သင့်၊ မတက်သင့် ဆက်စဉ်းစားမယ်'

ပြောပြီး လူချင်းခွဲခဲ့ကြရာ စာရေးသူ ထမင်းမစားသေးဘဲ လမ်းသုံးဆယ် တွင် နေသော တုန်ချောက်ချမ်း (ခေါ်) လောတုန်အား ခေါ်ပြပြီး ပြောကြ ဆိုကြရင်း ငါးရာနှစ်ဆယ့်ငါးကျပ်ဈေး နှင့် တည့်သွားပါတော့သည်။

ကျောက်ချိန်မှာ သုံးဆယ့်နှစ်ပီသော ရှိခဲ့ရာ ရွှေတစ်ကျပ်သား ခြောက်ရာ၊ ခုနှစ်ရာ ခေတ်က တစ်ရက်တည်းနှင့် ငွေ ခုနှစ်ထောင်ကျော် မြတ်ခဲ့ပါ၍ စာရေးသူအား အကျိုးပြုခဲ့သော

www.burmeseclassic.com

တက္ကသိုလ်
ချောင်း

ထုတ်ဖော် ပြီးပြီ

အကြောင်း ခေါင်းထဲရောက်လာသည်။

* * *

စာရေးသူ ငယ်ငယ်ကပေါ့။ ဘိနယ် တောခေါင်းအဖြစ်နှင့် လယ်မရွာကို ရောက်ခဲ့ရသည်။ လယ်မရွာဆိုတာ ပွင့်ဖြူနယ်ထဲက မဲလီဆည်ကြီးအနီးမှ ရွာကြီးတစ်ရွာ ဖြစ်သည်။ ဒေသခံတွေက ကျွဲခြံရွာနှင့် ကပ်နေလို့ “ကျွဲခြံလယ်မ” ဟု ခေါ်ကြသည်။

ဘိနယ်က စလင်းနယ်စီး တောအုပ်နယ်ထဲမှ ညောင်ကုန်းဘိနယ် ဖြစ်သည်။ ညောင်ကုန်းရွာမှာ စေတုတ္ထရာ မြို့နယ်ဖြစ်ပြီး ပွင့်ဖြူမြို့နယ်အစပ်

မှန်းချောင်းတွင် ကပ်လျက်ရှိလေသည်။ မြို့နယ်နှစ်ခုအစပ်မှ ခေါင်လည်းခေါင်ချောင်လည်းချောင်ကုသည့်ရွာ ဖြစ်သည်။

ခဲပစ်ရွာ၊ ကျောက်ပုံရွာ၊ ဝန်လိုရွာ၊ ခိုနန်းရွာ စသည့် သပြေချောင် (၄) နှစ်ရွာထဲမှာ ညောင်ကုန်းရွာလည်း ပါသည်။

ဘိနယ်တာဝန်ဖြင့် ညောင်ကုန်းရွာမှာ နေရမည်ဖြစ်သော်လည်း ချောင်ကျလှသည့် ညောင်ကုန်းရွာကို မနေဘဲဘဲ လယ်မရွာမှ ကိုဖိုးကွမ်းတို့အိမ်ထဲ နေခိုဦးလေးလုပ်ထူက လိုက်ပြီးစေ

မျက်စိခွဲထားသဖြင့် စာရေးသူ စာမရေးဖြစ်သည်မှာ အတော်ကြာသွားပြီ။ မိမွေးတိုင်း မျက်ကြည်လွှာကို အစားထိုးထားသည့် မျက်ကြည်လွှာ အတုကလည်း အမြင်အားကောင်းလှသည်။ အမြင်အား ကောင်းလာသည်နှင့်အမျှ တွေ့သမျှစာတွေကို ဖတ်နေမိသည်။ ဖတ်သမျှ စာတွေထဲက မှတ်သင့်မှတ်ရာတွေကို မှတ်ရင်း “မြန်မာနိုင်ငံ သစ်တောကျောင်း နှစ်(၁၀၀)ပြည့် အထိမ်းအမှတ် စာစောင်” ထဲမှ အငြိမ်းစားညွှန်ကြားရေးမှူး၊ ဆရာဦးအောင်သန်း၏ “သေနတ်ပြီး တယ်ဆိုတာ တကယ်ရှိသလား” ဆိုသည့် ဆောင်းပါးကိုဖတ်ပြီး စာရေးသူ ငယ်ငယ်က တွေ့ခဲ့ရသည့် ချောက်ကောင် ၂၇၆ နမူနာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ပေးသည်။

လယ်မရွာက မုန်းချောင်း
မြောက်ဘက်မှာရှိပြီး
မဲလီဆည်ကြီး
တည်ရှိရာ မဲလီရွာမှ
တစ်ဆင့် သွားရသည်။
ရွာမှ လှည်းဖြင့်လာကြ
သည်။ ဆည်ဘုံ
တံကုန်းတောတန်းကို
ဖြတ်ပြီး ကွဲခြံရွာလွန်သည်နှင့်
လယ်မရွာကို လှမ်းမြင်နေရပြီ။

ရွာထိပ်မှာ သစ်ပင်တွေ အုပ်အုပ်
ဆိုင်ဆိုင်နှင့် ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း
ကြီးက ဟီးလို့၊ ရွာအရှေ့ထိပ်မှဝင်ပြီး
ရွာအလယ်ပိုင်းရောက်သည်နှင့် နေရ
မည့် ကိုဖိုးကွမ်းတို့အိမ်ကို ရောက်လေ
တော့သည်။

'မြကြည်ရေ ဦးကြီးတင်တို့ ရောက်
လာပြီဟေ့'

အိမ်ထဲကို လှမ်းအော်ရင်း ကိုဖိုးကွမ်း
က လှည်းဆီ ပြေးလာကြသည်။ ဦးလေး
က လှည်းပေါ်မှဆင်း၊ ဆင်းခြင်း...

'ဟဲ့... ဖိုးကွမ်းတို့၊ မြကြည်တို့

ကလေးတွေကော နေကောင်းကြရဲ့
လား၊ တောင်ပိုင်းက ဖိုးရန်အေးတို့
ဖိုးလေးတာတို့ သန်းစိန်တို့ ထွန်းဉာဏ်
တို့တစ်တွေကော နေကောင်းကြရဲ့လား'

'ကောင်းတယ် ဦးကြီးရေ ကောင်း
တယ်၊ ဦးကြီးနဲ့ ဦးကြီးရဲ့ တူ တောခေါင်း
လေးလားမယ်ဆိုလို့ ယာထဲ၊ ကိုင်းထဲ
တောင် မသွားကြဘူး။ အိမ်ရှိနေကြ
တယ်'

ဦးလေးနှင့် မမြကြည်တို့ နှုတ်ဆက်
ပြောဆိုနေကြဆဲမှာပဲ ရွာလူကြီး
ဦးဖိုးထယ်ဆိုသူနှင့် ရွာဆော် ကိုဒါန
ဆိုသူတို့ ပေါက်ချလာသည်။ သူတို့
ရောက်လာပြီး မကြာခင် ရွာတောင်

ပိုင်းမှ ဖိုးရန်အေးတို့ ကိုသန်းစိန်တို့
ဦးလေးတာတို့အဖွဲ့တွေ လူစုံ ရောက်
လာကြသည်။

ဒီရွာမှ လူအတော်များများက ဦးလေး
နှင့် လုပ်ငန်း ဆက်စပ်နေကြသူတွေ
ဖြစ်သည်။ စေတုတ္တရာ မုန်းညာမှချလာ
သည့် ဦးလေး၏ လိုင်စင်ရ သစ်ဖောင်
တွေကို မအူပင်သစ်ဆိပ်တွင် လယ်မ
ရွာမှ ဖောင်ဖီးသားတွေက လက်ခံကြရ
သည်။

ဆည်ရေတံခါးမှ ချရန်ခက်သည့်
သစ်ကြီးတွေကို ကိုသန်းစိန်တို့ အဖွဲ့
တွေက ရွာမှာ လွှဲစင်တင် သျှောင်ထုံး
ပြုလုပ်ပြီးမှ ပေးပို့ကြရသူများ ဖြစ်
သည်။

ဦးလေးက လိုင်စင်ရ လွှဲထောင်ကြီး
ဖြစ်သည်။ ရှောက်တော၊ ဥယျာဉ်ကျစ်
က လွှဲထောင်ကြီး ဦးတင်ဆိုလျှင် မသိ
သူမရှိ၊ ပွင့်ဖြူမြို့ပေါ်က သစ်စက်
ပိုင်ရှင် ဒေါ်သန်းပိုင်တို့ ဦးသိန်းတို့လို
လူသိများသူ ဖြစ်သည်။

ဦးလေးက သူ့လူတွေနှင့် လုပ်ငန်း
စကားပြောရင်း စာရေးသူကို စောင့်
ရှောက်ဖို့ မှာကြားကာ ထမင်း စားပြီး

သည်နှင့် ပြန်သွားလေတော့
သည်။ စိမ်းနေတဲ့ရွာက
သူစိမ်းတွေကြားမှာ
နေခဲ့ရပေမယ့် ဦးလေးရဲ့
အရှိန်အဝါကြောင့်
ရွာသားတွေက
ဂရုစိုက်ကြသည်။
ကိုသန်းစိန်တို့၊
ကိုဖိုးအောင်တို့
တွေက မကြာခဏ
ထမင်းဖိတ်ကျွေးသည်။
ဖိုးလေးတာကလည်း

ချေလိုက်ပြီး ချေသားဟင်းနှင့် မိတ်
ဆက် ထမင်းစားပွဲ ဆင်နွဲ့ဖို့ စီစဉ်နေ
သည်။

ဖိုးလေးတာတို့ ချေလိုက်အဖွဲ့တွင်
(၁၀)ဦး ရှိသည်။ နောက်နေ့ ထမင်းစား
ပြီးချိန်မှာ ချေလိုက်ကြမည်ဟု ဆိုသည်။
စာရေးသူက ချေလိုက်သည်ဆိုသည်ကို
မကြာဘူးပါ။ ခွေးနှင့် သေနတ်နှင့်
အမဲလိုက်သည်ကိုတော့ ကြားဖူး မြင်ဖူး
ပါသည်။

ကို(ချေ)လိုက်မည့်အဖွဲ့တွင် ကိုယ်
တိုင်ပါပြီး လက်တွေ့ ချေလိုက်လိုသည့်
ဆန္ဒက ပြင်းပြလာသည်။ ကိုကြီး
ဖိုးကွမ်းကို ပြောခိုင်းပြီး ချေလိုက်အဖွဲ့နှင့်
လိုက်ပါခဲ့သည်။

ချေလိုက်မည့်ကွင်းက ရွာမြောက်
ဘက်မှာ ရှိသည်။ လိုက်မည့်အဖွဲ့က
စာရေးသူ အပါအဝင် (၁၁)ယောက်
ရှိသည်။ ဦးလေးတာ၊ ကိုကြီးဖိုးကွမ်း၊
ကိုဖိုးအောင်၊ ကိုဝင်းကြိုင်နှင့်ကိုဒါန
တို့က ပိုက်ထမ်းသူထမ်း၊ ဝါးရင်းတုတ်
ကိုင်သူကိုင်၊ ဓားမခါးထိုးသူတို့နှင့် ရွာ
မြောက်ဘက်ထိပ်ရှိ ရွာလူကြီး
ဦးဖိုးထယ် ထန်းတောမှ ဖြတ်ထွက်ခဲ့
ကြသည်။

www.burmeseclassic.com

နေကာလည်း ပူနေပြီ၊ ဒီလို နေပူချိန် ဆိုလျှင် ချေတွေက ချုံပင်ရိမ်၊ သစ်ပင် ရိပ်တွေမှာချိပြီး အိပ်နေတတ်သည်။

ဒီလို အရိပ်ကောင်းကောင်းတွေမှာ ခိုနားရင်း အိပ်နေလေ့ရှိသည့် ချေတွေ က ဦးလေးတာတို့ ဖန်တီးထားသည့် ကွင်းတွေထဲမှာပဲ သွားလာ ခိုနားနေကြ ခြင်း ဖြစ်သည်။

သဘာဝအတိုင်း ဆက်စပ်ပေါက်နေ သည့် သစ်ပင်ချုံပင်တွေကြား သစ် ခက်ခြောက်တွေနှင့် မထင်မရှား စည်း တားထားသည့် ချေလိုက်ကွင်းတွေက ညောင်ပင်စမ်းကွင်း၊ ဒရော်ခုံ (ကံ ချောင်ဆည်)ကွင်း၊ ဘေးချောက်ကွင်း၊ နတ်ရဲတောင်ကွင်းနှင့် ဗျင်ကြီးချောက် ကွင်းတွေဖြစ်ကြောင်း ဦးလေးတာက ပြောပြထားသည်။

ခုသွားမှာက နတ်ရဲတောင်ချောက် ကွင်း၊ ရွာကနေ တစ်မိုင်ခွဲလောက် သွားရသည်။ ကွင်းရောက်တော့ ခြေသံ လုံအောင် လှုပ်ရှားကြသည်။ ကွင်းဘေး မှ စည်းတားထားသည့်စည်းကို စစ် ဆေးကြသည်။ သားကောင် တို့ထွက် နိုင်သည့် နေရာတွေကို သစ်ခက် ခြောက်တွေနှင့် ထပ်ပြီး ပိတ်ဆို့ခဲ့ကြ သည်။ စည်းကို စစ်ဆေးပြီး သေချာမှ သူ့တာကိုယ့်တာ နေရာယူကြသည်။

ဦးလေးတာတို့ ဖန်တီးထားသည့် ချေလှောင်စည်းပုံက အင်္ဂလိပ်အက္ခရာ (M)အမိနှင့် ခပ်ဆင်ဆင် တူသည်။ စည်းအောက်ခြေအဝမှာကား (ကျယ်) ပြီး၊ စည်းအဆုံးနေရာမှာ ကျဉ်းသွား သည်။ အစနေရာကို "လက်လံဖျား" ဟုခေါ်ပြီး စည်းအဆုံးမှ ထွက်ပေါက် နှစ်ရရှိသည့်နေရာကို "လက်လံရင်း" ဟု ခေါ်သည်။ ဘေးစည်းနှစ်ဖက်ကို တော့ "လက်လံ" ဟု ခေါ်ဆိုကြလေ သည်။

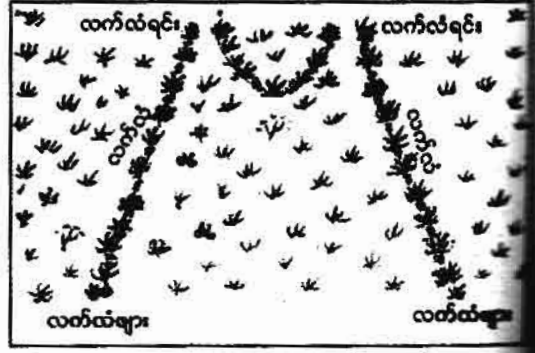
လက်လံရင်းထိပ်နှစ်ဖက်တွင် တစ် ဖက်လျှင် နှစ်တောင်သာသာခန့် ကျယ် သည့် ထွက်ပေါက်တစ်ပေါက်စီ ဖောက် ထားသည်။ အပေါက်တစ်ပေါက်စီ၏ ဘေးနှစ်ဖက်အစပ်တွင် လူတစ်ရပ်ခန့် မြင့်ပြီး အဖျားတွင် လက်လေးသစ်ခန့် ငုတ်တက် မြောင့်မြောင့်လေးပါသည့် တိုင်နှစ်တိုင်စီကို ခိုင်ခိုင်မာမာ စိုက်ထူ ထားသည်။

တိုင်မှငုတ်တက်တွေကိုလည်း ကွင်း အပြင် လှည့်ထားရသည်။ အပြင်လှည့် ထားသည့် ငုတ်ကလေးတွေပေါ်မှာ ချေဖမ်းဆိုက်မှ အပေါ်ကြိုးကို ချိတ် တင်ပြီး အပေါက်ဝကို ပိတ်ထားလိုက် သည်။

ပိုက်မှ အထက်အောက် ရှုံ့ကြိုး တွေကိုလည်း ဘေးနှစ်ဖက်ရှိ သစ်ပင် ခိုင်ခိုင်မာမာတွေမှာ မြဲအောင် ချည် ထားရသည်။ ပိုက်ကို လက်ညှိုးလုံးခန့် လျော်နီကြိုးအသစ်ဖြင့် ရက်လုပ်ထား သည်။ အကွက်ကျမှာ လက်နှိုက်ရရှိ သာ ကျယ်သည်။

* * *

- သဘာဝတော
- အထွင်း
- သစ်ပင် ချုံပင်
- သစ်ခက်ခြောက်
- မှာနုနှင့်
- စည်းရိုးကာရံ
- ပြုလုပ်ထားသည့်
- ချေလှောင်ကွင်းပုံ

စနစ်တကျ ပိုက်ဆင်ပြီးသည်နှင့် လက်လံဖျားဘက်က ကွင်းကျယ်မှာ ဦးလေးတာ ဦးဆောင်သည့် လူ(၆) ယောက်က တစ်ယောက်နှင့်တစ် ယောက် မြင်သာအောင် နေရာယူကြ သည်။ သူတို့က ချေကိုခြောက်မည့်

မောင်းမည့်သူတွေ ဖြစ်သည်။ ချေခြောက်မည့်သူတွေရဲ့ အစွန်း နှစ်ဖက်ရှိ စည်းရဲ့အစ လက်လံဖျား နှစ်နေရာမှာ ကိုကြီးဖိုးကွမ်းနှင့် ကိုဖိုးအောင်တို့က ရပ်စောင့်နေကြ သည်။

ဦးလေးတာတို့ မောင်းလာသည့်ချေ ကို စည်းအပြင်ဘက် ကွေ့မပြေးအောင် ချေလှောင်ကွင်းထဲ ပြန်ဝင်အောင် ကိုကြီးဖိုးကွမ်းနှင့် ကိုဖိုးအောင်တို့က သူ့ဘက်ပြေးလာလျှင်သူကပြန်မောင်း ကိုယ့်ဘက်ပြေးလာလျှင် ကိုယ်က ပြန် မောင်းပြီး ကွင်းထဲဝင်အောင် သွင်းကြရ မည့်တာဝန်ကို ယူကြရမည် ဖြစ်သည်။

ကိုင်းကြိုင်နှင့် ကိုဒါနတို့က ပိုက်ဖြင့် ပိတ်ထားသည့် ထွက်ပေါက်နှစ်နေရာ က လက်လံရင်းမှာ တစ်ယောက်တစ် နေရာ တာဝန်ယူရသည်။ ဦးလေးတာ တို့ မောင်းလာသည့်ချေပိုက်ကို တို့ဦး ပိုက်ထဲမှာ ထွေးနေစဉ် မီးရင်းတုတ်နှင့် ရိုက်သတ်ကြရမည့် တာဝန်မှာလည်း သူတို့တာဝန်သာ ဖြစ်သည်။

စာရေးသူက ချေပြေးလာပုံ၊ ခို နားပုံ၊ တွေ့ပုံ၊ ရိုက်သတ်ပုံတွေကို သိရအောင် ကိုဒါနနှင့်အတူ ထပ် မှားလက်လံရင်းက ချုံကွမ်းနေရာမှာ လိုက်သည်။ သူ့ နေရာနှင့်သူ နေရာယူ အသင့်ဖြစ်သည်နှင့်

www.burmeseclassic.com

“ဒို့” ဆိုတဲ့
လက်ခေါက်မှုတ်
အချက်ပေးသံ
ထွက်လာသည်။
အချက်ပေးသံ
ပျောက်သွားပြီး သိပ်
ကြာကြာကြီး
စောင့်လိုက်ရပါ။

“အဟမ်း”... “အဟမ်း”! “ဟေး”...
“ဟေး” ဆိုသည့် အိပ်နေသည့်ချေ နိုး
လာအောင် ခြောက်လှန့် အသံပေး
နေသံ။ “ဖြန်းခနဲ”... “ဖြန်းခနဲ” ချုံ
တွေကို တုတ်နှင့်ရိုက်ပြီး ခြောက်လှန့်
မောင်းနှင်သံတွေက စာရေးသူတို့ဆီ
ဖ်ဖြည်းဖြည်း တိုးလာပြီး နီးသည်ထက်
နီးလာသည်။

ဒီအချိန်မှာပဲ ချေပေါက်ကြီး တစ်
ကောင် ကိုဒါနနှင့် စာရေးသူတို့ စောင့်
နေသည့် ထွက်ပေါက်ဆီကို ဒေရာ
သောပါးနှင့် အလန့်တကြား ပြေးလာ
သည်။ ကိုဒါနက “ငြိမ်ငြိမ်လေးနေ
နို့” လေသံနှင့် သတိပေးသည်။ ချေက
ထွက်ပေါက်ရောက်သည်ထိ အရှိန်ကို
မလျော့ဘဲ ပိုက်ကို တိုးထွက်သည်။
ဒိုက်မှာပြုတ်ပါပြီး ချေနှင့်ပိုက်လုံး ထွေး
သွားသည်။

ချုံအကွယ်မှ ကိုဒါနက ပြေးထွက်ပြီး
အင်းတုတ်နှင့် တဖုန်းဖုန်း ရိုက်သတ်
သည်။ ချေကလည်း ပိုက်ထဲမှ ကုန်းရုန်း
ထိုးထနေသည်။ ကိုဒါနကလည်း
အချက်ပေါင်းများစွာ အားစိုက်ပြီး ရိုက်
သည်။ သူ အားစိုက်ရိုက်ပုံက သာမန်
ဆိုလျှင် အရိုးတွေ့ပါ ကြေမ့်သွား
သောက်သည်။ စာရေးသူကလည်း
အသက်ပြင်းလှသည့် ချေကို အသေ
အရာ ကြည့်နေမိသည်။

ချေပေါက်က ထိပ်မှာ အဖြူကွက်နှင့်

ဖြစ်သည်။ “ဒီလောက် ရိုက်သတ်
တာတောင် မသေပါလား” လို့ စဉ်း
စားနေဆဲမှာပဲ ကိုဒါနက “ဒီလောက်
အသက်ပြင်းလှတဲ့ကောင် ကဲကွာ”
ဆိုပြီး ခါးကြားမှာထိုးထားသည့်
ပိသသာစီးစားမနှင့် လည်ပင်းကို စိတ်
ဆိုးမာန်ဆိုး အားစိုက် ခုတ်ပိုင်းလိုက်
သည်။

ခုတ်ပိုင်းလိုက်သည့် စားချက်က
ချေလည်ပင်းကို ပြတ်မသွားဘဲ ထွေး
နေသည့်ပိုက်ကို ပြတ်သွားသည်။
တရုန်းတည်းရုန်းနေသည့်ချေကလည်း
ပိုက်ပေါက်မှ တိုးထွက်ကာ ပြေးပါလေ
တော့သည်။ ခပ်လှမ်းလှမ်းရောက်မှ ရပ်
ကာ ကိုယ်ကောင်ကိုခါပြီး နောက်ပြန်
လှည့်ကြည့်နေရာ ထိပ်မှ အဖြူကွက်မှာ
ထင်ထင်ရှားရှားကြီး မြင်နေရသည်။

ကိုဒါနမှာလည်း တောက်တစ်ခေါက်
ခေါက်ဖြင့် ဆဲဆိုကျန်ရစ်သည်။ စာရေး
သူမှာလည်း ပါးစပ်အဟောင်းသားနှင့်
အံ့ဩငေးမောကျန်ခဲ့သည်။ ဦးလေးတာ
တို့ ကိုကြီးဖိုးကွမ်းတို့ လူနံ့ရောက်လာ
တော့ ချေက ပြေးပြီ။ အားလုံးက
မားနှင့်ခုတ်သည့် ကိုဒါနကို ဝိုင်းပြီး
အပြစ်တင်နေကြသည်။

ဦးလေးတာက သူတို့ ချေလိုက်စား
လာတာ (၁၁)နှစ်၊ (၁၂)နှစ်လောက်ရှိပြီ
ထိပ်ကွက်နှင့် ချေဆိုတာ မတွေ့ဖူးဘူး

ကြောင်း ဒီလိုလည်း မဖြစ်ဘူးကြောင်း
ပြောရင်း ဆိုရင်း ငြင်းခုံရင်း စိတ်ပျက်
လက်ပျက်နှင့် ရွာဘက်ကို ပြန်ခဲ့ကြ
သည်ကို သတိရနေဆဲ ဖြစ်သည်။

* * *

ခုတော့ ထိပ်ကွက်နှင့်ချေ ရှိတတ်
တယ်ဆိုတာ တွေ့ပြီ။

ဆရာ ဦးအောင်သန်း မြန်မာနိုင်ငံ
သစ်တောကျောင်းဆရာဘဝက ဖြစ်
သည်။ ယခု နေပြည်တော် ပျဉ်းမနား
သစ်တောနယ် မင်းပြင်သစ်တောကြီး
ဝိုင်းစခန်းတွင် သစ်တောကျောင်းသား
များနှင့်အတူ သစ်တောလုပ်ငန်း လက်
တွေ့ကွင်းဆင်း ဆောင်ရွက်စဉ်က
အဖြစ်အပျက်ပါ။

ဒေသခံ မုဆိုးတစ်ဦးဖြစ်သူ
ဦးကျော်ဆင့်နှင့် တွေ့စဉ်...

‘ဤအနီတစ်ပိုက်တွင် သူ့နှင့်တကွ အခြား
ပုဆိုးများ ဖမ်း၍ပူရသည့် ထိပ်အဖြူကွက်နှင့်
ချေပေါက်ကြောင်း ကံကောင်းလျှင် တွေ့ဆုံ
လိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်း’

ကြိုတင် ဟောကိန်းထုတ်ခဲ့သည်။
ဆရာ ဦးအောင်သန်းကလည်း ယင်း
ချေပေါက်ကို တွေ့ဆုံလိုသည့်ဆန္ဒ
ရှိနေသည်။

တစ်ညနေ ကျောင်းသား လေး၊
ငါး၊ ခြောက်ယောက်ခန့်နှင့် အလုပ်
သိမ်း ပြန်လာစဉ် ချေပေါက်တစ်ကောင်
တောင်ကြောပေါ် တက်သွားသည်ကို
မြင်လိုက်ရသည်။ ယင်းချေ ခိုအောင်း
နိုင်လောက်သည့် လျှိုမြောင်တောတွင်
ကျောင်းသားများအား တောခြောက်
ခိုင်းပြီး အသင်ကိုင်ထားသည့် နှစ်လုံး
ပြူးသေနတ်တွင် အိလေ ကိုးလုံးကျည်
နှစ်တောင်ထိုး၍ လျှိုမြောင်ထိပ်မှ
ကျွန်းပင်ကွယ်တွင် စောင့်နေလိုက်
သည်။

www.burmeseclassic.com

အချိန်များစွာ မကြာလိုက်ပါ။ ချေပေါက်သည့် မြောင်ထိပ်မှ တက်လာလေတော့သည်။ ဦးကျော်ဆင့် ပြောထားသည့် ထိပ်ကွက်ဖြူနှင့် ချေပေါက်ဖြစ်နေသဖြင့် ရင်မှာ တဒိတ်ဒိတ်ခုန်ကာ စိတ်လှုပ်ရှားနေသည်။

မလွဲတမ်း ပစ်ခတ်နိုင်ရန် စောင့်ပြီး လေးကိုက်ခန့်အကွာ ရောက်လာမှ ရင်ဘတ်တည့်တည့် လှည့်ပင်းအောက် ချိန်ပြီး ဒိုင်ခနဲ ပစ်ထည့်လိုက်သည်။

ချေမှာ ပက်လက်လန်လဲသွားကာ ပြန်ထရန် လှုပ်ရှားနေပါသည်။ ပက်လက် ယက်ကန်ယက်ကန် ဖြစ်နေသည့် ချေပေါက်ဆီ အဆောတလျင် ထသွားခဲ့သော်လည်း ထပ်မံပစ်ဖို့ လုံးဝ စိတ်ကူးမရှိပါ။

သေနတ်ဖြင့်မိုး၍ ရိုက်ရန် စိတ်ကူးသော်လည်း သေနတ်ကျိုးမည်မိုး၍ မိုးရုံမိုးထားမိသည်။ ထိုစဉ်က ခြေထောက်တစ်ချောင်းချောင်းကို ဆွဲထားပါကလည်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ ဓားမြှောင်တစ်ချောင်း ပါမည်ဆိုပါကလည်း ကိစ္စပြီးနိုင်ပါသည်။

သေနတ်ကို မိုးလျက်သားဖြင့် “ဟေ့ ကောင်တွေ လာကြကွ။ ချေဒီမှာလဲနေပြီ” လို့ ကျောင်းသားတွေကို အော်ခေါ်နေခိုက်မှာပဲ ချေကထ၍ လမ်းလျှောက်စပြုနေပါပြီ။ ကျည်ကိုးလုံး စုပြုံ၍ ရင်ဘတ်ကို ထိမှန်သဖြင့်သာ ပက်လက်လန် လဲသွားပုံရပါသည်။

ချေတစ်ကောင်အား (၁၀)ပေ (၁၂)ပေခန့်အကွာ အနီးကပ် ချက်ကျောင်းထိမှန်အောင် ပစ်ခတ်ပါလျှင် ချက်ချင်းပင် အသက်ပျောက်နိုင်ပါ၏။ သို့သော် ယခု ချေပေါက်မှာ အသက်မပျောက်လျှောက်သွားခဲ့ပါချေပြီ။

ကျန်သည့် ကျည်တစ်တောင့်ဖြင့် ထပ်မံပစ်ဖို့ အချိန်မီပါသေးသည်။ သို့

သော် မပစ်နိုင်ခဲ့ပါ။ စိတ်က မချင်မရဲဖြစ်ကာ ငိုချင်သလိုလို၊ ရယ်ချင်သလိုလိုနှင့် သေနတ်ကို အားမကိုးတော့ပါ။

ချေပေါက်မသေဘဲ ထသွားသည်ကို မြင်လိုက်ရသဖြင့် အံ့သြခြင်းများစွာ ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။ ထပ်မံပစ်လျှင်လည်း သေလိမ့်မည်ဟု မယုံကြည်သောကြောင့် ကျန်ကျည်တစ်တောင့်ကို မဖြုန်းခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကျောင်းသားများ ရောက်လာလာချင်း ဖြစ်ကြောင်းကုန်စဉ် ပြောပြပြီး မုဆိုးတို့၏ ထုံးစံအတိုင်း ချေလဲသည့်နေရာတွင် သွေးစက်ကျမကျ၊ အမွေးကျွတ်ကျမကျ၊ ကြည့်ပြန်တော့လည်း သွေးတစ်စက် အမွေးတစ်မျှင်မျှ ကျသည်ကို မတွေ့ကြရပါ။

* * *

ဆရာဆောင်းပါးကို ဖတ်ပြီး တောတောင်တွေထဲမှာ ထိပ်ကွက်နှင့် ချေဆိုတာ အမှန်တကယ် ရှိတတ်ပြီး တုတ်၊ ဓား၊ ပြီးရုံမျှမက သေနတ်ပါပြီးတဲ့ အကြောင်း လယ်မရွာရောက်မှ ပြောပြရဦးမည်ဟု တွေးနေမိသည်။

ခုတော့ ချေလိုက်အဖွဲ့ခေါင်းဆောင် ဦးလေးတာလည်း မရှိတော့ ကိုကြီးဖိုးကွမ်းလည်း မရှိတော့ဟု သတင်းရသည်။ ကိုဖိုးအောင်တို့ ကိုဒါနတို့ တစ်တွေတော့ ရှိနေသေးသည်။ သူတို့နှင့်ကြုံမှ အားရပါးရ ပြောပြရပါတော့မည်။

ဝန်ခံချက်

စာရေးသူ၏ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်မှန်အပြည့်အစုံနှင့် ဆရာ၏ ဆောင်းပါးမှန်ကို အကျဉ်းချုံး ဖော်ပြထားခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

တင်ဘုန်းဝင်း

စာမျက်နှာ (၂၇၅)မှ အဆက်

ကျောက်ဟု မှတ်တမ်းတင်ရပါ၏။

ကျောက်ဆိုတာ ထိုက်မှရတာဟု စာရေးသူတို့အလျှင် ကျောက်လုပ်ခဲ့ကြသော ရှေးကျောက်သမားကြီးများ ပြောစကားအရ စာရေးသူ အကြိုက်ဆုံး ကျောက်တစ်တုံး ရောင်းခဲ့ရသော ဦးလောတုန်အား ထိုကျောက်တုံးအကြောင်း မေးကြည့်ရာ လားရှိုးမှ ကယ်ရီလားအုပ်ဖြင့် ထိုင်းနိုင်ငံသို့ တင်ပို့ရာ အစိုးရလေတပ်မှ လားအုပ်အား မီးလောင်ဦးများ ကြံချရာ ယင်းကျောက်တုံးမှာ လားရှေး ကျောက်ပါ မီးလောင်ပြီး ချောက်ထဲသို့ကျပြီး ဆုံးရှုံးခဲ့ရသည်ဟု လောပန်း ပြောပြ၍ သိရပါသည်။

ညနေပိုင်းတွင် ပထမပြု၍ ရှေးထေသွားသော ရန်ဟန်ကြူ ပြန်လာရာ ရောင်းလိုက်ပြီဖြစ်ကြောင်း ပြောပြရအိမ်ပြုပြီး...

‘ဆရာကြီး ကျွန်တော်နဲ့ ရှေးပြည်သေးဘဲ ဘာလို့ သူများကို ရောင်းတာလဲ’

‘လောပန်းကလဲ မနက်ကတည်း ရှေးပြည်အောင် ပြောရမှာ မင်းစဉ်းစားဦးမယ်ဆိုတာကို။ ဒီတော့ က ဝါတစ်ယောက်တည်း ဝိုင်မဟုတ်ဘူးကွ။ ကျောက်ထား အိမ်ရှင်လဲ ရှယ်ယာပါတော့ မင်းဆရာ ရှေးထက် ရှားလို့ ရောင်းလိုက်တာပါလဲ မပြောသာဘူးလေ’

လောပန်း စိတ်ကျေနပ်ရန် နှလုံးသုံးလိုက်ရပါသည်။

(ထေရောက်ရ လူ့ဘဝ သုတေသန ပြည့်ပါစေ)

ရွှေကသစ်(ကျောက်မူ)

စာရေးသူ၏ ဇာတ်က ဖျာပုံဖြူ ဖြစ်ပါသည်။ ဖျာပုံဆိုလျှင် မြန်မာနိုင်ငံ ပရိသတ်က ဖျာပုံရာမနှင့် ခရေပင် ဇောက်ထိုးတို့ကို တွဲမှတ်ထား၍ နာမည် ကျော်သည်ဖြင့် ဖြစ်ပါသည်။ ဖျာပုံရာမ ကတော့ နှစ်(၁၃၀)နီးပါးခန့်ရှိပြန်သော် လည်း ရိုးရာယဉ်ကျေးမှုကို ထိန်း သိမ်းထားနိုင်ဆဲ ဖြစ်ပါသည်။

ခရေပင်ဇောက်ထိုးကတော့ မင်းကျောင်းဆရာတော်ကြီး ပျံလွန်တော်မူပြီးနောက် တစ်စတစ်စ ညှိုးနွမ်း ခြောက်သွေ့ပြီး သေသွားခဲ့သည်မှာ ယခုဆိုလျှင် အနှစ်(၂၀)ခန့် ရှိပြီ ဖြစ်ပါသည်။

ဖျာပုံမင်းကျောင်းနှင့် ခရေပင်ဇောက်ထိုး မြင်ဖူးမှ လည်း တချို့က ဖျာပုံရောက် သည်ဟု အဆိုရှိကြပါသည်။ မင်းကျောင်းကြီးမှာ ရှင်စုံကျောင်းကြီး ဖြစ်ပြီး ဖျာပုံဂုဏ်ကို ရာဇဝင်တွင် ပါဝင်အောင် ဖန်တီးပေးသည့် ကျောင်းကြီးဖြစ်ပါသည်။

ဖျာပုံပဲနင်းကြီး ဦးရွှေပေါ် လှူဒါန်းခဲ့ သော ကျောင်းကြီး ဖြစ်သည်။ ဖျာပုံဖြူ မြောက်ပိုင်းရပ်ကွက်တွင် ရှိပြီး ယနေ့တိုင် ပြုပြင် ထိန်းသိမ်း ထားပါသည်။ ထိုအပြင် ဖျာပုံဖြူမှ နွန်ပညာရှိ ဦးဖိုးအိမ်၏ မှတ်တမ်းတွင် ဖျာပုံဖြူ မြောက်ပိုင်းရပ်ကွက်မှ ထူးခြား သော ပဏ္ဍိတပညာရှိ ဦးသဲဆိုသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး၏ ထူးခြားဂုဏ်ရည်နှင့် အမြော်အမြင်ကြီးမားပုံ စီမံခန့်ခွဲတတ် ပုံ တရားဘာဝနာ ကျင့်ကြံအားထုတ်မှု ကြောင့် သေမည့်နေ့ကို ကြိုသိပြီး စီမံခန့်ခွဲနိုင်သည့် ထူးကဲသော ဦးသဲ ဆိုသော ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီး၏ ဖြစ်ရပ်မှန်

F.36. February, 2013.

ထူးကဲသော ဦးသဲ

အား ရေးသား တင်ပြအပ်ပါသည်။ ဖျာပုံဖြူ မြောက်ပိုင်းရပ် ဈေးအနီး မင်းလမ်းတံတား (ဘုရားကြီးလမ်း)တွင် နေထိုင်သော ဦးသဲဟု ခေါ်သည့် မြန်မာပညာရှိ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ဦး ရှိလေ သည်။ ထိုအချိန်က ဖျာပုံသည် ရွာကြီး တစ်ရွာအဆင့်သာ ခေါ်ဆိုနေကြပြီးလျှင် ဦးသဲသည် ဖျာပုံတစ်ရွာလုံးနှင့်တကွ အနီးအဝေး သိရှိကျော်စောသည့် ဗဟု သုတ ဟင်းလေးအိုးကြီး ဆိုလျှင်လည်း မမှားပါ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်... အလှူမဏ္ဍပ်၊ အသုဘ၊ မင်္ဂလာ ဆောင် ပရိသတ်စုံရာဌာနတွင် ဦးသဲ ရှိရာ တရားပိုင်း စကားပိုင်းမှာ အလွန်

စည်ကားလေသည်။ ပုံပြင်ဝတ္ထု၊ ရာဇဝင်ဒဏ္ဍာရီ သမိုင်းစသော အစီ အစဉ်ကို ပြောဟောခြင်း၊ တရားဓမ္မ သက်ဆိုင်ရာ နိပါတ်တော်များနှင့် ဆိုဆုံးမခြင်းကို ပြုတတ်လေ သည့်အတွက် လူကြီး လူငယ် များပင် လေးစားကြည်ညို နှစ်သက်ကြလေ၏။ ဖျာပုံတွင် ဦးသဲကဲ့သို့ ဟောတတ်၊ ပြောတတ်သူ အများအပြားရှိငြားလည်း ပြောရေးဟောရေးတွင်သာမက ဆိုရေးတွင် ဦးသဲနှင့် တစ်မူ မတူကြချေ။ အများထက်သာ သည့် ဦးသဲ၏ ထူးကဲသော အချက်မှာ သီပေါမင်း အရေးတော်ပုံ ပါတော်မမူမီက ဦးသဲကြီးသည် တစ်နေ့သ၌ မြေးမ လေးကိုခေါ်၍ မိတ်ဆွေများ ဖိတ်ကြား ခိုင်းသည်။

မိတ်ဆွေများနှင့် လှူဖွယ်ဝတ္ထုတန်း ဆွဲလုပ်ရန် ဆွေးနွေးပြီးနောက် ငါးကြွင်းကွက် ကွမ်းသီးခြင်း၊ ငရုတ်ခြင်း၊ ကြက်သွန်ခြင်းများ ပရိက္ခရာဆွဲရန် ဆိုင်းငယ်ကလေးများ ကို လုပ်ကိုင်ယက်စေ၏။ ဝိုင်းဝန်း လုပ်ကိုင်ပေးသူများက အဘသဲ အလှူ လုပ်ရန် ထင်မှတ်ကြ၍ တပျော်တပါး ကူညီပေးကြလေသည်။

ယင်းကိစ္စများ ပြီးသည်နှင့် အလှူ ပစ္စည်းများကို ပင့်သံယာနှင့် ဦးသဲကြီး ကိုယ်တိုင်ထွက် ဝယ်ခြမ်းလေသည်။ ထိုနောက် စပ်ဆရာ ဆရာပုထံ ထမ်း ပြာသာဒ်တစ်ခု လက်သမားထံ ခေါင်း တစ်ခုမှာလေသည်။

ပြာသာဒ်ပြီးစီးမည့်နေ့ ခေါင်းပြီးစီး မည့်နေ့နှင့် ချိန်လျက် ဆိုင်းဆရာ ဦးကြာဘန်းကို ငှားပြီး ညဘက်တွင်

www.burmeseclassic.com

သားသမီးများ စုံညီစွာ ခေါ်ယူလျက် မှာကြားသည်မှာ...

‘ဝိသေလျှင် (၅)ရက်ထက် ပိုပထားရန် (၅)ရက်နှင့် သင်္ကြပ်ကြံ’

ဟု သာမညအနေနှင့် စကားစပ်၍ ပြောထားကြလေသည်။

သားသမီးများက အမှုမဲ့အမှတ်မဲ့ ရှိကြ၏။

ထိုသို့ ပြောပြီး နောက်တစ်နေ့ မိုးလင်းလျှင် ရေခိုးချိုးပြီးလျှင် မြေးမလေးကို ခေါ်ပြီး အမွှေးရည် သွေးခိုင်းပြီး လိမ်းစေသည်။ အမွှေးလိမ်းပြီး ထမင်းထည့်ခိုင်းကာ ထမင်းစားပြီးနောက် ဦးသဲ နေ့လယ်နေ့ခင်း အိပ်မောကျ နေရာတွင် လှဲ၍...

‘ဟဲ့...သမီး အဘမိကို အဂ္ဂိဏသခါ ဘုရားပင်ခုံစမ်း’

ဟု ခိုင်း၍ သမီးက အိမ်အပေါ်ထပ်ဘုရားစင်ပေါ်မှ ပင်လာခဲ့ပြီး ပေးရာ ဦးသဲက လက်အုပ်ချီပင့်၍ ရင်ဘတ်ပေါ်တင်ကာနေစဉ် သမီးက အမှုမဲ့ထွက်သွားလေသည်။

အတန်ကြာ ခါတိုင်းနီးနေကျ အခါ၌ မနီးဘဲ ရှိသဖြင့် သမီးက လာကြည့်ရာတွင် အသက်မရှိ အနိစ္စရောက်နေကြောင်းသိကာ အော်ငိုတော့မှ အိမ်သားနှင့် ပတ်ဝန်းကျင် သိရှိကြလေသည်။ ထိုသို့ ထူးဆန်းအံ့ဩစရာကောင်းသော စရာပနကိစ္စကို ဦးသဲမှာသည့်အတိုင်းပင် သင်္ကြပ်ကြံရလေသည်။

ဦးသဲ၏ ဗဟုသုတ ဉာဏ်ပညာ အမြင်ကျယ်လှပုံကို အသက်(၈၅)နှစ်အရွယ်တွင် အနိစ္စရောက်ခဲ့ရာသော ပဲခင်းကြီးအမွေခံ ဦးမောင်၏ဇနီး (မင်းကျောင်း သစ်ကြီး ဒါယိကာမ-ဥပါသင်္ဂီ) ဒေါ်အေးမှ စကားထဲ ခဏခဏထည့်ပြောခဲ့သည်မှာ...

‘အတူညီသင်ကြီးက ပြောဖူးတယ်။ ငါတို့က အဲဒီအချိန်မှာ အပူကြိမ်း (၁၃-၁၄)နှစ်အရွယ် ပယ်အေးရယ်... ဝိသေလျှင် သဲညွန့်ဟာ မင်းထက် ရုပ်ရည်လှတယ်။ မင်းထက် ရှေးက ကံသာတယ်။ နို့ပေယျ အခုပျက်ပြင်မှာ သင်ကလေးက ကောင်းစားဖို့ ဝိသေလျှင်ဟာ ပယ်အေး... ပင်ကတော့ ကျော့လှည့်တတ်တယ်။ လူကြိုမိတက် ရှိသေးတယ်။ သွားပုံလှပုံ၊ နေပုံထိုင်ပုံဟာ မိန်းမတို့ကျက်သရေနဲ့ ပြည့်စုံတယ်။ မယ်အေးကတော့ လူလား ပြောက်လို အိမ်ထောင်ကိစ္စ ဆောင်ရွက်တစ်စတစ်စ ကြီးပွားပြီး ကျောင်းအပူဘုရားအပူဖြစ် သာသနာ့ဘွဲ့ ရယူပယ် ဝိသေလျှင် သဲညွန့်ဟာ မင်းတို့သူငယ်ချင်းပဲ ဆင်ရဲမှာအမှန် နောင် ကြီးပြင်းလာလို့ မင်းမှာ (၁၀)ကျပ်စ (၅)ကျပ်စ လာနေရင် ၂,၀၀၀ ကွယ်။ အတိုးရယ်၊ အမြတ်ရယ် သဘောပထားပါနဲ့။ စောင်ပ၊ ပါ၊ ကြားလား အတိုးမှာပဲပဲပဲ။

သဲညွန့်ဟာ မင်းတို့လို ယုတ်ဘူး။ ရှေးကံပါလာတဲ့ ရုပ်ကလေးချောတာပဲ။ အခုဆိုရင် လူကြိုမိတက် ရှိသေးရယ်။ ကြောက်ရွံ့ရယ် ဖိုဟို။ တခြားလူကြိုမိတက် လေးကျော့တို့အတိုးအတွေး ဆုံးပယ်တောင် ယုတ်ဘူး။ မိန်းကလေးဆိုတာ နှည့်ရတယ်။ ယဉ်ကျေးရတယ်။ ရှက်တတ် ကြောက်တတ်ရတယ်။ ဒါပဲ မိန်းမကျက်သရေတည်တယ်။ မိန်းမကျက်သရေတည်ပုံ လင်ကောင်းသား ကောင်းရပြီ ချမ်းသာရပယ်။

အခုတော့ စိတ်က ကြပ်တယ် စိတ်ကြမ်းတော့ နှုတ်ထွက်လဲ ကြပ်တယ်။ အသွား

အလာကြမ်း မိန်းမပင်တော့။ အရှက်အကြောက်ဆိုတဲ့ မိန်းမတို့ ကျက်သရေ ကုန်လဲ မရှိဘူး။ ဒီတော့ သင်ကလေး ဆင်ရဲမှာ အမှန်ပဲ။ မင်းတို့ သူငယ်ချင်း ဖြစ်တဲ့အတိုင်း ကြည့်ပါကွယ်လို့ မှာဖူးတယ် ဟု ဒေါ်အေးက ပြောပြပါသည်။

ဦးသဲ ပြောချက်အတိုင်းလည်း မှန်နေပါသည်။ ဒေါ်သဲညွန့်မှာ ဈေးတောင်းခေါင်းတင်၍ အရပ်ထဲမှာ မှန်ပဲသရေစာ ရောင်းရင်းပဲ အနိစ္စရောက်ရလေသည်။

ဒေါ်အေးမှာ အိမ်ထောင်ကျစကပင် မင်းကျောင်းကြီး ပြင်ဆင် ဆောက်လုပ်ပြီးနောက် (၆)ကြိမ်မြောက် ရေစက်ချွတ်ပြုလုပ်ပြီး အသက်(၈၅)နှစ်အရွယ်တွင် အနိစ္စရောက်ရရာသည်။ ထူးကဲသော အဘဦးသဲ၏ မျှော်မြင်သိရှိသော ပညာဂုဏ်ကိုဖြင့် ချီးမွမ်း၍ မဆုံးနိုင်အောင် ပင် ရှိပေတော့သည်။

ဤသည်မှာ ပြောလျှင် ယုံနိုင်ဖွယ် မရှိသည့် ဦးသဲ၏ ထူးကဲသော အသိဉာဏ်ပညာ ကြွယ်ဝမှုနှင့် မသေခင်မှာ သေတော့မှာကို ကြိုတင်သိပြီး လိုအပ်ချက်မှန်သမျှအား သူများ အလှူမှာ စီမံခန့်ခွဲသလို မိမိကောင်းမှု ကုသိုလ်တို့ နောက်ဆုံးအလှူဖြင့် ပေးဆပ်ကာ ဘုရားဂုဏ်၊ တရားဂုဏ်တော် အကျိုးကြောင့် နောက်ဆုံးသေခါနီးတွင် အတ္တိဏသခါဘုရားအား ရင်ဘတ်ပေါ်တင် လက်အုပ်ချီလျက် တရားအာနိသွင်းလျက်က စုတိစိတ်ကျပါသည်။

ကွယ်လွန်ချိန်တွင် ပူလောင်ပြင်ဖြူဝေဒနာ မခံစားရခြင်းမှာ ထူးကဲသော ဦးသဲ၏ဖြစ်စဉ်က ကောင်းရာသုဂတိဆုံသို့ ရောက်မည်မှာ ကေန်အမှန်ထင်ဖြစ်ကြောင်း ရေးသား တင်ပြအပ်ပါသည်။

ပင်းနန္ဒီရိန်

ကျွန်တော်မှာ အဖေ့ဘက်က တော်စပ်တဲ့ ဝမ်းကွဲညီအစ်ကို လေးယောက် ရှိတယ်။ အဲဒီထဲက အဖေ့ရဲ့အစ်ကို ဦးကျင်အေးရဲ့သား ကြောင်ပါးတို့ ပျားလေးတို့နေတဲ့ မကျွေးတိုင်းဒေသကြီး အောင်လံမြို့နယ်ထဲက ရွှေပန်းတော ရွာကြီးမှာ ဖြစ်ပျက်ခဲ့တဲ့ ဖြစ်ရပ်လေးတစ်ခုကို ပြောပြချင်တယ်။ ထုံးစံအတိုင်း ဓာတ်ပုံရိုက်ရင်း တွေ့ခဲ့ရတဲ့ ကိုယ်တွေ့ ဖြစ်ရပ်ဆန်းလေးပေါ့။ ဒီလိုမျိုး ကြောင်ပါးမှာ အစ်ကိုရင်းလို အရမ်းခင်ရတဲ့ လူတစ်ယောက်ရှိတယ်။ သူ့နာမည်က ကိုမောင်စိန်တဲ့။ အဲဒီမောင်စိန်ရဲ့သမီး မင်္ဂလာဆောင်မှာ အမှတ်တရ ဓာတ်ပုံရိုက်ဖို့ မိတ်ရင်းဆွေရင်းထဲက ဓာတ်ပုံဆရာ ကောင်းကောင်းတစ်ယောက် လောက် ခေါ်ပေးဖို့ ကြောင်ပါးကို အကူအညီ တောင်းလာတယ်။

ကြောင်ပါးကလဲ အဆင်သင့်ပါပဲ။ ကူညီဖို့ သူ့မှာ တာဝန်ရှိတယ်လေ။ နောက်ပြီး သူ့ကူညီမှ ဖြစ်တော့မယ်ဆိုတာ သူသိနေတယ်။

ဒါနဲ့ ကျွန်တော်လဲ ရွှေပန်းတောရွာမှာ ဓာတ်ပုံရိုက်ဖို့ ဖြစ်လာတော့တာပေါ့။ တကယ်တော့ ရွှေပန်းတောရွာဟာ ကျွန်တော်တို့ ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး အနောက်ဘက်ခြမ်းရဲ့ အထင်ကရ ပဲခူးနီးမတောင်တန်းကြီးရဲ့ ဝတ်ဖက်မှာ ရှိတဲ့ ရွာကြီးတစ်ရွာပေါ့။

ရွာကြီးဆိုပေမယ့် တိုက်နယ် အဆင့်လောက်ရှိတယ်။ တစ်ခုပဲမျိုးထောင်လံကနေပြီးလာရင် လမ်းက တော်တော်ကြမ်းတယ်။ အဲဒီအချိန် တုန်းက နှမ်းဖတ်ကျောက်ကြီးတွေ ထုထောင်းပြီး လမ်းကို ခင်းထားတာ။

ရွှေပန်းတော မြို့က

ဓာတ်ပုံဆရာဘဝ

ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ (၂)

ဒါကြောင့် လူရွှင်တော်တွေ ပြောတာပေါ့ “ရွှေပန်းတောလမ်း ခပ်ကြမ်းကြမ်းတဲ့ ကျောက်ခဲစားသွားရင် အစာကြေတယ်တဲ့”။

ကဲ... ကျွန်တော်တို့က ဇာတ်လမ်းလေး စ. ကြရအောင်ဗျာ။ ကြောင်ပါးရဲ့

ပြောပြချက်အရ မောင်စိန်တို့က မိသားစု သုံးယောက်တည်းနေကြတာ သမီးလေးနာမည်က ဖြူနဲ့တဲ့ ကောင်မလေးက အသက် (၁၆ နှစ်၊ ၁၇ နှစ်)လောက်ရှိပြီ။ အပျိုပေါက်လေးဆိုပါတော့ဗျာ။

ဒါပေမယ့် ကံဆိုးတာက ကိုမောင်စိန်တို့ မိသားစုဟာ ဆင်းရဲကြ ရှာတယ်။ မရှိမဲ့ ရှိမဲ့ တောင်ယာ လေးကိုလုပ်ပြီး အသက်မွေးကြရတာ ပေါ့။ အဲ... ဖြူနုလေးကတော့ တောသူ လေးဆိုပေမယ့် အတော်လေး လှတယ် ဗျ။ မိဘက ဆင်းရဲတော့ ကျောင်းလဲ မတက်နိုင်ရှာဘူး။ ဆဋ္ဌမတန်းလောက် နဲ့ ကျောင်းထွက်လိုက်ရပြီး မိဘရဲ့ ယာလုပ်ငန်းလေးကို စိုင်းကူပေးပေါ့။

ကိုမောင်စိန်မှာ ကြောင်ပါးအပြင် မိတ်ဆွေတစ်ယောက် ရှိသေးတယ်။ ရွာလယ်က ကိုထွန်းလှတဲ့။ သူကတော့ ကိုမောင်စိန်နဲ့ ပြောင်းပြန်ပေါ့။ သိပ်ချမ်း သာတာ ထော်လာကျီကတင် (၃)စီး၊ ဟီးနီးကားက (၂)စီး။ အဲဒီ ဟီးနီးတွေ က ရွှေပန်းတောနဲ့ အောင်လံကို ဆွဲတဲ့ လိုင်းကားတွေပေါ့။

ခရီးသည် သီးသန့်စီးတဲ့ လိုင်းကား ရယ်လို့ မရှိတော့ ဒီ ဟီးနီးတွေပေါ်မှာပဲ ကုန်တွေတင်၊ အဲဒီကုန်တွေပေါ်မှာ လူ တွေက တက်စီး။ တချို့လဲ ကားအမိုး ကိုင်းတွေပေါ် တက်စီးကြပေါ့။ အဲဒီ လို...

ကိုထွန်းလှက ဒါတွင် မကသေးဘူး၊ ရာသီပေါ် သီးနှံတွေ ဝယ်တဲ့ဒိုင်ပါ ဖွင့် ထားသေးတယ်။ ပြောရရင် ပွဲရုံပေါ့ဗျာ။ ပွဲရုံကလဲ အဆင်ပြေသလား မမေးနဲ့ ကုန်လှည်းတွေဆိုတာ တန်းစီနေတာ ဗျို့။

မိုးလင်းက မိုးချုပ်ပဲ။ တစ်နေ့တစ်နေ့ ဝင်ငွေဆိုတာ မပြောတော့နဲ့ သောက် သောက်လဲ။ ရွာမှာ ပွဲရုံအပြိုင်ကလဲမရှိ သူကလဲ အပြောကောင်းဆိုတော့ ရွှေပန်းတော ပတ်လည်မှာရှိတဲ့ ရွာ တွေက ထွက်သမျှ ကုန်တွေအားလုံး သူ့ဆီမှာချည်း...

ကိုမောင်စိန်နဲ့ ကိုထွန်းလှတို့ဟာ

အင်မတန်ခင်တဲ့ မိတ်ဆွေတွေဆိုတော့ နှစ်အိမ်တစ်အိမ်လို ဖြစ်နေတာပေါ့။ တကယ်တော့ ကိုထွန်းလှတို့ကလဲ မိသားစု (၃) ယောက်ပဲ။ သားလေး (၁)ယောက်ရှိတယ် မောင်မိုးစင်တဲ့။ တက္ကသိုလ်ဝင်တန်း ကျောင်းသားလေး ကိုထွန်းလှက ချမ်းသာတဲ့လူဆိုတော့ မိုးစင်ကို အောင်လံက ဘော်ဒါမှာ ပို့ထားတယ်လေ။

ဒီလိုနဲ့ မိုးစင်တစ်ယောက် တက္ကသိုလ်ဝင်တန်း ဖြေပြီးလို့ ရွာကို ပြန်လာတော့မှ ဇာတ်လမ်းကစတာ လူကြီးချင်းကလဲခင်၊ နှစ်အိမ်တစ်အိမ် လိုလဲ ဖြစ်နေတော့ လူငယ်ဘဝ စိတ် ကစားကြ၊ ထုံးစံအတိုင်း မိဘတွေမသိ အောင် ချစ်ကြပေါ့။ ရွာဆိုတော့ ညည ချိန်းတွေ့စရာ နေရာတွေကလဲ များ တယ်လေ။

ချစ်ကြ ကြိုက်ကြလို့ (၃)လ လောက်အကြာမှာတော့ ပြဿနာက စပြီး တိုက်ဆိုင်မှုလား၊ ဖြစ်ချင်လို့လား မသိပါဘူး တစ်ညတော့ သူတို့ ချိန်း တွေနေကြတုန်း ကိုမောင်စိန်နဲ့ တည တညကြီး တိုးတော့တာပေါ့။ ဒီတော့ ရပ်မိရပ်ဖတွေကိုခေါ်၊ ကိုထွန်းလှတို့

လင်မယားကိုခေါ် တရားဝင် လက်ထပ် ပေးဖို့ စီစဉ်ရတော့တာပေါ့။

အဆင့်အတန်းခြင်းက အရမ်းကွာ နေတော့ ကိုထွန်းလှတို့လင်မယားနဲ့ အသိုက်အဝန်းကတော့ အမျိုးမျိုး ပြောကြတယ်။ တမင် ထောင်ဖမ်းဆယ် ဘာညာပေါ့။ သူတို့ နည်းနည်းလေးမှ သဘောမတူကြဘူး။

တကယ်တော့ ကာယကံရှင် မိုးစင်၊ ကိုယ်တိုင်ကလဲ စိတ်ကစားရင်းနဲ့သာ ချစ်တယ်ထင်၊ ချစ်တယ်ထင်ပြီး ငြိစွန်း တဲ့အဆင့်ထိ ရောက်ခဲ့တာ။ တကယ် တမ်း နဖူးတွေ့ ဒူးတွေ့ ယူရတော့ မယ်ဆိုတော့ သူ မလိုချင်တော့ဘူး။ ဒါပေမယ့်လဲ ယူကို ယူရတော့မှာ အား လုံး သိသွားကြပြီကိုး။ ကောင်မလေးမှာ ကိုယ်ဝန် ရှိနေပြီတဲ့လေ။

အရင်က အလွန်ခင်ခဲ့ကြတဲ့ ကိုမောင်စိန်နဲ့ ကိုထွန်းလှတို့ရဲ့ မိတ်ဆွေသံယောဇဉ်ဟာလဲ နိဗ္ဗိတံခဲ့ပြီ။ ကိုထွန်းလှဆိုတာ မင်္ဂလာပွဲကို မတက် ပါဘူး လုပ်နေလို့ ဘိသိက်မြှောက်ရင် တော့ လာခဲ့ပေးပါလို့ သူကြီးက ဝင်ပြီး ပြောတော့မှ လက်ခံခဲ့တာကလား။

အဲဒီမှာ ကျွန်တော်ရဲ့ ဓာတ်ပုံဆရာ အခန်းကဏ္ဍ စပြီး ပါလာတော့တာပေါ့။ တကယ်တမ်းဆိုရင် ကျွန်တော် ဒီနယ် ကိုလာပြီး ဓာတ်ပုံရိုက်ပေးစရာ အကြောင်းမရှိဘူး။ သူတို့ရွာမှာလဲ ဓာတ်ပုံဆရာတချို့ ရှိကြတာပဲ။ ဒါပေ မယ့် ကြောင်ပါးတို့ ဘာကြောင့် သူတို့ နယ်ခံ ဓာတ်ပုံဆရာကို မသုံးဘဲ ကျွန်တော်လို သူစိမ်းတစ်ယောက်ကို ခေါ်ခဲ့သလဲဆိုတော့ သူတို့ရွာမှာရှိတဲ့ ဓာတ်ပုံဆရာတစ်ယောက်ကို သုံးမယ် ဆိုရင် တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် အနည်းနဲ့အများ မျက်နှာ နာကြရမလို့ လေ။ အကြောင်းသိတွေကိုး။

ပြီးတော့ ကျွန်တော်က ဓာတ်ပုံချိန်ရိုက်၊ ကျွန်တော်အဖေအကြောင်း၊ ကျွန်တော်အကြောင်း၊ ကြောင်ပါး၊ ကောင်းကောင်းသိတယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော့်ကို ခေါ်ဖြစ်ခဲ့ကြတာ။

မင်္ဂလာပွဲကတော့ စပါပြီဗျာ။ ဒီပွဲကို ကိုမောင်စိန်ရဲ့ အိမ်ကလေးမှာ မဏ္ဍပ်ထိုးပြီး လုပ်ကြတာ။ ပွဲမစခင်လေးမှာပဲ ကြောင်ပါးနဲ့ ကိုမောင်စိန်တို့ ကျွန်တော်ဆီ ရောက်လာတယ်။ ကြောင်ပါးကပဲ စပြီး...

'ညီလေး အိုကေလား'
'အားလုံး အိုကေပဲအစ်ကို။ ကင်မရာကော မီးကော ဓာတ်ခဲလဲ အပိုပါသေးတယ်'

'အစ်ကိုပြောပါယ် ညီလေး၊ ကိုမောင်စိန်က မင်္ဂလာပွဲနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ပုံ ဖတ်တမ်းတင်သင့်တဲ့ပုံ အားလုံး ရိုက်ပါတဲ့။ အဓိကက တော့ပွဲက ဘိသိက်မြှောက်နေတဲ့ပုံ၊ နှစ်ဖက်မိဘနဲ့ သတို့သား၊ သတို့သမီး ထိုင်နေတဲ့ပုံ ဟုတ်ပြီနော်'

'ရပါတယ်အစ်ကိုရ စိတ်ချ ကိုမောင်စိန်ဘက် လှည့်ပြီး ကျွန်တော် ပြောလိုက်ပါသေးတယ်။

'စိတ်ချ ကိုမောင်စိန် ကျွန်တော် အကောင်းဆုံး ရိုက်ပေးမယ်'

ဒီလိုနဲ့ ကျွန်တော် လိုအပ်မယ်ထင်တဲ့ ဓာတ်ပုံတွေကို ကြောင်ပါးမေးလိုက်ရိုက်လိုက်၊ ကိုယ့်သဘောနဲ့ကို လိုသလို ရိုက်လိုက်၊ ဟိုဝိုင်းရိုက် ဒီဝိုင်းရိုက်ပေါ့။ ဘိသိက်မမြှောက်ခင် ကြောင်ပါးက မှတ်မှတ်ရရ ထပ်ပြီး လာပြောသွားသေးတယ်။

'ညီလေး အဲဒီ ဘိသိက်မြှောက်နေတဲ့ပုံက အရမ်း အရေးကြီးတယ်နော်။ တစ်ချိန်ချိန် သူတို့ဘက်က (ကိုထွန်းလှ)က ကလေးတွေကို ခွဲလာတာလား၊ လုပ်ခဲ့ရင် ဒီပွဲက အဓိက ကျတယ်။ သက်သေ အထောက်အထား

တစ်ခုအနေနဲ့ပေါ့ကွာနော်'
'စိတ်ချပါကွာ ငါ သေသေချာချာ ရိုက်လိုက်ပါ့မယ်'

ဒါနဲ့ ဆက်ရိုက်ပေါ့ အားလုံး အိုကေပဲ။ အဲ... ဘိသိက်မမြှောက်ခင် အထိပေါ့။ ရောက်လာပါပြီဗျာ ဘိသိက်မြှောက်တဲ့အချိန် ကောင်လေးနဲ့ ကောင်မလေး နှစ်ဖက်မိဘ ကျုံ့ကျုံ့လေးတွေ ထိုင်လို့...

ကျွန်တော်လဲ သင့်တော်မယ့် နေရာကောင်းကိုရွေးပြီး နေရာယူလိုက်တယ်။ ကင်မရာမီးကို အားဖြည့် မီးနီလေး ခဲနေအောင်ထား။ ကင်မရာရဲ့ အပါချာ ရှုတ္တာတွေ သေသေချာချာပြင်၊ သူတို့ (၆)ယောက် အားလုံးပါအောင်ချိန်၊ ဖိုးကပ်စ် (Focus) ဖြတ် အားလုံး အဆင်သင့် (Ready) ပေါ့။ ကင်မရာမောင်းကို နှိပ်ချလိုက်တယ်။ မီးမလင်းဘူး။ အဲဒါ ချာတွေ ရှုတ္တာတွေ အသံမမှန်ဘူး။

သင်္ကြံအားတယ် မရဘူး ဒါနဲ့ အနားက ညှော်သည်တွေရဲ့ပုံကို ခိုက်ကြည့်တယ် ရာတယ်။ မီးလဲလင်းတယ်။ ဘိသိက်ပုံ ပြန်ရိုက်ကြည့်တယ် မရဘူး။ မိမိပါရင်တောင် ပုံပေါ်အောင်လို့ အပါချာ ရှုတ္တာတွေကို အစွမ်းကုန်ချပြီး ရိုက်ကြည့်လဲ မရဘူး။ မောင်းက ကျတယ်။ အသံတွေ မမှန်တာလေ။ ကျွန်တော့်တစ်ကိုယ်လုံး ဇောရွေးတွေ ပြန်နေပြီ ကိုမောင်စိန်နဲ့ ကြောင်ပါးကို ဘယ်လိုပြောရပါ့။ ကျွန်တော့်စိတ်ထင် (၆) ပုံလောက်ရှိမယ် ရိုက်ပစ်တာ၊ ဘယ်လိုမှ ရိုက်လို့မရခဲ့ဘူး။ ကျွန်တော် သိနေတယ် အဲဒီပုံ မပေါ်ဘူး။

ဘိသိက်မြှောက်ပြီးတော့ သူတို့ နှစ်ယောက် ကျွန်တော့်ဆီ ရောက်လာကြတယ် သောကမျက်လုံးတွေနဲ့။ ကြောင်ပါးကပဲ စပြီး...

'ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ ညီလေးရာ'
'အစ်ကို ယင်းတို့ မြင်တဲ့အတိုင်းပဲ မင်္ဂလာပွဲ စကတည်းက ရိုက်လာလိုက်တာ အခုလဲ ငါရိုက်ပြမယ်'

ဆိုပြီး ကင်မရာနဲ့ အနီးက ညှော်သည်တချို့ကို ကောက်ရိုက်ပြလိုက်တယ်။ အိုကေပဲ မီးလဲလင်းလာတယ်။

'တွေ့လား ငါပြောချင်တာ အဲဒါပဲ။ ရိုက်သမျှပဲအားလုံး အိုကေပဲ။ ဒီပုံကျမှ ငါ ဘယ်လိုမှ ရိုက်လို့မရတာ'

'ကိုမောင်စိန် ကျွန်တော် တကယ် စိတ်မကောင်းပါဘူး'

'ရပါတယ်ဗျာ ဘယ်တတ်နိုင်မလဲ၊ ခင်ဗျားလဲ အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် ရိုက်နေတာ ကျွန်တော်မြင်နေရတာပဲ' ကိုမောင်စိန်တစ်ယောက် ညှိုးသော မျက်နှာနဲ့ ပြောရှာတယ်။

'ကိုမောင်စိန်ကို ကျွန်တော် အတွေ့အကြုံ အရ ပြောလိုတာလေးတော့ ရှိတယ်။ အဲဒါ ဆံဗျားလဲ ကျွန်တော်ပြောတာကို

www.burmeseclassic.com

သယံဇာတ

မြစ်ဝပ်မှန်

စလင်း ဦးကျော်

ပြန်မထွက်ရန် ယင်းလိပ်များဖြင့် တားကာ ကန်ထဲတွင် မွေးမြူထားကြသည်။ တပေါင်း၊ တန်ခူး ရေခန်းချိန်များ တွင် ကန်များကို ဖော်ကြသည်။ ငါးဖမ်းရောင်းကြသည်။ သာယာ ကုန်းရွာ၏ တောင်ဘက်နားတွင် ခြေဆေးကန်ဟု ခေါ်သော ကန်တစ်ခုရှိသည်။

ထိုကန်၏ အနီးတစ်ဝိုက်တွင် မြေ ဆိုများ ပေါများသည်။ အဆိပ်ပြင်းထန် သည်။ ထိုကန်၏ အနီးတစ်ဝိုက်တွင် မြွေကိုက်ပါက သေဆုံးတာ များသည်။ ခြေဆေးကန်အနီးရှိ သစ်ပင်ပေါ်တွင် လူတစ်ယောက် ကြီးဆွဲချသေခဲ့သည်။

ထိုကဲ့သို့ ဥပစ္စေဒကံကန်နှင့် သေဆုံး သူများ များပြားသဖြင့် ယင်းနေရာ တစ်ဝိုက်တွင် အခြောက်အလှန့်များ သည်။ ပရလောကသားများ၏ အမျိုး မျိုး ခြောက်လှန့်မှုတို့ကြောင့် လူသွား လူလာ နည်းလှသည်။ သာယာကုန်း ရွာ၏ မြောက်ဘက်တွင် ယာကွင်း ကြီးများ ရှိသည်။ အနောက်ဘက်တွင် လယ်ကွင်းပြင်ကြီး ရှိသည်။

သာယာကုန်းရွာမှ လယ်သမား သည် ၁၃၇၀ ပြည့်နှစ် (၂၀၀၉ ခုနှစ်) မိုးစပါစိုက်ပျိုးရာသီ ပြီးဆုံးခဲ့သည်။ စပါးများ စိုက်သိမ်းပြီးခဲ့သည်။ အခု တပို့တွဲလဆန်းတွင် နေ့စပါးစိုက်ပျိုးရန် အတွက် လယ်ကွက်များတွင် ရေသွင်း ကာ ထွန်ရေငင်ကြသည်။ စပါးပျိုးများ

သည်။ ရွာမှာ ကုန်းမြင့်ကလေးပေါ်တွင် တည်နေသည်။

ရောဝတီမြစ်ရေ ကြီးလာလျှင် ရွာ၏ နံဘေးရှိ ကန်များတွင် ရေများဝင်လာ သည်။ မြစ်ရေကျသွားပါက ကန်များ ထဲ၌ ရေများ ကျန်ခဲ့သည်။ ရေထဲတွင် ငါးပတ်၊ ငါးရံ၊ ငါးကြင်း စသည်ဖြင့် ငါးမျိုးစုံ ကျန်ခဲ့ကြသည်။ ယင်းငါးများ

သာယာကုန်းရွာကလေးသည် အိမ် ခြေ နှစ်ရာခန့်ရှိသော ရွာကလေးဖြစ် သည်။ မိုးတွင်းအချိန်များတွင် ရောဝတီ မြစ်ရေ ကြီးလာလျှင် သာယာကုန်းရွာ ၏ အရှေ့ဘက်နှင့် တောင်ဘက်တို့ တွင် မြစ်ရေများ ပတ်လည်ပိုင်းနေ

၂၈၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပဏ္ဍင်း

ကြဲကြဲသည်။ စိုက်ခင်းခွဲ ထွန်ယက်ကြဲ
သည်။ ထွန်ယက်ပြီး စိုက်ခင်းများတွင်
ပေါင်းမြက်များ ကောက်ကြဲသည်။

ယခင်နှစ်များတွင် တပို့တွဲ
လပြည့်ကျော်ပါက အချမ်း
ပေါ့သည်။ ယခုနှစ်တွင်
တပို့တွဲလပြည့်ကျော်သော်လည်း
ည(၁၀)နာရီခန့်ရောက်လျှင်
ခိုက်ခိုက်တုန်အောင် ချမ်းလှသည်။

အခြားသောနိုင်ငံများတွင် ဆီးနှင့်
များနှင့် လေအေးများ တိုက်ခတ်မှုတို့
ကြောင့် လူများပင် သေကျေပျက်စီးကြ
သည်ဟု သတင်းများတွင် ကြားသိရ
သည်။

မည်သို့ပင် ချမ်းပါစေ နွေလယ်စပါး
စိုက်ပျိုးမည့် တောင်သူလယ်သမားများ
သည် မချမ်းအေးနိုင်ပါ။ ဝမ်းရော
အတွက်ပေကို။ နံနက်(၄)နာရီထိုးလျှင်
ခိုင်းခွားကြီးများကို အစာကျွေးကြ
သည်။ ဝေလီဝေလင်းတွင် လယ်ကွင်း
များဆီသို့သွားကာ ထွန်ယက်ကြဲရ
သည်။ နံနက် ထွန်ယက်ချိန်တွင်
သာယာကုန်းရွာကလေးတွင် တစ်ဦးကို
တစ်ဦး ခေါ်သံများ လှည်းမောင်းသံ
များနှင့် ခွားငေါက်သံများ ဆူညံလျက်။

အများနည်းတူ ကိုသံချောင်းသည်
ခွားတစ်ရှဉ်းနှင့် ထွန်တပ်ကာ သူ၏
လယ်ကွင်းဆီသို့ ထွက်လာခဲ့သည်။
ကိုသံချောင်း၏ လယ်ကွင်းသည် ခြေ
ဆေးကန်အနီးတွင် ကပ်လျက်ပါ။
ကိုသံချောင်း လယ်ထွန်ဖို့ မိနစ်နှစ်ဆယ်
ခန့်အကြာ သူ၏နှမဝမ်းကွဲ မအေးသင်
ရောက်လာသည်။

လယ်စိုက်ခင်းကွက်များတွင် ရှိ
သော ကနဗော့ပင် ပေါင်းမြက်များကို
ကော်က်နေသည်။ တောလေ့အတိုင်း
လယ်သမားများနှင့် အလုပ်သမားများ
သည် လုပ်ငန်းလုပ်လိုက်။ အနားယူ

လိုက်ပါ။ မွန်းတည့် (၁၂)နာရီခန့်တွင်
လေမတိုက်ဘဲ ခြေဆေးကန်အနီးတွင်
ရုတ်တရက် လေပွေကြီး ဖြစ်ပေါ်လာ
သည်။

လေပွေကြီးသည် တဖြည်းဖြည်း
အားကြီးလာသည်။ ဖုန်း ခဲ၊ သလဲ၊
သစ်ရွက်ခြောက်၊ အမှိုက်သရိုက်များ
ပတ်ချာလည်လျက် လေပွေထဲတွင်
မည်းမှောင်နေသည်။ လေပွေကြီး
သည် တဖြည်းဖြည်း ရွေ့လျားလာ
သည်။

ကိုသံချောင်းသည် လယ်ထွန်နေရာ
မှ ရပ်ကာ လေပွေကြီးကို ကြည့်နေမိ
သည်။ ထို့အတူ မအေးသင်သည်
လေမတိုက်ဘဲ ထူးဆန်းစွာဖြစ်ပေါ်လာ
သော လေပွေကြီးကို ရပ်ကြည့်နေ
သည်။

လေပွေကြီးသည် တဝေါဝေါနှင့်
အသံကြီးပေါ်ထွက်လာကာ မအေးသင်
ရှိရာ လယ်ကွက်ထဲသို့ ရွေ့လျားလာ
သည်။ လေပွေကြီး၏ တဝေါဝေါ မြည်
သံကြီးနှင့် မည်းမှောင်နေသည်တို့မှာ
ကြောက်လန့်စရာပင်။

မအေးသင် သတိထားကြည့်လိုက်
သည်။ လေပွေကြီးသည် တစ်စထက်
တစ်စ လျင်မြန်လာသည်။ မိမိထံ လာ
နေသည်ကို တွေ့ရသည်။ မအေးသင်
သည် မမျှော်လင့်ဘဲ ရန်သူလိုက်လာ

သည်ပမာ လယ်ကွက်ထဲမှာ ကွေ့ပတ်
ပြေးရတော့သည်။ မအေးသင်က ရှေ့
ကပြေး မည်းမှောင်နေသော လေပွေ
ကြီးက တဝေါဝေါနှင့် ရွေ့လျားလိုက်
နေသည်။

ကိုသံချောင်းသည် မနီးမဝေး
လယ်ကွက်ထဲမှ
လှမ်းမြင်နေရသည်။
ဤသို့နှင့် လေပွေကြီးသည်

မအေးသင်ကိုမိကာ မအေးသင်
လေပွေကြီးအတွင်းသို့ ရောက်သွား
သည်။ လေပွေကြီးသည် တဝေါဝေါနှင့်
အသံပိုကျယ်လာသည်။ လျင်မြန်စွာ
ဝှေ့ဖမ်းလာသည်။

ဤအဖြစ်အပျက်ကို မြင်နေရသူက
ကိုသံချောင်း။ ကိုသံချောင်းသည် လေ
ပွေကြီးထဲသို့ ရောက်သွားသော မအေး
သင်ကို မမြင်ရချေ။ ဖုန်း ခဲ၊ သလဲ၊
သစ်ရွက်ခြောက်၊ အမှိုက်သရိုက်များ
နှင့် ရောထွေးကာ မည်းမှောင်နေ
သည်။

လေပွေကြီး ရွေ့လျားသွားသည့်
နေရာများတွင် ရွံ့များနှင့် ရေများ
ပွက်ထလျက်။ အတန်ကြာသောအခါ
လေပွေကြီးထဲမှ မအေးသင် အန်ထွက်
လာသည်။ မအေးသင်တစ်ယောက်
ရွံ့ရေများထဲတွင် တုံးလုံးလဲနေသည်။

လေပွေကြီးသည် လယ်ကွက်ထဲမှ
ခြေဆေးကန်ဆီသို့ ရွေ့လျားသွား
သည်။ လေပွေကြီးသည် ခြေဆေးကန်
အနီးသို့ ရောက်လျှင် ပျက်ပြယ်ပျောက်
ကွယ်သွားသည်။

ထိုအခါမှ ကိုသံချောင်းသည် မအေး
သင်ကို ကယ်တင်ရန် သတိဝင်လာ
သည်။ မအေးသင်ရှိရာသို့ အပြေးသွား
ကာ...

'အေးသင် အေးသင် ဘာဖြစ်သွား
သေးလဲ။ လေပွေထဲ ရောက်သွားတာ
နာကျင်ရောင်ခြည်များပင် ၂၀၇

ဘယ်လိုနေလဲဟင်

'ကျွန်မ လေပွေကြီးထဲ ရောက်သွားတော့ ဖရလောကသာစာစဉ်ကို တွေ့ရတယ်။ လေပွေကြီးထဲမှာ တွေ့လုံရစ်ပတ်ပေါ့။ အဲသလိုနဲ့ လေပွေအပြင်ဘက် ကျွန်မ အန်ထွက်လာတာပါ။ ဘာမှတော့ မဖြစ်လောက်ပါဘူး။ ဒေါင်းတော့ မှနေတယ်'

'ဟာ ဒီလိုဆို မဖြစ်ဘူး။ နေလဲပူလာပြီ မြက်ဖတ်ကောက်မနေနဲ့တော့။ အိမ်ကို ပြန်ရအောင် ငါလိုက်ဖို့မယ်'

မအေးသင် တစ်ကိုယ်လုံးတွင် ရွံ့တွေ ပေကျဲနေသည်။ ကိုသံချောင်းသည် မအေးသင်ကို ရွာသို့ ပြန်ခေါ်သွားသည်။ မအေးသင်သည် အိမ်သို့ ရောက်လျှင် စကားပြောမမှန် ဖြစ်လာသည်။ မျက်နှာထား တင်းလာသည်။ မျက်ထောင့်နီလာသည်။ မျက်စောင်းထိုးကြည့်သည်။ ကိုယ်လက်အမူအရာနှင့် စကားပြော ကြမ်းလာသည်။ အချိန်အနည်းငယ်ကြာသောအခါ မအေးသင် မျက်ဖြူလှန်ကာဖက်ကျိုးကျသွားသည်။ ကိုယ်ခန္ဓာကိုလှုပ် နာမည်ခေါ်သော်လည်း စကားပြန်မရတော့ဘဲ အသက်ဆုံးရှုံးသွားတော့သည်။ မအေးသင်သည် ရင်သွေးငယ်နှစ်ယောက်နှင့် ခင်ပွန်း ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။

အကောင်းပကတိက လတ်တလော သေဆုံးရသည့်အတွက် မိသားစုနှင့် ဆွေမျိုးရင်းချာများ ရင်ကျိုးမတတ် ခံစားကြရသည်။ ကြားရသူများ အံ့ဩထိတ်လန့် တုန်လှုပ်ကြရသည်။

အသက်(၅၀)ကျော် လူကြီးသူမများ ပြောကြသည်မှာ...

'တို့ ငယ်ရွယ်စဉ်က အဖေ၊အမေ အတိုးအတွားစဉ်က ပြောဖူးတယ်။ လေပွေ ရွှေလျားလာတာမြင်ရင် "လေပွေရေ စားကြည့်၊ စားကြည့်" လို့ ဆိုကာ စားထောင်ပြုတယ်။

တဲ့။

အခုလို လေပွေထဲမှာ မကောင်းဆိုးဝါးကောင် ဝါတတ်လို့ ပြောတာဖြစ်မှာပေါ့'

ဘကြီးပြုံး ပြောပြသည်မှာ...

'ဖုတ်၊ ပြိတ္တာ၊ တစ္ဆေ့ သရဲတို့ဟာ အမျိုးမျိုးရှိတယ်။

အချို့က လူတို့ကို ပူးကပ်ပြီး စားသောက်ကြတယ်။

အချို့က အနံ့နဲ့ တင်းတိမ်ကြတယ်။ အချို့က တောင်းရမ်း၍ ဖြစ်စေ၊

လုယက်၍ဖြစ်စေ စားကြတယ်။

အချို့က ကျက်ပြီးသော အစာမှ စားကြတယ်။

အချို့က သားစိမ်းငါးစိမ်း စိမ်းစိမ်းစိစိကိုမှ စားကြတယ်။

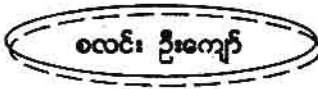
အခုလို ဖုတ်၊ ပြိတ္တာ၊ တစ္ဆေ့ သရဲတို့ ဒုက္ခပေးနိုင်အောင် သရဏဂုံရွတ်ဆိုခြင်း၊ ငါးပါးသီလ စောင့်ထိန်းခြင်း၊ ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်များကို ရွတ်ဆိုပူဇော်ခြင်း စတဲ့ ကောင်းသော စရုဏ်များကို အမြဲပွားများနေကြရမယ်'

ဟု ဆုံးမပြဿဒိ ပေးပါသည်။

မည်သို့ဆိုစေ မအေးသင် သေဆုံးရခြင်း၌ လေပွေကြီးသည် သေမင်းတမန်ဟု ခေါ်ဆိုကြပါတော့သည်။

မှတ်ချက်။ ။ ၁၃၇၀ ပြည့်နှစ်၊ တပို့တွဲလပြည့်ကျော် (၁၁)ရက်နေ့၊ နေ့လယ် (၁၂)နာရီတွင် လေပွေကြီးထဲ ရောက်ခဲ့ပြီး သေဆုံးသွားသော အမျိုးသမီးတစ်ယောက်၏ တကယ်ဖြစ်ရပ်မှန် ဖြစ်ပါသည်။ ကျေးဇူးနာမည်များကို လွှဲပြောင်းထားပါသည်။

ဘေးဘယာ ဝေက္ခာကြပါစေ။

စာမျက်နှာ (၂၈၅)မှ ဒာသက်

နထောင်ပြီး စဉ်းစားကြည့်ပေါ့။ တကယ်ဆို ဒီဘိသိက်မြောက်နေတဲ့ပုံဟာ ကျွန်တော်တို့အတွက် အရေးကြီးတဲ့ပုံ ဖြစ်သလို တစ်ဖက်က ကိုတွန်းလှတဲ့အတွက်လဲ အရမ်းအရေးကြီးတယ်လေ။ အစကတည်းက ဒီဘိသိက်ပုံကို သဘောမတူခဲ့ဘူး။ ဖုတ်လိုရင် ဖျက်ချင်ကြတာဆိုတော့ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အိမ်က ဓာတ်ပုံကိုလဲ သူ မရုဏ်အောင် ဖျက်ဖို့ ကြိုးစားနိုင်တယ်လေ။

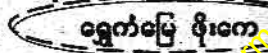
ဆိုလိုတာကဗျာ ဖတ်ရိုက်ထုတ်ဆင်တို့ အင်ရုတာတို့ ဖောင်ပေးပြီး ယတြာရေတာတို့ အိမ်ပျံ့ထွေလုပ်ပြီး စိတ်ထားနှင့်တော့ တိုက်ခိုက်နေတာကော မဖြစ်နိုင်ဘူးတဲ့လား'

ကျွန်တော် ပြောချလိုက်တယ် ဆိုရင်ပဲ ကိုမောင်စိန်ကော၊ ကြောင်ပါးပါ ငြိမ်သွားတယ်။ ယုံရခက်ခက်လဲ ဖြစ်နေ၊ တကယ်လဲ လက်တွေ့ဖြစ်နေ ဝေခွဲမရနဲ့ပေါ့။

နောက်တစ်နေ့မနက် အောင်လံကို သွားပြီး ဓာတ်ပုံတွေ ကူးကြည့်တော့ ထင်တဲ့အတိုင်းပါပဲ ဘိသိက်မြောက်နေတဲ့ လိုချင်တဲ့ပုံ မရခဲ့ဘူး။ မပေါ်ဘူးတဲ့လေ။ ကျွန်တို့ပုံတွေ အားလုံးကောင်းတယ်။ ကျွန်တော်လဲ ကြောင်ပါးကို ဓာတ်ပုံတွေပေးပြီး...

'ငါပြန်မယ်ကြောင်ပါး ဓာတ်ပုံနဲ့အတူတော့ နောက်မှ ငါ့ဆီပို့လိုက်'

နုတ်ဆက်ပြီး ကျွန်တော်ပြန်ခဲ့တယ်။ တကယ်တော့ ကျွန်တော်ရဲ့ ဓာတ်ပုံဆရာဘဝမှာ ရိုက်လို့မရခဲ့တဲ့ ရိုက်ပြီး မပေါ်ခဲ့တဲ့ ဓာတ်ပုံတချို့ ရှိခဲ့လေ။ ဒီ ဘိသိက်ပုံလေး ရိုက်လို့ မရခဲ့တာတော့ ကျွန်တော်ဘဝမှာ ဘယ်ထောင့်မှ မပေလို့ရမှာ မဟုတ်တော့ပါဘူး။ အတော့မှ...

www.burmeseclassic.com

ရှမ်းပြည်နယ်တောင်ပိုင်းရှိ ကျိုင်းတောင်းဒေသသည် သစ်တောများ ညိုမှိုင်းအုပ်ဆိုင်းပြီး ငှက်ဖျားပေါသော ဒေသအဖြစ် လူသိများပါသည်။ သို့သော်လည်း ထိုဒေသမှာ သစ်လုပ်ငန်းဖြင့် ဝင်ငွေကောင်းသောကြောင့် သွားရောက် လုပ်ကိုင်ကြသူများထဲတွင် ဦးမိုးတို့သားအဖလည်း ပါဝင်ပါသည်။ ဦးမိုးသည် တစ်ချိန်က အစိုးရ ဝန်ထမ်းဘဝ စက်ပြင်တာဝန် ထမ်းဆောင်ခဲ့ဖူးသူဖြစ်ရာ ယခုလိုသက်ပြည့်ပင်စင်ယူပြီးသော်လည်း လုပ်နိုင်ကိုင်နိုင်လည်းရှိ၊ မိသားစုဝင်ငွေလည်း ရှာရင်း စက်ပြင်လုပ်ငန်းအတွက် ထိုဒေသသို့ မကြာခဏ ရောက်ခဲ့ရပါသည်။ ဦးမိုး၏သားဖြစ်သူ မိုးကောင်းမှာ ဦးမိုး၏ ဆက်သွယ်ပေးမှုကြောင့် ကျိုင်းတောင်းရှိ သစ်လုပ်ငန်းတစ်ခုတွင် စက်မောင်းအလုပ် ရရှိခဲ့ပါသည်။ စက်မောင်းဆိုသူမှာ လယ်ထွန်စက်ကို နောက်တွဲ(ထွေလာ)တပ်၍ သစ်လုံးများတင်ကာ ခွဲစက်(လွှာပိုင်)ရှိရာသို့ ဦးဆောင်ပေးရသော တာဝန်ဖြစ်ပါသည်။ မိုးကောင်းသည် လူငယ်လည်းဖြစ်၊ သွက်လက်သူ ဖြစ်တာကြောင့် အလုပ်ဝင်သည့်ချိန်မှ ခြောက်လခန့်ရှိပြီး စိတ်ချရသော ကျွမ်းကျင်လုပ်သားအဖြစ် ပိုင်ရှင်ဒေသအခေါ်(လောပန်း)မှ အားကိုးရသော ဝန်ထမ်းဖြစ်လာပါသည်။ ကျိုင်းတောင်းဒေသတွင် ငှက်ဖျား နှိမ့်ညှပ်ကို အကြောင်းပြု၍ လည်းကောင်း၊ အမောပြေ အပန်းဖြေအဖြစ် နည်းကောင်း၊ လွှာပိုင်တွင် လောပန်းမှ

သက်တော
(နန်စန်)

မပြင်ရပေဟန်

ရွှံ့နေတယ်

အစားအသောက်၊ ဆေးဝါးများအပြင် ဒေသချက်အရက်ကို (၅)ဂါလန်ပေးဖြင့် လုပ်ငန်းအတွက်ထားပေရာ မိုးကောင်းသည် အခြားလုပ်သားများထက် ယမကာကို ပိုမိုမှီခိုရာမှ ခြောက်လဆိုသည့် အတိုင်းအတာတွင် ယန်လက်

www.burmeseclassic.com

ကြီးဆိုသည့် ဂုဏ်ပုဒ် တစ်ခု ပိုင်ဆိုင် ထားပါသည်။

လုပ်ငန်းခွင်ဝင် နေသော နေ့တစ်နေ့ ယစ်ထုတ်ကြီး

မိုးကောင်းသည် သစ်လေးလုံးပါ

ဝန်ကို တင်ဆောင်မောင်းနှင်လာရာ စက်သွားလမ်းဘေး လူတစ်ဖက်စာ ခန့်ရှိ သစ်ပင်တစ်ပင်အား ဝင်ရောက် ချိတ်မိသဖြင့် စက်မှာ ရှေ့တိုးမရတော့ ပါ။

မိုးကောင်းသည် လက်ဆွဲဘရိတ်ကို ဆွဲခဲ့ပြီး အောက်ကို ဆင်းကြည့်ကာ ဘာစိတ်ကူးပေါက်သည်မသိ ယိုင်ထိုး ယိုင်ထိုးဖြင့် သစ်ပင်အား သေးဖြင့် ပန်းပါသည်။ ပါးစပ်မှလည်း ကြမ်းကြမ်း တမ်းတမ်း ဆဲရေးတိုင်းထွာပါသည်။

ပြီးတော့ လွှဲပိုင်းရှိ လုပ်သားများ အကူအညီခေါ်ကာ သစ်လုံးများ တွန်း ချ၊ စက်ကို သစ်ပင်လွတ်ရာသို့ ရွှေ့ ပြောင်း၊ သစ်လုံးများ ပြန်တင်လုပ်နေရ ၍ လောပန်းမှ လိုက်လံကြည့်ရှုကာ အချိန်လင့်နေသဖြင့် "သစ်လုံးပဲ တင် ထား၊ နက်ဖြန်မှ လွှဲပိုင်းသွားပို့"ဟု မှာခဲ့ပါသည်။

မိုးကောင်းမှ ဒီညတွင်းချင်း မောင်းပို့ မည်လုပ်နေ၍ မနည်းတားပြီး ပြန်ခေါ် ခဲ့ရပါသည်။

ထိုအဖြစ်အပျက်ဖြစ်ပြီး ဆယ်ရက် ခန့်အကြာ မိုးကောင်းတစ်ယောက် အပြင်းဖျားပါတော့တယ်။ မိုးမလင်း အောင်သောက် နောက်တစ်နေ့ တန်ပြန် (တန်ပြန်)ဆိုတာကလဲ ထပ် သောက်တာပါပဲ။ အစာလဲမစား ကိုယ်ခံအားကျတယ်ထင်ပါရဲ့။ ကိုယ် တွေ ချစ်ချစ်တောက်ပူ၊ ခိုက်ခိုက်တုန်

လို့ ဒေသဆေးတွေ တိုက်ရင်း တော ထဲမှာ ဆယ်ရက်ခန့် ကြာသွားပါတယ်။

အလုပ်ခွင်ရှိ တိုင်းရင်းဆေးတွေနဲ့ မရတော့ ကျွင်းတောင်းဆေးရုံပို့ လုပ်သားများကလဲ လုပ်ငန်းခွင် ဝင်နေ ရလို့ မအားလပ် မကြည့်ရှုနိုင် အခြေ အနေက ဆိုးပါးတော့ ကျွင်းတောင်းမှ မိဘရှိရာ နှစ်စနိပို့ပေါ့လေ။

ဒီလိုနဲ့ မိုးကောင်း ရောဂါအခြေ အနေ တစ်လရှိသွားသော်လဲ ထူးခြားမှု မရှိခဲ့။ နှစ်စနိဆေးရုံတွင် နှစ်လခန့် တက်ရောက် ကုသစဉ် အဖျားလုံးဝ မရှိ၍ အားဆေးလေးဘာလေးချိတ်ပြီး အိမ်ပြန်ခေါ်ခဲ့ရတာပေါ့။

အိမ်ခေါ်လာတဲ့အချိန်က ပါးစပ်သာ လှုပ်ပြီး အသံယဲ့ယဲ့တောင် မထွက်နိုင် ဘူး။ လေသံလေး နားထောင်ပြီး လို တာ လုပ်ပေးနေရတာပေါ့။

အိမ်မှာတော့ ပက်လက်ပါပဲ။ တစ်ခါ တစ်ခါ ပြောင်းဖူးမစ်လေး တစ်စွန်း၊ နှစ်စွန်းတိုက်၊ ဒီလိုနဲ့ ရောဂါအခြေ အနေ ငါးလလောက် ကြာသွားပြီလေ။

တစ်နေ့ သူညီမိုးဝေ ထုံးစံအတိုင်း အလုပ်က ပြန်လာပြီး ထမင်းစားပွဲမှာ ဝင်ထိုင် ကာကွက်ကြောင် တောင်တောင် မြောက်မြောက်တွေ ပြောနေတော့ သူ ဇနီးက မှားရင် အေးအေးဆေးဆေးနေ ပြဿနာမရှာခဲ့လို့ ပြောလိုက်တယ်။

ဖခင်ကလဲ နေမကောင်းတဲ့သူရှိလို့ စားစရာရှိ စားလို့ ထပ်ပြောလိုက်စဉ်

မိုးဝေက သူ့ရှေ့ရှိ ငါးပိခွက်ကို သူ ခေါင်းပေါ် လောင်းချလိုက်တယ်။

သူ့ဖခင် ဦးမိုးက ဒေါပျပြီး တွေ့ရာ ထင်းချောင်းဖြင့် ကောက်ရိုက်တော့ မိုးဝေက...

'မင်းကို ပြောစရာရှိလို့ လာတာ၊ မင်းက ငါ့ကို ဆီးရိုက်တယ်လို့ ပြော ပြန်တယ်'

ဖခင်ဦးမိုးလဲ အတွေ့အကြုံအရ အခြေအနေကို သုံးသပ်ပြီး...

'ငါ့ကို ဘာပြောမလဲပြော'

ဆိုတော့ သူ့အစိတ်ကိုမိုးကောင်းကို...

'ဒီကောင် ငါ့ကိုလဲ စော်ကာ။ ငါ နေရာလဲ ဖျက်ဆီးသွားတယ်'

ဆိုပြီး ပြေးကန်မလို့ မနည်းဆွဲထား လိုက်ရတယ်။

ဒါနဲ့ ဦးမိုးက...

'မှားတာရှိရင် ခွင့်လွှတ်ပါ။ ဘာတွေ လုပ်ပေးရမလဲ'

မေးတော့...

'ထမင်းဖြူသုံးဆုပ် လက်ဖက်သား အစို့နဲ့ တင်ပေး'

လို့ ပြောတယ်။

ဒါနဲ့ ဦးမိုးက...

'ကျွင်းတောင်းနဲ့ နှစ်စနိ အဝေကြီး ပဲ။ ဘယ်မှာတင်ပေးရင်ရမလဲ'

ဆိုတော့...

'အိမ်ရှေ့ ပိတောက်ပင်ခြေရင်းမှာ တင်ပေး'

လို့ မှာရင်း ထွက်သွားတော့ မိုးကောင်း တစ်ယောက် အရပ်ကြီးပြတ် ခွေထိုင် လဲသွားလို့ အိမ်ရာထဲ ဆွဲခေါ် သွား ထားလိုက်ရတယ်။

သစ်တော သစ်ပင်တွေမှာ လောကသားများ ရှိနေတတ်ကြ တယ်။ မေတ္တာပို့ရင်တောင် မြင်အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်များ

www.burmeseclassic.com

ဘဝတစ်ကျေ

ဆုံဆွေဩဇာထယ်

ဇလင်း ဦးကျော်

ဦးပွင့်၊ ဦးသီဟသည် အလတ်တန်းစားမေးပွဲ အောင်မြင်ပြီးနောက် ဝါသနာအရ မြန်မာ့တိုင်းရင်းဆေးပညာ သင်တန်းလည်း တက်ရောက်ခဲ့ပါသည်။ တိုင်းရင်းဆေးပညာကို ဂုဏ်ထူး(၃)ဘာသာဖြင့် အောင်မြင်ခဲ့ပါသည်။ ပယောဂကုထုံးများကိုလည်း သင်ကြားတတ်မြောက်ခဲ့ပါသည်။

ပညာရယူမှုတွင် မတင်းတိမ်သော ဦးပွင့်၊ ဦးသီဟသည် မြင်းခြံခရိုင်၊ ညောင်ဦးမြို့နယ်အတွင်းရှိ ကျေးရွာကလေးတစ်ရွာသို့ သွားရောက်ခဲ့ပါသည်။

သွားခြင်းရည်ရွယ်ချက်မှာ ထိုရွာဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းမှ ဆရာတော် ဦးစေတယ် ဇာတာဖွဲ့နည်းပညာ သင်ယူရန်ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော် ဦးစေတယ်သည် ဦးပွင့်၊ ဦးသီဟအား ဇာတာဖွဲ့နည်းပညာကို သင်ကြားပေးပါသည်။

နေ့တစ်နေ့ ဆရာတော် ဦးစေတယ် ဦးသီဟကို စကားမိန့်ပါသည်။

‘ဦးပွင့်၊ လူတစ်ယောက်ကို ဖော်ဖန်ရှာဖွေဖို့ မြင်အပ်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ပုဂ္ဂိုလ်ဖိုင်းနိုင်သူလား’

‘မှန်လှပါ။ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ဖော်ဖန်ရှာဖွေဖို့ တယ် ဘုရား’

ဆရာတော်မှ...

‘ဟေ့ တိုးမောင် ဒီကိုလာစမ်း’

ဆရာတော်သည် မနီးမဝေးတွင်ရှိ

သော တပည့်ဖြစ်သူ မောင်တိုးမောင်ကို ခေါ်လိုက်ပါသည်။

မောင်တိုးမောင် ရောက်လာလျှင်...

‘ဦးသီဟ ဒီကလေးကို မမြင်အပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်ကို ခေါ်သွင်းပြစမ်းပါ’

ဦးပွင့်၊ ဦးသီဟသည် မောင်တိုးမောင်ကို အရှေ့ဘက်သို့ မျက်နှာပြုပြီး ထိုင်စေသည်။

‘ဟေ့ အနီးပတ်ဝန်းကျင်မှာ နေထိုင်တဲ့ အစိမ်း၊ သရဲ ဗြတ္တံ၊ တရားတော်လုံး

နာမည်မောင်ခြည်လှစမ်း၊ ပုဇွန်

သဘက် တစ်ဦးဦး ဒီသူငယ်ခန္ဓာကိုယ်မှာ ဝင်ပူးစေ၊ ငါဆရာအမိန့်

ဟု ဆိုကာ မောင်တိုးမောင်၏ ငယ်ထိပ်ကို လက်ဝါးဖြင့် အသာအယာ ပုတ်လိုက်ပါသည်။

မောင်တိုးမောင်၏ ခန္ဓာကိုယ်သည် တဒိုင်းဒိုင်းနှင့် တုန်လှုပ်လာပါသည်။ လက်မောင်းလက်ရုံးများတန်းကာ...

'ငါ မကျေနပ်ဘူးကွ၊ ငါ့အကြောင်း သိစေရမယ်။ မင်းတို့က လက်ဦးသွားတာကိုး'

ဟု ဆိုပြီး ဒေါသတကြီး အော်နေပါသည်။

ဦးပွင့်၊ ဦးသီဟက...

'ဘယ်လိုလဲဟေ့ ငြိမ်ငြိမ်ရှိန်ရှိန် မဝင်ဘဲနဲ့ လက်မောင်းလက်ရုံးတန်းပြီး ဘာကြောင့် ကြိမ်းဝါးနေတာလဲ၊ မင်းက ဘယ်သူလဲ'

'တပည့်တော်က ဒီရွာထဲကပါ။ မကြာသေးခင်က သူပုန်တွေ အသတ်ခံရတဲ့ ဘသင်ပါ'

ဦးပွင့်၊ ဦးသီဟ...

'ဆရာတော်ဘုရား ဒီရွာထဲမှာ သေသွားတဲ့ ဦးဘသင်ဆိုတာ ရှိခဲ့ပါသလား'

'ဟုတ်တယ် ရှိခဲ့ပါတယ်'

ဦးပွင့်၊ မှ...

'အေး... မင်း ဦးဘသင်ဆိုရင် ဒီကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကို သိသလား' 'သိပါတယ် ဦးဝေနပါ။ တပည့်တော်နဲ့ သူငယ်ချင်းပါ'

ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ဦးဝေနက ဟုတ်မှန်ကြောင်း ပြောပါသည်။ ဦးပွင့်၊ မှ...

'ဒီလိုဆို ဆရာတော် ဦးဝေနအရင် ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကြီး ဘွဲ့တော်က ဘာတဲ့လဲ'

'ဦးညာဏဝံသလို့ ခေါ်ပါတယ်။ တပည့်တော်ရဲ့ ဆရာအရင်းပါ' ဦးပွင့်၊ မှ...

'လူ့ဘဝတုန်းက ဇနီးနာမည် ဘယ်သူတဲ့လဲ'

'မသိန်းတင်လို့ ခေါ်ပါတယ်'

ဦးပွင့်၊ ဦးသီဟသည် ဆရာတော်အား ဟုတ်မဟုတ် မေးလျှောက်ရာ ဟုတ်မှန်ကြောင်း မိန့်ကြားပါသည်။

'လူ့ဘဝတုန်းက သားသမီးတွေ မရှိခဲ့ဘူးလား'

ဟု နောက်ထပ်မေးလိုက်ရာ ရှိကံကြီးတင်ငင် ငိုဝါတော့သည်။

'ဘာကြောင့် ဒီလောက်ကြီး ငိုနေတာလဲ'

'တပည့်တော် သားကလေးတွေကို ရှုပ်ပြိုပြီး ယူခဲ့ရလို့ ငိုတာပါ။ လျှာဝါနီး သူ့နိစ္စသတ်လို့ သေခဲ့ရပါတယ်။ အဲဒီကြောင့် ဝမ်းနည်းလို့ ငိုတာပါ'

'ဒီလိုဆို ခင်ဗျား လျှာချင်သလား'

'လျှာချင်ပါတယ် ဘုရား'

'လျှာချင်ရင် လျှာရပါစေမယ်'

ဦးပွင့်သည် အနားတွင်ရှိသော သက်န်းတစ်စုံနှင့် ဖယောင်းတိုင်တစ်ထုပ်ကို ယူလိုက်သည်။ ဦးဘသင် ဝင်ပူးနေသော မောင်တိုးမောင်လက်ထဲသို့ ထည့်လိုက်သည်။ ဦးပွင့်၊ မှ... 'ခင်ဗျားကို သက်န်းနဲ့ ဖယောင်း

တိုင်ထုပ်ကို လျှာတယ်။ ကျုပ်လျှာဒါန်းတဲ့ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့ကို ခင်ဗျားအား အမျှပေးဝေပါတယ်။ အမျှ... အမျှ... အမျှ... သာသနာ့ကြိမ်ခေါ်ပါ' ဝင်ပူးနေသော ဦးဘသင်သည် သာသနာ့ကြိမ်ခေါ်ပါသည်။

ဝင်ပူးနေသော ဦးဘသင်ကို ငါးပါးသီလ ဆိုခိုင်းရာ 'မေ့ကုန်ပြီ' ဟု ပြောပါသည်။ ဦးပွင့်သည် ရှေ့မှချ၍ နောက်မှ လိုက်ဆိုစေပါသည်။ ငါးပါးသီလ ယူပြီးလျှင် သက်န်းနှင့် ဖယောင်းတိုင်ထုပ်ကို ဆရာတော် ဦးဝေနအား ပြန်လည် လျှာဒါန်းစေပါသည်။ ဆရာတော် ဦးဝေနသည် ယင်းအလှူကို ခံယူပါသည်။

ဦးပွင့်၊ ဦးသီဟမှ...

'ခင်ဗျား ဦးဘသင် ဟုတ်ခဲ့လျှင် ညရောက်တော့ ခင်ဗျားဇနီး မသိန်းတင်ကို အိပ်မက်ပေးရမယ်။ ဘယ်လို ပေးရမလဲဆိုရင် "မသိန်းတင် ငါ ဘဝကျူးကောင်းအောင်၊ ကျွတ်လွယ်အောင် မနက်မိုးလင်းရင် ဆရာတော် ဦးဝေနထံသွားပါ။ ငါ့ကို ချစ်ရပြီး ဆွမ်းတစ်အုပ်လျှာပါ။ ငါ့ကိုလဲ အမျှပေးဝေပါ'" လို့ ပြောရမယ်။ အဲဒါခင်ဗျား ဦးဘသင်လို့ ကျုပ်တို့ ယုံကြည်မယ်'

'တင်ပါ့ဘုရား ညရောက်ရင် တပည့်တော် အိပ်မက်ပေးပါမယ်ဘုရား' နောက်တစ်နေ့ မိုးလင်းသော ဒေါသိန်းတင်သည် ဆွမ်းအုပ်ကြီးရွက်ကာ ကျောင်းပေါ်ရောက်လာသည်။

ဆရာတော် ဦးဝေနက...

'ဟဲ့ သိန်းတင် ဆွမ်းအုပ်ကြီးလား'

'တင်ပါ့ဘုရား၊ ကွယ်လွန်ခဲ့ရင်

တပည့်တော်မခင်ပွန်း ကိုဘသင် ညက အိပ်မက်ပေးပါတယ်ဘုရား။ သူ့ကို ရည်စူးပြီး ဆရာတော်ထံ ဆွမ်းအုပ် လှူဖို့ ပြောပါတယ်ဘုရား။ ဒါမှ သူ ဘဝကူးကောင်းမှာလို့လဲ ပြောသွားပါ တယ်ဘုရား'

ဆရာတော် ဦးဝေနေသည် ဆွမ်းအုပ် ကို အလှူခံတော်မူပါသည်။ ဒေါ်သိန်း တင်အား ရေစက်ချ အမျှပေးဝေပါ သည်။

ထိုနေ့ နေ့လယ်ပိုင်းရောက်လျှင် ဦးဘသင် ဘဝကူး ကောင်းမကောင်း သိလို၍ အရင်နေ့က ပြုလုပ်သည့် အတိုင်း မောင်တိုးမောင်ကို ထိုင်စေပြီး ဦးဘသင်အား ဝင်ပူးစေရန် အမိန့်ပေး ပါသည်။ သို့သော် ဝင်မပူးပါ။ ထူးခြားမှု မရှိပါ။

နောက်တစ်ခါ ထပ်မံ၍ အနီးအနား မှာရှိတဲ့ မြိုင်အပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက် ဝင်ပူးရန် အမိန့်ပေးပြန်ပါသည်။

မောင်တိုးမောင် ခန္ဓာကိုယ် ယိမ်းယိုင် ပြီး ဝင်လာပါသည်။

ဦးပွင်းမှ... 'ဟဲ့မောင်တိုးမောင်ကို ဝင်ပူးတာ ဘယ်သူလဲ'

'တပည့်တော် ညောင်ပင်စောင့် ဖိုးသူတော်ပါဘုရား'

'ခင်ဗျားက ဘာလို့ လာရတာလဲ'

'အရှင်ဘုရား အမိန့်ကြောင့် လာရ တာပါဘုရား'

'ခင်ဗျား ပြန်ထွက်သွားပြီး ဦးဘသင် ကို လွှတ်လိုက်စမ်း'

'မှန်လှပါ ဦးဘသင် အဲဒီဘဝက ကျွတ်ပြီး ကောင်းတဲ့တုံ့ဌာနသို့ ရောက်

သွားပါပြီဘုရား' 'အေး သာဓု... သာဓု... သာဓု... ဦးသူတော် ပြန်နိုင်ပါပြီဗျာ'

'တင်ပါ့ဘုရား'

မှတ်ချက် ။ ။ ရဟန်းဘွဲ့တော်များ သည် အမှန်ဖြစ်ပြီး လူနာမည်များ ကို ပြောင်းလဲထားပါသည်။ ဘဗွင်ဥ ရနစ်အတွင်း ဦးပွင်း၊ ဦးသီဟ(ယခု ဆရာကြီး ဦးသိန်းဌေး) ကိုယ်တိုင် တွေ့ကြုံရခဲ့ရသော ဖြစ်ရပ်မှန်လေး ကို တင်ပြလိုက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဤဆောင်းပါးဖြင့် ဆရာကြီး ဦးသိန်း ဌေး(အင်ပုတ်ရွာ)အား ဂါရဝပြုလိုက် ပါသည်။

ဝလင်း ဦးကျော်

စာမျက်နှာ (၂၉၀)မှ အဆက်

မေတ္တာပို့တာတွေ ရှိနေတာပဲလေ။

ဗုဒ္ဓဘာသာမှာ အောက်စတုမဟာ ရာဇိနတ်တို့တွင် ရုက္ခစိုး၊ ဘုမ္မစိုးနတ်တို့ကိုယ်ပိုင် တုံဇိမာန်များ ရှိနေပါတယ်တဲ့။ သူတို့ကို မှီတွယ်ပြီး ဆင်းရဲရွာနေကြတဲ့ တုံမဲ့နတ်များကို ဘုမ္မသီတနတ်လို့ ခေါ်ပါတယ်။

သစ်ပင်သစ်တောများတွင် ပရလောကသားများ နေထိုင်ကြသည်ကို ယုံကြည် ကြသဖြင့် တောဝင်တောထွက်လုပ်ငန်း လုပ်ကိုင်သူများက တောပိုင်တောင်ပိုင်များကို တင်မြှောက် ပသခြင်းမလေ့ ယနေ့တိုင် ဆောင်ရွက်နေကြဆဲပါ။

အချို့နတ်ပြိတ္တာလေးများက ကမ္ဘာပေါ်တန်းမိုး၍ မြောက်လှန်တတ်ကြပါသည်။ ဆွေးလေ ချောက်ချား စိတ်အားငယ်သူများကို ဖမ်းစားဖူးကပ် နှောင့်ယှက်တတ်ကြခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ယခု မိုးကောင်းတိုက်မိခဲ့သော သစ်ပင်မှ နတ်ပြိတ္တာ၏ ပူးကပ်ပြောဆိုခဲ့သော ထမင်း ပြုဆုပ်နှင့် လက်ဖက်များ ဖခင်ဦးအိုးမှ တင်မြှောက်ပသ တောင်းပန်ပေးခဲ့ပါသည်။ တတ်သိ သောဆရာများနှင့် မေးမြန်းတွက်ချက်၍ နယ်ပိုင်ကိုမြို့ရှင်နတ်အားလည်း တင်မြှောက်ပသ တောင်းပန်ပေးခဲ့ပါသည်။

သို့သော် အပြုမရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြောင့်လား ကံစွမ်းကံစနည်းပါးခဲ့သောမိုးကောင်းအပြစ် လေးလား ဝေခွဲမရပါ။ မိုးကောင်းတစ်ယောက် ၄-၇-၂၀၁၂ နေ့မှာ ကွယ်လွန်သွားခဲ့ပါသည်။

ယုံကြည်မှု မယုံကြည်မှုသည် အသိတရားနှင့် ယှဉ်သော မိမိ၏ဆန္ဒတစ်ခုသာ ဖြစ်ပါ သည်။ မယုံကြည်၍ ဘာမှမဖြစ်သော်လည်း စော်တာခြင်း အမှုကိုတော့ဖြင့် မည်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်မှ ခွင့်လွှတ်လက်ခံလိမ့်မည် ဖဟုတ်ကြောင်း သာဝကပြုနေသား လိုက်ရပါသည်။ မှတ်ချက်

အလားတူ ဖြစ်ရပ်မျိုးဖြင့် ကွယ်လွန်သွားခဲ့သော ညီမောင်စန်းစင်သို့တစ်နှစ် ဖြည့်အလွမ်း...

သက်ဦးမောင် (နန့်နန့်)

စာမူဝေခွဲ... ဦးကျော်မိုးသိန်း စာတည်းချုပ် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း အမှတ် ၂၃၃၊ (၂၉)လမ်း၊ ဝန်းဆဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ဇူလိုင်-၀၁ ၂၀၂၂ ဝေခွဲအရောင်းအဝယ် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၉၃

ဟန်နီ (လုံမ)

အိမ်ထဲထဲ

နှစ်ဆယ်ကွယ်လွန်သူ

‘ခုတလောမှာ... ညတိုင်းကွယ်... အိမ်မက်တွေ သိပ်ဆန်းကြယ်...’

ဟူသော လေလှိုင်းမှ တစ်ဆင့် တေးသံရှင်၏ သာယာချိုအေးသော တေးသံကို ကြားလိုက်ရသည်။

ထိုသီချင်းသံကြောင့် ကျွန်မ၏ အတွေးပုံရိပ်သည်လည်း ထူးဆန်းသော အိမ်မက်အကြောင်း ပြန်ပြောင်း အမှတ်ရမိလေတော့သည်။

လွန်ခဲ့သော (၁၀)နှစ်ခန့်က ကျွန်မ အိမ်မက်တစ်ခုတည်းကို ညတိုင်း ဆက်၍ မက်ခဲ့သည်မှာ လအတန်ကြာခဲ့လေပြီ။

ထိုအချိန်က ကျွန်မသည် တက္ကသိုလ် ဒုတိယနှစ် စာမေးပွဲဖြေပြီး နားနေခါစ ဖြစ်သည်။ ညစဉ်လိုလိုမက်သော ထိုအိမ်မက်သည် ကျွန်မအတွက် စိတ်လှုပ်ရှားစေခဲ့သည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကျွန်မ တက္ကသိုလ်ဝင်တန်း တက်နေစဉ်က မက်သော အိမ်မက်နှင့် ဆက်စပ်နေသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ (၉)တန်း၊ တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းအရွယ်သည် သစ်ရွက်လှုပ်တာကိုပင် ရင်ခုန်ချင်တတ်သည်။

ကျွန်မသည် ထိုအချိန်တုန်းက ယောက်ျားလေးတစ်ယောက်ကို စိတ်ဝင်စားမိသည်။ ကျွန်မကို စိတ်ဝင်စား၍ ပိုးပန်းသူများစွာလည်း ရှိ၏။ ထိုသူများကို စိတ်ကစားချင်စိတ် နည်းနည်းပေါ်လာပါက ထိုညတွင် အိမ်မက်၊ မက်၏။

ထိုအိမ်မက်ထဲတွင် အလွန်တရာ

ထွားကျိုင်းသန်မာသော အသားကြေးနီရောင်သန်းနေသော အပေါ်အကျီ ဗလာကျင်းနှင့် ပုဆိုးကို ခါးတောင်းကျိုက်ထားသော လူသန်ကြီးနှစ်ဦးမှ ခဏလိုက်ခဲ့ပါဟု ဆိုကာ ကျွန်မကို ခေါ်ဆောင်သွား၏။

သူတို့သည် အလွန်တရာမှ ရိုကျိုးသော အမူအရာဖြင့် လမ်းတစ်လျှောက်လုံး ဂရုတစိုက်ခေါ်သွား၏။

ယင်းတို့နေသော မြို့သို့ ရောက်၏။ သာမန်မြို့များနှင့် မတူ။ မြို့အများစုသည် မြေပြန့်(သို့မဟုတ်) တောင်ပေါ်တွင် ရှိတတ်ကြသည်။ ထိုမြို့ကား ရေစစ်ပုံစံ တည်ရှိ၏။ မြေသား၏ အရောင်သည် အနီရောင်ဖြစ်၏။ မိုးကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးသည်လည်း အလွန်နီးကပ်စွာ တည်ရှိ၏။ ကောင်းကင်၏ အရောင်သည်လည်း အနီရောင်

ပျော့ပျော့ဖြစ်နေ၏။ ထိုမြို့ရှိ လူများသည် ရေစစ်ပုံ (သို့မဟုတ်) ကတော့ပုံ မြို့၏ ဘေးနံရံများတွင် လေးထောင့်ပုံစံ အပေါက်များဖောက်ထားသော ဂူအိမ်ထဲတွင် နေကြသည်။

မြို့၏ ဘေးဘက်နံရံတွင် ဂူအိမ်ပေါက်များစွာ ရှိ၏။ ထိုအထဲတွင် ဂူအိမ်တစ်ခုသည် အခြားဂူအိမ်များထက် ကြီးမားကာ အလွန်တရာခမ်းနားလှပေ၏။ ထိုဂူအိမ်တွင် ထိုမြို့ရှိ အကြီးအကဲတစ်ဦးနေသည်ဟု ထင်မိသည်။

ကျွန်မကို ထိုမြို့၏ အလယ်တည့်တည့်ရှိ မြေပြင်နေရာသို့ ခေါ်သွား၏။ ထိုတစ်မြို့လုံးတွင် မြေပြင်ညီဟူ၍ ထိုတစ်နေရာတည်းသာ ရှိသည်ထင်ရ၏။ ထိုနေရာတွင် မီးပုံကြီးတစ်ပုံ ရှိ၏။

www.burmeseclassic.com

ထိုမီးပုံကြီးဘေးတွင် သလွန်ညောင်
စောင်းတစ်ခု ရှိ၏။ ကျွန်မကို ထို
သလွန်ပေါ်တွင် ထိုင်စေ၍ လာခေါ်
သော လူနှစ်ဦး ထွက်သွား၏။

မကြာမီ ထိုလူနှစ်ဦးနှင့်အတူ
နောက်ထပ် ယောက်ျားတစ်ဦး ပါလာ
၏။ ထိုသူသည် အရပ်အမောင်း မြင့်
မားသည့်အပြင် အလွန်တရာမှလည်း
ယောက်ျားပီသ၍ ခုံညားလွန်းလှ၏။
သူသည် အနီရောင်အဆင်းရှိ၍ အဆင့်
ဆန်းသော စောင်လိုလို၊ သင်တိုင်းလို
လို ဝတ်ရုံကို ဝတ်ထား၏။

ထိုသူသည် ခေါင်းဆောင် အကြီး
အက် ဖြစ်ဟန်တူသည်။ ထိုသူ၏
နောက်မှ ကရင်သင်တိုင်းအင်္ကျီနှင့် တူ
သော အနီရောင်ဝတ်စုံကို ဝတ်ထား
သော အမျိုးသမီးငယ်(၄)ဦး ပါလာ၏။

ထိုအမျိုးသမီးငယ်များသည် အသီး
အနံ့များ အဝတ်အစားများနှင့်
လက်ဝတ်ရတနာ အဆင်တန်ဆာများ
ကို တစ်ဦးစီ ကိုင်ထား၏။ နောက်ဆုံး
တွင် အမျိုးသမီးကြီးတစ်ဦးလည်း ပါ
လာ၏။

သူတို့အားလုံးသည် ကျွန်မနှင့် ခပ်
လှမ်းလှမ်းအကွာ အရောက်တွင် ရပ်
တန့်လိုက်၏။ ထို့နောက် အကြီးအက်
ဖြစ်ဟန်တူသူသည် ရှေ့ဆက် လျှောက်
လာ၍ သလွန်အနီးတွင် လာရောက်
ရပ်နေ၏။ မျက်နှာကိုကား တစ်ဖက်သို့
လှည့်ထား၏။

နောက်ဆုံးမှ လိုက်ပါလာသော
အမျိုးသမီးကြီးသည် ထိုသူ၏ နောက်မှ
လိုက်ပါလာ၍ ကျွန်မ၏ အနီးတွင်
လာရပ်နေ၏။ ထိုအမျိုးသမီးကြီးမှ
အလွန်ကျိုးနွံသော အမူအရာဖြင့်
စကားပြော၏။

'သခင်မလေး... သခင်မလေးရဲ့

အစ်ကို သခင်မလေးကို စိတ်ဆိုးနေ
တယ်'

'ဘာလို့ စိတ်ဆိုးတာလဲ'

'သခင်မလေးက လူတာဝန်မှာနေတာ
သူစိမ်းယောက်ျားလေးတွေ အပေါ်
စိတ်ဝင်စားမလို့ လုပ်နေလို့ အဲဒီသူ
တွေက သခင်မလေးအပေါ် တကယ်
မြတ်နိုးတာ မဟုတ်ဘူး။ ဒါကြောင့်
စိတ်မချလို့ ပြန်ခေါ်ထားတော့မယ်
ပြောလို့ သခင်မလေးကို အခေါ်ခိုင်း
လိုက်ရတာပါ။ ဟဲ့...မိန်းကလေးတွေ
သခင်မလေးကို အဝတ်တော် လဲပေး
လိုက်စမ်း'

သူမက ထိုသို့ဆိုသည်နှင့် အမျိုး
သမီးငယ်များ ကျွန်မအနီးသို့ လှမ်း
လာ၏။

'မနေဘူး... မလိုက်ဘူး...မလဲလူး'

ဟု အော်ဟစ် ငြင်းဆန်ရင်း အိပ်မက်
မှ လန့်နိုးခဲ့ရသည်။

ထိုအိပ်မက်သည် (၉)တန်း

တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းတုန်းက ကျွန်မ
ဆက်တိုက် မက်ခဲ့ရသော အိပ်မက်
ဖြစ်သည်။

ထို အိပ်မက်၊ မက်ပြီးကတည်းက
ကျွန်မသည် ဘယ်ယောက်ျားလေးကို
မျှ စိတ်မဝင်စားရဲ၊ စိတ်မကစားရဲ၊
နောက်ထပ်လာခေါ်မှာ ကြောက်၍

ဖြစ်သည်။

ထိုအိပ်မက် ဆက်မမက်တော့ပေ။
တက္ကသိုလ် ဒုတိယနှစ်တက်နေစဉ်
အိပ်မက်သည် ထပ်မက်ပြန်သည်။ ဒီ
တစ်ခါတော့ ကျွန်မသည် သင်္ဘောဖြင့်
ခရီးတစ်ခုသွားစဉ် 'ကျွန်မစီးသော
သင်္ဘောပျက်သွား၏။

ပင်လယ်ထဲတွင် မျောပါသွားသော
ကျွန်မကို နောက်ထပ် သင်္ဘောတစ်စင်း
မှ လူအများက ကယ်လိုက်၏။ ကျွန်မ
ထိုသင်္ဘောပေါ်သို့ ရောက်လျှင်
ကျေးဇူးတင်သောစိတ်ဖြင့် ကျွန်မကို
ကယ်သောသူများကို ကြည့်လိုက်မိ၏။

အိပ်မက်ထဲမှ ကျွန်မ၏ အစ်ကိုတော်
သူ့ကို တွေ့ရ၏။ သူ၏ဘေးတွင် ယင်း
၏ ဇနီးဖြစ်ဟန်တူသူ အမျိုးသမီးတစ်ဦး
ကိုလည်း တွေ့ရ၏။ ကျွန်မမှ ...

'ဟင်...အစ်ကိုကျတော့ မိန်းမယူပြီး
ကျွန်မ ရည်းစားထားမှာကျတော့ တား
တယ်။ မတရားဘူး'

ဟု ပြောလိုက်၏။

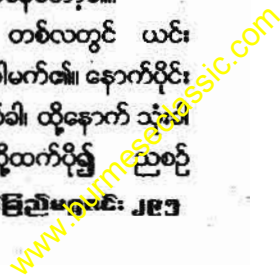
ထိုသူမှ ရယ်လျက် ...

'ညီမလေးက ရည်းစားထားချင်လို့လား
ရည်းစားတော့ မထားပါနဲ့ကွယ်။ ညီမလေးလဲ
အရွယ်ရောက်ပြီပြီ ညီမလေးအတွက် ခုန်သူ
တစ်ယောက်တော့ အစ်ကို ရှာပေးမယ်'

ဟု ပြောရင်း ကျွန်မလည်း အိပ်မက်
မှ နိုးသွား၏။

ထိုအိပ်မက်ကို ကျွန်မစိတ်ထဲ မထား
ဘဲ မေ့မေ့ပျောက်ပျောက် ရှိနေ၏။
ဒုတိယနှစ်စာမေးပွဲ ပြေဆိုအပြီး အိမ်၌
နားနေစဉ် အိပ်မက်တစ်ခုတည်းကိုသာ
ဆက်တိုက် မက်နေတော့၏။

ပထမသော် တစ်လတွင် ယင်း
အိပ်မက်ကို နှစ်ခါမက်၏။ နောက်ပိုင်း
တစ်ပတ်တွင် နှစ်ခါ၊ ထို့နောက် သုံးပတ်
ဆက်မက်၏။ ထို့ထက်ပို၍ ညစဉ်

ညတိုင်း ထိုအိမ်မက် တစ်မျိုးတည်းသာ ဆက်တိုက်မက်နေ၏။

ပထမဆုံး ထိုအိမ်မက်ကို မက်စဉ်က ကျွန်မသည် လူတစ်ယောက်နှင့်အတူ အိမ်နေ၏။ ထိုလူသည်ကား ယောက်ျား၊ မိန်းမဟူ၍ မသိ။ လူတစ်ယောက် ဘေးမှာ အိပ်ရသည် ဟူ၍သာ သိ၏။ လူကိုလည်း မမြင်ရပေ။ ထိုပုံစံမျိုး တစ်လ၊ နှစ်လ ဆက်မက်၏။

ထိုအိမ်မက်ကို ဆက်မက် ပြန်သေး ၏။ ဒီတစ်ခါတော့ လူမမြင်ရသော်လည်း အသံတော့ ကြားရသည်။ အသံကို နားထောင်ကြည့်ခြင်းဖြင့် ယောက်ျား တစ်ဦးမှန်း သိရ၏။

အပတ်စဉ် ဆက်မက်နေရ၍ အိမ်မက်ထဲတွင် ရင်းနှီးကာ လူမမြင်ရ သော်လည်း ထိုလူနှင့် စကားပြောဖြစ် ၏။ လူကို မြင်ဖူးချင်သည် ပြောတော့ "အချိန်တန်တော့ တွေ့ရမှာပေါ့" ဟု ဆို၏။

ဒီလိုနှင့် တစ်ပတ်လျှင် နှစ်ခါ၊ သုံးခါ မက်သော အိမ်မက်သည် ညစဉ်ရက် ဆက် မက်လာ၏။ တဖြည်းဖြည်းနှင့် လူသဏ္ဍာန် ဝိုးတစ်ပါးမြင်ရ၏။

ထိုသို့ ဝိုးတပါးမြင်ရရာမှ သူ၏ ခြေထောက်ပိုင်းမှစ၍ တစ်ရက်ပြီး တစ်ရက် တိုး၍ မြင်လာရ၏။ နောက် ဆုံး မျက်နှာကိုကား မမြင်ရသေး။ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး ပုံသဏ္ဍာန်နှင့် သူ၏ လှုပ်ရှားဟန်များကို မြင်လာရ သော်လည်း သူ၏မျက်နှာကိုကား မမြင်ရသေးချေ။

ကျွန်မမှာ သူသည် ဘယ်သူများ ဖြစ်လဲဟု စိတ်လှုပ်ရှားကာ အိမ်မက်၊ မက်ပါစေဟု ရင်ခုန်စွာ ဆုတောင်းနေ မိသည်။ သူ၏ မျက်နှာကို မြင်ရသော နေ့တွင်ကား ကျွန်မ အရမ်းပျော်ရွှင်မိ သည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူသည် ကျွန်မ အထက်တန်းကျောင်းသား ဘဝက ရင်ခုန်ခဲ့ရဖူးသူ ငယ်သူငယ် ချင်း ဖြစ်နေသောကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။ ကျွန်မသည် ညဘက်တွင် အိမ်မက် ထဲ၌ သူနှင့် တွေ့ဆုံနေရပေမယ့် လက်တွေ့ အပြင်ဘဝတွင် သူ့အား ရှာဖွေနေမိသည်။ သူ့မျက်နှာကို မြင်ရ ကာ သူနှင့် ပျော်ရွှင်စွာ ဖြတ်သန်းရ သော အိမ်မက်သည် တစ်လတိတိ ကြာမြင့်၏။

ထိုသို့ တစ်လပြည့်သောနေ့သည် သင်္ကြန်တွင်းဖြစ်၍ ကျွန်မသည် မိဘ များဖွင့်ထားသောဆိုင်တွင် ခဏထိုင် ပေးနေချိန် ဖြစ်သည်။

ကျွန်မ ဆိုင်ထိုင်နေချိန် ဆိုင်ရှေ့ စက်ဘီးတစ်စီး လာရပ်သံကြား၍ ဝယ် သူမှတ်ကာ လှမ်းကြည့်မိ၏။ ဝယ်သူ မဟုတ် အိမ်မက်ထဲမှ သူဖြစ်နေ၏။ အံ့ဩဝမ်းသာသွားကာ ကျွန်မ မှတ်တက် နေမိ၍ စကားပင် မဆိုနိုင်ပေ။

သူသည် ဆိုင်အတွင်းသို့ ဝင်လာ ကာ "ရေလောင်းမယ်နော်" ဟု ခွင့် တောင်း၏။ ကျွန်မ စကားပင် မဆိုနိုင် ဘဲ ခေါင်းညိတ်ကာ ခွင့်ပြုမိ၏။

သူသည် ကျွန်မအား ရေလောင်းပြီး နှုတ်ဆက်ကာ ထွက်သွားသည်။ ကျွန်မ ရင်ထဲ ဝမ်းနည်းဝမ်းသာ ဖြစ်သွား၏။ သူနှင့် ပြန်ဆုံတွေ့ရပါစေဟု ရင်ထဲမှ လှိုက်လှဲစွာ ဆုတောင်းမိ၏။

အပြင်ထွက်တိုင်း သူ့ကို ရှာနေမိ သည်။ ဒီလိုနှင့် ကျွန်မလည်း တတိယ နှစ် စတက်ရချိန် ညနေစောင်း ကျူရှင် ရှိရာ ဆူးလေဘုရားလမ်းသို့ သွားရန် ဘတ်စ်ကားမှတ်တိုင်တွင် ကားစောင့် နေ၏။

ကားမှတ်တိုင်တွင် သူနှင့် ဆုံ၏။ ထိုနေ့သည် မိုးတွင်းဖြစ်သော်လည်း ရာသီဥတုသည် မှတ်မှတ်ရရ သာသာ သောအချိန် ဖြစ်နေသည်။

ကျွန်မစီးသော (၆၂)အလားကွန်း ဘတ်စ်ပေါ်သို့ သူလည်း လိုက်ပါလာ ၏။ ကားပေါ်ရောက်တော့ ကျွန်မကို "ဘယ်မှတ်တိုင်ဆင်းမှာလဲ" ဟု မေး ၏။

ကျွန်မဆင်းသော မှတ်တိုင်တွင် သူပါ လိုက်ဆင်း၍ ကျူရှင်အောက်ရှိ အအေးဆိုင်တွင် အတူထိုင်ဖြစ်ကြ သည်။

နောက်ပိုင်းရက်များတွင် ကျွန်မ ကျူရှင်ပြန်ချိန် ညဘက်များ၌ သူသည် ထိုအအေးဆိုင်တွင် စောင့်နေတတ် သည်။ ဒီလိုနှင့် သူနှင့်ကျွန်မ ချစ်သူ တွေ ဖြစ်သွား၏။

အိမ်မက်ထဲမှ ချစ်သူနှင့် အပြင်မှ ချစ်သူ တစ်ယောက်တည်း ဖြစ်သည့် အတွက် ကျွန်မ အလွန်ကျေနပ်မိ၏။ သူ့ကိုလည်း ကျွန်မနှင့် ရှေးရေစက် မကုန်သော ချစ်သူဟု ယူဆမိ၏။ အိမ်မက်များကိုလည်း ပို၍ ယုံကြည် မိ၏။

အိမ်မက်များမှတစ်ဆင့် ရရှိလာ သော ကျွန်မချစ်သူကို ကိုယ့်ကိုယ် ကိုယ်ထက် ပို၍ ယုံကြည်ကာ ကျွန်မ ထံ၌ ဖြစ်ပေါ်သော စိတ်အားလုံးသည် သူ့အတွက်သာ ဖြစ်ပါတော့သည်။

ဟန်သီ (လှမ)

ဝေဒနာ
ရေတွင်းထဲမှ
ပတ္တမြားကိုးလုံး

BURMESE CLASSIC

ကျွန်တော်တို့၏ ရွာသည်။ ရှေးနှစ်ပေါင်းများစွာ ကာလမှ စတင် ရွာတည်ခဲ့သော ရွာတစ်ရွာ ဖြစ်ပါသည်။ ရွာ၏သက်တမ်းကို အတိအကျ မသိပါ။ ရွာမှာ အိမ်ခြေ (၈၀၀)ကျော်၊ (၉၀၀) မျှရှိပြီး၊ ရန်ကုန်၊ ပြည် ကားလမ်း၏ ဘေးတွင် ရှိပါသည်။ နံနက်ခင်း ဈေးလေးမှာလည်း အသင့်အတင့်စည်ကားပါသည်။

ဘယ်မြို့၊ ဘယ်နေရာကိုပဲသွားသွား၊ သွားရန် အထူး လွယ်ကူလှပါ၏။ ရှေးနှစ်ပေါင်းများစွာမှ စေတီကြီးများ၊ ရုပ်ပွားဆင်းတုတော်များနှင့် ကျောင်းတန်ဆောင်းများလည်း ပြည့်စုံလှပါသည်။

ရှေးအခါက ဆရာတော်များ ညီညီညွတ်ညွတ်ဖြင့် နေလာခဲ့ကြသော ကျောင်းသုံးကျောင်းတွင်လည်း ယခု

ဆရာတော်များသည်လည်း ရှေးက ဆရာတော်ကြီးများနည်းတူ ညီညီညွတ်ညွတ်ဖြင့် သီတင်းသုံးနေတော်မူကြပါသည်။

ယခု ကျွန်တော် တင်ပြ ရေးသားလိုသည်မှာ ရှေးနှစ်ပေါင်းများစွာမှ ရွာလယ် ဘုရားကြီးကျောင်းတိုက်တွင် တည်ထောင်လာခဲ့သော “ဗုဒ္ဓ ဝေယျာဝစ္စ ဝတ်အသင်းကြီး” မှာလည်း ခေတ်အဆက်ဆက် မပျက်မကွက် ဆောင်ရွက်လာခဲ့သည်မှာလည်း ယနေ့ထက်တိုင်ပင်။

ခေတ်အဆက်ဆက်သို့ ပြောင်းလာခဲ့သော်လည်း ဝါတွင်းကာလတွင် ယခင် ဆရာတော်များနှင့် လူကြီးမင်းများ၏ အစဉ်အလာ ပြုလုပ်ပေးခဲ့သည့်အတိုင်း မပျက်မကွက် ဗုဒ္ဓဝေယျာဝစ္စ အသင်းကြီးကို ငဖြူကလေးရွာ၏ ဂေါစရဂါမ်

အတွင်းမှာ အတီးအမှုတ် ဖုံလင်စွာဖြင့် လဆန်း (၇)ရက်၊ (၁၄)ရက်၊ လဆုတ် (၇)ရက်၊ (၁၄)ရက် မပျက်မကွက်ဘဲ ဆွမ်းတော်ကြီးကပ်လျှူရန် ဆောင်ရွက်လျက် ရှိပါသည်။

ကျောင်းတိုက်၏ အတွင်းတွင်လည်း စေတီ၊ တန်ဆောင်း၊ မောရုံများလည်း ရှေးကပင် ပြည့်စုံလှပါသည်။ ရှေးက တူးခဲ့သော ရေတွင်းများလည်း ရှိပါသည်။

ထိုရေတွင်းထဲမှ ပတ္တမြားကိုးလုံး အကြောင်းကို ဆက်လက် ရေးသားဖော်ပြလိုပါသည်။ စာရေးသူတို့ ငယ်ငယ် နှစ်(၅၀) ဝန်းကျင်မှ စာရေးသူ၏ အဖေ ပြောပြခဲ့သော အဖြစ်အပျက်ကလေးတစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။

ဤအဖြစ်အပျက်ကလေးမှာ... နေ့တစ်နေ့မှာ ကျောင်းဝင်းသင်္ချာရင်း

www.burmeseclassic.com

ရေး ဝိုင်းဝန်း လုပ်ကိုင်နေကြသည့် အချိန်တွင် ထိုဘုရားကြီး ကျောင်းတိုက် တွင်းရှိ အိမ်နားနေပြီဖြစ်သော ရေတွင်း ကြီး၏ ဘေးနားတွင် ခေတ္တခဏ အနား ယူနေကြသည်။

ထိုစဉ် တစ်ယောက်မှ ရေတွင်းထဲသို့ ငွေကြည့်လိုက်သည်တွင် ရေတွင်း၏ တစ်ဝက်ခန့်ရှိသော ရေထဲတွင် အမှောင်ရိပ် ရှိနေသောနေရာတွင် နီရဲတောက်ပြောင်လျက်ရှိသော မကြီး မသေး အရွယ်ရှိသော ပတ္တမြားကီးလုံး သည် အထင်းသား၊ တန်းစီပြီး တောက် ပြောင်နေသည်ကို ကျွန်ုပ်၏အဖေနှင့် လူများအားလုံး မြင်တွေ့ကြရ၍ တအံ့ တံ့ပြောဆို၍ ဝိုင်းကြည့်နေကြ သည်။

ရေပေါ်မှာတော့ နီရဲတောက်ပြောင် နေသော ပတ္တမြားရောင်များ ရှိနေဆဲ ပင်။

ထိုနောက် ထိုပတ္တမြားကို ဆယ်ယူ

ရန်အတွက် ရေပုံး ပြေးယူသူကယူနှင့် အလုပ်ရှုပ်နေကြတော့၏။ ထိုလူအုပ် ကြားထဲတွင် အတူကြည့်နေကြသော ကျွန်ုပ်တို့ ဦးကြီး ဦးချစ်ထွေးသည် သူ့အိမ်နှင့်ကလည်း အနီးကပ်ရင်းဖြစ် ပြီး၊ လှေကားလည်း အဆင်သင့်ရှိနေ၍ သူ့အိမ်က လှေကားကို ပြေးယူပြီး ရေတွင်းထဲသို့ လှေကားကို ချလိုက်ပါ တော့၏။

လူအများလည်း ကိုယ့်အတွေးနှင့် ကိုယ်၊ အတွေးကိုယ်စီဖြင့် ကြည့်နေကြ ပါသည်။ ဦးချစ်ထွေးသည်လည်း ရေတွင်းထဲသို့ လှေကား ရောက်သွား သည်နှင့် လှေကားမှ ဆင်းသွားပါ တော့သည်။ ပတ္တမြားလေးများကတော့ အားလုံး ရှိနေဆဲ။

ထိုပတ္တမြားလေးများ၏ အနီးကပ် ဆုံးနေရာရောက်၍ သူ၏လက်များက ဝမ်းသာအားရဖြင့် ရေထဲမှ ဆယ်ယူရန် လက်လှမ်းလိုက်သောအခါ ပတ္တမြား

ကလေး ကိုးလုံးသည် တဖြည်းဖြည်း ယင်းရေထဲတွင် ပျောက်ကွယ်သွား သည်ကို အားလုံး တွေ့မြင်လိုက်ကြရ၍ အံ့ဩမဆုံး ဖြစ်ရပါတော့သည်။

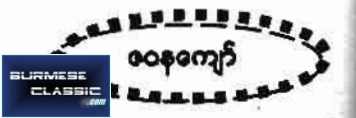
တပ်မက်ပူလောဘကြောင့် ပျောက်ကွယ် ကုန်သလား...

ကိုယ်နှင့်မထိုက်၍ ပျောက်ကွယ်ကုန် သလား...

သိဒ္ဓိဝင် ပတ္တမြားတို့သည် ရေပေါ်မှာ ပေါ် နိပ်ပါသလား...

ပေါ်နေသော ပတ္တမြားများသည် ပတ္တမြား များ၏ အရိပ်များလား...

ကြည့်နေသူ အားလုံးတို့သည် သက်ပြင်းချလျက်သာ ကိုယ့်အိမ်ကို ပြန်သွားကြပါတော့သည်။ နောင် အချိန်များတွင်မူ ပေါ်လည်းပေါ်မလာ ကြားလည်း မကြားရတော့ပါ။

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ

အတွက် ရွေးချယ်ပါ ဤဂဏန်း

၂၀၁၃ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ(၁)ရက်နေ့တွင် ဖွင့်လှစ်မည့် အောင်ဘာလေထိဗွင့်ပွဲတွင် ထွက်ပေါ်လာနိုင်သည့် ထိဂဏန်းတို့များအား အောက်ပါအတိုင်း ထွက်ချက်ဖော်ပြအပ်ပါ သည်။

အကြိမ်	၂၀၉
ဖေဖော်ဝါရီလ	၂
ခုနှစ်	၂၀၁၃

၂၃၀၄ = ၉

အကြိမ်၊ လ၊ ခုနှစ် ဂဏန်းများအား တစ်လုံးတည်းဖြစ်အောင် ပေါင်းပါက (၉) ဂဏန်းရသည်။ သို့ဖြစ်၍ ၁ ၄ ၅ ၉ ၀ ဂဏန်းများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထူးသဖြင့် ရှေ့ဂဏန်းများကို ၁ ၄ ၅ ၉ ဂဏန်းများ ရွေးဆုံးမှထား၍ ကံစမ်းနိုင်ကြပါ သည်။

ဥပမာ

စ...ဆုံး	စ...ဆုံး	စ...ဆုံး	စ...ဆုံး
၁...၁	၄...၁	၅...၁	၉...၁
၁...၄	၄...၄	၅...၄	၉...၄
၁...၅	၄...၅	၅...၅	၉...၅
၁...၉	၄...၉	၅...၉	၉...၉
၁...၀	၄...၀	၅...၀	၉...၀

မှတ်ချက်။ (...) ကွင်းအတွင်း ပြထား သော အလယ်ဂဏန်းများကို ၁၊ ၄၊ ၅၊ ၉ ဂဏန်း များပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အကြိမ်ဂဏန်း မပါဘဲ "လ" ဂဏန်းနှင့် "နှစ်" ဂဏန်းကိုသာ ပေါင်းပါက (၂ + ၂ + ၀ + ၁ + ၃) = ၈ ဂဏန်း ရသည်။ သို့ဖြစ်၍ "၈" ဂဏန်းကိုလည်း ပစ်ပယ်၍ မရပါ။

သို့ဖြစ်၍...

စ... ဆုံး	၁... ၁	၄ ၅ ၈ ၉ ၀
၄... ၄	၄ ၅ ၈ ၉ ၀ ၁	
၅... ၅	၅ ၈ ၉ ၀ ၁ ၄	
၉... ၉	၉ ၀ ၁ ၄ ၅ ၈	

ဤလတွင် တန်လုံးနှင့် ဗုဒ္ဓဟူးသား သမီးများ ထိက်ပွင့်နေပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ဘုရားတစ်ဆူဆူ(သို့မဟုတ်)

ဘုန်းကြီးကျောင်းဝင်း တစ်ခုခုအတွင်းရှိ ဓားစာ ညောင်ပင်အောက်တွင် (၃)ရက်တိတိ ဆက် တိုက် သန့်ရှင်းရေး ပြုလုပ်ပေးပါ။ ထိုနောက် မိမိအိမ်ရှိ ဘုရားကို သစ်သီးသုံးမျိုး ကပ်လှူ၍ ဒီဝါတပထိအစချီ ဂါထာတော်ကို မိမိသဘော စေ (၁၀၈)လုံး ပုတီးကုံးဖြင့် စိပ်ပွားပူဇော်ပါ။ အထက်ပါ အမိဋ္ဌာန် အောင်မြင်ပါက မိမိတို့ ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ အဘိုး၊ အဘွား၊ ခုခွား အား ဆေးဝါးတစ်ခုခု လှူဒါန်းပေးပါ။ ဤ နောက် မိမိစိတ်ကြိုက်ဆိုင်တွင် ထိက်စမ်းပါ ဟိပြီး။

အထူးဂဏန်း

◆ ၁၅၉၀၃၀ ◆ ၁၁၅၉၉၈ ◆ ၉၉၉၅

ထိက် ပွင့်ပါစေ

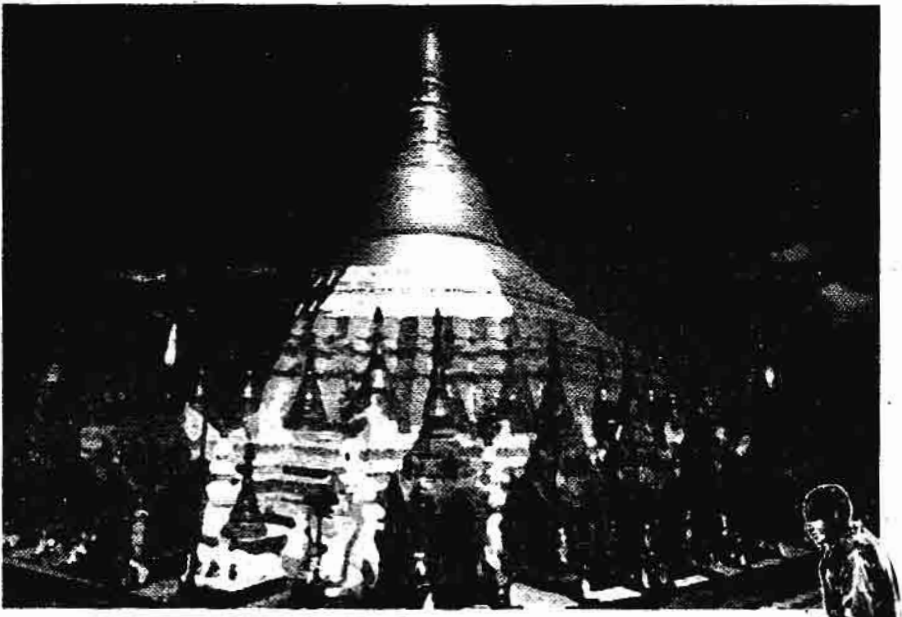
ဆရာရဲထက် (ဆုတောင်း)

www.burmeseclassic.com

လွန်ခဲ့သည့် (၁၀)နှစ် [၂၀၀၂ ခုနှစ်] ခန့်က ဘဝကံပေး အခြေ အနေအရ မောင်မိုး ကျော်တစ်ယောက် မွန် ပြည်နယ်၊ သထုံမြို့ လေးတွင် (၃)လခန့် နေထိုင်ခွင့် ရခဲ့လေ သည်။ အသက်အရွယ် လေး ရလာတော့ အား လပ်သည့် အချိန်များ တွင် ဘုရား၊ စေတီ ပုထိုးများကို ဖူးမြော် ကြည့်ရှုခြင်းဖြင့်ကုသိုလ် ရရန် အသုံးချနိုင်ခဲ့ လေသည်။

သထုံမြို့တွင် မောင်မိုးကျော် အသွား အလာများခဲ့သည့် နေ ရာသုံးခုမှာ မြို့ထဲရှိ ရွှေစာရံဘုရားလမ်း၊ နေမိန္ဒတောင်ဘုရား၊ မြသပိတ်တောင် ဘုရားတို့ ဖြစ်ပါ၏။ ထိုဘုရားသုံးဆူ တွင် မြသပိတ်တောင်ဘုရားသည် တောင်တက်ခရီး အမြင့်မားဆုံး ဖြစ် သည်။ မြသပိတ်တောင်ကြောကြီးထိပ် တွင် စေတီတော်ကြီးကို တည်ထား ၏။

မြို့အစွန် ရပ်ကွက်ကြီးတစ်ခု၏ ကားလမ်းမကြီးဘေးမှ ဘုရားဖူးများ စ၍ တက်ကြရသည်။ မုခ်ဦးကြီးမှာ ထည်ဝါ ခုံညားလှပါသည်။ မုခ်ဦးအနီး တွင် မြသပိတ်တောင်ဘုရား ဂေါပက ရုံးကို တွေ့ရသည်။ မော်တော်ကား လမ်းဘေးမုခ်ဦးမှစ၍ တောင်ထိပ် စေတီတော်ရောက်သည်အထိ အုတ် လှေကားထစ်ပေါင်း (၉၀၀)ကျော် (ကိုးရာကျော်)တက်ရသည်။

ဂေါပကကျွန်းတစ်ကျွန်း

ထူးခြားသည့် ဖြစ်ရပ်ဆန်း

ဘော့အိန်နိုင်း (B.Sc)

ထို အုတ်လှေကားထစ်များကို တောက်လျှောက် စောင်းတန်းသွပ်မိုး များ ဆောက်လုပ်ပေးထား၍ ဘုရားဖူး များ နားခိုရန် အဆင်ပြေသည်။ အုတ် လှေကားထစ် (၉၀၀)ကျော် ခရီးရှည် တွင် ဝဲယာ၌ ထိုင်ခုံများ ပြုလုပ်ထား သည်။ ဗောဓိညောင်ပင်များ၊ အခြား အာရုံခံ တန်ဆောင်းများ၊ ကိုယ်စား ရုပ်တုတော်များ၊ ဂေါပကရုံးခွဲ အဆောက်အအုံများ၊ ဘုန်းတော်ကြီး ကျောင်းများလည်းရှိ၍ ထိုလှေကား ထစ် (၉၀၀)ကျော် တက်ရသည့်ခရီးမှာ ကြည်နူးဖွယ် ဖြစ်ပါသည်။

နေ့ကြီး၊ ရက်ကြီး ဥပုသ်နေ့များတွင် မြသပိတ်တောင်တက်လမ်း၌ ဘုရားဖူး များဖြင့် စည်ကားနေလေ့ ရှိသည်။ ထိုအချိန်က မောင်မိုးကျော်တစ် ယောက် လှေကားထစ် ကိုးရာကျော်ကို

နံနက်စောစောဆိုပါက မနားဘဲ ဖြည်းဖြည်းချင်း တက်နိုင်သည်။ နေလယ်နေခင်း ရောက်ရှိသွားသည့် အခါ တောင်ထိပ်စေတီကြီးသို့ ရောက် အောင် လမ်းခရီး၌ (၃)ကြိမ်ခန့် နားပြီး မှ တက်ရောက်ရသည်။ ယခုနေခါ တက်ရမည်ဆိုပါက နားချိန် ပို၍ ယူပြီးမှ တက်ရောက်နိုင်ပါတော့မည်။

တောင်ထိပ် စေတီတော်ကြီးသို့ ရောက်သွားပါက ကြည်နူးချမ်းမြေ့မှုကို ခံစားရသည်။ စေတီကြီးကိုလည်း ဖူးမြော်ကြည့်ညှိပြီး ပတ်ဝန်းကျင် မြင်ကွင်းများကို တောင်ထိပ်အပေါ်စီးမှ ကြည့်ရသည်မှာ အရသာတစ်မျိုး ဖြစ် သည်။ မြို့တွင်းမှ တက်ရသည့် လှေကားထစ် ကိုးရာကျော် (စောင်း တန်း)ခရီးဆုံးသည်နှင့် မြသပိတ်စေတီ

www.burmeseclassic.com

တော်ကြီးရင်ပြင်သို့ ရောက်ပြီး အာရုံခံ တန်ဆောင်းကြီးအတွင်း၌ မိုးလုံ၊ လေလုံ ဘုရားဖူးနိုင်သည်။

ဘုရားရင်ပြင်မှာ ပေ(၃၀)ခန့်ကျယ် ဝန်းပြီး တစ်ပတ်၊ပတ်၍ စေတီကို ဖူးမြော်ကြည့်ညိုနိုင်သည်။ စတင်တွေ့ရသည့် အာရုံခံတန်ဆောင်းကြီးမှ စေတီတော်ကြီးကို မျက်နှာမူ ဖူးမြော်ကြည့်ပါက ဘယ်ညာတွင် တောင်ကြောလမ်းအတိုင်း တက်လာနိုင်သည့် မုခ်ဝနှစ်ခု ရှိသည်။

ထိုမုခ်ဝနှစ်ခုသို့ စတင်ရောက်သည့် တောင်ကြောအတိုင်း တက်သည့်လမ်း နှစ်ခုမှာ မြို့ထဲမှ တက်သည့်လမ်းလို အုတ်လှေကားထပ်များ၊ စောင်းတန်း အမိုးများ ပြည့်စုံစွာ မရှိပါ။ အသွားအလာနည်းသည့် မြသပိတ်တောင် ဘုရားဖူးတောင်ကြော အတက်လမ်းများ ဖြစ်သည်။

ထို မြသပိတ်တောင်ဘုရားတွင် အတက်အဆင်း ပြုလုပ်နိုင်သည့်လမ်းများမှာ မြို့တွင်းမှလာသည့် စောင်းတန်းခရီးလမ်းနှင့် တောင်ကြောမှ လာနိုင်သည့် လမ်း(၂)လမ်း စုစုပေါင်းလမ်း(၃)ခု၊ မုခ်ဦး(၃)ခုသာ တွေ့ရသည်။ အလယ်မုခ်ဦးဝ (မြို့တွင်းမှလာသည့်မုခ်ဦး)နေရာမှ ကြည့်ပါက ကျန်သည့် မုခ်ဦး(၂)ခုကိုလည်း ကောင်းစွာ မြင်တွေ့ရသည်။

တောင်ထိပ် အလယ်မုခ်ဦးကြီးအနီးတွင် ဂေါပကအဖွဲ့များ အသုံးပြုသည့် စားပွဲနှင့် ထိုင်ခုံများ ရှိသည်။ မြသပိတ်တောင်ထိပ် ဂေါပကအဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးနှင့် မောင်မိုးကျော်တစ်ယောက် မကြာခဏ ဆုံမိကြရင်း ခင်မင်ရင်းနှီးသွားခဲ့သည်။ တစ်နေ့၌ တောင်ထိပ် ဂေါပကစားပွဲ၌ ထိုဂေါပကလူကြီးမှ ဧည့်ခံသော

၃၀၀ နာဂရူပရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ရေခွေးကြမ်းသောက်ရင်း စကားကောင်းခဲ့ကြသည်။

ထိုဂေါပကလူကြီး၏ အမည်ရင်းကို မမှတ်မိခဲ့သော်လည်း ထိုသူပြောပြသည့် အကြောင်းအရာ(၂)ခုကို (၁၀)နှစ်ကျော် ကြာသည့်တိုင်အောင် ဝီပီပြင်ပြင် အမှတ်ရနေဆဲ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုဂေါပကလူကြီး ပြောပြသည့် အကြောင်းအရာဖြစ်စဉ်များကို စာရှုသူများသို့ ပြန်လည် တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

ထိုဂေါပကလူကြီးမှာ မောင်မိုးကျော်နှင့် တွေ့ဆုံသည့် ၂၀၀၂ ခုနှစ်ခန့်က မောင်မိုးကျော်ထက် အနည်းငယ်မျှ အသက်ကြီးသည့် အထက်တန်းပြ အငြိမ်းစား ကျောင်းဆရာတစ်ဦးလည်း ဖြစ်သည်။ တိုင်းဒေသကြီးနှင့် ပြည်နယ်အားကစားပြိုင်ပွဲများ၌ မွန်ပြည်နယ် စက်ဘီးစီးပြိုင်ပွဲအသင်းကို အုပ်ချုပ်သူ တစ်ဦးလည်း ဖြစ်ပါသည်။ အေးဆေးတည်ငြိမ်ပြီး စကားပြောကောင်းသူ တစ်ဦးလည်း ဖြစ်ပါ၏။ အငြိမ်းစားကျောင်းဆရာ ဂေါပကလူကြီး၏ ပြောပြချက်များမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

'ကိုမိုးကျော်... ဒီနေ့ ဘုရားဖူးလာတာ စောလှချည်လား၊ ရေခွေးကြမ်း

သောက်ပါဦး။ မကြာခဏ မြသပိတ်ဘုရားတောင်ကို ဘုရားဖူးလာတဲ့ ကိုမိုးကျော်ကို ကျွန်တော် တွေ့ကြုံရတဲ့ ဖြစ်စဉ်လေး(၂)ခု ပြောပြချင်ပါတယ်ဗျာ။ အချိန်ရတယ် မဟုတ်လား'

'ရပါတယ်ဆရာ... ရပါတယ်။ ဒီနေ့ ရုံးပိတ်ရက် တစ်နေ့ကုန် အားနေတာပါ။ ဆရာပြောပြမယ့်ကိစ္စကိုလဲ ကျွန်တော် ကြားသိချင်ပါတယ်ခင်ဗျာ။ 'ကိုမိုးကျော်က စိတ်ဝင်တစားနဲ့ တော့ ကျွန်တော်လဲ ပြောရတာ ကောင်းတာပေါ့ဗျာ။ ပထမဖြစ်စဉ်က ဒီ မြသပိတ်တောင်ပေါ်မှာ ဖြစ်ခဲ့တာ။ နေ့လယ်ခင်းတစ်ခုမှာ ကျွန်တော် တစ်ဦးတည်း မြသပိတ်တောင်ထိပ် ဒီနေရာမှာ ကျွန်တော်က ထိုင်နေတယ်။ ဘုရားဖူးလဲ မလာသေးဘဲ အချိန်ပေါ့။

ကျွန်တော် ထိုင်နေတဲ့နေရာမှာ ကြည့်ရင် အခု ကိုမိုးကျော် ဖြစ်နေတဲ့ အတိုင်း မုခ်ဝ အဝင်ပေါက်သုံးခုကို တွေ့မြင်နေရတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ မိန်းမပျိုလေးတစ်ဦး၊ ယောက်ျား (၂)ဦး၊ မိန်းမကြီး(၂)ဦး တောင်ပြင်လမ်း လက်ယာဘက် ဝင်ပေါက်က ဘုရားပေါ် တက်လာကြတယ်။ မိန်းမကြီး(၂)ယောက်နဲ့ ယောက်ျား

www.burmeseclassic.com

ကြီး(၂)ယောက်က
တော်တော်ရုပ်ဆိုးတယ်။
ဒါပေမယ့် မိန်းမပျိုလေးကျတော့
အလွန်ချောမောတယ်လို့
ဆိုရမယ်။ အဲဒီလူတွေရဲ့
မျက်နှာကို ကျွန်တော်
သထုံမြို့တစ်ဝိုက်မှာ
မတွေ့ဖူးဘူး။
မျက်နှာစိမ်းတွေပါပဲ။

အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်တွေက မြသပိတ်တောင်
ပေါ် ဘုရားကို လက်ယာရစ် ပူဇော်ကြ
တယ်။ ဣန္ဒြေရပါပဲ။ အဲဒီလို ပူဇော်
ပြီး နေကြစဉ် ကျွန်တော်လဲ ထူးခြားနေ
တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေဆိုတော့? ဂရုထား
ကြည့်နေမိတယ်ဗျာ။ ထူးခြားတာက
မည်သည့်ဘုရားမှူးမှလဲ ရောက်မလာ
ကြတော့ သူတို့ငါ့ဦးနဲ့ ကျွန်တော်နဲ့ပဲ
ရှိနေတာပေါ့။

မကြာခင် အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်တွေ အစုလိုက်
လမ်းလျှောက်ရင်း အကွယ်လေးတစ်ခု
နား ရောက်သွားတယ်။ ဘုရားပရိဝုဇ်
ကလဲ သိပ်ပြီး ကျယ်တာမဟုတ်ဘူး။
အဝင်မုခ်(၃)ခုစလုံးကိုလဲ ကျွန်တော်
က မြင်နေရတော့ တောင်အောက်
တော့ မဆင်းဆေးတာ သေချာတာ
ပေါ့။

ဒါနဲ့ ကျွန်တော်လဲ ထိုင်နေရာက
ထပြီး သူတို့ကွယ်သွားတဲ့ နေရာလေး
ကို သွားကြည့်တော့ မတွေ့ရတော့ဘူး။
ပျောက်ခြင်းမလှ နေ့ခင်းကြောင်တောင်
မိနစ်ပိုင်းအတွင်းမှာ ပျောက်ကွယ်သွား
ကြတာ အံ့သြစရာပါပဲ။

ကျွန်တော်တစ်ဦးတည်း ကြက်သီး
တွေလဲ ထမိခဲပါတယ်။ မုခ်အဝင်
ပေါက်(၃)ခုရော ဘုရားပတ်လည်
တစ်ဝိုက် ကျွန်တော် လိုက်ပြီးကြည့်တာ
အရိပ်အယောင်တောင် မတွေ့ရတော့

ဘူး။ ကျွန်တော်လဲ ဘုရားရှိခိုး ဂုဏ်
တော်ပွားပြီး စောစောတုန်းက တွေ့ရ
တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များကို မေတ္တာပို့ခဲ့ပါတယ်။
ခဏကြာတော့ ဘုရားဖူးတွေလဲ တက်
လာခဲ့ကြပါတယ်။

ဒီနေ့အထိ ဒီမြသပိတ်ဘုရားတောင်
မှာ ကျွန်တော် တွေ့ရှိခဲ့တာကို လူတိုင်း
ကို ပြောပြဖို့ မသင့်ပါဘူး။ ကိုမိုးကျော်
တို့လို ဘာသာရေး စိတ်ဝင်စားသူတွေ၊
အသက်အရွယ် ကြီးရင့်သူတွေကိုသာ
ပြောပြရတာပါ။ ပြောနေရင်းတောင်
ကြက်သီးတွေ ထမိပြန်ပါတယ်။
တကယ်ဖြစ်ရပ်တွေက တစ်ခါတစ်ရံ
မှာ ပုံပြင်တွေထက် ပိုပြီး ဆန်းကြယ်
တယ်လို့တောင် ထင်မိပါတယ်ဗျာ။

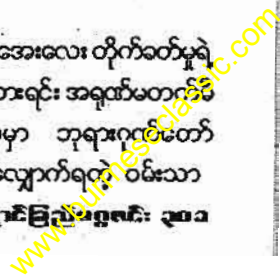
နောက် ထူးခြားမှုတွေရတဲ့ မြင်ကွင်း
က ရွှေတိဂုံဘုရား အထက်ပစ္စယံမှာ
ဖြစ်ခဲ့တာပါ။ မွန်ပြည်နယ်က ဆရာ
တော်ကြီးတစ်ပါးဟာ ကျွန်တော့်ကို
ကပ္ပိယအဖြစ်ခေါ်ပြီး ရန်ကုန်မြို့ကို
ဘုရားဖူးသွားခဲ့ကြတယ်။ အခု ပြောနေ
တဲ့အချိန်ကဆိုရင် လွန်ခဲ့တဲ့ (၅)နှစ်
ကျော်လောက်ကပါ ကိုမိုးကျော်ရေ။
**[ယခု ၂၀၁၂ခုနှစ်ကဆိုရင် (၁၅)နှစ်
ကျော်ခန့် ရှိပြီ ဖြစ်ပါစေ။]**

ရန်ကုန်မြို့ ရွှေတိဂုံဘုရား အထက်
ပစ္စယံမှာ အရှုဏ်မတက်ခင်
ဆရာတော်ကြီးရောကျွန်တော်ပါ
ရွှေတိဂုံဘုရား ဂေါပကအဖွဲ့ရဲ့
ခွင့်ပြုချက်နဲ့ တက်ရောက်
ကြည့်ညှိခွင့်ရခဲ့ပါတယ်။
နေမထွက်ခင် အရှုဏ်
တက်အချိန် ရွှေတိဂုံဘုရား
အထက်ပစ္စယံပေါ်ကို
တက်ခွင့် လက်မှတ်မရှိဘဲ
တက်ရောက်ခွင့်ရတာဟာ
ဆရာတော်ကြီးရဲ့ သီလ၊ သမာဓိ၊
ပညာတန်ခိုးလို့ ဆိုရပါမယ်။

ဒါပေမယ့် ရွှေတိဂုံဘုရား အထက်
ပစ္စယံပေါ်မှာ အခြား ရဟန်းသံဃာ
တော်(၅)ပါးခန့်လဲ ဘုရားကြည့်ညှိနေ
တာ တွေ့ရတယ်။ အချို့က ထိုင်လျက်၊
အချို့က ထလျက်(ရင်လျက်)ကနေ
လက်အုပ်ချီပြီး ဘုရားကို အာရုံပြုနေ
ကြတာ ကြည့်ညှိဖွယ် အလွန်ကောင်း
လှပါတယ် ကိုမိုးကျော်။

ကျွန်တော်ရဲ့ ဆရာတော်ကြီး
ကလဲ အထက်ပစ္စယံနေရာတစ်ခုမှာ
ဘုရားဝတ်ပြုနေတာနဲ့ ကျွန်တော်
တစ်ယောက်တည်း အထက်ပစ္စယံကို
လက်ယာရစ် ပူဇော်ကြည့်ညှိနေမိပါ
တယ်။ အထက်ပစ္စယံ ပတ္တမြားမျက်ရှင်
ဘုရားခေ့မှာလဲ ဆရာတော်ကြီးတချို့
ဘုရားကို အာရုံပြုနေကြတယ်။
ကျွန်တော်လဲ ပတ္တမြားမျက်ရှင်ဘုရား
ကို ရှိခိုးကန်တော့ပြီး အထက်ပစ္စယံမှာ
လက်ယာရစ် ပူဇော်လမ်းလျှောက်နေ
ခဲ့တာပေါ့။

လေနုအေးအေးလေး တိုက်ခတ်မှုရဲ့
အရသာကို ခံစားရင်း အရှုဏ်မတက်မီ
အထက်ပစ္စယံမှာ ဘုရားဂုဏ်တော်
ပွားပြီး လမ်းလျှောက်ရတဲ့ ဝမ်းသာ

ကြည်နူးမှုက တစ်မျိုး ထူးခြားပါတယ်။ အထက်ပစ္စယံမှာ မူလရှိပြီး ဆရာတော်ကြီး(၅)ပါးနဲ့ ကျွန်တော်ဆရာတော်ကြီးတို့ကတော့ ဘုရားအာရုံပြုဆဲပါ။ ပတ်ဝန်းကျင်က တိတ်ဆိတ်နေပါတယ်။ မိုးမလင်းသေးပေမယ့် လျှင်စစ်မီးတွေက ထိန်လင်းလို့ နေပါတယ်။

ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်း ဖြည်းဖြည်းသာသာစွာ ဘုရားဂုဏ်တော်ပွားရှင် လက်ယာရစ်ပုထိုး လမ်းလျှောက်နေတဲ့ ပြန်ခန့် ထပ်ပါပြီး ဆရာတော်ကြီး(၁၅)ပါးနဲ့ ထပ်တိုက် ဘုရားပုထိုးနေတာကို တွေ့လိုက်ပါတယ်။ အချိန်ပိုင်း၊ စက္ကန့်ပိုင်းအတွင်းမှာ ပေါ်လာတဲ့ ဆရာတော်ကြီးတွေပါ။

အချို့က ပတ္တမြားမျက်ရှင်ဘုရားရှေ့မှာ၊ အချို့က အထက်ပစ္စယံနေရာအသီးသီးမှာ ရပ်လျက်၊ ထိုင်လျက် ဘုရားအာရုံပြုနေကြပါတယ်။ အားလုံး ကြည်ညိုဖွယ်ကောင်းလှတဲ့ ဆရာတော်ကြီးတွေပါပဲ။ ဘယ်နေရာက ကြွလာတဲ့ ဆရာတော်ကြီးတွေလဲ၊ ရုတ်တရက် ဘယ်လိုပေါ်လာကြတာလဲဆိုတာ အခုအချိန်ထိ ကျွန်တော် စဉ်းစားလို့မရဘူး ကိုမိုးကျော်။ အထက်ပစ္စယံတက်တဲ့ လှေကားကလဲ တစ်ခုတည်း ရှိတာပါ။

ဒီလို ဆရာတော်ကြီး(၁၅)ပါးခန့် ရုတ်တရက် ပြိုင်တူပေါ်လာဖို့ရာက တစ်ခုတည်းသော လှေကားကနေ လာဖို့ဆိုတာ မဖြစ်နိုင်ဘူးလို့ ကျွန်တော် အခိုင်အမာ ယုံကြည်ထားပါတယ် ဘိုမိုးကျော်။

ပိုပြီး ထူးဆန်းတာက ကျွန်တော် သက်ယာရစ် ဘုရားဂုဏ်တော်ရွတ်ပွားနေတုန်း ဖျတ်ခနဲ စောစောက ဖူးတွေ့ပဲ့တဲ့ အာဂန္တု ဆရာတော်ကြီး(၁၅)ပါးကို မတွေ့ရတော့ဘူး။

မွန်ပြည်နယ် ဆရာတော်ကြီးရဲ့ ကပိယအဖြစ် လိုက်ပါခွင့်ရခဲ့တာကြောင့် ထူးခြားတာတွေကို ရွှေတိဂုံဘုရားအထက်ပစ္စယံမှာ တွေ့ရတာမို့ ဘဝရဲ့ အမှတ်တရဖြစ်စဉ်တွေပါပဲလို့ ကျွန်တော် ဝမ်းသာပီတိ ဖြစ်ခဲ့ရပါတယ်။ ယနေ့အထိလဲ ပြန်တွေးမိတိုင်း စိတ်ကြည်နူးမှု ဖြစ်ရပါတယ်။ လောကမှာ မြင်အပ်၊ မမြင်အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်များစွာ ရှိနေတာကိုလဲ တွေးလိုက်မိပါတယ် ကိုမိုးကျော်

'ဟုတ်ပါတယ် ဆရာ၊ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ဘုရားရှင်နဲ့ ရဟန္တာအရှင်သူမြတ်တွေရဲ့ ဓာတ်တော်မွေတော် ဌာပနာထားကြတဲ့ စေတီတော်များကို လူတွေ၊ နတ်တွေ၊ ဗြဟ္မာတွေ၊ သူတော်စင်တွေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတွေ ဖူးမြော်ကြည်ညိုကြတာလို့ ကျွန်တော် ထင်မြင်ယူဆမိပါတယ်ဆရာ'

'မှန်တာပြောတော့ သစ္စာပေါ့ ကိုမိုးကျော်ရေ... ကျွန်တော်လဲ မြသပိတ်ဘုရားမှာ တွေ့ခဲ့ရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေရယ်၊ ရွှေတိဂုံဘုရား အထက်ပစ္စယံပေါ်မှာ ဖူးမြော်ခဲ့ရတဲ့ ဆရာတော်ကြီးများ အကြောင်းကို တွေးမိရင် ဘာသာရေးကို ယခင်ကထက်ပိုပြီး အလေးအနက်ထားလာမိခဲ့ပါတယ်။

အကြောင်းတိုက်ဆိုင်ရင် အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်တွေကို ထပ်မံ တွေ့ဆုံဖူးမြော်ပြီး မေတ္တာပို့ခြင်း၊ မေတ္တာဓာတ် ခံယူခြင်း ကိစ္စများကို ဆောင်ရွက်လိုပါသေးတယ် ကိုမိုးကျော်ရေ'

'သာဓုပါဗျာ...သာဓု...သာဓု'

သဗ္ဗသတ္တာ သဝဏ္ဏ သုခိတတ္တာ

အောင်ရန်နိုင် (B.Sc)

စာရှုသူ၊ သူတေသီနှင့် စာရေးသူ

BURMESE CLASSIC

ဆောင်းပါးရှင်များလို့...

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်းတွင် ရွေးချယ်ဖော်ပြပါရှိသော ရောင်ခြည်ကဏ္ဍအသီးသီးရှိ ဆောင်းပါးများမှ သင့်လျော်သည်များကို ရွေးချယ်၍ ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ်များ ထုတ်ဝေနေပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ စာရေးသူဆောင်းပါးရှင်များမှ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်းတွင် ရွေးချယ်ဖော်ပြခံရပါက ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ်များတွင် ထည့်သွင်းမည်ကို သဘောတူညီပြီးဖြစ် သည့်ဟု နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်းတိုက်မှ မှတ်ယူပါသည်။

အကယ်၍ ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ်များတွင် ပါဝင်လိုကြပါမရှိသူ စာရေးသူ ဆောင်းပါးရှင်များအနေနှင့် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်းသို့ ဆောင်းပါးများကို ဗုဒ္ဓကပင်ပေးပို့ခြင်း ပြေကြည်ရန် မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။

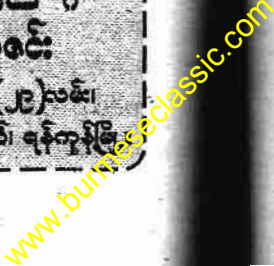
အကယ်၍ ပေးပို့ပါက ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ်များတွင် ထည့်သွင်းမှုကိုပါ သဘောတူညီပြီးဖြစ်သည်ဟု နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်းတိုက်မှ မှတ်ယူပါမည်။

ထပ်မံပြီး ရွေးချယ်ဖော်ပြခံရပါက သင့်လျော်သောစာမူနှင့် စာအုပ်ထက်ဆောင်ပါ ပေးပို့ပေးပါမည်။

ထေးစားစွာဖြင့်...
ဦးကျော်မိုးသိန်း
စာတည်းဈာန်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
ပါရမီမဂ္ဂဇင်း

အမှတ် ၂၃၃၊ (၂၃)သမ်း၊
ဝန်းသဲတန်းစာတိုက်၊ ရန်ကင်းမြို့

ရပ်ကွက်မှ ကလေးသူငယ်အပေါင်းတို့သည် နွေရာသီတွင် အရိပ်အာဝါသကောင်းလှသော ဦးဘအိုခြံအတွင်း ဝင်၍ ခွက်ခေါက်တမ်း၊ တူတူပန်းတမ်းကစားကြပါသည်။

ခြံအတွင်းမှ သရက်ပင်ကြီးများပေါ်တွင် ကျီးငှက်များ နားခို၍ အသိုက်ပြုကာ နေထိုင်ကြပါသည်။ ကျီးငှက်များ နားခိုရာ သရက်တောကြီးပါ။ မန္တလေးရင်ကွဲကဲ့သို့ သရက်ပင်ငယ်များ မရှိပါ။ စိုင်းသရက်၊ သလပ်ဖက်သရက်ပင်များသာ ရှိပါသည်။ သရက်ပင်ကြီးများမှာ အမြင့်ပေ (၄၀, ၅၀)ခန့် မြင့်မည်ဟု ထင်ပါသည်။

ဦးဘအိုအိမ်မှာ ခြံ၏အလယ်တွင် ဆောက်လုပ်၍ မိသားစု နေထိုင်ပါသည်။ အိမ်မှာ အရှေ့ဘက်ရှိ ရတနာသီရိလင်းဘက်သို့ မျက်နှာမူထားပါသည်။ ဝင်ထွက်သွားလာခြင်းကို အရှေ့ဘက်မှ ပြုပါသည်။ ထို့ကြောင့် လမ်းကြောင်းလမ်းကျဉ်းကလေး ဖြစ်ပေါ်နေပါသည်။

မိုးရာသီတွင် သရက်ပင်ကြီးများ အောက်တွင် မြက်ပင်များနှင့် ချုံနွယ်ပင်များ ပေါက်ရောက်နေပါသည်။ ရွာသွန်းလိုက်သော မိုးရေများမှာ ဦးဘအိုအိမ်သို့ သွားရာလမ်းအတိုင်း အရှေ့ဘက်မှ အနောက်ဘက်သို့ စီးဆင်းပြီး အိမ်နားရောက်မှ လမ်းခွဲကာ တောင်ဘက်ရှိ ဝေနေရပ်ကွက်သို့ လမ်းခွဲကာ စီးသွားပါသည်။

မိုးတွင်းကာလမှာတော့ ကလေးများ ဝင်ရောက် ကစားခြင်း မပြုကြပါ။ သို့သော် ကျွန်တော်တို့ သူငယ်ချင်း တစ်သိုက်မှာ နွယ်ရှင်ကလေးများ ရှာဖွေတတ်ကြပါသည်။

ဝါဆို၊ ဝါခေါင်လလောက်တွင် နွယ်ရှင်များကို ရှာဖွေမရနိုင်ပါ။ အကြောင်း

မှာ ဝါဆို၊ ဝါခေါင်လတွင် ရန်ကုန်ရိုးကား အဆက်မပြတ် ရွာတတ်ခြင်း၊ မိုးအားကောင်း၍ ရေနောက်ကာ ရေစီးသန်ခြင်းတို့ကြောင့် နွယ်ရှင်များကို မမြင်ရပါ။

တော်သလင်း၊ သီတင်းကျွတ်လလောက်တွင် နွယ်ရှင်ကို ရှာဖွေလို့ရနိုင်ပါပြီ။ တော်သလင်း၊ သီတင်းကျွတ်လတွင် မိုးနည်းသွားပါပြီ။ မိုးနည်းနည်း ရွာပြီးနောက်တွင် မြက်တောတွင်းမှ ရေကြည်များသည် လမ်းကျဉ်းကလေးအတွင်းသို့ ဖြည်းညင်းစွာ စီးဝင်လာပါသည်။

လမ်းကျဉ်းကလေးအတွင်းရှိ ရေများသည် ကြည်လင်ပြီး ဖြည်းညင်းစွာ စီးဆင်းနေသောအခါ ရေစီးလမ်းအတိုင်း သေသေချာချာ ကြည့်ပါက နွယ်ရှင်ကလေးများ လှုပ်ရှားနေသည်ကို မြင်တွေ့လျှင် မမ်းပြီး အသင့်ယူဆောင်လာသော ရေခွက်များ၊ ရေပုလင်းများတွင် ထည့်၍ ယူဆောင်ကြပါသည်။

လူကြီးများ ပြောစကားအရ နွယ်ရှင်ဖြစ်ကြောင်း သိရပါသည်။ ထည့်ထားသော ရေခွက်၊ ရေပုလင်းများအတွင်းတွင် လှုပ်ရှားနေပါသည်။

လက်ဖဝါးပေါ်သို့ တင်ကြည့်ကလည်း လှုပ်ရှားနေပါသည်။ သို့သော် တစ်လက်မှ တစ်လက်သို့ ပြောင်းလွှဲ

ကြည့်ဖန်များက နွယ်ရှင်ကိုယ်တွင် ကပ်နေသော ရေများ ခြောက်သွေ့သွားပါသဖြင့် သေသွားတတ်ပါသည်။

နွယ်ရှင်ကလေးများကို သေချာစွာ ကြည့်ပါက တစ်ကိုယ်လုံး တဖြောင့်တည်း ရှိပါသည်။ ဦးခေါင်းဟု ထင်ရသော ဘက်တွင် နှစ်ခွ မြင်နေပါသည်။ ကိုယ်လုံးတွင် ကြည့်ဆင်ကဲ့သို့ အဆင်ကလေး ထိအကြောင်းလည်း တွေ့မြင်ရပါသည်။

ရေပုလင်းများထဲတွင် ထည့်ထားပါက နေ့စဉ် ရေလဲပေးရပါသည်။ (၃, ၄)ရက်မျှ ခံပါသည်။ ရေလဲပေးခြင်း မရှိပါက သေဆုံးသွားပါတော့သည်။

- * နွယ်ရှင်ကလေးများ ဖယ်သို့ ပေါက်လာပါသည်။
- * နွေရာသီတွင် ဦးဘအိုခြံအတွင်း စိမ့်စမ်းရေများ လုံစာ မရှိပါ။ ခြောက်သွေ့နေပါသည်။ မိုးရာသီရောက်မှ ပေါက်လာပါသည်။
- * မြက်တောတွေက ဖြစ်ပေါ်လာပါသလား။
- * နှစ်ရှည် သရက်ပင်ကြီးများပေါ်မှ ပေါက်လာပါသလား။

နွေရာသီတွင် သူတို့၏ မျိုးစေ့များကို ဖယ်သို့ ချထားပါသည်။

- * သတ္တဗေဒနှင့် ဇီဝဗေဒ ပညာရှင်များမှ သိရှိပါက နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပစ္စည်းကြီးမှ တစ်ဆင့် ရေသား၍ ဖြေရှင်းပေးပါရန် လေးစားစွာဖြင့် မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည် သံဃာ။

ဤနွယ်ရှင်ကလေးများအား ကိုယ်တိုင် မြင်တွေ့ဖူးသော ငယ်သူငယ်ချင်းများသည် ယနေ့ထက်တိုင် သာယံနိုးကျွန်းနှင့် တောင်ဒဂုံမြို့နယ်တို့တွင် သက်ရှိထင်ရှား ရှိနေပါသေးသည်။

ယနေ့ ဦးဘအိုခြံကြီးမှာတော့ ၁၉၈၈ ခုနှစ်နောက်ပိုင်း လောပန် သူဌေးများ၏ တိုက်တာများဖြင့် ပြောင်းလဲသွားပါတော့သည်။

ဦးစိန်(ဆွေ-မြတ်)